

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

سهمه رقه ند

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ئەمىن مەعلوف

سەمەرقەند

وەرگێڕانی لە فرەنسییەوه: ئەحمەدی مەلا

ناوی کتێب: سەمەرقەند - رۆمان

دانانی: ئەمىن مەعلوف

وەرگێڕانی لە فرەنسییەوه: د. ئەحمەدی مەلا

بلاوکراوەی ئاراس- ژماره: ١٦١

دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

دەرھێنانی بەرگ: شکار عەفان نەقشەندی

نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زادە

پیت لێدان: نساڕ عەبدوڵلا

ھەلەگری: شېرزاد فەقی ئیسماعیل، لوتفی عەبدوڵفەتاح

سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاورەحمان مەحمود

چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەروەردە، ھەولێر- ٢٠٠٢

لە کتێبخانەی بەرپۆدەرایەتی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە

(٣٨٩) ی سالی ٢٠٠٢ ی دراوەتی

ouvrage publié avec le concours de centre
national du livre
samarcande, amin maalouf: traduit du français
en kurde par Ahmed mala

نووسەر له چهند دیریکدا

له قوولایی ئەتلهنتیکدا کتیبیک ههیه، وا چیرۆکی ئەو کتیبەتان بۆ دەگێرمهوه.

رەنگبێ کۆتایبیهکە ی پێزانن، رۆژنامهکانی ئەو سەردهمه باسیان لێوه کرد، بوونه بابەتی چەندین کتیبیش: کاتی که تیتانیک له شەوی ۱۴ لەسەر ۱۵ یانەمەری سالی ۱۹۱۲ لەناو ئاوی جیھانی نوێدا نوقم بوو، بەبایەختترین قوربانی کتیبیک بوو، دانسقهیهک له چوارینهکانی عومەر خەيامی حکیم و شاعیر و ئەستیره ناسی فارسی بوو.

کەم باسی ئەم نوقمبوونه دەکەم. خەلکی دی بەکیشی دۆلار باسی ئەم کارهساته بیان کردووه و بەرێکویپیکیش ئاماره ی تهرم و دوا قسه بیان کردووه که له زاری قوربانیه کانهوه هاتیبته دهري. ئەری ئەوه من نه بوم، واته بنیامین ئۆ. لاساژ که له ئاسیای زیدییهوه رهگ هه لکیشی کرد؟ لەناو یه کێ له جانتاکانم نه بوو که له تیتانیک بارکران؟ کێ له رهوتی ههزار ساله ی خۆی په کی خست، جگه له فیز و لووتبه رزی ئەم سه دهیی ئیمه نه بی؟

هەر له و کاتهوه، جیهان گهوزایه ناو خوین و تاریکییهوه و ئیتر ژیان قهه بهرووما پینه که نی. وای پتویست کرد که خۆم له ئینسان دووره پهریز بگرم و ته نهها گوێ بۆ یادگاری شل بکه م و نهوازی هیوایه کی ساویلکه ش بکه م، پتیشبینه کی وړکن: سبه ی دهیدۆزنه وه. لەناو سنووقیکی ژیرینی مه حکه م پارێزراو، ههروه کو خۆی له ئاو ده رده که وێ و به سه لامه تی له تاریکی ئۆقیانوس رزگاری ده بیته و چاره نووسی به ئۆدیسیایه کی نوێ زهنگین ده بیته. ئیتر نهنگووسته کان ده توانن په ره کانی هه لده نه وه، بیکه نه وه و، خۆیان نغرۆکه نه نیوی؛ له م په راویزه وه بۆ ئەو په راویز، چاوانی وریا دوا ی چیرۆکی به سه رهاته که یا ده که ون و شاعیره که ی ده دۆزنه وه و

چاویان به هه وه لێن به یته و هه وه لێن مه ستبون و هه وه لێن موچک ده که ویت. ههروه ها تابه فه ی حه شاشه کانیش. پاشان هه لۆتسته یه ک ده که ن ئەوه ی که له پیش چاویان ده بیسن برۆی پێ ناکه ن، تابلۆیه که رهنگی لم و زومه رده ی هه یه . نه میژووی پتیه یه نه ئیمزا، ته نهها ئەم وشانه نه بیته ، گه رموگو ر یا له ئەندیشه قوتاریوو: سه مه رقه ند، هه ره جوانترین سیما که هه رگیز له وه و پیش گۆی زه مین به هه تاوی نه ناساندووه .

دهساوئته دهموچاوی، به بن لیوهوه سوپاسیک دهکات، شووتیه کی ناو هه لکولراو هه لده گری و پری له ناو دهکات و بو بارگیره کی دریزی دهکات بو ئه وهی ئه ویش ناو بخواته وه.

له مهیدانی بازرگانانی دوو که له ژنیکی سکپر تووشی خه یام دیت. په چه کی هه لده وه، ته مه نی پانزه سال ده بی و نابج. بی ورته، بی بزه ی لیوه منالکاره کی، چنگی باده می برژاوی تازه کراو ده خاته چنگیه وه. ئه م کاره هاتوچو که ران تووشی چه په سان ناکات، ئه مه له سه مه رقه ند نهریتیکی کونه: کاتیک که ژنیکی سکپر چاوی به پیاویکی غه ریب ده که وی و ده چیتته دلاییه وه، ده بی جورته تی ئه وه بکات که خواردنه کی له گه لی دابهش بکات، ئیتر ئه و مناله کی که ده بی و هکو پیاوی غه ریب قوز دهرده چیت، هه مان قه د و بالای ده بی و خه توخالیشی ریک به هی نه جیزادان دهکات.

عومر له سه رخو و به شانازییه وه باده مه کان ده جاوی تا ژنه که شی له پیش چا و ون ده بی و هه ر ته ماشای دهکات.

کاتیک جارده ریک ده گاته ته نیشتی و داوی لیده کات که پی هه لگری. هه ر خیرا خو ی له ناو حه شاماتیکی تیکه لوپیکه ل ده دوزیتته وه. پیره میردیکی ئه ندام دریکو له ته نها هه ر هیسکو پیلوسکی پیوه ماوه، له سه ر عه رده که راکشاه، سه رقوت، قژه سپی و په رتوبلا و که له سه ر ریکی قاوه بی رهنگ؛ له بهر ترس و تووره بی و هاواره کی بووه ته هه نسکدانیکی دریز. به چا و له و که سه ده پاریتته وه که ده گاته به رده می.

له ده وری ئه م به دبه ختهش، بیست سی کهس، ریش داچه قاو و کوته ک ناماده ی تو له و که می دوورتریش، هه لقه یه ک له ته ماشا که رانی دلخوش وه ستاون. یه کی له وان، له روخساری تووش خه جاله ت هاتووی خه یام ورد ده بیته وه و به زمانیک له گه لی ده دوی که پری له نیاییه: «هیچ نییه، ئه مه جابیره دریزه!» عومر راده چله کی، موچرکیکی شهرم تاکو گه رووی سه ر ده که وی، ده که ویتته چریه: «جابیر، یا وه ره که ی ئه بوعه لی!»

ئه بوعه لی، نازناویکی وا باو. به لام کاتیک که خوینه واریک، جا چ له

شاعیران و عاشقان

I

هه ندی جار له سه مه رقه ند، ئیواران، دوا ی رۆژتیک سست و خه موکی، هاوولا تیانی ده سه تال دین و له و بن به سته ده خولینه وه که ده که ویتته نیوان دوو مه یخانه وه که له نزیک بازاری بیبه ر دایه، نه ک بو ئه وهی بین و تامی شه رابی میسکیی سوغدیان بکه ن، به لکو سه رنجی هاموشو که ران بدن و یا گیتچه ل له گه ل چه ند مه سستیک بنینه وه. ئه و کات کابرای تووشبوو به عه ردا راده کیشن و جوینیش وه کو باران ده باریتته سه ری و حه والهی دۆزه خیکی ده که ن تا دونیا ماوه ئاگره که ی رهنگی ئالی شه رابی هه لخه له تینه ری بخواته وه یاد.

ئا له نیو رووداوی وادا که شکولی چوارینه کانی عومر خه یام له هاوینی ۱۰۷۲ له دایک ده بی. عومر خه یام ته مه نی بیست و چوار ساله و ده میکش نییه له سه مه رقه ند. ئه و ئیواره به روو ده کاته مه یخانه که، یا ریکه که وتی پیاسه ده یگه یه نیته ئه و شوینه؟ بست به بست به سه رکرده وهی شاریکی نوی له ززه تیکی ته ر و پاراوی هه یه، چاوان ده که ونه سه ر هه زاره ها شوینی ده ست پیکه و تووی ئه و رۆژه ی که به ره و ته واو بوون ده چی: شه قامی کیلگه ی ریواس، میرد مندالیک تیی ده ته قینتی، پیخواس له ناوند شه قامه به ردریژه که، سیوکی له عاره بانه کان دزیوه و توند گوشویتییه خو یه وه؛ بازاری چه رچه ف، له ناوه وهی دوکانیکی به رز، له ژیر گه رچکیکی یاری زاره لده، دوو زار هه لده، جوینیک، پیکه نیینیکی تاساو؛ دینگه ی دوکانی گوریس فرۆشان، بارگیر سواریک له ته نیشته هه زوتیک راده وه سستیت، ناوی فینک رۆ ده کاته نیو هه ر دوو له پییه وه، پاشان ده چه میته وه، لچولیو دهر په ریو، هه ر به وه ده چیته که ته ویلی منالیکی نوستوو ماچ بکات؛ تیر ناو ده خواته وه، هه ر دوو ناوله پی ته ری

بوخارا بیت، یا له قورتویه، یا له به لڅ، یا نه وده تا له به غدا بیت و تا به و
ئیعتبار بو دانانه و ناشنايه تیبیه وه له فزی ئەم ناوه بکات، ئەوه ئەو کات
هیچ هه لئه یکه قبوول ناکات: مه به ست له ئەبوعه لی کوری سینایه، له
رۆژئاواش به ئەفیسین دهناسریتته وه. عومەر نه بیینیوو، یانزه سال دواى
کوچی دواىی ئەو له دایک بسوو، به للام زۆر به ته بجیله وه ده پروانییه ئەو
ماموستایه ی که له سهرووی هه موو ئەو وه چه یه وه دایده نه، به هه لگري
هه موو زانستی ده زانن و هه روها به مورشیدیکی ئایینیسی داده نه.

خه یام جارتیکی دیکه ش ده که ویتته وه چریه چرپ: «جابیر، موریده هه ره
به دلله که ی ئەبوعه لی!» . ئەگه ر بیت و ئەمه یه که مین جار بیت که چاوی
پیتی بکه وئ، به للام شت نییه له مه ر چاره نووسی کلۆلی و نمونه یی ئەو
پیاوه وه نه یزانن. به نیسه بت ئین سیناوه، هه ر ئەو یشه که بتوانن
به رده وامیى بداته زانستی پزیشکسازى و میتافیزیکه که ی ئەو، زۆر
به ئیعه جابیش وه گوئی له ئەنجه ته پته وه کانی راده گرت و ته نها ره خه نشی
لئ بگرتبايه، ته نها هه ر ئەوه ند بوو که ده یگوت جابیر زۆر به دهنگی به رز و
توندوتیژییه وه ته عبیر له بیرکردنه وه کانی ده کات. ئەم دزیویه وای له
جابیر کرد چه ند جارتیک بناخریتته کونی به ندیخانه و چه ند جارتیکیش
له به رده م جه ماوه ر فه لاقه بکرت و دوافه لاقه ش ئەوه ی مه یدانه گه وره که ی
سه مه رقه ند بوو که له پیتش چاوی هه موو خزم و ناسیاوه کانی سه د و په نج
قامچیان لیدا، قامچییه که ش له ماسولکه ی گولک دروست کرابوو. ئەم
شکستییه ی قه د له بیر نه کرد. ده بی له چ ساته وه ختی کدا بوو بیت که له
بوژییه وه خلیسکا بیتته نیو ئەم گومراییه وه؟ بیگومان دواى مردنی
ژنه که ی. دوا به دواى ئەم مردنه ئیتر ده بینرا سیپال له به ر و عه ودال، له
رۆشستندا به لادا ده ات و هاوار ده کا و کفر و جوین هه لده ریتنئ.
به پیکه نین و چه پله لیدانه وه ره وه منال و توال دواى ده که وتن و به ردی
تیژیان تن ده گرت و برینداریان ده کرد و پر چاوانیسی ئەسرین ده بوو.

ویرای ته ماشا کردنی ئەم دیه نه، عومەر دالعه و خه یال ده بیاته وه: «ئه گه ر
ئاگاداری خۆم نه بم رۆژتیک دادئ منیش وه کو ئەم سیپالهم لئ دیت». .
ترسی راسته قینه ی له مه ستیون نییه، ئەوه ده زانی که هه رگیز ده سه برداری

نابیت، شه راب و ئەو، فیزی ئەوه بوونه رتیز له یه کتر بگرن، هه رگیز
یه کیان ئەوی تر نادا به عه ردا. ئەوه ی ئەو سلی لئ ده کاته وه، ئەو
حه شاماته یه که دیواری رتیزلته ینانی تبادا ده رووختنئ. به دیه نی ئەم پیاوه
که وتوه هه ست ده کات که هه ره شه له وه ده کرت، غه زوو ده کرت، ده یه وئ
ئاورداته وه و دوورکه ویتته وه. به للام ئەوه ش ده زانی که ناکرئ هاوړتی ئین
سیناش بو ئەو حه شاماته به جئ به یلئ. سئ هه نگاهوی هیواش ده نیت،
رتیک، ئینسانی توندیش ده هیئتته جوئ و به دهنگیکی پته و ویرای
جوولئ ده سه لات ئامیز، وتی:

- واز له م کلۆله به یتن!

سه رکرده ی گرووپه که که به سه ر جابیردا چه ما بووه قیت ده بیتته وه،
له به رده م ئەم ناوژیکه ره ره ق راده وه ستیت. شوین برینیکی قول هه ر له
گویتچکه ی راستیه وه تا چه ناگه ی که به ناو ریشیا هاتبوو؛ ئا به و لایه
قویاوه به ره و لای خه یام وه رده چه رخن و، هه ره کو ئەوه ی حوکم ده ركات
ده که ویتته قسه:

- ئەم زه لاهه مه سه ته، کافه، فه یله سووفه!

دوا وشه که ی به جوړئ فیشکاند هه ر به نه عله ت لیکردن ده چوو.

- فه یله سووفیک چییه، ئیمه له سه مه رقه ند قبوولئ نه که نین!

فسکه فسکی رازیبون له ناو حه شامات به رز بووه وه. بو ئەو حه شاماته
سیغه ی فه یله سووف که سیک ده گرتته وه که زیاد له پنیوست خو بان
به زانسته دونیه و بیه کانی یۆنانه وه خه ربیک ده کن، به شتیوه کی گشتیش
ئەو زانستانه ده گرتته وه که له ده ره وه ی ئاین و ئەده بیاتن. سه ره رای ئەوه ی
عومەر خه یام لاوه. به للام فه یله سووفیکی ناوداره و نیچیرتکی چه ورتره له و
جابیره له رولاوازه.

به دلخۆشییه وه، ده موچا و شه قبووه که عومەری نه ناسی، چونکه پشتی
له و بوو و جارتیکی دیش نووشتا بووه سه ر پیره میرده که، پیره میردی دم
له گو چوو، پرچی ده گرتت، دوو سئ جارن سه ری راده وه شینئ، وه کو
ئەوه ی بیه وئ بیکیشیتته وه نزیک دیواره که یا و پاشان له پرتیکدا به ره لای

دهکات. هه‌چهنده دلهره‌ق بوو، به‌لام پیده‌چوو زال بیت به‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی و، پیتشی ده‌چوو سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی بریاری دابوو که جابیر به‌ره‌وه‌لاکه‌ت به‌ری، به‌لکو بگاته ئاستی پیاوکوشتنیش. خه‌یام ئه‌م کاته‌ی هه‌لبژارد بو ئه‌وه‌ی بچیتته ناو‌بژییه‌وه.

- واز له‌م پیره‌میرده به‌ینه، ئه‌م بیوه‌پیاوه و نه‌خۆشه و دیوانه‌یه، ئه‌ی نابینی توانای ئه‌وه‌شی نییه که لێوی بجوولیتته‌وه؟

سه‌رکرده‌ی گروویه‌که له‌پرتکدا به‌رزده‌بیتته‌وه و به‌ره‌وووی خه‌یام ده‌چیت، په‌نجه‌ی بو درپژ ده‌کات تاکو به‌ته‌واوی نووکی په‌نجه‌ی له‌ریشی نزیک ده‌بیتته‌وه:

- وای پێ ده‌چی باش بیناسی، ئه‌ی خۆت کیتی؟ خه‌لکی سه‌مه‌رقه‌ند نیت! که‌سیک نییه له‌م شاره‌ بتناسیت!

عومه‌ر ده‌ستی ئه‌وی تر به‌هتواشییه‌وه لا ده‌دات. بو ئه‌وه‌ی ده‌میان له‌یه‌ک سپی نه‌بیتته‌وه و نه‌بیتته‌ ئه‌نجه‌تی ده‌مه‌قاله‌ی نیتوانیان. پیاوه‌که هه‌نگاوێک ده‌کشیتته‌وه، به‌لام سووره:

- غه‌ریب، ناوت چییه؟

خه‌یام دوو‌دله له‌ وه‌لامدان‌ه‌وه و له‌ هه‌لێک ده‌گه‌ریت، چاوانی به‌ره‌و ئاسمان هه‌لده‌بپێ و په‌له‌هه‌ورێک ده‌بینی مانگه‌که داده‌پۆشی. بێده‌نگییه‌ک، هه‌ناسه‌دانێک. له‌نیو‌رامان خۆ‌فه‌رامۆش بکه‌ی و به‌ک به‌یه‌ک ناوی ئه‌ستیره‌کان به‌ی و له‌ خه‌شامات دوورکه‌ویتته‌وه.

خه‌شامات ده‌وره‌ی داوه و چه‌ند ده‌ستیکیشی به‌ری ده‌که‌وی و خۆی ده‌گرێ.

- ناوم عومه‌ره، کوری برایی نیشاپووریم. ئه‌ی تو، تو کیتی؟

پرسیاریکی شیکلییه و به‌س، ئه‌گینا پیاوه‌که نیازی نییه وه‌لامی بداته‌وه. ئه‌و له‌ شاری خۆبه‌تی و، هه‌ر ئه‌ویشه‌ ده‌بی پرسیار بکات. دره‌نگتر، عومه‌ر نازناوی ئه‌و کابرایه‌ ده‌زانێ و به‌قوتابیییه ده‌موچاو شه‌قبووه‌که ده‌ناسریتته‌وه. کوته‌ک به‌ده‌ست و ئیستیشهادێ له‌سه‌ر زار، سه‌به‌ینی سه‌مه‌رقه‌ند ده‌هیتته‌ له‌رزه. تا ئیستا کاریگه‌ری و تاسیری ئه‌و

کۆمه‌له‌ لاوانه که ده‌وریان داوه بر ناکات، زۆر به‌سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای جووله و گوێ بو‌قسه‌کانی راده‌هیلن. له‌پرتکدا له‌ چاوانیییه‌وه پزیسکی ده‌زی. ئاو‌رێک له‌ هاو‌رێکانی ده‌داته‌وه. پاشان به‌سه‌یمایه‌کی سه‌رکه‌وتوونه‌وه سه‌یری خه‌شامات ده‌کات و ده‌قیژینی:

- توخوا ئاخ‌ر چۆن ده‌بی عومه‌ر نه‌ناسمه‌وه، عومه‌ری کوری برایی نیشاپووری؟ عومه‌ر، ئه‌ستیره‌ی هه‌موو خوراسان، بلیمه‌تی هه‌موو ولاتی فارس و هه‌ردوو دیوی عیراق و میری هه‌موو فه‌یله‌سووفان!

به‌ره‌و پیتشه‌وه، به‌ته‌واوی ده‌چه‌میتته‌وه و په‌نجه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستیشی له‌ ئاستی می‌زه‌که‌ی فره‌فریانه و به‌م جو‌ره‌ سه‌رنجی هه‌موو ئه‌و ویتل و عه‌ودالانه راده‌کیشی که له‌و ده‌وره‌ کۆبوونه‌وه و هه‌موو ده‌ده‌نه قاقای پیتکه‌نین.

- ئاخ‌ر چۆن ده‌بیت خاوه‌نی ئه‌م چوارینه‌یه نه‌ناسمه‌وه که پری له‌ ته‌قوا و خواناسیییه:

هاتیت و گۆزه‌ت شکاندم خودا

رێی له‌زه‌تت لیگرتم خودا

له‌سه‌ر ئه‌م خاکه شه‌رابت پرستم

لیم بیووره، ئه‌ری تو مه‌ست نیت خودا؟

خه‌یام گوپی گرتووه و پارا و تووره. ئه‌م ئیساره نانه‌ویه ری بو‌ تاوانیک خۆش ده‌کات. به‌بی ئه‌وه‌ی وه‌خت له‌ کیس بدات، به‌ده‌نگیکی به‌رز و روون وه‌لام ده‌داته‌وه و بو‌ ئه‌وه‌ی که‌سیک نه‌میتنی له‌ناو خه‌شاماته‌که به‌هه‌له‌خه‌له‌تاوی می‌نیتته‌وه:

- ئه‌مه بو‌ یه‌که‌مین جاره که گوتم له‌م چوارینه‌ بیت، هه‌ی غه‌ریب. به‌لام گوئ له‌م چوارینه‌یه بگره که ئه‌مه‌یان خۆم نووسیومه:

هه‌ر هیچ، هیچ نازانن و نایانه‌وی هیچیش بزائن

ده‌بینی چۆن ئه‌م جاهیلانه سه‌روه‌ری دنیا ده‌که‌ن

ئه‌گه‌ریش یه‌کێ نه‌بیت لیتیان به‌کافرت داده‌نین

ملی رێگای خۆت بگره خه‌یام، ده‌ وازیان لی به‌ینه

بېنگومان عومەر به هه له داچوو کاتیک که هیمایه کی قیتزلیهاته وهی
ناراسته ی نه یاره کانی خو ی کرد له و کاته کی له فزی «دهینی چۆن» ی کرد.
دهست درێژ ده کیت و کراسه که ی ده گرن و خه ریکه بیدرن. هاوسه نگی
تیکده چی. پشتی به نه ژۆیه که ده که و ی، پاشان ده که و یته سه کاشیبه ک.
له ژیر پتی هه شامات پلشایه وه، وره به نادات و ته لاش ده دات، گو ی به وه
نادات که جلوه رگه که ی زیوال زبوال ده بن و ته نها تیتۆل به له شیوه بمین،
خو ی ته سلیمی حاله تی له هۆش خو چوونی قوربانیه کی تیکشکیتراو
ده کات، هه ست به هیچ ناکات، گو ی له هیچ نابیت و خو ی له ناوخو ی
گرمۆله داوه، شوره ی رووتوقوت و ده روزه ی داخراو.

له وهش راده مین که ده چه ک له ده ست دین و ری له قوربانیه ده گرن.
له سه کلاوه لبادیه که یانیش نیشانه یه کی سه وزی کال که «ئه حدات» ی
له سه ر نووسراوه، واته جه ندرمه ی شاری سه مه رقه نندن. کاتیک که
ده یانین، شه رکه ران له خه یام دوور ده که ونه وه؛ به لام بو ئه وه ی نه نه جت بو
ئه م هه لوتیسته یان بدۆزنه وه، ده ستیان به هاوارکرد و هه شاماته که یان
به شایه د دادنا:

– سیمیاناسه! سیمیاناسه!

بو حوکمرانان، فه یله سووفبوون تاوان نییه، به لکو ئه وه ی که موماره سه ی
سیمیا ده کات، سزای مه رگی ده بیت.

– سیمیاناسه! ئه م بېگانه یه سیمیاناسه!

سه روکی ده وریه که نه یو بست زیاتری له سه ر پروات.

– ئه گه ر بیت و ئه م کابرایه له هه قیقته تدا سیمیاناس بیت، ئه وه
سه روکی قازیان، مه به ست له ئه بوتایه ره که توانای ئه وه ی هه یه که ئه م
مه سه له یه بگرتته ده ست.

ئا له م کاته دا، که سه جابیره درێژی له بیسه نه ما بوو. به خشه به ره و
نزیکترین مه یخانه خو ی دزیبه وه و په یانی به خو ی دا که ئیتر هه لوتستی
وا سه رچالنه له ده ره وه نه کات. عومه ر به یی یارمه تی که سیک توانای
ئه وه ی ده یی هه لوتسته وه سه ری. ریک و راست ده پروات، به بېدنگ؛

هه بیه تی وه کو عه بایه کی شه رم جلوه رگه هه لاهه لاکه ی و روخساره له خوین
که وزاوه که ی ده شاریتته وه. له پیشه وهش، جه ندرمه کان مه شخه ل له ده ست،
ریتگا ده که نه وه. دوا به دوا یانه وه، نه یاران و هه شاماتی ده سه تال.

عومه ر نه سه یریان ده کات، نه گو یی لیپانه. بو ئه و جاده چۆله و ئه،
زه مینیش به یی چریه، ئاسمانیش به یی هه ور و سه مه رقه ندیش جیبه که بو
خه ونینین، ته نها هه ریه ک دوو روژیشه لیبه یه.

دوای سه هه فته و به یی هیچ پشوودانیک گه یشته سه مه رقه ند، هه ره کو
چۆن ریتیوارانی زه مانی زو پیتشنیاریان کردبوو، هه روا ده قاده قیش شوین
پیتیانی هه لگرت. له نامۆژگاریبه کانیا ندا و تسوویان، سه رکه وه سه ر
هه یوانی کوهاندریز، که له سه ر قه لا کۆنه که یه، به فه راحی چاو گر ده، ته نها
هه ر ئا و سه وزایی ده بینی، میترغوزار و سه روو ده بینی له شتیه ی گۆلک و
فیل و وشتری زل و پلنگیش له کاتی هه لپه دانن که بلیمه تترین ده ستی
باخچه وان قه له می کردوون. راسته، له ناوه وه ی شووره کان، له ده روزه که ی
دیبه که وه، به ده ستی روژتاوا تا ده روزه که ی چین، عومه ر ته نها چاوی
به باخچه ی چر و جوگه له ی وریا ده که وت. پاشان، له ملا و ئه ولا مناره یه کی
به خستی سووره وه کراو به حه وایا به رز ده بووه وه و سپیتی دیواری که پریشی
به رچاو ده که وت. له گو یی ده ریاچه یه کیش، که به شۆرهبی ده ور درابوو،
ژتیکی رووت قزی دابوو به ر بایه کی سووتینهر.

ئایا ئه مه دیمه نی به هه شت نیسه که له نیگاره کانی هونه رمه ندیکی
نه ناسراو ناچیت، که دواتر به یازی چوارینه کانی خه یامی پی
ده رازاندرایه وه؟ ئایا هه ر هه مان دیمه ن نین که عومه ر له خه یالیا بوو، که
کاتیک به ره و گه رکه ی ئه سفیزاری ده بن که جیتی ئیقمامه تی ئه بوتایه ر بوو،
مه به ست له قازی قوزاتی سه مه رقه نده؟ بېبوچان ئه مه شی له به ر خو ی
ده وته وه: «قه د قینم له م شاره نابیتته وه. با ئه و ژنه ی دم گۆله که ش سه رابن
بی. با واقعییش ته نها روخساری شه قبووی قووتابیه که ی هه بیت. با ئه م
شه وه فیتکه ش دوا شه وم بیت».

به هۆی پروناکی شه‌مدانه دووره‌کانی دیوه‌خانه فراوانه‌که‌ی قازی، پیستی خه‌یام په‌نگی عاجی وهرده‌گرت. هه‌ر که هاته ژووره‌وه، دوو پاسه‌وانی کامل، له‌ولا و ئەولا، پیلان گرت، به‌وه ده‌چوو که زیندانییه‌کی ترسناک بیته. ئا به‌م شیه‌یه، له‌نزیك ده‌رگا که چاوه‌روانی ده‌کرد.

له‌ژووری دیوه‌خانه‌که‌ش، قازی هه‌ستی به‌بوونی نه‌کرد، خه‌ریکی چاره‌سه‌رکردنی مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه، له‌گه‌ل شکاتکار قسه‌ ده‌کات و حه‌ق ده‌داته به‌کیان و ئەنجه‌تی ئەوی تریان رته‌ ده‌کاته‌وه. پیده‌چێ ده‌مه‌قاله‌ی کۆنی نیوان دوو هاوسێ بیته، کینه‌ی کۆنه و بووژاوه‌ته‌وه و بوته‌ قیلوقال له‌نیوانیاندا. ئەبوتایه‌ر ته‌واو هه‌ستی به‌جارسبوون کرد، فرمانی دایه‌ سه‌رۆکی هه‌ردوو خێزان، که هه‌ر ئیستا و له‌به‌رده‌میا به‌کتر له‌ باوه‌ش بگرن و ئاشت ببنه‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی که هه‌یچ ناکۆکییه‌ک له‌نیوانیاندا رووی نه‌دایه‌. به‌کیان هه‌نگاوێک هاته‌ پێشه‌وه، ئەوی تریشیان، چوارشانه‌یه‌کی ته‌ویڵ ته‌نگ، دوردونگ. تا هه‌یزی تیا به‌ قازی ده‌کیشیته‌ بناگوویا و هه‌موو دانیشتوان ده‌هه‌یته‌ له‌رزه. چوارشانه‌که‌ قه‌ده‌رێک له‌ و پیاوه‌ خه‌ ورد ده‌بیته‌وه، تووره‌ و رارا، ده‌بوو ده‌نگ هه‌لبه‌رێ بو‌ ئەوه‌ی ده‌نگه‌که‌ی بیستری و پاشان سه‌ر شوێر ده‌کات و ناوله‌پ ده‌ساویته‌ سه‌ر روومه‌ت و ملی بو‌ ئەم‌ری واقیع شوێر ده‌کات.

دوای روخسه‌تیا ده‌دات، ئەبوتایه‌ر به‌ئیشاره‌ت به‌جه‌ندرمه‌کان ده‌لێ نزیك ببنه‌وه. ئەوانیش به‌سه‌رهاته‌که‌ ده‌گێر نه‌وه و وه‌لامی چهند پرسیارێک ده‌ده‌نه‌وه، به‌هه‌موو شیه‌یه‌ک هه‌ول ده‌ده‌ن شه‌رحی ئەوه‌ بو‌ قازی بکه‌ن، بو‌چی بواریان داوه‌ که کومه‌لی وا له‌ناو بازاردا دروست بیته. پاشان نۆره‌ی ده‌موچاو شه‌قبوه‌که‌ به‌ پاکانه‌ بو‌ خۆی ده‌کات. له‌به‌رده‌م قازی ده‌جه‌میته‌وه، پیده‌چێ ماوه‌یه‌کی زۆر بیته‌ بیناسی و ده‌ست به‌مه‌نۆلۆگیکی گه‌رموگوپ بکات. ئەبوتایه‌ریش زۆر به‌وردی گویتی بو‌ راگرتوه‌ و به‌بێ ئەوه‌ی په‌ی به‌هه‌ستی به‌رن. پاشان، دوای ئەوه‌ی بو‌ ماوه‌یه‌کی گونجاو به‌ر ده‌کاته‌وه و ئەم‌ر ده‌رده‌کات:

- به‌و خه‌لکه‌ بلێن با بلاوه‌ی لی بکه‌ن. با هه‌ر که‌سه‌ی کورته‌ترین رینگا بگرێ و بگه‌رپه‌ته‌وه‌ مالی خۆی و رووی ده‌می ده‌کاته‌ نه‌یاران - ئیوه‌ش هه‌ر هه‌موو بگه‌رپه‌ته‌وه‌ مالی خۆتان! تا سه‌به‌ینی هه‌یچ به‌ریاریک ده‌رناکرێ. تاوانبار ئەمشه‌و لێره‌ ده‌میته‌وه‌ و پاسه‌وانه‌کانم پاسه‌وانی ده‌که‌ن و که‌سی دیکه‌ نا.

ده‌موچاو شه‌قبوه‌که‌ سه‌ری له‌وه‌ سوپما که‌وا به‌خه‌یرایی روخسه‌تیا دایه‌، سه‌ره‌تا نا‌ره‌زایی له‌سه‌ر روخساری ده‌خوینداریته‌وه‌ پاشان په‌شیمان ده‌بیته‌وه. به‌ئاگادارییه‌وه‌، چمکی کراسه‌که‌ی هه‌لده‌گرێ و به‌نووشتاوییه‌وه‌ ده‌کشیتته‌وه.

کاتییک عومه‌ر ده‌بینی به‌رامبه‌ری، ته‌نها شایه‌دیش پیاوانی جیی متمانه و پروای خۆیه‌تی و ئەبوتایه‌ر ئەم رسته‌ ته‌لیسماییه‌ی به‌خه‌ره‌هاته‌ ده‌لێ:

- شه‌ره‌فه‌ بو‌ من ئا له‌م شوێنه‌دا، پێشوازی له‌ عومه‌ر خه‌یامی نیشاپووری بکه‌م.

قازی نه‌ گه‌رموگوپ نه‌ قۆشه‌ئامیته‌. هه‌یچ دیارده‌یه‌کی ئیبنفعالاتی به‌سه‌ر رووه‌وه‌ نییه‌. به‌نه‌به‌یه‌کی بیلایه‌نه‌وه‌، ده‌نگیکی یه‌ک ئاست، مێزه‌رێکی لاله‌یی، به‌زانگ تیکه‌لاو، ریشیکی ماش و برنج و سمیل تاشراو، خاوه‌ن رواینیکی پر له‌ سه‌رنجی بی ژماره‌.

ئەم پێشوازییه‌ مولته‌بیسه‌ به‌قه‌د ئەوه‌ی که‌وا بو‌ سه‌عاتیک ده‌چێ عومه‌ر به‌و جله‌ شوپه‌رپه‌یه‌وه‌ راوه‌ستاوه‌، ته‌ماشای ده‌کریت و فسکه‌فسک ده‌کریت و له‌بن لیوه‌ه‌ش پیتی پیده‌که‌نریت.

دوای چهند ده‌قه‌یه‌ک که‌ زۆر ژیرانه‌ هه‌لبه‌زیرا، ئەبوتایه‌ر هه‌لده‌داته‌وه‌:

- تو‌ کابرایه‌کی نه‌ناسراو نیت له‌ سه‌مه‌رقه‌ند. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که‌ لاوی، زانیارت نمونه‌یین و به‌سه‌رهاته‌کانت له‌ قوتابخانه‌کاندا باس ده‌کرین. ئەوه‌ راست نییه‌ که‌ له‌ ئیسفه‌هاندا حه‌وت جارن کتیبیکی گه‌ره‌ی ئیبن سینات خویندۆته‌وه‌ و که‌ گه‌راویته‌وه‌ نیشاپووریش حه‌رف به‌حهرف هه‌موویت له‌به‌ر وتۆته‌وه‌؟

کاتی گویی له م بهسه رها ته راسته ده بی، خه یام هست به شانازی دهکات، به لام دوو دلییه که هیشتا نه په ویوه ته وه. ناوهینانی ئین سینا له ده می قازیه کی سهر به مه زه بی شافیعی جیی دلنیا یی نییه؛ له لایه کی تریشه وه، تا کو ئیستا فهرمووی دانیشتنی لی نه کراوه. ئه بوتایه ر دریشه به قسه که ده دات:

- تنهها بهسه رها ت و ریوایه ت نین که ده ماو ده م ده گپردینه وه، چوارینه ی سهر و عه جاییشت ده درپته پال.

قسه کان پیروان، کهس تاو نبار ناکه ن و پاکانه ش بو کهس ناکه ن، تنهها به شپوه یه کی ناراسته وخو پرسیار ده که ن. عومه ر وای لیکدایه وه که کاتی ئه وه هاتوه که ئه م بی ده نگیه بقرتیتی:

- ئه و چوارینه یه ی که ئه و ده موچا و شه قبوه وتی، ئه وه هی من نییه.

به پشتی ده ست، قازی ئه م نار ه زاییه ره ت ده کاته وه. بو یه که مین جاره که نه بره که ی توندوتیژه:

- چ گرینگیه کی هه یه که ئه م چوارینه یه هی تو بیت و ئه وی دیکه شیان هی تو نه بیت. قسه ی نار ه و و کفری وایان پی راگه یان دووم که ههر به وتنه وه ی به قه ده ر ئه وه ی که نووسیوتی هه ست به گونا ده که م. هه ولئى ئه وه ناده م که ئیعتیراف بکه ی، هه ولئى ئه وه ش ناده م که سزات ده ره ق ده ریچیت. تاوانبار کردنت به سیمیاناس، وشه ن له م گوئییه وه ده چنه ژووره وه و له و گوئییه وه ده رده چن. ئیمه ته نهاین، ئیمه هه ر دووک دوو ئه هلی مه عربفه یین، من ده مه وئ له حه قیقه ت بگه م.

عومه ر هه ست به دلنیا یی ناکات و له وه ده ترسی که فاقی بو بنینه وه و دوو دل له وه لامدانه وه. خو ی ده بینت چون جه لاده که ی تیکی ده شکینت و ده یخه سینت و له خاچ ده درئ. ئه بوتایه ر ده نگی به رزده کاته وه و وه ک بلئی هاوار ده کات:

- عومه ر، کوری برایی چادرچی ئیسفه هان، ده توانت براده ریک بناسیته وه؟

له م رسته یه ی که له هجه یه کی سه ریحه ی هه بو، وه کو قامچی خه یامی

داده پلوسی. «ناسینه وه ی براده ریک؟» وای بو ده چن که پرسیاره که ی قازی جیی مه ترسییه و له رووی قازی ورد ده بیته وه، سه رنجی درزی لیوی ده دات، له له رینه وه ی ریشی. ورده ورده سیه په یدا ده کات. روخساری خاو ده بیته وه. قازی ئیشاره تیک ده کات و پاسه وانه کان به ری ده دن و به بی ئه وه ی داوای ئه وه ی لی کرابیت که دابنیشیت، ده چیت داده نیشیت. قازی بزیه کی ساده ده یگری، به لام ههر یه کسه ر ده ست به پرسیار ده کاته وه:

- ئایا تو ئه و کافره ی که خه لکی باست ده کات؟

ئمه له پرسیاریک زیاتره، به لکو هاواری ته نگانه یه که که شکست به خه یام نادات:

- دوو دل له جو شوخروش و که فوکولی خواپه رستان، به لام هه رگیز به کم به دوو نه زانیوه.

- قه د بیرت لیی کردۆته وه؟

- هه رگیز، خودا شایه ده.

- ئمه بو من به سه بروا ده که م بو کرده گاریش ئمه به س بیت. به لام نه ک بو عوام. له قسه کانت ده پیشکن، له وردترین جوولته ورد ده پنه وه، هه روه ها له هی منیش، به لکو له هی میرانیش. قه د گویت له م قسه یه نه بووه که ده لئ: «هه ندی جار ده چمه مزگه وت، چونکه سیبه ری چاکی لییه بو خه وتن».

- تنهها ئینسانیک ده توانی له به ر سیبه ری مزگه وتاندا چاوی بچیتته خه و که له گه ل خودای خویدا له ناشتیدا بیت.

سه ره رای لچ خوارکردنه پر گومانه که ی ئه بوتایه ر، عومه ر گر ده یگری و گران ده فرۆشی:

- من له و که سانه نیم که ئیمان و باوهری، تنهها توندوتیژی حوکمدان بیت، من له و که سانه نیم که نوپژکردنه کانی، تنهها پشت چه مانه وه بیت و به س. شیوه ی نوپژکردنی من؟ له گولیک ورد ده به وه، ئه ستیران ده ژمیرم، سه رم سو رده میتن له جوانیی مه خلوق، له که مالی نیزامه که ی، له ئینسان ورد ده به وه که جوانترین شاکاری خودایه، له میتشکی ورد ده به وه که

تینووی مه‌عریفه‌ته، له دلئی ورد ده‌بمه‌وه که تینووی عیشق و خوشه‌ویستییه، له هه‌ستی، له هه‌موو هه‌سته‌کانی ورد ده‌بمه‌وه چ وریا یا پر.

چاوانی راماو، قازی هه‌لده‌ستی و ده‌چیت له ته‌نیشتی خه‌یامه‌وه داده‌نیشخ و ده‌ستیکی باو‌کانه ده‌خاته سه‌ر شانی. پاسه‌وانه‌کان له‌نیوان خۆبانا به‌واق ورم‌اوبیه‌وه ته‌ماشای به‌کتر ده‌کن.

- گوئی بگره‌ئی هاو‌پتی لاو، خودای ته‌عالا به‌هاترین دیاری داو‌ته‌تی که بدریته‌ به‌نی ئاده‌م، زیره‌کیی، هونه‌ری قسه‌کردن و ته‌ندروستی، جوانیی، ئاره‌زووی شت فیربوون، له‌زه‌تبردن له وجود، ئیعجابت بو ئینسان و، گومانیش ده‌کم که تا له ناخ و هه‌ناسه‌ی ژیانیش تیده‌گی. هیوادارم که خودا له حیکمه‌تیش بی به‌شی نه‌کردیتیت، حیکمه‌تی بی ده‌نگبوون که به‌بی ئه‌و ناکریت ئه‌وانی دی بیاریزیت و نرخه‌ی به‌هایان بزانتیت.

- ئایا ده‌بی چاوه‌روانی پییری بکه‌م بو ئه‌وه‌ی بتوانم ته‌عبیر له بی‌کردنه‌وه‌کانم بکه‌م؟

- تا‌کو ئه‌و رۆژه‌ی که تو بتوانی ته‌عبیر له هه‌موو شتانه بکه‌یت که بی‌ری لی ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌وه ده‌بی وه‌چه‌کانی دوا‌ی وه‌چه‌کانت هه‌موو پی‌ر بو‌بیتن. ئیمه له سه‌رده‌میکی نه‌ینی و ترس ده‌ژین، ده‌بی تو دوو رو‌خسار شک به‌ریت، یه‌کیتکیان نیشانی عه‌وامی بده‌یت و ئه‌وی تریشیان نیشانی خۆت و خودای خۆتی بده‌ی. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی چاوان و گوئی و زمانت بیاریزی، ده‌بی ئه‌وه فه‌رامۆش بکه‌یت که چاو و گوئی و زمانت هه‌ن.

قازی بیده‌نگ ده‌بیت، بیده‌نگیه‌که‌ی هیشک، بیده‌نگیه‌ک نییه که بانگه‌وازی وشه‌ی دیکه بکه‌ن، به‌لکو بیده‌نگیه‌که شکایه‌ت ده‌کات و فه‌زا داگیر ده‌کات. عومه‌ر چاوه‌روانه، ته‌ماشای عه‌رد ده‌کات، چاوه‌روانی ئه‌وه ده‌کات که قازی ئه‌و وشانه‌ی که له‌ناو می‌شکیا فشار ده‌خۆنه‌وه، هه‌ل‌پزیت.

به‌لام ئه‌بو‌تایه‌ر به‌قو‌ل‌یی هه‌ناسه هه‌ل‌ده‌ک‌یشیت و به‌ئاماره‌یه‌ک،

ئه‌مرتیکی هیشک ده‌داته پی‌اوه‌کانی. ده‌چنه ده‌ره‌وه. هه‌رکه ده‌رگاکه‌یان داخست، قازی به‌ره‌و سوو‌چیکی دیوه‌خانه‌که ده‌روات، چمکی به‌ره هه‌ل‌واسراوه‌که هه‌ل‌ده‌داته‌وه، پاشان قه‌پاغی سنووقیکی شامی، له دار دروستکراو ده‌رده‌هینی و کتیبیکی تیا ده‌رده‌هینی و به‌شیه‌به‌کی زۆر ره‌سمی ده‌یداته ده‌ستی عومه‌ره‌وه. راسته نه‌رم و نیان بووه‌وه و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی باو‌کانه‌شی له‌سه‌ر لی‌وه.

به‌لام ئه‌م کتیبه، هه‌ر هه‌مان ئه‌و کتیبه‌یه که خۆم، بنیامین تو، له ساژ که رۆژتیکیان ده‌ستم به‌ریکه‌وت. بر‌وا ده‌که‌م به‌ده‌ست لی‌دان هه‌ر هه‌مان هه‌ستت ده‌بی. چه‌رمیتی ئه‌ستور، زبر، به‌رگه‌که‌ی له شیه‌وی کلکی تاوس هه‌ل‌کو‌ل‌رابوو، قه‌راغه‌کانی کاغه‌زی نارپیکبوون، خورابوون. به‌لام کاتێ که خه‌یام ئا له‌و شه‌وه هاوینه‌ی که هه‌رگیز له یاد ناچیت، کتیبه‌که ده‌کاته‌وه، ته‌نها به‌ره‌و رووی دوو سه‌د و په‌نج‌ا و شه‌ش لا‌په‌ره‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، نه‌شعی‌ری تیدایه، نه‌نیگار، نه‌لی‌کدانه‌وه‌ش له حاشیه‌کانیدا هه‌بوون، نه‌نه‌خشان‌درابووش.

بو ئه‌وه‌ی ئینفیعالی خۆی بشاریته‌وه، ئه‌بو‌تایه‌ر نه‌بره‌ی فرۆشیا‌ریکی وه‌رگرت:

- ئه‌مه کاغه‌زی چینیه، چاکترین کاغه‌زی بازاره‌کانی سه‌مه‌رقه‌نده. به‌رادانی خۆم، جووله‌که‌یه‌کی گه‌ره‌کی ماتورید دروستی کردووه، ئه‌مه شیه‌ویه‌کی گه‌لێ ئه‌نتیکه، سه‌د له سه‌د له دارتووی سپی گرتراوه‌ته‌وه. ده‌ستی لی‌ده، هه‌ر ده‌لی‌ی ئاوریشه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی قورگی پاک ده‌کاته‌وه، ده‌ست به‌شه‌رح‌کردن ده‌کات:

- براهه‌کی له خۆ به ده سال گه‌وره‌ترم هه‌بوو، کاتێ که ئه‌مری خوی کرد ته‌مه‌نی تو‌ی هه‌بوو. له به‌لخ شاربه‌ده‌ر کرا، چونکه شیعریکی نووسی بوو، حوکمدارانی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌دل‌بان نه‌بوو. به‌وه تاوانبار کرا که ئه‌م شیعره گه‌رای بیدعه‌ی تیدایه، نازانم ئایا راست بوو یا نه‌، به‌لام قینم له براکه‌م هه‌لسا چونکه ژبانی خۆی له‌به‌ر شیعریک خسته مه‌ترسییه‌وه، شیعرو‌که‌یه‌ک بوو به‌ئاسته‌م له چوارینه‌یه‌ک دریت‌تر بوو.

لیئوی ته ته له دهکات و ده تاسی:

نهم کتیبه هه لگره. هه جارێک دێره شیعرێک له زیهنتدا شیکل وهرده گریت، به بێ دوو لیبی هه لگره و تاكو له سهه نهم لاپه ره نهیئنی پارێزانه دهینووسیته وه. کاتیکیش دهیاننووسیته وه، بیه له نه بوتایهه بکه وه.

به هه هیماکردن و بهم قسانه، ئایا قازی نه وهی ده زانی که یارمه تی له دایکبونی یه کێ له نهیئنییه کانی هه موو مێژووی نه ده بیات خو ش ده کا؟ ده بوایه سهه رتا پای مرۆ قایه تی هه شت سه دهه چاوه پروان بوایه بو نه وهی چاویان به نایا بترین شیعی عومه ره خه یام بکه ویت، هه شت سه دهه چاوه پروان بوایه بو نه وهی چوارینه کانی به ره سه نترین شیعی هه موو سه ره ده مه کان بچویندریت، پیش نه وهی چاره نووسه سهیره که ی که شکۆلی سه مه ره قه ندیش بدرکیتند ریت؟

III

نهو شه وه بێ سوود، عومه ره ده یویست له کۆشکه که وه نه وزیک بدات، خانوویه ک بوو له سهه گردیکی رووتهن دروست کرابوو که که وتبووه ناوه ند باخچه و باغات که ی نه بوتایه ره وه. له نزیک نه وه وه، له سهه مێژیکێ نزم، په ره موو چیک و مه ره که بدانییک، چرایه کی کوزاوه و کتیبه سپیه که شی له سهه لاپه ره ی یه ک کراوه ته وه.

به یانی زوو، خه ونیک: نوکه ریکێ شه نگ، له سهه سینییه ک گندۆره ی قاشکراوی بو ده هینێ، جلوه رگی نوئی و مه ندیلێکی ئاوریشمی زه ندانیش. په یامیکیش هه ره به چیه له بن گوئی راگه یه ندرا:

- مامۆستا له دوای نوێژی به یان چاوه پروانت دهکات.

دیوه خان سیخناخه، هه ره له سکا لاکه ره و سووالکه ره و حاشیه و ئاشنایان، به کورتی میوانی له هه موو ته رحی تیدایه، یه کێ له وانیش قوتابییه ده موچاوه شه قبوه که یه؛ بێگومان گوئی له هه وله که بووه و خیرا هاتوو ه. هه ره کاتییک عومه ره له ده رگا که دیته ژووره وه، ده نگێ قازی ئاراسته ی نهو ده کری، ته ماشا کردن و فسکه فسک:

- یاخوا ئیمام عومه ری خه یام به خیر بیت، که سییک نییه له مه ره زانیاری چه دیسه وه شان له شانی نهو بدات و مه ره چه عییکه که س ناتوانی ره تی بکاته وه و ده نگیکه که س ناتوانی به ره په رچی بداته وه.

یه ک له دوای یه ک هه موو میوانه کان هه لده ستنه سهه ری و به نه وازش ده چه مپنه وه و ستایشی ده که ن و له شوین خو یان داده نیشنه وه. له پرێکدا، عومه ره چاوی به ده موچاوه شه قبوه که ده که وی، پیده چی له قوژبێکدا وه خته بتاسی، خو ی دالده داوه و به لام روو گرژبیه ک به ئاسته م گالته جاری پیتوه دیاره، له سهه رو خساری ده خویندریته وه.

به شپوه یه کی گه لی ره سمی، نه بوتایه ره داوا له عومه ره دهکات که بیت و له لای راستی دانیشی، بهم جو ره وا دهکات نه وانیه که له ته نیشتی دان، که می بکشینه وه. پاشان ده ست دهکات به قسه:

- میوانه مهزنه که مان دوینتی ئیواره تووشی گیتچه لیک بووه. ئه ویک که له ولاتی خوراسان و فارس و مازنده راندا شه ره فمه نده، ئه ویک که هه موو شاران حه ز ده که ن له خزمه تیدا بن و له نیتو شووره کانی بیگر نه خو، ئه ویک هه موو میرانی دونیا حه ز ده که ن بیته میوانیان، دوینتی ئیواره له شه قامه کانی سه مه ره قه نندا سه غله تیان کردوه!

دهنگی نار هزایی له ملاو ئه ولا بهرز ده بیته وه و پاشان ده بیته گاله گال و، قازیش بوار ده دات که که مچی په ره بسیتنی تاکو به په نجه ئیشاره تیک ده کات و کپیبه ک و جار تیکی دی هه لده داته وه:

- له مهش زیاتر، وهخت بوو له ناو شارا بیته هه لایه ک. بیته پاشه گه رانییه ک، ته نها رۆژ تیک پیش هاتنی ناسر خان، حاکمی دل سو زمان، خوژی مه له که ت؛ خوا یار بیت، قه وله هه ر ئه م سه ره له به یانییه وه بگاته بوخارا! ناتوانم بیر له وه بکه مه وه، ده بوایه خو مان له چ ته نگانه یه ک ببینایه ته وه ئه گه ر به اتبایه حه شامات بلا وه بیان لی نه کردبایه. ئه گینا با پیتان بلیم، ئیستا ده بوایه چه ندین سه ر به سه ر چه ندین مله وه لار بوونایه ته وه!

وچانیک ده دات بو ئه وه دی هه ناسه یه ک بدات، تاکو کار بگه ری قسه کانی بلا و بینه وه، به تایبه ت بو ئه وه دی ترس رۆ بچه قوژینی دلانه وه.

- زۆر به دلخو شیییه وه، یه کێ له قوتابییه کۆنه کانم لیتریه و ئه و میوانه نازیزه که مانی ناسیییه وه و ئه و هات و پیتی راگه یاندم.

به په نجه، ئیشاره ت بو قوتابییه ده موچا و شه قبوه که ده کات و داوای لیده کات که هه لستی:

- ئه ری چون ئیما م عومه رت ناسیییه وه؟

له جیاتی وه لام، چه ند بر گه یه کی به سه ر و جیتی له ده مه وه هه لوه ری.

- به رزتر! مامه پیره گوپی لیت نییه! قازی به هاوار کردنه وه په نجه بو ریش سپیبه ک درێژ ده کات که له لای چه پیییه وه دانیشتوه.

- میوانه خو شه و یسته که مانم له بهر ره وانی زمانی ناسیییه وه، به زه حمه ت ده موچا و شه قبوه که ئه م وشانه ی له زار ده ره ده چیت، هه والی شناسنامه ییم

کرد، پیش ئه وه دی بیهینمه خزمه ت جه نابتان.

- زۆر چاکت کرد، ئه گه ر به اتبایه هه را وه لاکه په ره دی بسه ندبایه، ئه وه خو خوینیش ده رژا. که واته وه ره و له ته نیشت میوانه که مان دانیشه، تو موسته حه قی ئه مه ی.

کاتیک که ده موچا و شه قبوه که نزیک ده بیته وه، هه ست ده ک ریت که به نادلییه وه ملکه چی خو ی نیشان ده دات و ئه بوتایه ریش ده چر پینیته بنا گوپی عومه را:

- ئه گه ر نه شبیته ها وریت، ئه وه جار تیکی دی ناتوانی له ناو بازار شه رت پی بفرۆشی.

به دهنگی بهرز جار تیکی دیکه ده که ویتته وه قسه:

- ده توانم هیوای ئه وه بخوازم که ئیتر خواجه عومه ر، سه ره رای گشت ئه و به سه ره اته ی که تووشی هات، یادگاری گه لی ناخو شی له مه ر سه مه ره قه نده وه بو نامینیتته وه؟

- به نیسه به ت منه وه، ئه وه دی دوینتی ئیواره رووی دا، هه ر هه مووم فه راموش کرد. کاتیکیش، له داها توودا، بیر له م شاره ده که مه وه، ئه وه بیر له وینه ی دیکه ده که مه وه، به تایبه ت وینه ی پیاو پکی بلیمه ت. مه به ستم ئه بوتایه ر نییه. جوانترین ستایش که ئاراسته ی قازیبه ک ده ک ری، پیا هه لدانی خه سلته چاکه کانی نییه، به لکو ته ماشای چاکبی ره عیبه ته که ی ده بی بکری. چونکه ئه و رۆژه ی که پیم نایه ئه م خاکه وه، هیتسه ره که م به زه حمه ت به دوا قه دپاله کانا سه ره ده که وت که به ره و ده روازه ی کیش ده چوو، منیش هه ر هه نده پیم نابوو سه ر زه وی، پیاو پیکم تووش هات.

- «به خیر بیته ئه م شاره، که سوکار و ناسیاوت هه ن، پیتی وتم؟»

- نه خیر، وه لامم دایه وه، هه ر به بی وه ستان، له وه ده ترسام که پیاو خراپ و قو لبریک بیت، هه ر به لایه ن که م سوالکه ری، فزوولییبه ک بیت. به لام پیاو که هاته وه قسه:

- میوانی نه جیبزاده، له م زۆر ته کلیفه م سل مه که وه. ئه مه ئه مری

مامۆستا که مه، فرمانی ئه وه که من لیتره بم، له پیشوازی هه موو ریپواران بم که رووده که نه ئه م شاره، بۆ ئه وهی میوانداری و خزمه تی پیشکەش بکه م.

«کابراکه پیده چوو یه کیکی موته وازیع بیت به لام جلویه رگی خاوتینی له به را بوو و هه روه ها ئسلوبی ریزی شی ریزلینانی شی ده زانی. دوا ی که وتم.

چهند هه نگاوێک دوورتر، منی به ده روزه یه کی گه وره دا رته کرد، به دالانی گومه تدار رته بووین و گه بشتینه هه وشه ی کاروانسه رایه ک و له ناوه ند هه وشه که ش بیریکی لی بوو، خه لک و ولاغی له ده ورا بوو، به ده وری هه وشه که دا، دوو نهۆم، هه موو ژوور بوون بۆ میوانان. پیاوه که پیتی وتم»:

- تاکو ئاره زووت لیبه ده توانی لیتره بمینته وه، چ شه ویک، چ وه رزیک، رایه خ و خواردنت ده بی، هه روه ها ئه لفیش بۆ هیستره که ت.

«کاتیکیش پیم وت ئایا ده بی کرێبه که ی چهند بیت، به ناحه زیبه وه وه لامی دامه وه».

- تۆ میوانی مامۆستای.

- باشه ئه و خانه خۆبه به خشنده یه له کوپیه بچم سوپاسی بکه م؟

- ئه وه بۆ هه وت ساڵ ده چی مامۆستا ئه مری خوا ی کردوه و هه ندی پارهی بۆ به جیهیشتووم و پتیوسته له سه رم که هه ر هه مووی به سه ر ئه و ریپوارانه خه رج بکه م که روو ده که نه سه مه رقه ند.

- باشه ناوی مامۆستا که ت چییه، هه ر به لایه ن که م به لکو باسی چاکه کانی بکه م؟

- ته نه ا خوا ی ته عالا موسته حقه ی ستایشه، سوپاسی ئه و بکه، ئه و ده زانی ئه م سوپاسه له کوپیه وه ده گاته ئه و.

ئا به و جووره و، بۆ ماوه ی چهند رۆژیک میوانی ئه و پیاوه بووم. ده رده چووم و ده گه رامه وه، هه میشه خواردن و چیشتی هه مه چه شنه و به له زه تی دائرابوو و له خۆله میش زیاتر به ته نگی ولاغه که مه وه ده اتن.

عومه ر سه یری ئه وانه ی کرد که له وێ بوون و له کاردانه وه یه ک ده گه را. به لام چیرۆکه که ی ئه و به هیچ جوړی لیویکی ده زواند و پرسیا ریکی له نیو چاوان نه بوو ژانده وه. قازی هه سستی به راریی عومه ر کرد و که وته

شهرکردن بۆی:

- له ولاتی موسلماناندا، شارانی زۆر هه ن که ئیدیعیای ئه وه ده که ن که میوان دۆست و خزمه تگوزارن، به لام هه ر به ته نه ا خه لکی سه مه رقه ند شایانی ئه م ناوونیشانه ن. به پیتی زانیاری من، قه ت نه بووه ریپواریک له بری ناخواردن و خه وتن، پارهی خه رج کردییت، چه ندین خیزان ده ناسم که خۆیان خستۆته ژیر قه رز و قۆله ی زۆره وه بۆ ئه وه ی فریای ریپواران و موحتاجانه وه بچن. به لام، هه رگیزا و هه رگیز گویت لییان نابیت که شانازی به خۆیان وه بکه ن و یا فشه ی به سه ره وه بکه ن. ئه و هه موو هه وزه ی که له هه موو سووچیکی شارا چاوت پیتی که وت، هه میشه له ناوی فیئک پر ده کریت بۆ ئه وه ی ریپواران تینوی خۆیانیان پی بشکینن، نزیکه ی دوو هه زار هه وز هه ن له م شاره، یا له که ریوچ دروست کراون یا ئه وه تا له فه خفوری دروست کراون و هه مووشی له لایه ن خه لکی سه مه رقه ند وه دیاری کراون؛ ته نه ا که سیکیش نادۆزیته وه که ناوی خۆی له سه ر کاشیبه ک هه لکو لیبی بۆ ئه وه ی سه رنجی هیتران بۆ خۆی رابکیشی؟

- راسته، له هیچ شوینیکی دویا خه لکی وا به خشنده م به رچاو نه که وتوه. روخسه تی ئه وه م ده ده نی که پرسیا ریک بکه م که حه وانه وه ی له به ر بریوم؟

قازی ده که ویتته قسه:

- ده زانم ده ته وێ له باره ی چییه وه پرسیا ر بکه ی: چۆن ده بی ئه م خه لکه فه زیله تی میوانداری له به رزترین پله داده نیتن و ده کوری به وه ش تاوانبار بکرتین که توندوتیژیان ده ره ق به ریپواریکی وه کو تۆ ده رپروه؟

- یا ده ره ق به پیره میردیکی به سه زمانی وه کو جابیره دریت؟

- من وه لامت ده ده مه وه، ئه ویش ته نه ا به یه ک وشه وه لام ده دریتته وه: ترس. هه موو کرده وه یه کی توندوتیژ به چه ی ترسه. ئیمانمان له هه موو لایه که وه ئابلۆقه دراوه، له لایه ن که راماته کانی به حریتنه وه، له لایه ن دوانزه ئیمامیه کانی قومه وه، خۆیان بۆ تۆله مه لاس داوه، له لایه ن ئه و حه فتاودوو تایه فه وه، له لایه ن رۆمییه کانی قوسته نتینییه وه، له لایه ن

خوانه ناسانی هه موو دونیاوه، به تاییهت له لایهن ههوت ئیمامیییه کانی میسره وه که یاوه ره کانی خزانوه ته ناو دلئی به غدا شه وه، به لکو گه یشتوونه ته شاری سه مه رقه ند. قهه شارانی ئیسلا مه تیت له یاد نه چیت، مه به ست مه که و مه دینه و ئیسفه هان و به غدا و شام و بوخارا و مارقه و قاهیره و سه مه رقه نده: ته نهها میترگن، هه ره که فه راموشت کردن ده بنه وه به بیابان. هه همیشه هه ره شه ی با و توژیکی لماوییان له سه ره!

له په نجه ره که ی دهستی چه په وه، قازی به چاوی پسپوژانه خوژی هه لسه نگاند. خوژه لات.

قازی وتی:

- کاتی ئه وه یه که بچینه به ره و پیری هوکمرانی خوژمان.

به هه ردوو ناوله پ ته په یه که ده کات.

- با شتی کمان بو ری ئاماده بکه ن!

بووه ته خو بو ی، قازی بو ریگا میوژ له گه ل خوژی هه لده گری، ئه وانیه له نزیکه وه دهیناسن، ئه وانیش لاسایی ده که نه وه. بو یه، سینیییه که ی زلی مسینی بو دهینن، له سه ره سینیییه که ش گردو که یه که له و میوژ سووره خو شه ی له سه ره، هه ره که سه ی چه ند چنگیک ده په ستیته به رکییه وه. کاتی کیش نوره ده گاته قوتابییه ده موچا و شه قبوه که، چنگیک هه لده گریت ئاراسته ی خه یامی ده کات و له گه ل ئه م وشانه ش:

- ده زانم تو چه زت ده کرد که ئه م میوژانه ببوونایه ته شه راب و پیشکه شتم بکردبان.

هه ره چه نده به ده نگی زور به رز قسه ی نه ده کرد، به لام هه روه کو سیحری، هه موو ئه وانیه ئه وئ یی دهنگیبون، نه فه سیان له خو یان بری، گو ییان قولاغ کرد، له لیوی عومه ر وردبوونه وه. ئه ویش ئا ئه مه ی وت:

- کاتی که شه راب ده خو ریته وه، زور به وردی بیر له ساقی و هاو ده م و ئه هلی زه ووق ده کریته وه.

ده نگی ده موچا و شه قبوه که هه راشتر ده بییت:

- به نیسه بت منه وه، یه که قه تره ش ناخومه وه، ده مه وئ له به هه شت

شوتینیکم بو خو ده سگیر بییت. وا دیاره چه ز ناکه ییت پتیکه وه بین.

- ئایا ته واوی دونیا ده بنه یا وه ری زانا چه کیمه کان؟ نه خیر، سو پاس، خودا په یمانی شتی دیکه ی پی داوین.

گفتوگو لیتره کوتایی هات، قازی بانگی عومه ری کرد و ئه ویش پیی هه لگرت بو ئه وه ی بو لای بچی.

- پیویسته ولاغه که ت له ته نیشتی ئه وه ی منه وه بییت، بو ئه وه ی ئینتیباغه که ی دوینن ئیواره به ته واوی لای خه لکی شار بسریته وه.

له ناو چه شاماته که ی که له ده وری کو شک که ی قازی کو بو بوونه وه، عومه ر وای هه ست کرد که چاوی به و که سه ده که وئ که چنگی باده می دایی، خو ی له به ر سیبه ری دار هه رمیییه که شار دۆته وه. هیواشی کرده وه، به چا و به دو یا ده گه را. به لام ئه بوتایه ر ئه زیه تی ده دات:

- خیرا، مه گه ر خودا بو خو ی بزانی چیت به سه ر دیت، ئه گه ر بییت و خان پیش ئیمه بگاته جی.

- هەر له بهرهبه یانی زه مانه وه، فالچییان ئه وه یان راگه یاندوو و به درۆش نه خراونه ته وه: چوار شار هه ن له ژێر نیشانه ی یاخیبووندا هاتوونه ته دونیا وه، سه مه رقه ند و مه ککه و شام و پالیرمه! ئه گهر به زه بری هیتز نه بوو بیت، به زه بری شمشیر نه بوو بیت، قه د نه چوونه ته ژێر باری حوکمداران و مومکین نه بووه رپی راستیان گرتی. به زه بری شمشیر، پیغه مبه ر فیز و لووتبه رزی خه لکی مه ککه ی شکاند، هه روه ها ده بی به زه بری شمشیر فیز و لووتبه رزی خه لکی سه مه رقه ند بشکینم!

گه وره ی هه موو ئۆزه گه یستان، به را وه ستاوی به رامبه ر به ته خته که ی (۱) ئاماژه ده کات، ته ختیکی زلی مسین، گولینک و په رپه ره به ملا و ئه ولایه وه چۆریان دیت؛ دهنگی ئاشنا و میوانه کانی هیتنا وه ته له رزه، چاو گر ده دات، بۆ قوربانیه ک، له نیتو ئاماده بووان ده گه ریت، له چرپه ی لیوتیک ده گه ریت، له ته ماشا کردنیکی نابه دل، له یه کێ ده گه رێ غایه نه تیه که کی کۆنی بخاته وه یاد. به لام، هه ر به غه ریزه، هه ر که سه و له پشتی ئه وی تر خۆی حه شار داوه، ته نها شانیک، لاملیک، نیمچه شانیک ده رکه وتوو، چاوهرپی ئه وه ده که ن گه رده لووله که خامۆش بیته وه.

له به ر ئه وه ی نێچیریک بۆ چرنوو که کانی نه دۆزیبه وه، ناسرخان پر به چنگ په رپه ری کراسه کانی ده گرت و یه ک له دوای یه ک، به تووره بییه وه فرپی ده دایه به رده میان و حه شاماتیش له خواره وه ده زیرین، شیه وه زمانه که ی تورکییه مه غولیی ناوچه ی کاشغهره و دهنگ ده داته وه و، ده نک ده نک جوینیش وه کو ته زبیح ده که ونه خواره وه. به پیتی دابونه ربتیش، حوکمداران چه ند کراسیک، یه ک له سه ر ئه وی تره وه ده که نه به ر، هه ندی جار ده گاته حه وت کراسی به دده ست چنراو یه ک له دوای ئه وی تر داده مالریت و ده خریته سه ر شانی ئه وه که سه ی که ئه وه شه ره فه ی به رده که وی. به لام به و شیه وه یی

(۱) تهخت به مانا کۆنه که ی به کارهاتوو. بۆ نمونه: تهختی پاشایان، تهختی جهمشید، ههروهکو چۆن پایتهختیش هه ر له و وشه یه وه په یدا بووه. (وه رگرت).

که ناسرخان نیشانی داین، پیده چوو نیازی نه بیت سوپاسی که س بکات و ئه و شه ره فه ش بداته که س.

هه روه کو هه موو زیاره ته کانی حوکمداران، ئیمیرۆ له سه مه رقه ند ده بی بیته جه ژن و ئاههنگ، به لام که یف و سه فا هه ر له سه ره تای سه ره تا وه کوژایه وه. دوای ئه وه ی به سه ر ریگا به رد ریژه کانا سه رکه وت که ده گه یشته وه سه ر رووباری سیاب، خان به ده روزه ی بوخارایا که ده که وته باکووری شاره وه، په سمیانه خۆی کرد به شارا. پر روخساری بزه بوو، چاوه بچوو که کانی پیده چوو زیاتر به قوولایییا چوو بیتن و لۆچی ده وری چاوانیشی زیاتر بوو بیتن و روومه ته کانی له به ر تیشکی هه تاوی عه مبه ری، چرووسکه یان ده هات. پاشان له پریتکدا، میزاجی تیکچوو. له و دووسه د پیاره ماقووله نریک بووه وه که له ده وری ئه بو تابه ر کۆبوو بوونه وه و له و کۆمه له خه لکه نریک بووه وه که عومه ر خه یام به کیک بوو لیتیان، ته ماشا کردنیکی ورد، بیزار که ر، ته ماشا کردنیکی گومانای ده چوو. به وه ده چوو چاوی نه که وت بیته سه ر ئه وه که سه ی که لپی ده گه را، له پریتکدا ئه سپه که ی توند جله و کرد و به توندی په شه که ی راکیتشا و له به ر خۆیه وه که وته گاله گال و که سیش لپی تینه ده گه یشت. قیت له سه ر جوانوه په شه که ی، بی زه رده خه نه، وه لامی هیچ له و هوتافاتانه ی نه ده دایه وه که له لایه ن گشت ئه و شارستانیه وه به رزه بووه وه که هه ر له شیرهی شه به قه وه هاتوونه پیشوازی و به خیره اتنی لی بکه ن؛ هه ندیکیان به ره ورووی با عه ریزه که ی راده وه شانده که عه ریزه نووسه کان ئاماده یان کردبوو. بی سوود. که سیک جورته تی ئه وه ی نه کرد عه ریزه که ی خۆی بداتی، به لکو دایانه ده رگا وانه که ی، ئه ویش جار ناچار دهنووشتایه وه و کاغه زه کانی وه رگرت و هه میشه ش له سه ر لیویشی یه ک دوو وشه که بۆنی وشکه به لیتنیکی لیوه ده هات.

چوار سوار پیشی که وتبوون و به یداغی بۆری بنه ماله که یان به رز کردبووه وه و کوپله یه کی شانوپیل رووتیش، پیاده، سه یوانیک زلی هه لگرتبوو، خان تپه ری و به بی ئه وه ی له شار تیه کاندایا لادات که دار تووی گپروگه وال له ملا و ئه ولایانا روابوون و خۆی له دوکان دووره په ریز

گرت و به قهراغ جوگه له ناوه كانا رته بوو كه زهرعته كانی ئاریکیسیان ناو ددها، نهوهستا تاكو گه یشته گه ره کی ئاسفیزار. ئا له وئ كوشکی کاتیسیان بۆ ته یار کردبوو، هه ر ته نها دوو شه قاو له شوینی ئیقمامه تی نه بو تابه ره وه دوور بوو. جاران، حاکم رانه کان، هه ر له ناو قه لا ده مانه وه، به لام شه روشوره کانی ئەم دواییه، قه لایان کرده ویرانه خاکیتک و بهس، ناچار بوون بهو شیوه یه به جیتی بهیلتن. له وه به دواوه ئیتر بووه پاسگای تورکان و هه ندئ جاریش خیتوه تی تیا هه لده دهن.

له بهر نه وه ی هه ست به میزاج تیکچووی حاکم کرا، عومه ر دوودل بوو كه بچیتته كوشک و به خیره اتنی لی بکات، به لام قازی ناچار کرد كه بچیت، بیگومان بهو نیازهی كه ته شریف هینانی ئەم هاورپییه گه وره یه ریگا بۆ خافلان دنیکی ته ندروست خوش ده کات. له ریگا، نه بو تابه ره وه ی به ئه رگ زانی كه ده بی هه ندئ شت بۆ خه یام روون کاته وه: پیاوه ئایینییه کانی شار بریاربان داوه كه ئەم ئاههنگی پیشواز بکردنه بشیوتین، ره خنه ی نه وه له خان ده گرن كه ناگری به ردا به مزگه وتی گه وره ی بوخارا كه نه یاران چهك له ده ست سه نگره ی خو بانیان تیا لیدابوو.

حاکم باسی نه وه ی ده کرد:

- شه ریکی نه براوه له نیوان حاکم و پیاوانی ئایین هه لگیر ساوه، هه ندئ جار شه ریکی راستیی و خویناوییه و زۆر جاریش كپ و ژیرزه مینییه.

به لكو نه وه ش ده وتریت كه زانا ئایینییه کان په یوه ندییان له گه ل چه ند نه فسه ریکی نارها کردوه و هه لسه و ته میریان بۆ روون کردۆته وه. وه كو ده وتریت، باو با پیرانی ئەم میرانه، نانیان له گه ل له شکر ده خوارد و هیه چ فرسه تیکیان له ده ست نه ددها بۆ نه وه ی هه میسه نه وه بخه نه وه یادی له شکره کانیان كه ده سه لاتتی نه وان به جوامیری و نازایه تی جه نگاوه رانی میلله ته وه به نده. به لام، نه وه پاش نه وه، خانی تورکانیش تووشی هه مان كه یف و هه وه سی ناقولایی پاشا کانی فارس هاتن. ئیتر خو بان به نیمچه خودایه ک ده زانی و تا ده هاتیش به حاشیه ی ئالۆز و تیکچرژاو ده ور ده دران كه نه فسه ره کانیان له مه حالی نه ده بوون و به لكو جو ره ئیها نه یه کیش بوو

بو یان، بو یه، هه ندیک له و نه فسه رانه زمانیان کرایه وه و و كه وتنه ئاخاوتن له گه ل پیاوه ئایینییه کان. دلخوش بوون به وه ی كه گو ییان لییان ده گرت كه چون به لیخ خواری باسی ناسر ده کهن و به وه تاوانباریان ده کرد كه له ریگای ئیسلام لای داوه. بۆ نه وه ی نه فسه ره کان بتوقینتی، میر زۆر به توندییه وه به ره له سستی پیاوانی ئایینی ده دایه وه. سه ره رای نه وه ی كه باوکی خواناسیتک بوو، نه ی کاتی كه ده سه لاتتی گرته ده ست، سه ری چه ندین عه مامه له سه ری نه په راند؟

نه بو تابه ره له و ساله دا، مه به ست له سالی ۱۰۷۲، یه کتی بوو له و پیاوه ئایینییه ده گمه نانه ی كه په یوه ندیییه کی چاکی له گه ل میرا هه بوو، زۆر جار ده چیته قه لای بوخارا و سه ری لی ده دات و هه ر کاتیکیش سه ر له سه مه رقه ند بدات نه وه پیشواز پییه کی زۆر ره سمیشی ده کات. گه لی له پیاوانی ئایینی به لچاویکه وه سه بری ئەم هه لۆیسته خاوه یان ده کرد، به لام زۆره ی زۆری خه لکیش بوونی یه کیکی وایان له نیوان خو بان و میردا، به سوو دمه مند ده زانی.

جاریکی دیش، بلیمه تانه، قازی رۆلی ئاشتکه ره وه ده بینی و خو ی له وه دووره په ریژ ده گریت كه به ره په رچی ناسر بداته وه و کاتیکیش زه وقی دیته وه سه ربار، به لكو بیه نیتیه وه سه ر وه زعی سروشتی. چاوه روانه، ساته ناخوش و سه خته کان تیده په رن و خان دیته وه سه ر ته خته که ی و به جوانیش نه وه ی بینی چون به سه ر بالیفیکی نه رمۆنۆل پالی دایه وه، جاریکی دی زۆر به کارامه بی کاروباره کان ده گه ریته وه ژیر ده ست، عومه ر زۆر به ئاسانی هه ستی پییده کات. قازی ئیشاره تیک ده کات و ده رگاوان کولله یه کی لاو ده هینتی و ده چی هه موو نه و کراسانه ی كه له عه رده که وه کو ته رمی دوای جه نگیک په رتوبلاو بوو بوونه وه، گرت ده کاته وه. له پرێکدا، پیده چوو هه وا سوو کتر بیت و به دزی شان و پیل باده دن، هه ندیکیش ده یوترا بچری نیتیه بناگوپی نه و که سه ی كه له ته نیشتییه وه بوو.

قازی به ره و ناوه ندی ژووره که ده چیته كه ته واو به تال بوو، به رامبه ر به میر راده وه ستیت و سه ر ده نوشتینیتیه وه و ورته ش له ده مییه وه ده رنایه ت. دوای چه ند ده قه به کی پیده نگی، کاتیک كه ناسر ده ست ده کات

به قسه کردن، پوست دیاره، به لآم پهنگی جارسیشی پیوه دیاره: «پرؤ بهه موو زانایانی ئایینی ئەم شاره بلتی، سبهی له گهل شه به قا ئاماده بن و بێن له بهردهم پیم بچه مینهوه؛ که سیش بۆ نییه قوتاری بی، چونکه بستنی خاک نییه له ژئیر چنگی که فوکولی من رزگاری بیت»، هه موو ده زانن که ره شه با کو تایی هات و چاره سه ریکیش له بهر چاوه، هه ره هه نده به سه که پیاوانی ئایینی موسلیح بن بۆ ئەوهی میریش ده ست له سزادان هه لگرتیت.

بۆ رۆژی دواپی، کاتیکیش عومهر له گهل قازیا به ره و بیلات ده چن، ئەمۆسفیر به ته وای گۆراوه. ناسر له سه ره ته خته که ی دانیشتوو، له راستیدا جو ره قه نه فه - دۆشه کیککی به رز بوو، به فه رشیککی پهنگ تیریش دا پۆشرا بوو، له ته نیشتی شیبیه وه، کۆیله یهک سینیبه کی به دهسته وه یه پری له په ری گولی چۆرا وهی ناو شه کراو بوو. خان دانه یه کی لی هه لده گری و له سه ره زمانی دا یه دنی و وازی لی ده هینی که له بنمیچی مه لاشووی بتوینته وه، پیش ئەمه ش به خاو و خلیچییه وه ده ست بۆ کۆیله یه کی دیکه درێژ ده کات که گولاو ده پرژینیته سه ره په نجه کانی و ئەویش ده یساوینته ده موچاوی. ئەم کهش و ئاووهه وایه، بیست به لکو سی جار ان دوو باره ده بیتته وه، ئەمه له کاتیکدا که وه فده کان کۆده بوونه وه. ئەو وه فدانه که نوینه رایه تی گه ره که کانی وه کو ئەسفیزا و پانجخین و زه گریماش و ماتورید و، ههروه ها کۆمه لهی نه قابه ی ناو بازار و کۆمه لهی پیشه ییبه کان و وه فدی قازانچییه کان و هی ئەوانه ی کاغه ز دروست ده کن و ئەوانه ی کرمی ئاوریشم به خبو ده کن و بارکی شانی ئاو و، ههروه ها وه فدی میلیله تانی پارێزراویشی لیبوو، وه کو وه فدی جووله که و زه رده شتی و نه ستوریه کان.

هه موو به ماچکردنی عه رد ده ست پیده کهن و پاشان هه لده ستنه وه و کرنوشتیکی درێژی بۆ ده بن تا ئەوکاته ی که میر روخسه تی ئەوه یان ده داتی که هه لسنه وه. ئنجا زمانحالی وه فده که چه ند رسته یه ک ده لیت و هه ره به پاشه کشه ده گه رپتته وه شوینه که ی خو ی؛ له راستیدا، پیش ئەوه ی به ته وای دیوان جی به یلریت، پشتکردن له حاکم یه ساغ بوو. شتیکی سه یر و سه مه ره. ئایا ئەم ره فتاره له لایه ن حاکمیکه وه سه پیندرا که

حورمه تی خو ی گه لی به لاهه گرینگ بووه؟ یا له لایه ن میوانیکی زۆر سلکهره وه؟

پاشان پیاوانی ئایین دین، زۆر به ترس و فزوولیبه ته وه چاوه روانیان ده کرتیت. خو یان له بیست که س زیاتر ده دا.

ئەبوتایه ره هه ستی به هیچ زه حمه تییه ک نه کرد تا کو بۆ ئەم هاتنه ئیقناعیان بکات. دوا ی ئەوه ی زۆر به به ریلای ناره زایی خو یان ده رپری، مانه وه ش له م وه زعه دا گه رانه به دوا ی شه هیدبوون، که سیش ئا ئەمه ی گه ره ک نه بوو.

ئا ئەوه تا له به رده م ته خت دان، وه کو پیویست بکات ده چه مینه وه، هه ره که سه و به گوێره ی ته من و به گوێره ی له هجه و شیوه زمانه که ی چاوه روانی ئەوه ده کات که میر ئیشاره تیان بداتی بۆ ئەوه ی راست بنه وه. به لآم ئیشاره ت دوا که وت. ده ده قه تیده په ریت. بیست ده قه. هه ره گه نج تیا یانه توانای ئەوه ی نییه به رده وام به م پشت کورپییه وه را وه ستیت. به لآم چار چییه؟ به بیج ئەم ری میریش راست بوونه وه، مانای به ری په رچدانه وه ده گرتته وه. یه ک له دوا ی ئەوه ی تره وه، له سه ره چۆک داده نیشن، سه ره رای ئەوه ی کرداریکی پر له ریز و حورمه تییه. به لآم که متر ئازاره خسه. ته نها دوا ی ئەوه ی دوا جو مگه که وته سه ره عه رد، میر ئیشاره تیان ده داتی که هه لسنه وه و به بیج ورته بکشینه وه. که س ئەم هه لسوکه وته ی به غه رب لیک نه دایه وه، ئەمه نرخه ده بیج بدرپتته وه، ئەمه ده چیتته خانه ی ده ستوره کانی مه مله که ته وه.

پاشان ئەفسه ره تورکه کان و پیاوماقوولانی لی نزیک ده بنه وه، ههروه ها چه ند دهقانییک و چه ند ده ره به گیتی زۆرداری گونده کانی ده ورو به ر؛ هه ره که س به گوێره ی مه قامی کۆمه لایه تی خو ی، ده ست ده کات به ماچکردنی قاچ و قو ل و شانوپیل و ده ستی میر. پاشان شاعیرییک دپته پیشه وه، ده ست به خویندنه وه ی پیا هه لدانیکی زه ق ده کات، هه ره خیرا میر به ته وای لیتی بیزار ده بیت. هه ره به ئیشاره تیک رای گرت و هیما یه ک بۆ ده رگاوان ده کات که بچه میتته وه و بۆ ئەوه ی گو ی بۆ فرمانه که ی رابگرتیت:

دوا به دواى بانگه وازه کهى ده رگاوان، چرپه چرپ و فسکه فسک دستى پیکرد، له نیتو ئه و بیست شاعیره ی که هر که سه و چاوه پروانى نوره ی خوی ده کرد، بووه هه را و غه لبه غه لپى، هه نديکیان پیتش ئه وه ی به یه کجاری خویان بزکه ن، دوو هه نگا و به ره و دواوه ده کشانه وه. ته نها ژنیک نه بیت به هه نگاوی پته و هاته پیتشه وه. له ته ماشا کردنى عومه ر پرسیار ده خویندریتته وه و قازیش ده چرپینیتته بنا گوئی:

- ژنه شاعیری بوخارایه، خه لکی به جیهان ناوی ده به ن. جیهان، فراوانی دونیا ده گه یه نی. تازه بیوه ژن و چیرۆکی عیشقی زۆری به سه ر زاره وه یه.

له سه ر نه بره یه کی پشتگویتخستن ئه مه ی وت، به لام ئاره زوی عومه ر تا ده هات چروسکه ی ده هات و ته ماشا کردنه کانی ریک و راست ئاراسته ی ئه و بوون. جیهان هه نده ی نه برد په چه که ی له سه ر روو هه لمالی و لیتوه بو یا غنه کراوه کانی ده رکه تن! شیعریکی ناسک ده خوینتته وه و شتیکی سه رنج راکیشیش، به هیچ جوړی ناوی خانی نه هیتا. نه خیر، به لام زۆر به وردی ستایشی رووباری سوغدی تیا کردبوو که خپرو به ره که تی ده رژینه شاری سه مه رقه ند و بوخارا و پاشان به ره و بیابانه کان سه ری خوی هه لده گری و زه ریا به ک نیبه شایانی ئه وه بیت ئاوه که ی بخواته وه.

- زۆر جوانت وت، خۆزگه پر زارت له زپر ده بوو، ئا به م جوړه و وه کو عاده ت، ناسر ئه مه ی پى وت.

ژنه شاعیر چه مایه وه سه ر سینیییه کی گه وره که پری دراوی زپر بوو و یه ک به یه ک هه لی ده گرت و ده یخسته زارییه وه و له کاتیک یاریده ده رتیکیش به ده نگی به رز یه ک به یه ک ده یژماردن.

کاتیک جیهان نزرگه یه ک قووت ده دات، وهخت بوو بتاسخ، هه موو حاشیه که، ته نانه ت میریش ده ده نه قاقا. ده رگاوان فرمان ده دات که ژنه شاعیر بگه ریتته وه شوینه که ی خوی و چل و شه ش دراویش ژمیردرا.

ته نها خه یام پیناکه نی. زه ق، ته ماشای جیهان ده کات، گوئی له

- گه وره مان ئه وه به شاعیران راده گه یه نی، به تایبه ت ئه وانه ی که لیره ناماده ن، چونکه جه نابی زۆر وه پسه له دووباره کردنه وه ی هه مان بابه ت؛ نایه وی چیتتر نه به شیر بچوینری، نه به هه لۆ نه به هه تاو. ئه وانه ی له م وه سفانه زیاتر شتیان پى نیبه، فه رموون بابچه ده ره وه.

ههسته‌کانی ده‌گرێ تاکو بزانی چی له‌مه‌ر جیهانه‌وه ده‌لێن؛ شیعره‌که‌ی هه‌نده بێگه‌رد بوو و زمانی هه‌نده پاراو و ره‌وت بوێر و ئا ئه‌وه‌تاش تا قورگیشیان پر له‌ زێر کرد، ئا به‌م جو‌ره پاداشته ئیه‌نه‌یان کرد. پێش ئه‌وه‌ی په‌چه‌که‌ی داداته‌وه، جارێکی دیش، به‌رزتر هه‌لمالی و ئازادانه ته‌ماشایه‌کی عومه‌ری کرد و ئه‌ویش ئه‌و نیگایه‌ی قبوولکرد و هه‌لی مژی و ده‌یووست له‌ ناخیدا رایگرێ. چه‌ند ساتیک بوو که‌ سه‌شامات لێی بێخه‌به‌ر بوون و بو‌ عاشقانیش ئه‌م ساته‌ ده‌بێته‌ ئه‌به‌دییه‌ت. خه‌یام له‌ ناخی خویدا ده‌لی، زه‌مه‌ن دوو سیمای هه‌یه، دوو دووربی هه‌یه، درێژی که‌ له‌سه‌ر ئیقاعی هه‌تاوه‌ به‌نده و ئه‌ستوریش له‌سه‌ر ئیقاعی عیشق به‌نده.

ئه‌م چرکه‌ساتانه‌ی موفه‌ره‌ک بوون بو‌ هه‌موو، به‌لام قازی رایگرێ؛ به‌قامک چه‌ند تره‌یه‌کی له‌سه‌ر بازووی عومه‌ردا و ئاو‌ر ده‌ده‌اته‌وه. زۆر دره‌نگه، ژنه‌که‌ ره‌وشت و ئیستاش له‌ په‌چه‌یه‌ک زیاتر هه‌یج شتی دیکه‌ی نییه.

ئه‌بوتایه‌ر ده‌یه‌وی هاورپیه‌که‌ی پێشکه‌شی خان بکات و له‌ سیغه‌یه‌ک ده‌گه‌ریت:

- گه‌وره‌ترین زانای خوراسان، چه‌ند ره‌ژیکه‌ له‌ژێر سایه‌ی جه‌نابی عالیت دایه، بو‌ ئه‌و گیاوگو‌ل نه‌یتییان نییه و ئه‌ستیره‌کانیش بێ ئه‌فسوون.

به‌رێککه‌وت نه‌بوو که‌ قازی له‌ناو ئه‌و هه‌موو زانستانه‌ی که‌ عومه‌ر به‌ته‌واوی تیاپانا زانابوو ته‌نها باسی پزیشکسازی و ئه‌ستیره‌ناسی بو‌ خان بکات، چونکه‌ ئه‌م دوو زانسته هه‌میشه جیبی باه‌خی میران بوون، یه‌که‌میان بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌میشه له‌شساعی و ته‌مه‌ن درێژیان بداتی و دووهمیشیان بو‌ ئه‌وه‌ی بتوانن سامانه‌کانیانی پێ پیا‌رتین. میر دلخۆشی خۆی نیشان دا و وه‌ک ده‌وتریت موشه‌ره‌ف بوو. به‌لام، له‌به‌رئه‌وه‌ی میزاجی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ باه‌تییکی زانستانه بکاته‌وه و پێده‌چوو له‌ نیازی میوانه‌که‌ش به‌هه‌له‌ تیگه‌یشتی، بو‌یه هه‌مان سیغه‌ی دووباره‌ کرده‌وه:

- خۆزگه پر زارت له‌ زێر ده‌بوو!

عومه‌ر تووشی حیره‌ت هات، هه‌ست به‌شانازی ده‌کات و خۆی ده‌گریت، ئه‌بوتایه‌ر هه‌ستی به‌مه‌ کرد و تووشی پارایی هات. له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ ره‌تکردنه‌وه‌یه‌ک له‌لایه‌ن عومه‌ره‌وه هه‌ستی میری بریندار کردییت، بو‌یه ته‌ماشایه‌کی قورسی و درێژی هاورپیه‌که‌ی کرد و ناوله‌پ ده‌خاته‌ سه‌ر شانی و ده‌یه‌وی دووری خاته‌وه. بێ سووده. خه‌یام پریاری خۆی داوه:

- به‌لوتفی جه‌نابتان، به‌ره‌ژووم و ناتوانم هه‌یج بخه‌مه‌ زارمه‌وه.

- به‌لام، ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌یا نه‌چوو بێستم، ئه‌وه بو‌ سی هه‌فته‌ ده‌چیت که‌ مانگی ره‌مه‌زان ته‌واو بووه!

- مانگی ره‌مه‌زان له‌ سه‌فه‌ری به‌ینی نیشاپوور و سه‌مه‌ره‌قنه‌ند بووم، په‌یمانم داوو که‌ پاش سه‌فه‌ره‌که‌، ره‌ژووه‌کانم بگه‌مه‌وه.

قازی ترسیک دای ده‌گرێ، ئاماده‌بووان ده‌په‌شو‌کین، روخساری میریش ناخوێندریته‌وه. ده‌یه‌وی چه‌ند پرسیا‌ریک ئاراسته‌ی ئه‌بوتایه‌ر بکات:

- تو‌ شاره‌زای بنج و بنه‌وانه‌کانی ئایینیت، پیمان بلێ ئایا زێر بخه‌رتته‌ زاره‌وه و پاشانیش ده‌رکری، خواجه عومه‌ر ره‌ژووه‌که‌ی پێ ده‌شکی؟

قازی نه‌بره‌یه‌کی زۆر بێ لایه‌ن وه‌رده‌گریت:

- ئه‌گه‌ر حه‌رفییه‌ن سه‌یری مه‌سه‌له‌که‌ بکه‌ین، هه‌رچییه‌ک بچیتته‌ زاره‌وه ره‌ژووی پێ ده‌شکینریت. ئه‌ی ئه‌گه‌ر هات و به‌هه‌له‌ دراویک قووت درا.

ناسر ئه‌م ئه‌نجه‌ته‌ قبوول ده‌کات به‌لام کافیش نییه، پرسیا‌ر له‌ عومه‌ر ده‌کات:

- ئایا هو‌ی راسته‌قینه‌ت دامی؟

خه‌یام سه‌ره‌تا نازانی چی بلێت، پاشان ده‌لی:

- نه‌خه‌یر ئه‌مه‌ تا‌قه‌ هو‌ نییه.

- قسه‌ بکه، هه‌یج ترسیکت له‌ من نه‌بێ، خان وه‌لامی ده‌داته‌وه.

عومه‌ر به‌م دێرانه‌ وه‌لام ده‌داته‌وه:

رووم کـردۆته‌ تو‌، ئایا له‌به‌ر هه‌ژارییه‌

گه‌ر ئاره‌زوو ساده‌ بێت که‌س هه‌ژار نییه.

گهر بتوانی ئینسانی راست و نازاد شهرفمه ندبکهی

له شهرفه زباتر، هیچی ترم داوا نییه

- دهک خودا مالت ویران کات خه یام! له بهر خو به وه ئه بوتایه ر ئه مه ی وت.

بیر له هیچ ناکاته وه، به لام ترس راسته قینه یه. هیشتا له گویتیدا زایه له ی تووره بییه کی نزیک ده زینگیته وه، زور دلنیا بییه که ئه مجاریان ولاغه که جلّه و بکات. خان بیده نگ و رهق راوه ستاو، بیده چوو له نیو بریارده رکردنیکه بی سهر وین گیری خواردی؛ ئه وانه ی لیه ی نزیکن چاوه پروانی وشه یه که له ده مییه وه وه کو فرمانیکه ده رچیت، هه ندیک له حاشیبه ده یانه وی پیش ئه وه ی گویتیان له شتیک بیت، ده رچه ده ره وه.

عومه ر ئه و شله ژانه گشتییه ی به هه ل زانی بو ئه وه ی به داوی جیهانا چاوی گر بدات؛ پشتی به کوله گه یه که وه داوه و ده موچاوی نغرو کردۆته ناو هه ردوو له بییه وه. ئایا له بهر عومه ره وا تووشی ئه م له رزینه هاتوه؟ پاشان خان هه لده ستی. ریک و راست به ره و عومه ر هه نگاو ده نی، ده بگریته باوه ش، ده ستی ده گریته و ده که ویتته بیاسه کردن له گه لی. «گه وری هه موو ئوزه گیستان، هه ره کو میژو و ناسان ده یگپرنه وه، هه نده ریز و ته قدیری له عومه ر خه یام گرتوه، بردۆتی له ته نیشتی خو ی له سه ر ته خت داینیشاندوه».

وا بوو بته هاو ریتی خان، کاتیک له کۆشک ده ره چن، ئه بوتایه ر ئه م رسته به ده لیت.

دلخۆشییه که ی هینده ی راراییه که ی ده بوو، گه رووی هیشک کردبوو، به لام خه یام به فینکی وه لام ده داته وه:

- ئایا ئه و په نده ته له بییر چۆته وه که ده لی: «نه زه ربا هاوسنی ده ناسنی، نه میرانیش هاو رتی»؟

- تف له و ده رگایه مه که که ده کریته وه، من وای بو ده چم که چاره نووسی پیشه ی تو له بیلاتدایه!

- ژبانی بیلات بو من نه کراوه؛ خه ونی سه ره کی من ئه وه یه که روژتیکیان له ده زگای روانگایه ک و گولجاریکم هه بیته، دیوانانه ش سه یری ئاسمان بکه م، باده یه کم له ده ست و ژنیکی جوانیشم له ته نیشته.

- جوان هه ره کو ئه و ژنه شاعیره؟ ئه بوتایه ر به پیکه نین و ته وزه وه ئه مه ده لیت.

عومه ر ته نها هه ر ئه وی له خه یالا یا، به لام بیده نگ ده بیته، له وه ده ترسی که بچوو کترین وشه ی له ده م ده ریچی و به ره وه هه لاکه تی به ریت. قازی هه ست به سوو کایه تی ده کات، بو به نه بره و با به ته که ده گۆریت:

- داوی خزمه تیکت لی ده که م!

- خزمه ت هه ر له مننه وه یه، فه رموو!

با وا بیت! زوو ئه بوتایه ر قایل ده بیته. داوی شتیکه به رابه ر ده که م.

گه یشتنه بهر ده روازه که ی کۆشک؛ داوی ئه وه ی لی ده کات که په ره به م گفتوگۆبه له ده ور سفره به کی رازاوه بده ن.

- بیرم له پرۆژه ی کتیبیک کردۆته وه بو تو. با هه ندیک چوارینه کان بخه ینه لاوه. به نیسه بت منه وه. چیژ و تامه زرۆی ته واوی بلیمه تیی ته نها له پزیشک سازی و ئه ستیره ناسی و ماتماتیک و فیزیک و میتافیزیکه. ئایا به هه لده چومه ئه گه ر بلیم له ئین سینا به داوه له تو شاره زاترمان له م مه یدانانه نییه؟

خه یام هیچ نالی. ئه بوتایه ر دریژه به قسه کانی ده دات:

- ئا له و بو ارانه ی مه عرفه تدا چاوه پروانی دوا کتیب له تو ده کری و ئه و کتیبه ش پیشکه شی منی بکه یت.

- بروا ناکه م له م بو ارانه دوا کتیب هه بیته و، هه ر بو یه ش تا کو ئیستا ته نها وه ختی خو م به خویندنه وه سه رف کردوه و ویستومه زیاتر شت فیریم و خو م هیچ نه نووسم.

- خو ت پروونکه ره وه!

- با وای دابنن که ئه وانه ی پیشوو، چ یۆنانییه کان و چ هیندییه کان و چ موسلمانان پیش من له و بو ارانه گه لی شتیان نووسیوه. ئه گه ر بیت

ئهوانه‌ی ئه‌وان دووباره بکه‌مه‌وه، کاره‌کانی من ده‌بنه به‌ره‌میکی ساده؛
 ئه‌گه‌ریش بیت و ره‌تیا‌ن بده‌مه‌وه، هه‌روه‌کو ئه‌م کاره بو‌ته پیشه‌ی من، ئه‌وه
 دوای منیش هی تران دین و به‌ره‌رچی من ده‌ده‌نه‌وه و من ره‌ت ده‌که‌نه‌وه.
 چ شتی‌ک له نووسینی گشت ئه‌و زانایانه ده‌مینیتته‌وه؟ ته‌نها له‌مه‌ر
 پیشووانه‌وه خراپه ده‌مینیتته‌وه. گشت ئه‌و ویرانکاربیانه‌مان دینه‌وه یاد که
 له‌مه‌ر ببردۆزی ئه‌وانی پیشووانه‌وه نووسیویانه، به‌لام ئه‌وانه‌ی ئه‌وانیش،
 بی سێ و دوو، ئه‌وانه‌ی دوای ئه‌وان دین ده‌پرووخین. ئا ئه‌مه‌یه یاسای
 زانست؛ شیعر ئه‌م یاسانه‌یه نانسێ، قه‌د ره‌تی شیعرێ پیش خو‌ی
 ناکاته‌وه و قه‌تیش ره‌تی ئه‌و شیعرانه ناکاته‌وه که دوای ئه‌و دین و هه‌موو
 چاخه‌کان به‌ئارامی ته‌ی ده‌کات. هه‌ر له‌به‌ر هه‌مان هۆبه که چوارینه
 ده‌نوسم. ده‌زانی چ شتی‌ک له زانستدا سه‌رنج‌م راده‌کیشی؟ چونکه هه‌ره
 بالاترین شیعرێ تیا به‌دی ده‌که‌م: له ماتماتیکدا نه‌شوه‌ی گێژبوون به‌رامبه‌ر
 به‌ژماره، له ئه‌ستیره‌ناسی؛ چرپه ته‌لیسمایه‌کانی گه‌ردوون. به‌لام توخوا
 پرسیارم له‌مه‌ر حه‌قیقه‌ته‌وه له‌ی مه‌که!

ته‌نها چهند خوله‌کی‌ک بیده‌نگ بوو و که‌وته‌وه قسه:

- به‌ده‌وره‌به‌ری شاری سه‌مه‌رقه‌نددا پیاسه‌م ده‌کرد و چهند که‌لاوه‌یه‌کم
 بینی که له هه‌ندی شوین نووسینی له‌سه‌ر بوو، که‌سێک نییه ئیمپرو له
 توانیدا بیت شفه‌ری کات و له خو‌م پرسێ: ده‌بی ئه‌مه پاشماوه‌ی چ
 شارێک بیت؟ ئه‌وه هه‌ر باسی ئینسانه‌کان هه‌ر مه‌که، کورتخایه‌نترین
 مه‌خلووقن، به‌لام شارستانیه‌که‌یان چی به‌سه‌ر هات؟ چ مه‌مله‌که‌تی تا
 سه‌ر مایه‌وه، چ زانستی، چ یاسایه‌ک، یا چ حه‌قیقه‌تی‌ک؟ هیچ. زۆر باشم
 کرد که له‌وه که‌لاوانه ده‌ستم به‌پشکین کرد، ته‌نها وینه‌یه‌کی هه‌لکۆلراوم
 له‌سه‌ر که‌رته گۆزه‌یه‌ک بینی و به‌شی تابلۆیه‌کیشم له‌سه‌ر دیوارێک بینی.
 شیعره نابووته‌کانی منیش دوای هه‌زار سال وایان به‌سه‌ر دیت، ده‌بنه که‌رته
 گۆزه‌ی شکاو و شتی پارچه‌بوو و پاشماوه‌ی دونیایه‌ک که بو‌ه تا هه‌تا
 ئاوبوون. ئه‌وه‌ی له شارێک ده‌مینیتته‌وه، ته‌نها ته‌ماشاکردنی ئازادی
 شاعیرێکی نیمچه مه‌سته.

- لیت تیده‌گه‌م، ئه‌بو‌تایه‌ر به‌منگه‌منگه‌یه‌که‌وه پیتی ده‌لی، تارا‌ده‌یه‌کیش

له‌نیو ئه‌م بابه‌تانه تووشی گومرایی هاتبوو. سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش ناتهووی ئه‌و
 شیعرانه‌ی که بو‌نی شه‌رابی لیوه دی، پیشکه‌شی قازیبه‌کی شافیعی
 بکه‌یت!

له واقیعدا، عومه‌ر ویستی خو‌ی به‌ئاشتبوه‌وه پیشان بدات و، هه‌روه‌ها
 گه‌لی خاترجه‌م بوو؛ تووره‌بییه‌که‌ی که‌می هیتور بووه‌وه. دوای چهند
 مانگی‌ک ده‌ست ده‌کات به‌نووسینه‌وه‌ی کتیبی‌کی زۆر جیدی که سه‌باره‌ت
 به‌هاوکیشه‌کانی شه‌ش پالوو بوو. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ی که بابه‌تی‌کی
 ئه‌لجه‌بر بوو، ده‌یویست له‌مه‌ر نادیاره‌وه بدوێ، له‌م باسه‌دا، خه‌یام تیرمی‌کی
 عه‌ره‌بی به‌کارده‌هینێ، ئه‌ویش «شی» که مانای شت دیت، له کتیبه
 زانستییه ئیسپانییه‌کان به (Xay) ده‌نوسرا و ورده ورده ئیتر ده‌بیته (X)
 که ئیتر ده‌بیته سه‌مۆلی‌کی جیهانی بو‌ئه‌وه‌ی ته‌عبیر له نادیار بکات.

ئه‌م کتیبه له سه‌مه‌رقه‌ند کو‌تایی پته‌ینا و پیشکه‌شی پارێزه‌ره‌که‌ی
 ده‌کات: «ئیمه بووینه‌ته قوربانی سه‌رده‌می‌ک که زانایان جیتی پروا نین و
 که‌میشیان توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه که به‌ته‌واوی خو‌یان بو‌ لیکۆلینه‌وه ته‌رخان
 بکه‌ن...» ئه‌و که‌مه زانیاره‌یه‌ی که زانایان هه‌یانه، ئه‌ویش له پیناوی
 دا‌بنکردنی پینداویستییه مادییه‌کانه و بو‌ئه‌و ئامانه‌ش ته‌رخان ده‌کریت...
 تووشی بی هیوایی و شکستی هاتبووم که ئینسانیتیک بدۆزمه‌وه له هه‌مان
 کاتدا گرینگی به‌زانست بدات و گرینگی به‌شته‌کانی دنیا و شیلگی‌رانه‌ش
 خو‌ی به‌ره‌گه‌زی ئینسانه‌وه خه‌ریک بکات، تا ئه‌و کاته‌ی که خودا
 به‌میهره‌بانی خو‌ی قازیلقوزاتی پێ ناساندم، ئیمام ئه‌بو‌تایه‌ر، له‌ژێر
 چاودێری ئه‌ودا، مۆله‌تی ئه‌وه‌م بو‌ره‌خسا که خو‌م به‌م لیکۆلینه‌وه‌یه
 خه‌ریک بکه‌م».

کاتی‌کیش ئه‌و شه‌وه خه‌یام به‌ره‌و کو‌شکه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه، که ئیتر
 ده‌بیته مالی ئه‌و، ئه‌وه‌ی له‌بیر ده‌چیت که چرایه‌ک له‌گه‌ل خو‌ی به‌ریت،
 چونکه له دلی خویدا وتی ئیتر گه‌لی دره‌نگه و نه بو‌ خویندنه‌وه ده‌شی نه
 بو‌ نووسین. به‌لام له‌و ریتگی‌یه‌دا چرایه‌کی ئه‌وتۆ دانه‌گیرسابوو، مانگی‌کی
 له‌رزۆکی کو‌تایی مانگی شه‌والیش وا به‌ئه‌سمانه‌وه‌یه. هه‌ر کاتی‌ک که له
 قیلاکه‌ی قازی دوور که‌وته‌وه، ئیتر به‌ناو ئه‌نگوسته‌ چاوا، به‌شه‌لم کو‌تیرم

ریتگای دهبری، له جارتیک زیاتر ساتمه ی کرد، خوئی به دهونه کانه وه دهگرت، له پریکدا چله شوپه بییه ک زیر خوئی ده کشیتته تهختی ناوچه وانیبیه وه.

گه یشتبووه ژووره که ی یا نه، دنگیک، سووکه گله بییه ک:

- وام دهزانی زووتر دهگه پیتته وه.

ئه ری له بهر ئه وه نییه که بییری زوری له و ژنه کرده وه، بویه وا گوئی له دهنگی ده بیت؟ بهرام بهر به ده رگا که ی که هر به ئاسته م داخرا بو، له تارما بییه ک دهگه را. بئ سوود، تنه ا گوئی له دهنگیک ده بیت، دهنگیکه ده بیستری به لام لیله.

- هر بیده نگی، ناته وی پروا بکه بیت که ژنیک جورته تی ئه وه ی کرده وه خوئی بکات به ژووره که تا. له بیلاتدا، چاومان به یه ک کهوت، چرووسکای بییه ک به نیوانا تپه ری، به لام خان و قازی و ته وای حاشیه له وی بوون و ته ماشا کرده که ی توون بوو. وه کو چه ندین پیماوی دیکه، برپاری ئه وه ت دا که رانه وستیت. جورته تی وا له پیناوی چی، به چی ده چی له پیناوی ژنیکدا خوت بدیتته بهر توانج و پلاری میر، چ له بیوه ژنیک ده که ی که تنه ا زمانیکی لووس و سومعه به کی زراوی هه بیت؟ عومه ر ههستی کرد که هیزیکی غه بیی به ستویه تیبیه وه، نه توانای ئه وه ی هه یه له شوینه که ی بجوولیتته وه، نه لپویشی بیدوینی.

- هیچ نالیت، جیهان به له هجه به کی گالته جارانه پی ده لیت، به لام نه رم و نیان. قهینا که، به تنه ا له گه ل خوم قسه ده که م، خو هر خومیش ده سپیشخه ریم کرد و هه تا ئیره هاتم. کاتی که کوشکی بیلاتت جیهیت، سو راغتم کرد، پیمان وتم له کوئی ده ژتی و منیش پیانم راگه یاند که ئه مشه و له مال ئاموزاکه م دنووم، ئاموزاکه م شووی به زه نگی نیکی سه مه ر قه ند کرده وه.

شپوه یه کی ئاسا بییه کاتیک له گه ل حاشیه ی بیلاتت سه فه ر ده که م، ئه وه له هر میدا ده میتنه وه، چه ند دۆسته خوشکیکم هه ن، چه ز به دۆستایه تیم ده که ن. تامه زروئی ئه وه یان هه یه که گوئی بۆ حیکایه ته کانم راگرن، من به ره قیبی خو بان نازانن، ئه وه ش ده زانن که نیازی ئه وه م نییه بیه ژنی

خان. ده متوانی ئیغرای بکه م، به لام هه نده موعاشه ره ی هاوسه رانی پاشایانم کرده وه، بویه چاره نووسی وا به هیچ جوئی ختو که م نادان، بۆ من، ژیان گه لی له پیماوان گرینگتره! به لام، با ژنی یه کتیکیش بم یا ژنی که س بم، میر هه میشه ئه وه م لی داوا ده کات که له دیوه خاندان له به رام به ری رابوه ستم و خوئی بۆ ده رخمه و شیعی ری بۆ بخوینمه وه و پیتکه نم. ئه گه ر نیازی ئه وه ی هه بیت بمخوژی، ئه وه ئه و کات له کونی ژوورم ده په ستی.

به زه حمه تی له به نجبوونه که ی ده هاته وه سه ر هوش، عومه ر له وه هه موو قسانه ی جیهان له هیه چی نه گه یشت و کاتیکیش برپار ده دات که یه که م وشه له زار به وه ده ره یتنی، وه ک بلتی له گه ل خو با قسه بکات یا له گه ل تارما بییه ک بکه ویتته دوو:

- جار ناجاری، له کاتی هه زه کار میدا، به لکو دره نگتیش، تووشی زه رده خه نه یه ک یا تووشی نیگایه ک هاتووم. ئه ویش خه ونم پیوه بینیه و ئه و ته ماشا کرده بووه ته راستی و بووه ته گوشت و ئیسقان، بووه ته ژن، له نیو تاریکاییدا وه کو پرووناکییه کی کویر که ر ده رکه وتووه. له پریکدا، له نیو تاریکایی ئه و شه وه دا، له م کوشکه غه بییه، له م شاره غه بییه، ئه وا له به رده می، ژنیکی جوان، ژنه شاعیریک خویم پیتکه ش ده کات. پیتده که نی.

- پیتکه ش، به چ ده زانی؟ هیتشتا ده ستت پیم نه که وتووه، هیتشتا نه مت بینیه و هه رگیزیش نامبینی، چونکه پیتش ئه وه هه تا و راوم بکات بوئی ده رده چم.

له نیو تاریکییه کی هه میشه چر، ورشه یه کی درتیژی لیک خزینی ئاوریشم و عه تر. عومه ر هه ناسه ی خوئی گرتووه، پیتسته که ی وریا یه. وه کو قوتابییه کی ساویلکه ناتوانی داوای ئه وه ی لی نه کات:

- به په چه وه هاتووی؟

- له شه و زیاتر په چه ی دیکه م نییه.

ژنیك و پیاویك، له لاهه، به خه یالی هونه رمه نديكي نه ناسراوا هات و وینه یانی كرد، ههردوو راکشواو، ئاویزانی یه کتر بوونه و دیواری کوشکه که ی سړی بووه بۆ ئه وهی دۆشه کيکی گيايييان بۆ راخات که به گولڼه باغ رازاندر ابيته وه و جوگه له یه کی زيونيش به تهنيشتيانا خوړه ی بیته. جيهانیش به دوو مه مکی خرینی ژنه خوداوه نده کانی هیندییه وه و عومهریش به دهستی نه وازش له گه ل قژی دهکات و له دهسته که ی دیکه شی باده یه ک.

هه موو رۆژنیک له کوشکه که دا، چاویان به یه ک ده که وت و خوڤان له یه کتر دووره په ریز راده گرت له ترسی ئه وهی نه بیته داویک بۆیان. هه موو ئیواره یه ک، خیرا به ره و کوشکه که ی ده چوو بۆ ئه وهی چاوه پروانی مه حبووبه که ی بکات. قه دهر چهند شه ویک ژوانی بۆ ریکخست؟ ئه مه ش په یوه ندی به میره وه هه بوو، کاتی میر سه فه ریکي دیته ری، جيهان ده بی دوا ی که ویت. عاده تی نییه پیش وهخت پرۆژهی سه فه ره کانی به یان بکات. سه یه یان نیک سواری ماینه که ی ده بوو، په وه ندی کور ی په وه ند، رینگاکانی بوخارا و کیش و په نجیکان تی ده گرت به ره و هه موو حاشیه ش به په له قازه تا کو ده یگه یشتنی. عومهر و جيهان زنده قیان له م ساتانه ده چوو، هه ر رامووسانیک تامی مالئاوایی پیوه یه و هه ر له ئامیزگرتنیک راکردنیکي به هه لپه ی له دواوه یه.

شه ویک له شه وان، یه کتی له شه وه هه ره قورسه کانی هاوین، کاتیک که خه یام ده چیته هه یوانی کوشکه که و بی وچان چاوه پروانی بکات، وا هه ست دهکات، زۆر له نزیکه وه گوئی له پیکه نینی پاسه وان کانی قازی ده بیته و دلئ ده که ویته غایه له وه. بی هۆ، چونکه جيهان دیت و دلئ ده داده وه پتی ده لئ که که سیک درکی به هاتنی نه کردوه. دوا ی ماچی یه که م، ماچیکی زۆر خیرا، ماچیکی دیکه ش دوا به دوا دا هات، ئا به م جوړه کو تایی به رۆژ ده هین و پاشانی ش شه و ده ست پیده کاته وه.

- ده بی چهند عاشقی وه کو ئیمه له م شارده ا بگه نه ژوانی یه کتر؟

جيهان به چریه، عفريتانه ئه مه ی پی وت، عومهریش زانایانه کلاوه که ی شه وان ی ریکده خات، پر گوپی هه وا دهکات و دهنگی فش دهکاته وه.

- با له نزیکه وه ته ماشای شته کان بکه یین: ئه گه ر ئه و ژنانه بخه ینه لاهه، مه به ستم ئه وان به که هه ست به بیزار یی ده که ن، ئه و کو یلان ه ی گو تیرا یه ل و ئیتاعه تکه رن، کچانی جاده که چ خوڤان ده فرۆشن چ خوڤان به کړی ده دن، کچه عازهبانی که ئه ی هه سره ت هه لده کیشن، چهند ژنی دیکه ده می نیته وه، چهند عاشقی تر ده می نیته وه بۆ ئه وه ی بگه نه ژوانی ئه و پیاوانه ی که به راستی هه لیان بژاردوه؟ وه کو پیده چی، چهندی پیاو هه ن له تهنیش ئه و ژنانه وه دنوون که خوڤیان ده وین، به تاییه ت ئه و ژنانه ی که خوڤان ده دنه دهستی ئه و پیاوانه وه، چونکه هیچی تریان له ده ست نایه ت؟ کتی ده زانی، په نگبئ له سه مه رقه ند تهنه دوو عاشق هه بن و به س. په نگیشه پرسیا ری ئه وه بکه ییت، بۆچی من و تۆ؟ چونکه خودا ئیمه ی وه کو عاشق هه ل بژاردوه وه کو چۆن گولی ژه هراویشی هه ل بژاردوه.

خه یام پیده که نی و فرمیتسک چۆره ی ده هات به سه ر پروومه ته کانی.

- با بچینه ژووره وه و دهرگا له پرووی خو مانا داخه یین، با گو تیان له به خته وه ری ئیمه نه بیته.

دوا ی چهند نه وازشیک، جيهان هه لده ستیته وه سه ری، نیوه دا پو شرا و دۆسته که ی به ئاسپایی دوور ده خاته وه.

- ده بی نه یینییه کت له لا بدرکیم، له ژنه گه وره که ی خانم بیست. ده زانی بۆچی خان له سه مه رقه نده؟

عومهر راید ه گرت، به قسه وقسه لوکی حه ریم پروا ناکات.

- نه یینی میران سوودم پی ناگه یه نن، گوپی ئه و که سه ده سووتینی که گوپی بۆ قولاغ ده کات.

- ده تو گویم لی گره، ئه م نه یینییه ئیمه ش ده گرتته وه، چونکه بۆی هه یه ژبانمان سه ره نگوون کات. ناسرخان هاتۆته سه مه رقه ند بۆ ئه وه ی قه لا و سه نگره کان بپشکنی. کو تایی هاوین، هه ر دوا به دوا ی گره، له شکر ی سه لچوقبیه کان هیرش ده هین.

خه یام سه لجوقییه کان دهناسی و زاکیره ی مندالی داگیرکردوه. پیش نهوهی ئاسیای ئیسلامی داگیرکن، زیدی نهویان داگیرکرد و تاكو نهوش مابیت، هممیشه ترسه گوره که یان له بیر ناچیتته وه.

ده سال پیش نهوهی عومهر له دایک بیت رووی دا، خه لکی نیشاپور سبه ینانیتک له خه وه هه لدهستن، شاره که یان به ته و او ی له لایه ن له شکر ی تورکانه وه گه مارۆ درابوو. دوو براش سه رکرده ی له شکره که بوون، توغرول به گی «باز» و چاغری به گی «باشوکه» بوون، هه ردووک کوری میکایلی کوری سه لجوق بوون، نه ویش نه و کات ناغای عه شیره تیکی ره وه ندی نه ناسراو بوو، تازه به تازه ببوونه ئیسلام. په یکیک ده گاته نه شرافه کانی شار: «وه کو ده وتریت که پیواوتان شانازی به خووه ده کن و ئاویتی فیتکیش به کارتزه کانتانه وه تیده په ری. نه گهر بیت و به ره و روومان بینه وه و به رگری بکن، نه وه ورگی کارتزه کانتان هه لده دینه وه و پیواوتانیش سه رونگوم ده که یین.»

فسفس پاله وانیی له کاتی گه مارۆ داندای زیاد ده کات. به لام نه شرافه کانی نیشاپور به په له خو یان دا به دهسته وه، په یمانی نه وه یان دانئ که ده ست له که س نادریت، ده ست بو مال و مولکی خه لکی و خانوبه ره و باغ و بیستان و که نال و کارتزه کانیان درتیز ناکریت، به لام په یمانی داگیرکه ره به چی ده چی؟ هه رکه له شکر هاتنه ناو شاره وه، چاغری پیواه کانی به ره لا کرده ناو بازار و خیابه ناکانه وه. توغرول قایل نه بوو، وتی له بهر خاتری مانگی ره مه زان نابج شاری موسلمانان له مانگه دا به غاره ت به رین. نه نجه ته که ی شوینی خو ی کرده وه، به لام چاغری نایه وئ چه ک دانیت. به وه رازی بوو که چاوه روانی بکات تاكو نه هالی عه فوو یان له سه ر نامینی.

کاتیک خه لکی شار بینیان که دیده نگای دوو براکه له مه ره نه م لمملانییه دا، له به کتر جیایان ده کاته وه و کاتیکیش نه وه یان زانی که له سه ره تای مانگی داهاتوه وه ئیتر راوه رووت و ده ست درتیزکردن بو ناموس و کوشتار ده ست پیده کات، ئیتر بوو به ترسیکی گه وره. دوکانه کان به تال کران، پیواونیش بیده نگ، له به رده م ژنان و کچانیان له بیده سه لاتی ده ستیان به گریان ده کرد. چی بکه یین و به چ ریگایه کیشا هه لپین؟

داگیرکه ران له هه موو لایه که وه، جه نگاوه ران به سوار نه سپی گولینگدار وه له بازاری چوارگوشه گه وره که و له گه ره که کان و له گونده کانی ده وره یی شار و ده وره یی ده رازه سووتاوه که سمکولیان ده دا و هه میشه ش سه رخوش بوون و له بارمته یه ک ده گه ران، که ده ست درتیزکردنیک، نه م ته ته ره جله و ترازاوانه رشانه وه یان خسته گوند و دیها ته کانه وه.

ئایا به شیوه یه کی سه رووشتی خه لکی حه زی به وه نه ده کرد که مانگی ره مه زان کوتایی بیت و جه ژن ده ست پی بکات؟ نه م ساله، خه لکی حه زیان ده کرد که مانگی ره مه زان هه رگیز کوتایی نه بییت و جه ژنی ره مه زانیش قه د نه بییت کاتیکیش چاویان به مانگی نو ی که وت، که س بییری له خو شی و شادی نه کرده وه، که س بییری له وه نه کرده وه به رخیک سه برپیت، هه موو شار هه ستیان ده کرد بوونه ته به رخیکی دابه ستی و چه وره بو نه م قوربانیه.

روژی پیش جه ژن، واته شه وی نیاز که هه موو نیازیک تیا یا دیتته دی، هه زاران خیزان به مال و منداله وه روویان کردبووه مزگه وته کان، روویان کردبووه مه زار و مه رقه ده کان، روویان کردبووه که لاوه کان، شه وی گیاندان و فرمیسک و نویتز دابه ستن بوو.

له قه لاش، له م کاته دا، ده مه قاله یه ک ده که ویتته نیوان نه و دوو برا سه لجوقییه وه. چاغری دهیشیراند و دهیوت نه وه بو چند مانگیک ده چییت که پیواه کانی مووچه یان وه رنه گرتوه، نه گه ریش ئیستا وا هاتونه ته مهیدانه وه، ته نها له بهر نه وه یه که به لئیمان دانئ که به که یفی خو یان بکه ونه ناو نه و شاره زهنگینه وه و ده ست به فه رهوود بکه ن و ئیستاش گه شتونه ته راده ی نه وه ی که یاخی یین و چاغریش له مه زیاتر ناتوانئ جله ویان بگریت.

توغرول به زمانیکی دیکه قسه ی ده کرد:

- ئیمه هیشتا له سه ره تای غه زو داین، شارانی زورمان له پیشن، ئیسفه هان و شیراز و ره ی و ته بریز و چه ندین شاری ترمان له پیشه! نه گهر دوای ته سلیمبوون نیشاپور تالان که یین، دوای نه و هه موو په یمانه، شاری دیکه ده رگامان لی ناکاته وه، شوین پیی لاواز نامینی.

- تا بهم جوړه خه يام باسی ئەم سەرکرده سه لځوقیپانه ی ده کرد، راوړووتکه ری نه خوینده وار و سەرکرده ی رۆشنفیکربوون، توانای ئەوه یان هه بوو ناهه موارتین کار بکه ن و بلندترین رەفتاریش بنوین. به تاییه ت توغرو ل به گیان، خه سلته تی دامه زرتنه ری ئیمپراتزیه تی هه بوو. ته مه نم ته نها سځ سال بوو که ئیسفه هانی گرت و ده سالانیش بووم که به غدای غه زوو کرد، خۆی وه کو پارێزه ری خه لیفه ناساند و وای کرد که ناو نیشانی سولتانی پی ببه خشن، پاشای سهرتاپای رۆژه لالت و رۆژئاوا، له ته مه نی هفتا سالیشدا، کچی ئەمیری موئیمینی خواست.

عومەر ئەمه ی به ئیعبابه وه وت، رهنگی که مۆکه یه کیش به هه بیه ته وه، به لام جیهان به شتیوه یه کی زۆر بی شەرمانه دایه تریقه ی پیکه نین. عومهریش سه یری ده کرد، روخسار گرژ، هه ست بریندار بوو، له م پیکه نیه کتوپره تینه گه یشت؛ داوای لیبور دن ده کات و خۆی بو ر وون ده کاته وه:

- کاتییک باسی ئەو ژنه یانته کرد، بیرم له و شته کرده وه که له حه ریم بو یان گیرامه وه.

عومەر زۆر به ناته واوی به سه رهاتی ئەو چیرۆکه ی دیته وه یاد که وشه به وشه جیهان بو ی گیرایه وه.

کاتییک داواکه ی توغرو ل ده گاته خه لیفه که داوای سه بده ی کردبوو، خه لیفه رهنگی تیک چوو بوو. په یکه بری سولتان هه ر به ئاسته م بیلاتی جی هیشته بوو، خه لیفه وتبووی:

- ئەم تورکه، ده میتیک نییه خیتوه تی جی هیشته وه! ئەم تورکه که باوانی هه ر دوین بوو، نازانم به رامبه ر به چ بتی ده چه مینه وه و له سه ر به یداغه کانیشیان وینه ی لموزی به رازبان ده کیشا! چون جورته تی ئەوه ده که ن که داوای کچی ئەمیری موئیمین به ئەسل و نه سه ب بکات؟

ئه گه ر بیت و هه موو نازای له شه مه زنه که ی که وتیبتنه له رزین، چونکه ده یزانی ناتوانی ئەم داوا یه ر هت کاته وه. دوا ی چه ندین مانگی دوودلی و دوو نامه ش بو هینانه وه یاد، گه یشته ئەوه ی که سیاغه ی وه لامیک

- چون ئەو هه موو شارانه ی که تو خه ونی پیوه ده بیینی پیمان داگیر ده کری ئەگه ر بیت و له شکره که مان له ناوچیت و پیاوه کائمان ده سه به دارمان بن؟ وا هه ره دلسو ز و به وه فایان سکالا و هه ره شه ده کات.

له ده وری هه ردوو برا که، یاریده ده ران و ریش سپیانی عه شیرت بوو، هه ر هه موو به یه ک ده نگ، قسه کانی چاگریان ته سدیق ده کرد. بۆیه وره ی هاته به ر و هه لسا یه سه ری، بریار ده دات و کو تایی به گفوتگو ده هینی:

- گه لئ قسه مان کرد، ده رۆم به پیاوانم ده لیم که با ده ست به یه غما کردن بکه ن. ئەگه ر تو ده ته وی با له شکره که ی تو له لات میننه وه و هه رکه سه له شکر ی خۆی.

توغرو ل وه لامی نه دایه وه، جووله یه کی نه کرد، له نیوان دوو هه لئشاردنی سه خندا بوو. له پرێکدا، وه کو فیشه که شیتته بازیک ی دا و خه نجه ریک ی گرته ده سته وه.

چاگریش خه نجه ره که ی له کیف ده رهیتا. که س نه یده زانی تیا بچه ناو بژییه وه یا هه ره وه کو عاده ت واز له م دوو برا سه لځوقییه به یین و، با گرفته کانیان له ناو خویندا چاره سه ر بکه ن. کاتییک توغرو ل ده سته به قسه کرد:

- برا، نامه وی به زۆر گو تیرایه لیم بکه ی، ناشمه وی ری له پیاوانت بگرم. به لام ئەگه ر بیت و به ره لای شاریان بکه ی، تا ئەم خه نجه ره ئە کیشمه دلم.

کاتییک ئەمه ی وت، نووکی خه نجه ره که ی ناراسته ی سینگی کردبوو و هه ردوو مستیشی له ده سه که که ی گیر کردبوو. برا که ی که می پارایی نواند، به ره ورووی چوو، په یمانی ئەوه ی دای که جاریک ی دیکه له به ره ورووی هه لئه ستیتته وه. نیشاپوور رزگاری بوو، به لام هه رگیزا و هه رگیز له ترسه گه وره کانی مانگی ره مه زان رزگاری نه بوو.

بدۆزیتتهوه. یه کتی له موسته شاره ریشسپییه کانی گه یاندنی نامه که ی کهوتبووه ئەستۆ، چوو بۆ شاری رهی که تاکو ئیستاش که لاوه و پاشماوه کانی ئەم شاره له دهورو بهری تارانوه دیارن. شوینی نیشته جیبوونی توغروول بوو.

سه رهتا وه زیر ئیستیقباالی په یکبه ره که ی خه لیفه ی کرد که بهم وشانه پیشوازی لی کردبوو:

- سولتان هه راسانی لی گرتوووم و بی تاقه تی کردوووم، گه لی دلخۆشم به وه ی که هاتی و جوابت لی گپراینه وه.

- با گویت له وه لامه که بیت، هه ندش دلخۆشکه ر نییه: ئەمیری موئیمین داوای لیبوردنتان لی ده کات، توانای ئەوه ی نییه که ئەم داوایه جیبه جی بکات.

به م هه واله وه زیر زۆر تیک نه چوو و هه ر خه ریکی ته زیحاتی خۆشی بوو.

- ئەوها، پیی ده لی: ئەم دالانه ده پری و ده رگایه کی گه وره ت دیتته ری، له وی، پرۆ به سه روکی هه موو ولاتی عیراق و ولاتی فارس و خوراسان و نازربایجان و ئەوه ی که به نوکی شمشیر، له پیناوی دینی هه ق ناسیای داگیرکرد، ئەوه ی که پارێزه ری خه لافه تی عه باسی ده کات، ده پرۆ ده ی، پیی بلتی: «نه خیر، خه لیفه کچی خۆیت ناداتی!» زۆریاشه، ئەوه پاسه وانه و ده تباته لای جه نابی.

پاسه وانی ناوبراو ناماده بوو و ته ته ریش هه لسا و داوای کهوت، له م کاته دا، وه زیر به گالته وه وتی:

- بروا ده کم وه کو کاربایه کی دنیا دیده، قه رزوقۆله ی خۆت داوه ته وه، مال و سه روو ته شت به سه ر کوره کانتا دابه ش کردوو و کچانیشت داونه ته شو!

ته ته ر ده گه ریتته وه و داده نیشته هه ست به شه که تیی ده کات.

- باشه ج راوێژکاری به کم ده که ی؟

- خه لیفه هه یچ ریتگیه کی دیکه ی پی نیشان نه دا، هه یچ

ریتکه و تیتیکی دیکه تان له به رده مدا نییه؟

- پیی وتم ئەگه ر هه یچ چاره سه ری دیکه نه مینی بۆ ئەوه ی خۆمان له م داواکرده بدزینه وه، ئەوه پیشنیاری سی سه د هه زار دیناری زیریان به دیاری، له جیاتی ده ده ینی.

- ئا به م شیوه به ده ست پی بکه ی چاکتره. به لام بروا ناکه م که ئەمه بریاریکی ماقوول بیت، داوای ئەوه ی که سولتان ئەم هه موو شته ی بۆ خه لیفه کرد، داوای ئەوه ی هه نایه وه شاره که ی که پیشتر شیعه کان شاربه ده ریان کردبوو، داوای ئەوه ی عه رد و سه روسامانه قه پینداره کانی بۆ گه رانده وه، داوای پاداشتی بکات. ده توانین بگه یه نه هه مان ئەنجام به پی ئەوه ی هه سته توغروول به گ بریندار بکه ین. تو پیی بلتی که خه لیفه داوایه که ت قبوول ده کات و منیش له لای خۆمه وه ئەم مونسه به ته گونجاوه ده قۆزمه وه که سولتان هه ست به له خۆ رازی بوون ده کات و ئەوه ی پیشنیار ده کم که له هه مان کاتیشدا که دیاری به کی واش له گۆری دایه که به رابه ری ئەم داواکرده به.

ئەوه ی وترا کرا. سولتان زۆر به جۆش و خروشه وه، کاروانیکی زۆر گرینگی ته یار دا، هه ر له وه زیر و چه ند میریک و ده یان ئەفسه ر و ئەشراف و پیره ژنی خزمی دۆست و هه زاران کۆیله و پاسه وان، بۆ ئەوه ی بچن له به غداوه دیاری به به هاکان له گه ل خویانا به یتن که له کافوور و ریتحانه و دیباجه و پر له باولیش به ردی نایاب و هه روها سی سه د هه زار پارچه زیره که شی له گه ل.

خه لیفه بواری قسه کردنی دا به ئەندامه گرینگه کانی وه فده که، له گه لیشیانا زۆر به ریز و، حورمه ته وه قسه ی کرد و پاشانیش دوو به دوو له گه ل وه زیری سولتانا که وه قسه کردن و به پی پیچ و به نا پیی وت که ئەم ژنه یانه به دللی ئەو نییه و، ئەگه ریش زۆریش پیی له سه ر داگرن ئەوه ناماده م که به غدا به جی به یتم.

- باشه ئەگه ر ئەمه هه لویتستی ئەمیری موئیمین بیت، ئەی باشه ئەم ریتکه و وتنه، مه به ستم ئەم دیاری به له پای چی؟

- نهمده توانی به یهک وشه وه لامتان بدهمه وه. به هیوای ئه وه بووم که سولتان لهم هه لویتسته ی من تیده گات و بوی نیبه داوای ئهم قوربانیهه لم لی بکات. ده توانم به توئی بلیم، سولتانان نه بووه، چ سولتانه فارسه کان، چ تورکه کان، مومکین نه بووه داوای شتیکی وایان له خه لیفه کردییت. ده بی شهرف و ناموسم بپاریم!

- چهند مانگیک ده بی، ههستم به وه کردووه که پیده چی وه لامه که نه بیت، هه ولی ئه وه شم دا که سولتان بۆ ئهم نه ئه ناماده بکه م، بۆیم روون کرده وه که پیش ئه و، که سی دیکه جورته تی ئه وه ی نه کردووه داوای کچی خه لیفه بکات و ئهمه ناچیتته ناو دابونه ریتته وه و، بۆ خه لکیش ده بیته شتیکی سه یر. هه رگیز ناتوانم وه لامه که یت وه کو خوی بۆ بگیترمه وه، چونکه جورته ت ناکه م.

- مه ترسه، قسه بکه!

- داوای عه فوو له ئه میری موئمینین ده که م، نابیت وشه ی وا قه د له زارمه وه ده ریین.

خه لیفه وچانی لی هه لگیرا.

- قسه بکه، داوات لی ده که م که هیچ نه شاریتته وه...

- سه ره تا سولتان دهستی به جویندانم کرد، به وه تاوانباری کردم که دژ به ئه و لایه نگیری ئه میری موئمینین ده که م... هه ره شه ی ئه وه شی لی کردم که چه پسم ده کات...

به ئه نقه ست وه زیر دهستی به دهم ته ته له کردن کرد.

- با بکه ریینه وه سه ر بابه ت، توغول به گ چی وت؟

- سولتان دهستی به هاوار کرد: «ئهم عه باسیبانه چ عه شیره تیکی سه یرن! باب و باپیرانیان نیوه ی دونیا یان داگیرکرد، نازدارترین شاریان ئاوه دان کرده وه و ده سه یریان که ئیمرو! ده ست به سه ر ئیمپراتوره ته که یانا ده گرم و ده نگ ناکه ن. پایته ختیان داگیر ده که م، به که یف و سه فاوه زیر و گه وه هرم به سه را ده بارین و ئه میری موئمینینیش پیتم ده لی: «هه چ شاری که خودا داومیته ده بیه خشمه تو، هه موو ئه و خواناسانه ی که به یعه تیان

داومه تی، ته سلیمی توئی ده که م.» تکام لی ده کات که کوشک و بالاخانه کانی، خودی خوشی، حه رمه که شی بخه مه ژیر چاودیری خومه وه. به لام ئیستا که داوای کچه که ی لی ده که م، هه لده شاخ و ده یه وی شهرف و ناموسی خوی بپاریزی. لینگه پاکیزه به ک، ته نها ئهم ناوچه به ماوه که ئاماده بیته شه ری بۆ بکات؟»

خه لیفه ته نگه نه فه س بوو، قسه ی بۆ نه ده کرا، وه زیریش ئه مه ی به هه ل زانی بۆ ئه وه ی کو تایی به نامه که ی به یینی.

- سولتان له سه ری رویشته: «برۆ پیته بلتی، وه کو چون ئیمپراتورییه ته که م داگیرکرد، وه کو چون به غدام زهوت کرد، هه ر ئه وه اش ئهم کچه زهوت ده که م!»

جیهان به وردی و بهلهزه تیککی گوناها مپزه دهیگیتیه وه، باسی شکستی ژنهینانی پیاوه گوره کانی ئەم دونیایه ده کرد و ئیتر عومەر توانجی لی ناگریت و بهحهزه وه له وردترین جوولیه ورد ده بیته وه. کاتیکیش گالتهی پیده کات، هه ره شهی ئه وهی لیده کات که بیده نگ بیت و تکای لیده کات و نهوازی له گه ل بکات بو ئه وهی بهردهوام بیت هه چهنده شه ده زانی چون ئەم جیکایه ته کوتایی دیت.

ئهمیری موئمینین ملکه چی ئه وه ده بیت که بلتی «باشه» و شکستیکی مه زینیش روچی داگیر ده کات. هه رکه توغرو له لامه کهی پیده گات، ئیتر ریگای به غدا ده گرتیه بهر، پیشی ئه وه شی بگاته شار، خیرا وه زیره کهی بو تاقیب ده نیری و دهیه وی به خیرترین کات ئه وه بزانی بو ناماده کردنی شاییه که چی بریار دراوه و چونیش کاره کان مهیسه ره ده بن.

کاتیکیش ده گاته کوشکی خه لافهت، ته ته ره زور به ورده کاربیه وه ئه وه بیان پیتی وت که عه قدی ماره بیه که ده کری ئیمزا بکریت، به لام کوتوونه وهی بووک و زاوا کاریکی مومکین نییه، «چونکه ئه وهی گرینگه شه ره فی به گرتنه، نه ک پیکه گه یشتن».

وه زیر وهخت بوو بتاسی، به لام به سه ره خویا زال بوو.

- ده بوت، من توغرو له گه بناسم، به بی هیچ گومانیک، پیکه گه یشتن بو ئه وه قه ده کاریکی لاوه کی نییه.

له راستیدا، بو ئه وهی پی له سه ره هه ز و ئاره زوه گرگرتوه کانی داگریت، سولتان هیچ دوولبی نه کرد له وهی که له شکره کهی له سه ره پی راگریت و به غدا گه مارو بدات و، ههروه ها کوشکی خه لافه تیش ئابلوقه بدات. خه لیفه شه ری نه کرد و ئه مهش ئه وه ده گه یه نی که «پیکه گه یشتن» نه نجام درا. شازاده له سه ره دۆشه کیکی زیتر کهفت کراو و توغرو له به گیش هاته ژوره وه و له به رده می عه رده کهی ماچ کرد و ههروه کو میژوونووسان ده بیگرتنه وه «پاشانیش چوه خزمه تی به بی ئه وهی په چه کهی له سه ره روخساری هه لمالی و به بی درکاندن و شه به کیش، هه ره به بی ئه وهی خوی

به وجودی ئه وه وه بخافلینی». ئیتر هه موو روژتیک ده هات بیبینی، به دیاری گرانبه هاوه، هه موو روژی ده چوه خزمه تی، به لام روژتیک چیه، نه به یشت چاوی به روخساری بکه وی. له گه ل هه ره درچوونیکیدا، دوا ی هه ره «پیکه گه یشتنیک»، ده به ها کهس چاوه روانیان ده کرد، چونکه که یف خو ش و هه موو داواکاربیه کانی قبول ده کرد و به بی حسیبیش دیاری ده به خشییه وه.

له ژنهینانه ی ئینحیتاته و لووتبه رزییه، منالیکی لی نه نینرایه وه. توغرو له شهش مانگ دره نگتر کوچی دوا بی کرد. نه زوکیکی ئاشکرا دوو ژنی پیشووی ته لاق دابوو، به خه تاباری داده نان، به لام خه تا هی ئه وه بوو. دوا ی چه ندین ژنهینان، چ ژنی ئازاد چ که نیزه، به لام ده بوایه مه سه له که ئاشکرا بیت: ئه گه ره خه تا هه بیت ئه وه خوی خه تاباره. فالچی و حه کیم و شامانی^(۱) کو کرده وه، دره مانیان بو نووسی ئه ویش ئه وه بوو که له ژیر تریفه ی مانگی چواره دا، ده بی گوشته براوه کانی دوری کیری منالیکی تازه خه ته نه بوو، فر دات. بی سوو دبوو. ناچار ملی بو ئه مری واقیع شل کرد. به لام بو ئه وهی ئەم عیله ته هه یبه تی له ناو خزم و که سوکاردا نه زرتینی، خوی به وه ناوبانگ کرد که که لیکه هه رگیز تیر ناخوات، بو به بو کورتترین سه فه ره میکی زیاد له پیویست پری له ژن و جاربه ده دایه دوا ی خوی. باسی توانایی ئه وه بوو بووه با به تیک ده بوایه باس کری، شتی ده گمه نیش نه بوو که ئه فسه ره یا ریواره بیگانه کان که ده هاتنه سه ردان، تووشی حه په سان ده هاتن له مه ره به سه ره هاته کانی، به زیاده وه باسی وزه و توانای شه وانیان ده کرد و دوا ی ئه لیکسیر و راجیته یان لپی ده کرد.

که واته سه بیده به بیوه ژن ده می نیتیه وه. دۆشه که زیتر که فته کهی به به تالی مایه وه، بیری له وه نه کرده وه که خه می بو بخوات. له وه ترسناکتر، به تالی

(۱) وشه یه کی ئورال - ئالتاییکه. مه به ست له پیای ئایینی هۆز و میلله تانی سیبیریا و مه نغۆله کانه؛ خه سله تی کهش و تقووسی تاییه تی هه به که له گه ل سروشتدا په یوه ندی ده به ستی و پروای به روو حانییه ت هه به له سروشتدا. (وه رگرت)

دهسه لات بوو، ئيمپراتورييهت ده ميک نيبه له دايمک بووه، نه گهر چيش به سه لجوق، بهم ناوه نه ناسراوه ي باب و باپيرانه وه ناوزده کرا، که توغرو ل دامه زرينه ري راسته قينه ي بوو. له ناوچونوي نه و لئ به جي نه ماني منالتيک، ناي ا هه موو روزه لاتي ئيسلامي نغروي پاشا گهر داني ناکات؟ له شکر له برا و برازا و ناموزا پيکه اتبوون. تورکان نه مافي گه وره يي ده زانن يا ياساي جيگرته وه.

هه زوو، پياويک خو ي ده سه پيني: نه لپ نه رسه لان، کوري چا غرييه. له چهنه مانگيکدا، خو ي به سه ر نه نداماني عه شيره تدا فه رز ده کات، قه سابخانه يه ک بو هه نديکيان ده نيته وه و هه نديکيشيان به زه بري پاره ده کري و به يعه تي بو ده دن. هه نده نابات له بهر چاوي ره عيه ته که ي به ده سه لاتدار ده بينري، به هيز و پته و و عادي ل. به لام له ناو نه ياره کانييه وه فسکه فسک په يدا بوو و دووي ده که وت: کاتيک نه زوکيان ده دايه پال توغرو ل، خه سلته تي حه شه رييان ده دايه نه لپ نه رسه لان، باوکی نو منال، ريککه وتي دابونه ري ت و پرو پاگه نده ش وينه ي پياويکيان بو ده کيشا که ره گه زي ديکه زور سه رنجي رانه ده کيشا. دوژمنانيش به «ناريله» ناوزه ديان ده کرد و حاشيبه که شي زور تاگاداري نه وه بوون که قسه و گفتوگو کانيان بکه ويته به رگويي ره عيه به کی بيزار که ره وه. نا نه م ناو زrane، راست يا درو، ده بيته هو ي له ناوچونوي و زور زووش ده سه بر داري ده سه لات ته که ي بوو که زور به هه ييه ته وه ده ستي پيکرد و پيده چوو زوريش بخايه ني.

جيهان و عومهر هيشتا نه مه يان نه ده زاني. له و کاته ي که هه ردووک له ناو باخچه که ي نه بوتايه ر خه ريکي قسه کردن بوون، نه لپ نه رسه لان سي و هه شت سال بوو ته مه ني، پياوي هه ره به توانا له سه ر گوي زمين. ئيمپراتوره که ي له کابووله وه ده ستي پيده کرد تا کو حه وزي سپي، هه ر خو ي و به س خاوه ن ده سه لات و خاوه ن له شکر يکي گوپرايه ل، وه زير تيکيشي هه يه بلسيمه تترين پياوي ده ولته تي نه و سه رده مه يه، نيزامولولکه ناوي. به تاييه ت، نه لپ نه رسه لان، له و کاته دا، گوندي مالازگه ردي نه ناتولي داگير

ده کات و له شکر ي بيژه نته تيکويه کان ده دات و بازيلوش^(۲) يه خسي ر ده کريت. له مناره ي هه موو مزگه و تيشانه وه، به سه ره ات و سه رکه و تنه کاني هه لده شاخن، باسي نه وه ده که ن چو ن له گه رمه ي شه ردا، کفنيکي سپي ده کاته بهر و به عه تر و گولا و خو ي بو نخوش ده کات و، چو نيش به ده ستي خو ي گريه ک له کلکي نه سپه که ي ده دات و چو نيش له ده وري خيوه تي نه و رووسانه ي که بو ئيستيتلا ع له لايه ن بيژه نتييه کانه وه بانگ کرابوون ده حه په سيني و، چو نيش لووتيان ده بري و، هه روه ا چو نيش بازيلوي يه خسي ريش به ره لا ده کات.

بيگومان نه مه بو موسلمانان کاتيکي گرنگه، به لام بو سه مه رقه نده ده بيته بابه تيکي پر له گيچه ل. نه لپ نه رسه لان هه ميشه چاوي ليتوو و له رابردووشدا هه ميشه ويستبووي ده ستي به سه ر بگريت، ته نها مملانتي به له گه ل بيژه نته ناچاري کرد که هودنه بکات و بيته ريککه و تنيکيش که له سه ر بناغه ي ژن به ژن له نيو نه و دوو بنه ماله يه جيگير بيت: ته رکين خاتوون، خوشکي ناسر بدرتته مه ليکشا ه، نو به ره که ي سولتان و خانيش خو ي کچي نه لپ نه رسه لان بخوازي.

به لام که سيک له مه ر نه م ريککه و تنامه ساويلکه نيبه. له و کاته وه ي که گو يي له سه رکه و تني خه زووره که ي بوو به سه ر فه له کانا، سه ر و کي سه مه رقه نده ترسي گر تني شاره که ي له سه ر نيشتوو، به هه له دا نه چوو و روودا وه کان به خي رايي تيده پهرن.

دووسه ده هزار فورساني سه لجوقي ناماده ن له «رووبار» که به رنه وه، مه به ست له و رووباره يه که به جه يحوون ناوي ده بن و پيشينه ييه کانيش به نوکسووس ناويان ده برد و پاشانيش ده بيته نه موو داريا. پيويستي به بيست روزه بوو بو نه وه ي دوا سه رياز به سه ر پر ديکدا بيه ريته وه که به قايه غي پيکه وه به ستر او، دروست کرابوو.

(۲) سه رتا، واته له سه رده مي هيلينيدا، له سه رده مي نه له کسه نده ري مه زنه وه، نه مه نازناوي پاشاياني فارس و حوكمداراني روزه لات بوو، پاشان ده درتته پال به ئيمپراتوره کاني رومان له سه رده مي بيژه نته ده و ترا. (وه رگير)

دیوه‌خانه‌کە‌ی سە‌مه‌رقە‌ند هە‌میشە‌ ئاوه‌دانه و پڕی له‌ خە‌ڵکە‌، بە‌لام بێ‌ده‌نگن، هەر بە‌مالی تازیبه‌باریک ده‌چی.

خانیش پێ‌ده‌چی ئە‌زموون و تاقیکردنه‌وه‌کان فیری حیکمه‌تیان کردبیت، نه‌ تووره‌ ده‌بیت، نه‌ ده‌نگیشی به‌رز ده‌کاته‌وه‌. حاشیه‌یش هە‌موو مات. خاوه‌ن شکۆ دلپانی ده‌دایه‌وه‌. ئە‌م هێمنیه‌ی پارای ده‌کردن، هە‌ستیان ده‌کرد ملیان بۆ ئە‌م‌ری واقیع که‌چ کردوه‌، قازی پروو‌خا و، خە‌و‌نیشی به‌سه‌لامه‌تی خە‌ڵکە‌که‌وه‌ ده‌بینی. هە‌له‌هاتن، خە‌یانه‌تکردن، چاوه‌روانکردن یا نوێژکردن و پارانه‌وه‌؟

دوو‌جار له‌ رۆژیکدا، خان هە‌لده‌ستی مه‌وکیبیکیش له‌ خزم و که‌س پیکهاتبوو دوا‌ی ده‌که‌وت، قازی ده‌چوو لایه‌کی شوورای شاره‌که‌ی ده‌پشکنی و سه‌ریازه‌کان و ناکه‌سه‌به‌چه‌کان هوتافیان بۆ له‌ ده‌دات. له‌ یه‌کن له‌و جه‌ولانه‌ی، چه‌ند گه‌نجیکی شارستان و یستیان له‌ ناسر نزیك بینه‌وه‌. پاسه‌وانه‌کان نه‌یان هێشت زۆر لێ‌ی نزیك بینه‌وه‌، هاواریان ده‌کرد که ئاماده‌ی ئه‌وه‌ن که له‌ ته‌نیشته‌ له‌شکره‌وه‌ بچنه‌ جه‌نگه‌وه‌ و ئاماده‌ی ئه‌وه‌ن که خۆیان له‌ پیناوی شار و خان و بنه‌ماله‌که‌ بده‌نه‌ کوشت. خان ئە‌م ده‌سپێشخه‌رییه‌ی زۆر به‌شیلگیریه‌وه‌ نه‌گرت، خان تووره‌ ده‌بیت و کۆتایی به‌جه‌وله‌که‌ی ده‌هینتی و ده‌گه‌رپته‌وه‌ و فرمانیش ده‌داته‌ پاسه‌وانه‌که‌ی که به‌بێ‌ سێ و دوو‌کردن بلاوه‌یان پێ‌ بکه‌ن.

کاتیکیش ده‌گه‌رپته‌وه‌ کۆشک، گله‌بی له‌ ئە‌فسه‌ره‌کانی ده‌کات:

- کاتیکی که باپیره‌م، ره‌بی خودا هە‌میشە‌ بیره‌وه‌ریه‌ حه‌کیمه‌کانیمان بۆ بپاریتی، ویستی شاری به‌لخ داگیرکات، دانیشتوان به‌بێ‌ ئاگاداری سه‌رکرده‌که‌یان چه‌کیان گرتە‌ ده‌ست و سه‌ریازیکی زۆریان لێ‌ کوشتین و له‌شکره‌که‌یان ناچارکردین که بکشینه‌وه‌. ئینجا باپیره‌م نامه‌یه‌کی بۆ محه‌مه‌د، سه‌رکرده‌ی به‌لخ نویسی، نامه‌یه‌کی پڕ له‌ گله‌بی و ره‌خنه‌ بوو: «ئاماده‌م که له‌شکره‌کامان به‌ره‌و پرووی یه‌کتر بینه‌وه‌، خوداش سه‌رکه‌وتن ده‌داته‌ ئه‌و له‌شکره‌ی که ده‌یه‌وی، به‌لام بۆ کوی برۆین کاتیکی که عه‌وام خۆیان تیکه‌لی ئە‌م شه‌ره‌ ده‌کە‌ن؟» محه‌مه‌د هه‌قی دا به‌باپیره‌م، سزای

دانیشتوانی دا، چه‌ک هە‌لگرتنی لێ‌ قه‌ده‌غه‌کردن، له‌بری ئە‌و وێرانکارییه‌ی که دوو‌جاری هاتن، زێری بۆ هە‌لپشتن. ئە‌مه‌ش هه‌روه‌ک بۆ دانیشتوانی به‌لخ راسته‌، بۆ دانیشتوانی سه‌مه‌رقه‌ندیش هەر راست بوو، سروشتی خۆیه‌ده‌سته‌وه‌ نه‌دانیان هه‌به‌ و منیش ئە‌وه‌م پێ‌ باشه‌ که له‌جیاتی ئە‌وه‌ی منه‌تی دانیشتوان هە‌لگرم، به‌ته‌نھا و به‌بێ‌ چه‌ک به‌ره‌و پرووی ئە‌لپ ئە‌رسه‌لان بيمه‌وه‌.

هه‌موو ئە‌فسه‌ره‌کان لایه‌نگیریان کرد، به‌لێنی ئە‌وه‌یان دایه‌ هه‌موو که‌فوکۆلیکی میلله‌ت خامۆش بکه‌نه‌وه‌ و په‌یمان و به‌یعه‌تیان له‌گه‌لی نوێ کرده‌وه‌ و به‌لێنی ئە‌وه‌شیان دایه‌ که هه‌روه‌کو درنده‌ی بریندار هه‌لمه‌ت به‌رن. ئە‌مه‌ش ته‌نه‌ها قسه‌ نین. له‌شکری ئوزبه‌گیستان له‌ له‌شکری سه‌لجوقیه‌کان بێ‌ به‌ها و نرخ که‌مه‌تر نییه‌. ئە‌لپ ئە‌رسه‌لان ته‌رازووی ته‌نه‌ها به‌ژماره‌ و به‌ته‌مه‌ن به‌لادا ده‌شکایه‌وه‌. مه‌به‌ستی له‌ له‌شکره‌که‌ی خۆی نه‌بوو، به‌لکو هی بنه‌ماله‌که‌ی بوو. خان به‌ر وه‌چه‌ی دووه‌مه‌، هێشتا جۆشوخۆشی دامه‌زرینه‌ر له‌ که‌لله‌ی هێشتا به‌تاوه‌. ناسر پینچه‌مین که‌سی بنه‌ماله‌که‌یه‌تی، زیاتر تمووحی ئە‌وه‌ی هه‌یه‌ که له‌زه‌ت له‌و ده‌سکه‌وتانه‌ بپینتی تا له‌ ده‌ستی دات.

به‌دریژی ئە‌و رۆژه‌ پڕ هه‌یه‌جانه‌، خه‌یام ویستی خۆی له‌ شار دووره‌په‌ریز راگریت. بێ‌ گومان، ناتوانی هه‌روا بمینیته‌وه‌، جار ناچارم، سه‌ریکی له‌ بیلات ده‌دا و یا ده‌چوو سه‌ردانی قازی ده‌کرد و نه‌یده‌ویست و خۆی پیشان بدات که له‌م زرووفه‌ ناسکه‌دا پشتیان لێ‌ده‌کات. به‌لام زۆریه‌ی کاته‌کانی له‌ کۆشکه‌که‌ی ده‌مایه‌وه‌ و خۆی به‌کاره‌کانیه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کرد و، یا نووشتابوو سه‌ر کتیه‌ نه‌ینیه‌یه‌که‌ی و زۆر به‌گه‌رموگوریه‌وه‌ خه‌ریکی پڕکردنه‌وه‌ی بوو، هه‌روه‌کو ئە‌وه‌ی جه‌نگ بۆ ئە‌و ته‌نه‌ها له‌ پێگه‌ی حیکمه‌تیکی پرووته‌وه‌ و جوودی هه‌بیت.

ته‌نه‌ها جیهان به‌واقیعی دراماتیکی ده‌ورو به‌ر ده‌یه‌سته‌وه‌، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک جیهان ده‌نگوباسی به‌ره‌ی بۆ ده‌هینتی، قسه‌وقسه‌لۆکی کۆشک و، به‌بێ‌ هیچ گرینگی پێ‌دانیه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر گوتی بۆ راده‌گرت.

له مهیدانیش، هیتیشبردنه که ی ئەلپ ئەرسەلان بەسستی نزیک دەبیتەوه. سست و قورسی لەشکرپکی زەبەلاح، زەبت و پەبتیکی شاش، نەخۆشی، زەلکاو. بەرگری کردنیش، هەندی جار خۆیناوییه. هەندی جار، بەتایبەتی پیاویک ژبانی له سولتان تال دەکرد، بۆ نمونە سەرکردهی قەلایه که زۆر له رووباره کهوه دوور نەبوو. لەشکره که دەتوانی پتی بگۆزی و پیکای خۆی بکاتەوه، بەلام پشتەوهی زۆر جیتی بروا نەبوو و سەرلێشیتوانیش تا دەهاتیش زیادی دەکرد و له کاتی تەنگانەشدا، پێدهچوو کشانەوهش زۆرجیتی مهترسی بیت. کهواته پتوبسته کوتایی بهم شەر بهیتدریت، ده رۆژیش دهی ئەلپ ئەرسەلان برپاری دەرکردوه و شالاو بردن له زیادی دایه.

له سه مه رقه ند زۆر بهوردی ئاگاداری دهنگواسی مهیدانی جهنگن. هەرسێ رۆژ جارپک، کۆتریک دهنیشیتەوه که بەرگریکه ران بەرەلایان کردوه. له نامەکاندا هەرگیز باسی یارمهتی نەکراوه و باسی کهمی ئازوو قه و کهمی جهنگاوه ران نەکراوه و تهنها باسی دوژمن دەرکری که له فه تاره تدایه و پروپاگهندهی ئافاتییش بلا بوته وه. هەر له چاو ترووکانی کدا. سەرکردهی که مهیدان، یوسف ناویک، خەلکی خهوارزمه، ده بپتته به کتی له پالەوانه کانی ئۆزبه گستان.

وهختی ئەوهش هات که ئەو چنگه بەرگریکه رانه تیکشکان و تهمه لی قه لاش شالای بۆ هینرا به سەر شوورەکانیشدا ئاودیوبوون. یوسفیش تا کو پیش ئەوهی بریندار بکرتیت و به یه خسیر بگیری هەر ده جهنگا. ده بیه نه پیش سولتان و ئەویش فزوولیبه و ده به وی بزانی ئەمه کتیه ههنده دهردی داوه تی. پیاویکی کورته بنه ی هیشک، قژ بژ، سهرقیت، دوو که تهش له مالا و ئەولا بازوویان گرتوه. ئەلپ ئەرسەلانیش، چوارمه شق له سه ر که ژاوه یه کی له دار دروستکراو و به بالیفی زۆریش دهور دراو لیتی دانیشتوه. ئەم دوو پیاوه قه دهرتیک به ته حه داوه سه یری به کتر ده کهن، پاشان سه رکه وتوو دپتته دوو:

- چوار سنگ له عهرد بچه قین و بیبه ستنه وه و هەر چوار په لی راکیشن!

یوسف هەر له نووکی پتوه تا تهوقی سه ر به ته وزه وه ته ماشای ده کات و هاوار ده کات:

- ئا بهم جوژه مامه له ی به کتی ده کری که وه ک پیاو جهنگا؟
ئەلپ ئەرسەلان وهلامی نه دایه وه و پرووی خۆی وه رگیترا. زیندانی به کهش بانگی کرد:

- تو، هە ی ئاریله، له گەل تۆمه!

سولتان راده چله کتی، ههروه کو ئەوهی دوویشکیک پتوهی دای!

دهست بۆ تیروکه وانه که ی ده بات که هەر له نزیکیبه وه دانرابوو، تیرپکی ده خاته نیو که وان، پیش ئەوهی بیهاویتی، ئەمر ده کاته پاسه وانه کانی که زیندانی به که به ره لاکهن. چونکه ناتوانی تیر به او تپتته به کیک که به سترایپتته وه، له وه دترسی که تیره که ی به ره یه کتی له سه ر بازه کانی بکه ویت. له هه موو باریکدا، له هیچ ناترسی، قه د تیری ئەو سه روه یری نه کردوه.

ئایا ئەمه له بهر هه لچوون و توور به بوونیکی زۆر و په له کردن و شله ژان بوو که ترسی ئەوهی له سه ر بنیشی که له و مه سافه کورته وه تیره که به او تپتت؟ رهنگی ئەوهش رویدات که تیره که به ره یوسف نه که ویت و سولتان کاتی ئەوهی بۆ ریک نه که ویت که تیرپکی دیکه بخاته نیو که وانه که یه وه و زیندانی به که هه لمه تی بۆ به ریت. ئەلپ ئەرسەلانیش توانای ئەوهی نابیت ئەگه ر بیت و هه روا له سه ر که ژاوه که ی به دانیشتووی بپتتته وه و ده به وی بیته خواره وه و پتی له سه رینیک گیر ده بیت و ساقه ده کات و به رده بپتته وه. یوسف هه لمه تی بۆ ده بات و ئەو چه قویه ده گرتته دهست که له ژیر جلوه رگه که ی شار دبو یه وه. پیش ئەوهی به کتی له پشته وه گورزپکی لیدات، ئەوهی بۆ هه لده که وی که چه قویه ک بکیشیتته قه برغه یا. سه ر بازه کانی به هه لمه تیان برده سه ر جه سته هه لاهه لاکه ی. به لام له سه ر لیوانیشی بزبه کی گالته ئامیزانه که مه رگ هیشکی کردبوو، دیار بوو. تۆله ی خۆی کرده وه، سولتانیش به ده م ئەو برینه وه، جارپکی دی هه لئه سایه وه.

له ناو سه مه رقه ندى له ناهه نگدا، ژنيك جورته تى ئه وه ده كات بگريئ: هاوسه رى خانى سه رفرازه، هه ر ئه مه نا، به لكو كچى سولتانى خه نجهر ليدر اويشه. راسته، مي پرده كه ي سه ره خو شى لى كرد و داواى له هه ريمه كه ي كرد تازيه دانين و خه ساويكيشى دايه بهر قامچى، چونكه زياد له پيويست دل خو شى خو ي نيشان دابوو. به لام له كاتى گه پانه وه ي بو ديوه خان، سى و دووى له وه نه كرد كه ئه وه دووباره بكاته وه كه «خودا دوعا و نزر و پارانه وه ي خه لكى سه مه رقه ندى قبول كرد».

دهشتوانين ئه وه بلتين كه دانيشتوانى ئه وه سه رده مه هيج هه به كيان نه بوو بو ئه وه ي حوكمرايى توركىيان به دل بيت و به كى كى ديكه يانيش به دل نه بيت. له وه ده پارانه وه و ده ترسان كه حوكمرايى به حوكمرايى دى بگوردرت و قه سابخانه بنيتته وه و زووخا و به خه لك بريئى و راوروت و تالان ده ست پى بكاته وه. بو ئه مه ش واى پيويست ده كرد كه حوكمرايى هه موو سنوورتيك په ي كات و دانيشتوانيش به وه ناچار بكات كه باجى كى زياد له توانايان لى بسه نى و زه قنه بووتيان ده رخوارد بدات، تاكو گه بشتنه ئه وه حالته ي كه ئاره زوويان ده كرد يه كى كى دى بيت و ببه زينى. سه باره ت به ناسر هه مان حالته نه بوو. راسته له هه موو ميران چاكرت نه بوو، به لام له هه مووشيان خراپتر نه بوو، له گه لى راهاتبوون و له خوداى مه زنيش ده پارانه وه كه سنوورتيك بو ته فرېته كانى دانيت.

كه واته له سه مه رقه ند ئه هه نك بو ئه وه ساز ده كهن كه خوا له ده رد و به لاي جه نك بيان پارتيئ. له مه يدانه گه وه كه ي راهه لتاك هاوار و دوكل به رز ده بيتته وه. له بن هه موو ديوارتيك فروشياره كان شتومه ك و كالاي خو بيان داناوه. له ژيئ هه موو چراى دارته لى، ژنه گورانى پيئتيك گوراني ده لئيت و يه كى كى عود ده ژه نى. هه زاره ها بازنه ي ته ماشاكر له ده ورى حى كايه تخوان و فالچى و ئه وانه مار هه لده په رين، دروست ده بن و هه لده وه شيننه وه. به ناوه ندى مه يدانه كesh، له سه ر سه كو به كى شلوقى به په له دروستكراو، شايه ره ميللييه كان به بالاي سه مه رقه ندى بى هاوشان و

له راستيدا، ئه لپ ئه رسه لانيش به دهم گياندانه وه، چوار رۆژى ديكه ژيا. گياندانى له سه رخو و رامانيكى تال و پر زووخا. ميئروونوسانى ئه وه ده مه، قسه كانيمان بو نه قل ده كهن: «ئو رۆژه، له پشكيني له شكره كه م دابوم، هه ستم كرد كه زمين له ژيئ پيئيان ده له ريتته وه و به خو م وت: «منى گه وه ي دونيا! كى ده توانى خو ي له قه ره م بدات؟» بو فيز و سينگ هه لكيشانم، خوا كه ساسترين كه سى بو ناردم كه كو تايى به ژيانم به يئنى. خودا پياويكى به زيوى بو ناردم، به ندييه ك بوو، تاوانبارتيك بوو به ره و سزاي خو ي ده چوو، به لام ده ركه وت كه ئه وه له من به تواناتره و ئه وه ده ستي خو ي وه شان و له سه ر ته ختى به ردامه وه و ژيانى له ده ست دام.»

ئايا رۆژى دواى ئه م كاره ساته عومه ر خه يام ئه م چوارينه يه ي له كتيبه كه ي تو مار نه كرديئ:

كات ناكاتيئ پياويك له م دونيايه راست ده بيتته وه،

مال و سامانى هه لده رتيئ و بانگه شه ي ئه وه ش ده كات: هه ر من و به س!

شكومه ندييه كه ي ته مه نى خه ونيكى زراوى هه يه،

مه رگيش ئاماده و بانگه شه ي ئه وه ده كات: هه ر من و به س!

سه‌مه‌رقه‌ندی خۆراگر هه‌لده‌شاخن و شیعر ده‌هۆننه‌وه. حوکمی بینه‌رانیش کتوپره. ئەستیره‌یه‌ک دەرده‌وشیتته‌وه و یه‌کیکی دی ئاوا ده‌بیت. له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه، به‌دار و چیلکه‌ ئاگر کراوه‌ته‌وه. مانگی خه‌زه‌لوه‌ره. شه‌وان هیشک و ساردن. له‌ کۆشکیشدا، گۆزه‌ی شه‌راب زوو به‌تال ده‌بن، هوررد و خاش ده‌بن، خانیش له‌ نه‌شوه‌ی مه‌ستییدا، به‌گاله‌گاله‌ و سه‌رکه‌وتوو خۆی ده‌نوینتی.

پۆژی دوابی له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ نوێژ بۆ «غایب» ده‌به‌ستن و پاشان خه‌لکی دین و له‌ بۆ مردنی خه‌زووره‌که‌ی سه‌ره‌خۆشیی لێ ده‌که‌ن. هه‌ر هه‌مان ئەو خه‌لکه‌بوون که‌ پۆژی پێشتر هاتبوون و پیرۆزباییان بۆ سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی لێ کردبوو، ئیمرو پرسیاره، هاتوون به‌شداری ئەم تازاری خان بکه‌ن. قازی چه‌ند ئایه‌تییکی به‌م مونا‌سه‌به‌ته‌وه‌ خۆینده‌وه و داوای له‌ عومه‌ریش کرد که‌ ئه‌ویش ئایه‌تیک بخۆینیتته‌وه و له‌بن گۆشیی ئەمه‌ی وت:

– سه‌رت سوپه‌مه‌ینی، واقیع هه‌روه‌کو ئینسان دوو روخساری هه‌یه.

بۆ هه‌مان ئیواره‌ش، ناسرخان بانگی ئەبو‌تایه‌ر ده‌کات و داوای ئەوه‌ی لێ ده‌کات که‌ له‌گه‌ڵ ئەو وه‌فده‌یا بروات بۆ ئەوه‌ی ریز و ته‌قدیری شاری سه‌مه‌رقه‌ند بگه‌یه‌ننه‌ سولتانی خوالیخۆشبوو. راسته‌ عومه‌ر و سه‌دو‌بیست که‌سی دیکه‌ش له‌م سه‌فه‌رده‌ایه.

شونینی فاتیه‌ش کۆنه‌ ئۆردوو‌گایه‌کی له‌شکری سه‌لجوقیه‌یه‌ که‌ ریک ده‌که‌وتیه‌ سه‌رووی رووباره‌که‌وه. هه‌زاره‌ها ده‌وار و خیتوه‌ هه‌لدران، هه‌ر به‌شاریکی راسته‌قینه‌ی خیرا دروستکرا و ده‌چیت که‌ تیا‌یا نوێنه‌ره ئەشرافه‌کانی ئۆزه‌گیستان به‌وریاییه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئەو جه‌نگا‌وره‌ کۆچه‌ره‌ قژ درێژ و هۆنرا‌وانه‌ کۆبو‌ونه‌ته‌وه؛ هاتوون په‌یمانی عه‌شیره‌ت نوێ بکه‌نه‌وه. مه‌لیکشا حه‌فده‌ سالانه، له‌ش زل و ده‌موچاو منالانه، خۆی په‌ستاوه‌ته‌ نیو پالتویه‌کی که‌ره‌کۆلانه‌وه، ته‌خته‌که‌شی له‌سه‌ر سه‌کویه‌که‌ و دانیشتیوه، به‌هه‌ردوو چا‌ویشی ئەلپ ئەرسه‌لانی باوکی بینی چون‌که‌وته‌ خواره‌وه. وه‌زیری گه‌وره، پیا‌وه‌ گه‌وره‌که‌ی ئیمپراتۆریه‌ت، چه‌ند هه‌نگاوێک له‌وه‌وه

نزیکه و راوه‌ستاوه، ته‌مه‌نی په‌نجا ساله‌ و مه‌لیکشا له‌به‌ر ریز و ته‌قدیریکی زۆر، به‌ «باوکه» ناوی ده‌بات و ئەوانی دی، هه‌موو به‌نیزامولولک بانگی ده‌که‌ن. هه‌رگیز نازناوی وا، جگه‌ له‌ شایانی که‌سیکی دی نه‌بووه. هه‌رجاره و میوانیکی دیاری لێی نزیک ده‌بیتته‌وه، سولتانی لاو به‌چاو داوای پێشنیار له‌ وه‌زیر ده‌کات، ئەویش زۆر به‌نه‌یتیه‌وه‌ پتی ده‌لی ئایا پێویسته‌ زۆر میواندار خۆی نیشان دات یا سلکه‌روه، یا ئەوه‌تا هێمن بیت یا زۆر به‌ته‌نگه‌وه‌چوو بیت یا ئیهمالکه‌ر.

وه‌فده‌که‌ی سه‌مه‌رقه‌ند به‌ته‌واوی هاتبوون و له‌به‌رده‌م مه‌لیکشا چه‌مانه‌وه، ئەویش سه‌ریکی بۆ له‌قاندن و پاشانیش چه‌ند ئەشرافیتیک له‌ وه‌فده‌که‌ جیا ده‌بنه‌وه و به‌ره‌و رووی نیزام ده‌چن. وه‌زیر ساردیی ده‌نوینتی، یاریده‌ده‌ره‌کانی له‌ ده‌وریدا به‌هه‌لپه‌ن، به‌لام به‌بێ هیچ کاریگه‌ریه‌که‌، سه‌یریان ده‌کات و گۆیان لێ ده‌گریت. نابێ خه‌یالی ئەوه‌ بکرتیت که‌ گه‌ره‌ی کۆشکیکی پر قه‌ره‌قه‌ره. ئەم حزووره‌ زیاد له‌ پێویسته‌ش ته‌نها له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ به‌به‌نیکی نادیار په‌تی قه‌ره‌قۆزه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه، به‌که‌یفی خۆی هه‌رچۆنیک بوی بای ده‌دات. شتیکی ده‌گمه‌ن نییه‌ که‌ له‌گه‌ڵ میوانیک سه‌عاتیک دانیشی و ته‌نها هه‌ر گۆیش له‌ به‌خیره‌اتن و خوداحافیزی بیته‌. بێده‌نگیه‌که‌ی زۆر نمونه‌ییه‌. چونکه‌ سه‌ردان له‌ پێناوی ئەوه‌ نییه‌ که‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکرتیت، سه‌رلێدانی له‌ پێناوی به‌یعه‌ت نوێکردنه‌وه‌یه، بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی گومان و بېرچوونه‌وه‌یه.

دوانزه‌ وه‌فده‌که‌ی سه‌مه‌رقه‌ند به‌وه‌ خۆشحال ده‌بن ئەگه‌ر پێیان بکرتیت خۆیان له‌وه‌ که‌سه‌ نزیک بکه‌نه‌وه‌ که‌ ره‌شمه‌ی ئیمپراتۆریه‌ته‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه و کاریگه‌ری خۆیان جیه‌یه‌لتن. عومه‌ر ریک له‌ دا‌وه‌ی قازیه‌وه‌ راوه‌ستاوه، ئەبو‌تایه‌ر چه‌ند وشه‌یه‌ک له‌ ده‌مییه‌وه‌ ته‌ته‌له‌ی کرد. نیزام سه‌ری بۆ له‌قاند، ده‌ستی له‌ناو ده‌ستی بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک هیشته‌وه، قازی به‌م ریزلیگرته‌ دلخۆش بوو. کاتیک نۆزه‌ی عومه‌ریش هات، وه‌زیر تا ئاستی گۆپی ده‌چه‌میتته‌وه‌ و ده‌چرپینیتته‌ بناگۆتی:

– سالی ئاینده، هه‌روه‌کو ئیمرو له‌ ئیسفه‌هان به، پیکرا دوو به‌دوو قسان ده‌که‌ین.

خه یام گومانی ده کرد که گویی له شتییک بووین، ههستی ده کرد که شتییک له زیهنیدا شه پۆلی دا. سام له شه خسییه ته ده کات، ئەم رەسمییاته زیاد له پتیویست سەرئوچی راده کیشین، ئەم ههراوهاره مهستی ده کات، قیژه و گریانی ژنان کهری ده کهن؛ بروا به ههسته کانی ناکات، ده به وئ دلتیا بیت، گویی له شتیکی وردبیت، به للام حه شامات پالی پتوه ده نیت، وه زیر سهیری لایه کی دیکه ده کات و به بیدهنگی سهه ده له قینیتته وه.

له رتگی گه رانه وه، خه یام هه میسه کاویژی ئەو به سهه راته له میتشکی ده کاته وه. ئایا وه زیر ته نهها مه بهستی ئەو بوو، ئایا به یه کیکی دیکه ی تینه گه یشتین، باشه بوچی په میانیکی وای له گه ل به ست، دوای سالیکی دیکه! جا چ به گویره ی کات چ به گویره ی مه سافه وه هه ر دووره؟

برپاری ئەو ده دات که له گه ل قازی باسی بکات. چونکه قازی رتیک له پتیه وهی ئەو بوو، ده کرای گویی له وشه یه ک، ههستی به شتییک، یا مه زنه ی شتیکی کردبێ. ئەبو تابه ر، بیژیانه، وازی لینه هه تینی بۆ ئەوه ی به سهه راته که ی بۆ بگێرتته وه:

- تیبینی ئەوهم کرد که وه زیر شتیکی چرپانده بناگویت؛ گویم له هه یچ نه بوو، به للام له وه دلتیات ده که م به یه کیکی دیکه ی نه چواندوو ی. ئایا ئەو هه موو یاریده ده رانه ت نه بینی که ده ور بان دابوو؟ ئەوانه ئیشیان ئەوه یه که سه بارت به هه ر وه فدیکی دیاریکراو، ئاگاداری و زانیاری ته وای بده ن، ناو و ناو نیشانی ئەوانه ی پتیه لێن که به ره و رووی ئەو ده چن. ناوی تو یان لێ پرسیم، له وه دلتیا بوون که خه یامی نیشاپووری تو ی، زانا و ئەستیره ناس، هه یچ هه له یه ک له مه ر شناسنامه ی تو دا نه که وته ئارا وه. له لایه کی دیکه شه وه، ئەگه ر تا قه هه له یه ک له نیشامولمولکه وه به دی بکرت، ئەوه یه که ئافران دن به کرده یه کی چاک له قه له م ده دات.

رتیگا ته خت و به رده لانه. به دهستی راست، له دوور را، زنجیره چیا یه ک به ده رده که ون زنجیره چیا یه کی سه رکه ش، ئیتر زنجیره چیا یه کانی پامیریش دیارن. خه یام و ئەبو تابه ر، به ته نیشته یه که وه سواری ولاغه کانیان بوون و

جار ناجاری قه برغه ی ولاغه کانیان له یه ک ده سوی.

- ده بی چی لیم بویت؟

- بۆ ئەوه ی بزانی مه سه له چیه، ده بی سالییک چاوه روان بیت. له ئیستاشه وه تا ئەو کات، ئامۆزگاری ئەوه ت ده که م خو ت نه گلینیتته نیو گومان و وه سه سه وه، ئەم چاوه روانیه زور ده خایه نی، خو ت به هیلا که ت نه ده ی. به تایبه ت لای که س ئەمه نه در کیتی!

- ئایا سروشتی زۆری لیم هه یه؟

ئەم قسه یه نه بره ی گله بی پتیه بوو. قازی جله و به رنادات:

- ده مه وئ رتیک و ره وان ئەمه ت پێ بلیم: هه یچ به و ژنه نه لیتی!

ده بی عومه ر له مه وه پتیش گومانی کردبێ. سه ردا نه کانی جیهان ناکری ئەوها دوویات بینه وه و به بی ئەوه ی ههستی پێ بکرت:

- هه ر له پتیکه یشتنی یه که متانه وه، پاسه وانه کان هاتن و بزبان گێر امه وه. چیرۆکیکی ئالۆزم دۆزیه وه بۆ ئەوه ی پاکانه بۆ ئەم سه ردا نانه بکه م، ئەوه م داوا کرد که نه هه ست به بینینی ئەو بکرت نه به یانیانی زووش بین هه لتسین. دلت خه ته ره نه کات و ده شه وئ ئەوه بزانت، ئەو کو شکه مالی خو ته، ده مه وئ ئەمه بۆ ئیستا و داها تووش بزانی. به للام ده مه وئ له باره ی ئەو ژنه وه یه ک دوو شت پێ بلیم.

عومه ر ههستی به په شوکان کرد. به هه یچ شتیه یه ک ئەوه ی به دل نه بوو که هاو رتیه که ی بلتی «ئەو ژنه» و ئاماده ی ئەوه ش نییه مه وزووع بیته سه ر عیشه کانی ئەو. هه ر چهنده هه یچی به قازی نه وت، به للام له سه ر رو خساری گرژییه ک ده رکه وت.

- ده زانم ئەم قسانه تو وره ت ده کهن، به للام تا دوا وشه هه رچییه ک به پتیویست بزانی پتیی بلیم، ئەوه پتیی ده لیم، ئەگه ر براده ریه ته مه ن کورته که مان مافی ئەوه م نه ده ن، خو ته مه ن و وه زیفه که م ئەم مافه م پێ ره وا ده بین. کاتیک بۆ جاری یه که م، ئەم ژنه ت له کو شکه که بینی، به ئاره زوو وه ته ماشا ت کرد. گه نج و جوانه، ره نگبێ حه زت له شیعه رکانیشی کردبیت، بو ریه که ی خو تینی هیتا بیته که فوکول. به للام

کاتییک دهگه نه وه سه مه رقه ند، سه ماوسۆله و هه لبه زودابه زی و لاغه کان و ناخۆشی که وتنه نیوان، شه که ت و ماندووی کردبوون. هه ر خیرا، عومه ر به بی ئه وه ی شیوی ئیواره بخوات، ده گه ریتته وه کۆشکه که ی. له ماوه ی ئه م سه فه ردا، عومه ر سێ چوارینه ی نووسیوو و ده ست ده کات به ده نگی به رز ده جار، بیست جار، ده یانخوینیتته وه، وشه یه ک له جیاتی وشه یه کی دی داده نی، شیوه ی ته رکیبی ده گۆری و ئیتر له که شکۆله نه ئینییه که ی تۆماری ده کات.

له پرتکدا، زووتر له عاده تی، جیهان ده گاته کۆشک، خۆی خزنده نیو ده رگا کراوه که وه، به بی چرپه شاله خوربیه که ی سه ر شانی فری ده دات. له پشتته وه، به سه ر نووکی په نجیه ی ده پروات. عومه ر سه رقاله، بازووه رووته کانی له ده وری ملی گیر ده کات و روومه تی ده خاته سه ر روومه تی و پرچه بۆنداره که شی به سه ر چاوی عومه را شوڤر ده بنه وه.

ده بی عومه ر به مه زۆر دلێ خۆش بیته - ئایا عاشقییک له م توندپه و بیه ناسکه نۆله زیاتر چی گه ره که؟ پیویست ناکات ئه ویش، هه ر دوای تیپه رپوونی ئه م چهند ساته ی پیکیگه یشتنه، به بازووی ناو قه د و که مه ری بگری و بیگوشی، به قه د هه موو نازاری دوورکه وتنه وه باوه شی پیتدا بکات و به گه رمی ژوان شاد بیته وه؟ به لام عومه ر به م هاتنه ژوووه وه کتوپره تووشی شله ژان ده بیته. کتیبه که ی هیشتا به کراوه بی له به رده میتی، پیویست وابوو بیشاریتته وه. یه که م شت که بیری لێ بکاته وه، ئه وه بوو که ئاوا بیته، هه ر چهنده زوو له م برپاره په شیمان بووه وه و هه ر چهنده ئه م پارایییه هه ر ته نه ها ساتیکی خایاند، جیهان هه سته به شه پزلی ئه م ساردییه کرد، هه نده نابات له هۆیه که ی تیبه گات. به چاویکی پر له سلکردنه وه وه، وه کو چۆن ته ماشای کتیبه که ده کات.

- بمبووره! وچانم لێ هه لگی رابوو، ده مو یست به زووترین کات بتبینم، نه مزانی هاتنی من وا سه غله تت ده کات.

بیته نگییه کی قورس له یه کتر جودایان ده کاته وه و خه یام خیرا ده یچری.

به رامبه ر به زپه که، هه لوتیسته کانت جودا بوون. پر قورگی له و شته کرد که تۆقیت لئی ده بیته وه. وه کو شاعیری بیلات هه لسوکه وتی ده کرد و تۆش وه کو حه کیم په فتارت ده کرد. پاشانیش ئه م شتانه ت پیتی وت؟
وه لام نه خیره، هه رچهنده عومه ر هه یج نالیته، ئه بوتایه ر زۆر به باشی گوئی لێ بوو. درپژه به قسه کانی ده دات:

- زۆر جار، له سه ره تای په یوه ندیبه کدا، خۆمان له پرسباری ناسک ده دزینه وه، نه بادا ئه و کۆشکه ناسکه پرووختین که ده میک نییه، به هه زار بگره و به رده دروستمان کردوو، به لام به نیسه بت منه وه ئه وه ی تۆ له و ژنه جودا ده کاته وه گه لێ ترسناکه، به لکو جه وه هه ربیه. وه کو یه ک ته ماشای ژیان ناکه ن.

- ژنیکه، راستتر بیته ژنیکه. هه ولی ئه وه ده دات، به بی خۆیه ستنه وه به که سیک، رزقی خۆی په یدا بکات، ئه وه ی جیی پیزی منه، ئه و بویرییه یه. ئایا ده کری په خنه ی ئه وه ی لێ بگری که زپه له بری شیعه رکانی هه لده پزیت که ئه وانیش هه ر هه مان به هایان هه یه؟

- قازی هه لده داته وه، تیبه گه م، به وه دلخۆش بوو که براده ره که ی به ره و ئه م بابه ته راکیشا. به لام له سه ر ئه وه له گه لما ته بایت که ئه م ژنه ناتوانی له ده ره وه ی بیلات ژیان به ریتته سه ر؟
- په نکه.

- به وه ش رازیت که به نیسه بت تۆه ژیان جیی قیز لیبوونه وه یه، جیی ته حه مول نییه، ناشتوانی له پیویست زیاتر یه ک ده قه زیاتری تیا مینیتته وه؟

بیته نگییه کی سه غله تکه ر. ئه بوتایه ر به شتییک کۆتایی هینا و خالی خسته سه ر حه رفه کان:

- پیم وتی ده بی چ شتییک له هاوړتی خۆته وه بیستی. له مه به دواوه، قه د باسی ئه م مه وزووعه ت له گه لا ناکه مه وه، مه گه ر خۆت ده سپیشخه ری بکه یته.

- تا ئەم كەتتیبە، توخوا وای نییە؟ راستە نیازم نەبوو نیشانەتی بدەم. هەمیشە لیتەم دەشاردەوه. چونکە ئەو کەسە یەکەم پێشکەشی کردم بەلێنی دامی کە نیشانی کەسی نەدەم.

کتیبە کە یۆ درێژ دەکات. ئەویش بۆ چەند ساتیک لاپەرەکانی هەلەدەداتەوه، زۆر بەبێ مویالاتی چاو دەخشینتە سەر ئەو چەند لاپەرەکانی کە رەش کراونەتەوه و لەنیو دەیان لاپەرە سیسی بەملاو ئەولایە پەر توپلاو بوونەتەوه، جیهان کتیبە کە دەداتەوه و لچیکیش بەناشکرا خوار دەکاتەوه.

- ئەو یۆچی پێشانم دەدەو؟ خو داواشم لێ نەکردی. ناتوانم بشخوینمەوه. ئەو شتانە یەک دەشیزانم، هەر بەگوێگرتن لە هیتراوەوه فێری بوومە.

بەمە عومەر تووشی واق و پیمان نایەت. لەو سەرەمە شاعیرانی چاک هەبوون نەخویندەوار؛ بێ گومان ئەمەش تیکراییی ژنانی دەگرتەوه.

- باشە چ شتیکی نەیتنی لە دووتویی ئەم کتیبە دایە، سیاغە ی ئەلشیمی تێدایە؟

- ئەو شیعراوەی تێدایە کە هەندێ جار دەیانوسم.

- شیعری یاساغن و باسی بیدعەت دەکەن؟ شیعری رووخینەرن؟ بەچاویکی پەر لە گومانەوه سەیری دەکات، بەلام بەپێکەنینی دەبشارتەوه:

- نەخیر، دەتەوی چ بلی؟ ئایا بیچمی مۆمارەچیم هەیه؟ ئەمانە تەنها چوارینەن، لەسەر شەراب و جوانی ژیان و بێ مانایی ژیان نووسراون.

- تو و چوارینە؟

پێکەنینیکی گومانای لێ بەرز دەبیتەوه، کەمیکیش بەتەوزەوه. چوارینە سەر بەژەنریکی ئەدەبی سووکەلەن و تەنانەت بەنابووتیش دەدرینە قەلەم، شایانی شاعیرانی گەرەکه هەژارەکانن. خو ئەگەریش زانایەکی وەکو عومەر، جار ناجارێ بۆ کات بەسەر بردن، کردنی گوناھیکی بچوووک، یا هەر بۆ زوق، ئەو شتیکی ئاساییە، بەلام ئەم بەتەنگەتەوهیە و بەم

شیلگیبەوه بیهوی لە کتیبە کە تۆماری بکات بەنەیتنیکی زۆریش گەمارۆ درابیت، ئەو شتیکی دیکە یە و بۆیە ژنە شاعیرێک دەخاتە نیو دوو دلیی و سەر سوورمانەوه، ئەوێک کە پابەندی دەستوورە بە لاغیبەکان بیت. پێدەچی عومەر هەست بە شەرم بکات و جیهان پرسیاری دیکە ی لێ دەکات:

- ئەری چەند دێرێکم یۆ دەخوینتەوه؟

خەیا م لەمە زیاتر نایەوی لە سەری پروات.

- کاتیک کە هەستم کرد ئامادەن بۆ خویندەوه، هەر هەموویت بۆ دەخوینمەوه.

ئەویش ورکی لەسەر ناگریت، ئیتر هەندەش پرسیاری لێ ناکات، بەلام بەبێ زۆر لە خوێردن و بەنەبرەیهکی گالته جاریبەوه ئەمە ی پێ دەلێت:

- دوا ی ئەو ی ئەم کتیبە پەر دەکەیتەوه، نەخەلە تێی پێشکەشی ناسرخانی بکەیت، زۆر ئیعتیباری بۆ شاعیرانی چوارینە نییە و ئیتر قەد داوەتی ئەو شت ناکات بچیت و لەسەر تەخت لەگەڵی دانیشی.

- نیازی ئەو م نییە کە ئەم کتیبە پێشکەشی کەسێک بکەم، بیریش لەوه ناکەمەوه کە قازانجم پێ بگەیهنی، من تمووحی شاعیرانی بیلاتم نییە.

- جیهان هەستی بریندار کرد و ئەویش تۆلە ی خوێ کردەوه. لەنیو ئەو بێدەنگیبە ی کە هەردووکیانی خستبوو نیو هەگبە کە یەوه، هەریە کە و لە خوێ دەپرسی، ئایا زۆر دوور نەرۆیشتون و کاتی ئەو شت نەهاتوو کە لەم دۆخە شەرە خوێبان پرگار کەن. ئا لەم کاتەدا، خەیا م گلەیی زیاتری لە قازی بوو وەک لە جیهان. لەوه پەشیمانە کە بواری ئەو ی دایێ کە قسە بکات و لە خووشی دەپرسی ئایا ئەم هەموو قسانە بە شتێوەیهکی یە کجارەکی پە یوهندی خوێ لەگەڵ جیهاندا لەق نەکرد بیت. تا کو ئیمرو لە ناو بەرانیەت و خو خافلاندا ژبانیا ن دەبردەسەر، هەردوو ک ئارەزووی ئەو دیان هەبوو کە قەد باسی شتیکی نەکەن کە ببیتە هو ی جیا بوونەوه یان. خەیا م بیر لەوه دەکاتەوه «ئایا قازی حەقیقەتی پێ نیشان دام، یا دەرگای بەختیاری لێ

داخستم؟»

- عومهر تو گۆرپیت، نازانم چۆن، به لّام له شیوهی تهماشاگردن و شیوهی قسه کردنت، به نه بره یه کیش قسه م له گه ل ده که ی ناتوانم بتناسمه وه. وه کو ئه وهی که گومانم لئ بکه ی که شتیکی خراپم لئ بوه شیتته وه و له شتیکی دیاریکراویش گله بيم لئ بکه ییت. لیت تیناگه م، به لّام هه ر له چاوترووکاندنیکدا تووشی غه مگینی هاتم.

عومهر هه ول ده دات بۆ لای خۆی رایکیشیتته وه، جیهان زۆر به توندیه وه خۆی له دهستی راده پسکیتی.

- ناکرئ به م جۆره سه ره له نوئ دلیام بکه یته وه! جهسته ده توانئ وشه ده برئ، به لّام ناتوانئ جیگۆرکییان پی بکات یا به درۆیان بخاته وه. چ رووی داوه، پیم بلئ؟

- جیهان! چ ده لئی با تا کو سبه ینی هیچ نه لئین!

- سبه ینی، لیره نیم، هه ر به ره به یان خان سه مه رقه ند جیده هیلئ.

- بۆ کوئ ده رۆن؟

- چوزانم بۆ کیش و بوخارا و تیرمیز ده پروات. هه موو داموده سته دوای ده که ویت، منیش له گه لیانا ده چم.

- ناتوانئ له سه مه رقه ند له مائی ئامۆزاکه ت بیت؟

- ئه گه ر ته نها بۆ هۆ دۆزینه وه بیت! شوینی تابه تی خۆم له کۆشکدا هه یه. به قه ده ر ده پیاوان له پیتاوی به ده سته ینانئ ئه م جیگایه جه نگاوم. ئیمروئ نایگۆر مه وه. بۆ ئه وه ی له م باخچه یه ی ئه بوتایه ر خه نیم بکه ی.

عومهریش، له راستیدا، به بی بیر کردنه وه، وتی:

- په یوه ندی به خه نیبوونه وه نییه. ئه ی ناته وئ له گه ل مندا ژیان ببه یته سه ر؟

- ژیان برده سه ر له گه ل تو؟ چ شتیکی هه یه له نیوانماندا تا بیبه ینه سه ر! ئه مه ی به بی تووره بوون وت. ئه مه ته نها سه رنجدانیک بو، به ده ر نه بوو له جۆره نازیکیش، به لّام، کاتیک روخساره ترس لپنیشته وه که ی عومهر ده بیئئ، تکای لئ ده کات که لئی ببورئ و ده داته پر مه ی گریان.

- ده مزانی ده بی ئه م ئیواره یه بگرم، به لّام نه ک به م فرمیسکانه ی که هه ر له زووخا ده که ن؛ ده شمزانی که بۆ ماوه یه کی دوور درئ له یه کتر جودا ده بیینه وه، به لّام نه ک به م وشانه و به م تهماشاگردانه وه. نامه وئ یادگاری ئه م دوو چاوه نه ناسراوه هه لگرم که هی جوانترین به سه رهاتی عیشقی ژیاومه. عومهر، بۆ دوا جار، تهماشام که! بیتته وه یادت، من مه عشووقه ی تو، خۆشت ویستم و خۆشم ویستی. خۆ ئیستا ده مناسیته وه؟

خه یام به ناسکی ده ستیک ده خاته ملی. ناهیک هه لده کیشتی:

- به لئ، خۆزگه ده مان توانئ، هه ره بکه و خۆی به باشی روون بکردبایه ته وه، ده شزانم ئه وکات، ئه م گیتچه له ناهه مواره مان چاره سه ر ده کرد، به لّام کات بناققای گرتووین، پیوسته داها توومان له م چند ساته وه خته تیکچرژاوانه قوتارکه یین.

ئویش هه ست به دلۆیه فرمیسکیک ده کات که به سه ر روومه تیا زه نگوله ده به ستیت. ده به وئ ئه م فرمیسکه بشاریتته وه، به لّام جیهان کتویبانه باوه شی پیتا ده کات و روومه تی ده نووسینیتته قه د روومه تی.

- ده توانئ شیعه رکانتم لئ بشاریتته وه، به لّام فرمیسکت بۆ نشاریتته وه. ده مه وئ ببینم، ده ستی لیده م و ئاویتته ی ئه وانه ی خۆمی بکه م، ده مه وئ ریتچکه کانی له سه ر روومه تم بیاریزم، ده مه وئ تامه سویره کانی به لیوم تام که م.

وه کو پیتده چئ، بیانه وئ خۆیان بتاسین، خۆیان له ناو بدنه و خۆیان دابدین. ده سته کانیان به گژیه کتردا ده چن، جلوه رگه کانیان به ملاو ئه ولادا بلاوده بینه وه. شه ویتی نمونه ییبه بۆ عیشق، شه ویکه دوو له ش که فرمیسکی گرین، ئاگریان تبه ره ده دات. ئاگر بلاوده بیتته وه، تا کو دوو تخووبی له زه ت، پیتت تیکه ل به پیتت ده بیت. له سه ر میزه که ش، لمی ناو کۆمۆله که داده چۆرئ، ئاگره که هپور ده بیتته وه، خامۆش ده بیت و زه رده خه نه یه کیش قه تیس ماوه و دوا ده که ویت. ماوه یه کی زۆر هه ناسه ده دن. عومهر ده چرپینیتته بناگوئی ئه و یا هی ئه و قه ده ره ی که ته حدایان

کرد:

- شه‌ره ده‌نووک ئیستا ده‌ست پینده‌کات.

جیهان ده‌یگریته باوه‌ش و چاوانی داخراون.

- مه‌هیله تاكو سپینده بخه‌وم!

بۆ رۆژی دوا‌یی دوو دیری تر له كه‌شكوڵه‌كه زیادی كوردبوو.

به‌ده‌سخه‌تیکی له‌رزاو و دوودل و ئه‌شكه‌نجه‌دراو:

خه‌یام، چه‌ندی ته‌نها بووی له ته‌نیشت یارا!

وا ئه‌ویش كوچی كرد، له‌ودا خۆت دالده‌ ده‌.

XI

كاشان، میترگیكه خانووه‌كاني نزم، له قه‌راغ بیابانی نمه‌ك، ده‌كه‌وینته سهر ریگی ئاوریشمه‌وه. له‌وئ قافلله‌كان كروشه‌كه ده‌ده‌ن و ده‌حه‌سینه‌وه، پیتش ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیشت زنجیره‌ چیاكاني كارگاس كوه: چیا‌ی سیسركه، بگرن، شوین پیتی ئه‌و ریگرانه‌یه كه له قه‌راغ شاری ئیسفه‌هان خه‌ریکی جه‌رده‌یین.

خانوه‌كاني كاشان به‌گل دروستكراون. ریپواران زۆر به‌زه‌حه‌مت چاویان به‌دیواری باقویریق ده‌كه‌وینت، به‌زه‌حه‌مت خانویه‌ك ده‌بیریت رازاندرابینه‌وه. به‌لكو هه‌ر له هه‌مان شاریش جوانترین خشت و كه‌رپووچیش دروست ده‌كریت كه به‌پارچه شووشه و زیر ده‌نه‌خشرین و هه‌زاره‌ها مزگه‌وت و كووشك و قوتابخانه‌ی شارانی وه‌كو به‌غدا و سه‌مه‌رقه‌ندی پێ ده‌رازیندریته‌وه. ناوی كاشیش هه‌ر له‌و شاره‌وه په‌یدا‌بووه كه له سه‌رتاپای رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا به‌ناوبانگه، یا ئه‌وه‌تا كاشانی به‌زمانی فارسی ناوی فه‌خفورییه‌كه، وه‌ك چۆن به‌ئینگلیزی چینی پێ ده‌وتریت.

له ده‌ره‌وه‌ی شاریش، كاروانسه‌رایه‌ك له‌به‌ر سیبه‌ره‌كاني دارخورما دروست كراوه. شووره‌یه‌کی لاكیشه‌یی و بورجی بچووکیش بۆ پاسه‌وانی و هه‌وشه‌یه‌كیش له ده‌ره‌وه بۆ ولاغ و شتومه‌ك ته‌رخان كراوه و هه‌وشه‌یه‌كیش له ژووره‌وه، ده‌وروبه‌ریشی هه‌مووی هۆده‌ن. عومه‌ر ده‌یه‌وئ ژووریک به‌كری بگری، به‌لام خاوه‌ن خانه‌كه داوای لیبووردنی لێ ده‌كات: ئه‌و شه‌وه ژووری به‌تالیان نییه، بازرگانه ده‌وله‌مه‌نده‌كاني ئیسفه‌هان به‌كوپ و كوێله‌وه هاتوون. بۆ سه‌لماندنی ئه‌مه‌ش، هیچ پیتویست ناکات چاو به‌تۆمارگه‌كه‌دا بخشینریت. شوینه‌كه پر له غه‌لبه‌غه‌لبي بازرگانان و ولاغه‌ جوان رازاندراره‌كانیانه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی كه سه‌ره‌تای زستانیشه، عومه‌ر ده‌یویست له ده‌ره‌وه بخه‌وئ، به‌لام ناوبانگی دوویشکی كاشان له كاشیبه‌كاني كه‌متر نییه.

- به‌راستی سووچیک نییه‌ هه‌سیره‌كه‌می تا به‌یانی تیا راخه‌م؟

خاوهن خان دەست دەکات بە خوراندنی لاجانگی. دونیا تاریکه و ناشی زووریکی نەداتە موسلمانیک:

- ژووریکی هەیه بەر سووچ کەتووه، قوتابییهکی تیدایه، برۆ پیتی بلنی بە لکو له گەل خۆی جیگات دەکاتەوه.

هەردووک دەرۆن و دەرگا داخراوه. خاوهن خانە کە بە بی له دەرگادان دەبکاتەوه، مۆمیک پرتە پرت دەکات و کتیبیک خیرا دادهخریت.

- ئەم ریبوارە نەجیبە، سێ مانگی رەبەقە سەمەر قەندی جیھیشتووه و بیرم کردووه بە لکو بتوانی لای خۆت جی بکەیتەوه.

ئەگەر بێت و ئەم لاوه ئەم داواکردنەشی بە دل نەبووبیت، بە لام نەبووست دەری بخات و زۆر بە ئەدەب خۆی نیشان دا، بە لام بە بی هیچ گەرموگوریبیەک.

خە یام دەچیتە ژوورهوه، سلاو دەکات و هەر بۆ ناگاداری نازناوی خۆی دەشاریتەوه:

- عومەری نیشاپووری.

پزبسیکی چر، بە لام کورتخایەن له چاوانی قوتابییه کە دەر دەکەوت. ئەویش خۆی پیشکەش دەکات:

- حەسەن، کورپی عەلی سەباح، خەلکی قوم و لەرە قوتابیم و له رینگام بەرەو ئیسفەهان.

ئەم ناو هیتانە یەک له دوا یەکانە، خە یام کەمێ سەغلهت دەکات. ئەمە جوهرە بانگەشە یە کە بۆ ئەوهی، ئەویش زیاتر لە مەر خۆیەوه شت بلیت، چ کارەبه و بە چ نیازیکهوه ئەم سەفەرە دەکات. هیچ هۆیک نادۆزیتەوه و خۆی لیتی دەدزیتەوه. بێدەنگ دەبیت، لە سەر خۆ داده نیشی و پال بە دیوارە کەوه دەدات و لەو قوتابییه باربکەله و لاوازه و خەت گۆشە یییه کورتەبالا رەشتالە یه ورد دەبیتەوه. ریشی حەوت رۆژە هیشتووه تەوه، عەمامە یەکی رەشی توند بە ستراوی لە سەرە و چاوه ئەبلەقە کانیشی رارایی دەبەخشن.

قوتابییه کە بە زەر دەخەنەوه جارسی دەکات:

- کاتیک عومەرە ناومان، دە بی له ناوچە ی کاشان زۆر ناگادار و وربا بین.

خە یام زۆر خۆی بە واقورماو پیشان دەدات. هەر چەندەش زۆر یاش له مەبەستە کە ی تینگە یشت. عومەر ناوی دووم خە لیفە ی راشدیە، عومەری خە لیفە جی قینی شیعە کانه، چونکە مەملانییه کی زۆری له گەل دامە زرتنەرە کە یان هەبوو، مەبەست له ئیمامی عەلییه. بە لی، هەر چەندە زۆر بە ی دانیشتوانی فارس سونین و لایەنگری مەزەبی شیعەش له چەند هەوارێکدا زۆرن، بە تایبەت له شارانی وەکو قوم و کاشان، زۆر بە کارامە ییش، هەموو سالیکی تەقلیدە سەرنج راکیشە کان، پشتا و پشت مومارە سە دەکەن؛ له رینگای کەرنە قالیکی گالتە نامیزه وه باسی شە هیدبوونی ئیمام عومەر دەکەن. بەم بۆنە یه وه ژنان سووروسپیای له خۆ دەدەن و نوقل و شە کرۆکە و بادەمی برژاو نامادە دەکەن و منالان لە سەر بانە کان کۆدە بنه وه و ئاو دەرژیننە سەر هاتوچۆ کە ران و بە دل خۆشییە وه هاوار دەکەن: «خو عومەر بە نە عەلت کات!» بووکە شووشە یە ک له شپۆه ی خە لیفە دروست دەکەن و تەزبیتیکیشی بە دەستە وه یه کە دەنکە کانی دەنکە قشپلن و بە گۆرانی و تنه وه بە گەرە کە کانا گری دەدەن: «لە وه تە ی کە ناوت عومەرە، شوپنت ناگری جە حەندە مه، تۆی سەرۆکی گونا هباران، تۆی زالم و جی قینی هەمووان!» پینە دۆزانی شاری قوم و کاشان بە وه راهاتوون کە لە سەر پاژنە ی ئەو پیتلاوانە ی کە دروستی دەکەن، ناوی «عومەر» بنوسن، قاترە وان ناوی قاترە کانیان عومەر دەنن و هەروا بۆ سوعبەت و له خۆ رایی بانگی دەکەن و راوچیانیش کاتیک تەنھا تیریکیان پی دەمین و بە چرپە و لە بن لیوه وه دەلین: «ئەمەش ریک و راست بۆ دلێ عومەر!»

حەسەن بە چەند وشە یەکی لیل باسی ئەم پراتیکانە ی کرد و نەبووست زۆر بە توندی بجیتە ناو ورده کاربییه کانه وه، بە لام عومەر بە میهره وه تەماشای کرد و بە نە بره یەکی جارسانه وه دە لی:

- رینگا له بەر ناوم ناگۆرم و، ناویشم له بەر رینگا ناگۆرم.

بێدەنگییەکی زۆر خۆی یخ دەکات و چاوان له یە کتر هەل دین. عومەر

پیتلاوه کانی داده که نی و دهیه وی بخه وی. حه سه ن هه لده داته وه:

- هیوادارم به باسکردنی ئەم عاداتانە ههستم بریندار نه کردبیت، ویستم تنهنا ئەوهت پی بلیم که کاتیک ناوی خۆت لەم ههواره ده بهیت ده پی ناگادار بیت. به هه له له نیازم نه گه پت. له کاتی مندالیمدا، له شاری قوم، منیش به شداری ئەو ئاههنگانه م کردوه، به لام هه ر له سه ره تای هه رزه کاریمه وه، به چاویکی دیکه وه سه پیری ئەو دابونه ریتانه م کردوه و له وه تیگه یه شتم که ته ته رو فکردن شایانی ئینسانی زانا نییه. نه هاوجوتیش له گه ل حه دیسه کانی پیغه مبه ر ده وه ستیت. ئەمه ش به و مانایه ی که کاتیک له سه مه رقه ند یا له شارانی دیکه، به رامبه ر به مزگه وتیکی که به کاشی ده ستردی کریکاره شیعه کانی کاشان رازاندرایته وه و له هه مان کاتیشدا له مناره ی هه مان مزگه وتان، واعیزان بانگه واز دژ به «به و شیعه نه عه لت بوانه ی ئەتباعی عه لی» بانگه شه ده کن، خۆ ئەمه ش له گه ل حه دیسه کانی پیغه مبه ر هاوجوت ناوه ستن.

عومه ر به ئاسته م خۆی به رز ده کاته وه:

- ئا ئەمه قسه ی پیاویکی عاقله .

- وه کو چۆن ده توانم ژیر و عاقل بم، ده شتوانم شیتیش بنوینم. ده توانم خۆشه ویست بيم و جیی قینیش بم. به لام چۆن ده توانم نه رم و نیان بم له گه ل یه کیک که ژوره که می له گه لدا دابه ش ده کم و له هه مان کاتیش نایه وی خۆیم به ته وای پیشکه ش کات؟

- من ته نهنا هه ر ناوی خۆم درکاند، ئەوه تا شتی ناقولام پیوه ده لکینی، ئە ی ئە گه ر بیت و شناسنامه ی ته وای خۆم بۆ به یان بکه م، ئەو کات ده بی چی بلیی؟

- ره نگبئی هیچ نه لیم. ده کری قینمان له عومه ری خه لیفه بیته وه، ته قدیریکی ژوریشمان بۆ عومه ری ئەندازه ناس و عومه ری جه برناس و عومه ری ئەستیره ناس و عومه ری فه یله سووف هه بیت.

خه یام هه لده ستیته سه ری، حه سه ن سه رکه وتوو دپاره:

- بۆ وا ده زانی هه ر ته نهنا به ناو خه لک ده ناسریته وه؟ هه ر به ته ماشا کردن

ده ناسریته وه، به ره وت و به هه یبه ت ده ناسریته وه و هه ر به نه به ره ده برینه وه ده ناسریته وه. هه رکه هاتیه ژوره وه، زوو زانیم که تو ئەهلی مه عریفه تی، ئەهلی شه ره فیت و، له هه مان کاتیشدا به رابه ری شه ره فه ندی قینت له یه کیکیش ده بیته وه که توانای ئەوه ی نه بیت پرسیاری ریگای خۆی بکات. هه رکه ناوی خۆت وت، تیگه یه شتم: من ته نهنا هه ر یه ک عومه ر نیشاپووری ده ناسم.

- ئە گه ریش هه ولی ئەوه ت دایه که کاربگه ریت هه بیت، دان به وه داده نیم که له مه یان سه رکه وتی. که واته پیم بلئی تو کیی؟

ناوی خۆمتم پی وتی، به لام هیچ شتیکی تیا یا نه بزوا. من حه سه ن سه باحی قومیم. فیز به سه ر هیچه وه لی ناده م، ته نهنا ئەوه نه بیت که له ته مه نی حه فده سالیدا، هه موو کتیه کانی زانستی ئایینی و فه لسه فی و میژوو و ئەستیره ناسیم خوتندۆته وه.

- مومکین نییه بو تریت هه موو، زانست هه نده قووله، ده بی هه موو روژتیک خه ریکی بیت و شتی نوئی لیوه فییر بیت!

- تاقیم بکه ره وه!

هه روا بۆ گه مه، عومه ر چه ند پرسیاریکی له مه ر ئەفلاتوون و ئیوکلید و پورفیر و پتلومی و له مه ر پزیشکسازی دیوسکورید و هی گالین و هی رازی و ئین سینا و پاشانیش له مه ر شه ربه ته وه هه ندی پرسیاری لی ده کات. وه لامی قوتابییه که هه میشه ته واو و ورد و راستن و ره خنه قبوول ناکه ن. کاتیکیش به ره به یان نزیک ده بیته وه، که سیان خه ویان لی نه که وتبوو و هه ستیان به وه ش نه کردبوو که چۆن کات وا به خیرایی تیپه ری. حه سه ن هه ست به دلخۆشییه کی راسته قینه ده کات. عومه ر تووشی سه رسورمان هات و ناشتوانی ئەمه ش بشاریته وه:

- هه رگیز تووشی که سیکی دیکه نه هاتوم هه نده شتی لیوه فییر بو بیتم. ده ته وی له م هه موو زانیارییه که له که بووانه چ بکه یه ت؟

حه سه ن به گومانه وه ته ماشای ده کات، وه کو یه کی که په ی بردیته نیو رازه کانی روچی، به لام هیمن ده بیته وه و سه ری داده خات:

- دهمه وی سهرتیک له نیزامولولک بدهم، به لکو لای نهو کاریکم دهست ده که ویت.

خه یام هه نده بهم شه خسییه ته نه فسووناوی بوو، ویستی نهوهی بو پروون کاتوه که نهویش له ریگایه بهرهو کوشکی وهزیری گه وره. به لام له دوا چرکه دا، به خوئی ده چیتته وه، په له گومانیکیش هه ماوه، هه چنده ته نکه، به لام نه ره ویوه ته وه.

دوو رژی دیکه، کاتیک هه ردووک له هه مان کاروانی بازگانیدا دهن، له ته نیشته یه کتره وه رهوت ده کهن، هه ره له بهر، نایابترین لاپره به یه کتر ده خویننه وه، نهو لاپه رانهی که زور به دلپانه، جا چ هی نووسه رانی فارس زمان بن یا نووسه رانی عاره بزمان. هه ندی جاریش گفستو گو به ک داده زری و خیراش کو تایی پیدیت. کاتیک هه سهن به یه قینه وه قسه ده کات، نهوه دهنگ هه لده پریت. بانگه شهی «حه قیق هه ته به لگه نه ویسته کان» ده کات، کاتیک نه مه به نیسه بت عومه ره وه ده کری بیته جیتی گومان و له مه ر زور راهو حوکمه کانی دوا ده خات و زور به شینه بیسه نه زانینی خوئی ناشکرا ده کات. بی وچان وشه ی وهک «ده ته وی چ بلیم، نه شتانه نهینین و په رده یان له سه ره، نیمه ش، من و تو له م دیوی په رده که یین، کاتیکیش په رده که ده که وی، نیمه تیر لیره نابین».

حه فته یه ک ریگا و گه یشته نه ئیسفه هان.

XII

تیمرو فارسه کان ده لپن ئیسفه هان نیسفی جیهان^(۱)! نه م عیبارته ته زور دوا ی خه یام هاتوته کایه وه، به لام هه ره له سالی ۱۰۷۴ هوه بو پیا هه لدانی نه م شاره وشه گه لیک و هکو: «به رده کانی، قورقوشمه کانی، هه نکه کانی و گولی زه عفران» و «ئاووهه وای هه ند سازگار، هه ند ته ندروسته، گه فی عه مباره کان تیکچوون نازانن چیه» راسته نه م شاره له به زایی پینج هه زار پی دایه. به لام ئیسفه هان شه ست کاروانسه را ده گریته خوئی، دووسه د بانق و شوینی پاره گزیننه وه و تا چا ویش بر بکات دوکان و بازار ده بینریت. فه رش و قوماش و کلید و قفله کانی ده گنه نه و په پری دونیا. هه زاران ته رحه گول تیا یا ده پشکوئی. ده وله مه ندیی نهو شوینه نمونه بیسه. نه م شاره هه ره قه ره بالغه ی ولاتی فارسه، هه ره کتیه ک به دوا ی ده سه لات و سامان و مه عریفه بت بکه ویت، ده بی پروو له م شاره بکات.

ده لیم «نه م شاره»، به لام مه به ستیشم شار نیسه. تا کو ئیستاش چیروکی نه م ریواره لاره ده گپرنه وه که خه لکی ره ی بوو، گوایه زور به په له بووه بو عه جایه کانی ئیسفه هان بیینی، پینش نهوه ی بگه نه ئیسفه هان به رژی تیک، له قافلله که ی جیا ده بیته وه و سمکول ده داته نه سپه که ی و به ته نها تیی ده ته قینئی. دوا ی چه ند سه عاتیک خوئی له قه راغی پروباری زایه نده ده دژیتته وه، مه به ست له و پروباریه که زینده گی ده به خشی؛ به قه راغیا ده پروات و ده گاته شووره یه ک که له گل دروست کرابوو. بو نه و گه وره بی ده وره ی نهو شاره شتیک ئاسایی بوو، به لام زور له شاری ره ی بچووکتر بوو. گه یشته بهر ده روازه که ی، پرساری له پاسه وانه کان کرد.

- نه مه شاری (جای) یه، پینان وت.

بیزی نه هات بچیتته ژوره وه، به ده وریا نه سپه که ی تاو دا و ریگای رژی تاوای گرت. ولاغه که ی شه که ت و ماندوو بوو، تووشی هه ناسه برکی بسوو، به لام به توندیش نه قیزه ی لی ده دات. زوری نه برد، به هه ناسه برکی

(۱) له تیکسته فه ره نیسه که ش نه م عیبارته به فارسییه. (وه رگی).

گه‌یشته بهر دهر وازه‌ی شاریکی دیکه، له‌وه‌ی پیشوو گه‌وره‌تر بوو، به‌لام به‌ئاسته‌م خۆ‌ی له‌ قهره‌ی ره‌ی دده‌ا. پرسیار له‌ ریباریکی پی‌ره‌میرد ده‌کات و ده‌لێ:

- ئەمه شاری به‌هه‌ودیه‌یه، واته شاری جووله‌کان.

- که‌واته ده‌بێ جووله‌که‌یه‌کی زۆری لێ بیت؟

- به‌لێ. چهند که‌سیک ده‌بن، به‌لام زۆریه‌ی زۆری دانیش‌توان و ده‌کو من و تو موسلمانن. پێی ده‌لێن به‌هه‌ودیه‌یه، چونکه وه‌کو ده‌لێن نه‌بوخوزه‌سری پاشا دروستی کردوه و نه‌ویش جووله‌که‌ی له‌ قودسه‌وه بو‌گوازتوتوه؛ هه‌شه ده‌لێن، به‌کێ له‌ پاشایانی فارس جووله‌که‌یه‌که‌ ده‌هێنێ، هه‌لبه‌ته ئەمه‌ش پێش ئیسلامه‌تی رووی داوه. خودا هه‌ر بو‌خۆی حه‌قیقه‌تی ئی‌ره پێده‌زانێ!

که‌واته ده‌بێ ریباره‌ لاه‌که‌مان بگه‌رێته‌وه و به‌ناچاریش ده‌بێ ملی ریگا‌که‌ی بگرێ، با ئەسه‌په‌که‌شی له‌ژێر هه‌ردوو رانی شه‌لوپه‌ت بیت و هه‌ره‌س بێنێ، پی‌ره‌میرده‌که‌ ده‌یخاته‌وه یادی:

- کورپی خۆم، بو‌به‌ته‌مای بچیته‌ کوێ؟

- بچمه ئیسفه‌هان!

پی‌ره‌میرد ده‌داته قاقای پێکه‌نین.

- قه‌د پێیان نه‌وتووێ که ئیسفه‌هان و جوودی نییه؟

- چۆن، چۆن. باشه گه‌وره‌ترین و جوان‌ترین شاری هه‌موو ولاتی فارس نییه؛ له‌ زه‌مانی خو‌شی پایته‌ختی مه‌زنی ئارتابان نه‌بووه، شوینی پارسه‌کان، له‌ هه‌موو کتێبه‌کاندا باسی گه‌وره‌یی و مه‌زنیی ئەم شاره نه‌کراوه؟

- نازانم له‌ کتیبان چ باسه، به‌لام من خۆم لێره له‌ دایک بوومه و ته‌مه‌نم حه‌فتا ساڵه و ته‌نها هه‌ر بێگانه‌کان باسی ئیسفه‌هان ده‌کهن، من خۆم قه‌د نه‌مبێنوه.

هه‌ر به‌ئاسته‌م زیاده‌روی کرد. بو‌سه‌رده‌میکی زۆر ناوی ئیسفه‌هان ئاماره‌ی بو‌شاریک نه‌ده‌کرد، به‌لکو هه‌ر ناوی می‌رگی‌یک بوو، له‌ملاو

ئه‌ولای دوو شاری جیاواز دروستکران، هه‌ریه‌که‌یان دووری سه‌عاته ریبه‌کی هه‌بوو، ئەویش مه‌به‌ست له‌ جای و به‌هه‌ودیه‌یه. ده‌بێ چاره‌روانی سه‌ده‌ی حه‌قده‌م بکه‌ین، بو‌ئه‌وه‌ی ئەم دوو شاره و گونده‌کانی ده‌ورپشتی له‌ یه‌ک به‌دن و بینه شاری ئیسفه‌هان. له‌ زه‌مانی خه‌یامدا، ئیسفه‌هان و جوودی نه‌بووه، به‌لام شووشه‌یه‌ک دروست کرابوو، درێژیه‌که‌ی سێ فه‌رسه‌خ ده‌بوو، واته چهند هه‌زار میلیک، بو‌ئه‌وه دروست کرابوو که پارێزگاری می‌رگه‌کان بکات و به‌س.

عومه‌ر و حه‌سه‌ن ئیواره دره‌نگ گه‌یشتنه جێ. له‌ کاروانسه‌رایه‌ک، له‌ شاری جای، نزیک دهر وازه‌ی تیراه شوینی خه‌وتنیان ده‌سه‌کوت. ئا له‌وێ راده‌کشین و کاتی ئەوه‌شیان نه‌بوو دوو سێ قسه‌ش به‌یه‌که‌وه بکه‌ن، سه‌ر ده‌نێنه سه‌ر سه‌رین و به‌جووته ده‌ست به‌پرخه ده‌کهن.

بو‌رۆژی دوایی، خه‌یام ده‌چیته سه‌ردانی وه‌زیری گه‌وره. مه‌یدانی سه‌رافه‌کان، ریبار و بازگانی ره‌گه‌زی جیاواز، یۆنانی و چینی، له‌ ده‌وری دراو کێشه‌کان کو‌بوونه‌ته‌وه که ته‌رازوویان به‌ده‌سته‌وه‌یه، دیناریکی کرمان و نیشاپور و ئشبیلییه ده‌کری‌ن، بو‌نی ته‌که‌ی دیله‌ی ده‌کهن، به‌ده‌ست عه‌یاری دیره‌می بوخارا ده‌کهن یا لچ به‌رامبه‌ر به‌ نو‌میسمایه‌کی قوسته‌نتینییه خوار ده‌کهن که ئەوده‌مه زۆر نه‌بوو به‌ته‌واوی نرخه‌که‌ی شکابوو.

له‌ ده‌رگای دیوه‌خانه‌که‌وه، شوینی حکومه‌ت و شوینی ئیقامه‌تی ره‌سمی نیزامولولک زۆر دوور نییه. برا نۆیه‌کان سێ جار له‌ رۆژیکدا، که‌ره‌نا به‌شه‌ره‌فی وه‌زیری گه‌وره لێده‌ده‌ن. جگه له‌م ره‌سمیاته، هه‌موو که‌سێ بو‌ی هه‌یه بچیته دیوه‌خان، هه‌ژارترین که‌س، تا‌کو بپوه‌ژنیکیش بو‌ی هه‌یه سه‌ر له‌ دیوه‌خان بدات و گونگه‌لی ئەوه بکات بچیته دیوه‌خانیکێ گه‌وره و فراوان و له‌ پیاوه هه‌ره به‌هێزه‌که‌ی ئیمپراتۆرییه تیش نزیک ببیته‌وه و سکا‌لای خو‌ی بو‌دهری‌ی و دهردی دلێ خو‌ی بو‌هه‌ل‌پێژی. ته‌نها له‌وێ پاسه‌وان و ده‌رگاوان به‌ده‌وری وه‌زیرا حه‌لقه‌یان به‌ستوه و پرسیار له‌م ده‌کهن و بیزارکه‌ر دوور ده‌خه‌نه‌وه.

عومەر له پیش ده‌رگاکه هه‌لویتسته‌یه‌کی کرد. له دیوه‌خانه‌که ورد ده‌بیتته‌وه، سه‌یری دیواره‌ رووته‌کانی کرد و سه‌رنجی سی قات فه‌رشه‌که‌ی قه‌د دیواری دا. به‌ئاماره‌یه‌کی پارا، سلاو له میوانان ده‌کات، هه‌شاماتیکی تیکه‌لوپیتکه‌ل، به‌لام گرتیوون و ده‌وریان له وه‌زیر داوه‌ که له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ریکی تورک قسه‌ ده‌کات. به‌تیلی چاو، نیزام هه‌ستی به‌هاتنی میوانه‌ نوپیه‌که‌ی کرد، زه‌رده‌خه‌نه‌کی ناشنایانه‌ی بو ده‌کات و فه‌رمووی دانیشتنی لیده‌کات. پینج ده‌قه‌ نابات، دیتته‌ لای و ئه‌ملاو ئه‌ولای ماچ ده‌کات و ماچتیکی نیوچه‌وانیشی ده‌کات.

- چاوهریم ده‌کردی و ده‌شمزانی له کاتی خویدا دیتت، گه‌لی شتم هه‌یه پیتی بلیم.

ده‌ستی ده‌گریت و به‌ره‌و ژوواریکی بچووکی لاتهریکی ده‌بات. له نه‌یشت یه‌ک، له‌سه‌ر بالیفیکی گه‌وره‌ی له چه‌رم دروستیوو، دانیشتن.

- هه‌ندی له قسه‌کانم وات لیده‌که‌ن سه‌رت سوورپیمینی، به‌لام له کو‌تاییدا، له‌وه‌ په‌شیمان نابیتته‌وه که هاتی و داوه‌ته‌که‌مت قبول کرد.

- ئایا که‌سێک هه‌یه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌ نیزامولولک دابیت و په‌شیمان بووبیتته‌وه!

- ئه‌مه‌ رووی داوه، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تاله‌وه‌ وه‌زیر ئه‌مه‌ ده‌چرپینی. هه‌ندیکم تا‌کو هه‌وران به‌رزکرده‌وه و هه‌ندیکیشم هه‌نده‌ی تر هه‌ینایه‌ خواره‌وه، رۆژ نییه‌ ژین و مه‌رگم له‌ چنگدا نه‌بیت، خودا ناگاداری نییه‌ ته‌کاغه، هه‌ر ئه‌ویشه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لات، ده‌سه‌لانی بالای خسته‌ چنگی خه‌لیفه‌ عاره‌به‌کانه‌وه و پاشان دایه‌ ده‌ست تورکانه‌وه و ئه‌وا ئیستاش له‌ ده‌ست خزمه‌تکاریکی تو‌یه، وه‌زیریکی فارسه. داوا ده‌که‌م له‌ هه‌تران که‌ ریز له‌م ده‌سه‌لاته‌ بگرن؛ له‌ تو‌ش، خواجه‌ عومەر، داوا‌ی ئه‌وه‌ت لی ده‌که‌م که‌ ریز له‌ خه‌ونه‌کانم بگری. به‌لی، له‌سه‌ر ئه‌م خا‌که‌ پانویه‌رینه‌ی که‌وا له‌ژیر ده‌ستمه، خه‌ون به‌وه‌وه‌ ده‌بینم که‌ ده‌وله‌تیکی هه‌ره‌ مه‌زن و هه‌ره‌ ئاوه‌دان و هه‌ره‌ جیگیر بنیات بنیم، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو ولاتانی دیکه‌ به‌پۆلیس ده‌وردرا‌بیت. خه‌ون به‌ئیمپراتورییه‌تیکه‌وه‌ ده‌بینم که‌ هه‌ر

هه‌ریمیتیکی، هه‌ر شاریکی، له‌لایه‌ن حاکیکی عادیله‌وه‌ هوکمران بگریت، له‌ خوا بترسی و به‌پیری هه‌موو سکا‌لای هه‌ره‌ لا‌وازیترین که‌سه‌وه‌ بچیت. خه‌ون به‌ده‌وله‌تیکه‌وه‌ ده‌بینم که‌ تیا‌یا گورگ و به‌رخ پیکرا، به‌هیمنی، له‌به‌ک جو‌گه‌له‌ ئا و بخونه‌وه. به‌لام ته‌نها به‌خه‌ون بینین رازی نابم، ده‌بی دروستی بکه‌م. سه‌به‌ینی پیاسه‌یه‌ک به‌شارا بکه، ده‌بینی له‌ هه‌موو گه‌ره‌کیکی ئیسفه‌هان، کو‌مه‌له‌ کریکار خه‌ریکی هه‌لقه‌ندن، خه‌ریکی بینا‌کردن و خه‌لکی خاوه‌ن پیشه‌ی جیا‌واز مه‌شغوولن و دین و ده‌چن. له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه، شوینی هه‌سه‌نه‌وه‌ و مرگه‌وت و کاروانسه‌را و قه‌لا و کو‌شکی حکومت ده‌بینی. له‌ ئیستا به‌دوا‌وه‌ هه‌موو شاریکی گه‌وره، ده‌بیتته‌ خاوه‌ن قوتابه‌خانه‌ی خو‌ی و ناوی منیشی لی ده‌نین «مه‌درسه‌ی نیزامیه». ئه‌وه‌ی به‌غدا، کراوه‌ته‌وه، به‌ده‌ستی خو‌م نه‌خشه‌م کی‌شا و شوینه‌که‌بیم دیاری کرد و مه‌نه‌ه‌جی قوتابیانم دیاری کرد و باشترین ماموستام بو‌هینان و هه‌ر قوتابیه‌کیش خه‌رج و زه‌ماله‌ی خو‌ی هه‌یه. ئه‌م ئیمپراتورییه‌ته، وه‌کو‌ خو‌ت ده‌بینی، شوینی بیناسازییه‌ک فراوانه، فراوان ده‌بی و گه‌شه‌ ده‌کات و ئه‌مه‌ چه‌رخیکی موباره‌که و له‌ خواش ده‌پارپیمه‌وه که‌ عومرمان باقی کات.

خزمه‌تکاریکی سه‌روپرج ماشوبرنج دیتته‌ ژووهره‌وه. ده‌نوشتیتته‌وه و سه‌ینییه‌که‌ی مسی نه‌خشکراوی به‌ده‌سته‌وه‌یه که‌ دوو په‌رداخ شه‌ریه‌تی گولا‌وی ته‌زیوی له‌ سه‌ره. عومەر به‌کیکیان وه‌رده‌گریت و هالا‌ویکی فینکی لی‌وه‌ هه‌لده‌ستی؛ لی‌وی پیتیا ده‌نی و هه‌ز ده‌کات به‌هیا‌وشی بیخواته‌وه. نیزام ئه‌وه‌ی خو‌ی به‌جاریک فر ده‌کات:

- هاتنت بو‌ ئیره‌ زۆر دلی خو‌ش کردووم و شه‌ره‌فمه‌ندیشم ده‌کات!
خه‌یام ده‌یه‌وی وه‌لامی ئه‌م گه‌رموگورییه‌ براده‌رانه‌ بداته‌وه، نیزام به‌هیمایه‌ک ریگای لی ده‌گریت:

- بروا مه‌که‌ که‌ به‌هوی پیتاه‌له‌شاخیم. من هه‌نده‌ توانا و ده‌سه‌لات شک ده‌به‌م که‌ ته‌نها هه‌مد و ستایشی خودام به‌س بیت. خو‌ ده‌بینی خواجه‌ عومەر، با خاکی ئیمپراتورت گه‌وره و فراوان بیت، با دانیشتنی زۆر و

زبهن بیت، با دهوله‌مه‌ند و به‌سامان بیت، به‌لام هم‌میشه پیتوبستی به‌پیاوه. له زاهیردا، مه‌خلووقیتیکی زور ههن و شویتیش بهر ناکه‌وی و حه‌شاماتیش هم‌میشه کوپوه‌وه! به‌لام، کاتیک له له‌شکره‌که‌م راده‌میتیم، یا له کاتی نویتگرده‌ندا له مزگه‌وتیک ورد ده‌مه‌وه، له بازاری یا له دیوه‌خانه‌که‌م و پرسیار له خو ده‌که‌م: ئایا چاوه‌روانی حیکمه‌ت ده‌که‌م له‌م ئینسانانه، چاوه‌روانی معریفه‌تیا ن لیده‌که‌م، چاوه‌روانی وه‌فایان لیده‌که‌م. چاوه‌روانی دل‌سوزییا ن لیده‌که‌م، کاتیک ئه‌م به‌هایانه ده‌ژمیریم، ئایا ئه‌وه نابینم که حه‌شامات کال ده‌بیته‌وه و پاشانیش ده‌تویته‌وه و هیچم له‌به‌رده‌م نامینی؟ خو‌م به‌ته‌ن‌ها ده‌بینمه‌وه، خواجه عومهر، بن هیوا به‌ته‌ن‌ها ده‌میتنه‌وه. دیوه‌خانه‌که‌م، کو‌شکه‌که‌شم به‌تال و حه‌تال. ئه‌م شاره و ئیمپراتوره چول ده‌بن. هم‌میشه ئینتیبا‌عی ئه‌وه‌م هه‌یه که ده‌ستم له پشته‌وه چه‌پله لیده‌دات. چون به‌وه رازی ده‌یم پیاوی وه‌کو له سه‌مه‌رقه‌نده‌وه بو‌ئیره بانگ بکه‌م و بیته‌ ئیره، من خو‌م ئاماده‌م به‌پین بجمه سه‌مه‌رقه‌ند له‌گه‌ل خو‌ما به‌پینم.

عومهر به‌ژیر لیوه‌وه «لا سامح الله» به‌کی نرمی وت، به‌لام وه‌زیر ههر به‌رده‌وامه.

- ئا ئه‌مه‌یه خه‌ونم و ههر ئه‌مه‌شه مه‌شغولی کردووم. ده‌توانم چه‌ندین شه‌وان و رۆژانی دیکه قسه‌ت بو‌ بکه‌م، به‌لام ده‌مه‌وی گویم له تو بیت. ده‌مه‌وی زوو ئه‌وه بزانه‌م ئایا ئه‌م خه‌ونه هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌توه هه‌یه و ئایا ئاماده‌ی ئه‌وه هه‌یت که له ته‌نیشتی منه‌وه بیت.

- ئه‌م پرۆژانه‌ت زور مه‌زن و بو‌ منیش هه‌لبه‌ت جیی شه‌ره‌فه!

- داوای چ ده‌که‌ی بو‌ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیم بده‌یت؟ به‌پن سڀ و دوو، وه‌کو من چون پیم وتی، ئه‌وها توش پیم بلتی. هه‌رچییه‌کت ده‌وی، ده‌سگیرت ده‌بی. له هیچ سل نه‌که‌یته‌وه، ده‌قه‌یه‌ک چیه‌یه، مه‌یه‌له ئه‌م ده‌سبلاوییه شیتیه‌مه‌ت له ده‌ست چیت!

پیده‌که‌نی. خه‌یام بزیه‌کی کال له‌سه‌ر لیوی ده‌زی، بزهی به‌کیکی په‌شو‌کاوه.

- من هیچ شتیه‌کی دیکه‌م ناوی ته‌ن‌ها ئه‌وه نه‌بیت که بتوانم کاره موته‌وازیه‌کانم راپه‌رینم و به‌پن ئه‌وه‌ی موحتاج بم. شتیه‌ک هه‌بن بیخو‌م و شویتیکیش هه‌بن تیای بخه‌وم و شتیه‌کیش هه‌بن بیکه‌مه به‌ر، چلیسی من ئه‌مه ته‌جاوز ناکات.

- بو‌ مال، جوانترین کو‌شکت له شاری ئیسفه‌هان پیتشکه‌ش ده‌که‌م. خو‌م له‌کاتی دروستکردنی ئه‌م کو‌شکه، ئه‌م بریاره‌م داوه. ده‌بیته هه‌ی خو‌ت، به‌باغ و باغچه‌وه، به‌فه‌رش و خزمه‌تکار و کاره‌که‌ره‌وه. بو‌ خه‌رجی خو‌تیش مووچه‌یه‌کت بو‌ ده‌برمه‌وه که ده‌هزار دیناری سولتانی بیت. تا‌کو له ژیانیش ماوم، له سه‌ره‌تای هه‌موو سالی‌ک بتدنه‌نی. ئایا کافیه‌ه؟

- سه‌ر و زیاده‌مه، نازانه چی له‌وه هه‌موو پارهی به‌که‌م.

خه‌یام راستگو‌یه، به‌لام نیزام تو‌ره‌بوونی پیوه دیاره.

- دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌رچی کتیبیکت ویست بیکریت و کریت، پر گو‌زه‌کانت له شه‌راب که و مه‌حبسو‌به‌کانشت به‌زیر و خشل برا‌زینه‌وه و یارمه‌تی موحتاجان بده و خه‌رجی قافل‌ه‌ی حاجییا ن بگره ئه‌ستو و مزگه‌وتیکیش ههر به‌ناوی خو‌ته‌وه دروست بکه!

عومهر له‌وه تیگه‌یشت که ئه‌م له‌خو‌بو‌وردیه زور نه‌چوه دلی وه‌زیره‌وه و به‌نازایه‌تیه‌وه ده‌لی:

- هم‌میشه ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد که «روانگایه‌ک دامه‌زینم و سیکستایه‌کی»^(۲) گه‌وره به‌به‌رد دروست بکه‌م و ئه‌سته‌رلو‌یتیک و چه‌ندین ئامیری دیکه‌شم هه‌بیت، ده‌مه‌وی درێژایی ته‌واوی سالی هه‌تاوی بپیم.

- خوا یاریت! ههر له هه‌فته‌ی داها‌توه‌وه، پارهی بو‌ سه‌رف ده‌کریت، خو‌ت شو‌ینه‌که‌ی دیاری ده‌که‌یت و ئه‌م روانگه‌یه له چه‌ند مانگی‌کدا ته‌واو ده‌بیت. هیچی دیکه‌ت ناوی، پیم بلتی، شتیه‌کی دیکه دل‌ت خو‌ش ناکات؟

- به‌خودا هیچی ترم ناوی، به‌خشنده‌ییت غه‌رقم ده‌کات و گه‌لی دل‌خو‌شم.

(۲) ئامیری‌که بو‌ ئه‌سته‌ره‌ناسی به‌کار ده‌هینریت؛ له سه‌رووی ئاسو‌وه گو‌شه‌ی ئه‌سته‌ره‌یه‌ک ده‌پیت. (وه‌رگێر)

- ئەى من دەتوانم داوايەكت لى بكم؟

- دواى ئەوئى ئەم ھەموو شتەم بۆ دەپرەخسىنى، بەختياربىبە بۆ من كە
بتوانم سوپاسىكى زۆرت بكم.

نيزام سەر لە تكارردن دەركناكات.

- بەنھىنپارېزت دەبىنم، زۆر بلتى نىت، بەھەكىم و راست و بەيەك
چاو تەماشاي دونيا دەكەى و تواناي ئەوئى ھەيە چاكە لە خراپە جودا
بكەيتەوہ و جىتى باوہرى منى: دەمەوى شتىكى وا بخەمە ژىر دەستەوہ كە
ناسكترىن شت بىت.

عومەر چاوہروانى شتىكى زۆر ناقولا دەكات و لە راستىشدا شتىكى
ناقولا يە.

- ناوونىشانى ساحىب خەبەرت دەدەمى.

- ساحىب خەبەر، سەرۆكى سىخوران؟

- سەرۆكى زانىياربىبەكانى ئىمپراتورىيەت. پەلە مەكە و ئەمە ماناي
ئەوہ نىبە كە خەبەر لە خەلكى باش بەدەيت و خو بخزىنىتە مالى
موسلمانان، بەلام ئاگادارى ھىمنى ھەموو خەلكى بىن. لە دەولتەتدا،
بچووكترىن نارەوايى، بچووكترىن دەسپىسى دەبى بگەيندرىتە لاي
حوكمران و بەشىتەيەكى نمونەيش كەسى تاوانبار بدرىتە دەست عەدالەت.
چۆن بزانبىن كە فلانە قازى، فىسارە حاكم، لە فلانە ناوچە خەرىكى گىرفان
پركردن نىبە؟ ئەوانەى كە غەدرىان لى دەكرى، ھەمىشە ناوئىر شكاىەت
بكەن!

- دەبى ئەوئىش بزانتىت كە پىاوانى ئاسايش لەلايەن قازى و حاكم و
مىرەكانەوہ نەكرىن و نەبەنە شەرىكى ئەوان!

- رۆلى تۆ. رۆلى ساحىب خەبەر لە ھەقىقەتدا ئەمەيە، دەبى پىاوانى
وا بدۆزىتەوہ كە قەد نەتوانن بكرىن.

- باشە ئەگەر پىاوى وا ھەبن، باشتر نىبە كە ھەر ئەوان بىنە قازى و
حاكم!

- سەرنجىكى سادە و ساوتلكەيە، بەلام بۆ نيزام بەگالتەجارى دەكرد.

تەھەمولى نامىنى و ھەلدەستىتە سەرىپى:

- ھەز لە ئەنجەت ھىنانەوہ ناكەم. پىم وتى چىت پىتشكەش دەكەم و
چىت لى داوا دەكەم. برۆ بىر لە پىتشنىارەكەم بكەوہ، بەباشى باش و
خراپى ھەلسەنگىنە و سبەينى وەرەوہ و ھەلامىكت پى بىت.

خه یام ئەو رۆژه نەیدەتوانی نەبیر بکاتەووە نە شت بنرخینێ و نەهەلیسەنگینێ. دیوێخان جێدەهێلێ و خۆی دەکاتە کوچە هەرە تەسکەکانی بازارا و بەنیتو حەشامات و ئاژەلاندا، بەژێر دینگە مەرەمەر ئاساکاندا، بەناو تۆز و غوباری بەهاراندا، پتی خۆی دەکاتەووە، تا پێش دەکەوێت، کوچەکان تەسکتر دەبنەووە و حەشامات پێدەچێ بەهێواشی بێن و بچن، غەلبەغەلبی بەچرپە، بازگان و کرپار ئەکتەری دەمامک لەسەرن، بەدەم خەونەووە سەما دەکەن. عومەریش هەرۆه کووێر پتی دەکات، هەندی جار بەراستدا خۆی وەرەدەچرخینێ و هەندی جاریش بەلای چەپ، لەووە دەترسی بەریتەووە یا ببووریتەووە، لەپرتکدا خۆی لە مەیدانیکی بچووک دەبینیتەووە کە غەرقی رووناکییە، باخچەیهکی راستەقینە لە ناوجەرگەیی جەنگەلیک دایە. هەتاوی زۆر گەرم دەیسووتینێ؛ سەر بەرزەکاتەووە و هەناسە هەلەدەکیشی. چی تووشی هاتوو؟ بەهەشتیکیان پێشکەش کردوو بەرەو دۆزخ راپێچ دەکات، چۆن بلی بەلێ و چۆن بلی نە، بە چ روویەکەووە سەر لە وەزیر بداتەووە و بەچ روویەکیشەووە شار بەجێبەجێ؟

بەدەستی راست، دەرگای خەراباتیکی نیوێ کراوێهە. پالی پێوهدەنێ، چەند پەڕیەیک دادەبەزی، خۆی لە هۆلیکی میچ نزم دەبینیتەووە، زۆر رووناک نەبوو. عەردەکەیی گلیکی کزەر، تەختەکان شلوق و پلوقن و میتزەکانیش رەنگیان کال بۆتەووە. داوای شەرابیکی هیشکی (۳) قوم دەکات. شەرابەکەیی لە شەریەیکەیی درز بردوو بۆ دەهین. بەچاوچوقانەووە قەدەرێک بۆنی دەکات.

تەمەنی پیرۆزی لاویم تێدەپەری،
بۆ فەرامۆشکردن پەنا دەمە بەر مەیی.
ئایا تالە ئەم شەرابە؟ ئا ئەوھا پێم خۆشە،
تامی ژبانمی هەیه، تامی ئەم تالییە.

(۳) مەبەست لە شەرابیکە کە تامی کەمی تال بیت. (وەرگێڕ)

لەپرتکدا شتیکی بەبیرا دیت. بێ گومان پتیوستی دەکرد کە خۆ بخزینیتە ئەم مەرخانە پیسەووە بۆ ئەوێ ئەم فیکردیهی بەخەیاڵا بیت، لێرە چاوەروانی دەکرد، لەسەر ئەم میتزە، سیتیەم قومی لە بادەیی چوارم دا. پارەکەیی دا و بەخشیشیکی بەخشندەشی لەسەر میتزەکە جێبەجێشت و بۆی دەرەچێ. شەو راشکاوه، مەیدانیش چۆلوهۆل، هەر کوچەیهکیش بەدەرۆزەیهکی قورس کۆتایی دەهات، ئەمە بۆ ئاسایش دانرابوو، عومەر دەبی پێچ بخواتەووە بۆ ئەوێ بگەریتەووە کاروانسەرەکەیی.

کاتیکیش بەسەر نووکی پتی دەگەریتەووە ژوورەکەیی، حەسەن خەوتوووە و روخسار توندوتیژ و ئەشکەنجەدراو. عومەر دەمیتک لیتی رادەمینێ. هەزاران پرسیار بەدلیا خەتەرە دەکەن و بەبی وەلامدانەوویان دەیهوێ لە بیران بکات. بریاری دا و پەشیمان بوونەووە بۆ نییە.

کتیبەکان ئەفسانەیهک دەگێرنەووە. ئەفسانە باسی سێ هاورپتی فارس دەکات کە هەریەکە و بەشپۆهیی خۆی، دەرۆزەیی یەکەم هەزار سالەمان بۆ دەخاتە سەرپشت: عومەر خەیاڵ کە سەرنجی دونیای دەدا، نیشامولولک کە حوکمی دونیای دەکرد و حەسەن سەباحیش کە تیرۆری لە دنیا نایەووە. وەکو دەلێن هەرسیتکیان پێکرا لە نیشاپوور قوتابی بوون. ئەمەیان راست نییە، نیشام سێ سال لە عومەر گەورەتر بوو و حەسەنیش لە پەڕی قوتابی بوو و رەنگیشە لە قومیش، لە زێدەکەیی خۆشی دەرسی خۆیندبێ، بەلام لە نیشاپوور نەبوون.

ئایا لە کەشکۆلەکەیی سەمەر قەند باس لەم راستییەووە دەکات؟ ئەم میتزوووە لە پەراوتزەکەیی نووسرابوو، ئەو دەگێرتەووە کە ئەم سێ پیاو، یەکەم جار لە ئیسفەهان چاویان بەیەک دەکەوێت، لە دیوێخانێ وەزیری گەورە، ئەویش بەدەسپێشخەری خەیاڵ، قوتابییه کوێرەکەیی قەدەر.

نیشام بەتەنها لە ژووێکی بچووک لە کۆشکەکەدا دانیشتبوو، کاغەزیکی زۆریش لە دەورووبەیدا بوو. هەرکە روخساری عومەری لە چوارچێوێ دەرگاکیهە بینی، لەو تێگەیشت کە عومەر وەلامیکی نێگەتیفی پێیە.

– که واته، پرۆژەکانی منت به لاوه گرینگ نییه.

خه یام به غه مگینییه وه. به لام سووره له سه ره وه لامه که ی:

– خه ونه کانت مه زرن و هیوادارم له ته حقیق بن، به لام به شداری بونی من هه ره که وهی که تو پیشیناری ده که ی ره نگه وان بن. له نیوان نهینی و نه وانیه که نهینی که شف ده که ن، من لیه نگری نه وانه ده که م که نهینی خۆیان ده پارێزن. هه ره یه که م عه میل بیت و گفتوگۆ یه که یکم بو بهینی، پیته ده لیم بیده نگ بیت و پیته راده که یه نم که نه م سه له یه نه په یوه ندی به نه وه وه هه یه نه په یوه ندی به منه وه هه یه و نایه لم جاریکی دیکه ش پیته بنیته ماله که م. فزوولیه تی من بو خه لک و بو شتانی دی، له ریبه کی دییه وه ته عبیری لی ده که م.

– ریز له بر باره که ت ده گرم، پرواش ده که م که بی سوود نییه بو ئیمپراتورییه که ئینسانی وه که تو خۆیان ته نه یه بو کاری زانستییه وه ته رخا بکه ن. بیگومان، هه ره نه وه هه موو په یمانه ی که پیتم دای، وه که زیری سالانه، وه که خانوبه ره، وه که روانگاه هه ره هه موو هی خۆتن و له په یمانه کانت په شیمان نامه وه. ده موست له نزیکه وه به شداری ته حقیق کردنی خه ونه کانت بکه ی، به وه رازی ده بم که میژوونووسان نه وه بو داهاتوو بنووسن: عومه ره خه یام له زه مانیه نیزامولولکدا ژیا و شه ره فمه ند کرا و له دهستی ناگه هانیش دوور خرابووه وه و توانیشی به وه زیری گه وه بلتی نه خیر، به بیته وه ی گیتچه لی بو دروست بکه ن.

– نازانم ئایا رۆژتیک ده توانم سوپاسی نه م دلنه رمی و میهره بانیه ت بده مه وه.

عومه ره بیده نگ بو. که می پارا دیاره پیته وه ی درێژه به قسه کانی بدات:

– نه گه ره بیت پیاو یکت پیشکه ش بکه م که ده میک نییه ناسیومه، ره نگیی بتوانم نه م ره فه ی خۆم له بی ره بچیتته وه. پیاو یکی زۆر زیره کیشه، زانیارییه کانی بی پایان و بلیمه تیبه که شی بی سنوره، هه سته ش ده که م وه زیفه ی ساحیب خه به ره پر به پیستی یه که یکی وه که نه وه ده بیت و زۆریشی

به دل ده بیت. پیته راکه یاندم که له ره ی یه وه بو ئیسفه هان به و نیازه وه هاتوه که کاریکی پیته پاسپین.

– تمووحی زۆره، نیزام به چریه وه ده لتی. چاره نووسی من لای نه وه. کاتیک ئینسانیک شایانی نه وه یه پروای پیته بکری، به لام تمووحی که مه و خۆی له ده سه لات دووره به ریز ده گریته و کاتیکیش یه که یکم بو ده ره ده که وی که زۆر به هه لپه یه و یه که م وه زیفه ی بده می، خیرا ده یقۆزیتته وه، نه وا نه م په له په لییه م زۆر ناچیتته ده وه.

به جارس دیتته پیته چاو و تووشی نه مری واقیع هاتوه.

– نه وه که سه ی که باسی ده که ی ناوی چیه؟

– حه سه ن، کوری عه لی سه باحه. ده بیته وه هشت پیته رابگه یه نم که له شاری قوم له دایکبووه.

– شیعه یه، له ئیمامیه کانه؟ نه مه یان گرینگ نییه. هه ره چنده من دژ به هه موو بیده عه و هه موو لادانیکم. هه ندی له هه ره باشته ترین یاریده ده ره کانیشم سه ره به عه لین، چاکترین سه ربازم نه رمه نین و نه مین سندووقه کانیشم جووله که ن و نه مه ش وای لیته نه کردووم که جیتی پروای من نه بن و له ژیر چاودیری مندا نه بن. ته نه یه زۆر ناگاداری ئیسماعیلییه کانت. هیوادارم هاوریبه که ت سه ره به و تایه فه یه نه بیت؟

– نازانم. به لام حه سه نم له گه ل خۆما هیناوه. له ده ره وه چاوه روانه. به روخسه ت، ده رۆم بانگی ده که م، پرسیار له خۆی بکه ی چاکتره.

عومه ره بو چهند ساتیک ون ده بیت. له گه ل هاوریبه که ی ده گه ریتته وه و پیته چی به هیچ شتیه یه ک سامی له سه ره نه نیشتی. به لام خه یام، نه و، له ژیر ریشه که یه وه هه ست به گرژبوون و لیدانی دوو ده مار ده کات.

– حه سه ن سه باحت پیشکه ش ده که م، هه رگیز هه نده عیلم و زانیاری له ژیر عه مامه یه کی هه نده توند به ستراو جیتی نه بوته وه.

نیزام بزیه ک ده یگری.

– ئا نه وه تا، قه د هه نده به عیلم ده ره نه دراوم. نه ی نه یان وتوه نه و میره ی که به زانا ده ره درایت، هه ره چاکترین میره؟

- ئەو ھەش دەوتریت کە ئەو زانایەى کە موعاشەرەى میران دەکات، خراپترین زانایەى.

پیکەننیکى ھەراش لە یەکتەر نزیکیان دەکاتەو، سەریح بەلام کورت. نیزام برۆ گەرژ دەکات، دەبەوئ بەزوترین کات خۆى لەو پێشەکییە بەدزیتەو کە پێش ھەموو ناخاوتنیکى فارسان دەکەوئیت، دەبەوئ راست و پەوان ھەر چییەکی لە مێشک دایە، رێک و راست بەحەسەنى بلئ. بەلام، شتیکی سەرسورپنەر، ھەرکە یەکەم وشە وترا، عومەر ھەست دەکات بەشداری شتیکی دەکات، بۆیە خیرا خۆى دەدزیتەو.

تا بەم شتیویە، خیرا حەسەن سەباح دەبیتە یەکی لە یاریدەدەرەکانى وەزیری گەورە. زوو توانى، تەونیکى چر و پانوپۆر دامەزرتى، ھەر لە بازرگانى درۆزنەو بەگەر بو دەرویش و حاجییان، لە ھەموو ناوچەکانى ئیمپراتۆرییەتى سەلجۇقیدا بلاوونەو، مالتیک نەبوو، وەقفیک نەبوو لە بازارى توانى خۆى لە گوپگران بشاریتەو. موامەرە، پرۆپاگەندە، ھەموو وشە بەوشە نەقل دەکرا و بەشتیویەکی نەینى یا نمونەبى ھەلدەو ھەراپەو. سەرەتا، نیزام زۆر دلئ خووشە، پەتى ئەم ماشینە زل و زەبەلاحەى بەدەستەو. لە پێش مەلیکشادا، شانازى پتو دەکات، سولتانیش زۆر موخافیزە. ئەرى باوکی نەبوو کە رای گەیاندبوو کە دژ بەسیاسەتى لەم جۆرە بیت؟ پتو و تبوو «کاتیک لە ھەموو سووچیکى ولات سىخوچیک دەبى، ھاوپییە راستەقینەکانت خویان ناپارتین، چونکە ئەو دەزانن کە دلسوژى تۆن. بەلام غایەنەکان ھەمیشە لەسەرپ و تاگادارن. دەیانەوئ دەمى سىخوچەکان تیرکەن و گیرفانیان پرکەن. ھەندە نابات، ئیتر زانیاریت بەپێچەوانەو پتدەگات، دژ بەھاویری راستەقینەکانت قسە دەکرى و لایەنگیری دوژمنانت دەکرى. چونکە ئیتر قسە، باش بیت یا خراپ، ھەرەکو تیر وایە، کاتیک زۆرى لئ دەوەشینین، یەک دوو دوانەى ھەر دەگاتە نیشانە. جا ئەو کات دلئ لە ھاوپیانت دەگوشرى و نەیاران لە تەنیشتى خۆت دادەنپى و ئیتر چ شتیکی لە توانات دەمینیتەو؟»

دەبى چاوەروانى ئەو بکرى کە لە حەرمە تاییەتیەکی خۆى، دەمامک لە رووی ئافەرەتیکی ژەھراوى ھەلدزیتەو بۆ ئەوئ ئیتر سولتان گومان لە

سوودبەخشی سەرۆکی سىخوران نەکات؛ ھەر لە زەرفى بیست و چوار سەعات دەیکاتە یەکی لە ھەرە نزیکەکانى خۆى. بەلام نیزام ئەم نزیکبوونەو و ھاوپییتیەى نیتوان حەسەن و مەلیکشای ھەرس ناکات. ئەم دووانە ھیشتا لاون، ھەندى جار ھەردووک لە پێش چاوى پیرە وەزیر گالتەوگەپ دەکەن، بەتاییەت رۆژانى ھەینى، کە بەشولین دەناسریتەو، سفرەى تەقلیدی سولتان دەرازاندریتەو کە خەلکانى نزیکی خۆى داوئ دەکات.

بەشى یەکەمى ئەم داوئ و ئاھەنگە تا بلئى رەسمییە. نیزام بەدەستى راستى مەلیکشاو دادەنیشیت. بەزانا و میرزا دەور دەرتن، باسوخواسى ھەموو شتیکی دەکرت، ھەر لە بەراوردکردنى شمشیری ھیندوستانییەو بۆ ھى یەمەنى تا دەگاتە خویندەوئ کتیبەکانى ئەریستۆ. ئەم جۆرە یارى و قوشمانە قەدەرپک سەرنجى سولتان رادەکیشن، پاشان بیرى پەرتویلاو دەبیتەو و ئیتر خەيالى لەسەر شتیکی دیاریکراو ناگیرسیتەو. وەزیر لەو تیدەگات کە دەبى ئەوئ جیبھیلئیت، میوانە ماقولەکان دواى دەکەون. موسیقاژەن و سەماکەرەن دینە ژوورى، گۆزەى شەراب بەرناکەوئ، دەخووتەو، زۆر یا کەم، لەسەر ریتى زەوقى میر، کەیف و سەفا تاکو بەرەبەیان درتێزە دەخایەنئ. لەنیتوان دوو رەبابە ژەنین، عود و تار دەژەنن، گۆرانیبیژان لەسەر بابەتى ھەلبژاردەى خویان، شیعەر ھەلدەبەسەن: نیزاممولوک. سولتان توانای ئەوئ نیبە دەسبەردارى وەزیرە بەتواناکەى بیت، سولتان بەپیکەنن تۆلەى خۆى دەسەنیتەو. ھەر ھەندە بەسە کە سەرنجى ئەو بەدریت کە بە چ کەفوکولییەکی منالانەو چەپلە لیدەدات و مەزەنى ئەو دەکات کە رۆژتیک دادیت دارکاری «باوکی» بکات.

حەسەن توانای ئەوئ ھەبوو کە چۆن سولتان ھان بدات و ھەمان ھەستى ئەو نیشان بدات. نیزام بەچیەو ھەلدەشاخى، بەحیکمەت و عەقلییەو و بەزانین و مەعریفەتییەو؟ حەسەن زۆر بەکارامەیییەو باس لە حیکمەت و مەعریفەتى نیزام دەکات. ئایا باس لەو توانایە دەکات کە چۆن بتوانى بەرگری لە تەخت و ئیمپراتۆرییەت بکات؟ حەسەن لە ماوہبەکی کەمدا توانای خۆى بۆ سەلماند. باسى دلسوژى خۆى بۆ کرد؟ ئایا شت لەو

ئاسانتەر ھەيە كە باسى دئسۆزى بىكرىت، قەتیش ھەندە جوان و رىكويىكىش نىيە، ئەگەر بىت و لە دەمى درۆزىكەو دەرىت.

لە ھەموو شتىك زياتر، ھەسەن تواناى ئەوھى ھەيە كە قرچۆكى و دەستگرتوى خۆى بترنجىتتە ناو مېشكى مەلىكشاوھ. بىن وچان باسى دەسبالاوى وەزىرى بۆ دەكات، دەبەوئى سەرنجى كراس و كەوا نۆتتەكانى بدات، ئەوانى خۆى و ھى دامودەستەكەى. نىزام ھەزى لە دەسەلات و كەشخەيىيە، بەلام ھەسەن تەنھا ھەر ھەزى لە دەسەلاتە، ھىچى دىكە. لەمەودوا، دەتوانى خۆى بەزاهىدى دەسەلاتارى بى نىشان بدات.

كاتىك ھەسەن ھەست بەوھ دەكات كە مەلىكشا بەتەواوى تەسلىم بووھ و پىگەيشتووھ بۆ ئەوھى شمشىرەكەى خۆى راوھشىنى، ئەودەمە رووداوىك خەلق دەكات. رۆژى شەمەيە، بەسەرھاتەكەى لە سالتۆنى تەخت روو دەدات. نوئىزى نىبورۆ سولتان لە خەو ھەلدەستى و سەرنىشەيەكى بىزاركەر ھەراسانى لى ھەلگرتووھ. مېزاجىكى تا بلىتى دوردۆنگى ھەيە، چونكە ئەوھى بىست كە شەست ھەزار دىنارى زىر بەخشاوھتە پاسەوانە ئەرمەنىيەكانى وەزىر. كەس گومان لەوھ ناكات كە ئەم زانىارىيانە لە رىگاي ھەسەن و شەبەكەيەوھ گەيشتوونەتە مەلىكشا. نىزام زۆر بەشىنەيى بۆى شەرح دەكات و دەلى بۆ ئەوھى لەشكر ھەلنەگەرىتەوھ، پىتويستە تىربان بىكەين، بەلكو دايان بەستىن، بۆ ئەوھى رىگا لە بچووكترىن ياخيبيون بگرىن، ئەوكات دەبى دە ئەوھندە زياتر پارە خەرج بىكەين. بەلام بەفرىداني ئەم ھەموو باوشە زىر و ئالتوونە، مەلىكشا وەلام دەداتەوھ، ئەوكات تواناى ئەوھمان نابىت كە مووچەيان بۆ خەرج بىكەين. جا ئەوكات ياخيبيون و ھەلگەرانەوھى راستەقىنە دەست پىدەكات. ھكومەتى چاك ئەوھ نىيە كە بتوانى زىرەكانى بۆ كاتى تەنگانە ھەلگرت؟

يەكئى لە دوانزە كورائەى نىزام لەوئى بوون، بەھەلى زانى كە موداخەلە بىكات:

- لە سەرھەتاي سەرھەلدانى ئىسلامەتى، عومەريان بەوھ تاوانبار دەكرد

كە گوايە ھەموو ئەو زىر و سامانەى كە لە غەزووھكاندا دەسگىريان بىوو، دەبەخشىيەوھ و ئەويش لە وەلامدا پىتى دەوتن: «ئەم زىرە خواى تەعالا پىتى نەبەخشىوين؟ ئەگەر ئىوھ پرواتان وايە كە لە تواناى خودادا نىيە كە ئىتر زىرى دىكەمان بىن بىەخشى، ئەوھ راستە ھىچى لى سەرف ناكەن. بەلام من ئىمانم بەبەخشندەيى بىن كۆتايى خوا ھەيە و ھەمووشى بەسەر موسلمانان دەبەخشىرتەوھ و يەك دانەشى ناچىتە قاسەوھ».

بەلام مەلىكشا نىيازى نىيە دوای ئەم نمونەيە بىكەويت و زياتر نمونەكەى ھەسەنى بەدلە و قەناعەتى پىتەتى؛ فرمان دەدات:

- داوا دەكەم كە لىستىكەم بۆ بىكەن و زۆر بەوردى ھەر چ سامانىك دەچىتە خەزىنەوھ و ھەرچىيەكەيش لە خەزىنەوھ دەردەچىت تىايا تۆماركرىت. كەى چاوم بەم لىستە دەكەويت؟

نىزام ھەست بەشلەژان دەكات.

- دەتوانم ئەو لىستەت عەرزكەم، بەلام كاتم دەوئى.

- چەندى كاتت دەوئى خەواجە؟

نەبوت ئەتا، بەلكو وتى خەواجە ناوونىشانىكى پر لە رىز و حورمەتەوھ، بەلام لەم سىياقەدا پىدەچى زياتر تەعبىر لە نابەدلىيەك بىكات، بەپىشەكى شكستىيەك بچوتىندرىت.

نىزام بەشلەژاويىوھ خۆى روون دەكاتەوھ:

- پىتويستە بۆ ھەر ناوچەيەك قاسىدىك بىنرىن و بۆ ئەوھ ئەم ھىسابە زۆرەمان بۆ بىكات. لە سايەى خواوھ مەملەكەتتىكى گەورە و فراوانمان ھەيە، زەحمەتە ئەم كارە لە دوو سال كەمتر ئەنجام بدرىت.

بەلام ھەسەن بەنەبەدەيەكى رەخنەگرانەوھ دىتە زمان:

- بەلىتى ئەوھتان دەدەمى ئەگەر بىت و گەورەمان ھەموو وەسىلەيەكەم بۆ ئاسان بىكات و فرمانى ئەوھ بدات كە ھەموو كاغەز و ئىزبارەكانى دىوان ئامادە كرىن و بىدرىتتى، ئەوھ لە ماوھى چوار مانگى رەبەقدا، لىستىكى كۆمپلىتى ھەموو ھىسابەكانى دەخەمە پىش دەستى بەرتىزان.

وەزىر دەيەوئى وەلام بداتەوھ، بەلام مەلىكشا ھەلساوتە سەر پى. خىرا

و بههنگاوی ههراش، بهره و ده‌رگای ده‌روه ده‌چیت و ئەمەش دەلیت:
زۆر چاکه، هه‌سه‌ن له دیوان دە‌میتیتته‌وه. هه‌موو کاتیبه‌کان له‌ژێر ده‌ستی
ده‌بن. که‌سی تر خۆی نا‌قولتینیتته‌وه کاروباریه‌وه. دوا‌ی چل پۆژی دیکه،
به‌کتر ده‌بینینه‌وه.

XIV

هه‌نده‌ی نه‌برد هه‌موو ئیمپراتۆریه‌ت که‌وته شله‌ژانه‌وه، کاروباری ئیداری
تووشی ئیفلیج‌بوون هات، باسی جووله‌ی له‌شکر و باسی شه‌ری نا‌وخۆ
ده‌کریت. وه‌کو ده‌لین، نیزام هه‌ندی گه‌ره‌کی شاری ئیسفهان‌ی چه‌کدار
کردوه. شتومه‌ک و کالای بازار شاردرانه‌وه. ده‌روازه‌ی هه‌ندی بازار،
به‌تایه‌ت بازاری زیرنگران، هه‌ر له ده‌مه‌و عه‌سه‌روه خپ داده‌خرین. له
ده‌ورو به‌ری دیوه‌خانیج جموجۆل و بگه‌وه‌به‌رده زۆر پته‌وه. وه‌زیری گه‌وره
مه‌کته‌به‌کانی بۆ هه‌سه‌ن چۆل کرد، به‌لام شوینی ئیقامه‌تی وا به‌پالییه‌وه و
ته‌نها باخچه‌یه‌ک لێیان جودا ده‌کاته‌وه که بۆته باره‌گای گشتی نه‌یاره‌که‌ی.
به‌لام ئەم باخچه‌یه بووه‌ته ئۆردوو‌گایه‌کی ئاشکرا، پاسه‌وانه تایه‌تییه‌کانی
نیزام به‌تووره‌یییه‌وه هاتوچۆی تیا ده‌که‌ن و به‌ته‌واوی پر چه‌ک و تفاقن.

هیچ که‌سیک هه‌نده‌ی عومه‌ر تووشی سه‌غله‌تی نه‌هاتوه. ده‌یه‌وی خۆی
تیکه‌ل بکات و وه‌زع هیورکاته‌وه و به‌جیتته ناو‌بژییه‌وه و چاره‌سه‌ریک بۆ ئەم
دوو نه‌یاره‌ بدۆزیتته‌وه. به‌لام، ئەگه‌ر بی‌ت و نیزام ئیستقبالی بکات،
بی‌گومان باسی ئەم «دیارییه‌ ژه‌هراوییه‌ی» بۆ ده‌کات. به‌لام به‌نیه‌سه‌ت
هه‌سه‌نیه‌وه، خۆی له ژووره‌وه هه‌پس کردوه و خه‌ریکی پشکنینی
ئیزباره و کاغه‌زه و ده‌بی راپۆرت‌ه‌که‌ی بنوسی و پشکه‌شی سولتانی
بکات. ته‌نها شه‌وان نه‌بی‌ت، ده‌چیتته دیوان و له‌سه‌ر مافوور پال ده‌که‌و‌یت
و به‌چنگی له‌ پیاوانی نزیک ده‌ور دراوه.

سێ رۆژ پێش می‌ژوه دیاریکراوه‌که، خه‌یام ده‌یه‌وی جاریکی دیکه هه‌ول
بدات و چاره‌سه‌ریک بدۆزیتته‌وه. ده‌چیتته لای هه‌سه‌ن، هه‌ولیکی زۆر
ده‌دات بۆ ئەوه‌ی چاوی پیتی بکه‌و‌یت، به‌لام پیتی راده‌گه‌یه‌نن که
سه‌عاتیکی تر بگه‌ریتته‌وه، ساحیب خه‌به‌ر له‌گه‌ل خه‌زنه‌داره‌کان کۆبوونه‌وه‌ی
هه‌یه. عومه‌ر هه‌ولێ ئەوه ده‌دات پیاسه‌یه‌کی ده‌روه بکات. له‌ ده‌روازه‌که
نزیک ده‌بی‌ته‌وه و خه‌سپه‌راویکی سولتان، به‌جلوبه‌رگیکی سووره‌وه قسه‌ی
ئاراسته ده‌کات و ده‌لی:

- ئەگه‌ر خواجه ئاره‌زووی هه‌یه دوام که‌و‌یت با بفه‌رمووی!

دوای ئهوه ئهم پياوه عومهری دایه دوای خوئی و به کولانی ژیرزه مینی زیگزاگ و به په یژه ده بیاته خواره وه، ده گه نه باخچه یه ک هرگیز گومانی له بوونی ئهم باخچه یه ی نه کردبوو. تاوسی بهرله کلکیان فش کردو ته وه و دار زه رده لوو گولئی گرتووه و حهوزیکیش خوړه ی دپت، له پشتی حهوزه که وه ده گه نه ده رگایه ک به سه ده ف نه خشراره. خه سینراوه که ده ی کاته وه. داوا له عومهر ده کات پیشی که ویت.

ژووریکئی گه وره یه و دیواره کانی به دپیاچه داپوشراون، دوورتر تاقیکئی که وانه یی به به ره یه ک داپوشراوه. ده جوولیتته وه و وجودی که سنی ناشکرا ده کات. هیتشتا خه یام به ته واوی نه چووبووه ژووروه وه، گوئی له ده نگیکئی کپی داخستنی ده رگاکه ی پشتییه وه ی ده بی. ده قه یه کی دیکه چاوه پروانی، دلله راوکی، پاشان گویمان له ده نگئی ژنیک ده بیته. نایناسیتته وه، وای بو چوو که گوئی له دیالیکتیکئی تورکی ده بیته. به للام ده نگه که نزمه، خیرا گوئی له چهند وشه یه ک ده بیته وه کو گابه رد بن، سیلاو هینا بیته ی. له واتای گفتوگو که ناگات، ده یه وئی رایگری، داوا ی لی ده کات که به فارسی یا به عاره بی قسه بکات، نه گینا با به هیواشی قسه بکات، به للام ناتوانی به ئیسراحت له گه ل یه کن قسه بکات که له پشتی به ره وه بیت. ناچار، چاوه ری ده کات تا کو قسه که ی ته واو ده کات. له پر تکدا، ده نگیکئی دیکه دوا به دوای ئه ویتروه دپت:

- ماموستاژن، تهرکن خاتون، خیزانی سولتان بو ئهم هاتنه ت سویاست ده کات.

ئه مجارده یان به فارسی، ئهم ده نگه ش ئه گهر له ناوهند بازاریش بیت، له ناو غه لیه غه لئی مامه له کردن و سه ودا بیت، خه یام ده ناسیتته وه. هاوار ده کات، به للام خیرا هاواره که ی هیتور ده بیته وه و چریه چریکی دلخوش و شه کایه تکار:

- جیهان!

جیهان چمکی به ره که لاده داته وه و په چه که ی هه لده مالی و بزیه ک ده کات، به للام به هیمای په نجه پیی ده لی مه یه پیشه وه. ده لی:

- ژنه سولتان، زور مه شغولی ئه و مملانی تییه یه که له دیوه خان هه لگی رساوه. ئهم بیزاری گی شه ده کات و خوینیش ده ریژری. زور کاری له سولتان کردووه و هه میشه تووره یه و حه رییش له بهر نه ره ی تووره بوونی ئه و ده نگ ده داته وه. نابیت ئهم بارو دوخه هه روا بیت. ژنه سولتان ده زانی تو به رده وام خه ربکی هه ردوو لا ناشت که یته وه و هیواداره له م کاره سه رکه ویت و پیشی ده چی چاره سه ر له ژیر ده ستا نه بیت.

خه یام به سه ر له قاندن ته بایی خوئی نیشان دا. جیهان به رده وامه:

- تهرکن خاتون وای بو ده چیته و ناو اته خوازه که مادامه کی وه زعه که وایه، ئهم دووه جیا بکرینه وه و وه زیر به رنه لای پیاوکی باش که توانای ئه وه ی هه بیته بیحه جمینی. میرده که شی، سولتانی مه زمان، وه کو ئه و بوئی ده چی، پیوسته له و ده سیسه چییانه دوورخریتته وه، ئه و ته نها پیوستی به ئینسانی حه کیم و ژیر هه یه، پیاوکی توانای هه لسه نگانندی عاقلانه ی هه بیته و هه روه ها موسته شاریکی مه علانیش بیت. چونکه سولتان، تو له پایه که ی به رز داده نی و به چاوکی به رزه وه ته ماشات ده کات، ده یه وئی ئه وه پیشنیاری سولتان بکات که تو به وه زبری گه وره ته عین کات، ئهم ده سنی شان کرده نارامی له بیلات ده نیته وه، هه رچه نده، پیش ئه وه ی ئهم پیشنیاره بکریت، ده یه وئی بزانی ئایا تو خوت به مه پازیت.

عومهر پیوستی به هه ندی کات هه بوو بو ئه وه ی بزانی ئایا راسته ئه و شته ی که ده بیستی، بو به هاوار ده کات:

- توخوا جیهان، ده ته وئی له ده ستم بده ی؟ من ده بینی سه رکر دایه تی له شگری مه مله کت بکه م، میر یه خسیر بکه م و یاخیوونیک به داپلوسین کپ بکه مه وه؟ توخوا وازم لی بهینه و بمده ره ده ستی چاره نووسی خو مه وه!

- گوئی بگره عومهر. ده زانم تو ئاره زووی ئه وه ت نیبه شت بگریته ده ست، ده زانم رولی تو ته نها ئه وه یه لیته بیت. بریار و راپه راندن هیتران ده بیهن به ریته!

- به واتایه کی دیکه، تو ده بیته وه زبری راسته قینه و ماموستاژنیش ده بیته سولتان، ئا ئه مه یه، وانییه، ئا له مه ناگه ریته؟

- بۆچی ئەمەت پىن ناخۆشە؟ شەرەفمەند دەبىت، بەبى ئەوئى دەردەسەرىت توش بىت، لەمە زىاتر چت دەوئى؟

تەرکەن خاتون دەبەوئى كەمى وردتر قسە بکات. جىهانىش تەرجه مەئى دەکات:

- مامۆستاژن دەلئىت: لەبەرئەوئى ئىنسانى وەکو تۆ خۆيان لە سىياسەت دوور دەگرن، بۆيە حوکمرانى خراپمان هەيە. لەو پىروايە داپە كە تۆ هەموو سىفاتىتەك تىداپە بۆ ئەوئى ببىتە چاكتىن وەزىر.

- پىيى بلئى، كە ئەو سىفاتانەئى كە پىتوبىستەن بۆ ئەوئى حوکمرانى پىيى بکەيت، ئەو سىفاتانە نىن كە ئىنسان بەرەو دەسەلات رادەكەيشئى. بۆ ئەوئى بەباشى حوکمرانى بکەيت، پىتوبىستە خۆ فەرامۆش بکەيت، تەنھا بىر لە هىتران بکەيتەو، بەتايبەت بىر لە هەژاران بکەيتەو؛ بۆ ئەوئى دەستت لە دەسەلات گىرکەيت، دەبى چلئىستىن كەس بىت، تەنھا بىر لە خۆت بکەيتەو، ئامادەئى ئەوئى تىبا بىت كە نىكتىن كەس پان بکەيتەو. منىش ئامادە نىم كەس توشى تەفروتونا بکەم!

تا ئەم لەحزەبە، پرۆژەئى ئەو دوو ژنە چەقىان بەست. عومەر رازى نىبە داواکانيان قبوول كات. هىچ سوودىكىشى نەدەبوو، چونكە رووبەروو بوونەوئى نىزام و حەسەن شتىكى حەقى بوو.

ئەو پرۆژە، پرۆژى گوپگرتن بەگۆرەپانىكى زۆرانبازي گا دەچوو، بەلام هىمن، ئەو پانزە كەسەئى كە لەوئى دانىشتبوون بەبى دەنگ سەرنجى يەكتىريان دەدا. مەلىكشا، عادەتەن زۆر هەراشانە قسە دەكات، ئەمجارەيان زۆر بەبى دەنگى لەگەل دەرگاوانەكە قسەئى دەکرد و بەدوو پەنجەش خەرىكى بادانى نووكى سمىلى بوو. جارناجارىكىش، جورئەتى ئەوئى دەکرد كە سەبرى ئەو دوو زۆرانبازه بکات. حەسەن بەپىتە وەستاو، كراسىكى رەشى هەلگەچراوى لەبەرە و عەمامەبەكى رەشى لەسەرە، رىشىشى زىاتر بەبووئەو و دەموچاوشى قوپاوه و پى چاوانىشى گى و ئامادەيە سەبرى چاوه سوورەو بوو ئىشكگرەكانى نىزام بکات. لە پشتىشىبەو سكرتيرىك باوئى كاغەزى پىيە كە بەچەرمىكى ئەستور

بەستراونەتەو.

وەزىرى گەورە، چەندىن سائە خاوەن ئىمتىياز بوو، ئىستاز كز ديارە. كەواكەئى بۆرە و رىشىشى سىيى هەلگەراوه و تەوئىلئىشى چىرچولۆچ، تەنھا چاوانى نەبىت كە زىت و وريا ديارن و چرووسكانەوئىشان پىتە ديارە. لە كورەكانى دووانيان لەوئىن و لەسەر روخسارىشان قىن و رووبەروو بوونەو دەخوئىندرىتەو.

لە نىك سولتانىشەو، عومەر دانىشتووه، غەمگىن و رووگرژ ديارە. لە مئىشكىدا قسەئى چاكي ناشتەكەرەو ئامادە دەكات و بىگومان هەرگىز كاتى بۆ رانەخسىن كە بىدركىنى.

مەلىكشا داوا دەكات:

- بۆ ئىمرۆ وەعدىان داينئى كە راپۆرتىكى وردمان لەمەر «بەيتى مال» وە بۆ ئامادە بکرىت، ئايا ئامادەيە؟ حەسەن دەنووشتىتەو.

- پەيمان بەجئى هئىرا و راپۆرتىش ئامادەيە.

ئاور لە سكرتيرەكەئى دەداتەو و لئى نىك دەبىتەو و بەپەلە قەيتانە چەرمەكە لە كاغەزەكان دادەمالئى و بۆى درئىز دەكات. سەباح دەست دەكات بەخوئىندەو. لاپەرە هەوئىنەكان تەنھا پەيوەندىيان بەسىاغەئى دابونەرىتەو هەبوو، مەبەست سوپاسنامە و ستايشى ئابىنى و ئىستىشهادى حەكىمانە و رستەئى رەوانبىژانەئى زۆر جوان چىراون، بەلام دانىشتوان چاوهروانى شتى دىكە دەكەن، دئتە سەرى:

- تەوانىم بەوردى حىسابەكان بکەم، هەر ناوچەبەك چەند سامانى ناردۆتە خەزىنەئى سولتان، هەلەتە هى هەموو شارە گەورەكان. غەنىمەكانىش هەلسەنگاندووه كە لە جەنگى دژ بەدورمان بەدەستمان هئناوه و ئەو سامانە چۆن خەرج كراون، ئىستا بۆتانى عەرز دەكەم...

زۆر بەئاشكرا، قورگى پاك دەكاتەو، ئەو لاپەرەئى كە خوئىندىبەو دەيداتەو دەستى سكرتيرەكەئى و ئەوانەئى دىكەش دەگرئتەو دەست. درزىك دەكەوئىتە لئىوى و پاشان نامىنى. بىدەنگى. لاپەرەبەك

هه‌لده‌داته‌وه و ته‌ماشای ئه‌وه‌ی دیکه ده‌کات. به‌ئاماره‌یه‌کی زۆر توورپه‌وه رێکی ده‌خاته‌وه. بێده‌نگی به‌رده‌وامه.

سوڵتان وچانی به‌به‌روه نه‌ماوه، که‌می ده‌شله‌ژێ:

- چ پووی داوه؟ چاوه‌پیتین.

- گه‌وره‌م، ئه‌وانه‌ی دیکه نادۆزمه‌وه. کاغه‌زه‌کانم به‌جوانی رێکخستبوو، رهنگی که‌وتبیتن، ده‌یان‌دۆزمه‌وه.

زۆر به‌سه‌رنج‌دانه‌وه لێیان ده‌گه‌رێ. نيزام ئه‌م هه‌له ده‌قۆزیته‌وه و به‌نه‌بره‌یه‌کی زۆر میهره‌بان قسه ده‌کات:

- بزکردنی کاغه‌زه‌یک شتیکی ئاساییه و تووشی هه‌موو که‌سیک دیت، نابێ له‌م هاوڕێ لاوه بگرن. له‌جیاتێ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی بکه‌ین، پیشنباری ئه‌وه ده‌که‌م که راپۆرته‌کانی دیکه بخوینریته‌وه.

- راست ده‌که‌ی ئه‌تا^(٤)، با ئه‌وانه‌ی داها‌توو بخویندرینه‌وه.

هه‌موو هه‌ستیان به‌وه کرد که جاریکی دیکه‌ش، سوڵتان به‌ «باوک» ناوی وه‌زیری برد. ئایا ئه‌مه ئه‌وه ده‌گرته‌وه که سوڵتان جاریکی دیکه به‌ئیه‌تباروه ته‌ماشای ده‌کات؟ ئه‌مه له‌ کاتی‌دا هه‌سه‌ن له‌نیو کاغه‌زه‌کانیدا ویتل بووه و وه‌زیر ده‌یه‌وێ زیاتر سوود له‌م هه‌له وه‌رگرت:

- با ئه‌م کاغه‌زه بزبووانه بخه‌ینه لاوه. له‌جیاتێ ئه‌وه‌ی سوڵتان چاوه‌رێ بکات، ئه‌وه به‌باش ده‌زانم که هه‌سه‌نی برامان با حیساباتی چه‌ند شاریکی گرینگی چه‌ند ناوچه‌یه‌کمان بۆ بخوینریته‌وه.

خیرا سوڵتان موافقه‌تی ئه‌و رایه ده‌کات. نيزام هه‌لده‌داته‌وه:

- بۆ ئه‌مونه، با شاری نیشاپور وه‌رگرین، زیدی عومه‌ر خه‌یام که خۆشی ئاماده‌یه. ده‌کرێ ئه‌وه بزاین که ئه‌م شاره چه‌ندێ سامانی نارده‌وته خه‌زینه؟ هه‌سه‌ن وه‌لام ده‌داته‌وه:

- هه‌ر ئیستا، ده‌یه‌وێ جله‌و بگریته‌وه ده‌ست.

به‌ده‌ستیکی پسپۆرانه، ده‌رزه‌نه کاغه‌زه‌کانی شق ده‌کات و، ویستی لاپه‌ره‌ی سی و چوار ده‌ره‌یه‌تێ که هه‌موو حیساباتی شاری نیشاپووری

(٤) «ئه‌تا» وشه‌یه‌کی تورکییه به‌واتای «باوک» دیت (وه‌رگرت).

تیدا‌بوو. بێ سوود.

ده‌لتی:

- لاپه‌ره‌که‌ی تیدا نییه، ئه‌ویش ون بووه... لێیان دزیوم... کاغه‌زه‌کانیان لێ بزر کردووم...

نيزام هه‌لسایه سه‌رپێ. له‌ مه‌لیکشا نزیک ده‌بیته‌وه و ده‌چرپیتیته بناگوێبه‌وه:

- ئه‌گه‌ر بێت و گه‌وره‌مان برۆی به‌خزمه‌تکاره هه‌ره به‌تواناکان نییه، ئه‌وانه‌ی که سه‌ختی شته‌کان پێده‌زانن و سنووری ئیمکان و مه‌حالی‌ش له‌یه‌کتر جودا ده‌که‌نه‌وه، خۆ ئه‌وه خۆی به‌رامبه‌ر به‌شیتیتیک و ده‌جالیتیک و نه‌زانیتیک ده‌بینیته‌وه و به‌م شیوه به‌لاوه ده‌خری و به‌چاوتیکی سووکیشه‌وه ته‌مasha ده‌کرێ.

مه‌لیکشا بۆ یه‌ک ده‌قه‌ش گومان له‌وه ناکات که موامه‌ره‌یه‌کی ته‌واویان لێکردووه. هه‌روه‌کو میژوونووسانیش بۆمانی ده‌گێرته‌وه، نيزامولولک سه‌کریتیه‌که‌ی هه‌سه‌نی به‌رتیل خوارکرد و ئه‌مری ئه‌وه‌شی ده‌دات که هه‌ندێ کاغه‌زی لێ بشاریته‌وه و جیگۆرکی‌ش به‌ هه‌ندیکیان بکات؛ به‌م جو‌ره هه‌موو هه‌ول و شه‌ونخوونی نه‌یاره‌که‌ی پوچ کرده‌وه. هه‌سه‌نیش ئه‌وه‌ی پێ راگه‌یاندن که موامه‌ره‌ی لێکراوه و دانیش‌توانیش پێی قسه‌ی لێ ده‌گرن و سوڵتانیش، هه‌ستی به‌شکستی کرد، چونکه کردیانه گه‌مه‌ی خۆیان و له‌مه‌ش زیاتر سه‌رنجی ئه‌وه‌ی دا که گشت ئه‌و هه‌ولانه‌ی که بۆ لاپه‌ردنی وه‌زیره‌که‌ی دای به‌فیروچوون و هه‌موو خه‌تاکانی‌شی هاویشته سه‌ر ئه‌ستوی هه‌سه‌ن. ئه‌م‌ریش ده‌داته پاسه‌وانه‌کان که پێلی بگرن و بریاری ئه‌وه ده‌ده‌کات که سزای مردنی به‌سه‌را به‌سه‌ر پیتن.

بۆ یه‌که‌م جار عومه‌ر ده‌یه‌وێ ده‌ست به‌قسه بکات:

- به‌هیوای ئه‌وه‌ی گه‌وره‌مان میهره‌بان و دل گه‌وره‌ بێت. رهنکه هه‌سه‌ن سه‌باح تووشی هه‌له بووبیت، رهنگی‌شه بووبیته قوربانی حیماس و که‌فوکۆل، بۆ ئه‌م لادانانه پێویسته له‌م ئیشه دوورخریته‌وه، به‌لام ده‌ره‌ق به‌تۆ، به‌خه‌تای گه‌وره تاوانبار ناکریت.

– كهواته ههردوو چاوی دهر بهیتن! قورقوشم ناماده بکهن و ئاسن داغ کهن.

حهسن فززه ناکات، عومه جارێکی دیکه دیتتهوه قسه. نایهوی نه چاوی هسهن دهر بهیتن نه بیشیکیوژن، چونکه خوی نه ئیشهی بو دۆزییهوه.

عومه دهپارێتتهوه:

– گهوره، ئهشکه نهجی لاویکی وا مه ده که ئیتر نه توانی نه بهنووسین نه بهخویندنهوه ئهه گوناھی له بیربچیتتهوه.

مهلیکشا دهلی:

– له بهر خاتری تو، خواجه عومه، له هه مووان حهکیمتر و له هه مووان پاگژتر، وا جارێکی دیکه ش له بریاری خویم دیمه خوارهوه. حهسن سهباح سزای نهوهی دهریتتی که دهرکر و با نه فی ناوچه یهکی دوور بکریت و تا ماوه با لهوی ژبان بهریتته سهه. جارێکی دیکه ش بوئ نییه پێ بنیتته خاکی مهمله که تهوه.

بهلام پیاوه کهی قوم جارێکی دیکه دهگریتتهوه، ئهه جارهبیان بو ئهوهی به توندی تو لهی خوی بکاتهوه.

کتیبی دووهم

بهههشتی هه شاهه کان

بهههشت و دۆزهخ له تودان

عومه خه یام

XV

حهوت سال تیپهپی، حهوت سالی بهختیاری بو خه یام و بو مهمله کهت، دوا سالهکانی ئاشتی بوون.

لهژیری بنمیچییکی به دارمیو تیکچرژاو، میژیک پازاندراوه تهوه و سوراحی مل دریزی له سهه داندراوه که باشترین شهراپی شیرازی تیدایه، جوهره شهراپی که مۆکه یهک تانی میسکی هه یه؛ سه دان باده لهو ئاههنگه دهگه پی، ئیوارانی مانگی پووشی پر ئا بهم جوهره له هه یوانه کهی عومه ژبان دهچیتته سهه. بهشتی سووک دهست پیکرا، سه رهتا بانگی شهراب دهکر، میوه، پاشان مهزه ی ههمه جوهر، برنجی تاییه تی و بههیتی مهحشی کراو.

با یه کی سووک له چیا زه رده وه، به ناو میهرغو زاره کان هه وه هه لده کات. جیهان عودیکی به دهسته وه یه، ژتیسه ک دهگری، پاشان یه کیکی دی. له سه رخو، موسیقا دهست پیده کات، هاورییه تی له گه ل با ده کات. عومه بادده کی هه لده گری و به قوولی بوئی ده کات. جیهان سه رنجی ده داتتی. له سهه میزه که گهوره ترین میوه ی عوناب هه لده گری، له هه مووان سوورتر، له هه مووان لووستر و دایداته پیاوه کهی، به گویره ی زمانه وانی میوه ش، ئه مه مانای نه وه ده گه یه نی که «هه ر ئیستا ماچیکم ده وی». بو لای عومه ده نووشتیته وه و لیبویان له یه ک ده دات و دوور ده که ونه وه و جارێکی دیکه ش له یه کتر ده خشین و جیا ده بنه وه و یه ک ده گرنه وه. په نه کانیان تیکده ئالین، کاره که ریک دیت، خیرا ده ست له یه کتر دوور ده که ونه وه و هه رکه سه و باده ی خوی ده گریته وه ده ست. جیهان به بزه وه ده چربینی:

- ئەگەر حەوت ژيانم ھەبوايە، يەكئىكئانم لەو خەرج دەکرد كە ھەموو ئىوارەيەك بىم و لەم ھەيوانە دانىشم و لەسەر ئەم قەنەفەيە خاوەدا شەراب بۆمەو، قامكەكانم بۆمە نىو ئەم بادانەو و بەختيارى لەناو رەتابەتدا بۆنى ميسك وەرگرت.

عومەر وەلام دەداتەو:

- ژيانىك يا دووان، ھەروەكو ئەمەى ئىستا رادەبوئىم، پالکەوتوو لەم ھەيوانە و دەستم بەناو قژتدا گر بدم.

ئەم دوو ھەيەكەو و جوداوازن. نو سالاھ عاشقى بەكترن، چوار سالاھ ژن و مېردن و خەونەكانيان لەژىر ھەمان مېچ ھەلناكەن. جىھان كات ھەلئەلووشى و عومەرىش لەسەر خو فرى دەكات. جىھان دەيەوى دەست بەسەر دونيايا بگرت، گوئى ژنە سولتانی ھەيە و ژنە سولتانی گويى سولتانی ھەيە. بەرۆژ لە حەرىمى شاھنشايىيە، سەرى لەو ھەموو پەيامە سوپدەمىنى كە دىن و دەچن، قسە و خواس و پروپاگەندەى سالتونى ژنان و پەيمانى زىرنگران و ھەروەھا بۆنى ژھەرىش دەكات. ھەلئەجى و توورە دەيى و گرى تىبەر دەيى. ئىوارەش خوئى دەداتە دەستى بەختيارى عىشقەو. بەنسىبەت عومەرەو ژيان جىاوازه، لەزەتى زانستە و زانيارى لەزەتە. درەنگ لە خەو ھەلئەستى و بەسكى بەتال «بادەى تەقلىدىيەكەى بەيانىيان» دەخواتەو و دەچىتە سەر مېزى ئىشكرەن، دەنووسى و جىساب دەكا و ھىل و فيگەر دەكىشى، جارىكى دىش دەست بەنووسىن دەكاتەو و چەند دپەر شىعەرىكىش لە كەشكۆلە نەيىبەكەى تۆمار دەكات.

شەوانىش، دەچىتە روانگاگەى كە لەسەر تەپۆلكەيەكى نزيك مالاھەكى دروست كراو. تەنھا باخچەيەك لەو بەينەو، ئىتر خوئى لەنىو ئامپەر ھەرە ئازىزەكانى دەبىتتەو كە بەمىھەرەبانىيەو دەستيان لى دەدات و چەورىان دەكا و دەيانسپرتتەو. زۆرجار لەگەل مېوانى ئەستىرەناس داھە. سى سالى يەكەم لە رەوانگاگەى ئىسففەھان بردىيەسەر، ئەو سەرپەرشتى دروستكرەكەى كرد، كەرەسەكانى بەرادان دا، بەتايبەت، سالتامەيەكى نوئى ھىتايە كايەو كە ئاھەنگى كردنەو كەى كەوتە يەكەم رۆژى

فاشاردىنى سالى ٤٥٨ كە رىكەوتى ٢١ خاكەلىسو ١٠٧٩. بۆچى فارسىك ھەيە ئەوئى لە بىر بچى كە ئەو سالاھ ھەوى جىسابە نوئىيەكەى خەيامەو، جەژنى نەورۆزى پىرۆز تووشى جىگۆركى ھات، سەرەتاي سالى نوئى دەبوايە بكەوتتە ناوەرەستى بوجى ماسىيەو، بەلام كەوتە يەكەم ھەتاوى بوجى بەرانەو و ئا لەو كاتەشەو مانگى ئىرانى تىكەلى ئەستىرە دەبن و بەم جۆرەش فاشاردىن دەبىتە مانگى بەران و ئىسففەندىش دەكەوتتە بەر بوجى ماسىيەو؟ لە پووشپەرى ١٠٨١، ئىتر دانىشتوانى ئىسففەھان و ھەموو ئىمپراتورىيەت بەگوئىرى سالتامەى نوئى بەرپتو دەچى؛ لە سالى سىيەم دان. ئەم سالتامەيە بەشىكلىكى رەسمى بەسالتامەى سولتان دەناسرئتەو، بەلام لە شەقام و خىابانەكاندا، بەلكو لە ھەندى بەلگەنامەى رەسمىشدا، بەكورتى دەنووسى و دەوترى «سال بەگوئىرى سالتامەكەى عومەر خەيام». كى ھەيە وەكو ئەو، لە ژيانى خوئىدا ئەو ھەموو بەختيارىيەى بىنىبى؟ واتە، لە تەمەنى سى و سى سالتاندا، شەخسىيەتىكى ناودار و بەرپتو. بىگومان خەلكانىك سالى لى دەكەنەو بەلام ئەو نازان كە عومەر دوژمنى توندوتىزى و زۆردارىيە.

ئەم گلىيە لە جىھان ناكات؟ وردەكارىيەك، بەلام وردەكارىيەكى زۆر گرىنگ: ھىچ كامىان منالىيان ناوى. جىھان برپارى تەواوى خوئى داو، نايەوى خوئى بەمنالىك بارقورس كات. خەيامىش قسە نەستەقەكەى ئەبوعەلا دووپات دەكاتەو، شاعىرىكى سوربايە كە زۆر ستايشى دەكات، مەعەرى لەو پروو دەلئى: «ئازار دەچىژم بەخەتاي ئەو كەسەى منى ھىتايە بوون، كەسى دىكە نازارى خەتاي من ناچىژى.»

با بەھەلە لەم ھەلئىستەى خەيام تىنەگەين، خەيام ئىنسانىكى دژ بەرەچەلەكى ئىنسان نىيە. مەگەر ئەو نىيە كە دەلئى: «كاتىك نازار دەتداتە عەردا، كاتىك ھىواى ئەو دەخووزى كە شەوتىكى ئەبەدى بەسەر وجودا رابشكى، بىر لە چىمەن بكەو كە دوای باران برىقەى دى، بىر لە خەوھەلسانى منالى بکەرەو.» ئەگەر رەتى ئەو دەداتەو كە منالىيان بى، چونكە بەنسىبەت خەيامەو ھەلگرتنى وجود قورسە. ئايا «بەختيارە ئەو كەسەى قەت نەھاتە دونيا»، ھەمىشە دووبارەى ناكاتەو.

لیتره ده بیبن، هه رکهسه و هۆی تایبه تی خۆی هه یه و هه چیش پیتک ناچن. هه لۆتستی جیهان ته نجامی تموو حیکی زیاد له پتوبسته، نه وهی عومه ریش جوژه ته رکی دونیا کردنیکه، به لام کاتیک ده بیبنی ژن و پیاویک خاوهن هه لۆتستیکی به کگرتوی وا بن که گشت ژن و پیاوانی ولاتی فارس مه حکوم کات، نه کات قسه وقسه لۆکی جیا جیا له مه پر نه زۆکی به کتیکیان ته شه نه ده کات و به بی نه وهی هه ولتی وه لامدانه وه بدن، نا به و شتوبه، له و رووه و نالۆز کاربیه کی بی سه رو بن ده هۆرتیه وه.

به لام نالۆز کاربیه که، نه ویش سنووری خۆی هه یه. زۆر جار جیهان ده چیته لای عومه ریش بو چینی به هاترین رای پیاویکی که ته ماحی دونیای نییه، به لام زۆر به ده گمه ن، خه می نه وهی هه یه له باره ی چالاکیه کانی خۆی شتیک لای عومه ریش بدرکتی. چ سوودیکی هه یه بو ژاندنه وهی مملاتییه بی کۆتاییه کان؟ راسته، خه یام زۆر له بیلاته وه دوور نییه. نه گه ر بیت و زۆر جار خۆی له ده مه ته قی و قسه وقسه لۆک هه ل دیت و خۆی ده شاریته وه، به تایبهت نه وهی که له نیوان پزیشکان و نه ستیره ناسانی بیلات دایه، به لام مومکین نییه خۆی له هه ندی نه رک بدزیته وه: چوونه سه ر سفره ی هه یینیان و سه ردانی چه ند میریکی نه ساغ، به تایبهت مانگانامه ی زۆدیاک بو مه لیکشا بخوینیته وه، چونکه سولتان وه کو هه موو که سیتی دیکه پتوبسته ئیستیشاره ی ته قومه که ی عومه ریش بکات بو نه وهی بزانیته ده بی ئیمرو چ بکات و چ نه کات. «رۆژی پینجه م، نه ستیره به ک لیت راده میتی، له کۆشک دوور مه که وه. رۆژی سه وته م به هه یچ جوژی نه ده رمان بخۆره وه نه خوینیش به ده. رۆژی ده یه م، میتزه ره که ت به هه لا و دیوی بپیتچه وه. رۆژی سیانزه م، له هه یچ ژنیکت نزیک مه به ره وه...» هه رگیزاو هه رگیز سولتان به تۆز قالیکی له م فرمانانه دوور نه ده که وته وه. نیزامیش، هه موو سه ره مانگی ته قومه که ی له عومه ریش وه رده گرت و زۆر به چلتیسییه وه ده یخوینده وه و وشه به وشه ته تبییی ده کرد. ورده ورده، خه لکی دیش نه م ئیمتیازه یان به رده که وت، ده رگاوان و قازییه گه وه ره که ی ئیسفه هان و خه زنه داره کان، چه ند میریکی له شکر، چه ند بازرگانیکی به مو لک و مال، نه مهش بو عومه ریش کاریکی زۆری دروست ده کرد، به تایبهت ده شه وی پیش

هه موو مانگیکی. خه لکیش گه لی به تامه زرۆوه چاوه روانی نه م لیکدانه وه یان ده کرد! هه ره زه نگینه کان بو لیکدانه وه ده چوونه لای عومه ریش و نه وانه شی که پاره ی زۆریان نه بوایه، ده چوونه لای نه ستیره ناسیتی تر که شووره تی که متری هه بیت، یا نه وه تا هه ر به لایه ن که م بو پر یاردان و راپه راندنی کاریکی دیار بکراو، ده چوونه لای مه لایه ک، نه ویش چاوی ده چووقاند و قورعانه که ی ده کرده وه و په نجه ی ده خسته سه ر به کی له سووره ته کان و ئیتر سووره ته که ی بو ده خوینده وه و بو نه وهی وه لامی بو گرفته کانی چنگ که ویت. هه ندی ژنی هه ژار و ده ستکورتیش، له به ر نه وهی زۆر به په له له مه ر کیشه یه کی دیار کراوه پر یاریک بدن، نه وه به په له ده چوونه مه یدانگی گشتیی و گوئیان له رسته ی به که می هه ر که سیک بوایه، نه وه ئیتر به جزریک لیکیان ده دایه وه که گوايه له غه یبه وه هاتوه.

نه و ئیواریه جیهان به عومه ر ده لی:

- ئیمرو ته رکه ن خاتوون پیتی و تم ئایا ته قومه که ی مانگی تیر ناماده به؟
عومه ر ته ماشای خالیکی دوور ده کات:

- هه ر نه مشه و بو ناماده ده که م. ئاسمان سافه و نه ستیره یه کیش خۆی ناشاریته وه، کاتی نه وه هاتوه که بچمه روانگاه.

خۆی ناماده ده کات بو نه وهی پروات، به بی په له کردن، له و کاته دا کاره که ریک دیت و هه والیتیکی پیتی:

- ده رویشیک وا له ده رگایه و بو ئیمشه و داوای میواندیریتی ده کات.

عومه ر پیتی ده لی:

- بیهینه ژووره وه. ژووره که ی ژیر په یژه کانی بو ناماده بکه و پیتی بلتی با له گه ل ئیمه نان بخوا.

کاتیک میوانه بیانییه که دیته ژووری، جیهان ده موچاوی داده پۆشی بو نه وهی به خیر هاتنی لیکات، به لام کاره که ر به ته نیا ده گه ریته وه.

- نه وهی به باش زانی که هه ر له ژووره که ی بمییتیه وه بو نه وهی نویت و ستایشی خۆی بکات و نه م په یامه ی دامی:

عومه ر خویندییه وه، رهنگی زهرد هه لگه را و وه کو تۆتاماتیک هه لسا یه

سەرپىن. جيهان تووشى راپايى ديت:

- ئەم پياوھ كىيە؟

- ئىستا دەگەرتمەوھ.

نامەكەى لەتوېتە كرد، بەگورگەلۇقە دەچىتە ژوورە بچووكەكە و دەرگای لە دووى خۆى دادەخات. چەند ساتىكى چاوپروانى و دلەراوكن. ئەملاو ئەولای ماچكردن و پاشانىش گلەبىيەك:

- بۆچى هاتووى بۆ ئىسفههان؟ هەموو پياوانى نيزامولمولىك گلەبىت لى دەكەن.

- هاتووم ئەمەت پىن رابگەبەنەم.

عومەر لىتى ورد دەبىتەوھ. دەپەوئ لەوھ دلنیا بن كە ئەوئتر هۆشى بەسەرخۆبەوھ، بەلام حەسەن پىدەكەنى، هەر هەمان ئەو پىكەنەنە پىدەنگەى كە كاتى خۆى خەيام لە كاروانسەراكەى كاشان گوئى لى بوو.

- دل لەدل مەدە، تۆ دوا كەسى كە هەولئ ئەوھ دەدەم كە وەرت گىپرمە سەر مەزەبەكەى خۆم، بەلام پىنويستەم بەشوتىك هەپە دالدەم بدات. كى هەپە لە عومەر خەيام زىاتر بتوانى خەلكى بپارىزى، هاوخوانى سولتان و هاوپى وەزىرى گەورە؟

- قىنيان زىاتر لە تۆ دەبىتەوھ تا لە هاوپىتيان بۆ من. بەخىربىت بۆ مالى من، بەلام ئەگەر بەوھ بزنان كە تۆ لىترەى، قەد پروا نەكەى كە هاوپىتەتى من بتوانى رزگارت بكات.

- سبەى ئىرە بەجى دەهەلم.

عومەر هەست بەگومان دەكات:

- هاتوويت تۆلەى خۆت بكەيتەوھ؟

بەلام ئەوئتر هەست دەكات كە كەرامەتى برىندار دەكرى.

- هەول نادەم تۆلە بۆكەسىكى وەكو خۆم بكەمەوھ، هيسوادارم كە دەسەلاتى تورك تىكبشكىنم.

عومەر سەرنجى هاوپىتەكەى دەكات: عەمامە رەشەى پىن دادەكەنى و عەمامەپەكى دىكەى سبى خالخالئى لم پەنگى دەداتى و جلوبەرگىكى

لەبەرە لە خورى درژ دروستكراوھ و لە هەموو لایەكەشەوھ خوراوھ.

- وا دەتبىنم كە زۆر لە خۆت دلنیايت! لەبەرەم زەلامىكى لىقەوماو و راونراو دەبىنم كە لەم مال و ئەو مال خۆى دەشارىتەوھ نەزانئى لە كوئى خۆى بشارىتەوھ و شتومەكەكانى خەرجىك و عەمامەپەكە و دەتەوئ دەرهقەتى مەملەكەتىك بىت كە لە رۆژھەلاتى شامەوھ دەست پىدەكات تا هپرات!

- تۆ باسى شتىك دەكەى كە هەپە و منىش باسى شتىك دەكەم كە دەپى. بەرامبەر بەدەسەلاتى سەلجۇقىيەكان، دەعوەپەكى نوئ سەرھەلدەدات، بەوردى رىكخراوھ و دەسەلاتدار و ترسناكە. زەمىنى ژىر سولتان و وەزىران دەهينىتە لەرزە. هەندە لەمىژنىيە، من و تۆ لە داىك بوو، كاتى خۆى ئىسفههان بەدەستى بنەمالەپەكەوھ فارسى و شىعەوھ بوو كە دەسەلاتى خۆى بەسەر خەلىفەى بەغدا فەرز دەكرد. ئىمپروش، فارسەكان تەنھا كۆپلەى توركان و هاوپىيەكەى تۆش، نيزامولمولىك، لە هەموو كۆپلەكان ملكەچترە. چۆن دەتوانى ئەوھ بسەلمىنى كە ئەو شتەى راست بوو بۆ دوئىنى، سبەنى دەچىتە عەقلى كەسەوھ؟

- حەسەن، كات وەكو خۆى نەماوھ، توركان هپزىان هەپە و فارسەكانىش بەزىن. هەندىك، وەكو نيزام موساوەمە لەگەل سەرکەوتوان دەكات و هەندىكى دىكەش وەكو من پەنا دەباتە بەر كىتب و خۆى تىايا دالدەدات.

- هەندىكىش بەردەوامن لە خەبات. ئىمپرو تەنھا يەك دووانىكن، سبەى دەبنە هەزار، دەبنە لەشكرىكى گەورە و بەپروا و كەسىش نەتوانى چۆكىان پىدا دادات. من پەيامبەرىكى ئەم دەعوە نوئىم، بىن وچان بەم سەر و ئەو سەرى ولاتا دىم و دەچم، هپزى من قەناعەت پىهپىتەنە و بۆ ئەمەش تەنھا پەنا بەخوا دەبەستم، بەتەماى خواى گەورە، دەسەلاتى فاسىد لە رەگورپشەوھ هەلدەتەكىنم. عومەر، بەتۆ دلەيم، بەو كەسەى رۆژىكىان ژيانى قوتار كردم: دەپى رووداوى وا لە دونيا روو بدەن كە كەس لە واتاكەى تىبگات. تۆ تىدەگەى، تۆ دەزانى چ روو دەدات، دەزانى ئەو كەسە كىيە كە زەمىن دەلەرزىنى و چۆنىش ئەم شالاوھ كپ دەبىتەوھ.

- نامەوئ قەناعەت پىن لەق بكەم و ئەم كەفوكولەت هپوركەمەوھ،

به لّام دیته وه یادم که له بیلانی مه لیکشا بینیتم چۆن له گه‌لّ نیزامولولک که وتبویته دهمه ته قییه وه و لایه نگیری توركانت ده کرد.

- چاو بکه ره وه، من ئەو که سه بووده له یه نیم که باسی ده که ی.

- من باسی هیچ ناکه م، ته نها باسی نه سازیه که ده که م.

- ئەمه په یوه ندی به نه زانیی تۆوه هه یه سه باره ت به پرا بردوی منه وه. گله بی ئەوه ت لّی ناکه م که تۆ حوکم به سه شتی دهره کییه وه ده ده ت، به لّام ئەگه ره به سه رهاتی راسته قینه ی خۆمت بۆ باس بکه م، ئەوکات به چاویکی تره وه ته ماشام ده که ت. من له خبزانیکی شیعە ی ته قلیدییه وه هاتووم. هه میشه ئەوه یان بۆ باس کردوین که ئیسماعیلییه کان ئەهلی بیدعه تن. تا ئەو کاته ی تووشی موبه شیریک هاتم و گه‌لّ قسه ی بۆ کردم و پروا پیشینه که می له ق کرد. کاتیکیش له ترسی ئەوه ی خۆمی بۆ شل که م، بریاری ئەوه م دا که ئیتر نه ی دوینم و نه خۆش که وتم. تووشی نه خوشیه کی هه ند سه خت هاتم، ههستم کرد که ئیتر دوو ساته کانی ژیانم ده ژیم. ئیشاره تیکی بینی، ئیشاره تی خوی ته عالا بوو و نزریکم کرد، به خۆم وت ئەگه ره چاک بمه وه خۆم و ده ده گتیره سه ره مه زه بی ئیسماعیلییه کان. هه ره هه نده ی نه برد، له پریکدا چاک بوومه وه. که سیک له خبزانه که م پروایان نه ده کرد و به خیرایی چاک بمه وه.

«به‌لّی، قه‌ولم دا و سویندم خوارد، له ماوه ی دوو سالّ په یامیکیان پی سپاردم: بچمه لای نیزامولولک و خۆم بخزینمه بیلاته وه و بۆ ئەوه ی پارێزگاری برا ئیسماعیلییه کانم بکه م و به لکو له کیشه و گرفته کانیان رزگاریان ده بی. ئیتر رهیم جیهیشت و پروم کرده ئیسفه هان و له کاروانسه رایه که له شاری کاشان هه سامه وه. به ته نها له ژووریکی بچووک ژيام و له خۆم ده پرسی ده بی چۆن بتوانم بگه مه وه زیری گه وه، ئیتر ده رگام لّی کرایه وه. کئی بوو هاته ژووره وه؟ خه یام بوو، خه یامی مه زن، خودا ناردبوی بۆ ئەوه ی له جیه جیکردنی په یامه که م یارمه تیم بدات.

عومهر سه ری سوره مینتی.

- کاتی که نیزامولولک لّی پرسیم ئایا تۆ ئیسماعیلیت و منیش له

وه لّامدا پیتم وت پروا ناکه م!

- تۆ درۆت نه کرد، تۆ نه تده زانی. ئیستا ده زانی.

پرا ده وه ستیت.

خواردنت پیشکه ش نه کردم؟

عومهر ده رگای کرده وه و بانگی کاره که ره که ی کرد که خواردنی بۆ بهیئتی و دهستی به پرسیارکردن کرده وه:

- که واته ئەوه ههوت ساله به سیپالی دهر ویشانه عه ودالیی ده که ی؟

- گه‌لّی گه‌رام. کاتیک که ئیسفه هانم جیهیشت، پیوانی نیزامولولک دوام که وتن و ویستیان بکوژن. توانیم خۆمیان له قوم لّی بشارمه وه و برادرانم دالده یان دام و پاشان ریگای رهیم گرت به ره و چومه ره ی، ئیسماعیلییه کم تووش هات و داوای لّیکردم که بچمه میسر و بچمه قوتابخانه ی موژده رانه وه که ئەویش کاتی خۆی قوتایی بووه له وی. بام دابه وه به ره و نازربایجان و له ویوه بۆ شام. بیرم له وه کردبووه به ریگای ناوه وه خۆم بگه ینمه قاهیره، به لّام له لیواره کانی ئورشه لیم له نیوان تورکان و مه غریبییه کاندای شه‌ر هه لگیره سابوو، ئیتر ناچار بووم بگه ریتمه وه و له ریگای که ناره کانی هه وزی ناوه راسته وه، چومه به پرووت و تیر و ئاکر، ئیتر له وی، پاپوریکم ده سته که وت. کاتیک گه‌بشتمه ئەسه کنده رییه، وه کو میریکی نه جییزاده پیشوازیان لّیکردم، به سه ره و کایه تی ئەبو داوود، سه ره و کی بالایی موژده ده ران، کۆمیته یه که بۆ پیشوازی چاوه رییان ده کردم.

کاره که ره که دیته ژووره وه. چه ند قاپیک له سه ره فره شه که داده تی. هه سه ن ده ست به دوعا و پاران هه وه ده کات، هه ره که کاره که ره چوه ده ره وه، ئەویش ئیتر واز له ستایشه کانی ده هیتتی.

- دوو سالّ له قاهیره مامه وه. ده یان قوتایی له قوتابخانه ی موبه شیره کان ده یان خوتیند، به لّام ته نها چه ند که سیکیان لّی هه لّبژاردین بۆ ئەوه ی له ده ره وه ی خاکی فاتیمییه کان چالاکی بنوینین.

نایه وی له مه زیاتر بچیتته ناو ورده کارییه کانه وه. له گه‌لّی سه رچاوه ی دیکه وه، ئەوه ده زانین که ده رزه کان له دوو شوینی جیاواز ده وترانه وه:

ئوسولى عەقىدە، لەلایەن زانا ئایینییه کانی ئەزھەر سەرپەرشتى دەکرا و دەسیلەکانى بلاوکردنەو، لەنیو شوورەکانى کۆشكى خەلافەت رێک دەخرا، ھەر سەرکردەى موژدەدەرەکان خۆى، شەخسییەتیکى بەناوبانگى بیلاتى فاتیمییه کان بوو مەنھەجى قەناعەت پێھێتان و ھونەرى بەکارھێنانى ئەنھەت و ئاراستەکردنى ئاخاوتن بۆ عەقل و بۆ دلى دەوتەو. ھەر ئەویش خۆى، کۆدە نھیتییه کانی پێ لەبەر دەکردن کە یارمەتى دەدان کە یەکتى پێ بناسنەو. لە کۆتایى ھەر ھەلقە یەکیشدا، ھەر قوتابییەک دەھات و لەبەردەم سەرۆكى موبەشیرەکان دەنوشتایەو و ئەویش بەلگە نامە یەکی ھەلدەگرت و دەیخستە سەر سەرى کە ئیمزای ئیمامى پێوھبوو. دوا بەدوای ئەم ھەلقە یە، ھەلقە یەکی دیکە دەبەسترا، کورتتر، ئەمەیان بۆ ژنان تەرخان کرابوو.

- ھەموو ئەو زانیاریانەى کە پێویستى پێى بوو لە میسر بەدەستى ھێنان.

خەيام ھەلدەداتەو:

- ئەى تۆ جارێکیان پێت نەوتم کە لە تەمەنى حەقەدە سالى، ھەموو شتیىک فێربووم؟

- تاكو تەمەنى حەقەدە سالى مەعریفەتم کۆدەکردەو، پاشان فێرى ئەوھبووم کە برواھێنانم دەسگىر بێت. لە قاھیرەش فێرى ئەوھبووم کە خۆم وەرگێرمە سەر مەزەبى دیکە.

- چى بەو کەسانە دەلێنى کە نیازتە وەریانگێریتە سەر مەزەبە کەت؟

- پێیان دەلێم ئیمان و باوەر بەبێ مورشیدیک ھیچ واتایەکی نییە. کاتى ئیمە: «لا ئیلاھ ئیلاھ» دەدرکێن، ھەر دوا بەدوای ئەوئى دەلێن: «موحەمەد رەسولولا» یە باشە بۆچى؟ چونکە بەبێ ئەوئى باس لەو سەرچاوە یەو نەکرى کە لێوئى ھاتوو، نەفیکردنى ھەموو خواکانى دیکە و تەسدىقى خودا بەتەنھا ھیچ مانایەکی نابێت؛ واتە دەبێ ناوى ئەو کەسەش بەتێن کە ئەم حەقیقەتەى پێ راگەیانددوین. ئەم کەسەش، ئەم پەيامبەرەش، دەمیکە کۆچى دواى کردوو، چۆن دەتوانین ئەو بزاین کە

ئایا بەراستى ژیاو و لەویشەو ئەم شەھادەتەمان بۆ ماوئەتەو؟ منیک کە ئەرستۆ و ئەفلاتونم خوتندۆتەو، پێویستى بەبەلگە ھەبە.

- چ بەلگە یەک؟ بەلام ئایا توخوا لەم مەیدانە بەلگە و جووئى ھەبە؟

- بۆ ئێوئى سونى، بێگومان ھیچ بەلگە یەکتان نییە. ئێو و ابیر دەکەنەو کە موحەمەد مرد و بەبێ ئەوئى ھیچ لە دواى خۆى جیگر و خەلیفەى دیارى کردبیت و موسلمانانى ھەروا جێھێشتوو و ئەوانیش خۆیان داوئە دەستى ھەر بەھێزتر و ھەرە فیلبازتر بۆ ئەوئى حوکمرانیان بکات. ئەمە ھیچ مانایەکی نییە. ئیمە و ابیر دەکەنەو کە پێغەمبەرى خودا خەلیفە یەکی لە دواى خۆى جێھێشتوو، یەکتیک کە ھەلگى ئەم نھیتییه: ئەویش ئیمام عەلییە، زاوا و ئامۆزایەتى و بەلگە وەکو برا یەتى. عەلیش خەلیفە یەکی دیکەى دەسنیشان کردوو. ئەم سیلسیلەى ئیمامەتییە شەرعییە ئا بەم جوۆرە بەردەوامی ھەبە و لە دەمى ئەوانەو بەلگەى پەيامى موحەمەد و جووئى خوامان پێ راگە یەندراو.

- باشە دواى ئەوئى ئەو ھەموو شتە دەلێنى نازانم ئێوئى شیعەکانى دیکە چ جیاوازییەکتان ھەبە؟

- جیاوازی بیروباوەرى من و بیروباوەرى دایک و باوکم گەلنى جیاوازی ھەبە. ھەمیشە ئەوئى پێ وتووم کە دەبێ ئارام بەخۆو بەگىرین و دەرد و ئازارى دوژمنان بچێژین تا ئەو کاتەى ئیمامى غایب سەر ھەلدەدا، ئیتر ئەو پاداشتى موسلمانە راستەقینەکان دەداتەو و حوکمى عەدل و ئاسایشیش بەرقەرار دەبیت. قەناعەتى شەخسى خۆم، دەبێ ھەر لە ئیستاو بەکەوینە خۆ و خەبات بەکەین، زەمینەى ھاتن و سەرھەلدانى ئیمام خۆش بەکەین. من یەکتیکم لەوانەى کە دەسپێشخەرى دەکەن، یەکتیکم لەوانەى زەمین پان دەکەمەو بۆ ئەوئى ئامادە بێت بۆ پیشوازیکردنى ئیمامى زەمان. لەو بەگومانى کە پێغەمبەر باسى منى کردوو؟

- باسى تۆ. حەسەن کورى عەلى سەباح، حەسەنى خەلکى قوم؟

- ئەى نەیفەرموو: «کابرایەک دیت خەلکى قومە، بانگەشەى خەلکى

کابرای چاو ئه بله ق، ریگای ژیانیکی عه و دالی گرتوه بهر. موبه شیریکه ماندوو بوون نازانی چیه، هموو رۆژه لانی ئیسلامه تی تهی دهکات، ههر له به لخواه بو مه رقه و ههر له کاشغره وه تا سه مه رقه ند. بگاته ههر شوینیکیش، وه عز ددا و ئه نجهت ده هیئتیه وه و خه لکی ریک ده خا و ده یانه یئیه سهر مه زه بی ئیسماعیلییه کان. شار و شارۆچکه یه کیش جی ناهیلتی به بی ئه وه ی، نوینه ریکی تیا ده سنیشان نه کات که به باز نه یه ک چ به موریدانی شیعه، به تایبهت ئه و شیعه نه ی که ئیتر ته حه مولی ئه وه ناکه ن ههر چاوه پروان بن و بنالین، چ ئه و سونیه عاره ب و فارسانه ی که هه ست به زولم و زۆرداری تورکان ده کهن، چ ئه و لاوه به جو شانیه ی که به تامه زرۆوه له دووی بیروباوه ری ده گه رین که توندوتیژ بیت. له شکره که ی حه سه ن رۆژ له دوای رۆژ له هه راشبوون دایه. به «باتینی» نازده ده کترین، واته نه یئیه پارێزه کان، به ئه هلی بیده ش ناوده برین به خوانه ناسیش باس ده کترین. زانا ئایینییه کان له عنهت له دوای له عنه تیان بو ده نیرن: «مالویرانن ئه و که سانه ی ده چنه پالیانه وه، مالویرانن ئه و که سانه ی له هه مان سفره ی ئه وان داده نیشن، مالویرانن ئه و که سانه ی ژنیان لی ده خوازن، ژنیان ده دنه ی، خوین رۆژنیان وه کو ئاودانی باغ و باغچه هه لاله».

نه بره کان بهرز ده بنه وه، توندوتیژییه کان زۆر له ناواخنی وشه کاند ئوقره ناگرن. له شاری ساقادا، خوتبه خوینی مزگه وتی ناوی چهند که سیک ده هیئیه که له کاتی نوێژ دابه ستندا، خوین لانه ریک ده گرن و به جیا نوێژ ده کهن. بانگی جه ندرمه ده کات بو ئه وه ی سزایان دات. هه ژده له وانه گیران. چهند ماوه یه ک دوای ئه مه؛ خوتبه خوین بهر خه نجه در. نیزامولولک فرمانی ئه وه ده دات که سزایه کی نمونه بی بدرین، چونکه دارتاشیکی ئیسماعیلی به پیاوکوژ تاوانبار کرا، ئه شکه نجه درا و، له خاچیان دا و جه سته که یان به کووچه ی بازاره کانا گر دا.

میژوونوسی وای بو ده چیت: «ئهم خوتبه خوینه یه که م قوریانی ده سته ئیسماعیلییه کان بو و ئه و دارتاشه ش بوو به یه که مین شه هید»، بو زیاتر

دهکات بو ئه وه ی دوای ریگای راست که ون، خه لکیکی زۆری له ده ور کو ده بیته وه، ههروه کو ئاسنی رم وان، نه با نه ره شه با ناتوانی په رتوبلاوه دیان پی بکات، قه د بیزار نابن له شه رکردن، قه د بی هیز و لاواز نابن و پالپشتیشیان ههر خودایه».

- ئهم حه دیسه م نه بیینییه وه. ههر چه نده هه موو حه دیسه سه حه کانه یشم خویندۆته وه.

- جا ئه وه مه به سته ی تویه؟

- هه نده نابات پروا ده هیئیه.

ئاگادارېش، سهرکه و تنی یه که مینیان نزیک شاری کاین به ده دست هیتنا، ده که ویتنه باشووری نیشاپور و ده. کاروانتیک له کرمانه وه که و توو بووه ری، له شه ش سده بازرگانی حاجی پیکهتابو، ههروا باریکی گرینگیان له توتیا پی بوو. نیوه رۆژتیک له کاینه وه دوور بوو، چهند چه کداریکی ده مامکدار پریان لی ده گرن. ریشسپی قافلکه که وای لیکدایه وه که ده بی ریکرین، شتی زۆر بین بوو، ویستی له گه لیا نا باسی نه وه بکات که پارهیان بداتی. به لام نه مانه ریکر نه بوون. هه موو ریبواره کانیان به ره و گوندیکی سه نگره دراو راپیچی و چهند رۆژتیک تیا مانه وه و سوپندیان ده دری بو نه وه ی خوین ته قلیدی مه زه بی ئیسماعیلی بکه ن. هه ندیکیان قبول ده کهن و هه ندیکیان به ره لا ده کهن و قه سا بخانه به کیش بو زۆر به ی زۆریان ده نریتنه وه.

به لام، هه نده نابات گرتنی نه م قافلکه به ده بیته به سه ره هاتیکی زۆر بچووک به گویره ی نه و توانا زل و زه به لاحه ی که ده که ویتنه گه ر و ته شه نه ده کات. شه ر و کوشتار به رامبه ر به شه ر و کوشتار، شار نییه، ناوچه نییه، رینگا نییه خوی له م کاره ساته پیا ریزی، ئیتر «ناشتی سه لچوقییه کان» ورد ده ژاکی.

ئا له م کاته وه، بوحرانه به ناوبانگه که ی شاری سه مه رقه نده ده ست پیده کات. (وه کو میژو و نووسیک زۆر به قه تعی ده یگیریتنه وه و ده لی: «نه بوتایه ری قازی به ره چه له کی هه موو به سه ره اته کان ده زانی»). نه خیر، شته کان هه روا ئاسان نه بوون).

راسته عه سرانیکی مانگی سه رما وهرز، پیره پاریزه ری خه یام به جوین و نه عله ته وه له پریکدا به ژن و بوزگوره وه ده گاته ئیسه فه هان. هه رکه له ده روازه که ی تیره ناودبو ده بیته، هه ر خیرا به ره و لای ها ورییه که ی ده بیهن و له لای خوی ده یگیرسینیتنه وه، عومه ریش به مه دلخوشه که له کۆتاییدا توانی به و شیوه یه سوپاسی هه موو چاکه کانی بداته وه. وشه ی ریلینان و به خیره اتن و تیروته سه لی دوویات بوونه وه. نه بوتایه ر ده پرس و هه ردوو چاوانیشی قه تیبسی فرمیسکن:

- پیویسته زوو به زوو خۆم بگه یه نه نیزامولولک و قسه ی له گه ل بکه م. خه یام قه ت قازی له م بارودۆخه نه بین بوو. ده یه وی دلای بداته وه:
- هه ر ئیمشه و ده چین چاومان به وه زیر ده که وی. هه نده ترسناکه وه زع؟
- ده بوایه سه مه رقه نده جیبه یلم، هه لیبم.

له توانیدا نییه قسه بکات، وه خته بتاسی. پیر بووه، پیستی ره ونه قی جارانی نه ماوه، هه موو ریشی سپی بووه و ته نها برۆ تیکچرژاوه ده ره یسه کانی نه بی، ره ش ده چنه وه. عومه ر چهند رسته یه ک ده لی بو نه وه ی دلای قازی بداته وه. قازی ده ست به قسه ده کات و که می میزه ره که ی چاک ده کات و ده لی:

- ئایا نه و قوتابیه ت دیتنه وه یاد که ده موچا و شه قبوه که ناویان ده برد؟
- چۆن نه و که سه م له بیر ده چیتنه وه که مردنی خۆمی پی نیشان دام!

- نه وه ت دیتنه وه یاد که به گژ هه موو که سپکدا ده چوو که هه ر بوئیکی بیدعه ی لیوه به اته یه ؟ ئا نه وه سی سال ده بیته خوی داوه ته پال ئیسماعیلییه کان، ئیستاش هه ر به هه مان که فوکولی جارانه وه، چۆن به رگری له ئیمانی راسته قینه ده کرد، ئا به و شیوه به رگری له ئیسماعیلییه کان ده کات. سه دان، به لکو هه زاران که س دوا ی که و توون. مورشیده له خیا به نه کان و یاسای خوی به سه ر بازرگانه کانا ده سه پیته. چهند جاریک سه رم له خان دا. خو ناسرخانت ده ناسی، له پریکدا تووره ده بوو و زووش هیور ده بووه وه، یا زۆر له پیویست توندوتیژ بو یا نه وه تا به خشنده بوو، نه مری خوا ی کرد و له نوئژ و تاعه تدا دوعای خیری بو ده که م. ده سه لات ئیمیرۆ له چنگی برازا که یه تی، نه حمه د ناوتیکه، لاوتیکی کۆسه یه، بی بریاره و ناشزانریت چۆن بیرده کاته وه، منیش نازانم چۆن مامه له ی له گه لدا بکه م. چهند جاریک، ناره زایی خۆم لای ده رپری و باسی مه سه له ی موامه ره بیدعه ییه کانم بو کرد و، هه ره ها باسی ترسناکیی وه زعه که می بو کرد، ته نها به یه ک گوپی خافلا و به بیزاریه وه گوپی لی ده گرتم. هه ستم کرد که نایه وی شتیک بکات، سه ره وکی میلیشیاکان و چهند فرمانه ریکم کۆکرده وه و نه وانه ی که جیی پروا بوون و

رایانم گه یاند که ده بی چاودیری کۆبوونه وهی ئیسماعیلییه کان بکه ن. سنی پیاری جیتی پروا، به نۆزه، جیتی پیتی قوتابییه ده موچا و شه قبوه که یان هه لده گرت. ئامانجی من ئه وه بوو که راپۆرتیکی ورد دهرباره ی چالاکییه کانی پیشکشی خانی بکه م بۆ ئه وهی چاوی بکرتیه وه. تا ئه و رۆژهی که پیوانم پیتیان وتم که سه رۆکی بیدعه بییه کان و له سه مه رقه نده.

- حه سه ن سه باح؟

- شه خسییه ن. پیوانم له مسهر و ئه وسهری شه قامی ئه بداک، له گه ره کی غاتفه ر، چاودیری کۆبوونه وهی ئیسماعیلییه کان یان ده کرد. کاتیکیش سه باح دهرهات، جلویه رگی سۆفیانی له به ربوو، هه لپه یان کرده سه ری، گونیه یه کیان خسته سه ری و بۆیان هیتام. هه ر خیرا، ره وانیه کۆشکم کرد، به یه خسیرکردنی، شانازیم به خووه ده کرد. کاتیکیش سه باح ده گاته لای ئه و، فرمان ددها دهستی بکه نه وه و به ته نها جیتیان به یلتن. زۆرم پین وت و زۆر باسی مه ترسی ئه مانم بۆی کرد، باسی گشت ئه و خه تایانه م بۆ کرد که تاوانباریان ده کات، هیچی نه کرد. ده یوبست، هه روه کو ده ی وت، قه ناعه تی پین به یینی و بیگه رینیتیه وه سه ر ریتگی راست. چاوپیکه وتنه که درێژهی کیتشا. جارنا جارێ، یه کتی له ئاشناکانی ده رگاکه ی لادهات، ئه م دووانه هه ر ده مه ته قیتیان بوو. بۆ به یانی شه به ق، هه ردووکیان به ته نیشته یه که وه بیینی، نوێژ ده که ن و هه مان وێرد و ستایشیشیان به ژیر لێوه وه یه. موسته شه اره کان، پالیان به یه که وه ده نا بۆ ئه وه ی بزانه چ خه به ره.

دوای ئه وهی ئه بوتایه ر پیهاله یه که شه ربه تی ئۆرژبای خوارده وه، دهستی به سوپاس و ستایشکردنی خودا کرد:

- ده بوایه ئه وه ئاشکرا کریت که گه وره ی سه مه رقه ند، حاکیمی ئۆزه گیستان، میرات هه لگری بنه ماله ی خانه ره شه کان، چووه پالی بیدعه بییه کانه وه.

بیگومان خۆی له م ئاشکراکردنه دووره په ریز گرت، هه میشه خۆی

به گرتدای ئیمانی راسته قینه داده نا، به لام هیچ شتیکی ئیتر له وانیه پیتشو نه ده چوون. موسته شه اره ئیسماعیلییه کان جیتی موسته شه اره کانی میریبان گرته وه. سه رکرده ی میلیشیایکان، ئه وانیه سه باحیان ده سگیرکرد، به ئه شه که نجه ی جوړاوجۆر، یه ک له دوای ئه ویتتر کوژران. پاسه وانه تاییه ته که ی خۆمیش، یه کتی له پیوانی قوتابییه ده موچا و شه قبوه که جیگای گرته وه. چ شتیکی له به رده م مابوه وه؟ له گه ل یه که مین قافلای حاجیاندا سه ری خۆم هه لئه گرم و بییم و ئه م بارودۆخه بۆ ئه و که سانه باس که م که شمشیتری ئیسلامیان به دهسته وه یه، نیزامولولک و مه لیکشا.

هه ر بۆ هه مان ئیواره، خه یام ئه بوتایه ر ده باته لای وه زیر. لای ئه و جیتیان ده هیلتی بۆ ئه وه ی به دووقۆله دانیشن. نیزام زۆر به وردی گوتی بۆ میوانه که ی راگرتوه، سه فه ره که ی ته عبیری له شه ژان و ناخوشییه ک ده کرد. کاتیکی قازی بیده نگ ده ییت، ئه ویش ده ست به قسه ده کات:

- ده زانی سه به بکاری راسته قینه ی ئه م هه موو به دبه ختییه ی سه مه رقه ند و سه به بکاری ئه م هه موو به دبه ختییه کییه؟ ئا ئه و پیاوه یه که تۆ تاکو ئیره ت هینا!

- عومه ر خه یام؟

- ئه ی ده بی کیتی تر بیت؟ خواجه عومه ر کاتی خۆی شه فاعه تی بۆ حه سه ن کرد و ئا له و رۆژه ی ده متوانی بیکوژم. نه به یشتت بیکوژین. ئایا ده توانی ئیمرو کوشتنی ئیمه ی پین قه دهغه بکات؟

- قازی نازانی چی بلتی؟

نیزام ئه و پرسیاره ی لێ ده کات. ئه بوتایه ر، فیکره ی ئاماده ی پتییه، زۆر له سه رخۆ، به شپوه یه کی ره سمیانه دیته قسه:

- کاتی ئه وه هاتوه که به یداغی سه لجوقییه کان له سه ر شاری سه مه رقه ند بشه کیتته وه.

پوخساری وه زیر ده گه شیتته وه پاشان خه موک هه لده گه ری.

- قسه کانت ده بی به ئالتوون بکیشرتین. گه لێ له میژه، به رده وام ئه مه بۆ سولتان دووباره ده که مه وه که مه له که ت ده بی بگاته ئۆزه گیستان،

شارانی وهکو سه مه رقه ند و بوخارا نابج له دهره وهی حوكمړانی ئیمه دا بن.
 بی سوود، مه لیکشا نایه وی گوی بو ئم قسانه شل کات.
 - تهنانت له شکرې خان لاواز بووه و میره کان ده میکه مووچه یان
 وهرنه گرتووه و قه لا و سهنگه ره کانیش له بی خزمه تی بوونه ته ویرانه.
 - ئیمه ئمه ده زانین.
 - مه لیکشا له وه دترسی، دترسی وه کو باوکی لی به سر بیت، نلب
 نه سه لانی باوکی، نه گهر بیت و له رووباره که بپه رپته وه؟
 - به هیچ شپوه به ک.
 ئیتر قازی پرساری دیکه ناکات و چاوه روانی وه لام دانه وه به.
 نیزام ده لی:
 - سولستان نه له رووباره که دترسی، نه له له شکرې دوزمنیش. نه
 تهنه له ژنیک دترسی!
 - له تهرکن خاتون؟
 - سویندی خواردووه نه گهر بیت و مه لیکشا له رووباره که بپه رپته وه،
 ئیتر نه وه لی قه ده غه ده کات که بچپته ژیر هه مان لیفه وه و حه ریمه که شی
 لی بکاته جه هه نهم. ناشی نه وه مان له یاد بچیت که سه مه رقه ند شاری
 نه وه. ناسر خان باوکی بوو. نه حمه د خانیش برازیه تی. ئوزبه گیستانیش
 مولکی بنه مال که یانه. نه گهر بیت و نه مه مله که ته ی که به بازووی
 بابوای پیرانی دروست بووه، تووشی رووخان بیت، نه وه تورکن خاتون،
 له نیوژنه کانی کوشک، شوینی خوی له ده ست ده دات و نه وه له شی له
 ده ست ده چیت که کوره که ی خوی بو نه وه ناماده بکات که جیگای
 مه لیکشا بگریته وه.
 - به لام کوره که ی تهنه دوو ساله ته مه نی!
 - راسته، تا کولو و منال بیت، نه وه نه و کات ده بی دایکی خه بات
 بکات بو نه وهی دواروژی بو مسوگر کات.
 قازی ده گاته نه و نه جامه و ده لی:
 - وه کو نه وهی من تیگه یشتو و بیتم، سولستان به وه رازی نابیت که قه د

سه مه رقه ند بکاته ژیر رکیتی خوی وه.
 - نه مه نه وت، به لام پیوسته رای له مه ر ئم مه سه له یه وه بگوردریت.
 ئاسانیش نییه که چه ک و تفاق له تهرکن خاتون چاکترمان ده سکه ویت
 که هیزی قه ناعت شک بیات.
 قازی سوور هه لگه را. بزه کی به نه ده بانه ده کات، به بی نه وهی
 مه وزووعه که به لایه کی دیکه دا وهرچه رخی.
 - ئایا نه و شته ی که لای تو ده یلیم، هه ر هه مان شتیش لای سولستان
 دووباره نه که مه وه، ئایا نه وه به س نییه که به سولستان رابگه ینم که
 موامره ی شوومی حه سن سه باح له ئارادایه؟
 زور به هیشکی نیزام وه لام ده داته وه:
 - نه خیر.
 میشکی زور قاله بو نه وهی بییر له نه نجه ت هینانه وه بکاته وه. خه ریکی
 دروستکردنی پلانیکه. میوانه که ی چاوه روانی نه وه ده کات که خوی
 ته حدید کات.
 وه زیر به ده سه لاته وه وه لام ده داته وه:
 - گوئی بگره. سبه ینی برۆ بو حه ریمی سولستان و هه ول بده چاوت
 به سه روکی خه سینراوان بکه ویت. پیی بلتی که تو له سه مه رقه نده وه دی و
 هه والی که سوکاری تهرکن خاتونت پییه و ده ته وی چاوت پیی بکه وی.
 مه به ست له قازی شاره که یه تی، یه کی له خزمه تکاره کانی بنه مال که یه،
 مومکین نییه، پییشه وازیت لی ده کات.
 قازیش هیشتا سه ری به ته وای بو نه له قانده رو، نیزام به رده و امیی ده داته
 قسه که ی:
 - که ده گه یته ژووری به ره کان، باسی که ساسی و په ژموورده یی شاری
 سه مه رقه ندی بو بکه، باسی نه وه بکه که چۆن به ده ستی بیدعه بییه کاند
 ده نالینتی، به لام باسی نه وه نه که ییت که نه حمه د خوی ته قلیدی مه زه بی
 ئیسا عیلییه کان کردووه. به پیچه وانه وه، خوت له و باسه نریک بکه وه که
 حه سن سه باح چاوی له ته خته که ی برییه وه و ژیان له هه لاکه ت دایه و

مهگه ر تنهها خودا بتوانی رزگاری کات. نهوهشی پی بلتی که تو هاتووی چاوت بهمن بکویت و که نهستوانی زور بهباشی گویت لی بگرم و تهنانهت باسی نهوهش بکه که ویستوومه قهناعهت پی بهیتم که چاوت بهسولتان نهکویت.

بۆ رۆژی دواپی، سیناریۆکه، وهکو چۆن پیلان کرا، بهبی هیچ تهگه ره بهک جیبه جی بوو. لهو کاتهی که تهرکهن خاتوون نهوهی گرت ته نهستو که قهناعهت بهسولتان بهیپی که رزگارکردنی خانی سهمه رقه ند پیویسته، نیزامولولک خووی وا پیشان ده دات که رتهی نهه جهنگه ده داته وه، له هه مان کاتیشدا زور بهگه رموگوری خویمان ته یار ددا. له ریگای نهه جهنگه وه، نیزام له وه نه ده گه را که ئوزه گیستان بخاته ژیر رکیفیه وه، له وهش که متر که سه مه رقه ند داگیر بکات، به لکو ده یویست ناو و شورتهی پیشیلکراوی دهستی ئیسماعیلییه کان بگه رپنیه وه. لیره وه پیویستی به سه رکه وتنیکی بی خه وش و ئاشکرا بوو بۆ نه وهی دهنگ بداته وه. چه ندين ساله، سیخوره کانی سویندی بۆ دهخۆن که شوینی حه سه ن دیاری کراوه و ده ست به سه رگرتنی جی گومان نییه، به للام نهه یاخیبووه ناگیریت و له پریتیشدا له شکر و پیاهه کانی له پیش چا و ن ده بن. که واته نیزام له هه لیک ده گه ریت که له شکره کانیان رووبه رووی یه کتر بینه وه. سه مه رقه ند خاکیکی چاوه روان نه کراوه.

له به هاری ۱۸۹۰، له شکریک که له دووسه ده هزار کهس پیکهاتبوو که وته ری، به فیل و که ره سه ی ئابلۆقه دان. چ گرینگیه کیان هه یه، پیش نه وهشی له شکر خووی ته یار دات، درۆ و پرو پاگه نده ی زور بلا بوونه وه، وه کو هه موو له شکر یکی دیکه ئامانجی خووی ده هیئیه دی. سه ره تا بوخارا گیرا، به بی هیچ بهرگریه ک، پاشان به ره وه سه مه رقه ند ده روات. ده گاته بهر ده روازه که ی شار، مه لیکشا له نامه یه کی زور غه مگین، به نه حمه د خان راده گه یه نی، که وا هاتووه له ژیر باری بیدعه بییه کان رزگاری کات. خانیش وه لامیکی ساردی بۆ ره وان ده کات: «داوای هیچ له برای گه وره ی خۆم نه کردبوو». مه لیکشا سه رسورمانی خووی له لای نیزام ده رده بری، نه ویش به هیچ گه رموگوری به ک ده لی: «خان له هاتوچۆدا ئازاد نییه، وه کو نه وهی

که وجودی نه بیته ده بی هه لسوکه وت که یه ت.» له هه موو حاله تیکدا، له شکر نابی بکشیتته وه، میره کان چاوه روانی غه نیمه ی خویمان ده که ن، نابیته به ده ست به تالی بگه رپنه وه.

هه ر له رۆژانی یه که مه وه، به یارمه تی پاسه وانیکی خاینه وه، یارمه تی ئابلۆقه ده رانی دا که زه فه ر به شاره که دا به رن. له رۆژئاوا، نزیک ده رگای دیره که، سه نکه ری خویمان لیده ده ن. بهرگریه کهرانیس، به ره وه بازاری باشوور ده کشتیه وه، له ده وری ده روازه ی کیش گرت ده بنه وه. به شیک له دانیشته وان لایه نگیری له شکر سولتان ده که ن، نازووقه ی بۆ دابین ده که ن، وره ی بهرز ده که نه وه، به شیکی دیکه ی دانیشته وانیش ده چنه پال نه حمه د خانه وه، هه ر که سه و به گویره ی بیروبا وهری خووی. به درپژایی دوو هه فته، شه ریکی جه رگیر له ئارادیه، هیچ کاتیکیش گومان له وه نا کری که بتوان به ته واوی بچنه شاره وه. خان له گه ره کی گومه ته کان، له مالی یه کی له براده ره کانی خووی دالده دابوو، هه نده نابات به زیندانی ده گییری و هه موو ئیسماعیلییه کانیسی له گه لدا، ته نهها حه سه ن نه بیته، به که نالیکی ژیر زه مینییه وه توانی هه لبی.

راسته نیزام سه رکه وت، له بهر نه وهی گه مه ی به سولتان و ژنه سولتان کرد، به ته واوی په یوهندی خووی له گه ل بیلاتدا ژه هراوی کرد. نه گه ر بیت و مه لیکشا له وه په شیمان نه بیته که به ناوبانگترین شاری ئوزه گیستانی داگیر کرد، به للام موعاناتی نه وهی هه یه که گه مه ی پی کرا. نه مه ش ده گاته نه و ئاسته ی که دژ به ریک خستنی ئاهه نگیک راده وه ستیت. نه ویش هه روه کو نه ریت. ئاهه نگ بۆ سه رکه وتنی له شکر ئاماده ده کرا. «قرچوکیه!» نیزام نه مه ی زور به ناحه زییه وه ده رده بری.

نه وهی په یوهندی به حه سه ن سه باحیشه وه هه بوو، نه وه ده رزیکی زور چاکی له مه ر به زینی خویه وه وه رده گرت. له جیاتی نه وهی بچیت میره کانی وه رگرتته سه ره مه زه بی ئیسماعیلی، ده چیت سه ره ختترین ئامیری جه نگ داده مه زرتتی که له وه و پیش ئینسانیه ت ئامیری وای قه د نه بینبوو: کومه له ی حه شاشه کان.

ههله مروت. قه لایه که له سهر گابه ردیک که به رزی شهش هه زار پییه، دیمه نی چپای پروته لهی هه یه و دهریاچه ی فه راموشکراو و قه راغ چپای هیشک، گه وهی باریک. گه وره ترین له شکر ناتوانی پییدا سهرکه وی، گه سهر باز له دوی سهر باز نه بیته. زه به لاحترین مه نجه نیقیش ناتوانی زه فه به دیواره کانی به ریت.

پروباری شا - پروود به «دیوانه پروبار» ناوزه د کراوه، به نیو چپایه کانیدا تیده په ری و به هارانبش، دوی توانه وهی به فری ته لبوز، ته شه نه ده کات و به خپرابی هاژه ی دیت و له گه له خو با به رد و دار راده مالتی. چ به دبه ختییه که بو ته و که سه ی لپی نزیک بیته وه، چ به دبه ختییه که بو ته و له شکره ی که جورته ت ده کات له قه راغیا خیتوه هه لدا!

له پروباره که و له دهریاچه کانه وه هه مو ئیواره یه ک مژیکه ته ستوری لۆکه یی، به رز ده بیته وه و به قه د شاخه که یا هه لده گژی پاشان به نیمچه گیشرونه وه ئوقره ده گریته. بو ته وانه ی که له و به رزه نیشته جین، کوشکه که ی هه له مروت به دوورگه یه ک ده چووین که له ناوه ندی ئوقیانوسیتکی هه ور دایه. نه گه له خواربشه وه تپی پروانی، نه وه ته نها له خانووی نه جنده ده کات.

به دیالیکتی ناوچه که، هه له مروت به واتای «ده رزی هه لۆ» دیت. ده گپرنه وه و ده لین، میریک بو کونترۆلکردنی چپاکانی ده وروبه ر، ویستی قه لایه ک دروست بکات و به و بونه یه وهش هه لۆیه کی مالیی به ره لا کرد. دوی ته وهی تم هه لۆیه به ئاسمانا خولایه وه و له سهر گابه ردیکدا نیشته وه. میریش تیگه یشت که چاکترین شت ته وه یه که دیراسه ی شوینه که بگریته.

حه سن سه باحیش لاسایی هه لۆکه ی کرده وه. هه مو ولاتی فارسی ته ی کرد، له دووی شوینییک ده گه را که تیایا موریده کانی کوزکاته وه و فیریان بکات و ریکیان بخات. دوی شکستییه که ی سه مه رقه ند، له وه تیگه یشت

که داگیرکردنی شاریکی گه وره فیکره یه کی نابوته و رووبه پرووبونه وش له گه له شکره ی سه لجوی، ته نها له به رزه وه ندی ته وان دایه. که واته پیویستی به شتیکی دیکه هه بو، بسته زه مینیکی نیو شاخ و داخ، که گرتن و ته یکردنی مومکین نه بیته و هه ر له ویتوهش به ره وه هه موو گوشه یه کی دونیا، گه شه به چالاکییه کانی بدات.

له و کاته ی که ئالا دامالراوه کانی ئوزبه گیستان، له سهر شه قامه کانی ئیسفه هان ده شه کانه وه، حه سن گه یشتیوه ده وروبه ری هه له مروت. تم شوتنه بو ته و به ئیشاره تیکی یه زدانی لیکدایه وه. کاتیک که هه ر له دووره وه چاوی پیی که وت، له وه تیگه یشت که ده بی تا له وی بیته و به س، تا له وی کۆتایی به عه ودالییه که ی ده هین و تا له ویش شاهه نشاکه ی خوی داده مه زرتی. ته و کات هه له مروت گوندیک بوو شووره به ست له نیو چه ندین گوندی دیکه که تیایا چه ند سهر بازیک و به خاوو خیزانه وه ده ژبان، چه ند کاسبکاریک و چه ند جووتیاریک و موختاریکیش که نیزامولولک دیاری کردبو و دهره به گیکیش به ناوی مه هدی عه له وی که ته نها خوی به ئاودیر و رینه وه ی گویز و تری و هه ناروه خه ربیک ده کرد، موختاری ته وی بوو. هه راوزه نای مه مله که ت خه ونی لی نازرتی.

سهره تا حه سن چه ند هه قالیکی نارد، رۆله ی ناوچه که بوون، خو یان تیکه لی پاسه وانه کان کرد و وه عزیان بو یان دده و وهریانان ده گپرا. دوی چه ند مانگیک، توانیان هه وال بدنه مورشید و ته وه ی پی رابگه تین که زه مینه ناماده یه و ده توانی بیته. حه سن ده روات، وه کو هه موو جاریک خوی له خه رقه ی سو فییان ده پیچیتته وه. ده گه ری و ده پشکنی و تا قیب ده کات. موختار میوانداری پیای خواناس ده کات. پیی ده لی حه زی له چیه و به چی دلی خو ش ده بیته.

حه سه نیش وه لام دده اته وه:

- پیویستم به قه لایه ک هه یه. ته ویش له دلی خوی ده لی، تم ده رویشه رۆحی نوکته ی هه یه. به لام میوانه که بزه نایگری.

- من هاتووم ده ست به سهر تم شوینه دا بگرم، هه موو پاسه وانه کان

کاتیکیش دهنګویاسی گرتنی هه له مووت ده گاته ئیسفه هان، هه رایه کی هه نده نانیتته وه. شار زیاتر گرینگی به مملانیته که ی نیوان نیزام و کوشک ده دات که گه یشتبوه تر و پکی. تورکه ن خاتون له و شالوده ی که وه زیر بر دییه سهر که سوکاره که یا خوش نه بوو. داواش له مه لیکشا ده کات که وه زیره زور به توانا که ی تیر و بکات. ده یوت، دوا ی مردنی باوکی، سولتاتن چیگر یکی هه یه و له مه ش شتیکی ئاسایی تر نییه، نه و کات ته مه نی حه قده سال بوو؛ ئیمر و ته مه نی سی و پینج ساله، پیاویکی کامله، خو هه تا هه تاش نابج کاروباری ولات له ژیر ده ستی ته تا که ی بیت:

کاتی نه وه هاتوه که نه وه ی پی بوتریت که مه لیکشا گه وره ی مه مله که ته! کیشه که ی سه مه رقه ند نه وه ی نه سه لماند که نیزام له وه نه ده گه را که ده سه لات و توانای خو ی بسه پینتی و سه روکی خو ی هه ل خه له تینتی و له پیش هه موو دونیاش و کو منالیک مامه له ی له گه ل بکات؟

نه گه ر بیت و مه لیکشا دوو دل له وه ی که یه که م هه نگاو له م روو وه هه لنی، نه وه روو داویک ناچاری ده کات. نیزام کوره زا به کی ده کاته حاکی شاری مه رقه، هه رزه کار و تمووخی زوره، زیاد له پیوستیش به توانا و ده سه لاتی باپی ریه وه ده نازی، نه وه ی به خو ی شک برد که له به رده م خه لکییه وه له میریکی پی ره میردی تورک بدات. نه ویش به گریان و فوغانه وه هات شکایه ت لای مه لیکشا تووره ده بی و له کو بوونه وه یه کدا، نه م په یامه ده نوو سریت و بو نیزام ده نی ردریت: «نه گه ر تو خو ت به یاریده ده ری من ده زانیت، پیوسته گو ترا په لی من بیت و، نه وه ش له خزمه کانت قه دهغه بکه ییت که گپچهل به پیاوانی من بکن؛ نه گه ریش خو ت له قه ره ی من ده ده ی و خو ت به شه ریکی ده سه لاتم ده زانی، بریار درده که م که حوکی خو ی هه بیت.»

و ترا ی په یامه که، وه فدیکي بالاش که له پیاوانی ماقوول پیکهاتبوون سه فهر ده که ن و نیزامیش وه لام ده داته وه: «به سولتاتن بلین، نه ی نه وه ی له

ده بی نه وه بوتری که نه نجامی نه م گفتوگو یه، نه جیتی باوهره و، شتیکی زور غه ربیشه. نه و روژ هه لاتنا سانه ی که سه یری کتییی میژوونووسانی نه و سه رده مه یان کدر ووه، به تاییه ت نه و چیروکانه ی که تاییه ت به ئیسماعیلییه کان نوو سرا بیتن، بو نه وه ی له وه دلنیابن که هه ل خه له تاندرایتن، نه وه نه و کتیبانه یان دوو یاره ده خوینده وه.

با دیه نه که به یینه پیش چاوی خو مان.

له کو تایی سه ده ی یانزه داین، وردتر، له ۱۰۹۰/۹/۶ داین. حه سه ن سه باحی بلیمه ت، دامه زرتیه ری کو مه له ی حه شاهه کان که خه ریکه ده ست به سه ر قه لاکه دا بگری و ئیتر بو ماوه ی ۱۶۶ سال ده بیته باره گای نه م تایفه یه ی که له میژوو به توندو تیزترین تایفه ده می ردریت. به لام و ا به چوار مه شقی به رامبه ر به موختار دانیشتووه و به بی نه وه ی ده نگ به رزکاته وه، ده لی:

من هاتووم ده ست به سه ر هه له مووتدا بگرم.

نه وی تریش له وه لامدا:

نه م قه لایه سولتاتن داومیتتی. بو نه مه ش نرخه که ییم داوه!

چه ندی؟

سی هه زار دراوی زپرا!

حسه ن سه باح کاغه زیک ده گریته ده ست و ده نوو سی: «تکایه سی هه زار دراوی زیر بده نه مه هدی عه له وی، نرخه قه لای هه له مووته. خودامان کافییه، هه ر نه وه پاریزه ری گه وره مان.» به سه ر روخساری موختاره وه دوو دل له ده خویندریتته وه، بی ری نه ده کرده وه که ئیمزای کاربایه کی گونیه له به ر نرخه نه و پاره یه ی هه بی. به لام، کاتی گه یشته دامغان، له کاتی خو ی توانی سی هه زار دراوه زیره که ی وه رگریت.

بیرچۆتەوێه ک تاکو ئیستا من شەریکی بووم و بەبێ منیش نەیدەتوانی توانای خۆی سەقامگیرکات! ئایا ئەوێ لەبیر چووێوە کە دوا بەدوای مردنی باوکی، من کاروباری دەولەتم بەرپۆه دەبرد و هەر منیش بووم ئەوانی ترم دوورخستەوێه کە بەتەمای دەسەلات گرتنە دەست بوون و هەموو یاخیبووانم هێناوە چۆک؟ بەهۆی منەوێ کە تا ئەوپەری دونیا ریز و حورمەتی دەگیری؟ پۆن پیتی بلین بەلێ تازە کاسە و کەوچکمان بەکە!»

نامەبەرەکان تووشی حەپەسان هاتن. چۆن دەبیت پیاویکی وەک نیزامولولک ئا بەم جۆرە قسە ئاراستە سولتان بکات، ئا بەم قسانە نەگبەتی بۆ خۆی دەنیتەوێه و گۆر بۆ خۆی هەلەدەکەنی؟ ئایا لووتبەرزبێه کە یەشتوونەتە ئاستی شیتبوون؟

ئا لەو پۆژاندا، تەنها هەر پیاویکی دەیتوانی بەوردی ڕاچی ئەم پریارە بکات، ئەویش خەیاڵ بوو. چەند هەفتە یەکە، نیزام بەدەست ئازاریکی کوشندەوێه دەتلاێه، شەوان خەوی لە چاوی دەتۆرین و بەرپۆژیش لەبەر ئازار ناتوانی تەریز بکاتە سەر کاروبارەکانی. دوا ئەوێ عومەر فەحسی کرد، پرسیاری لیکرد و دەستی لێدا، ئەوێ بۆ روون بووێه کە دومەلێک لە ریشالەکانی دایە و نایەلی زۆریش بۆ.

شەویکی گەلی سەخت بوو کە دەبوا یە خەیاڵ ئەم حەقیقەتە بەهاورپێه کە یەلی.

- چەند پۆژی دیکە ژبانم بەبەرەوێه ماوێه؟

- چەند مانگیک.

- هەر ئازار دەکیشم؟

- دەتوانم دەرمانیکت بۆ بنوسم کە لە تلیاک دەرەهێنیت، دەتوانی ئازارەکەت لەناو ببات، بەلام کەمی گیتژت دەکات و توانای ئیشکردنت نامینێ؟

- ئیتر توانای نووسینم نامینێ؟

- توانای ئەوێشت نامینێ کە درێژە بەگفتوگۆکانت بەدی.

- مادام، ئازارم پێ باشتره.

لە نیتوان پرسیاریک و وەلامیکدا، بێدەنگیێه کە درێژ بالی دەکیشا. لەنیو ئازارچیتشتن، بەردەوامییان دا بەقسەکردن.

- خەیاڵ، تۆ ترسی ئەو دونیای هەیه؟

- ترس لە چی؟ ئەو سەر دنیا یا عەدەمە یا میهرەبانییە.

- باشە ئەو هەموو خراپانە ی کە کردم؟

- با خەتاکانت گەلی گەورە بن، رەحمەتی خودا گەلی گەورە تره.

نیزام کەمی هەستی بەئارامیی کرد.

- باشەشم کردوێه، مزگەوت و قوتابخانەم دروست کرد و دژی بیدعەییێه کان شەرم کرد.

لەبەر ئەوێ خەیاڵ رەتی نەدەدایەوێه، بەردەوامیی دا بەقسەکانی:

- سەد سالی دیکە، هەزار سالی دیکە، دیمەوێه بیری کەس؟

- ئاخر چۆن چۆنی بزانی؟

دوا ئەوێ نیزام بەجۆرە رەقەبەراییەتیێه، سەرنجیکی وردی دایە، دەستی بەقسە کردوێه:

- ئەرێ ئەوێ تۆ نییت کە جاریکیان وتوتە: «ژبان هەرچەشنی گر وایە. گلپەیه و ریبواران فەرامۆشی دەکەن، سوتماکە و با پەرتوبلاوی دەکاتەوێه، یەکیکیش ژیا.» باوهرت وایە چارەنووسی نیزامولولکیش هەر وایە؟

راوہستا. عومەریش هیچ نالی.

- حەسەن سەباحی هاوهرت، ئەمسەر و ئەوسەری ولات دەکات و جاری ئەوێ لێدەدات کە من خزمەتکاریکی نابووتی تورکانم. توخوا دەبی سبەینێ، ئەمەم لە دواوێه بوتری؟ من دەبە عەیب و عاری رەچەلەکی ئارییان؟ ئەوێهیان لە بیر دەچی کە بۆ ماوێه سی سال رەقەبەراییەتی سولتانم کرد و توانا و دەسەلاتی خۆم فەرز کرد؟ چ شتیکم پێ دەکرا، دوا ئەوێ لەشکرەکیان سەرکەوتنیان بەدەست هینا؟ ئەرێ خۆ تۆ هیچ نالی.

هەستت دەکرد کە لەوێ نییە.

- حەفتا و چوار سال، حەفتا و چوار سالی رەبەق وایە پێش چاوما تێدەپەرن. چەندین شکستی و چەندین پەشیمانی و چەندین شتی دیکە

که حهزم دهکرد به شیوهیه کی دیکه بژیامایه.

چاوانی به نیوه کراوهیی و لیوه کانی گرز بیوون:

- مالوئیران خه یام! ئەمه هه مووی خه تای تو بوو که حهسەن سه باح ئەم هه موو خراپییه دهکات.

عومەر ویستی وه لآم ده داته وه: «له نیتو تو و حهسەن شتی هاوبه ش زۆرن! ئەگەر بیت و مهسه له یهک تووشی ئیغرات بکات، جا دروستکردنی ئیمراتوورییه تیک بیت یا زه مینه خوشکردن بیت بو سه ره له دانی ئیمام. به نیهت منه وه هه موو کیشه یهک که ئینسانی تیا بکوژیت، ئیغرام ناکات. له پیش چاوم دزیتو و نابووت و بووده له ده بیت، با کیشه یه کی راستیش بوو بیت. هیچ کیشه یه کیش راست نییه ئەگەر بیت و په یانی له گه له مهرگدا هه بیت.» ناره زووی ئەوهی ده کرد هاوار بکات، به لآم جله وی خۆی گرت، بیده نگ بوو، بریاری ئەوهی دا که واز له هاورییه که ی بهینی و به ئه سپایی به ره و چاره نووسی خۆی شوڕیته وه.

سه ره رای ئەو شه وه سامناکه، نیازم به ناچاری خۆی ته سلیمی واقع کرد. خۆی به وه راهیئا که ئیتر بی و جووده. به لآم، هه ندهی نه برد، خۆی له کاروباری ده ولت ده دزییه وه، بریاری ئەوهی دا که ئیتر خۆی به نووسینه وهی کتیبیک خه ریک بکات که له ژیر ناوونیشانی سیاسه تنامه ده ناسرته وه، لیکۆلینه وه یه که له مه ر کیشه ی حوکمرانی و کتیبیکی به هادار و سه رنجراکیشه، گرینگی بو ژۆژه لاتنی دونیای ئیسلامه تی، وه کو میره که ی ماچیا قیل و ایه بو ژۆژئاواییه کان. به لآم جیا وازییه کی گه وره ش له و نیوه نده هه یه: میر کتیبی یه کی که له کاروباری سیاسه ت تووشی شکستی ده بی و له رووی ده سه لاتیش وه تووشی حیرمان هاتوه، که چی سیاسه تنامه به ره مه یکی ده گمه نه له ئەزمونی یه کی که له دامه زرینه رانی ئیمراتوورییه تیک.

ئا به م شیوه یه، له و کاته ی که حهسەن سه باح ده میتک نه بوو ئەو قه لا سه خته که ی داگیر کرد بوو که خه ونی پیوه ده بینی، پیاوه به هیتزه که ی مه مله که ت ته نها خه ون به وه ده بینی که شوینیکی له ناو میژوودا ده سگیر

بیت. وشه ی راستی زیاتر به دلله وه ک له وشه بو موجامه له کردن، ناماده شه تا دوا هه ناسه ته حه دای سوڵتان بکات. هه ره وه کو بلیتی که ناره زووی له مردنیکی ئیستیعرازییه، مردنیک به بالایی خۆی بیپووری.

ده سگیری ده بی.

کاتییک وه فده که ده گه رینه وه و نامه که ی نیازم به مه لیکشا راده گه یه نن، مه لیکشا به هیچ شیوه یه ک ئەو وشانه ناچنه عه قلییه وه پروا ناکات.

- به راست، وتی شه ریکی منه و هاوشانی منه؟

دوای ئەوهی وه فده که هه موویان به حه سه ره ته وه دووپاتیان کرده وه، سوڵتان شیت و هار ده بیت. ده یه وی قازووقی تیبیرن، به زیندوویی گوشتی لی بکه نه وه، له سه ر ته خته داره کانی قه لاش له خاچ درئ. پاشان به ره و لای تورکه ن خاتوون راده کات و بو ئەوهی رای بگه یه نی که نیازم لولک له هه موو وه زیفه یه ک دوورخاته وه و مه رگی ده خوازی. ئەوهی ده مینیته وه ئەوه یه، چۆن و به چ شیوه یه ک ئەم کاره ده کری به بی ئەوهی له ناو چه ند که رتیکی له شکر نه بیته پاشا گه ردانی، چونکه دلسوژ و لایه نگری زۆری هه یه. به لآم تورکه ن خاتوون و جیهان فیکره ی خۆیان هه یه: له به ره وه ی حه سه نیش مه رگی نیازم لولکی گه ره که، بوچی رینگای بو خوش نه کری و هه موو هه ولتیکیش بدرئ که مه لیکشا له گو مان دوور خریته وه؟

که واته له ژیر چاودیری دلسوژیکی سوڵتان، به تالیو نیک ده نیرنه هه له مووت. بو ئەوهی گو مان نه کری، له شیکلی ده ره کیدا گه مارۆی قه لای ئیسماعیلییه کان بدرئ؛ له حه قیقه تیشدا، جوژه موفا وه زاتیک له نارادایه. پیلان هه کی به وردی دیراسه ت کرا: سوڵتان وا ده کات که نیازم بیته نه هاوهند، شاریکه ده که ویتته نیوان ئیسه فه هان و هه له مووته وه، له ویتن ده ری حه شاشه کان کو تایی به ئەوهی تری به یتن.

ده قه کانی ئەو سه ره ده مه ده گیره نه وه که حهسەن سه باح پیاوه کانی کو دده کاته وه و ئەمه بیان پی ده لی: «کی له ئیوه ناماده یه ولات له نیازم لولکی پیاو خراپ پاک کاته وه؟»، نارانی ناویک، له هه قه تدا نازناویک بوو، ده ست ده خاته سه ر سینگی که ئیشاره تی راز بیوونه و

گه وهری ههله مووتیش ئه و کاره ی پێ ده سپیژی و پیتی ده لێ: «کوشتنی ئه شه ی تانه به سه ره تای به خته وهری ده ژمیردی.»

له و کاته شدا، نیزام له ماله و ده رگای له دووی خۆی داخستوه. دوای ئه وهی به م شکستی به یان زانی، ئه وانه ی هاموشۆ دیوه خانه که یان ده کرد، ئیتر نه ده هاتنه کنی، ته نه ا خه یام و چه ند ئه فسه ره یکی پاسه وانه کانی نیزامی به نه بیت، که سی تر توخنی دیوه خانی نه ده که وت. هه موو کاته که ی به نووسین ده برده سه ره. به جو شو خرو شه وه ده نووسی و هه ندی جاریش داوا له عومه ره ده کات بۆی بخوینیته وه.

له کاتی چا و پیاخشان ی نووسینه که شی، خه یام هه ندی جار بزه به ک ده یگری و هه ندی جاریش روو گرژیی به ک. وه کو هه موو پیاویکی گرینگ و گه وه، نیزام له ئیواره ی ته مه نیدا، نه ی توانی ئه وه له خو قه دهغه بکات، تیره کان نه کاته نیتو که وانه وه و ته سفیی به ی چه ند حیسابیی کیش نه کات. بۆ نمونه له گه ل تورکه ن خاتوندا. ناوونیشانی فه سلی چل و سی به م بوو که نووسی بووی: «ئه و ژنانه ی که له ژیر په چه کانه وه ده ژین. (نیزام ده نووسی) له زه مانییکی زوودا، ژنی پاشایه ک جله وه ی هه موو کاروباریکی به ده سه ته وه بوو، له ئاژاوه و پاشا گهردانی شتی دیکه ی لیتو نه هاته به ره م. له مه زیاتر شتی دیکه نالیم، چونکه هه رکه سه و بۆی هه یه له سه رده می دیکه دا، هه ست به رووداوی هاوچه شن بکات.» ئه وهش ده لێ: «بۆ ئه وه ی پرۆژه به ک سه رگری، پیتی سه ته پیچه وانه ی رای ژنان وه رگیری.»

شه ش فه سله که ی دیکه ش بۆ ئیسماعیلی به کان ته رخان کرابوو؛ ئا به م جو ره کو تایی پتی ده هینا: «باسی ئه و تابه فه یم کرد بۆ ئه وه ی وریا بن... قسه کانی منتان بیته وه یاد کاتیک ئه و کافرا نه که سانیک فری ده ده نه عه ده مه وه که سولتان خو شی ده ویستن و، ههروه ها پیاوه مه زنه کانی ده وله تیش نامین کاتیک که ده و له کانیان له هه موو جیگایه ک ده نگ ده داته وه و ئامانجه کانی شیان یه کنالا ده بنه وه. له ناو ئه و پاشا گهردانی به یه که رووداته، با میریش باش بزانی ئه وه ی من ده یلیم راسته. دو عام وایه که خودای گه وهره سولتان و مه مله که تمان بۆ پیا ریزی!»

ئه و پرۆژه ی که سولتان ته ته رتیک ده نیریت و داوای لیده کات که سه فه ره یکی به غدایان له پیشه و داوه تی ئه م سه فه ره ی ده کات؛ به ک له حزه چیبیه، گومان له وه ناکات چ شتیک چاوه رپی ده کات. بانگی خه یام ده کات بۆ ئه وه ی دو عاخوازی لێ بکات.

عومه ریش پیتی ده لێ:

- به م نه خو شی به وه ناییت سه فه ری و دوو رو درتیز بکه یت.

- به م نه خو شی به وه، هه یچ شتیک گرینگ نیبه و ریگا و بانیش نامکوژی.

ئه وه ی عومه ره ده بزانی ته نه ا ئه وه به که رای بگه یه نی. نیزام پیش ئه وه ی بچی له به رده م ئه و که سه بچه میته وه که تاوانباری کردوه، ئه ملا و ئه ولای خه یام ماچ ده کات و به گه رمی ده یگری ته با وه ش. زۆر نه جیبانه، زۆر بی ناگایانه ش، سولتان و وه زیر هه ردووک گه مه یان له گه ل مه رگ ده کرد.

له و کاته ی که له ریگان به ره و نازارگا که، مه لیکشا پرسیار له «باوکه» ده کات:

- به ته مای ئه وه ی چه نده ی تر بژی؟

نیزامیش به بی هه یچ دوو دلیی به ک وه لام ده داته وه:

- زۆری دیکه، گه لێ زۆری دیکه.

سولتان هه ست به شله ژان ده کات:

- چه ند به فیزی به وه له گه لم ده دویتی، قه یناکه له گه ل من، ئه ی به رامبه ره خودا! چون ده توانی شتی و ا سه پینی، چاکتره بلایی «ئین شانه لا»، عومه ره ته نه ا به ده ست ئه وه!

- ده زانی بوچی ئا به م جو ره قسان ده که م، چونکه دوینتی شه و خه ونیکم بینی. پیغه مه برم له خه ودا بینی، دروودی خوای لێ بیت! پیتم وت که ینی ده مر، وه لامییکی زۆر ئوخژنبه خشی دامی.

مه لیکشا ئوقره ی لێ هه لده گیری:

- چ بوو وه لامه که؟

- پیغه مه بره فه رمووی: «تو کو له گه یه کی ئیسلامی، چاکه ت بۆ که سانی ده ورو پشتت هه بوو، وجوودی تو نرخ و به های بۆ موسلمانان هه بوو و

له ناو ئيمپراتوريه تي سه لڄوقيدا، له و زه مانهي كه له سه رتا پاي جيهاندا، هاوشاني له توانا و دهسه لاتدا نه بوو، به للام ژنيك جورته تي نه وهی كرد، به دهستي به تال، دهسه لات بگريته دهست. له پشت په رده وه داده نيشت و له شكري له مسهر ئاسياوه بو ته وسهر ئاسيا دهنارد، پاشاي ناو دنا و وهزيري دهسنيشان ده كرد، ههروه ها به فرماني نه و والي و قازيشي ديارى دهكر، نامه ي بو خه ليفه دهنارد و وهفديشي ناره لاي گه وره ي هه له مووت. كاتيكيش ميره كان ناره زايي خو بيان ده ريرياه، له بهر نه وه ي فرماني داوه ته له شكر، نا به م شپويه وه لامي ده دانه وه: «له ولاتي ئيمه دا، پياوان ده چنه جهنگ، به للام ژنان دوژمنان ديارى ده كهن.»

له حريمي سولتاندا به «ژنه چينييه» يه كه ناوزه ده كرا. له سه مه رقه ند له دايك بوو، له خييزانيك كه به رچه له ك كاشغهرى بوون و ههروه كو ناسرخاني براگه وره ي، له روخساريدا، ههست به خو پين تي كه لبي نه ده كرا، نه خهت و خالي عاره به سامييه كاني پتوه دياربوو، نه خهت و خالي فارسه ئارييه كان.

له هه موو ژناني مه ليكشا گه وره تر بوو. كاتيك شوي پيكر، مه ليكشا ته مه ني ته نها نو سال ده بوو و نه ويش پانزه ساليك ده بوو. زور له سه رخوي، چاوه رتي نه وه ي ده كرد كه پي بگا. خوي ساوييه گه نده مووه تازه ده رچوه كاني ريشي، سه ري له يه كه م نوخوني له زه تي جهسته سورما، كاتي بيني نه دنامه كاني هه راش دهن، ده ماره كاني ده په لمين، گوشتنيك هه ر خيرا دهسته موي كرد. هه ميشه هه ر نه و تاقه ژن بوو، نازي هه لده گرت، ريزي ده گرت، سه ره راي هه موو شتي گويي لي ده گرت. به گويي ده كرا. ئيوارانش، دواي نه وه ي مه ليكشا، له راوه شپري، يا له جه وله يه ك، يا له ململانتيه كي خويناوي، يا له كو بوونه وه يه كي پر قه قري ميران، يا له هه مووي سه ختتر كاتيك له گه ل نيزامدا هه ندي كاري بكر دبايه، كاتيك بگه رابايه ته وه، نه وه له باوه شي توركهن ههستي به نارامي ده كرد. ئاوريشمه ته نكه كه ي سه ر روخساري هه لده دايه وه و ده هات خوي دنووسانده

ئيمتيازي نه وهت ده ده مي كه مردني خوت هه لبريري.» منيش له وه لاما و تم: «خوا بپاريزي، چ كه سيك ده تواني روري مه رگي خوي هه لبريري! هه ميشه زياترمان ده وي، نه گه ر بيت و روزه كه شي ديارى بكه م، با هه ره دوورترين رويش بيت، هه ر رويك پيش نه و روزه و ئيتر له دله راوكيدا ده ژيم، با مانگييك بيت يا سه د سال، له ترسا هه لده له رزم. ته نها تكاي نه وهت لي ده كه م، نه ي پيغه مبه ري خو شه ويست كه مه رگي سولتان مه ليكشا نه بينم. چونكه به چاوي خوم بينيم چون گه وره بوو، گويم له وهش بوو كه به «باوكه» بانگي ده كردم، هه ز ناكه م به مردني نه و شكستبار و نازار بكيشم. پيغه مبه ريش فه رموي، باشه، تو چل رور دره نگرتر دواي سولتان ده مریت.»

مه ليكشا رنكي هه لبركا، ده له رزي، ههروه كو نه وه ي خيانه تي لي كرابيت، نيزام بزه ده يگري:

- ده بيني، هيج فيز و لووتبه رزي ناو پينم، سوورم له وه ي كه زور بريم. نايا سولتان له و ساهه دا له كوشتني وه زير په شيمان بوويته وه؟ نه وه ي زور به خه يالا نه هات. چونكه، نه گه ر بيت و گيرانه وه ي نه م خه ونه وه كو ره مز به كاري هينابيت، نه وه نيزام زور سه رسه ختانه خوي ناماده كر دبوو. روري پيش سه فه ره كه ي، هه موو نه فسه ره پاسه وانه كاني كوكرده وه و دهست له سه ر قورعان، هه موو سوتنديان خوارد، نه گه ر بيت و بكوژري، نه وه يه ك دانه دوژمنيش نابج به سه لامه تي ده رچي!

له شیبیه وه، گهمه ی له گه لئى ده کرد، سووره لده گه را، باسى به سه رهات و جارسییه کانی خۆى بۆى ده کرد. چینییه کهش، کیتوبه گهرمه که ی ده گرته خو، دایده پۆشى و وه کو پالنه وانیش له نیو لۆچه کانی له شی دالده ی دهدات و قه ده ریک و ا ده بهیشته وه و به خو یا ده بگوشی، تهنه ی بۆ ئه وه ی جار یکی دیکه بیگریته وه باوهش، بۆ چه ند له حزه یه ک وازی لی ده هینا. به هه موو بارستایی خو به وه، وه ک غازیبه کی تووشی هه ناسه برکتی بوو خو ی یخ ده کرد، به زبو و جادوو لی کراو، ههر تورکه ن خاتوون ده یزانئى چو ن تا کو قوولایی له زهت راپیتچی کات.

پاشان، به هیواشی، په نجه ورده کانی به سه ر برۆکانی داده هینا، به سه ر برژانگه کانی، به سه ر لیوی، به سه ر گو شته نهرمه که ی گو تیی، به سه ر خه تی گه ردى ته رپوویدا؛ کیتوبیه یخ بو وه که ده ستی به پر خه پر خ ده کرد، ته مه ل و ته وه زل، وه کو پشیلله ی تیر بزه ده یگرت. ئا ئه وها وشه کانی تورکه ن ده رژانه قوولایی رۆحیبه وه، باسى ئه وى بۆ ده کرد، باسى خو ی بۆ ده کرد، باسى مندالنه کانی بۆ ده کرد، نوکته ی بۆ ده گپرا یه وه، شیعرى بۆ ده خو تینییه وه، چیرۆکی پر له حیکمهت و ده رزی بۆ ده گپرا یه وه؛ به هیچ جو ریک له باخه لئى تورکه ن هه ستی به بیتزاربی نه ده کرد و قه ولى ئه وه شی ده دا یئى هه موو ئیواریه ک له گه ل ئه و بیبا ته سه ر. به شتیوازی خو ی، میزاج گو ر، درندانه، منالانه، ئازهلانه، خو شى ده وئ و تا دوا هه ناسه ش هه ر خو شى ده وئ. تورکه ن خاتوون ئه مه ده زانئى و ده شیزانئى که هیچ شتیکى لی رهت ناکاته وه، بۆ شالا و بردن هه ر ئه و له حزه کان دیاری ده کات، جا چ شالا و به رنه سه ر ناوچه یه ک، چ شالا و به رنه سه ر جاریبه کان. له هه موو مه مله که تدا، له نیزام بترائئى نه یاری تری نه بوو، له سالی ۱۰۹۲ دا خه ریکه چۆکی پئ دادات.

ئایا ژنه چینییه که دلخو شه؟ ئیستا ده بی چو ن بیت؟ له و رۆژه وه ی که تهنه یه، یا ئه و تا له گه ل جیهان دایه، نه یئى پارێزه ره که ی، ده گری و فرمیسیکی دایکانه ده رپژئى، فرمیسیکی ژنه سولتان، نه علهت له م چاره نووسه نا روه یه ده کات و که سیکیش نییه گله یی لی بکات. مه لیکشا کو ره که وه ره که ی به میرات هه لگر هه لپژارد، له هه موو سه فه ره کانا و له

هه موو ئاهه نکه ره سمیبه کانا ئاماده ده بوو. باوکی زۆری شانازی پیتوه ده کرد و له گه ل خو ی گری ده دا، هه موو ناوچه کانی پئ ده ناساند، باسى ئه و رۆژى بۆ ده کرد که ده سه لات ده گریته ده ست. پیتی ده وت: «هه رگیز سولتانیک مه مله که تیکى هه نده گه وره ی بۆ کو رى خو ی جئ نه هیشتو وه!» له و زه مانه دا، راسته، تورکه ن خاتوون زۆر دلخو ش بوو، هیچ ئازاریک تووانای نه بوو زه رده خه نه ی لی بشیوتئى.

هه نده ی نه برد میرات هه لگر مرد. تابه کی کتوپری بی به زه بی و هه لته کینهر. سه ره رای ئه وه ی که پزیشکان داو و ده رمانیان بۆ نووسی، خو تینیان لی وه رگرت، دوو شه وى نه برد کو ژا یه وه. وتیان گوایه چاونه فسى لی درا وه، ره نگیشه ژه هر خوار دیان کرد بی. شه وى دواتر، خاتوون دوو هم کو رى له جیاتی دانا، عنوانی زۆر سوپاسمه ندی دا به کو ره نو ساله که ی، به لام له سه رده میکی پر له عه نه ناتدا ده ژین: «شاهی شاهان، کو له گه ی ده ولت، پارێزه رى میر و موسلمانان»...

له عه نت و چاوپسیی، کو ره که ی دیش، جیگری دوو هه میش هه نده ی نه برد کو چى دوا یی کرد. ئه ویش هه روه کو برا که ی، زۆر به کتوپری دونیای جیهیشت. ئه ویش تووشی تابه ک هات هه مووی تووشی گو مان کرد.

ژنه چینییه که دوا کو رى مابوو وه، داوای له سولتان کرد که وه ک خه لیفه ده سنیشان بکریت. ئه مجاره یان کاروبار هه روا ئاسان نه بوو، کو ره که ی ته مه نی تهنه سال و نیویک بوو و مه لیکشا سئ کو رى دیکه ی هه بوو، هه ر هه موویان له و به ته مه نتر بوون. دووانیانی له کو تله یه ک بیوو، به لام گه وره که یان که ناوی به رکیارووک بوو، کو رى ئامۆزای خو ی بوو. به چ ئه نجه تیک لا وه خریت؟ کئ له و میره زیاتر مافی هه یه، دوو جار انیش سه لجو قیبه، شایانی ئه وه ی هه یه به جیگیر دابنریت؟ ئا ئه مه رای نیزام بوو. ئه ویک که ده یوبست ئارامیی بخاته نیو شه ر و ناخو شى نیو تورکانه وه، ئه ویک که هه میشه ده یوبست و دوو دلئى ده نواند له وه ی که یاسای خه لافه تی بنه ماله که سه قامگیرکات و داوای ئه وه ی ده کرد که ویرای چاکترین به لگه و ئه نجهت کو ره گه وره که ی ده سنیشان بکریت. بی سوود بوو. مه لیکشا جو رئه تی ئه وه ی نه کرد که دژا یه تی ته رکه ن بکات.

له بهر نه وهش که نه یتوانی کوره که ی نهو هه لبر تیرئ، که سی تری هه لنه بژارد. نه وهی به باش زانی که هه روه کو باو و با پیرانی که س له دووی خوئی هه لنه بژیرئ.

تور که نه رازی نیسه، به وه رازی نابیت ته گهر بیت و ژبانی بنه چه ی مسو گهر نه کریت. ده شکرئ بوتریت که نهو له هه موو خه لکی زیاتر چه زی به شکستی نیزام ده کرد، ببوه ته گهر له پیش تموو چه کانی. ناماده بوو هه موو شتیک بکات له پیناوی نه وهی تووشی چاره نووسی خوئی بیت، داوانه وه و هه ربه شه لی کردن، رۆژ به رۆژ ناگاداری دانووساندنه کان بوو که له گه ل حه شاشه کان ده کرا. سولتان و وه زیربشی تا رتی به غدا به پئی کرد. له سه رپئ بوو بۆ ده ربه پانندن.

نه مه دوا ژه می نیزامه، خه ریکی فتار کردنه، ده یه م رۆژی مانگی ره مه زانه. پیاوه ماقو له کان و داموده سته و میره کانی له شکر، به شپوه یه کی نااسایی هه موو به رامبه ر به و مانگه پیرۆزه زوهد ده نوین. سفره له ژیر یورت^(۱) یکی زه به لاح رازاندر او ته وه. چه ند خزمه تکار یک مه شخه لیان به ده سته وه یه بۆ نه وهی میوانه کان بتوانن خوار دنه کان یان هه لبر تیرن. له سه ر سینییبه زیوینیبه کان، چاکترین پارچه گوشتی و شتر و به رخ داندر او، قه له وترین رانه که و شه ست دهستی برسپش درتیز ده کرین و له پارچه گوشت و شله ده گه رین. کاتیکیش پارچه گوشتیکی به له زه تمان چنگ ده که وئ، بۆ حورمه ت پیشکه شی هاوسییبه که ی ته نیشتمانی ده که یین.

نیزام که م ده خوات. نهو ئیواره یه، له هه موو رۆژان زیاتر تازاری هه یه، ناگر له سینگه به ربووه، وه کو بلئی هه ناوی له ژیر دهستی دتییکی نه بپنراو بنالینئ. زۆر له خوئی ده کات بۆ نه وهی خوئی ریک راگرئ. مه لیکشا له ته نیشتییبه وه یه تی، هه رچیبه که که هاوسییبه که ی پیشکه شی ده کات خر مه ی لی هه لده ستینئ. هه ندئ جاریش هه ولئ نه وه ده دات به لاچاوتیک سه ییری وه زیره که ی بکات، ده بی نه وه بزانی که وه زیر ترسی له سه ر نیشتوووه. له پرتکدا، سولتان دهستی بۆ سینییبه که درتیز ده کات که هه نجیری ره شی

(۱) به ره شمالی مه غولان ده وتریت که له مووی بزین دروست ده کریت. (وه رگپر)

تیدابوو، گه وره ترین هه نجیر هه لده گری و پیشکه شی نیزامی ده کات، نه ویش به رتیزه وه وه ری ده گریت و ده ست ده کات به خوار دنی، ده بی نهو هه نجیره چ تامیکی هه بوو بیت کاتیک سی جار ان مه حکوم کرایتین، جار یکبان له لایه ن خودا وه، جاری دووه مییش له لایه ن سولتانه وه و جاری سییه مییش له لایه ن حه شاشه کانه وه؟

فتاریش کو تایی هات و شه و به ته واوی راشکا. مه لیکشا وه که نه قیزه ی لیدر ابیت هه لده ستیت، په له یه تی بگاته ژنه چینیبه که ی بۆ نه وهی روو گرژیبه که ی نیزامی بۆ باس کات. نیزام ته نیشکی ده چه قینیتته سه ر میتزه که، پاشان زۆر به زه حمه ت خوئی پئی راست ده کریتته وه. خپوه تی حه ریمه کانی دوورنن، نه گینا ناموژا به سالآچوه که ی شتییکی هه نده به ده گمه نی بۆ ناماده ده کرد هه موو تازاره که ی هیتور ده کرده وه. هه ر سه د هه نگاوتیک ده بوو. له ده ور وه ریشی، له خپوه ته شاهانه کانه وه هه ر او زه نای هه میسه یی به رز ده بووه وه. سه رباز و خزمه تکار و بازرگانی دتپوره. هه ندئ جار پتیکه نینی تاساوی که نیزه یه که. پیده چه رتگا دوور و درتیز بیت و نه ویش ته نه یه. عاده تن، چه پکی جاریبه ده وری ده دا، به لام کئ هه یه حه ز بکات تیرۆ بکریت؟ ده رۆزه که ران هه لائن، چ شتیک له پیره میتردیکی که نفتی وا هه لده کریتیرت؟

به لام یه کیک نریک ده بیتته وه، کابرایه کی جه و امیر، قاپو تیکی شری له بهر دایه. به ژیر لیوه وه هه ندئ دوعا و ستایشی خودا ده کات. نیزام کیسه پاره که ی ده رده هینئ و سی پارچه زیری تبا ده رده هینئ و ده داتی. ده بی پاداشتیکی چاکی نهو نه ناسیاوه بدرتته وه که روو ده کاته نهو.

ترووسکاییبه که، ترووسکایی گوتیزانیک، هه موو شتیک زۆر به خیرایی کو تایی هات. هه ر به ناسته م نیزام ده سته که ی بینی بجوولیتته وه، خه نجهره که جله که ی کون ده کات و ختم ده بیتته له شی، نووکی خه نجهره که ش له قه برغه یه وه ده رده چه. هاواریشی نه کرد. هه ر ته نها جووله یه کی پر له واق و پرمان و دوا هه ناسه ش بۆ نه وهی هه ندئ هه وا هه لمزئ. کاتیک به رده بیتته وه، ره نگبئ نهو ترووسکاییبه ی به هیتواشی بینیبیت. نهو بازووه یه ی که به رزده بیتته وه و شور ده بیتته وه و نهو دانه جیرپووه وهی که

دهلئ: «بگره ئەم دیارییهی که له ههله مووتوه بۆت هاتوه!»

هاوار بهرز بووهوه. پیاو کوژ ههلات، خیهوت به خیهوت دوای کهوتن و گرتیان. ههر خیرا، سهریان لیکردهوه، پاشان ههر به پێ خواسی رایان کیشت و پاشانیش فرییان دایه ناو ناگرهوه.

ئیتتر ئەو سالانهی که دین، چەندین ته تهری ههله مووت به هه مان شیهوه دهمرن، به لام له گه ل جیاوازییهک، ئەویش ئەوهیه که ئیتتر هه لئایه ن. هه سه ن فیرى ده کردن: «نابى ته نها به وه رازى بین که دوژمنانمان بکوژین، ئیمه پیاو کوژ نین، به لکو ئیمه کاریگهرین، ده بی بۆ عیبه رت، به رامبه ر به جه ماوه ر ئەو که سانه له ناو بده یین. به کوشتنی که سیک، سه د هه زار که سی پى بتوقینین. ههروه ها، نابیت به کوشتن و توقانندن رازى بین، پتویسته ئەوه ش فیرین که مرین، چونکه ئەگه ر به کوشتنی که سیک وه رى دوژمن برۆخیتین له وه ی که به کاریکی وا هه لئه ستی زیانمان لى دات، ئەوه به مردنی یه کێک له ئیمه ش ئیعه جابى جه ماوه ر ده قۆزینه وه. ئیتتر خه لکی دیکه دینه ریزمانه وه. مردن له کوشتن گه لیک گرینگتره. ده کوژین بۆ ئەوه ی به رگری له خو مان بکه یین، به لام ده مرین بۆ ئەوه ی لایه نگر په یدا بکه یین و غه زوو ی زیتتر بکه یین. غه زوو کردن ئامانجه، به رگری له خو کردنیشت ته نها وه سیله یه که.»

بۆ زیاتر توقانندن، کوشتار له شوینی تایبه تی هه لده بژین، ئەویش له مزگه وته کانا، له رۆژانی هه ییندا، له پیش نوێژی جه ماعه تدا، به رامبه ر به خه لکه کو بووه وه که ده درئ. قوریانی، جا وه زیر بیت یا میر یا مه لایه کی گه وه بیت، عاده ته ن به پاسه وانی زۆر ده ور دراوه. هه شامات که ئەمه ی ده بیینی واقی وړ ده ما، ملکه چ و موعجیب. ئەوه ی له هه له مووتی شه وه نیردراوه، ئاماده یه، له شویتیکه و خو ی زۆر به باشی پێچا وه ته وه و خو ی له شویتیک مه لاس داوه. بۆ نمونه ره نگبێ یه کێک بیت له پاسه وانه کان. له و کاته ی که هه موو کو بوونه ته وه، شمشییری خو ی ده وه شینئ. قوریانییه که به رده بیته وه و جه لاده که ناجو لیته وه، رسته یه کی پێ له به ر کراوه و به ها واره وه دووباره ی ده کاته وه، بزه یه کی ته حد اکردن ده یگرئ و چا وه وانی ئەوه ده کات که پاسه وانه تووشی هه یه جان هاتوه کان په لاماری بده ن و

هه شاماته توقیه که ش هه لاهه لای بکه ن. په یامه که گه یشت؛ ئەوه ی دیکه که بۆ کوشتن ده سنیشان ده کرا، به رامبه ر به هه له مووت خو ی شلتر ده نواند و له نیو ئاماده بووانیش، ده، بیست، به لکو چل که س خو یان وه رده گێر نه سه ر مه زه بی ئیسماعیلییه کان.

زۆر جار ئەوه ده و ترا، دوای ئەوه ی ده یه نی له و شیهوه ده بییرا، که پیاوانی هه سه ن سه باح به نگیان ده رخوارد دراوه. ئە ی چۆن ته فسیری ئەوه بکریت که وا به زه رده خه نه وه به ره ورووی مه رگ ده بوونه وه؟ ئەو تیزه قبو ل ده کریت که ده بی له ژیر کاریگه ری هه شیشه دا به م کارانه هه لسا بیتن. مارکو پۆلو له رۆژئاوا ئەم فیکه رییه ی بلا و کرده وه، دوژمنه کانیان له جیهانی ئیسلامی هه ندئ جار ناویان به حه شاشی ون ناو ده برد، به واتای هه شیشه کیشه کان، بۆ ئەوه ی به چاویکی سووکی شه وه ته ماشا بکرین، هه ندئ له رۆژه لاته تسان، وشه ی (assassin)^(۲) یان ده دایه پال هه شاشه کان، که له زۆریه ی زمانه ئەو رووییه کان به مانای پیاو کوژ دیت. له ئەفسانه ی هه شاشه کان سامناکتر نییه.

هه قیقه تیش شتیکی دیکه یه. به گوێره ی ئەو ده قانه ی که له هه له مووت وه گه یشتوونه ته ده ستمان، هه سه ن هه زی ده کرد که ناوی موریده کانی به ئەساسیون به ریت، واته ئەوانه ی که دل سوژی ئەساسن، واته بناغه ی ئیمانن و ئەم وشه یه به هه له گه یشته ده ست رتبه واره بیانییه کان و که وا هه ست کرا که گومانی ئەوه ی لئ ده کړئ که له هه شیشه وه هاتبئ.

خو راسته سه باح زۆر عه ودالی گیا و گۆل بوو، زۆر به باشی ده یانی ناسی، ده یزانی کامیان وه کو هه توان به کار دین و کامیان نازار خامۆش ده که نه وه و کامیان وزه و ئاگاداریی ده به خشن. چەندین گیا و گۆلی شین ده کرد و موریده کانی پێ چاک ده کرده وه و شرووی لئ ده گرت وه و میزاجی نه خو شتی پێ ده بوو ژانده وه. چەند راجیتتیکی ده ناسین که میتشک پێ چالاک ده کریت و توانای مورید زیاد ده کات له خویندن و موتالا کردن. هه نگوین و ناوکی

(۲) وشه یه کی فه رنه سییه به مانای پیاو کوژ دیت، ههروه ها له زمانی ئیسه پانیش (asesino) و به ئینگلیزیش دیسانه وه (assassin) ه. (وه رگێر)

گوئیزی هار دراو له گهڵ کوزبور^(۳) تیکهڵ ده کریت.

باش له وه تیده گهین که ئەمه دەرمانیکی سووکه. سەرهرای تهقلیدیکی ئیغرابه خش و قایم، ده بی زۆر به باشی ئەوه روون بکریته وه: هه شاشه کان هیج درۆگیتگیان^(۴) نه ده ناسی، جگه له ئیمانیک که له قبوون نازانی چیه. هه میشه و بی و چان ئەوه دوویات کراوه ته وه که له و کۆمه له یه دا، سه خسترین دهرزی تیا و تراوه ته وه، کاریگه رترین دیسیپلینی هه بووه و به وردیش کاروبار له نیوان ئەندامانا دابهش کراوه.

له سهرووی سهری هه ره مه که وه هه سهن خۆی بوو، واته مورشیدی گه وه، راویژکهری بالا، خاوهن هه موو ئەساره کان به موبه شیر - پروپاگه نده چی ده ور ده درا، به داعی ناوده بران، سیانیان یاریده دهرن، به کیتکیان لیپرسراوی ولاتی فارسی رۆژه ه لات و خوراسان و کوهستان و نۆزه گیستان و ئەوهی دیکهش لیپرسراوی ولاتی فارسی رۆژتاوا و عیراقه و سییه میشیان، لیپرسراوی ولاتی شامه. له خواری ئەوانیشه وه، هه قال هه ن که ره فیقیان پی ده لێن، به کادیری بزوتنه وه که ده ناسرینه وه. له به ره وهی له و رووه وه دهرزیان پیدراوه، توانای ئەوه یان هه یه سه رۆکایه تی قه لاتیک بکه ن و له ناستی شاریکیش لیپرسراوییه تی ریکخراو بکه ن یا هی ناوچه یه ک به گشتی. هه ره به تواناشیان رۆژیک دی ده بیته موبه شیر.

له وان به ره و خوارتر «لاصق» یان پی ده لێن، به واتای ئەوهی ئەمانه نووساونه ته ریکخراوه که وه. ئەمانه خواناسه کانی بنکه ن بۆ ئەوه دانه نراون که دهرزیکی وا فیرین، نه بۆ ئەوهش دانراون که ئەکسیۆنی بنوین. له شوانه کانی ده وروبه ری هه له مووت و ژن و پیره مێرد پیکهاتوون.

پاشان «موجیبه» کان دین، ئەوانه ی زوو وه لام ده ده نه وه، واته ده رویشه نوویه کانن. دهرزی یه که م فیر دهن و به پیی تواناشیان، یا ئەوه تا ده بانکه نه

(۳) به فره نسییه که ی (Coriandre) ی پی ده وتریت و به عاره بیش (کُزْبَرَة) ی پی ده وتریت که گیایه که میوه ی مرد ده کریت و رۆنی تاییه تی لی ده ره هینریت. (وه رگێر)

(۴) مخدرات. (وه رگێر)

قوتابی بۆ ئەوهی بینه یاوه ر، یا ئەوه ته ده چنه پال ره شه موسلمانه کانه وه، یا ئەوه تا، ده بنه ئەو ره مزی هیز و توانای راسته قینه ی هه سه ن سه باح: توژی «فیداییه کانن» ئەوانه ی که ناماده ن گیانی خویان بیه خشن. مورشیدی گه وه له نیو موریده کان هه لیان ده بژیرن، خاوهن ئیمانیک بته ون و توانای زۆریان هه یه و پۆلایین، به لام خوینه واریان که مه. هه رگیز که سیک به ره و قوربانی نانیرن ئەگه ر بیت و توانای ئەوه ی تیا بیت که ببیته یاوه ر.

مه شق پیدانی فیداییه کان کاریکه زۆر وریای ده بی تیا بنوینریت، بۆ ئەمه هه سه ن به ئاره زوو و عه شق و وردیینه وه به م کاره هه لده ستی. فیتری ئەوه یان ده کا چۆن خه نجه ره کانیان بشارنه وه و چۆنیش له چا و چوقانیکا ده ری به یین و بیچه قیننه دلێ ئەو که سه ی دیاری ده کریت، یا گه ردنیکی پی لیکه نه وه کاتیک به وهش ده زانریت که سینه ی ئەو که سه ی که نیشانه کراوه به به روانکه ی سیمدار دا پۆشراوه، خۆرا هینان به هه لدانێ کۆتری حاوو که سه فه ری درێژیان پی ده کریت، شفره له به رکردن، هۆیه کانی راگه یانندی خیرا و نه یینی له گه ل هه له مووتدا؛ یا فیتری دیالیکت بوون، له هجه ی ناوچه یه کی دیار بکراو، چۆن فیتری ئەوه بن خۆ بخزیننه نیوه ندیک بیانی سه خته وه، خۆ تیکه لکردن له گه لیان و توانه وه له ناویان، به مانگ و هه فته، هه موو شتیک که گومان را ده کیشی به نجی لی ده دریت، تاکو بۆ هه لسان به کاره که هه لی ته واو ده دۆزیته وه، فیتری ئەوه دهن چۆن دوای نیچیر بکه ون، زۆر به وردی هه موو هه لسوکه وتیک دیراسه ت بکریت، هه لپژاردنی جلوه رگ، ره فتار، کاتی ده رچوون و هه ندی جاریش کاتی که په یوه ندی به شه خسییه تیکی گرینگه وه هه بیته و پاسه وانی زۆری له ده ور بیت، هه ولی ئەوه بدریت که خۆ بخزیننه ریزییه وه و بۆ ئەوه ی لی نیزیک بیته وه، خۆ له که سوکار و خزمه کانییه وه نزیک بکریته وه. ده گیتنه وه و ده لێن بۆ ئەوه ی چه ند که سیک بکوژن، دوو فیدای بی ماوه ی دوو مانگ له دیژیکدا ده ژین تا وا ده زانریت که راهیبن. ئەمه توانا له را ده به ده ری خۆگۆرین و خۆشاردنه وه و خۆگۆنجانده، هه رگیز مومکین نییه له ژیر کاریگه ری هه شیشه دا ئەنجام بدریت! له هه مووشی گرینگتر، مورید

پیتوسته ئیمانی تهواوی دهسگیر بیت بوئه وهی بهره ورووی مهرگ بیتته وه، ئیمانیهتینان به بههشت که شههیدبوون دههینتی کاتیک حهشامهت پهلاماری ددهن و رۆحی دهردههینن.

کهسیک نیبه رهتی ئهوه بداته وه که حهسهن سهباح توانی ماشینیکی گهلتی کوشنده لهسهرتاپای میژوودا دروست بکات. بهرامبهه بهم ماشینهش، له کوئایی ئهوه سهده خویناوییه، یهکیکی دیکه دروست ببوو، ئهمهیان بهنیزامیهه ناو دهرا، بو دلسوژانی وهزیری کوژراو ناماده کرابوو، ئهوبیش لهسهه ریبازی جوداواز، تووی مهرگی دهوهشاندا، پهنگبئی زور وردتر بییری لئ کرابیتته وه، راسته وهکو ئهوی تر ئیستیعرازی نه بوو، بهلام ویرانه نانه وهکانی لهوی تر که متر نه بوون.

XX

ئا لهو کاتهی که رهشه خه لکه که پهلاماری حهشاشه کهیان دا، پینج ئهفسهه له دهوری تهرمه گهرمه کهی نیزام دهستیان کرد بهگریان و رۆ رۆ و، پینج دهستی راست درپژکران، پینج دهم له یهک کاتدا هاتنه زمان: بهئارامی بنوو، ئهی گهوره، نابی دوژمنیکیشته بهساغی بمینن!

بهکی دهست پین بکریت؟ لیسته که درپژه و ناموژگارییهکانی نیزامیش روونن. ئهم پینج ئهفسههه پیتوستیان بهراوه رگرتنی یهکتر نیبه. بهئاسپایی ناویک بهژیر لیوه وه ده درکینن. دهستهکان جاریکی دیکه درپژ دهکرین و نهژنویان له خاک دهچه قینن. ههموو پیکرا تهرمه که هه لدهگرن، نهخوشییی لاوازی کردوو، بهلام مهرگ قورسی کردوو، به پرسه تاکو باره گاکه ی دهیسهن. ژنان کوپونه ته وه بو لاوانه وه و بهبینینی تهرمه که دهست بهفیزاح دهکریت و یهکی له ئهفسهههکانیش بهتووره یییه وه دهلی: «پیش ئه وهی توله ی لیکریتته وه مهگریین!» سله مینه وه و گریان پاره ستا و ههر ههموویان سهیری ئهفسههه کهیان کرد. بهدوو رکه وتنه وهی جاریکی دیکه دهستیان بهشبهه نی خوین کرده وه.

سولتان گه یشته ئهوی. کاتیک گوپی له یه کهم قیژه بوو، له باوهشی تورکه ن بوو. خه سینراویک بو هه والیهتینان رۆیشت و به له رزینه وه گه پرایه وه: «نیزامولولک بوو گه وره م! پیاو کوژیک پهلاماری دا! عومری بهخشییه جه نابتان!» سولتان و ژنه سولتان سهیری یه کترین کرد و پاشان مه لیکشا هه لسا یه سه رپین. خو ی له نیو پالتوی مه غولان پینچییه وه، بهرامبهه به ئاو پنه ی ژنه که ی، یهک دوو په لاپیتکه ی له ده موچاری دا و خیرا به ره و تهرمی خوالیخوشبوو غاری دا، وهکو ئه وهی ئاگای له هیج نه بی.

ژنان ریگیان بو کرده وه بوئه وهی بگاته سهه مهیتی ئه تاکه ی. ده نوشتیتته وه، دو عایه ک ده خوینتی، چند رسته به کی ته قلیدی وت و گه پرایه وه لای تورکه ن خاتوون بوئه وهی به ئاشکرا ته عبیر له دلخوشیه که ی بکات.

مه لیکشا چ په فتاریکی سهیری نواند. ههموو وایان ده زانی که دوا

به دواى مردنى موسته شاره كهى ئيتر خوى دهست به كاروبارى مهمله كهت داده گرى. هيچ گهلى بهوه دلخوشه كه لهو كهسه رزگارى بوو كه ريگاي له كهفوكولى تامه زرزيه كاني دهگرت، تهنها ئهوه دهكرى بوتريت كه ئيتر سولتان بو خوى راده بوئى. ههر خيرا هممو كوونوه وهكان لهغو كرانهوه، هممو پيشوازيه كى باليوژ، ئيتر سولتان بهو رۆژگار خهريكى راوه و شهوانيش به خواردنهوه دهيباته سهر.

له هممووشى ترسناكتر كاتيك دهگاته بهغدا، يهكى دهنيرو بو ئهوهى بهخهليفه رابگهيه نن: «نيازمه ئهه شاره بكه مه پايتهختى زستانهه، ئه ميري موئينين ده بى ماله كهى بار بكات و شوئيكي ديكه بدوژيتهوه.» جيگرى پيغه مبهه كه باووپيرانى سى سهده و نيوه له بهغدا دهژين و داوا دهكات تهنها مانگيك موئه تى بدهنى بو ئهوهى كاروبارى خوى تهريبت كات.

توركهه لهه سووكايه تيهه تووشى پارايى ديت، ئهه رهفتاره له حوكمرانيكي سى و كهوت ساله ناوه شيتهوه كه سهركردهى نيوهى دونيا دهكات، بهلام مهليكشاهه ههر وايه و وازى لى ديتى به ترانيى خوى مومارهسه بكات و بوارى ده داتى بو ئهوهى رهگى دهسهلاتى خوى بچه قيتى. مير و ئه شرافان رووده كه نه ئهه و پياوه نزيكه كاني ئهه جيى پياوه دلسوزه كاني نيزام دهگرهوه. موافقه تى سولتان له نيوان پياسه يهك يا مهستيههك وهرده گيريت.

له ۱۸ سهه ماوه رزى سالى ۱۰۹۲ د مهليكشا له باكوورى بهغدا، له ناو دهوهه و زهلكاوه كاندا، خهريكى راوه كهرى كيوپيه. له دوانزه تير، تهنها يهكيكى سهه رى كرد، ياوه ره كاني گوراني ده لىن و به بالاي سولتانا هه لده شاخن، كه سىكيان تيا نيبه بو تيرهاو يشتن شان له شانى ئهه بدهن. هه نده رتيان كرد، برسيتى تهنگى پى هه لچنى، ئيتر دهست به جوين و هه ره شه كردن دهكات. خزمه تكاره كان به هه لپه له دورى كو دهبه وه. ده كهس دبهن كه خهريكى كه ولكردى نازه له كهه و له شيشى دههه و هه نده نابات نازه له كيوپيه كه له سهه ناگره و له ناو ئهه ميگره ده بيريتين. پارچه گوشتى له هممو زلتر و چه ورتر ده به نه خزمهت سهردار و، ئهه و يش به هه ردوو دهست

دهيگرى به له زه ته وه قه پالى لى ده دات و له گه ل عاره قيتكى زور تاييهت ده يخواهت. جار ناچار تيكيش، تورشياتى به سهه را ده خرمنيى كه زور هه زى لى ده كرد، چيشته لينه ره كهى هه ميشه به دوا وه يه تى و يه كى له كه ره سه كانيش گوزه به تورشياته بو ئه وهى قه د لى نه پريت.

هه ره له ناكو پىكدا، هممو هه ناوى ده توژيته وه. مه ليكشا له بهر ژان ده نه پينى و ياوه ره كاني هه لده له رزن. به تووره بو نه وه، باد ده كهى ده ستى توپ هه لده دا و ده ست به هيلنجدان دهكات، هممو خواردنه كهى ده هينيته وه. له بهر نازار ده چه ميته وه و ده ريشيته وه و ده ست به وريته كردن دهكات و ده بو ريته وه. ده يان له پياوان و سه رباز و خزمه تكار به ده دور يا دين و ده چن و له ترسا هممو ئه بله ق بوون و به گومانه وه سه يري يه كتر ده كه ن. هه رگيزيش نازانى، چ ده ستى بوو زه هرى هاو يشته عاره كه يه وه. ره نگيشه كراي ته سه ركهى تورشياته كه. يا له گوشتى نيچيره كه دا بووى؟ به لام رۆژ به رۆژ حيساب كرا: سى و پينچ رۆژى ره به ق دواى كوژراني نيزام ئه مه رووى دا. نيزام و تبووى «چل رۆژ نابات». تو له كه ره ان وربان.

توركهه خاتوون له نيو خيوه تى شاهه نشاييه و ته نها سه عاتيك له درامه كه وه دوور بوو. سولتاني بو دهبه ن، بى ناگا، به لام هيشتا زيندووه. هه ولى ئه وه ده دات هممو فزوولييه كاني ئهه ده ور به ره ده ركات، ته نها خوى و جيهان و سى له پياوه دلسوزه كاني ده مينته وه، هه ره ها پزيشكيكى بيلات كه ده ستى مه ليكشاى به ده سه ته وه يه.

ژنه چينييه كه ده لى:

- گه وهى خوم ده توانى هه لسى؟

- تره تريبى ده مار كتر ده بى، خودا فووى له مومه كه كرد، وا پرته پرت دهكات و خهريكه به به كجارى ده كوژيته وه؛ ته نها دو عا كر دمان له ده ست ده مينى.

- ئه گه ر ئه مه بيت ئيرادهى خواى گه وه ره، ده گوئى بگرن بزنان چى ده ليم.

ئه مه نه بهرى تازه بيوه ئتيك نه بوو، به لكو هى خانى مهمله كهت بوو.

- ته نها هه ره ئه وانهى كه وا له ژير ئهه خيوه ته ن ده بى ئه وه بزنان كه

سولتان له ناومان نيبه. هه موو ئه وه دووباره بکه نه وه که ورده ورده چاک ده بپته وه و پيوستى به ئيسراحت هه يه و که سيش ناتوانى ئيستا چاوى پى بکه وى.

چ مه له مه يه کى خويناوى و کورخايه ن بو، ئه وهى تورکه ن خاتوون. پيش ئه وهى دلئى مه ليکشا به يه کجاره کى له ليدان بکه ویت، ئه مری کرد و ئه و چەند که سه دلئسوژهى ده وروپشتى که به يعهت بده نه سولتان مه حمود که ئه وکات ته مهنى هه ر چوار سال و نيوتک ده بو. پاشان په يامپکى بو خه ليفه نارد و مردنى ميترده کهى پى راگه ياند و داواى ئه وهى لى کرد که هه لباردنى کوره کهى ته سدق کات و نابى به هيچ جوړى دلئى ئه ميرى موئميين له پايته خت غايه له بکات و ناوى له هه موو خوبه يه کدا به رز ده کريتته وه و ستايشى بو ده کريت.

کاتىک داموده ستهى ژنه سولتان به پرتويه به ره و ئيسفه هان، مه ليکشا چەند رۆژتيک ده بى کۆچى داوى کردوه، به لام ژنه چينييه که هه واله که له له شکر ده شارپته وه. ته رمه که له سه ر گاليسکه به که و شه ش ته سپ رايده کيشى و ره شماليکيشى به سه را دراوه. به لام ژيانى هاوسه ربى هه تاهه تايى نيبه، ئه گه ر بيت و جه سته يه ک بوخوش نه کريت ناتوانى له نيو ئه و زبنده وه رانه دريژه به بوونى خوى بدات به بى ئه وهى تىک نه چى و بوگه ن نه بيت. تورکه ن ئه م ئه رکهى گرته ئه ستو و ويستى له ته رمه کهى خو رزگارکه ن. ئا به م جوړه مه ليکشا، «سولتاني خوشه ويست و شاهنشاهى مه زن، پادشاهى رۆژئاوا و کۆله گهى ئيسلام و موسلمانان و شانازى پتوه کهرى دونيا و باوکى هه موو غه زووه کان و پالپشتى خودا و خه ليفه» به شه و ناشترا، به دزيبه وه، له قه راغ ريگايه ک، ئيتر که سپک نه يتوانى گلکۆکهى بدوزيته وه. «هه روه کو ميژوونوسان ده بيتن، هه رگيز نه بيستراوه که سه ردارىکى هه نده به توانا و ده سه لات بريت و که سپکيش نه بيت له سه ر ته رمه کهى بگريى و دو عايه کى له سه ر بخوينى.»

هه ندهى نه برد نه مانى سولتان ئاشکرا بو، به لام تورکه ن به چاکى خوى روون کرده وه: غه مى يه که مى ئه وه بو که هه واله که له دوژمنه کانى بشارپته وه، له کاتىکدا که له شکر و داموده سته له پايته خته وه دوو روون.

له واقيعدا، ژنه چينييه که پيوستى به هه نده کات هه بو بو ئه وهى کوره کهى خوى له سه ر ته خت جيگير کات و خوى جله وى ده سه لات بگريته ده ست.

ميژوونوسانى ئه و ده مه به هه له يا نه چووبون. له جياتى ئه وهى باسى له شکرى مه مله که ت بکه ن، باسى «له شکره کانى تورکه ن خاتوون» يان ده کرد. بو ئه وهى باسى ئيسفه هانيش بکه ن، ده يان وت پايته ختى خاتوون. کاتىکيش به تايه سه ر سولتانه - منداله که، ئه وه هه ر به ته واوى فه راموش ده کرا و ده يان وت «فه رزه نده کهى ژنه چينييه که».

به لام به رامبه ر به ژنه سولتان، ئه فسره کانى نيزاميبه قوت ده بو نه وه. له سه ر ليسته که يان، تورکه ن خاتوون دوو هم ناو بو، هه ر دوا به داوى مه ليکشا هه وه ده هات. کوره گه وه کهى نيزاميش، بارکيارووک که ته مه نى يانزه سال ده بو، لايه نگيرى خويناوانى بو ئاشکرا ده کن. به ده وريا ده هاتن و ده چوون و ئاموژگارى ده کرد و بو خه باتيش ئاماده يان ده کرد. يه که م ململانئى به قازانجى ئه وان کو تايى هات، ژنه سولتان ده بى له شارى ئيسفه هان کرۆشکه بدات و هه نده ش نابات شاره که له چوارلاوه گه مارو ده دريت. به لام تورکه ن له و ژنانه نيبه که خوى به به زبو بزانتى، بو ئه وهى به رگرى له خووشى بکات ئاماده يه که په نابهرتته به ر فيل و داو که پاشان ده نگ ده ده نه وه.

بو نمونه نامه يه کى زور بو والى گه لى ناوچه ده نيرتت که به م شيوه يه ده ستى پى ده کرد: «من بيوه ژنم، منالتيكى بچووکم له سه ر شانه و، پيوستى به باوکيکه بو ئه وهى بيته رتبه رى هه نگاوه کانى، بو ئه وهى مه مله که ت به ناوى خو يه وه به پرتويه به رتت. کى هه يه زياتر له تو بتوانى ئه م رۆله ببينى؟ به خيتراترين کات به خوت و له شکره که ته وه وه ره، ئيسفه هان پاک بکه ره وه و سه رکه و تووانه ش ديته ژووره وه و ئينجا شووت پتده کم و هه موو ده سه لاتيش ده که و يتته ژير ده ستى تووه». پيبلانه که به جيبه، ميرده کان به هه لپه هه ر له ئازربايجان و شامه وه ده چن؛ خو ئه گه ريش نه توانن شاره که رزگار بکه ن، ئه وه بو چەند مانگيک پشوو ده ده نه خاتوون.

تورکەن پەيوەندی لە گەڵ حەسەن سەباحیش دەبەستت. «پەيمانی ئەو دەم نەدايتی کە سەری نيزامولولکت پيشکەش دەکەم؟ ئيمرۆ هەر هەموو پايتەختە کەم پيشکەشی تۆ بيت، هەر هەموو ئيسفەهانت دەدەم. دەزانم پياويکی زۆرت هەبە لەم شارە دەژين، باشە بۆچی بەدزیبەووە ئيش دەکەن؟ پيشان بلتی با خۆيان ئاشکراکەن، زێر و چەک و تفاقيان دەدەم، با بە ئاشکرا وەعز و ئيرشادی خۆيان بکەن.» لە راستیدا، دواي چەندین سالی داپلۆسین، سەدان ئيسماعیلی خۆيان ئاشکرا دەکەن. زۆر کەس خۆيان وەر دەگیرنە سەر مەزەبە کەيان. لە چەند گەرەکتیکیشدا، لەسەر حیسابی ژنە سولتان، میلیشیای خۆيان پیک دەهێن.

بەلام، دوا ئەلە کە ی تورکەن خاتوون رەنگبێ هەر لە هەمووی زیاتر بلیمە تیبی پیتو دياربێ و لە هەمووشی بە جورئەتتر بیت، ئەمە بوو: رۆژتکیان چەند مېرێکی دامودەستە کە ی دەچنە لای بارکیارووکي و پیتی دەلێن کە ئیتر دەسبەرداری خاتوون دەبن و لەشکرە کە یان ئامادە ی ئەو دەن کە یاخی ببن و ئەگەر ئامادە ی ئەو دە ی هە بیت لە گە لیا نا بچیت و موفاجئە بچنە شارەو و ئەوکات ئیشارەت دەدەنە لەشکر کە یاخیبون بەرپا بکەن: ئەو کات تورکەن و کورە کە ی دەکوژیت و ئەویش بەرپا گشتی لەسەر تەخت دادەنریت. لە سالی ۱۰۹۴ داین، بارکیارووک سیانزە سالییک دە بیت و ئەم پيشنیارەش ختو کە ی دەدا. گرتنی شاریک هەر وا بەسە لتی، لە کاتی کدا مېرەکان ئەوا سالییک دە بی کە شاریان گە مارۆ داو و بە بی ئەو دە ی بتوانن بچنە شارەو! بە هیچ جوړیک دوو دلی پيشان نادان. شەوی داها توو، بە بی ناگاداری دامودەستە کە ی، خۆی لە خپو تە کە ی دەدزیتەو، لە گە ل تە تەرە کانی تورکەن دەچنە بەر دەرگای کاها ب، هەر وە کو سیحری لی کرابیت، دەرگا لە خۆرا دە کریتەو. ئا ئەو تا، بە هەنگاوی پتەو رەوت دە کات و بە پاسە وانی بە کە یف و زەوق دەور دراو، واش دەزانی ئەم کە یف و زەوقە پەيوەندی بەسەر کە و تنە کە ی ئەو وە هە یە. کاتی کیش پیاوان بە دەنگی بەرز پیدە کە نن، ئەو فرمانيان دەداتی کە بیدەنگ بن و ئەوانیش قروقە پ لیتی بیدەنگ دە بن، بە لام هەندە نابات دەدەنەو قاقای پیکە نین.

مەخابن! کاتی کیش بەو دەزانی کە ئەم کە یف و سەفایە هەروا بە خۆرابی

نە کراو و کاریش لە کار ترازاو، دە یگرن و دەست و پیتی دەبەستەو و دەمی دەگرن و چاوبەستی دەکەن و بۆ ئەو لە گە ل ئەو قافلە قۆشمە چیا نە بیبە نە بەر دەرگای حەریمە کە. سەرۆکی خەسینراوان ها تەو و ناگا، بەرکردن چوو تورکەن ناگادار کاتەو. دە بی تورکەن برپار بدات چی لە نە یاری کورە کە ی بکرت، بخنکینریت، چاوی دەر بە یینریت. خەسینراو کە لە ناو دالانە نیمچە تاریکە کە دایە، ئەو ئەفسەرانی کە بۆیان نەبوو پە ی بەرنە ناوچە ی قە دە غە کراو، تووشی پیرە ژنیکی خزمە تکار دین و دە لتی: هەندە نیبە ئەو کە شف کرا کە تورکەن خاتوون لەسەر رایە خە کە ی کوژراو و بالیفیکی زلیان خستۆتە سەر دەمی و بالیفە کە ش لە گوړی فری دراو. خەسینراویکی بازو و ئەستووریش خۆی دەریاز کرد؛ خزمە تکار کە ئەو دە ی دیتەو و یاد کە چەند سالییک لە مە و بەر بە فرماني نيزامولولک ها تبوو و حەریمە وە.

لايه نگیرانی تورکهن له دوو فاقه یه کی نامۆ دان: خاتوونه که یان کوژرا، به لّام سه روکی نه یاره که یان قۆلبه ست کردوو و له ژێر به زهیی ئه وان دایه و پایته خته که یان گه مارۆ دراوه، ئه و که سه ی که گه مارۆشی داوه زیندانی ئه وانه. چی لّی بکریت؟ جیهانیش جیگای تورکه نی گرتوه و بۆ ئه وه ی پارێزگاری سولتانه مندالّه که بکات و هه موو مه سه له کهش ده چیتته پیش ئه و بۆ ئه وه ی بریاری له سه ر بدات. تا کو ئه م له حزه به ش جیهان خاوه ن زهینتیکی خه لاق بوو، به لّام مردنی خاتوون وه ک ئه وه وابوو که زه مین له ژێر پییدا تووشی بوومه له رزه هاتیبی. رووبکه نه کوئی و نامۆزگاری له کئی وه ربگرن، له عومه ر زیاتر!

کاتیکیش عومه ر دیت، جیهان له سالۆنه که ی تورکهن دانیشتوو، له دامینی په رده قه رمزیبه که، سه ری شوپ کردۆته خواره وه، قژی ئالۆزکا و شاننه که راو که به سه ر شانیا هاتۆته خوارۆ. سولتانه کهش له ته نیشتی ئه و دانیشتوو، ئاوریشمی له به ره و عه مامه یه کیشی له سه ره. ره ق له سه ر بالیفه که ی دانیشتوو؛ ده موچاو سوور و قنچکی ده رکردوو، چاوی نیمچه کراوه و پییده چی وه پس بووبیت.

عومه ر له جیهان نزیک ده بیته وه. به هیتواشی دهستی گرت و ناوله پی ساویبه ده موچاوی. به چرپه ش پیی وت:

- پێیان راگه یاندم که تورکهن خاتوون. باشت کرد بانگت کردم بۆ ئه وه ی بیمه لات.

له کاتیکیدا نه وازش له گه لّ قژی ده کات، جیهان دهستی لا ده دات.

- بانگم نه کردی بۆ ئه وه ی دلّم بده یته وه. به لّکو دلّی مه سه له یه کی گرینگ بده یته وه.

عومه ر هه نگاوێک ده کشیتته داوه قۆلّ له سه ر قۆلّ و گوئی ده گرت.

- بارکیارووک که وتۆته ته له وه، له کۆشکدا زیندانه، داموده سته ش دوو رێیان له پیش دایه. هه ندیک ده لّین ده بی بکوژریت، به تایبه ت ئه وانه ی

که ته له که یان بۆ ناوه ته وه، ده یانه وئی له وه دلّیابن که نه چنه پیشی بۆ ئه وه دان به کاره که یان به یین. هه ندیکی تریش ده یانه وئی له گه لّی بگه نه چاره سه ریک و بیگه یه ننه سه رته خت و خاوی بکه نه وه و به لّکو هه موو ئه م به سه رهات و شکستییه ی له یاد ده چیت. هه ندیکی دیکه ش هه ن، ئه وان ده یانه وئی به بارمته به ییلّنه وه و بۆ ئه وه ی له گه لّ ئه وانه ی که شاریان گه مارۆ داوه دانووساندنی پی بکه ن. رای تو چیه و چ نامۆزگاری به کمان ده که ی؟

- توخوا هه ر بۆ ئه مه بانگت کردم و له کتیبه کانت جیا کردم وه؟

جیهان هه لّده ستی و به تووره بییه وه:

- پییده چی ئه م کیشیه گه لّی گرینگ نه بیت به لاته وه؟ به لّام ژبانی منی پیوه به نده. چاره نووسی هه زاران که سیشی پیوه گری دراوه، چاره نووسی شار و چاره نووسی مه مله که ت به نده ئا به م کیشیه وه. تو ش، عومه ر خه یام، ناته وئی بۆ ساتیکیش چیه ئیزعاج کرئی!

- به لّی راسته، نامه وئی، بۆ ساتیکیش چیه ئیزعاج کریم!

ویستی به ره و ده رگا که وه رچه رخی و پیش ئه وه ی بیکاته وه، گه رایه وه لای جیهان:

- هه میشه هه ر دواي تاوان بانگ ده کریم. ده ته وئی ئیستاکه چی به هاوړیکانت بلّیم؟ ئه گه ر نامۆزگاری ئه وه یان بکه م که هه رزه کاره که به ره لاکه ن، چۆن گه رانتی ئه وه یان بده می که سه ینی تو له ی خوئی لیبان ناکاته وه و سه ریان نا په ریتنی؟ ئه گه ریش بلّیم، به زیندان لای خو تان رایگرن و وه کو بارمته به کاری به یین، یا ئه وه تا بیکوژن، ئه وه خو ده بجه شه ربکی ئه وان. توخوا جیهان، له م هه موو کیشیه وازم لّی به یینه، تو ش خو ت له م کیشیه دوورخه ره وه.

به میهره بانیه وه قه ده ریک تپی راده مینی:

- زارۆله یه کی سولتان جیگای زارۆله یه کی دیکه ده گرتیه وه، وه زیریکی وه زیریکی دیکه راو دهنی، توخوا جیهان، چۆن ده توانی جوانترین ته مه نی خو ت له نیو ئه م کولانه ی درندانه به ریته سه ر؟ وازیان لّی به یینه با سه ری

یەکتەری لێ کەنەوه. ئایا بەمە هەتاو رووناکی کەمتر دەبێت و شەرابیش تەمە تالتر دەبێ؟

- دەنگت نزم کەوه، عومەر، زەندەقی مندالە کە دەبەیت. لە ژوورەکانی تەنیشتی شەوه گوی قولاغ دەکەن.

عومەر بەورکەوه:

- ئەی بانگت نەکردووم بۆ ئەوهی گوی لە ئامۆژگارییەکانم بگری؟ باشە، هەر ئیستا بەبێ پێچوپی نا پێت دەلێم: ئەم سالتۆنە جێ بەتێلە، لەم کۆشکە دەرچۆ دەرهوه و سەیری دواوهی خۆت مەکە، مەشلی مالتاوا، بوخچەکانت مەپێچەوه، دەستت بەدەرە دەستم و با بگەرێنێنەوه مالتی خۆمان، تۆ شیعەر بەوێنەوه و منیش سەرنجی ئەستێرەکان دەدەم. هەموو ئیوارەیه کیش وەرە و بەرووتی خۆ بساوه لەشی منەوه و شەرابی میسکداریش گۆرانیمان بۆ دەچرێ و دونیا لەبەردەمان دەسپێتەوه و بەبێ ئەوهی بیبێنن بەناویا تێدەپەڕن، بەبێ ئەوهی گۆیمان لێی بێت، نەخوێنی دونیا نەقوری دونیا بەپاژنە کائمانەوه نالکی.

جیهان چاوانی لێل هەلەگەرێن.

- ئەگەر مەتوانیایە بگەرێتەوه نێو ئەو جیهانە پر بەرائەتە، پروا دەکەوی دوو دلیم دەنواند؟ بەلام زۆر درەنگە و گەلێک لەنێو ئەم ژیا نە ماومە تەوه. ئەگەر سبەبێ پیاوانی نیزامولولک شاری ئیسفەهان بگرن، ناوی من لەسەر لیستە کەیان رەش ناکەنەوه، لەمەیان گومانم نییە.

- من چاکترین هاوڕیتی نیزام بووم، دەتپارێزم، ناتوان بێتە مالتی من و ژنەکم برفیێن.

- عومەر چاوت بکەرەوه، تۆ نایناسیت، ئەوانە تەنھا هەر بیر لە تۆلە دەکەنەوه. هەر دوێنی بوو رەخنەوی ئەوهیان لێ دەگرتی کە تۆ حەسەن سەباحت قوتارکرد؛ سبەبێنیش، رەخنەوی ئەوهت لێ دەگرن کە جیهانت شار دۆتەوه و، ئەوه من و تۆ پێکرا دەکوژن.

- باشە، قەیناکە، خۆ بەیەکەوه دەبین، لە مالتی خۆمان دەبین و خۆ ئەگەریش قەدەری من ئەوه بێت کە لەگەڵ تۆ بمرم قەیناکە گویی نادەمی.

جیهان هەلەدەستیتە سەرپێ.

- بۆ من قەوی دەکا! من وا لەناو ئەم کۆشکەم، بەلەشکر دەور دراوم، لە شاری خۆم دەژیم، لە ئیستاش بەدواوه شار شاری خۆمە، ئامادەم تا دوا تنووک خوێنم خەباتی بۆ بکەم و ئەگەریش مردم، ئەوه وەکو شازنێک دەمرم.

- باشە دەزانی شازنان چۆن دەمرن؟ زەهرخواردوو دەکرتین، دەخنکێندرتین! یا لە خەوتندا! لە سیمای دەرەکید، ناتوانین خۆ لە کەساسی ئینسان بدزینەوه.

بۆ ماوهیهکی زۆر بەبێدەنگی سەیری یەکتەر دەکەن. جیهان نزیک دەبێتەوه، ماچی ئاگرین لەسەر لێوهکانی عومەر بەجێ دەهێلێ و بۆ ماوهیهک لە ئامیزیی ئۆقرە دەگرت. بەلام عومەر خۆی رادەپسکێتی، ئەم مالتاوا بێیە لە سەر ووی تەحەمولی ئەوه وەیه.

عومەر بۆ دوا جار تکی لێ دەکات:

- ئەگەر کەمترین بەها و نرخ بۆ عیشقە کەمان دادەنێی، وەرە لە گەلم، جیهان، سفرە لە هەیوان رازانداوه تەوه، کزەرە بایە کیش لە گرده زەر دەوه دیت، دوو سەعاتی دیکە هەر دووک مەستین و پاشان دەچین لێی دەنوین. بەخزمە تکارەکانیش دەلێم تا کو ئیسفەهان سەرۆکی خۆی هەلەبژێرێ، با ئاگادارمان نەکەنەوه.

لهو ئیواره بدهدا، بای ئیسفه هان بۆنویه رامي که سکی زهرده لوه دههتی. به لام ئای که خیابانه کان خاموشن! خه یام دهیه وی خوی له روانگاکه دالده بدات. عاده تن، هه هه نده به سه بچیتته ژوره وه و چاو به ئاسمانا گر بدات و په نجه له سه ر کاسه پله بییه کانی چاوی لکه ئاسمانیه که ی دانیت، بۆ ئه وه ی هه موو غه مه کانی به بادا بدات. به لام ئه مجاره یان نا. ئه ستیره کان بیده ننگن، موسیقایه ک به رز نابیتته وه، چریه یه ک هه لئاسخ، نه یییه که نادر کیتیریت. عومه ر نایه وی ماندوو و جارسیان بکات، ده بی بۆ ئه م بیده نگییه هوی تاییه تبیان هه بیته. ناچار ده گه ریتته وه به ره و مال له سه رخۆ هه نگاو ده نی، زه لیکه به ده سه وه یه که هه ندی جار راید وه هشین، به سه ر تۆپه له گیای چریه وه یه یا چله داریکه یا خیبوو.

ئیسستاش وا له سه ر راپه خه که ی پالکه وتوو، چرا کوژاوه ته وه؛ بازووی به ده وری جیهانیکه خه یالی ده گوشت، چاوانی له به ر ئه سرین و شه راب سوور هه لگه راون. له لای ده ستی چه پی، شه ریه یه ک و په رداختیکه مسین که جارنا جارێ به ده ستیکه ماندوو پری شه راب ده کات و غه رقی رامان و شکست، ملی پیوه ده نی. لیه وکانی له گه لیدا هاتونه ته دوو، له گه ل جیهان، له گه ل نیزام. به تاییه تی له گه ل خودا. له و زیاتر کێ هه بیته بتوانی ئه م گه ردوون له یه کتر ازوه جاریکه دیکه پیکه وه گری داته وه؟

به ره به یان، ماندوو، سه ر قورس، ئینجا عومه ر ده توانی چاو بنیته خه و. چه ند سه عات خه و چوه چاوی؟ ده نگه ی پی ریبواری له خه و هه لی ده ستین، هه تاو به رزه و تیشکه که ی له درزی په رده که وه دیتته ژووری و به بازو چاوی له و رووناکییه ده پارێزی. له نیو چوارچۆیه که ی ده رگاکه وه ئه و که سه ده بییه که به و غه لبه غه لبه وه هه لئاساند. پیاویکی زل، جووتی سمیل. به په لاپیتکه و به یزووتنه وه یه کی دایکانه له ده سکی شمشیره که ی ده دات. میزه ریکه سه وزی توند به سه رای له سه ره، ده چرووسکیتته وه. به سه ر شانیشیا عه بایه کی مه خمه لی کورتی شوێ کردوو ته وه و وه کو ئه فسه ره کانی نیزامیه.

خه یام به باو تیشکیتکه وه پرسیا ری لێ ده کات:

- ئه وه کیه؟ کیش بواری دایتی وا خه وم لێ تیکده ی؟

- باشه گه وره م قه د منی له گه ل نیزامولولک نه بییه وه؟ پاسه وانی شه خسی ئه و بووم، وه کو سیبه ری وا بووم. به فارتانی ئه رمه نی بانگیان ده کردم.

هاته وه یادی عومه ر، به لام ئه مه ش قه د کافی نییه بۆ دلنیا بییه کی ته اوو. هه ست ده کات به نیک قورگی به هه موو هه ناوییه وه گری داوه. ئه گه ر ترسیشی له سه ر نیشتی ئه وه نایه وی به هیچ جوژیک پییه وه دیار بیت.

- ده لیتی، پاسه وان و سیبه ری شه خسی خوی؟ که واته تۆ ده بوو پارێزگاری لێ بکه ی که ده ستی ئه و پیاو کوژه ی پی نه گات؟

- فرمانی دابوومی خۆم دووره په ریز راگرم. هه موو ده زانن که مردنیکه ی وای ده و بست. ده متوانی پیاو کوژه که بکوژم، به لام یه کیکه دیکه مان لێ قوت ده بووه وه. من چیم تا کو بتوانم بیمه ناو بژیکه ری نیوان ئه و و چاره نووس؟

- ئه ی باشه چیت لیم ده وی؟

- دوینتی شه و، له شکره کافان توانییان بچنه شاری ئیسفه هانه وه. پاسه وانه کان هاتنه پریمانه وه. سولتان بارکیار و کیش رزگار کرا. ئیتر له ئیمیرۆ به داوه ئه و خاوه نی شاره که یه.

خه یام هه لئاسابوه سه ری.

- جیهان!

هاوار و پرسیا ریکه پر له دله راوکی. فارتان هیچ نالی. سیمای پارای هاو ته با نییه له گه ل هه بیته جه نگا وه ریه که ی. عومه ر هه ست ده کات که له چاوانیه وه ئیعترا فیکه نا قولا ده خوینیتته وه. ئه فسه ره که ده ست به فسه که فسک ده کات:

- ویستم رزگاری بکه م، چه ندیش شانازیم به خۆوه ده کرد ئه گه ر به اتبایه خیزانه که تم به ده ستی خۆم به یینایه ته خزمه تی جه نابت! به لام دره نگ فریا که وتم. هه موو ئه وانه ی که له کوژک بوون، هه موو به ده ستی

سه‌ریازه‌کان کوژران.

عومەر به‌ره و ئه‌فسه‌ره‌که چوو، به‌هموو هیژی مه‌چه‌کی گرت، به‌لام به‌بئ
ئه‌وه‌ی بتوانی بای بدات.

- تهنه‌ها بۆ ئه‌وه هاتوو ئه‌مه‌م پئی بلیتی!

ئه‌وه‌ی دیکه هه‌میشه ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌سکی شمشیره‌که‌یه‌تی. به‌لام
شمشیره‌که‌ی رانه‌کیشا. به‌ده‌نگی‌کی ره‌تیب قسه ده‌کات.

- بۆ گه‌لی شتی دیکه‌ش هاتووم. ئه‌فسه‌ره‌کانی نیزامییه‌هه‌ پیریاریان دا
ده‌بی تۆش بمریت. وه‌کو ده‌وتریت، کاتی‌یک شی‌ریک بریندار ده‌کریت،
کوشتنی چاکتره. منباز ناردوو بۆ ئه‌وه‌ی بتکوژم.

له‌په‌رێکدا خه‌بام هه‌بمن ده‌بیته‌وه. له‌ دوا‌هه‌ناسه‌دا پتووسته‌ دل‌ ب‌لند خۆت
نیشان بده‌یت. چه‌ندین هه‌که‌یم ژبانی خۆیان له‌وه‌دا خه‌رج کرد بۆ ئه‌وه‌ی
بگه‌نه‌ ترۆپکی هه‌لومه‌رحی ئینسانییته‌! به‌رگری له‌ ژبانی خۆی ناکات.
به‌لکو زۆر به‌په‌چه‌وانه‌وه، له‌ هه‌ر له‌حه‌زه‌یه‌کدا، هه‌ست به‌ره‌وه‌ینه‌وه‌ی ترس
ده‌کات، زیاتر بیر له‌ جیهان ده‌کاته‌وه، گومانیش له‌وه‌ ناکات که ئه‌ویش دل‌
ب‌لندانه‌ خۆی نواندوو.

- هه‌رگیز له‌وانه‌ خۆش نابم که ژنه‌که‌میان کوشتوو، تا ماوم به‌دوژمنیان
ده‌زانم، له‌ هه‌موو ژبانیشمدا خه‌ون به‌وه‌وه‌ ده‌بینم که رۆژیک ئه‌وانیش تیی
بچن! زۆر له‌سه‌ر هه‌قی ئه‌گه‌ر بته‌وی له‌ناوم به‌ریت!

- گه‌وره‌م، ئه‌مه‌هه‌ پیریاری من نییه‌. پینج ئه‌فسه‌ر بووین بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م
بپاره‌هه‌رکه‌ین، ئه‌وان، هه‌ر چوار ئه‌فسه‌ره‌که‌ی دیکه‌هه‌ پیریاریان وابوو
بکوژیت، تهنه‌ها من له‌گه‌ل ئه‌م راپه‌دا نه‌بووم و به‌رپه‌رچم دانه‌وه‌!

- به‌هه‌له‌دا چوویته‌! هاو‌رپه‌یه‌کانت ژیرترن.

- گه‌لی جار تۆم له‌گه‌ل نیزامولولکدا بینیه‌وه، وه‌کو باوک و کو‌ر قسه‌تان
په‌که‌وه‌ ده‌کرد، سه‌ره‌رای ره‌فتاری خه‌زانه‌که‌ت، به‌رده‌وام هه‌ر خۆشتی
ده‌ویست. ئه‌گه‌ریش ئیستا له‌ناومان بوایه، ئه‌وه‌ تاوانبار نه‌ده‌کرای. له‌به‌ر
خاتری تۆ له‌ جیهانیش خۆش ده‌بوو.

خه‌بام له‌ رو‌خساری ئه‌فسه‌ره‌که‌ ورد ده‌بیته‌وه‌ و هه‌روه‌کو تازه‌هه‌ تازه

هه‌ست به‌وجودی بکات.

- باشه‌ ئه‌گه‌ر تۆ رات له‌سه‌ر کوشتنی من نه‌ده‌بوو، ئه‌ی باشه‌ بۆچی
ناردوو‌تیانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بکوژیت؟

- من خۆم هه‌لبێژارد. چونکه‌ ئه‌وانی دیکه‌ ده‌یانکوشتی. من نیازم وایه
ده‌ستت لی نه‌ده‌م. ئه‌گینا وا نه‌ده‌که‌وتمه‌ گفتوگۆوه‌ له‌گه‌لت؟

- باشه‌ که‌ گه‌راپه‌ته‌وه‌ چ به‌هاو‌رپه‌یه‌کانت ده‌لیتی؟

- باسی هه‌یچ شتیکیان بۆ ناکه‌م. به‌جیانیان ده‌هه‌لیم. هه‌نگاوه‌کانم دوا‌ی
هه‌نگاوه‌کانت ده‌که‌ون.

- وا به‌هه‌مینییه‌وه‌ ده‌لیتی وه‌ک بلیتی ده‌میکه‌ ئه‌م بپاره‌ت دابی.

- راسته، له‌ هه‌ق‌ه‌هه‌ تیشدا وایه. هه‌ر وا له‌په‌رێکدا ئه‌م فیه‌که‌یه‌م
به‌میشکدا نه‌هات. من له‌ یه‌کێ له‌ خه‌زمه‌تکاره‌ هه‌ره‌ دل‌سۆزه‌کانی
نیزامولولک بووم، بروام هه‌بوو ئه‌گه‌ر خودا نارده‌زووی لی بوایه، ئه‌وا ئیستا
له‌ پتیاوی ئه‌ودا له‌ژیر گه‌ل ده‌بووم. ماوه‌یه‌کی گه‌لی زۆریشه‌هه‌ پیریاری ئه‌وه‌م
دابوو که ئه‌گه‌ر رۆژیکیان نیزامولولکی گه‌وره‌م له‌ناوبچیت، ئه‌وه‌ ئیتر نه‌
خه‌زمه‌تی کو‌ری ده‌که‌م نه‌ خه‌زمه‌تی جیه‌ره‌که‌ی، ئه‌م شمشیره‌ش فری ده‌ده‌م و
شمشیره‌هه‌لگرتن نه‌بیته‌هه‌ پیشه‌ی من. بارودۆخی کوشتنه‌که‌ی ناچارم
ده‌کات که بۆ دوا‌جار له‌ خه‌زمه‌تی دابم، کوشتنی مه‌لیکشا دل‌ره‌قی کردم،
په‌شیمان نیم: خه‌بانه‌تی له‌ باوکی کرد، خه‌بانه‌تی له‌وه‌ که‌سه‌ کرد که به‌خه‌ی
کردبوو و گه‌یاندییه‌ لوتکه‌! که‌واته‌ موسته‌حه‌قی ئه‌وه‌بوو بمریت. پتووستی
ده‌کرد که بکوژم، به‌لام ئه‌م کاره‌ نامکاته‌هه‌ پیاو‌کوژ. قه‌د مو‌مکین نییه‌
ژنی‌یک بکوژم. کاتی‌یکیش هه‌قاله‌کانم خه‌یامیان بۆ دیاری کردم بۆ ئه‌وه‌ی
بکوژم، ئیتر له‌وه‌ تیه‌گه‌یشتم که کاتی ئه‌وه‌ هاتوو که ئیتره‌ جیه‌یه‌لیم،
ژبانم بگوژم، یا ئه‌وه‌تا ته‌رکی دونیا بکه‌م، یا ئه‌وه‌تا بیه‌ شایه‌ریکی
عه‌ودال. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی گه‌وره‌م، هه‌ندی له‌ که‌لویه‌له‌کانت گرد بکه‌ره‌وه‌ و با
به‌زوتترین کات ئه‌م شاره‌ جیه‌یه‌لین.

- باشه‌ بۆ کو‌ی برۆین؟

- بۆ هه‌ر کو‌ییه‌که‌ ده‌ته‌وی، من دوات ده‌که‌وم و ده‌به‌م موریدی تۆ و ئه‌م

شمشیرهش پاریزگاربت لی دهکات. با ئەم پاشاگەردانییە کۆتایی بیت ئینجا دەگەرێنەوه.

لهو کاتەى که ئەفسەرەکه خەریکی نامادەکردنی و لاغەکان بوو، عومەر بەپەله، کەشکۆل و کەرەسەى نووسین و مەتارەیهک و کیسەیهکی لێواولێوی زێری نامادە کرد. بەلێرهواری مێرگەکانی ئیسفەهاندا تێدەپەرن، تا دەگەنە شارۆچکەى ماربین، بەدەستی رۆژئاواوه، سەرەرای ئەوهی سەربازێکی زۆریش لهو ناوهبوو، کەس دەخلى نهکردن. تەنها وشەیهکی فارتان بەس بوو بۆ ئەوهی دەرگاگان بکرتنەوه و پاسەوانەکانیش بەرێزوه خوێان لابدن. ئەم موجامەلەکردنە غایەله دەخاتە دلێ عومەرەوه، بەلام نایهوی ئەم رووهوه پرسیار له یاوهرەکهی بکات. تاكو ئیستا ئەوهی له دەستی عومەر دیت، تەنها ئەوهیه که سێقهی پێ بکات و بەس.

تەنها هەر سەعاتیک دەبیت و نابیت که بەرێگەوهن، رەشەخەلکیکی زۆر رۆژانە مالتی عومەر و هەموویان تالان کرد و ئاگریشیان له خانووهکهی بەردا. دواى نیوه‌رۆ، روانگاگە تیکومەکان درا. هەر له هەمان کاتیشدا، تەرمە خامۆشەکهی جیهانییش له قەرغ شوورای باخچه‌کەش ناشترا. هیچ کێلێکیش بۆ مێژوو ئەوهی دەسنیشان نهکرد که گلکۆکهی جیهان له کوێ بوو.

ئەمە قسەیهکی نەستەقه که کەشکۆله‌کهی سەمەر قەند بۆمانى دەگێرێتەوه:

«سێ هاوړی له‌سەر دهشتایییه بەرزه‌کانی ولانی فارس پیاسه‌یه‌کیان ده‌کرد. پلێنگی‌کیان بەرهو روو دیت، تاكو خەیاڵ بۆی بچیت درنده بوو. بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ، پلنگه‌که لهو سێ پیاوه ورد ده‌بیتته‌وه و پاشان بەرهو روویان غار دەدات.

یه‌که‌میان له هەموویان بەتەمەنتر دەبێ، له هەموویان دەوله‌مەندتر و له هەمووشیان به‌تواناتر دەبێ. هاوار ده‌کا: «من گه‌وره‌ی ئەم شوێنەم، هەرگیز بوار ناده‌مه‌ ئاژەلێک ئەو خاکه تیکوپی‌ک بدات.» دوو تانجی پێ بوو، بەرەلای ده‌کاته سەر پلنگه‌که، توانیان گازی لی بگرن، بەلام هەنده‌ی تر

هاربوو، تییان بەربوو و پاشانییش خۆی فری دایه سەر خاوه‌نه‌که و هەلاهلای کرد.

ئا ئەمەبوو چاره‌نووسی نيزامولمولک.

دووه‌میان ده‌لی: «من زانام، هەموو کەسیک ریزم لی ده‌گرێ، بۆچی چاره‌نووسی من بکه‌ویتته‌ نیوان پلنگ و تانجیانه‌وه؟ پشتی لێکردن و هەلات و چاوه‌رێی ئەم مەملانییەى نه‌کرد. ئا لهو کاتەوه، له‌م ئەشکه‌وته‌وه بۆ ئەو ئەشکه‌وت و لهو کەلاه‌وه بۆ ئەو کەلاه‌ویه، هەستیشی ده‌کرد که ئەو پلنگه‌ و له‌ناو خەرجه‌که‌ی دایه.

ئا ئەمە بوو چاره‌نووسی عومەر خەيام.

سێیه‌میان پیاویکی ئیماندار ده‌بێ. بەناو له‌پ کراوه‌یی، بەرهو رووی پلنگه‌که ده‌چیت، بەده‌سه‌لاته‌وه سەیری ده‌کات و بەزمانیکی پاراویشه‌وه پێی ده‌لی: «بەخیر بییتە ئەم خاکه. هاوړتییه‌کانم له‌ من ده‌وله‌مه‌ندتر بوون، تۆ رووت کردنه‌وه، شانازییان به‌خۆوه ده‌کرد، تۆ ملکه‌چیان کرد.» ئاژەله‌که گوتراوه‌ی، ئیغرا بوو و ده‌سته‌مۆکرا. بەسەریا زال بوو و توانیشی که‌ویی بکات. لهو رۆژه‌وه، پلنگ چیه‌ توانای ئەوه‌ی نییه‌ خۆی لی نزیک بکاتەوه و، پیاوانیش خوێان لێی دوور ده‌گرن.»

کەشکۆله‌که ئەوها کۆتایی پێ ده‌هێنێ: «کاتیکیش زەمان، زەمانی شوێش و ئینقلاباته، کەس ناتوانی رێگه‌ی لی بگریت، کەس ناتوانی له‌ دەستی هەلبیت، چەند کەسیک خزمه‌تی ده‌کەن. له‌ هەموو کەسیکیش چاکتر، حەسەن سەباح توانی درنده‌یی جیهان ده‌سته‌مۆ بکات. هەموو ده‌ورووبه‌ری خۆشی تۆقاند، بۆ خۆشی، له‌ قولە‌ی هەله‌مووتدا، پانتایییه‌کی چکۆلانه‌شی بۆ هێمنی خۆی دابین کرد.»

هەنده‌ی نه‌بردبوو حەسەن سەباح قەلاکه‌ی داگیر کردبوو، دەستی به‌ئیش کرد و بۆ ئەوه‌ی جیگایه‌کی چوارچێوه رێژکراو بۆ خۆی دابین بکات. سەرته‌تا ویستی هەموو ئیحتیماڵیکی پە‌ی بردن به‌ شوێنه‌ نه‌هێلتی، دوژمن نه‌توانی زه‌فه‌ری پێ ببات. بیناسازی قەلاکه‌ زۆر به‌بێمه‌تی دروست کرابوو و شوێنیکی نمونەیی بوو، ئەویش ده‌ستی کرد به‌پرکردنه‌وه‌ی هەموو ئەو

درزانه‌ی که له بۆی هه‌بوو له گرده‌کانی ده‌وروبه‌ره‌وه بچنه‌ ناو قه‌لاکه‌وه .
 به‌لام ئەم قایم‌کردنه بۆ حه‌سه‌ن به‌س نه‌بوو . خو ئەگه‌ر په‌ی بردنه قه‌لا
 شتیکی مه‌حال بیت، ئەوانه‌ی هه‌له‌مووت گه‌مارۆ ده‌دن، ده‌توانن ئاو و
 ئازووقه‌ی لێ بپرن . هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌شه که زۆرجار قه‌لا چۆکی داوه . له‌م
 روه‌وه هه‌له‌مووت زوو زه‌فه‌ری پێ ده‌بریت، چونکه ئیحتیاتیکی ئاوی
 خواردنه‌وه‌ی زۆر که‌می هه‌یه . که‌واته مورشیدی گه‌وره ده‌بێ چاره‌سه‌ر
 بدۆزیته‌وه . له‌جیاتنی ئه‌وه‌ی ئاو له روه‌باره‌کانی ده‌ورویشت بگوازیته‌وه ،
 هه‌ر له چیاکه‌دا حه‌وزیکی گه‌وره‌ی دروست کرد بۆ ئه‌وه‌ی له کارێز و
 جۆگه‌له‌کانه‌وه ، ئاوی باران و ئاوی تهاوه‌ی به‌فری تیا کۆپیته‌وه . کاتیکیش
 ئیمپرو سهر له پاشماوه‌ی ئه‌و قه‌لایه ده‌هین، به‌ئیعجابه‌وه سه‌یری ئه‌و
 ژوره ده‌که‌ین که حه‌سه‌نی تیا ژیاوه ، «حه‌وزه موجیزه» ، به‌قه‌ده ئه‌وه‌ی لێ
 ده‌رده‌هینرا ، هه‌نده‌ش ئاوی تیا ده‌رژا و قه‌تیش له لێواری حه‌وزه‌که‌وه ئاو
 سه‌ری نه‌ده‌کرد .

بۆ ئازووقه‌ش، مورشیدی گه‌وره و بیریکی قوولێ هه‌لکۆلێبوو، رۆن و
 سرکه و هه‌نگوینی تیا هه‌لده‌گیرا؛ هه‌روه‌ها میوه‌ی هیشک کراوه و
 هه‌نده‌یان تی ده‌ئاخنی بۆ ئه‌وه‌ی ئەگه‌ر هات و قه‌لا ته‌واو گه‌مارۆ درا ،
 بتوانن بۆ ماوه‌ی سالیکی ته‌حه‌مول بکه‌ن . سالیکی بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه
 زۆربوو ، بۆ ئه‌وه‌ی ئەوانه‌ی گه‌مارۆی شویتیک ده‌دن بتوانن سالیکی
 چاوه‌رێ بکه‌ن . به‌تایبه‌تی له‌ ناوچه شاخاوبیه‌ی که زستانی هیشک و
 برینگه .

ئا به‌م جو‌ره ، حه‌سه‌ن قه‌لغانیکی پته‌وی هه‌یه؛ چه‌ک و تفاق‌ی موته‌قی
 هه‌یه بۆ به‌رگری له‌خۆکردن . وێرای ئه‌و پیاوکوژه دلسۆزانه ، که‌واته حه‌سه‌ن ،
 چه‌ک و تفاق‌ی شالاوبردنی موته‌قیشی له‌ژێر ده‌ست داوه . چۆن ده‌کرێ
 چۆک به‌که‌سیک به‌هینین له‌کاتیکیدا ، ناماده‌ی ئه‌وه بیت بمریت؟ گشت
 خۆپاراستنیک له‌سه‌ر بناغه‌ی ره‌وینه‌وه به‌نده ، شه‌خسییا ته‌هه‌گه‌کان ،
 وه‌کو ده‌زانین ، به‌پاسه‌وانی زۆر و زه‌به‌لاح و تۆقینه‌ر ده‌ور ده‌درتین ، بۆ ئه‌وه‌ی
 زه‌نده‌قی هه‌موو که‌سیک به‌ه‌ن که ته‌مای ده‌ستدرتیییه‌کی هه‌بیت . به‌لام
 ئە‌ی ئەگه‌ر هات و ئه‌وه‌ی به‌ته‌مای ده‌ستدرتییکردن بیت ترسی له‌ مردن

نه‌بێ؟ ئە‌ی ئەگه‌ر وای لیک داوه‌وه که شه‌هیدبوون پێگایه‌کی قه‌دیره به‌ره‌و
 به‌هه‌شت؟ ئە‌ی ئەگه‌ر هات و هه‌میشه وشه‌کانی مورشیدیشی له‌سه‌ر
 زاریبیت که ده‌یوت: «ئێوه بۆ ئەم دونیا به‌ دروست نه‌کراون، ئێوه بۆ ئه‌و سه‌ر
 دونیا دروست کراون . ئایا ماسییه‌ک ترسی ئه‌وه‌ی هه‌یه فه‌ری دریته
 زه‌ریاوه؟» ئە‌ی ئەگه‌ریش ، پیاوکوژ توانی خۆی بخزینیته‌ نیو به‌ره‌ی
 قوربانییه‌وه ، ئه‌و کات ، هه‌یچ شتیکی ناکریت . «ده‌سه‌لاتنی من له‌ هه‌ی
 سولتانی که‌مه‌تره ، به‌لام من زیاتر ده‌توانم ئە‌زیه‌تت بده‌م وه‌ک ئه‌و» ،
 رۆژتیکیان حه‌سه‌ن بۆ والی ناوچه‌یه‌ک ئە‌مه‌ی نووسیوو .

ئا به‌م شیوه‌یه حه‌سه‌ن سه‌باح ، له‌ناو قه‌لاکه‌یدا ئامیتری جه‌نگی
 موته‌کامیلی دروست کرد که له ده‌ره‌وه‌ی خه‌یالدا بوو و حه‌سه‌ن
 قه‌تاوقه‌تیش قه‌لا‌ی جی نه‌هیشت؛ میژوونوسان ئه‌وه ده‌لێن که له دوا سی
 سالی ژیاویدا ، ته‌نها دوو جار مان مال‌ه‌که‌ی جیه‌یشتوه ، ئه‌و دوو جار هه‌ش بۆ
 ئه‌وه‌ی سه‌ر خانوه‌که‌ی که‌وت؛ له سه‌به‌ینیه‌وه بۆ ئێواره به‌چوارمه‌شقی له‌سه‌ر
 حه‌سیره‌که‌ی داده‌نیشت . حه‌سیره‌که‌ش له‌به‌ر دانیشتن سوابوو و به‌لام
 نه‌یده‌ویست بیگۆرێ یا بی‌دوورنه‌وه ، ده‌رزی دده‌ا و ده‌ینوسی و
 پیاوکوژانی به‌دوای دوژمنانی به‌ره‌لا ده‌کرد . رۆژی پێنج که‌ره‌تیش ، هه‌ر
 له‌سه‌ر هه‌مان حه‌سیر ، له‌گه‌ل میوانه‌کانا نوێژی داده‌به‌ست .

بۆ ئە‌وانه‌ی که هه‌رگیز رێیان نه‌که‌وتبیته هه‌له‌مووت و چاویان
 به‌پاشماوه‌ی نه‌که‌وتبێ ، بێ سوود نییه ئە‌گه‌ر بیت و هه‌ندی رده‌کاری له‌م
 روه‌وه تۆمار بکه‌ین؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئەم شوینه هه‌رگیز هه‌نده ناویانگی
 له میژوو ده‌رنه‌ده‌کرد ئە‌گه‌ر به‌هاتبایه تاچه خه‌سه‌له‌تی ته‌نها هه‌ر ئه‌وه بوايه
 که گرتنی سه‌خته ، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو که له‌سه‌ر لووتکه به‌ردینه‌که‌ی ،
 ده‌شتایییه‌کی پانویه‌رین هه‌بوو که به‌ئاسانی شاریکی له‌سه‌ری دروست
 ده‌کرا ، یان هه‌ر به‌لایه‌ن که‌م گوندیکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دروست ده‌کرا . له
 زه‌مانی حه‌شاشه‌کاندا ، له رۆژه‌ه‌لاته‌وه ، له تونیلیکی ته‌سکه‌وه که به‌قه‌لا
 نزمه‌که تیده‌په‌ری و ئیتر رچه‌ی تیکه‌لا و ، خانو له‌گه‌ل دروستکراو که له
 سایه‌ی شووره‌که‌دا ده‌گه‌یشتیته مه‌یدانه‌که ، تاچه شوینی کۆبوونه‌وه بوو بۆ
 کۆمه‌له‌که ، ئینجا ده‌گه‌یشتیته قه‌لا به‌رزه‌که . ئە‌میش به‌شووشه‌یه‌ک ده‌چوو

لهسەر قهبرغه دانراييت، رۆژهه لاتى ئەستور و تا بەرەو رۆژئاواش بچوویتایه باریکۆکه دەبووه. گهرووهکەش دەرهەندیک بوو زۆر بەمهحکەمی پاسهوانی دەکرا. خانووهکەى حەسەنیش له کۆتاییهکەى بوو. تهنه پهنجه ریهکی ههبوو، ئەویش دەپروانییه دۆله ههزار بههزارهکه. قهلايهک بوو لهناو قهلا.

بههۆی ئەو کوشتاره سهیرتامیزانهی که ئەو فرمانی بۆ دهردهکرد، بههۆی ئەو ههموو ئەفسانانهی که لهمه ر ئەوهه ریسرا، له بارهی تایهفه و کۆشکهکەیهوه، مورشیدی گهروهی حهشاشهکان، بۆ ماوهیهکی دوورودریژ سهرتاپای رۆژهه لات و رۆژئاوای تۆقاندبوو. له ههر شارێکی ولاتی موسلماناندا ئەشرافی گهوره لهناوچوون، خاچهپرستان دوو تا سێ پیاوی گهروهیان بوو بهقوربانێ. بهلام هه ر زۆر خیرا ئەوه له یاد دهکەین که سههههتا له ههله ممووت تۆقاندن سهقامگیر بوو.

چ دهسهلاتیک له خهسلهتی سهربازسازی بووده له تهره؟ مورشیدی مهزن ویستی هه موو ساتی موریدهکانی یاسا ریتزکات. هه موو تامی رتیکی مۆسیقای قهدهغه کرد، بچووکتربین شمشالی بهرامبه ر بهجه ماوه ر به زۆر کۆبووه دهشکاند و فری دیه دا به ناو ناگره وه و گونا هه باریشیان داغ ده کرد و پێش ئەوهی له کۆمه له که تیرۆ بکریت، به تیروته سه لیش جه لدهیان لی دهردا. له خواردنه وهی هه موو جو ره خواردنه وه یه ک که ئەلکۆلی تیداییت قهدهغه دهکرا. رۆژتیکیان حه سه ن کوره که ی خۆی به مه ستی چاوی پێ ده که وئ، سزای مر دنی به سه را ده رکرد، له کۆبوونه وهی گشتیدا، سه ره رای پارانه وهی دا یکی، بۆ رۆژی دوایی، له گه له شه به قدا، کوشتیان. بوو به نمونه. لهو رۆژه به دو او ه که سه یک جورته تی ئەوهی نه کرد تهنه ها قومیکیش به خواته وه.

حوکمی قهزای له هه له ممووتدا به کتوپری به ری ده خرا. ده گێر نه وه و ده لێن رۆژتیکیان تاوانیک له قه لا ده کریت. شایه دیک کوری دووه می حه سه ن تاوانبار ده کات. به یه ئەوهی له رو دا وه که بکۆلته وه، حه سه ن سه ری دو کوری لی ده کاته وه. چه ند رۆژتیک دوای رو دا وه که، تاوانبار ه راسته قینه که دانی به گونا هه که ی خۆی نا و ئەویشیان ده سه جهی کوشت.

میژوو نووسانی مورشیدی گه وه باسی ئەوهش ده که ن که به کوشتنی کورهکانی خۆی، بی لایه نی خۆی بۆ کۆمه له که ی ئاشکرا ده کات و ده یان وت که به م سزا نمونه بییانه، بۆ فه زیله ت و ئەخلاق هه له ممووت بوو به ناوچه یه کی ئارام. ئەوهی زۆر ریشی تی ده چی، له ریگای چه ند سه رچا وه یه که وه که ده لێن بۆ رۆژی دوایی، تا قه ژنه که ی و کچه کانی دژی حه سه ن وه ستان و حه سه نیش فرمانی دا که قه لا به دهر بکرین و به جیگره کانی را گه یاند که ده بی ئەوانیش نا به م جو ره ره فتار بکه ن بۆ ئەوهی کاریگه ری ژنان حو کمی راست نه شیوتی.

خۆی له دهره وهی جیهان بیینی و دهر و پشستی خۆی چۆل کات، دهر و پشستی خۆی به شوو رای به ردین قایمکات و دهر و به ری به ترس بته نی، ره نگه نا ئەمه بووی خه ونه پو وچه که ی حه سه ن سه باح.

به لام ورده ورده ئەم چۆله وانیه هه راسانی لی ده بری. پاشا هه ره به ده سه له تان ئینسانی شیتن یا ها وده می دلخوشین بۆ سوور کردنه وهی ئەو توندوتیژییه ی که له دهر یان کۆبوته وه. چا و ئە به له قه که، بی ئامان تهنه یه، چوار ده وری دیواره، حه پسی مالی خۆیه تی و له ناو خۆیدا داخرا وه. که سه یک نییه له گه لی قسه بکات، تهنه به ره عییه تی خا و خلیچ و خزمه تکاری لال و موریدی به نج لی درا و دهر درا وه.

لهو هه موو که سه ی که ناسینی، تهنه له گه له یه ک که سدا ده ی توانی قسه بکات، وه کو له نیوان دوو ها وری دا، یا به لایه ن که م له نیوان دوو ئینساندا. ئەویش خه یام بوو. بۆیه نامه یه کی بۆ نووسی. نامه یه ک بوو که تیایا بی هیوایی خۆی له ژیر لووته رزییه کی قه به ئاشکرا ده کرد، نووسی بوو:

«له جیاتی ئەوهی وه کو هه لا توویه ک بژییت، بۆچی نایه ی بۆ هه له ممووت؟ منیش وه کو توووشی راوانان هاتم و وا ئیستا من ئەوانی دیکه را و ده نیتم. لیتره له ئاماندا ده ژیت، خزمه ت ده کریتی، هه موو میرانی دنیا ناتوانن ده ست له یه ک تاله مووی پرچت بدن. کتیبخانه یه کی زۆر گه وره م دروست کردوه، هه ره ده گمه نترین کتیبی تیا ده دۆزیته وه و ئیتر به که یفی خۆت، ده توانی بنووسی و بخوینیته وه. لیتره هه ست به ئارامیی ده که یت.»

له راستیشدا، لهو رۆژوهی که خه یام ئیسفه هانی جی هیشتهوه، وهک ههلا توو و له پایی کۆمه ل ده ژیت. کاتیکیش سهر له به عدا ددات، به ئه مری خه لیفه ئه وهی لئ قه ده غه ده کریت که له گه ل جه ماوه ری کۆبووه وه قسه بکات و یا ئه وه تا بوار به موعجیبینی بدریت که به لیشاوه وه دین و پاله په ستویانه له پیش ده رگا که ی بو ئه وهی سهری لئ بدن. کاتیکیش ده چیتته هج، ناحه زه کانی به یه ک دهم هاوار ده که ن: «حه جی رواله ته!» له گه رانه وه شیدا، به به سراپه وه تیده په پریت، کوری قازی ده چیتته لای و زۆر به ئه ده به وه پتی ده لئ مانه وهی له شاره که کورت کاته وه.

تا لهو سهرده مه دا، چاره نووسی قه د هه نده موحریج نه بووه. کهس گومان له بلیمه تی و زانایی ناکاته وه؛ بچیتته هه ر لایه ک، خه لکیکی خوتنده واری زۆر له دوری کۆ ده بیتته وه. پرساری له مه ر ئه ستیره ناسی و ئه لجه بر و پزیشک سازی و، به لکو له باره ی کیشه ی تاینیشه وه لئ ده کریت. زۆر به پرامانه وه گوتی لئ ده گرن. هه میشه هه چه ند رۆژیک دوا ی گه بشتنی، یا چه ند هه فته په ک، موئامه ره بیکی بو ده چیتنریت و درۆوده له سه ی زۆری بو هه لده به ستن. به کافر و ئه هلی بیده عه ی له قه له م ده دن، براده ربی له گه ل حه سه نی ده هیننه وه یاد، هه ندی جاریش به سیمابازی تاوانباری ده که ن که له وه و پیش له سه مه رقه ند ده نگی دابووه وه، خه لکی دهم شپ و دهم هاریش ده نیرنه کۆبوونه وه کانی بو ئه وهی قسه ی پی تیک دن و ئه وانه ی که ئاماده ن خانه خویی بو بکه ن، هه ره شه ی سزایان لئ ده کریت. به شتیه یه کی ئاسایی، زۆر له سه ر شت ناروات. هه ر که هه ستی به وه کرد که ئه مۆسفیر قورس و به بارستاییه، خزی به نه ساغ ده رده که وینئ، بو ئه وهی به ره و رووی جه ماوه ره که ی نه بیتته وه. هه نده ش نابات، شار به جی ده هیلئ. سهری خۆی به ره و قوناغیکی دیکه هه لده گریت. ئه و قوناغه نوپیه ش، ئه ویش کورته و ئه ویش پری له ریکه که وته.

به نه عله ت ده کرئ و تا سنووری په رستنیش ریزی لئ ده گیرئ، جگه له قوترانی هاوړیتی، هه میشه له خانویه ک ده گه ریئ، له سایه ی که سیک

ده گه ریئ، له پالپشتیک ده گه ریئ. چونکه ئه و مووچه یه ی که نیازم بو ی بری بووه وه، له دوا ی مردنی، یه ک فلسی نه دراو ده تی، ناچار سهر له میران و الیان بدات و هه مو مانگیک به ختیان له ژیر رووناکی ئه ستیره ناسی بو بخوتینته وه. سهره رای ئه وهی هه میشه هه ر له پیداو یستی دایه، به لام ده زانی چۆن به بی سهر شو ری خه رجی خۆی په یاداکات.

ده گپنه وه و ده لپن وه زیریک سهری له وه سو رده مینئ که گوتی له عومه ر ده بیت که داوا ی پینج هه زار دیناری زیری لئ ده کات و ئه ویش له وه لامدا ده لئ:

- ئه ری ئه وه ده زانی که ئه و پارده یه مووچه ی منیش نییه ؟

خه یامیش خیرا دپته وه لام:

- زۆر شتیکی ئاساییه .

- باشه له بهر چی ؟

- چونکه له هه موو سهرده میکدا، زانای وه کو من، به په نجیه ی ده ست ده ژمیتر دین. به لام ده کرئ هه موو سالیکی پینج سه د وه زیری وه کو تو دیاری بکریت.

میژوونوسان ئه وه ته سدیق ده که ن که وه زیره که دداته قاقای پیکه نین و هه موو داواکارییه که ی خه یام جیبه جی ده کات و مه ده نییانه دان به و لیکچوونه به فیزه ی ده نیت.

له و سهرده مه عومه ر ده نووسی: «سولتان نییه له من شادتر بیت، ده رۆزه که ریش له من غه مبارتر».

سال دپت و ده روا. ده که وینه سالی ۱۱۱۴ و له شاری مه رقه ده بینریت، مه ره قه ی کۆنه پایته ختی خوراسان، هه میشه ناوبانگی به خه ز و ئه و ده کتیبخانه یه ده رکردبوو که ده میکیشه له ده ره وهی هه موو رۆلیکی سیاسییه. بو ئه وهی دره وشانه وه بیه خشیته بیلاته ته لخه که ی، والی ناوچه که ده یه وی شه خسیاتی به شورته ی ئه و سهرده مه له ده ور خو کۆکاته وه. ده زانی چۆن خه یامی مه زن به لای خویا راکیشئ: پیشنیاری ئه وهی بو ده کات که روانگایه ک هه روه کو ئه وهی ئیسفه هانی بو دروست

بکات. عومەر ته‌مه‌نی شه‌ست و شه‌ش ساڵه و ته‌نها خه‌ونیش به‌مه‌وه ده‌بینی، به‌حه‌زێکی هه‌رزه‌کارانه‌وه پرۆژه‌که قبول ده‌کات. هه‌نده نابات، دیواری ئەم خانوو به‌ره‌یه، به‌سه‌ر گرێک، له‌ گه‌ره‌کی باب سه‌نجان، له‌ ناوه‌ند سونبول و دارتووی سپی به‌رز ده‌بیته‌وه.

بۆ ماوه‌ی دوو ساڵان، عومەر به‌ختیاره و زۆر به‌گه‌رمی کار ده‌کات؛ وه‌ک ده‌لێن، تاقیکردنه‌وه‌ی له‌مه‌ر پێشبینی که‌شه‌وه ده‌کات، زانیارییه‌کانی له‌ باره‌ی ئاسمانه‌وه یارمه‌تی ده‌دات که بتوانی، بۆ ماوه‌ی پێنج پرۆژی یه‌ک له‌ دوای یه‌ک، پێش‌ببینی گۆرانی که‌ش بکات. هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی ماقاتیکیشه‌وه، گه‌شه به‌بیردۆزه پێش‌وه‌یه‌کانی ده‌دات؛ ده‌بی چاوه‌پروانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی زانا و باسکاره ئه‌وروپییه‌کان دان به‌بلیمه‌تیی پێش و هه‌ختی خه‌پام بنین که گه‌شه‌ی به‌ئهندازه‌ی نا - ئوقلیدی داوه. هه‌روه‌ها چوارینه‌وه‌نوس و زۆریش پێده‌چێ که له‌ژێر کاریگه‌ری جوژه‌ها تری و په‌زی شاری مه‌ره‌فه ئه‌نجامی دا‌بیت.

به‌رامبه‌ر به‌م هه‌موو کاره‌ش، ئاشکرایه ده‌بی لایه‌کی دیکه‌ی ئەم ته‌رازووه ده‌سنیشان بکریت. عومەر پێویسته، له‌ هه‌موو کۆپوونه‌وه‌یه‌کی په‌سمی کۆشک ئاماده‌ بیت و له‌ هه‌موو جه‌ژنیکیشدا ده‌بی له‌ دیوه‌خان ئاماده‌ بیت و ئاماده‌ی ئه‌وه‌ش بیت که دوو قسه‌ بکات و ئیستیشهادی به‌ئینیته‌وه و دوو دێر شیع‌ر بخوێنیته‌وه. ئەم مواناسه‌به‌تانه زۆر ماندووی ده‌کات. له‌وه زیاتر که هه‌ست ده‌کات که به‌رگی ورچێکی زانای له‌به‌ره، هه‌ست به‌وه‌ش ده‌کات که ئەم کاته به‌نرخه‌ی خۆی به‌زایه‌ ده‌دات، چاکتر نییه ته‌نها هه‌ر خه‌ریکی کاری خۆی بیت، جگه له‌وه‌ی که ترسی ئه‌وه‌شی هه‌یه که تووشی خه‌لکانێکی زۆر نابوت بیت.

هه‌روه‌کو له‌ یه‌کێ له‌ رۆژانی مانگی ره‌شه‌مه، بوو به‌ده‌مه‌ته‌قیی له‌گه‌ڵ یه‌کێ له‌ ناحه‌زه‌کانی که چوارینه‌یه‌کی زه‌مانی لاوی به‌رگویی که‌وتبوو و کردبوویه ده‌مه‌قاله له‌گه‌لی. ئەو رۆژه‌ش، دیوه‌خان له‌به‌ر خوێنه‌واری میزه‌ر له‌سه‌ر جمه‌ی ده‌هات، والی شاگه‌شکه‌یه و به‌ئاره‌زووشه‌وه ته‌ماشای دانیشتوان ده‌کات.

کاتییک عومەر ده‌گاته ئه‌وی، گه‌فتوگۆ گه‌رمه و له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی ئایینی چه‌قی به‌ستوه که باه‌تییکی گه‌لی باوی ئەو سه‌رده‌مه بوو: «ئایا ده‌کرا گه‌ردوون له‌مه چاکتر دروست بکرایه‌؟» ئه‌وانه‌ی که به «نا» وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه به‌گوناهباریان دا‌ده‌ن، چونکه له‌م وه‌لامه ئه‌وه ده‌خوێندرتیه‌وه که خودا زۆر به‌وردی شاکاره‌که‌ی دروست نه‌کردوه.

ئه‌وانه‌شی که به «نا» وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌وانیش دیسه‌انه‌وه هه‌ر به‌گوناهباریان دا‌ده‌ن، چونکه به‌م «نا» یه ئه‌وه لیک ده‌درتیه‌وه که خودا له‌ توانایدا نییه شتیکی له‌مه چاکتر دروست بکات.

زۆر به‌تونیدییه‌وه ده‌مه‌ته‌قی ده‌کری، به‌ده‌ست و په‌نجه ئامازه ده‌کریت. خه‌پام ته‌نها، به‌دزییه‌وه خه‌ریکی ئه‌وه‌یه سه‌رنجی جوولانه‌وه‌ی ده‌ست و ته‌عبیره‌کانی ده‌موچا و بدات. به‌لام یه‌کێ له‌وانه‌ی که خه‌ریکی قسه‌کردن ده‌بیت، ستایشی عومەر ده‌کات و به‌بالای زانیارییه‌کانیا هه‌لده‌شاخی و داوای ئه‌وه‌ی لێ ده‌کات له‌م رووه‌وه رای خۆی ده‌رخات. عومەر قورگی پاک ده‌کاته‌وه. هه‌شتا هه‌ر هه‌چی نه‌وتبوو و برگه‌یه‌کیشی له‌ زاره‌وه ده‌رنه‌چوو بوو، قازییه گه‌وره‌که‌ی شاری مه‌ره‌فه که قه‌د حه‌زی به‌وه نه‌کردوه که نه‌ یه‌کیکی وه‌کو خه‌پام، نه‌ ئه‌وانه‌شی که له‌ ده‌ور کۆ ده‌بنه‌وه، له‌ شاره‌که‌ی دا‌نیشن، له‌ جیگا‌که‌ی خۆی قووت ده‌بیته‌وه و په‌نجه‌ی تاوانباری بۆ خه‌پام درێژ ده‌کات و ده‌لی:

- نه‌مه‌دزانی که خوانه‌ناسیک ده‌توانی له‌مه‌ر عه‌قیده‌ی ئیسه‌وه رای خۆی ده‌ری!

عومەر بزه‌یه‌ک به‌بیتارییه‌وه ده‌کات و دوو‌دلیش دیاره.

- کێ روخسه‌تی ئه‌وه‌ی داویتی که به‌خوانه‌ناسم به‌دیه‌ته قه‌له‌م؟ به‌لایه‌ن که‌م چاوه‌پرتی ئه‌وه بکه که گویم لێ بگری!

- پێویستیم به‌وه نییه گویت لێ بگرم. ئایا ئەم چوارینه‌یه هی تو نییه که ده‌لی: «ئه‌گه‌ر تو سزای خراپه به‌خراپه ده‌ده‌یته‌وه، جیاوازی من و تو ده‌بی چ بیت؟» ئه‌وه‌ی وشه‌ی وا بدرکینی، ئه‌ری به‌خوانه‌ناس نا‌ژمێردی؟ عومەر شان هه‌لده‌ته‌کینی.

- نه گهر پروام به وجودی خودا نه بوايه، نهو قسه م ناراسته ی نه ده کرد!
قازی به ته وزه وه:

- قسه، تا بهم جوړه؟

- تنها له گه ل سولتان و قازياندا پيوسته به شيويه کی ناراسته و خو
قسه بکريت. له گه ل خاليقدا پيوست بهم عه نعه ناته ناکات. خودا مه زنه.
چ پيوستتیکي به و هه بيه ته بچوکه و بهم پشت چه ماندنه وه ی نيمه هه يه.
منی وه کو کائينیک دروست کردوه که بير ده کاته وه، که واته بير ده که مه وه
و به ره می نه و بير کرده وه شه ده بيته قسه و ناراسته ی نه و ی ده که م.

ناماده بووان هه موو نه شهه دو بيلايانه و قازيش به ژير ليوه وه و به هه ره شه
کرده وه ده گه رپته وه شوينه که ی. دواي نه وه ی والی ده ست به پیکه نين
ده کات، هه ست به رارايييه ک ده کات، گومانی نه وه ده کات که ره نگ به له
هه ندی گه ره کدا، گيچه ل په يدا بيت. روو گرژ ده بيت، ناماده بووانيش به ک
له دواي به ک داواي روخست ده کن.

کاتیک عومهر له گه ل قارتان ده گه رپته وه مال، ده ست به جوين ده کات و
نه عله تی نه و ژيانه تاله و توره هاتی کو شک ده کات و په يمان ده دات که
به زووترين کات ده بې مه ره شه جي به يلی؛ موریده که ی زور شله ژانی پيوه
ديار نييه، نه مه هه و ته مين جاره که ماموستا که ی سویند ده خوات که
مه ره شه به جي به يلی؛ بو ژوژی دواي خاوبوته وه و ده ست
به ليکولينه وه کانی ده کات و هه نده ش نابات دلې ده درپته وه.

نه و نيواره يه که ده گه رپته وه ژووره که ی، ده ست به نووسيني نه م چوارينه يه
ده کات که بهم جوړه کوتايی ديت:

عه مامه که ت به باديه ک بگوړه وه

به بې په شيمانيش کلاويکی خوری له سه ر که!

پاشان که شکوله که ی له هه مان شوين ده شارپته وه: له نيوان رايه خ و
ديواریک. دواي نه وه ی له خه و هه لده سستی، ده يه وې چوارينه که ی
بخوینيته وه، هه ست ده کات وشه يه ک له جيگای خو ی دانه تراوه. ده سستی
ده گه ری و کتیبه که ی بهر ده ست ده که ویت. کاتیک که ده يکاته وه نامه که ی

حه سن سه باح ده بينی که له کاتی خودا خزینراوه ته نیو که شکوله که ی.

دواي چه ند ساتیکي دیکه، عومهر ده سوخه ته که ی ده ناسيته وه و وا چل
سالتیکيش ده بې که نه م نيمزايه که و ته وه نيوانيان: «هاورپيه که ی که له
کاروانسه راکه ی کاشان ناسی.» له کاتی خویندنه وه دا نه يتوانی نه داته
قازی پیکه نين، قارتان، له ژووره که ی ته نيشت، هه نده نييه له خه و
هه لساوه، ديت و بزانی چ شتیک و ماموستا که ی هه نده خه نی کردوه
دواي روژتیکي هه ند پر له رارايی.

- داوه تیکي زور به خشنده کراوين: شوینی خه و تنمان به خو رايييه و تا
دواوژی ژيانانيش مسوگه ره.

- له لايه ن چ ميرپیکه وه؟

- نه وه ی هه له مووت.

قارتان راده چه له کی. هه ست به گونا هباری ده کات.

- چون نه م نامه يه گه يشته نيره؟ پيش خه و تن سه يری هه موو کون و
که له بهر تیکم کرد و هه موو ده رگا کانم داخست!

- گوپی مه ده ری. تنها سولتان و خه ليفه ده سبه رداري نه وه بوون که
پاسه وانینی خو یان نه کن. کاتیک حه سن بيه وې په يامیتک بو بنيري یا
نه و ته خه نجهر تیک بکاته ورگتا، نه وه هه ر پیت ده گات، نينجا با
ده رگا که ت واز و کراوه بیت یا قفل درايیت.

موریده که سمیلی له نامه که نزيک ده کاته وه و پر به هه ناسه ی بوئی
ده کات، پاشان ده بخوینيته وه و ده بخوینيته وه. ده گاته نه نجامیک و ده لی:

- ره نگه نه م شه يتانه به هه له نه چووبیت. تنها هه ر له هه له مووت
ژيانت له ناسايشیکي ته و او دا ده بيت. خو حه سه نيش کوتنرين هاورپيه.

- تا نه م له حزه يه ش، کوتنرين هاورپيم نویترين شه رايی مه رقه يه!

به حه زکی مندالانه وه، عومهر نامه که ده درپنيت و ده يکاته هه زار پارچه
و فرتی ده داته ناسمان؛ کاتیکيش ده بينی ده خو لپته وه و ده که ونه خواره وه
و نينجا ده ست به قسه ده کاته وه:

- چ شتیکي هاوبه ش له نيوان من و نه و نينسانه هه يه؟ من شه راب

دهپه رستم و ئه ویش مه رگ دهپه رستی. من نووسیومه: «ئه گهر له توانات دایه عیشق بکه ی، هه لاتن و ئاوابوونی خۆر به چی دهچیت؟» حه سه ن داوا له یاوه ره کانی دهکات که خو شه ویستی و موسیقا و شیعر و شه راب و هه تاو فه رامۆش بکه ن. به قیزیوه سه یری جوانترین شت دهکاته وه که له دونیادا هه یه و جورئه تی ئه وه ش دهکات ناوی خودا به یتنی. جورئه تی ئه وه دهکات په یمانی به هه شت رابگه یه نی! پروام پی بکه، ئه گهر بیت و قه لاکه ی ده رگایه ک بیت به ره و به هه شت، من ده سه به رداری به هه شت ده بم! هه رگیز پی ناخمه ئه و ئه شکه وته ی که پری له زاهیدی درۆزانه یه!

قارتان داده نیشتی و زۆر به توندییسه وه ملی ده خوریتنی، پیش ئه وه ی به نه بره یه کی شله ژاو ده ست به قسه بکات:

- مادامه کی ئه مه وه لامه که ته، ده با منیش په رده له سه ر نه یتییسه که م هه لده مه وه. قه ده له خۆت نه پرسی ئه وه چۆن بوو کاتیک له ئیسه فه هانمان هه لاتین، سه ربازه کان هه ر به ئه نه قه ست چاوپۆشییان لیکردین؟

- به لئ، هه میشه ئه م پرسباره ختوکه ی ده دام. به لام له به ره ئه وه ی چه ند سالتیکه پیکه وه یین، ته نها دلسوژی و وه فا و له خو بردن و میه ره بانیم لیت بینیه، نه مویست ئه م مه سه له کۆنه ببوورژینه وه.

- له و رۆژه دا، ئه فسه ره کانی نیزامییه ده یانزانی که من دیم و رزگارت ده که م و پیکه وه هه لدین. ئه مه به شتیک بوو له و پیلانه ی که خه یالم ده کرد.

پیش ئه وه ی به رده وام بیت له سه ر قسه که ی، بو مامۆستا که ی و بو خۆی سه ر و باددی له شه رابی ئال لیتو لیتو ده کات.

- ئه وه نازانی که له و لیسته ی که به ده ستی نیزامولولک خۆی پر کرایه وه، یه کتیک مایه وه که هه رگیز ده ستمان پیتی نه گه یشت، ئه ویش سه باح حه سه ن بوو. ئایا ئه و تاوانباری نمره یه ک نه بوو؟ پیلانه که ی من ئاسان بوو: هه لاتن له گه ل تۆ، به و هیوا یه ی که له هه لده مووت داوای دالده بکه یت. له گه ل ت ده چووم و داوای ئه وه شم لیت ده کرد که که شفای ناوونیشانم نه که یت و هه لیکم هه رچنگ ده که وت بو ئه وه ی هه موو

موسلمانان و هه ر هه موو جیهان له و شه یتانه قوتارکه م. به لام تۆ و رکت گرت و به لیتت دا که تا ماوی پی نه خه یته نیو ئه م قه لا تاریک و تنوکه.

- به لام سه ره رای ئه مه ش، هه میشه هه ر له گه لم مایته وه.

- سه ره تا وام هه ست ده کرد که پیتویسته و چان بگرم، کاتیک ده گاته ئه و راده یه ی که له پانزه شار، یه ک له دوای یه ک ده رده کریتت، ناچار ی رینگای هه لده مووت ده گریته به ر و داوای په نا هه نده یی له و ده که یت. پاشان، سال هات و سال چوو، خووم پیته وه گرت و هاو رپیه کانم به چوار قورنه ی ئه م مه مله که تیا په رتوبلاو بوونه وه و بریاره که م کزبووه وه. ده بینی، ئه مه بو دووم جاره که عومه ر خه یام ژبانی حه سه ن سه باح رزگار ده کات.

- زۆر غه مگین مه به، ره نگبێ ژبانی تۆم قوتار کردی.

- راسته، ئینسانی وا، له و قه لایه، هنگه زۆر به باشی خۆی قایم کردی.

قارتان ناتوانی غه مگینییه که ی بشاریته وه و خه یامیش پیتی راده بویری.

- ئه مه ئه وه ده گه یه نی، ئه گهر به اتبایه پیلانه که ی خۆتم بو باس بکردبایه، ئه وه ده تم برده هه لده مووت.

موریده که راپه ری.

- به راسته؟

- نه خیر. دانیشه وه! ئه مه م وت ته نها بو ئه وه ی په شیمانیت زیاد که م. سه ره رای ئه و هه موو خه تایه ی که حه سه ن کردی، ئه گهر ئیستاش بیبینم که که وتۆته رووباری مورغابه وه، ده ستی بو درتیز ده که م و ده ری ده هیتنم.

- منیش تا هیتنم تیا یه سه ری نو قم ده که مه ژیر ئاوه که وه! به لام، ئه م هه لسوکه وته ت ده محه وینیته وه. چونکه تۆ قسه ی وا و کرده وه ی وات لی ده وه شیته وه، هه ر بو شه بریارم دا که به یاوه ری تۆ بمینمه وه. ئا له میانه په شیمان نیم.

- خه یام هاو رپیه که ی زۆر به توندی ده گریته باوه ش.

- دلخۆشم که هه موو گومانیکم به رامبه ر به تۆ به ته واوی ره و بیبه وه. من پیره مپیردیکم ئیستا و پیتویستیم به وه یه بزائم کتی له ده ورو به رم دایه، پیتویستیم به ئینسانیکی به وه فایه. هه ر له به ر خاتری ئه م که شکۆله. ئه مه

بهاترین شته که له دونیادا هه مه. بۆ ئه وهی پرووبه پرووی جیهان بیتته وه،
حه سه ن سه باح پیتو بیستی به وه بوو هه له مووت دروست بکا، منیش ئەم
کۆشکه بچوو که م له کاغه ز دروست کرد، به لآم ئییدیعی ئه وه ده که م له
هه له مووته که ی حه سه ن زیاتر ده ژیت. ئا ئه مه گره وی منه، هه ر ئه مه شه که
شانازی پیتوه ده که م له هه له مووته که ی حه سه ن زیاتر ده ژیت. ئا ئه مه
گره وی منه، هه ر ئه مه شه که شانازی پیتوه ده که م. ته نها ترسیش شک به رم
ئه وه یه که ده ترسم له دوا ی مردنم، ئەم که شکۆله بکه ویتته ده ست خه لکانی
سووک و چرووک و ناپاکه وه.

به بزوتنه وه یه کی که م ی ره سمییبه وه، عومه ر که شکۆله نه یییه که بۆ
قاتران درێژ ده کات:

- بیکه ره وه، چونکه تۆ ده بیته پاسه وانی ئەم کتیبه.

موریده که هه ست به جۆشوخوژش ده کات.

- که سی دیکه هه بوو پیتش من ئەم شه ره فه ی به رکه وتبێ؟

- دوو که س. یه که میان جیهان بوو، دوا ی ده مه ته قیبیه که له سه مه رقه ند.
دوو هه میشیان حه سه ن بوو، کاتیک هه ر دووک له ئیسه فه هان له یه ک ژوور
ده ژیا یین.

- تا ئه و راده یه جیبی با وه رت بوو؟

- راستت ده وێ، نه خێر. به لآم من هه میشه ئاره زووی ئه وه م ده کرد که
بنووسم و ئه ویش هه ستی به بوونی ئەم که شکۆله کرد. منیش ئە وه م به باش
زانی که پیتشانی بده م، چونکه ئه وه م ده زانی که رۆژیکیان به دزی منیشه وه
بیت هه ر سه یری ده کات. هه ره وه ها هه ستیشم ده کرد که یه کیکه ده توانی
نه یینی بیاریژی.

- راسته، ده توانی نه یینی بیاریژی، به لآم بۆ ئه وه ی دژ به خۆتی به کار
به ییتیه وه.

ئیتیر له مه به دوا وه، که شکۆله که شه وان له ژووره که ی قاتران ده با ته سه ر.
گویتی له که مترین چرپه بیت، پیره ئه فسه ره که هه لده ستیتته سه ری و
شمشیره که ی راده کیشی و گوئی قولاغ؛ هه موو ژووره کان ده پشکنی و

ده رده چیتته ده ره وه و خولیک به ده وه ی باخچه که دا ده خوات. ئه ویش هه میسه
به ئاسانی خه و ناچیتته چاوی، فانوژیک داده گیرسیتی و ده ست ده کات
به خوتنده وه ی چوارینه کان و ده به وێ ئه زیه ری کات، پاشان له میتشکیدا
دوو باره و دوو باره ی ده کاته وه و تا کو ده لالاته هه ره قووله کانی بقوژیتته وه.
هه ره ها هه ولی ئه وه ش ده دا که بزانی مورشیده که ی له چ بارودوخیکدا
نووسیوتی.

دوا ی چهنده شه ویک ی پر له گینگل و خه و زران، قاتران فیکره یه کی دی
به خه یالا و پاشانیش به عومه ر ده لێ و ئه ویش زۆر به دلێ ده بی: له
په راویزی که شکۆله که دا، چیرۆکی چوارینه کان بنووسیته وه و، به م
ده ستووره ش خه یام باسی مندالی خۆی له نیشاپوور ده کات و زه مانی
لاویتی له سه مه رقه ند و ناوبانگ ده رکردنیشی له شاری ئیسه فه هان و
په بوه ندییبه کانی: چ له گه ل ئه بوتایه ر چ له گه ل جیهان و حه سه ن و چ له گه ل
نیزام و هی ترانیش. له ژیر چاودیری خه یامدا، هه ندی جاریش بۆی ده وت و
ئه و ده ی نووسییه وه، لا په ره هه وه لینه کانی ژیا نامه ی تیا نووسرا. قاتران
خۆی بۆ ئەم کاره ته رخان ده کات، ده، هه ندی جار پانزه، ته نها یه ک رسته
ده نووسیته وه و سه ره تا له سه ر لا په ره ی جیا، پاشان به خه تیکی خۆش و
گۆشه یی، باریک و جوان نووسرا، له که شکۆله که ده ی نووسیته وه.

رۆژیکیان، له پرێکدا و زۆر به توندوتیژی له نا وه ندی رسته یه کدا
راده وه ستیت.

عومه ر ئه و به یانییه زو و له خه و هه لسا بوو. بانگی قاتران ده کات و
ئه ویش وه لآم ناداته وه. شه ویک ی دیکه ش تیده په ری و عومه ر باوکانه
به خۆی ده لێ، هه ر خه ریکی نووسییه. بانگی ناکات و ده لێ با
بچه سیتته وه، باده یه ک بۆ خۆی تیده کات، سه ره تا ته نها هه ر قومیک و خیرا
هه لی ده دا، پاشان باده یه ک پر ده کات و له گه ل خۆی هه لی ده گری و ده چی
بۆ ئه وه ی له باخچه که پیاسه یه ک بکات. خولیک ده دات، دلخۆشه به وه ی
که فو و له و ئاونگانه ده کات که به قه د گوله باغه کانه وه ن و پاشان ده چیت
هه ندی تووی سپی لیده کاته وه و له نیو دوو قومدا، دانه یه ک ده کاته
ده میبه وه و ده یته قینیتته قه د مه لاشو به وه.

عومەر خەيام ھەر بەھەمان دڵ بڵندی و ھەر بەھەمان راشکاویی و بەھەمان غەمبارییەکی بەشەرمەو بەسەر موریدەکەیا گریا، ھەر وەکو چۆن بەسەر ھاوڕێی دیکەشدا گریاوە. «ھەمان شەراجمان دەخواردووە، بەلام ئەوان دوو یا سێ جار لەگەڵم مەست بوون.» سەرەرای ئەمەش بۆچی دەبێ نەفی بکریت؟ ونبوونی کەشکۆڵەکە بۆ ماوەیەکی گەلیک زۆر ئازاری دا. خو دەیتوانی سەرلەنوێ بیاننوسیتەو؛ ھەموو وردەکارییەکانیشی دیتەو یاد. وەک پێدەچێ، ئەو ئەمە ی نەویستبێ؛ لە ھەموو حالەتیکدا، هیچ ئاسەواری نووسینەوێ کەشکۆڵەکە بەدی ناکرێ. پێشدا چێ کە خەيام دەرسیکی گەلیک گرینگی لە ونبوونی کەشکۆڵەکە ی وەرگریبێ: ھەرگیز لەمەودوا ھەندە بەتەنگی دواوژووە نایەت، نە بەتەنگی دواوژووی خو، نە بەتەنگی دواوژووی شیعەرەکانی.

چەند رۆژێکی دی مەرەقە جێ دەھێلێ. نەک بەرەو ھەلەمووت - قەد جارێکیش بەخەیاڵیا نایەت کە پرووبکاتە ھەلەمووت! - بەلکو دەبەوێ بگەریتەو زیدی خو. بەخوێ دەلی «کاتی ئەو ھاتوو کە سنوور بۆ ئەو عەودالئیەم دانیم، نیشاپوور شوینی یەگەمم بوو، بەیاسای ژیا نیش ئایا جیی خو نییە کە بییتە دوا شوینیشم؟» ئیتر ئا لەوێ دوا ژیا نای دەباتە سەر، لەناو کەسوکارەکانی، خوشکیکی لە خو بچووکتەر، زاوایەکی بەتەنگەو ھاتوو، چەند خوشکەزایەک، بەتایبەت یەکیکیان جیی میھری پاییزانە ی دەگریتەو. لە تەنیشت کتیب؛ نانوسیت، بەلام بەبێ ماندوو بوون کتیبی مامۆستاکانی دەخوینیتەو.

رۆژێکیان ھەر وەکو عادەتی لێ ھاتبوو، لە ژوورەکە ی دانیشتوو و کتیبی «چارەسەری» ئیبن سینای لەسەر کۆشە، فەسلیک دەکاتەو لەژێر ناوونیشانی «بەک و کۆ»^(۱)، عومەر ھەست بەئازاریکی کوشندە دەکات.

(۱) ئەگەر تەرجەمە ی عارەبی بکریت، رەنگبێ مەبەست لە کتیبی «الشفاه» بیت و «بەک و کۆ» ش، «الواحد والاضعاف» بگریتەو. (وەرگری)

کاتیکیش بێر لەو دەکات کە بگەریتەو، سەعاتیک ھەروا بەخیرایی تێپەریبوو. ئیستا کاتی ئەو ھاتوو کە فاتران لە خەو ھەلسێ. بانگی ناکات، راستەوخو بەرەو ژوورەکە ی دەچیت. دەبیینی لە ژوورەکە لەسەر عەرد راکشاو، گەر ووی لە خوینێکی رەش گەوزاوە، دەمی واز و چاو کراوە و وەک بلیتی لە کاتی ھاوارکردندا رەق بووبیتەو.

لەسەر مێزەکەش، لەنیوان چراکە و مەرەکەبدانەکەش، خەنجەری تاوونەکە چەقیو تە ناوجەرگە ی کاغەزێکی ھەلگەچراو و عومەریش قەراغەکە ی لادەبات و ئەمە دەخوینیتەو:

«کەشکۆڵەکە ت پێش تو ریتگای ھەلەمووتی گرتەبەر».

چوکلێ دانپاکهروهه که ی که له زێر بوو، به دهستهوه بوو و دهیخاته نیوان په‌ره‌کانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی شوینی لاپه‌ره‌که‌ی پێ دیاری بکات و کتیبه‌که داده‌خات و بانگی که سوکاره‌کانی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی وه‌سییه‌که‌ی تۆمار بکه‌ن. پاشان ده‌ست به‌دو‌عا‌یه‌ک ده‌کات که کۆتاییه‌که‌ی به‌م شێوه‌یه‌ بوو: «خودایه‌ خۆ ده‌زانی به‌قه‌ده‌ ئه‌وه‌ی توانام شک ده‌برد، هه‌ولم دا بتبینم. لیم ببوره‌ ئه‌گه‌ر بێت تاقه‌ پرێگام به‌ره‌و تۆ ناسین، ته‌نها مه‌عریفه‌م بووبیت!»

ئێتر چاوی نه‌کرده‌وه. له ٤ به‌فرانباری ١٣١١ دا دنیای جیه‌په‌شت. له ته‌مه‌نی هه‌شتا و چوار ساڵه‌دا بوو، له ١٨ پووشپه‌ری ١٠٤٨ له‌گه‌ڵ به‌به‌یانا له‌ دایک بوو. زانیی میژووی ته‌واوی له‌ دایکبوونی که‌سیک نا له‌و سه‌رده‌مه‌ میژووه‌ دووره‌، شتیکی ده‌گه‌مه‌ نه‌. به‌لام خه‌یام له‌مه‌ر زانیاری نه‌ستیره‌ناسیه‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ی چی ده‌کرد. زۆر پێی تیده‌چی که له‌مه‌ر نه‌ستیره‌ی زۆدیاکه‌وه^(٢) پرسیاری له‌ دایکی کردبێ، جووته‌ ئابیده‌ی چه‌رخه^(٣) بۆ ئه‌وه‌ی شوینی هه‌تاویش دیاری بکریت، ئه‌وه‌ به‌هۆی نه‌ستیره‌ی عه‌تاره‌د و موشته‌ریش بۆ دیاریکردنی ئه‌و سه‌عاته‌ی هاتنه‌ دنیایه‌وه‌یه‌تی، دیاری کرد. ئا به‌م جۆره‌، به‌هۆی نه‌ستیره‌ناسیه‌وه‌ توانی به‌م دیققه‌ته‌وه‌ میژووی له‌ دایکبوونی بداته‌ به‌یه‌کی میژوونوس.

یه‌کیکی دیکه‌ له‌ هاوچه‌رخه‌کانی، ئه‌ویش نیزامی عه‌رووزیه‌ ده‌گێرتنه‌وه: «عومه‌ر خه‌یام بیست ساڵ پێش مردنی ناسی، ئه‌و کات له‌ شاری به‌لخ بوو. له‌ مائی یه‌کتی له‌ ئه‌شرافه‌کان بوو که ده‌که‌وته‌ شه‌قامی بازرگانی کۆتله‌وه‌ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر به‌ناوبانگ بوو، وه‌کو سببه‌ری خۆی دوای ده‌که‌وتم بۆ ئه‌وه‌ی وشه‌ به‌وشه‌ هه‌رچییه‌ک بلتی ببنوسمه‌وه‌. رۆژتیکیان گوتم لێ بوو ده‌یوت: «گۆره‌که‌م له‌ جیگایه‌ک ده‌بێ که هه‌موو به‌هاریک بای باکوور گولێ به‌سه‌را ده‌بارین.» ئه‌و کات ئه‌م قسانه‌م به‌ماقوول نه‌ده‌بینی؛ هه‌رچه‌نده‌ ده‌مزانێ که کابرایه‌کی وه‌کو ئه‌و هه‌ر وا

(٢) مه‌به‌ست له‌ پله‌ی زۆدیاکه‌ که له‌ ئاسۆه‌ به‌رز ده‌بیتنه‌وه‌، له‌ کاتی له‌ دایکبوونی که‌سیکدا. (وه‌رگێر)

(٣) مه‌به‌ست له‌ «الجوزاء» ه (وه‌رگێر)

له‌خۆراییه‌وه‌ قسان ناکات.»

شایه‌دی ئه‌م قسانه‌ به‌رده‌وامی به‌قسه‌کانی ده‌دات و ده‌لێ: «چوار ساڵ دوای مردنی عومه‌ر خه‌یام به‌نیشاپوورا تێپه‌ریم. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌روه‌کو چۆن بۆ هه‌موو زانایه‌ک رێز و ته‌قدیرمان ده‌بیت، ئه‌وها رێز و ته‌قدیرتیکێ زۆرمان بۆ عومه‌ر خه‌یام هه‌بوو و، رۆژتیک چووم بۆ زیاره‌تی گۆره‌که‌ی. شاره‌زایه‌ک به‌ره‌و گۆرستانه‌که‌ بردمی. له‌ کاتی چوونه‌ ژووره‌وه‌دا، به‌ده‌ستی چه‌پ بامدایه‌وه‌، گۆره‌که‌یم بینی پشتی دابووه‌ باخچه‌یه‌ک. لقی دار هه‌رمێ و داره‌لووژه‌ به‌سه‌ر گۆره‌که‌دا شوێر ببوونه‌وه‌ و گولتیکێ زۆریان گرتبوو و له‌به‌ر په‌ره‌ گولتیکێ په‌خشاوه‌ و هه‌روه‌کو فه‌رش، گۆره‌که‌ دیار نه‌بوو.»

دلۆپه‌ ئاوێکه‌ و ده‌که‌وێ، له‌ناو زه‌ربایا و ن ده‌بێ،

ده‌نکه‌ لمێکه‌ و له‌نیو خا‌کا ده‌توتنه‌وه‌.

چ مـانایه‌کی هه‌یه‌، ئه‌م هاتن و چوونه‌؟

پێش‌ه‌ووله‌یه‌که‌ دیتنه‌ دنیایا و ون ده‌بێ^(٤).

عومه‌ر خه‌یام به‌هه‌له‌دا چووبوو. چونکه‌، زۆر له‌ رێبوارتیکێ ساده‌وه‌ دوور بوو، و جووودی تازه‌ به‌تازه‌ ده‌ست پیده‌کات. به‌لایه‌ن که‌م به‌نیسه‌به‌ت چواربه‌نه‌کانیه‌وه‌. به‌لام ئایا ئه‌مه‌ هیوا‌ی شاعیر نه‌بوو که نه‌مری به‌خشیته‌ شیعره‌کانی و جوورته‌تی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد که بۆ خۆی بیه‌خواری؟

ئه‌وانه‌ی که‌ خاوه‌ن ئه‌و ئیمتیازه‌ جگه‌ریه‌ بوون که ده‌یان‌توانی به‌چه‌ هه‌له‌مووت و سه‌ر له‌ سه‌نه‌ن سه‌باح بده‌ن، خێرا چاویان به‌سببه‌ری کتیبیک ده‌که‌وت که له‌ تاقیکێ شیشه‌ را‌کراو دانرابوو. که‌س نه‌یده‌زانی چییه‌، که‌س نه‌یده‌وترا له‌م رووه‌وه‌ پرسیار له‌ مورشیدی گه‌وره‌ بکات، هه‌ست ده‌کرا بێگومان ده‌بێ هۆی تابه‌تی خۆی هه‌بێ و له‌ کتیبخانه‌

(٤) هه‌ژاریش به‌م جۆره‌ ته‌رجه‌مه‌ی کردوه‌:

بارانه‌ دلۆپتیکێ رێژا ده‌ریاوه‌

خۆلێکه‌ گه‌ر و خولیه‌ له‌به‌رده‌م باوه‌

ئه‌م هاتنی ناو ژبان و چوونه‌ت چۆنه‌؟

میش‌ه‌ووله‌یه‌ک و تۆزێ گه‌را و گه‌ریاوه‌.

گه وره که دانه نریت و تهنانهت کتیبی وای لی بوو که باسی حه قیقته ته له وهسف به دهره کانی له دوو تویدا گرتبوو.

پاش ئه وهی حه سه ن له ته مه نی هه شتا سالیدا ده مرئ، جیگره که ی که هه ر خوئی ده سنیشانی کردبوو، جیی ده گرتته وه، نه یویرا له ژوره که ی ئه و دانیشی و به بی ئه وه ی باسی ئه وه ش بکریت که رژیکیان جورئه تی ئه وه ی کردبیت که دست بو تاقه شیشه راکه دریژ بکات، گه لی دوا ی ئه وه ی دامه زرینه ر کوچی دوا یی ده کات، دانیشتوانی هه له مووت زنده قیان ده چوو کاتیک سهیری ئه و چوار دیواره یان ده کرد که حه سه نی گرتبووه خو؛ هه ر توخنی ئه و گه ره که ش نه ده که و تن، له ترسی ئه وه ی نه بادا چاویان به سیبهره که ی بکه ویت. ژیانی ئه و تایه فه یه هه ر له ژیر سایه ی ئه و یاسایانه دا پهیره ی ده کرا که مورشید دایرشتبوو؛ زوهدیکی له راده به دهر بوو له ژیانی موریده کان. هه یچ موماره سه نه کرا، له زهت چیه نه چیژرا و به رامبه ر به جیهانی دهره وه ش توندوتیژی زور و کوشتاری زور که له وه پیش نه کرابوو، ته نها بو ئه وه ی ئه و به خه لک بلین که به له ناوچوونی مورشید، چوک به موریده کانداهینیت.

نایا به دلئیکی کراوه وه، ئه م موریدانه ئه م حه قیقته ته یان وهرده گرت؟ تا ده هات که متر ده بوونه وه. هه ندی جار فسکه فسکه پهیدا ده بوو. به لام نه ک به نیسه بت به ساللاچووه کانه وه، ئه وانیه له کاتی ژیانی حه سه نا هاتبوونه پال کوومه له و ئه وانیه که هه میسه به یادگاری ئه و سالانه وه ده ژیان که توندوتیژییه کی زوریان له هه واره کانی خو یان نواندووه و وا ده زانن که جله وشورکردن، وا ده کات که زوو کاریان لی بکریت. به لام ئه م به ساللاچووانه رژی که متر ده بوون و ئیتر دانیشتوانی قه لا له کوو و کوره زا پیک ده اتن. ئه وانیش هه ر له بیشکه وه فیری ژیانئیکی سه خت و پر مشه ققه تیان ده کرد و ناچار یان ده کردن که ریز له ری و ده ستوور و فه رمایشه کانی حه سه ن بگرن؛ هه روه کو ئه وه ی باسی کتیبی پیروزیان بو بکه ن. به لام تا ده هات تیایانا که سانی یاخیبوو سه ری هه لده دا و ژیانئیکی ئاسایی تیایانا چه که ره ی ده کرد.

رژیکیان چند که سیک جورئه تی ئه وه یان کرد که پیرسن بوچی ده بی

ناچار یان بکه ن که ژیانی لاوانیان له و دیره - سه ربا زگایه به رنه سه ر که خوئی چیه تییدا نییه. داپلوسینیکی هه نده توندوتیژ سه پینرا بووه سه ریان که خو یان له وه ده پاراست که بچوو کترین راده رپین که هاو ته با نه بیت له گه ل ئه وه ی ئه وان. له ناو خه لکی، بیگومان، چونکه کو بوونه وه کانی له ماله کانداهه و په ری نهینی ده به ستره. لاوه هه لخه له تاوه کان له لایه ن ژنانه وه هان ده دران، به تاییه تی ئه وانیه که کوو یا برا و یا میرده کانیان به نهینی بو حمله نارد و هه رگیز نه گه رابوونه وه.

له م ئاووه وه وا قورس و ته نگ و بی مه نفه سه، یه کتیک خو ی به زمان حال هه لبرارد. له وه زیاتر که سی دیکه نه یده ویرا کاری وا بکات: کوره زای ئه و که سه بوو که حه سه ن خو ی به جیگیر هه لی بژاردبوو؛ داوا له ویش کرابوو که دوا به دوا ی مردنی باوکی بیته چواره م مورشیدی گه وره ی تایه فه که.

ئه و له هه موو ئه وانیه پیش ئه و جیگریان کردبوو، به ختی زیاتر بوو؛ چونکه له دوا ی دامه زرینه ر له دایک ببوو، بو یه ژیانی ژیر تیروری به چاوی خو ی نه بینیبوو، زور فزوولییانه ته ماشای خانووه که ی ده کرد، بیگومان به که می ترسه وه، به لام به بی ئه و حه زه کوشنده یه ی که هیتران گیروده ی ده بوون.

ته مه نی هه قده سالان ده بیت، جاریکیان ده چیتته ژوره قه ده غه کراوه که و به ده وریا ده خولیتته وه و ده گاته حه وزه سیحراوییه که و په نجیه ده خاته ناو ئاوه ته زیوه که ی و پاشان به رامبه ر به تاقه که راده وه ستی، ئه و تاقه ی که که شکو له که ی تیا بوو. وه خت بوو بیکاته وه، به لام به خویدا چووه وه و هه نگاو یک چووه دواوه و پاشان کشایه دواوه. بو ئه و سه رلیدانه نه یویرست زیاتر خو ی به شته وه خه ریک بکات.

کاتیک ئه م جیگره به کوچه کانی هه له مووتدا، به راموا ی پیاسه ی ده کرد، خه لکی ده هاتنه سه ر ریگای و به بی ئه وه ی زوریش لی تی نزیک بینه وه؛ رسته ی سه یروسه مه ریه یان بو به پیا هه لدانیا ده وت. ئه ویش، دیسانه وه هه ر ناوی حه سه ن بوو، به لام کاتی له خه لک نزیک ده بووه وه به ناویکی تره وه بانگیان ده کرد: «قوتار که ر! ئه و که سه ی له میژه چاوه روان ده کریت!» ته نها

له يه ک شت ده ترسان: که پیره پاسه وانه که ی حه شاشه کان پړگای لڼ بگریت بۆ ئه وهی بېیته جیگر، چونکه ناگاداری هه ست و بۆچوونه کانی بوو و پوژتیکبشبان گوتی لڼ بوو که نارەزایی خۆی له مەر ئه و ناووه ووا قورسه دهر پړیوو که تاپه فیه که ی تیا یا ده ژیا. له واقیعدا، باوکی نه یده هیشت قسه بکات، به لکو به وهش تاوانباری ده کرد که گوايه خوانه ناسه و خه یانه ت له راوبۆچوونه کانی دامه زرتینهر ده کات. ئه وهشی له باره وه ده لڼین که دووسه د و په نجا له پارتیزانه کانی کوشت و دووسه د و په نجا دیکه ی ناچار کرد که تهرمی هاوړتیکانیان تاکو بناری چیا یه که به پشت هه لگرن. به لام له بهر ئه وهی تو زقالتی به زه یی باوکانه ی تیدابوو، مور شیده گه ورده که نه یده ویرا ته قلیدی حه سهن سه باح بکاته وه، ئه ویش به کوشتنی منال ناو بانگی دهر کرد بوو.

به لام کاتیک که له سالی ۱۱۶۲ دا باوکی ده مرئ، کورپه یا خبییه که، به یی هیچ زه حمه تیبیه ک جتی ده گریتته وه. بۆ به که مین جار، زۆر له میژوه وه، دلخو شیبی له کووچه و کۆلانه کانی هه له مووتدا ههستی پڼ کرا.

به لام نایا به راستی په یوه ندی به قوتار که ره وه هه به؟ موریده کان له خو بان ده پرسى. نایا ئه مه ئه وه که سه یه که کۆتایی به ژان و خه فه تمان به یینی؟ ئه وه هیچی نه ده وت. سه رقالت به کۆلانه کانی هه له مووتدا پیاسه ی ده کرد یا له ژیر چاودیری ناسیخیک که خه لکی کرمان بوو، بۆ ماوه ی زۆر له کتیبخانه که ده مایه وه.

پوژتیکیان بینیان به هه نگاوی گورج و پته و به ره و خانووه کۆنه که ی مالی حه سهن سه باح ده روات. به گورپ پال به ده رگا که وه دنئ و به ره و تاقه که ده روات و به هه ر دوو ده ست، به هیژتیکى زۆره وه شیشه کان هه لده ته کینئ و لم و خو لئیکى زۆر ده که ونه خواره وه. که شکۆله که خه یام ده گریت و ده ری ده هیئى و چه ند پلا پیستکه یه کی نارپیک له بهر گه که ی ده دا و ده یخاته ژیر هه نگلئ و دهر ده چئ.

دهرگا له پرووی خۆی داده خات و ده ست ده کات به خویندنه وه و دوو باره خویندنه وه ی که شکۆله که و هه میسه ش بیری لڼ ده کاته وه. ئه م خویندنه وه و

رامانه هه فته یه ک ده خایه نئ، پاشان فرمان دهر ده کات و داوا ده کات که هه موو دانیشتون له مه یدانه که کۆ بینه وه، چونکه ته نها هه ر ئه و گۆره پانه جیتی ئه و هه موو خه لکه ی تیا ده بووه وه.

ئه و پوژتیک که وه ته ۸ ی خه رمانانی سالی ۱۱۶۴ ه وه، هه تاوی هه لده مووت له سه ر ته وقی سه ر و له ده موچاوی خه لکی ده دات، به لام که سپک نه یویست خۆی بدزیتته وه. به لای پوژته لاته وه، سه کۆیه ک به ته خته دروست کرابوو، له هه ر گۆشه ش به یداغیتکی گه وره بهر زکرا بووه وه: به کتیکیان سوور و دووهمیان سه وز و سیتییه میان زهر د و چواره میان سپی بوو. هه موو ته ماشای ئه و لایه نه یان ده کرد.

له پړتیکدا، په یدا بوو. جلویه رگیتکی سپی له به ره که چاوی ده برد، له پشتیشییه وه ژنه که یتی و گه نج و خه نجیلانه یه و ده موچا و پروت و ته ماشای عه رد ده کات و، له بهر شه رم روومه ته کانی ئال هه لگه را بوون. پیده چوو دوا گومان ره و بیته وه، بۆیه له ناو خه لکه که وه به یی ترس که وتنه چرپه چرپ: «خۆیه تی، قوتار که ره که یه!»

به هه نگاوی دلپرانه، به سه ر په یژه ی سه کۆکه دا سه ر که وت به ده ست ئامازه یه کی فراوانی کرد بۆ ئه وه ی سلایان لڼ کات و داوایشان لڼ کات ئه و چرپه چرپه را گرن. پیش ئه وه ی ده ست به خو تبه که ی بکات، که سه برترین خو تبه بوو له سه ر تا پای جیهان، ده لئى:

- بۆ هه موو دانیشتونى جیهان، ئه جنده و مرۆف و فریشته! ئیمامی زه مان ده تانخاته ژیر ره حمه تی خو به وه و له هه موو گونا هه کانیشتان خو ش ده بیئت، چ گونا هه را بردوو بیئت چ گونا هه دا هاتوو.

«ئه وه تان پڼ را ده گه یه نئ که یاسای پیرو ز له غوو کرا، چونکه زه نگی ئاخز ه مان لڼدرا. خودا ئه و یاسایه ی سه پانده سه ر تان بۆ ئه وه ی به هه شتتان بکاته پاداشت. له ئیمرو به دوا وه، به هه شت هی خو تانه. که واته له ئیمرو به دوا وه له ژیر رکینئ یاسا قوتارتان بوو.

هه موو قه ده غه یه ک جایزه و هه موو ئه رکیک قه ده غه یه!

قوتار که ره بهر ده و امه:

«هەر پینج فەرزه‌ی نوێز قه‌ده‌غه‌یه. چونکه ئیمه له به‌هه‌شت داین و له په‌یوه‌ندییه‌کی به‌رده‌وامین له‌گه‌ڵ خالیق، ئیتر پیتوست ناکات له‌ کاتی تاییه‌ت روه‌ی ده‌مان بکه‌ینه‌ ئه‌و؛ ئه‌وانه‌شی به‌رده‌وام ده‌بن له‌ به‌جیه‌تیانی ئه‌م پینج فەرزه، ئه‌وه‌ چونکه ئیمانی ته‌واویان به‌رۆژی ئاخیره‌ت نییه.»

بۆ ئه‌وه‌، شه‌راب به‌گۆره‌ی قورئان خواردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌هلی به‌هه‌شته. له ئیمرو به‌دواوه‌ خواردنه‌وه‌ی جایزه؛ ئه‌وه‌ی نه‌یخواته‌وه‌ دیاره ئیمانی ته‌واو نییه.

«هه‌روه‌کو میژوونوسیکی فارس ده‌یگێرته‌وه، دوا به‌دوای ئه‌وه‌ی ئه‌م خوتبه‌یه، خه‌ڵکه‌که ده‌ستیان به‌لێدانی قیساره‌کرد و شمشالیان ده‌ژهنی و شه‌رابیان له‌ دامینی سه‌کۆبه‌که ده‌خوارده‌وه.»

کاردا نه‌وه‌یه‌کی بێ سنوور، هه‌روه‌کو ته‌تیره‌وه‌که‌ی سه‌ه‌ن سه‌باح، ئه‌مانیش به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ و به‌ناوی یاسای خوداوه‌ هه‌موو شتیکیان ده‌کرد. هه‌نده‌ نابات، جیگه‌کانی قوتارکه‌ر ئه‌م که‌فوکۆلییه‌ ته‌بشیرییه‌ هیتور ده‌که‌نه‌وه‌ و ئیتر هه‌له‌موت بپرای بپرای نایته‌وه‌ به‌و کانییه‌ی که‌ به‌ئاره‌زووی مورشیدی گه‌وره‌ شه‌هیدی لی هه‌لقوئی، به‌لکو ئیتر له‌مه‌ولاوه‌ ژبان به‌هیمنی تیده‌په‌رێ و ئه‌و زنجیره‌ کوشتارانیه‌ی که‌ هه‌موو شارانی ولاتی ئیسلامی هیتابووه‌ زه‌له‌له، تووشی وه‌ستان دیت. ئه‌م تابه‌فه‌ رادیکاله‌ی که‌ ئیسماعیلییه‌کانیان پێ ده‌وترا، ده‌بیته‌ کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌لی موته‌سامیح و ئه‌وه‌نییه‌ش.

به‌واقعییه‌ش، دوا ئه‌وه‌ی قوتارکه‌ر ئه‌م هه‌واله‌ خۆشه‌ی بۆ ئه‌هالی هه‌له‌موت و ئه‌و ده‌وره‌یه‌ی راگه‌یاند و هه‌نده‌شی نه‌برد وه‌فدی به‌ره‌و لقی ئه‌م کۆمه‌له‌یه، چ له‌ ئاسیا، چ له‌ میسر نارد و وپرای به‌لگه‌نامه‌ش که‌ به‌ده‌ستی خۆی ئیمزای کردبوون. داواشی له‌ هه‌مووان کرد که‌ رۆژی رزگاری بکریته‌ جه‌ژن و به‌گۆره‌ی رۆژمیری ئه‌له‌کسه‌نده‌ری یۆنانییه‌وه‌ و سییه‌میشیان هی «عه‌لامه‌ی هه‌ردوو جیهان بوو، عومه‌ر خه‌یامی نیشاپووری».

قوتارکه‌ر به‌هه‌موو هه‌له‌موتی راگه‌یاند که‌ که‌شکۆله‌که‌ی سه‌مه‌رقه‌ند،

وه‌کو کتیبیتیکی مه‌زن و پڕ له‌ حیکمه‌ت ده‌بێ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکریته‌. هه‌نرمه‌ندانیان راسپارد که‌ بیرازینه‌وه‌: نه‌ققاش و هه‌نرمه‌ندانی میناتور و سنووقیکی بچووکیش، زیرکته‌ کراو و به‌ردی نایابی تیا ختم کراویان بۆ ته‌رخان کرد بۆ ئه‌وه‌ی تیا هه‌لگێرته‌. که‌سێک مافی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ بینووسیته‌وه‌، به‌لام هه‌میشه‌ له‌سه‌ر میزیتیکی نزم که‌ له‌ داری ئورز دروست کرابوو و له‌ سالتۆنه‌که‌ی ژوووه‌ داده‌نرا که‌ کاربه‌ده‌ستی کتیبخانه‌ تیا ئیشیان ده‌کرد. له‌ ژێر چاودیرییه‌کی ته‌واودا، هه‌ندێ که‌سی خاوه‌ن ئیمتیاز ده‌هاتن و ده‌یانخوێنده‌وه‌.

تا ئه‌و کاته، ته‌نها چهند چوارینه‌یه‌کی خه‌یام ناسرابوو، که‌ له‌ کاتی لایبی هه‌رزیه‌یه‌که‌یدا هۆنیبوویه‌وه، هی تر له‌به‌رکرا و وترايه‌وه‌ و دووپات کرایه‌وه‌ و هه‌ندیکیش به‌هه‌له‌وه‌یه‌له‌ی زۆره‌وه، تووشی گۆرانکاری هاتن. هه‌ر له‌و کاته‌شدا، غه‌ریبترین دیارده‌ بلا‌بووه‌وه: هه‌ر جارێک و شاعیریک چوارینه‌یه‌کی به‌هۆنیبايه‌وه‌ و کیشه‌ی بۆ دروست بکردبايه، ئه‌وه‌ ده‌دایه‌ پال عومه‌ر، سه‌دان چوارینه‌ی دیکه‌ و تیکه‌لی چوارینه‌کانی خه‌یام بوون، ئیتر مومکین نه‌بوو به‌بێ په‌نابردنه‌ به‌ر نوسخه‌ ئه‌سلییه‌که‌، چوارینه‌ی درۆزنه‌ له‌ هی راسته‌قینه‌ جودا بکریته‌وه‌.

نایا به‌پیتی داواکاری قوتارکه‌ر بوو که‌ کاربه‌ده‌ستانی کتیبخانه‌که‌ی هه‌له‌موت، له‌ باوکه‌وه‌ بۆ کور میژووی ئه‌م که‌شکۆله‌یان له‌به‌ر ده‌کرد، تا ئه‌و شوینه‌ی که‌ قارتان جیتی هیشت؟ به‌لایه‌ن ئه‌مه‌ تاچه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ که‌ زانیاریان له‌مه‌ر کاریگه‌ری خه‌یام به‌سه‌ر تابه‌فه‌ی حه‌شاشه‌کان و چۆنیه‌تی دۆنادۆنیشان ده‌دات. په‌یوه‌ندی رووداوه‌کان، کورتن به‌لام بێ هاوتان، به‌م شتیه‌یه‌ نزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌ک به‌رده‌وام ده‌بن، تا سه‌ره‌له‌دانی توندوتیژییه‌کی دیکه‌. ئه‌ویش غه‌زووی مه‌غۆله‌کانه‌.

شه‌پۆلی یه‌که‌م، به‌سه‌رکردایه‌تی جه‌نگیزخان خۆی بوو، بێگومان، به‌گه‌وره‌ترین ئافه‌ت له‌سه‌رتاپای میژووی رۆژه‌لات ده‌ناسریته‌وه‌. شاری جوان و ناودار ویران ده‌کرتن، دانیشتوانه‌که‌ی قه‌ره‌کرتن، وه‌کو په‌کین و بوخارا و سه‌مه‌رقه‌ند و له‌گه‌ڵ ئه‌هالیشدا مامه‌له‌ی ئازله‌ ده‌کری، ژنه‌ گه‌نجه‌کانیان به‌خه‌لاتی سه‌رکه‌وتن ده‌درانه‌ ئه‌فسه‌ره‌کان و هه‌نرمه‌ندانیان

به ديل دهگرتن، ئەوانى ديكه ره شېكۆژ دهكرين، ئەو كه مایه تىسهى لى
بترازى كه له ژير سيههري قازيبه گه وره كهى ئەوكات كۆبونوه كه هەر خيرا
چوونه ژير ويلای جهنگيزخانه وه.

سه ره راي ئەو ئاخوزه مانه، وهك بلتي سه مه رقه ند به خت يارى بوويت،
چونكه له سه رده مى ته بچور له نگ، جارتيكي ديكه له نيو خۆله ميتشى خۆي
ده بووژيته وه و ده بيته وه پايته ختي ئيمپراتۆريه تيكي جيھانى.
به پيچه وانەى شارانى ديكه وه كه ئيتير بپراي بپه لئاسنه وه و به تايهت
ئەو سى شارەى ولاتى خوراسان كه له زه مانى خۆيدا هه موو چالاكييه
رۆشنيه جيهانيه كاني گرتبووه خو: مه ره قه و به لځ و نيشاپور. ده كرى
ره ييشى بدرتته پال، كه به بيتشكهى پزىشكسازى رۆژه لات دناسرته وه،
واى لى ديت ناوه كه شيمان له بپير ده چيته وه، ده بپى چندين سه ده چاوهروان
بين بو ئەوهى له قه برغه يه وه شارى تاران له داىك بيت.

ئەمه دووم غه زوه كه هه له مووت دوو چارى ديت. له وهى پيشتر
خويناوتير نييه، به لام وه ختيكي زياتر ده خايه نى. چۆن دلمان به تيرۆرى
هاوچه رخانهى خۆمان نه سووتى، كاتتيك كه له شكرى مه غۆلان له چەند
مانگيكداهه يشتنه به غدا و شام و كراكوڤى و پۆلونيا و گه يشتنه ناوچهى
زيتچوونى ولاتى چين و ويرانيان كرد!

قه لای هه شاهه كان بپارى ته سلیمبوني دا، ئەو قه لایهى بو ماوهى سه د
و شهست و شهش سال به رگرى له خۆي كرد دژ به داگيركه رانى هه مه چه شن
جهنگا! مير هۆلاكو، كوره زاي جهنگيزخان سه رى له قه لا دا و سه رى له و
بيناسازيبه سورده مېنى؛ وه كو ئەفسانه به كيش ده بگيرنه وه، هه ندى
نازوقهى دژيبه وه كه هەر له زه مانى حه سه ن سه باحه وه هه لگيرابوون.

دواى ئەوهى له گه ل ياريدده دهره كاني هه موو كون و كه له به رتيكي پشكنى،
بپارى دا به سه ربازه كاني كه هەر هه مووى بپووخپن و به ردی به سه ر داره وه
نه هيلن. به كتيبخانه كه شه وه. به لام، پيش ئەوهى ناگرى تيبه ردا، فرمانى
دايه ميژوونوسىكى لاو كه ته مه نى سى ساليك ده بوو، جوفاينى ناويك
بوو، كه سه ر له كتيبخانه كه بدات. ئەم ميژوونوسه به ئەمى هۆلاكو،

خه ريكى نووسينه وهى «ميژووى داگيركه رانى دونيا» بوو، كه تاكو ئيمروش
بو ئەوهى شاره زايى له مه ر غه زوى مه غۆله وه ئاگادار بين، وه كو
سه رچاوه به كى ده گمه ن دناسرته وه. ئەو توانى بچيته ئەو شوينه
ئەفسووناوييهى كه به ده بان هه زار ده سنوسى تبا هه لگيرابوو، لوول دراوه
يا ريك خراوه، له دهره وهش ئەفسه رتيكى مه غۆلى به خۆي و گاليسكه يه كى
دوو پاچه كى چاوهروانى ده كرد. ئەوهى له ناو ئەو گاليسكه يه جىي بيته وه
ئەوه له سووتان قوتار ده بيت. ئەمه ش نه په يه ندى به خوئنده وهى
ده قه كانه وه هه بوو، نه به ناو نيشانه كانيه وه.

جوفاينى سونيه كى موته حه ميس بوو، به خۆي وت ده بپ ئەركى يه كه مى
من ئەوه بپ كتيبي خودا له سووتان رزگار بكه م. هەر به په له كه وته
خركرده وهى قورئانه كان و هەر به به رگه ئەستورده كانيان دناسرانه وه و
هه مووشى له يه ك شوين دانرابوون. بيست قورئانيك ده بوو. به سى سه فه ر
هه مووى بو گاليسكه كه گوازه وه و گاليسكه كه ش هەر له خۆبه وه پر بوو.
ئەى باشه ئيستى چى تر هه لپيژي؟ به ره ر روى ديوارتيك رۆشت، له
ره فه كه ش چەند به رگى كتيبي بينى كه جوان ريزكرابوون و چاوى
به كتيبه كاني حه سه ن سه باح كه وت كه له ماوهى ئەو سى سالهى كه له
خه لوه تدا بوو، نووسيبوونى. ويستى ته نها دانه يه كى لى قوتاركات،
ئۆتويوگرافيبه كه بو ئەوهى چەند برگه يه كى لى دهره يه نى بو نووسينه وهى
ئەو كتيبهى كه له ژير ده ستى دايه. كتيبيكي ديكه مى ژووى ديته وه،
پيده چوو تازه نووسراييت، كه باسى ميژووى هه له مووت و به ورديش باسى
ژيانى قوتاركه ر ده كات. به په له ويستى ئەمه يان له فه وتان رزگار كات،
چونكه به سه ره اتى ئەم تايه فه يه، به تايهت هى ئەو سه رده مه له
ئيسماعيليبه كان زياتر كه سى ديكه نه يده زانى.

ئەم ميژوونوسه ئايا گوپى له كه شكۆله كهى سه مه رقه ند بووه؟ پى
ناچن. ئەگه ر گوپى لى بوايه له دواى ده گه ر، ئەى ئەگه ر بيدزايه وه، ئايا
قوتارى ده كرد؟ نازانين. باسى ئەوه ده كريت كه چاوى به چەندين كتيب
ده كه ويت كه له بارهى زانبارى باتينيه وه بوون و ده ست به خوئنده وه يان
ده كات و كاتى له بپير ده چيته وه. ئەفسه ره مه غۆلبه كه ديت و به چەند

کۆتایی شهزاره

له خهوه هه لسه، بۆ نووستن نه به ديبه تمان هه يه!

عومهر خه يام

XXV

تاكو ئييره، زۆر كه م له باره ي خۆمه وه قسه م كرد، زۆر به وردى ده مو بست باسى كه شكۆله كه ي سه مه رقه ند بكه م و بزاني ن چ شتتيك له باره ي خه يامه وه ده رده خات، له باره ي ئه و كه سانه ي كه ناسي ي، ئه و رو و دا و به سه رها تانه ي كه تووشى هات. ئه وه ي ما وه ته وه، ئه وه يه چۆن ئه و كتيبي ه ي كه له سه رده مه ي مه غۆله كاندا ون بو و جارتيكي ديش له نا وجه رگه ي ئه م سه رده مه ي ئيمه وه سه ري هه لدا به وه، له ريگاي چ موغامه ره به كه وه توانيم ده ستى به سه را بگرم. ده با له وي وه ده ستى پي بكه ين و بزاني ن چ ري كه وتتيك سه يربوونى ئه و كتيبي ه ي پي ناسان دم.

پيشتر ناوى خۆمتانم پي وتبوو، من ناوم بنيامين ئۆ. له ساژه. سه ره را ي ئه وه ي ئه م ناوه نه بره به كه ي فه ره نسي پيوه يه، ئه ويش ميراتي با و با پيرانه كه له سه ده ي لويى چوارده به ره و ئه مه ريكا كۆچيان كرد و من خۆم ها و ولا تيبي ه كي ئه مه ريكي م و له ئانا پۆلى، له مري لاندا له دا بك بوومه كه كه وتۆته به نده ري چيسا پي كه وه، جيگا يه كي مو ته وا زوعه و كه وتۆته سه ر ئوقيانووسى ئه تلّه سي. په يوه ندى من له گه ل فه ره نسا، ته نها به وه وه به ند نييه كه با و با پيرانى ديري نه م خه لكي ئه و ولا ته بوونه، با و كم هه ميشه هه ولى ددها ئه و په يوه ندييه نو ئى كاته وه. هه ميشه له مه ر په چه له كييه وه سووكه هاجسيكي هه بوو. له ده فته ري قوتا بخانه ي ئه مه ي نووسي بوو: «ئەري دەبي (شه جهره ي نه سه يم) له بهر ئه وه نه پراي ته وه بۆ ئه وه ي قا يه غى سه ره له گرتنى پي دروست كريت!». ده ستى به خوي ندى فه ره نسي كرد و

برگه يه ك ده يخاته وه يادى، له شى به به رگيكي پولا يين دا پو شرا بوو، ته پله ئاسني نه يه كيشى له سه ر كه له پشته وه ش هه موو ملي ده پاراست و وه كو قژ له پشته وه شور بيو وه وه. مه شخه ليكي شى به ده سه ته وه بوو. بۆ ئه وه ي ئه وه پيشان بدات كه به له زه، ده مي ئا گره كه له په ره و كاغه زى لو و لدر او ه ي غوبار له سه ر نيشتوو نزيك ده كاته وه. ميژو و نووسه كه زياتر له سه ري نه رويشت، چه ند كتيبيكي گرته ده ست و هه نديكي كرده ژير هه نگل و به يئ ئه وه ي خۆى به هه لبرارد نه وه خه ريك بكات و كاتيكي ش كتيبي «نه ينى ئه زه لي ئه ستيره كان و ژماره كانى» له ده ست به ربو وه وه، نه نوو شتايه وه بۆ ئه وه ي هه لى گري ته وه.

ئا به م شيويه، كتيبخانه كه ي هه له مووت. حه وت شه و و حه وت رۆژ سووتا بي ژماره ش فه وتان و هه مووشى نو سخه ي ئه سلى بوون. وه كو باس ده كرا، كه گوايه له و كتيبانه نه ينى وا ي تي دا بوو كه له هه موو جي هاندا شتى وا نه نوو سرا بوو.

بۆ ما وه به كي زۆر وا ده زانرا كه كه شكۆله كه ي سه مه رقه ند يش به كي بوو له و كتيبانه ي هه له مووت كه بوونه زووخال.

پاشانیش زۆر به جۆشوخوڤشهوه، ئوقيانووسی ئه تلهسی به پیتچهوانه میلی کات بری.

چاک یا خراب، ئه و ساله کی هه لئ بژارد، بوو به سالی جه جکردنی. به سواری پایوری سکوتیا، نیویورکی له ۹ ی گه لاویژی ۱۸۷۹ جیهیشت و له ۱۸ ی هه مان مانگیش گه بشته شتیرورگ و بو ۱۹، ئیواره کی له پاریس بوو - شهر له ساعات دوازدهی نیوه رۆ ئیعلان کرابوو - . کشانهوه، پاشاگهردانی، داگیرکردن، برسیتی و کۆمونه، کوشتار، له هه موو ژیانیدا، باو کم له سالیکی و اجه نجال نه ژیا و له هه موو ژیانیشی و به جوانترین یادگاریش ده ژمیتیردیت. بوچی ئه مه نه وتریت؟ دلخوشییه کی چه و ته کاتیک خۆت له ناو شاریکی گه مارۆ دراودا ده دۆزیته وه، هه موو ریتگره کان هه لده وهرین کاتیک گونیه خۆل له شه قام و کۆلانه کاندایه رزده بنه وه، ژن و پیوان کامه رانیی هۆزه سه ره تایییه کانیان بو ده گه ریته وه. چه ندین جار، له ئاناپۆلی، له ده وری قه له موونی جه ژن، دایک و باو کم زۆر به که یفه وه، باسی ئه و که رته خه رتوومه یان ده کرد که له ئیواره کی جه ژنی سه ری سالی پاریسی لیتیان نابوو که لای رووس، گوشتفرۆشیکی ئینگلیزی شه قامی ئوسمان بوو، نیو کیلۆیان به چل فره نک کرپوو!

هه نده نه بوو خو بان بو شایی ناماده کردبوو، ده بوایه سالی داهاتوو ژن بگوازنه وه و جه نگی به سه را هات و ئه و سه رچۆپییه که ی گرت. «هه رکه گه بشته م پاریس، وه کو باو کم دیته وه یادی، کردبوومه عاده ت، هه موو به یانیان ده چوومه قاوه خانه ی ریشو له شه قامی ئیتالیا. به خۆم و باوه شی رۆژنامه وه، لو تام، لو گولوا، لو فیگارۆ، لاپریس^(۱)، له سه ر ئه سکه مبیلیتیک داده نیشتم و دپر به دپر ده ستم به خو پندنه ویه یان ده کرد، له ناو ده فته ره بچو که که شم، به دزییه وه ئه و وشانه م ده نووسییه وه که مانا کانیانم نه ده زانی وه کو (guêtre) یا (moblot)، بو ئه وه کی که گه رامه وه میوانخانه که، له پاسه وانه که بیرسم که عه للامه یه ک بوو هه ر بو خۆی.

(۱) ناوی ئه م رۆژنامه نه به زمانی فره نسی:

Le Temps, Gaulois, Le Figaro, La Presse.

(بو رۆژی سییه م، پیاویتیکی سمیل ماشوبرنج هات و له سه ر ئه سکه مبیله که ی ته نیشتم دانیشتم. ئه ویش باوه شه رۆژنامه ی خۆی پی بوو، به لām هه ر زوو وازی لی هینا بو ئه وه ی سه رنجی من بدات و پرسیاریکیشی له سه ر لیوان بوو، خۆی پی نه گیرا، به ده نگیکی که رخ بانگی کردم، ده ستیکیشی نابوو سه ر گوچانه که ی و نوو که که شی به شپوه یه کی عه سه بی له سه ر مه رمه ره ته ره که ختم ده کرد. ده بیوست ئه وه بزانیته که ئه و لاوه له شساغه، بوچی و هۆی چییه وانه چۆته به ره ی جه نگی و بو ئه وه ی به رگری له نیشتمان بکات، به نه بره یه کی به رتیره وه، هه رچه نده گومانی پیوه دیار بوو به لاجاویتیکیش سه یری ده فته ره که ی ده کرد و ئه وه شی بینی که چۆن له چاوچوقاندنیته که وه هه ندی شتم تیا نووسی. پیویستم به وه نه بوو که ئه نجه ت بدۆزمه وه و شپوه زمانه که م به س بوو بو ئه وه ی به رگری لی بکات. کابراکه زۆر دلیرانه داوای لیبوردنی لی کردم و فه رمووی لی کردم بو ئه وه ی بچمه سه ر میزه که ی ئه و و ده ستی کرد به باسکردنی لافایه ت و به نیامین فرامنکلین و تۆکفیل و پیار لانفان، پیش ئه وه ی باسی ئه و با به ته م بو بکات که له رۆژنامه کان خه ریکی خو پندنه وه ی بووم، مه به ست له با به تی جه نگی «ئه م جه نگی به نیسه بت له شکره که مانه وه ته نها پیاسه کردنیته که تا کو به رلین و به س».)

باو کم ئاره زووی ئه وه ی ده کرد که ره تی بداته وه. ئه گه ر بیت و له مه ر هیتز و توانای فره نسییه کان و پرووسییه کانی نه ده زانی، به لām به شداری جه نگی رزگاری کردبوو و، هه روه ها له باره گای ئه تلاتناش بریندار کرابوو. ئه وه شی وت که «ده توانم شه هاده تی ئه وه بده م که هه یچ جه نگیته ک پیاسه کردن نییه. به لām زاکیره ی نه ته وه کان کورتبهره و بارووتیش گه لی مه سته که ره، نه مویست بکه ومه ده مه ته قیوه له گه لی. کاتی گفتوگو کردن نه بوو و ئه و کابرایه ش داوای پادانی لی نه کردبووم. جار ناجاریتیکش «توخوا و نییه» یه کی دووباره ده کرده وه و به بی ئه وه ی مه به سستی پرسیارکردن بیت و منیش له جیاتی به لی، شانم بو ی هه لده ته کاند.

(کابرایه کی دلگیربوو. ئیتر له وه به داووه، هه موو سه به ینانیک به کتریمان ده بیینییه وه. هه میشه ش هه ر که م دوو بووم، خۆی به به ختیار ده زانی که

نه مریکییه که زور به جه خسته وه وه کو نه و بیرده کاته وه. دوا چوارم مۆنۆلۆگ، هه میسه هه به و هیماسه وه، نه م پیاوه ماقولّه، بۆ نانی نیه پروان داوه تی کردم؛ هه نده سووریو له سه ره نه وه ی چاوه پروانی رازی بوونی من بکات، بانگی عاره بانچییه کی کرد. ده بی دان به وه شا بنیم که قه ده په شیمانی نه وه داوه ته نه بووم. ناوی شارل - ئوبیر دو لوسای بوو، له کۆشکیکی تاییه تی له شه قامی پواسۆنییه ره ده ژیا. ژنه که ی مردبوو، هه ردوو کوره که ی سه رباز بوون. کچه که شی بوو به دایکی تۆ.

ته مه نی هه ژده سال بوو، باوکیشم ده سال له وه گوره تر بوو. قه ده ریک به بیته نگی، له نیو ئاو وه هویه کی نیشتمانیه روه رانه وه، له یه کتر ورد ده بوونه وه. له ۷ ی خه رمانان به دوا وه، دوا ی سنج به زینی یه ک له دوا ی یه ک، نه وه ئاشکرا بوو که جه نگی ده دۆرین و نیشتمان هه ره شه ی لی ده کری و ئیتر با پیریشم به وشه ی که م، شتی ده رده پری. کچه که ی و نه وه کوره ی که ده بیته زاوی، هه ولی نه وه یان ده دا که خه مۆکییه که ی هیتورکه نه وه و له مه وه زور به هاوشانی یه ک ده چوون. ئیتر ته نها ته ماشا کردنییک به س بوو بۆ نه وه ی به یه کتر بلین ئیستا نۆره ی کتیانه بۆ نه وه ی دلی با پیره بده نه وه و به حیکه ته تی چ نه فجه تیکیش.

(بۆ یه که م جار، له سال تۆنه گه وره که، به ته نها یه کتریمان بینی، به بیته نگییه ک، که له بیته نگی گۆرستانان ده چوو، ده ستی پیکرد. پاشان دایانه تریقه ی پیکه نین. هه ردوو که شفی نه وه مان کرد، که چه ندین جار، له سه ره میز بۆ نان خواردن دانیش تووین، قه ده بۆمان نه لو ابوو پیکه وه قسان بکه یین. پیکه نینیکی فینک بوو، دوو لایه نی بوو، زوو لیبی بووینه وه، چونکه نه گه ره به اتیابه درێژه مان پیبی بدابایه، ده بووه شتیکی ناشرین. ده بویه من وشه ی یه که م بدرکینم. دایکت کتیبیکی نووسانده بووه قه ده سینه ی، لیبیم پرسی که خه ریکی خوتنده وه ی چیه .)

ئا له وکاته دا بوو که عومه ره خه یام هاته ژیا نه وه. ده بی نه وه ش بلیم که بواری دامی که بیمه ژیا نه وه. دایکم ده میک نه بوو، چوارینه کانی خه یامی چنگ که وه تبوو، له فارسییه وه ژ.ب. نیکولا، کاتی وه کو وه رگی پری بالیوژی هه ره نسا، له ولاتی فارس کارگی پری بوو، ته رجه مه ی کردبوو. له سالی

۱۸۶۷ له چاپخانه ی ئیمپریال چاپ کرابوو. له ناو که لوپه له کانی باوکیشم کتیبی (The Rubáiyat of Omar Khayyám) تیا بوو، له ته رجه مه ی ئیدوار فیتز ژیرالد، چاپی سالی ۱۸۶۸.

(شادومانی دایکت له وه ی من زیاتر نه شارایه وه. گومانی نه وه مان نه ده کرد که ئیتر له مه ولاره، جۆگه له ی ژیا مان ده ر ژینه یه کترییه وه، هه یج کاتیکیش بیرمان له وه نه کرده وه که نه مه ریکه وتیکی لاره کی بیت له مه ی خوتنده وه ی کتیبیکه وه. له له حزه یه کدا، عومه ره وه کو کلیلی چاره نووسی لیته ات بۆمان، که واته فه رامۆشکردنی ده بیته گونا هیتک. بیگومان، هه یچمان له مه ی نه وه شته وه نه وت که ناوه وه ی ده وروو ژان دین، قسه وباسه کان هه مووی له ده ور شیعه ره کانا ده خولانه وه. دایکت نه وه ی پی و تم که ناپلیونی ۳، شه خسییه ن فرمانی چاپکردنی نه م کتیبیه ی داوه.)

ئا له وکاته دا، نه وروپا تازه به تازه خه یامی که شف کردبوو. نه وه ش راسته چه ند پسرۆرک له وه ی پیشتر باسیان کردبوو، نه لجه بره که ی له پاریس له سالی ۱۸۵۱ چاپ کرا، چه ند لیکۆلینه وه یه کیش له گۆقاره تاییه ته کانداهه رکه وتبوون. به لام رۆژئا وایییه کان نه یان ده ناسی و له رۆژه لاتیش، چ شتییک له پاش خه یام مابووه وه؟ ناویک و دوو سی نه فسانه و چه ند چوارینه یه کی سروشت نادیار و ته مومرژتیکیش له ده وری نه ستیره ناسیتی به ناویانگ.

کاتیکیش، له سالی ۱۸۵۹ شاعیریکی نه ناسراوی به ریتانی فیتز ژیرالد ناویک بریاری چاپکردنی هه فتا و پینچ چوارینه ده دات، که سییک ئاوری لی ناداته وه. ته نها دووسه د و په نجا نوسخه ی لی چاپ کرا، وه رگی پره که چه ند ژماره یه کی دا به براده رانی خۆی نه وانیه دیکه ش له سه ره ره فه ی کتیبخانه که ی بێرنار کوارتیش، ته پوتۆزی له سه ره دنیش. (Poor old Omer)، فیتز ژیرالد، بۆ مامۆستای زمانی فارسییه که ی خۆی ده نووسی: نه م عومه ره پیره میرده وا دیاره سه ره نجی که س راناکیشیت. له ماوه ی دوو سال، ده زگای بلاوکردنه وه بریاری نه وه ده دات که ستۆکه که هه راج کریت و سه ره تا نرخی پینچ شیلینگی بۆ دانا، (the rubaiyat) نرخی که ی داشکانرا و بوو به یه ک پینی، واته شه ست جار که متر. به م

نرخه‌ش کەس نەیدەوێست. تاکو ئەو کاتەى کە دوو پەخنە‌گرى ئەدەبى کەشفیان کرد، خۆتەندیانەوه. زۆر ئیەجایان نواند. بۆ پۆزى دواى گەرانەوه. شەش نوسخەى تریان کەرى و بۆ ئەوهى بەدەورووبەریان بیه‌شنەوه. خاوەن دەزگاکە هەستى کرد کە بە‌هاى کتیبە‌کە لە بەرزبوونەوه دایە، نرخە‌کەیان بەرزکردەوه و ئیتر بەدوو پەنس دەیفروشت.

دەبۆ ئەوه‌ش بۆ ئەو کە لە دوا سەفەرە‌کەم بۆ ئینگلتەرا، هەر لای کوارتیش خۆى، دەبوايه چوارسەد پاوەندى ئیستەرلینى بەدم بۆ ئەوه دوا کتیبى چاپى یە‌کەم دەسگیر بێت!

بە‌لام لە شارى لەندەن زۆر بە‌خیرایى ناوبانگى پەیدا نە‌کرد. دەبوايه بگاتە پاريس و مەسیۆ نیکولا تەرجه‌مە‌کەى خۆى بلاوبکاتەوه و تیوفیل گۆتیبیه و لەسەر رووبەلى مۆنیتۆر ئونیکتیرسیتل، لەژێر ناوێشانى «ئایا چوارینە‌کانى خەيامتان خۆتەندۆتەوه؟» بە‌تەواوى دەنگ بداتەوه. سە‌لاو لەو «ئازادى تەواوى ئەو زینە بکات کە ئازادترین موفە‌کیرى هاوچەرخ، بە‌ئاستەم دەتوانى شان لەشانى بدات» کە ئەرنیست رینان بیئازیزینى: «رەنگ بۆ خەيام کایراییه‌کى یە‌کجار غەریب بێت بۆ ئەوهى لیکۆلینەوهى لەسەر بکرت، بۆ ئەوهى لەوه تیبگەین و بزاین کە بۆئیمە تیبى ئازایانەى فارسە‌کان لە‌نیو تەنگبە‌ستى دۆگماتیسى ئیسلامى چى لیهات»، بۆ ئەوه‌ش کە لە دونیای ئەنگلۆ - ساکسونیش، یە‌کێکى وەکو فیتز ژیرالد و (Poor old Omar) هە‌کەى لە بیدەنگى پزگارى بێت. ئینجا هاتەوه هۆشیکى کۆمپلێت رووى دا. هەندەى نە‌برد، هەموو وینەى پۆزە‌هلات لە دەورى تاقە ناوى خەيام کۆبوووه و تەرجه‌مه دواى تەرجه‌مه دە‌کەوێتە بازارهوه و لە ئینگلتەرا دەزگای چاپە‌مە‌نیش دە‌کەونه گور و لە چە‌ندین شارى ئەمەریکاش، کۆمە‌له‌ى «عومەرى» دادە‌مە‌زین.

با ئەوه‌ش دووپات بکەینهوه، کە لە سالى ۱۸۷۰ دە‌سەرە‌تای ناوبانگى خەيام بوو، هەموو پۆزیکیش بازە‌ى موعجیبینى عومەر لە زیادبووندا بوو، بە‌لام هیشتا نیه‌ندى رۆشنبیره‌کانى تەى نە‌کردبوو. ئەم خۆتەندەوه دوو قۆلییه‌ى دایک و باوکم وای لیکردن کە لە یە‌کتریش نزیک بینهوه و بە‌جووتە هەولێ ئەوه بە‌دن لە واتاکانى چوارینە‌کانى عومەرەوه قسان

بکەن: ئایا ئەو شەراب و خەراباتەى کە خەيام باسى لیه‌وه‌کات، هەر وەکو نیکولا جەختى لەسەر دە‌کرد، رەمزی تەسه‌وفن؟ یا ئەوه‌تا، بە‌پێچە‌وانەوه، تە‌عبیر لە ژيانیکى پر لە هەوه‌س و، بگره مە‌به‌ست لە ژيانیکى بە‌ره‌لا دە‌کات، هەر وه‌کو فیتز ژیرالد و ئەرنیست رینان دە‌یاننوسى؟ گە‌توگۆى ئەم بابە‌ته لەسەر لیبیان تامیکى نوێى هەبوو. کاتیک باوکم باسى عومەرى دە‌کرد، دەستى بە‌قزە بۆنداره‌کەى تاقە یاره‌کەى خۆبا دە‌هیتا، دایکم سوور هە‌لده‌گەرا و لە‌نیوان خۆتەندەوهى دوو چوارینە‌دا، یە‌کتريان راده‌موسى. ئەو پۆزە‌ى کە بیریان لە‌وه‌ش کردەوه کە شایى بکەین، پەیمانیان بە‌یه‌کتر دا کە یە‌کەم کورپان بوو ناوى بنین عومەر.

لە ناوەندى سالى ۱۸۹۰، سە‌دان کەس ناوى کورپان نابوو عومەر؛ کاتیکیش من لە ۱۸۷۳ لە دایک بووم، هیشتا ئەم ناوه باو نە‌بوو. نە‌شيان ویست ناویکى وا غەریبم پتوه بنوسیتن، کردیانە ناوى دووه‌م، دە‌متوانیش لە قوتابخانە لە‌ژێر پیتى (O.) دا بیشارمەوه، برادەرە‌کانیشم هەر وایان دە‌زانى کە رەنگبى، ئولیفیه، ئوسوالد، ئوسبورن یا ئورکیل بێت، درۆشم لە‌گە‌ل کەس نە‌دە‌کرد.

ئەو میراتەى کە بەم شتیه‌یه پتیم گە‌یشت نە‌یتوانى فزوولیه‌تم بەرامبەر بەو خزمه دووره تیا نە‌بووژینیتەوه. لە پانزه سالی‌مدا، هەرچیه‌ک لە‌مەر ئەوهوه نووسرابوو، خۆتەندەوه. پۆزە‌یه‌کى لە باره‌ى ئەدەبیاتى فارسى بە‌رچاوغرت و بیریشم لەوه کردەوه کە سە‌فەرێکى ولاتى فارس بکەم. بە‌لام دواى ماوه‌یه‌ک، قوناعى پر لە کەفوکۆل دامرکایه‌وه. بە‌لێ، بە‌پروای هەموو رەخنە‌گران، شیعەرە‌کانى فیتز ژیرالد، لە ئەدەبیاتى ئینگلیزیدا، بە‌شاکار دە‌ژمیردریت، بە‌لام پە‌یوه‌ندییه‌کى زۆر لاوه‌کى بە‌وه‌ى خەيامه‌وه هەیه. ئەوه‌ى پە‌یوه‌ندیشى بە‌چوارینە‌وه هەبیت، هەندى لە نووسەرە‌ن هەن باسى هەزار چوارینە دە‌کەن، نیکولاش لە چوارسەد چوارینە زیاترى تەرجه‌مه کرد و پسپۆرانیش دە‌لێن تە‌نها سە‌د دانەیه‌ک بە «چوارینە‌ى سە‌حیح» دە‌ژمیردرین. عە‌لامه‌ى پۆزە‌هلاتى واش هەن، کە دە‌لێن مومکین نییه تە‌نها چوارینە‌یه‌ک عومەر خەيام بە‌ته‌واوى بناسریتەوه و بە‌بێ گومان و

به ته و او ی بدریته پال نهو.

وا لیک ددراپه وه که نه گهر کتیبیک ته سلی وجودی هه بو وایه نه وه یارمه تی دداین که به ته و او ی چوارینه ی راست له هی جهوت جیا بکه ینه وه، به لام هیچ به لگه یه کی وا نه بوو که نه وه بسه لمینی و که شکولیکی وا وجودی هه بیت.

له کوتا بییدا، ئیتر رووم لهو که سایه تیبه و لهو شاکاره وهر گپرا و له وهش تیگه یستم که «O» ی ناوه که ی منیش، پاشماوه ی هه رزه بی دایک و باوکه م. تا کو رۆژتیکیان، ریککه و تیک، جاریکی دیکه دهمگه رینیتته وه سر عیشقه هه وه لینه که م و جاریکی تر و زۆر به جه خته وه، شوین پی خه یامم هه لده گرم.

XXVI

له کوتایی هاوینی سالی ۱۸۹۵ بوو که به که شتی به ره و کیشوره کونه که که و قهری. با پیره م ده میک نه بوو ناهه نگی جه ژنی له دایک بونی ساز کردوه و ئیتر به ره و حه فتا و پینج سال به ره و ژوور هه لده کشی و نامه ی بو نووسیم و، هه ره ها دایکیشم نامه ی جه رگبری بو به ری ده کردم. با پیره م ده یوبست پیش مردنی، هه رچوئیک بی بو جاریکیش بیت چاوی پیم بکه ویت. زۆر به هه لپه و هه موو خویندنیکم خسته لاه و له سه ر پا پوره که خوم بو رۆلی نه وه راده پینا که به سه ر قه ره و پله که یا بنووشتیمه وه و ده سته سارد هه لگه راوه کانی به گهر میبه وه بگرم و گویم بو دوا داوا کاریه کانی هه لخم. گشت نه م هه موو شتانه زۆر بی سوود بوون. با پیره م له شیربورگ چاوه رپی ده کردم. وا هه ست ده که م له به نده ری کالینی بینیم، له گوچانه که ی قیتتر بوو، سمیلی بوندار کردبوو و به زه وق دیار بوو، کاتیک ژنان به به رده میا تیپه رینایه، ده سته ی بو شه پقه که ی ده برد. کاتیکیش چوینه چیشته خانه ی نه میرۆتی، بازوی زۆر به توندی گووشیم و به نواندنه وه. «هاوریم، لاویک تیما زیندوو بوته وه و پیوستی به هاوریه که.»

به هه لده دا چوم که وشه کانیم به جه خته وه وهر نه گرت، گه رانه کلمان به چایه خانه و باره کاند، شیکلی گپه لوو که ی وهر گرت. هیشتا به ته و او ی لای برتبان یا فویو یا لای پیر لاتوبل، نانی ئیواره مان ته و او نه کردبوو، ده بوایه خیرا خومان بگه یینه سیگال که ئیوگینی بو فیبان ده نواند، بچینه میرلتون که نه ریستید بروانت سه ما ده کا، یا بچینه سکالا که ئیثیت گیلپیر گۆرانیه کانی لی قیه رژ و لو فۆتوس و فیا کر ده چری. دوو برا بووین، سمیل سی و سمیل پور، هه مان قیافه و هه مان شه پقه و، ژنانیش سه ره تا سهیری نه ویان ده کرد. به هه لپه چراندنی هه ر بوتله شه مپانیا یه کیش، سهیری جووله کانیم ده کرد، ته نها بو جاریکیش یه که هه لپه چیه نه مینی. چرکه یه کی نه ده برد قیت ده بووه و له منیش خیراتر ره وتی ده کرد، گوچانه که ی ده ستیشی ته نها هه ر بو زه وق به ده سته وه ده گرت ده یوبست له

دوا خه زانی عومری، دوا گولنه باغه کان لیکاته وه. دلخو شیشم به وهی که باپیره م نه وه و سی سال ژیا. حه قده سالی دیکه، لاویکی نوییه.

نیواره به کیان برده مییه گوره پانی مادلتین و بو نه وهی له چیشته خانیه دوران نانی نیواره بخوین. له بالیکی چیشته خانه که، له دهوری چند میزیکدا، گرووی نه کته و پروژنامه نووس و سیاسه تمه دار کوپوبونه وه و باپیره م به ده نگی که ناشکرا گویت لی ده بو، یه که به یه ک ناوی هه موویانی پی و تم. له ناوه ندی نه م نا هه ننگه دا، نه سکه مبیلیک به تال بو، به لام هه ندهی نه برد کاربایه ک هات و زو زانیم که نه و نه سکه مبیله به تاله بو نه و ناندراوه. هه ر خیرا دهوریان دا، نه وازشیان ده کرد، هه رجییه کی دهوت جیگای نیعجاب بو، گه ر پیوستیش بوایه نه وه پیته که نین. باپیره م هه لسا و نیشاره تی بو کردم تا دوا ی که وم.

- و ره، با ناموزا هینریت پیته که ش که م!

نه مه ی وت و تا میتره که ی نه و دامیبه دوا ی خو به وه.

پیش نه وهی به لای منا و ره چهرخی، نه م دوو ناموزایه با وهشیان له یه کتر دا .

- کوره زا نه مه ریکیه که م. گه لی حه زی ده کرد که بتیبنی!

به تاسانی نه م ده توانی نه م موفاجه نه یه بشارمه وه. پیش نه وهی ده مهش بکاته وه، به گومانه وه نه و کاربایه ی سهیری کردم:

- دوا ی پیاسه کردنه که م به تریسکیل^(۲)، با نیواره ی یه کشه مه بیت سه رم لی دات.

کاتی که گه رامه وه شوپنه که ی خو م نیجا له وه تیگه ی شتم که له گه ل کنی قسه م ده کرد. باپیره م دهویست به هه ر شتیوه یه ک بیت پیتم بناستینی، زورجار، به شانازیبه کی عه شایه ری قه لیس، باسی نه وی ده کرد.

(۲) پیش نه وهی پاسکیل دروست بکریت، تریسکیل هه بو، جیاوازی نیوانیشیان: یه که میان دوو پاچکه ی هه یه و دووه میشیان سی پاچکه. (وه رگتیر).

راسته نه م ناموزایه، له دیوی نیسه، له دیوی نه تلسه سی، زور که م ناسراوه، به لام له فهره نسا، له سارا بیرنار زیاتر ناوبانگی هه یه، مه به ست له فیکیکتور - هینری دو روشفور - لوسای بو، له ناو دیوکراتخوازه کانیشدا به هینری روشفور ده ناسرایه وه، مارکیزه و، له هه مان کاتی شدا یه کی که له کوموونیبه کان، کونه په رله مه نتار و کونه وه زیر و کونه زیندانی بو. له لایه ن قه رساییه کانه وه، دوور ده خریتنه وه بو نو قیل - کالادونی، له سالی ۱۸۷۴د، به شتیوه یه ک، دوور له خه یالی نیسان، له زیندان هه لیت، هه موو هاوچه رخانه ی تووشی حه په سان ده کات و نیدوار مانی تابلویه ک ده کات، ناوی هه لاتی روشفور لی ده نیت، له سالی ۱۸۸۹ جاریکی دیکه ش ده گه ریتنه وه تاراوگه، چونکه له گه ل ژه نه رال بولانژی، موئامه ریه یان دژ به کوماریبه کان سازکردبو و نیتر هه ر له له نده نه وه پروژنامه کاریگه ره که ی که به نه نتراسیژان ده ناسرایه وه، ده رده کرد. له ره شه مه ی ۱۸۹۵د عه فوی عامی به رده که وی و له لایه ن دووسه ده هزار پارسییه وه، به تامه زرویه کی زوره وه پیشوازی لی کرا. توتوجیان و نانه واکان و شوپشگریانی چه پ و راست، نیدیالیست و دیماگوک، هه موو هاتیبون؛ تالای سه د مه سه له ی دژ به یه کییان هه لگرتبو. نه م هه موو شتانه م ده زانی، به لام شته جه وه ره یبه که م نه ده زانی.

له و رژه ی که دیاری کرا، جوومه کوشکه تاییه تیبیه که ی که ده که وته شه قامی پیروگولیتسه وه، نه و کات به هیچ جوریک نه مده توانی خه یالی نه وه بکه م نه و سه رلیدانه م بو یه کنی له ناموزا خو شه ویسته کانی باپیره م ده رگام به سه ر دنیای رژه هلات بو ده خاته سه ریشته.

به م جوړه دهستی به قسه کردن کرد:

- که واته تو ی کوری ژه نغیسه فی نازهنین، تو بووی که ناویان لی نای عومه ر؟

- به لی، بنیامین عومه ر.

- ده زانی به منالیی تو م خستوته باوه ش؟

هه لومهرج وای پیوست کرد به «تۆ»^(۳) له گه لم بدوی، به لام ئەم به کارهینانه یهک سایدی وه رگرت.

– راسته دایکم باسی هه لاتنی ئیوهی بۆ کردووم و گه یشتیتته به ندهری سان فرانسسیسکو و پاشانیش به شه مه نده فەر خوتان گه یانده لای رۆژهللات. ئیتمهش ئەو کات له نیویۆرک بووین و هاتینه ویتسگه ی شه مه نده فەر، بۆ ئەوهی پیشوازیتان لێ بکه یین. من ئەو کات ته مه نم دوو سالان بوو.

– زۆر به چاکی دیتته وه یادم. باسی تۆ و خه یام و ولاتی فارسمان کرد و من پیشبینی ئەوه شم کرد که رۆژیکیان ده بیتته رۆژهللاتناسیکی مه زن.

روو گرژیه کم پێ نیشان دا تا ئەوهی بۆ درخه م که ئەم خووه م خستۆته لاوه و ئیستا گرینگی به شتی دیکه ده دم، ئیستا نیازی ئەوه م هه یه له بواری ئابووریدا بخوینم و به هیوای ئەوه شم رۆژیکیان بتوانم په ره به پرۆژه که ی باوکم بده م، ئەویش له بواری دروستکردنی پاپۆر و ئامپیری ده ریا سازیه. کاتی خه ونی خۆم بۆ ئاشکرا کرد، زۆر به روونی شکستی به روخساریه وه ده رکه وت و رۆشفۆر ده ستی کرد به به رگریکردن و شته کانی تیکه ل ده کرد له نیوان نامه فارسیه کانی مونتیسکیۆ و باهه ته به ناو بانگه که ی که له ژیر ناوونیشانی «چۆن ده کری بینه فارسی؟» و موغامه ره کانی ماری پتی که له لایه ن شاه ی فارسه وه پیشوازی لێ کرا و خۆی به بالیۆزی لوبسی چوارده دانا، به سه رهاتی یه کی له ئامۆزاکانی ژان ژاک رۆسو بوو که به وه ستای سه عات، ژبانی له ئیسفه هان کوتایی پێ هیتا. منیش ته نها هه ر به نیوه گوێ، سه رنجم ده دایین. زیاتر سه رنجی زلیبی سه ری و هه نیه ده ریۆقیه که ی که له سه ریبه وه گرتی قژی زهر و لوول ده رها تبووم ده دا. زۆر به جۆشه وه قسه ی ده کرد، به بی ئەوه ی پفی قسه کانی بدات، به بی ئاماژه ی ده ستوپل. چونکه ده کری خه یالی ئەوه بکری، که ئەو

(۳) له زمانی فەرهنسی به کارهینانی رانای «ئیه» زۆر به کار ده هیترتیت. هه ندیک جاریش له بهر ریز و فاکتهری ته مه ن، ده کری یه کی «ئیه» به کارهینتی و ئەوی تریش «تۆ». (وه رگرت).

شه خسییه ته، به تایبه تی کاتیک گوتاره ناگرینه کانی خویندبیتته وه، ده بی چۆن ده ست و بازوو راوه شینی.

رۆشفۆر ئەوه شی به جه خته وه وت:

– عاشقی ولاتی فارسم هه رچه نده ش پیم نه خستۆته ئەو هه واره. من رۆحی یه کی موسافیرم نییه. ئەگه نه فی و ولانیه ده ر نه کرابو مایه، پروا ناکه م قه د فه ره نسام جیه یشتایه. به لام ژبان ده گوێ و رووداو و به سه رهاته کان له بنی دونیاش روویده ن، کارمان تیده که ن. ئەگه ر ئیمپرو، ته مه نم بیست سالیک بوایه، نه ک شه ست، ئەوه موغامه ره یه ک به ره و رۆژهللات هانی ده دام. به تایبه تیش ئەگه ر ناوم عومه ر بوایه!

هه ستم ده کرد که ناچارم له وهی ئەنجته بۆ ئەوه به یتمه وه بۆچی گرینگیم بۆ خه یام نه ماوه. بۆ ئەمهش، باسی ئەوه م بۆ کرد که گومانیکی زۆر له ده وری چوارینه کانی هه ن و دیوانیکی واش نییه که بتوانین ته حقیق له و رووه وه بکه یین. تا ده هات، من قسه م بۆ ده کرد، ئەو له چاوانییه وه تیشکیکی زۆر چر، داچۆراو و به لام من لیبی تی نه ده گه یشتم، ده ره هات، له و شتانه ی که من باسم بۆی ده کرد، هیچیان شایانی ئەوه نه بوون که تووشی ئەم وروژاندنه بیت. هه زم ده کرد تیبگه م، چونکه هه ره سانم له به ر گیرا، قسه کانم کورت کرده وه و له پرتیکیشدا بیده نگ بووم. رۆشفۆر به گه رمیبه وه پرسیا ری لێ کردم:

– ئەی ئەگه ر بیت و ده سنووسییک و جوودی هه بیت، ئەو کات سوودمه ندیت بۆ عومه ر خه یام ده بوو ژیتته وه؟

– بیتگومان.

– ئەی ئەگه ر بیت و پیت بلیم که به چاوی خۆم ده سنووسیکی عومه ر خه یامم هه ر لیره، له پاریس بینیه و په ره کانیشم هه لدا وه ته وه؟

ئه‌گه‌ر بېت و بلېين ئه‌م كه‌شفه، ژيانى له پړيكددا قلپ و ديو كرد، شتيكى راست نيبه. پروا ناكه‌م په‌تفيعليكي وام هه‌بوويت كه رۆشفور چاوهروانى كردبېت. تووشى موفاجه‌ئه‌بوون و پرسيار له‌خوكردن هاتم، به‌لې. به‌لام ديسانوهه هه‌ر گومانم ده‌كرد. پرواى من به‌و پياوه بې سنوور نه‌بوو. چۆن بكرى ئه‌وه بزائين كه ئه‌و ده‌سنووسه‌ى ئه‌و په‌ره‌كانى هه‌لده‌داته‌وه، كه‌شكوته راسته‌قينه‌كه‌ى خه‌يام بېت؟ فارسى نه‌دزاني و ده‌كرى لم رووه‌وه تووشى چه‌واشه‌بوون هاتبېت. ده‌بې چ هۆبه‌كى غه‌ربب هه‌بېت كه كه‌شكوته و له پاريس دۆزرايسته‌وه و به‌بې ئه‌وه‌ى رۆژه‌لا‌تناسيک چاوى پېي كه‌وتبېت و ئامازه‌ى بو‌كردبېت؟ منيش لاي خومه‌وه «جيتى پروا نيبه» يه‌كى زۆر ئه‌ده‌بم له زار ده‌رچوو، به‌لام له دلّه‌وه بو، چونكه له هه‌مان كات حيماسى ئه‌و و گومانى من ده‌بووژايه‌وه. چاوهرپىي ئه‌وهم ده‌كرد كه پرواى پېي بكه‌م.

درېژه‌ى به‌قسه‌كانى دا:

- به‌ختم هه‌بوو كه ئېنسانيكى زۆر بلېمه‌ت بناسم، ئا له‌و كه‌سانه بوو كه ده‌بوست به‌نيو ميژوودا تېپه‌پړ و به‌ئيراده‌يه‌كى زۆرېشه‌وه ده‌بوست كه جې په‌نجه‌ى خۆى جېبه‌يلتې. سولتاني تورك لېي ده‌ترسا و مامه حه‌مه‌يى بو‌ده‌كرد و، هه‌ركه شاي فارسىش گوتى له ناوى ده‌بوو راده‌چه‌له‌كى. سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى كه نه‌وه‌ى پېغه‌مبه‌ر بوو، له ئېسته‌نبول ده‌ركرا، چونكه له كوئفرانسىكى گشتيدا، به‌رامبه‌ر به‌مه‌لاى گه‌وره، وتبووى كه پېشه‌ى فه‌يله‌سووف بو‌ئېنسانيه‌ت وه‌كو پېشه‌ى پېغه‌مبه‌ر وايه، ناوى جه‌ماله‌دين بوو، ده‌يناسى؟

چ بلېم له‌وه زياتر كه نايناسم.

- كاتيک ميسر دژى ئينگليزه‌كان ده‌ستى به‌شه‌ر كرد، بانگى ئه‌و پياوه‌يان كرد. هه‌موو خوئنه‌وارانى دۆلى نيل، فه‌زلى فيربوون ده‌گه‌پننه‌وه بو‌ئو و به‌«ماموستا»ش بانگى ده‌كهن و زۆر رېزى لى ده‌گرن. هه‌رچه‌نده، خه‌لكى ميسر نه‌بوو، ته‌نها بو‌ماوه‌يه‌كى كه‌م له‌و ولاته‌مايه‌وه. نه‌فى

هيندوستان كرا، له‌ويتش توانى جموجۆليكى فيكرى دروست بكات. له‌ژيتر كاريگه‌رى ئه‌و، رۆژنامه‌ ده‌ركرا، كوومه‌له‌ى زۆرېش دامه‌زرا. ياريدده‌رى پاشا ره‌وييه‌وه، جه‌ماله‌دينيان له‌ويتش ده‌ره‌په‌راند، ئينجا ئه‌وروپاي هه‌لبژارد و له له‌ندن دانېشت، پاشان له پاريس نېشته‌جې بوو و له پاريس ده‌ستى كرد به‌چالاكيبه هه‌مه‌چه‌شه‌كانى.

(زۆر به‌رېكويپيكي بابته‌ى بو‌ئنتراسيژن ده‌نووسى و زۆرجارېش ده‌مانبېنى. شاگرده‌كانى خۆى پېي ناساندم، له موسلمانى هيندوستان و جووله‌كه‌ى ميسر و مارۆنى سوريابى پېكه‌اتبوون. وا هه‌ست ده‌كه‌م من هاوړپېشه‌كى نزيكى فه‌ره‌نسى ئه‌و بووم، به‌لام تاقه‌ هاوړپې نه‌بووم. ئيرنيسر پېنان و ژۆرژ كليمانسۆش ده‌يانناسى و له ئينگلته‌راش خه‌لكى وه‌كو لۆرد سالبسورى و راندۆلف چه‌رچل و ويلفريد بلونتيش ده‌يانناسى. پېش ئه‌وه‌ى فيكتۆر هېگۆش كوچى دوايى بكات، چاوى پېكه‌وتبوو.

(ئهم به‌يانپه‌ش، خه‌رىكى پياچوونه‌وه‌ى چه‌ند سه‌رنجپېك ده‌رباره‌ى ئه‌و بووم، نيازمه‌ بېترنجېنمه‌ ناو ياداشته‌كائه‌وه. رۆشفور ده‌ستى بو‌ چه‌كمه‌جه‌كه‌ برد و هه‌ندى كاغه‌زى ده‌ره‌پنا و به‌خه‌تېكى ورد له‌سه‌رى نووسرايوو و ده‌ستى به‌خوئېنده‌وه‌ى كرد: «نه‌فى كراويكيان پېي ناساندم كه له هه‌موو ولاتى موسلماناندا به‌ناوبانگه، جه‌لاله‌دينى چاكساز و شوڤشگېتر، كابرابه‌كه‌ كه‌لله‌ى له هى پېغه‌مبه‌ران ده‌چېت. چاوه‌ جوانه‌كانى ره‌شن، پرى له مېه‌ره‌بانى و ئاگره، ريشيكي قاوه‌يى زۆر تېرى هه‌يه كه تا سه‌ر سېنه‌ى شوڤبووه‌وه و كه هه‌يبه‌تېكى زۆر ده‌گه‌نى پېي به‌خشېبوو. به‌و كه‌سانه ده‌چوو كه كار بكه‌نه سه‌ر حه‌شامات. كه‌م تا زۆر فه‌ره‌نسى تېده‌گه‌بېشت و به‌زه‌حمه‌تى قسه‌ى پېي ده‌كرد، به‌لام زېره‌كيبه ده‌گه‌نه‌كه‌ى هه‌ميشه له‌سه‌رپې بوو بو‌ئه‌وه‌ى به‌سه‌ر جه‌هلى له‌مه‌ر زمانى ئېمه‌وه زال بېت له‌ژيتر رواله‌ته هېمن و حه‌واوه‌كه‌ى، چالاكيبه‌كى زۆر و زه‌به‌نى هه‌بوو. زۆر خېرا ئاشناى يه‌كتر بووين، چونكه به‌غهرېزه رۆحيتكى شوڤشگېترانه‌م هه‌يه و هه‌موو ئازادپه‌لوانه‌كان سه‌رنجم راده‌كېشن... كاغه‌زه‌كانى هه‌لگه‌رته‌وه و ده‌ستى كرده‌وه به‌قسه‌كردن:

- جه‌ماله‌دين ژوورپيكي له دوا نه‌مۆمى مېوانخانه‌يه‌ك به‌كرى گرتبوو كه

دهکهوته شه قامی سیتزهوه، نزیک مادلین. ئەو شوینە موتەوازبە بەس بوو بو ئەوهی رۆژنامەکی تیا دەرپهینیی و بەههگبەش ددگەبشتە هیندوستان و عەرەبوستان. تەنھا جارێکیان سەرم لە قەلەندەرخانەکی دا، گەلی فزولوی بووم بو ئەوهی بزنام بەچی دەجیت. جەلالەدینم بو نانی ئیوارە بو چیشتخانەیی دوران داوەت کرد و پەیمانیشم دا بێت کە دەچم هەلی دەگرم. یەکسەر بەرەو ژورەکی سەرکەوتم. نەتەزانی چۆن لەناو ژورەکی یا هەنگاو بنییت، هەندە رۆژنامە و هەندە کتیب پەرتویلاو بوو بوو، لەسەر دۆشکەش کتیب دانرابوو و لە هەندئ شوین تا بنمیچی ژورەکی کتیب ریز کرابوو. بۆنی سیگار دەهات، پیاوی دەخکاند.

سەرەرای ئیعبابی زۆری بو ئەو شهخسییەتە، ئەم دوا پستەییە بەلج خوارکردنیکەوه وت کە هەستت دەکرد کە قیژ دەکاتەوه، هانی ئەوهی دام کە هەر خبیرا، سیگارەکی خۆم بکوژینمەوه، هاقانیکێ (٤) کەشخە بوو، هەندە نەبوو دامگیرساندبوو. رۆشفۆر بەزەردەخەنەیک، سوپاسی کردم و دەستی کردەوه بەقسە:

– دواي ئەوهی داوای لیبوردنی لیکردم لەوهی کە مالهەکی شیاوی ئەوه نییە کە یەکیکی وەکو ئەو سەری لێ بدات، ئەو رۆژە جەمالەدین چەند کتیبیکێ پێ نیشان دام کە ببوووه هۆگری. بەشیکلیکی تاییەت ئەوهی خەپام و بەمیانتوری نازداریش رازاندرا بوووه. پیتی و تم کە ئەو کتیبە بەکەشکۆلی سەمەر قەند مەشهوورە و گشت ئەو چوارینانەیی تیدایە کە خەپام بەدەسوختی خۆی نووسیوتی و لە پەراویزەکانیشدا، مېژوو و بەسەرھاتی شاعیری تیدا تۆمارکراوه. بەتاییەت باسی ئەوهی بو کردم کە چۆن و بە چ رێگایە ک ئەو کەشکۆلەیی کەوتۆتە دەست.

– Good Lord!

ئەم بانگەشە بەمبەرە ئینگلیزییەم پیکەنیتیکی سەرفرانەیی بەخشییە هیبری نامۆزام، بەلگەیی ئەوهشی دا بێت کە گومانە بەستەلەکەم توابوو و کە ئیتر بپرای بپری گوی قولاغ دەبم بو هەرچیەک دەلی. بەپەلە ویستی

(٤) مەهەست لە سیگاری شاری هاقانای پایتەختی کوبایە. (وەرگێڕی).

زیاتر شتم پێ بلێ.

– بێگومان زۆر بەدلێقانه درێژەیی بەقسەکانی دا، هەموو ئەو قسانەم لەیاد نەماوه کە جەمالەدین پیتی وتم. ئەو ئیوارەییە بەتاییەت باسی سوودانمان کرد. ئیتر چاوم بەکەشکۆلە کە نەکەوتەوه. دەتوانم شههادهتی ئەوه بەدەم کە ئەو کەشکۆلە وجودی هەبوو و بەلام لەوه دەترسم کە ئیمپرو بزر بوویت. گشت ئەو شتانەیی کە هاوڕێیە کەم شکی دەبرد، یا سووتان یا دران یا پەرتویلاو بوو نەوه.

– کەشکۆلەکی عومەر خەپامیش؟

بو هەموو وەلامیکیش، رۆشفۆر بەشپۆیهەک لچی خوار دەکردهوه، وری دەرووخاندم. پیتی ئەوهی بەعیشقەوه دەست بەپراشەکردن بکات، پەنای دەبرده بەر ئەو سەرنجانەیی کە لەناو کاغەزەکان نووسیوی:

– کاتییک کە شاه لە سالی ١٨٨٩ دپتە ئەوروپا. پیتشینیاری ئەوه بو جەمالەدین دەکات کە بگەریتەوه ولاتی فارس و «چۆن هەموو ژبانی لەناو ئەم گاورانە دەباتەسەر» و بەلێنی ئەوهشی دابوو کە وەزبەهەکی بەرزی دەدات. دوورخراوه کە، مەرجی خۆی عەرز کرد: دەستور دابین بکریت و هەلبژاردنیش ریک بخریت و یەکسانیش بو هەمووان بەرامبەر بەیاسا ئیعلان بکریت «هەرەکو له ولاتە شارستانییهکاندا» و دوا مەرجیش، گشت موساوه مەیهکی بێ سنووریش لەگەل ولاتانی بیانیدا هەیه دەبی لەغو بکریتەوه. دەبی ئەوهش بوتریت کە بارودۆخی ولاتی فارس، چەندین سال دەبیت بۆتە جیتی سەرنج و گەمەیی کاریکاتۆریستەکانمان: رۆوسەکان کە تا ئیستا مۆنۆپۆلی دروستکردنی رێگاوبانیان بەدەستەوهیە، ئیستا کاروباری مەشق پیکردنی لەشکریشیان بو بپرایهوه. لیبوایهکیان لە کۆزاکەکان دامەزراندوو، لە هەموو لەشکری فارسی چەک و تفاقیان زیاترە، راستەوخۆش لەلایەن قۆماندانی قەیسەرەوه بەرپۆدەدەبرین؛ بەرامبەر بەمەش ئینگلیزەکان پارووه نانیکی چەوریان چنگ کەوتبوو، چونکە کان و دارستانەکانیان بەدەستەوه بوو و، هەرەهاش سیستەمی بانقیش هەر بەدەستی ئەوانەوه بوو؛ نەمساووییەکانیش، کاروباری پۆست، بەتەواوی کەوتبوو ژیر دەستی ئەوانەوه. داوای لە شا کرد کە مەلەکییەتی موتەلق

لهغو بکریتهوه و دهستی بیگانهش له کاروباری ولات به پرتوه بردن کورت بکریتهوه؛ جهماله دین دهیزانی ئەم داواکارییهانی پرت دهکریتهوه. بهلام، وهکو موفاجهیهکی گهوره، شا ههموو داواکارییهکانی قبولۆ دهکات و پهیمانی ئهوهی دههاتی که ههوال بدریت بۆ ئهوهی ولات رچهی نوێخوازی بگریته بهر.

(کهواته، جهماله دین گهراپهوه بۆ ولاتی فارس و له دهروبهری حاکمهوا دانیشته، بهلکو له مهش زیاتر، شا ده رگای زیرقویای حهریمی بۆ کردهوه و ژنهکانی پێ ناساند. بهلام چاکسازیهکان بهههلواسراوی مانهوه. ئهه دهستوور؟ پیاوانی ئایینی، شایان ئاگادار کردهوه که ئەمه دژ بهیاسای خودایه. ئهه ههلبژاردن؟ دامودهسته کهشی ئاگاداریان کردهوه که ئەگه ر بیت و دهسهلاتی موتهلهقی خۆی بخاته ژیر پرسیارهوه، وهکو لویسی شانزهی بهسه ر دئ. ئهه موساوه مهکردن له گه ل بیگانه؟ ئەو ئیستسماراتانهی که تا ئیستا ههن، لهغو کردنهوه بیان مومکین نییه، شا ههمیشه بهدوای پارهی غار دههات، دهیهوی له گه ل کۆمپانیای دیکه په یوهندی دروست بکات: په یوهندی له گه ل کۆمپانیایهکی ئینگلیزی بهست، بۆ مهبله غیکه پووج که تهنها پانزه ههزار پاوهندی ئیستهرلینی بوو، خۆشه کردنی تووتنی ئەم ولاتهی بخریته ژیر دهستیانهوه. نهک تهنها بۆ ناردنه دهروهی، بهلکو بۆ خهرجی ناوه وهش. ئەمه له ولاتیکدا، که ههموو پیاویک، ههموو ژنیک یا میردمندالیک خوویهکی زۆریان داوه ته لهزه تی جگه ره کیشان یا نیرگیله کیشان، بازرگانیی تووتن قازانجیکه زۆری دهسگیر ده بیت.

(پیش ئهوهی ههوالی دهسه رداریکردن له بازرگانی تووتن له تاران بلاو بیتهوه، بلاو کراوهی پر له داشۆری به نههینی به خشرابهوه و ئامۆژگاریی شا کرا که له بریاره کهی په شیمان بیتهوه. بهلکو نوسخه یه کیش فری درابوه ژووری خهوتنی شاه که خیرا گومان له جهماله دین کرا. دوودل و خه مگین، جهماله دینی موسلیح بریاری ئهوهی دا که یاخیبونیکی ئاسایشانه ریکخات. ئەمه عاده تیک بوو که له ولاتی فارس په پیرهوی دهکرا: کاتیک یه کیک ترسی گرتنی هه بویه، خۆی ده خزانده کۆنه مهزاریکه دهروبهری تاران و ئیتر خه لکی سه ری لئ دهه دن و سکالا و

شکایه تی خۆیان بۆ به بیان دهکهن. کهسیک ناتوانی له موچه جه رهکانی نزیک بیتهوه و توخنی کهوی. جهماله دین ئا ئه وهای کرد، بهم شیشه یه جموجۆلیکی مهزنی خسته ناو جه ماوه رهوه. له ههموو سووچیکه ولاتی فارسه وه. به لیشاو خه لک دههاتن بۆ ئهوهی گوئی لئ بگرن.

(شا تووره بوو و فرمانی ئهوهی دهکرد که جئ لهق کریت. وهکو ده لئین شا زۆر دوودل بوو له م غایه نه تییه، بهلام یه کئ له وهزیرهکانی، هه رچه نده په ره دهی ئه وروپاش بوو، قه ناعه تی پێ هینا که جهماله دین مافی ئه وهی نییه له مهزار مینیتتهوه، چونکه ئەو فهیله سووفه و کافرکی رووته. سه ربازی چهک له دهست رۆچوونه مهزاره که و گه مارۆی مهزاربان دا و زنده قی زیاره تکه رانیان برد و یه خه ی جهماله دینیان گرت و هه رچییه کی پێ بوو لییان ساند و به نیوه رووتی رایان کیشا و تاکو سنووریش نه وهستان.

(ئا له و رۆژه وه، که شکۆله کهی خه یام له ژیر پۆستالی جه ندرمه ی شادا ون بوو.

به بئ وهستان، رۆشفۆر هه لسا و پشتی به دیواره که یا نا، دهستی خسته سه ر و به شیشه یه ک راوه ستا که میهری پتوه دیار بوو.

- جهماله دین زیندوو بوو بهلام نه خۆش، به تایبهت ههستی به عیب و شوهره یی دهکرد که ئەو ههموو زیاره تکه رانه. بهو رۆژگاره دههاتن گوئی لئ بگرن، کاتیکیش به و جۆره په لکیشیان کرد، کهسیک نار په زاییی خۆی ده رنه بری. کۆمه لئ دهرسی لیوه هه له هینجا: ئهویک که ههموو ژبانی له وهدا برده سه ر که په رده له تاریک ئامیزی هه ندئ ئاین هه لبداته وه، ئهویک چ له میسر، چ له فه رنه سا چ له تورکیا، سه ری له باره گای فه رما سۆنه کان ده دا، ئیستاش دوا قه لغانی کۆنه مهزاریکه بۆ ئه وهی دژ به شا به کاری به ئینی. هه رچی چۆنیکیش بیت ته نجامهکانی.

نامه یه کی دریتی بۆ گه و ره پیاوانی ئایینی ولاتی فارس نارد، داوای لیکردن که دهسه لاتی خۆیان به کار بهین بۆ ئه وهی ریکا له شا بگیری که هه نده مالی موسلمانان به تالان به ریت. ئیتر ئهوی دیکه خۆت له سه ر رووپه ری رۆژنامه کاندای خۆیندوونته وه.

باش دیتته وه یادم که رۆژنامه ئەمەریکییه کان باسی ئەوه بیان دەکرد که یه کێ له قوتبه هه ره گه وره کانی مه زه بی شیعه ، فه توایه کی بلا و کرده وه و که تیا یا وتبووی : «هه رکه سێک جگه ره بکیشی ، ئەوه مانای ئەوه به که خۆی له ئیمامی زه مان یاخی ده کات ، ره بی به زووترین کات بۆمانی ره وان کات» ، ئیتر هه ر دوا به دوا ی ئەم داواکارییه ، ئیتر ته نها که سێکیش ده ستی بۆ جغاره درێژ نه ده کرد . نێرگه له کان ، یا شکێران یا کۆکرانه وه و تووتنه رۆشان دوکانه کانیان داخست . له نێو ژنانی شاشدا ، ئەو قه دهغه کردنه به ته وای په یه وهی ده کرا . شا شیت و هاریوو . گه وره پیاوانی تایینی به وه تا وانبار کرد که هه ست به ئیپرسراوی ناکه ن «چونکه به ته نگی ئەنجامه کانی ئەم قه دهغه کردنه وه نایه ن که چ کاربگه ریه ک به سه ر ته ندروستی موسلمانانه وه جی ده هیلتی» . به لām ئەم توخن نه که وتنه ته شه نه ی کرد ، خۆبیشاندانی زل و زه به لایه ششی بۆ پیاوه کرا ، له تاران و ته ورێز و ئیسفه هان . ئیتر قۆنته راته که له غو کرایه وه .

رۆشفۆر به رده وامیی دا به قسه کانی :

- له و کاته دا ، جه ماله دین سواری پا پۆر بوو و به ره و ئینگلته را سه فه ری ده کرد . له و ئی چاوم پیتی که وت و به دوو قۆلییه وه زۆر با سوخوا سما ن کرد ؛ هه ستم کرد وه زعی له حه یران دایه و هه میشه «ده بی شا بروو خینریت» ی دووباره ده کرده وه . پیاویکی بریندار بوو ، دلشکا و و ته نها بیری له وه ده کرده وه که تۆله ی خۆی بسیتیتته وه . هه نده ی دیکه ش شا ، ده یوبست حه وان وه ی لی هه لگرئ و بۆیه نامه یه کی بۆ لۆرد سالیسبوری نووسی که وتبووی : «ئیمه کابرایه کمان ولاته ده ر کرد چونکه دژی به رژه وه ندیی ئینگلته رایه و له کویش داوای په ناهه ندیتی ده کات ؟ له له نده ن ؟» به شیوه یه کی ره سمی وه لāmی شایان دایه وه که به ریتانیای عوزما ، ولاتیکی ئازاده و هیچ یاسایه کیش ناتوانی ئەوه قه دهغه بکات که ئینسانیک نه توانی ته عبیر له خۆی بکات . به شیوه یه کی شه خسیش ، په یمانی ئەوه بیان دایی که له ریگای شه ری ده گه رین بۆ ئەوه ی چالاکی جه ماله دین ته سک بکه نه وه و داوای ئەوه شی لی کرا که ئیقامه ته که ی کورت کاته وه . ئەمه ش وای لی کرد به ره و ئەسته نبوول سه ری خۆی هه لگرئ و مه رگیکی

راسته قینه ی له رۆحی په نگی خوار دبووه وه .

- ئیستا له ئەسته مبوله ؟

- به لی . وه کو پیتیان وتم له ناو خه مۆکییه کی ته وادا ده ژیت . سولتان خانویه کی زۆر جوانی پی به خشیوه که ده توانی براده ر و موریده کانی سه ری لیده ن ، به لām ناتوانی ولات جیبه یلی و له ژیر چاودیرییه کی ته وایش دایه .

حەپسخانەییەکی گەورە دەرگا والاڤە: کۆشکێک کە لە دار و مەرەمەر، لەسەر گردی یۆلدز دروست کرابوو و نزیکێ مائی وەزیری گەورە؛ چیشتی گەرمیشیان لە چیشتخانەیی سۆلتانەو بە دەهینا و میوانتییکی زۆرباش دەهاتن و لە موخەجەرەکانەو ئەو دەویو دەبوون، پێش ئەوێ کەوشەکانیشیان دابکەندایە، دەبایە بەدالانیکدا تێپەرن. لە نەومی یەکەم، دەنگی مامۆستا دەنگ دەداتەو، بەدەنگتییکی کەرخ و بزوتینی داخراو، و، رەخنەیی لە ولاتی فارس و شا دەگرت و باسی ئەوێ دەکرد کە کارەساتتیکیش لە رێدایە.

بەهەنگاوی کورت، منیکی خەلکی ئەمەریکا و بەشەپقەییەکی بچووکی بیانییەو، هەنگاوی وردی بیانییەک، بەوریایی بیانییەکەو کە سەفەریکی دوورودرێژی لە پارێسەو بەرەو ئەستەمبول کردوو و حەفتا سەعات لەناو شەمەنەفەریک و بەناو سێ ئیمپراتۆردا تێپەریو بە ئەوێ دەسنووسیتییکی شیعرم دەسگێر بیت، چەند پارچە کاغەزی لە کا دروست کراو کە لە رۆژەلاتی ئیسلامەتی پر لە پاشاگەردانییەو هاتوو.

خزمەتکارێکم تووش هات. بەشپۆیەکی عوسمانی بۆم چەماپەو، بەک دوو وشەیی بەخێرھاتنی بەفەرەنسی لێ کردم، بەلام بەبێ هیچ پرسیارکردنیک. هەموو ئەو کەسانەیی کە سەر لەم کۆشکە دەدەن، بۆ بەک هۆ هاتبوون، ئەویش بۆ ئەوێ چاویان بەمامۆستا بکەوت، گوێ لە مامۆستا بگرن یا سیخووبی بکەن. داویان لێ کردم کە لە سالتۆنی چاوەروانی هەندیک چاوەرێ بکەم.

هەرکە چومە ژوورەو، هەستم بەجوودی ژنیک کرد. ئەمە وای لێ کردم کە سەر شوێر بکەمەو؛ زۆر باسی هەلسوکەوت و تەقلیدی ئەم ولاتەیان بۆ کردبووم و مست گووشراو و روخسارگەش و زەرەدەخەنەش لەناو چاوان، چومە پێشەو. هەر بەو رتەییکی ژێر لێتەو، شەپقەکەم بەرز دەکردەو. بۆم روون بوو، بەرامبەر بەو ژنەیی کە دانیشتیو، قەنەفەییکی بەک نەفەری ئینگلیزیبەناو دانرابوو و چووم دانیشتم. بەلام چاوم بەسەر

فەرشەکیا گر دەدا، چاوم بەپیتاڵو سووکەکی میوانەکە کەوت و بەسەر کراسە شین و زێرینەکیا هەلگژا تا گەیشتە سەر ئەژنۆی، شان و پیللی، گەردنی تا گەیشتە سەر پەچەکی. زۆر سەیر، چاوم بەر پەچە نەکەوت، بەلکو پەچە هەلدرابوو و دەموچاوم بینی و تەماشاکەمان لە یەکتریان دا. زەرەدەخەنەییەک. تەماشاکردنەکەم گەرایەو سەر فەرشەکە و سووچیتییکی کاشییەکانی مائی و جاریکی دیکەش بەناچاری گەرایەو سەر روخساری ئەو، وەکو تەپەدوو سەر ئاو کەوتبێ. فۆتەییکی ئاوریشمی تەنکی لووس بوو، هەندە بەس بوو بۆ ئەوێ بیانییەک بێنێ، بۆ ئەوێ بەسەر روخساریا شوێر کاتەو. بەلام وا بیانیی لێرە دانیشتیو، بەبێ ئەو پەچەکە بەسەر روخساریا دابدیتهو.

ئەمجارەیان، وەکو بلێی دوور دەپروانی و یارمەتی دەدام لایەکی رووی بێنم و لیبی رابمبێنم، روخساری برۆنزی، خالیتیی بێ گەردی بەخۆو گرتبوو. ئەگەر بیت و نەرمونیایی رەنگی هەبیت، ئەو دەنگی ئەو بوو، ئەگەریش بیت و ئەفسوون روونایی هەبیت، ئەو روونایی ئەو بوو. روومەتەم تەر بوو و دەستەکانیشم سارد. بەختیاری مۆلکی خۆم بوو. خودایە، چەندی شەنگ بوو، یەکەم وینەیی رۆژەلاتم بینی! ژنیک بوو تەنها شاعیرانی بیابان دەتوانن گۆرانی بەسەرا هەلەن: دەیانتوانی بلین، روخسار خۆر و قزیش دەبیتە سایە، چاوانی حەوزی پر ئاوی فینک و بالای زراف نەخل ئاسا، پیکەنیشی سەراب و تراویلکە بە.

قسەیی لەگەڵ بکەم؟ ئاوا؟ لەم سەری سالتۆنەو بۆ ئەوسەری سالتۆن، دەستیش لەجیاتیی دەنگ؟ هەلسم؟ بەرەو رووی بچم؟ لە قەنەفەییکی دیکە، لە تەنیشتی ئەوێ دانیشتم، سەرچلایی ئەوێ بکەم کە بێنم چۆن زەرەدەخەنەکی هەلەدەوێ و پەچەکەشی وەکو گۆرێزانی بەنیتتە خوارەو؟ جاریکی دیکەش، هەر بەرێکەوت، تەماشاکردنەکەمان یەکی گرتەو، پاشان جاریکی دیکە، هەر بەگەمە، هەلەت. خزمەتکارێک هات و شتەکانی پساند. سەرەتا، بۆ ئەوێ چای و جغارەم پێشکەش بکات، چەند ساتیک دواتر، تا عەرەدەکە چەماپەو، بۆ ئەوێ بەتورکی، رووی دەمی بکاتە ژنەکە. ئەویش هەلسا، پەچەکی داگرت و جانتایەکی چەرمی

دایچ بۆ ئەوێ هه‌لی گری. به‌ره‌و ده‌رگای ده‌ره‌وه هه‌لپه‌ی کرد. ژنه‌که‌ش که‌وته دوا‌ی.

گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگای سالۆنه‌که، هه‌نگاوه‌کانی هه‌تورکرده‌وه، بۆ ئەوێ خه‌مه‌تکاره‌که لێی دوورکه‌وته‌وه، ئاو‌پێکی له‌ من دابه‌وه و به‌ده‌نگه‌کی به‌رز و به‌فه‌ره‌نسبیه‌ کیش له‌وه‌ی من ره‌وانتر، وتی:

- چوزانین، په‌نگ بێ رینگا‌گامان یه‌ک بگره‌وه!

به‌ئه‌ده‌بانه‌ بوو، یا بۆ په‌یمان، له‌گه‌ڵ ئەم رسته‌یه‌ش، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شه‌یتانانه‌ی کرد، هه‌روه‌ها هه‌ستیشم کرد جو‌زه ته‌حدا‌کردنیک و ورده‌ گله‌بیه‌کیشی پێوه‌ دیار بوو. پاشان، له‌و کاته‌ی که‌ ده‌مویست له‌ شو‌ینه‌که‌ی هه‌لسم به‌نا‌قۆلا‌بیه‌کی ته‌واو و له‌و کاته‌ی که‌ ده‌مویست له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌م هه‌لسم و به‌ملاو ئەولادا ده‌ها‌تم، له‌وه‌ ده‌گه‌رام که‌ هاوسه‌نگی بدۆزمه‌وه و، هه‌روه‌ها کیشیک بده‌مه‌ خۆم، ئەو ره‌ق راوه‌ستابوو، ته‌ماشاکرده‌ گالته‌ئامیزه‌که‌شی پێچیمیه‌وه. وشه‌یه‌ک ریتی لێوه‌کانی نه‌دۆزیه‌وه. ئەویش ئاوا بوو.

به‌رامبه‌ر به‌په‌نجه‌ره‌که هه‌شتا به‌پێوه راوه‌ستابوو و ده‌مویست له‌نیو دره‌خته‌کانه‌وه، ئەو گالته‌که‌به‌هه‌م به‌بێم که‌ هه‌تانبوو، ده‌نگه‌یک له‌نیو ئەو خه‌ون بینه‌ هه‌لیقه‌ندم.

- بۆ ئەم تاخیر بوونه، داوا‌ی لێبووردنتان لێ ده‌که‌م.

جه‌ماله‌دین بوو. به‌ده‌ستی چه‌پ سینگاریکی کوژاوه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو؛ بۆ ئەوێ ته‌وقه‌یه‌کی گه‌رمم له‌گه‌ڵ بکات، ده‌ستی راستی بۆ درێژ کردم.

- ناوم بنیامین له‌ساز، له‌ لایه‌ن هینری رۆشفۆره‌وه هاتووم.

نامه‌که‌م دایچ، وه‌ک پێشه‌کی یه‌کتر ناسین، به‌لام به‌بێ سه‌یر کردن، خستیه‌ گیرفانییه‌وه و باوه‌شی بۆ کرده‌وه و ناوچه‌وانیشتی ماچ کردم.

- هاو‌پێسانی رۆشفۆر به‌هاو‌پێسانی خۆم ده‌زانم و به‌دلیکی فراوانه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌م.

پیلنکی گرتم و به‌ره‌و په‌یژه‌ له‌ ته‌خته‌ دروست کراوه‌که که‌ به‌ره‌و نه‌ومی یه‌که‌م ده‌چوو، دامیه‌ دوا‌ی خۆی.

- هینری هاو‌پێتم، وه‌زعی باشه، هیوادارم، گه‌رانه‌وه‌ی له‌ تاراوگه، سه‌رکه‌وتنیکی راسته‌قینه‌ بوو. ئەو هه‌موو پارسییه‌ی که‌ هاتبونه‌ پیشوازی و ناوی ئەویان دوویات ده‌کرده‌وه، ده‌بێ چ به‌ختیاریه‌کی چنگ که‌وتبێ! هه‌واله‌که‌م وه‌کو را‌پۆرتاژ له‌ ئەنتراسیژان خۆتنده‌وه. به‌رپێکویکی بۆمی ده‌نێری، به‌لام دره‌نگ به‌ده‌ستم ده‌گات. به‌خۆتندنه‌وه‌ی، گویم له‌ هه‌راوه‌نا و قه‌له‌بالغی پاریس ده‌بیت.

جه‌ماله‌دین به‌ته‌لا‌شدان، فه‌ره‌نسبیه‌کی ره‌وان قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ندی جاریش ئەگه‌ر وشه‌یه‌کی لێ عاسی بوایه و لێی بگه‌رایه، ئەوه بۆیم ده‌چرپاند. کاتیک وشه‌که‌ی منیش راست بوایه، ئەوه سوپاسی ده‌کردم، ئەگینا قوول ده‌بووه‌وه بنی زاکیه‌ی و که‌میکیش لێو و چه‌ناگه‌ی چه‌وت ده‌کرده‌وه. به‌رده‌وامی دا به‌قسه‌کانی:

- له‌ پاریس، له‌ ژوو‌ریکی تاریک ده‌ژیام، به‌لام به‌ره‌و دونه‌یا والا بوو. سه‌دان جار له‌م خانوه‌ بچوو‌کتر بوو، به‌لام ژبانم فه‌راحت‌تر بوو. ده‌یان هه‌زار کیلۆمه‌تر له‌ میلله‌ته‌که‌مه‌وه دوور بووم، به‌لام بۆ پێشکه‌وتنی، زۆر چالا‌کتر بووم لێره، یا له‌ ولاتی فارس زیاتر هه‌ولم بۆیان ده‌دا. له‌ جه‌زایه‌ر و کابوله‌وه، گوێبان له‌ ده‌نگم ده‌بوو، ئیمه‌رۆ ته‌نها ئەوانه‌ گوێبان لێم ده‌بێ که‌ به‌ها‌تینان گه‌وره‌م ده‌کن. بێگومان هه‌میشه‌ به‌سه‌رچاوان به‌خه‌یرین، به‌تایه‌ت ئەگه‌ر له‌ پاریسه‌وه هاتیبیت.

- من خۆم له‌ پاریس نا‌ژیم. دایکم فه‌ره‌نسبیه‌ و ناوه‌که‌شم بۆنی فه‌ره‌نسی لێ دیت، به‌لام ئەمه‌ریکیم. له‌ ماریلانده‌ژیم.

پێده‌چوو دلی به‌م شته‌ خۆش بیت.

- کاتیک له‌ سالی ۱۸۸۲، له‌ هیندوستان ده‌رکرام، به‌ئه‌مه‌ریکا‌دا تێپه‌ریم، توخوا بزانه، خۆ ئەوه‌شم به‌خه‌یالا‌هات که‌ داوا‌ی جنسییه‌ی ئەمه‌ریکی بکه‌م. پێده‌که‌نی! زۆریه‌ی هاو‌پرواکانم پێیان شوورده‌یی ده‌بوو! سه‌ید جه‌ماله‌دین، په‌یامبه‌ری بووژانه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام، له‌ بنه‌چه‌ی پێغه‌مبه‌ر، داوا‌ی جنسییه‌ی له‌ ولاتیکی فه‌له‌ بکات؟ به‌لام ئەمه‌ بۆ من به‌هیچ جو‌ریک شوورده‌یی نه‌بوو، خۆ ئەمه‌شم بۆ وایله‌فرید بلوتنی هاو‌پێتم

گيراپيهوه و روخسه تي ئه وه شم داين كه له يادنامه كهيدا تو ماري بكات. ئه نجه ته كه ي من بو ئه م داواكار بيه زور ساده بوو: له سه ر خاكي موسلماناندا، ته نها سووچيكي ش نيه كه ئينسان بتواني دوور له زورداري بژيت. له ولاتي فارسدا، خو م له مزارتيك دالده دا كه به عاده ت و ته قليد، كه س ناتواني ده ستم بو دريژ بكات، به كيكه له موحه ره ماته كان، جه ندرمه ي شا هاتنه ژووره وه و له ده ستي سه دان كه س رفا ندميان، ئه وانئى كه ده هاتن گو تيان لئ ده گرتم، به شيكليكي ئيستيسنا و زور به داخيشه وه، كه سيك نققه ي نه كرد و كه سيك نار ه زايي خو ي ده رنه بري. خانه قايه ك نيه، دانشگاه ك نيه، كولانه يه كيشمان ده ست ناكه وي بو ئه وه ي ده ستي ئيستيدادمان پئ رانه گات!

پيش ئه وه ي ده ست به قسه بكاته وه، به ده ستيكي له رزوكه وه، ده ستي به سه ر شيكلي گو تى زه مينا هينا كه له ته خته ي بو ياغ كرا و دروست كرابوو و له سه ر ميژيكي نزم دانرابوو:

- توركي خراپتره. ئايا من ميواني ره سمى سولتان عه بدولحه ميدي خه ليفه نيم؟ نامه له دواي نامه ي بو نه ناردم و گله يي ئه وه ي لئ نه كردم ههروه كو چۆن شاهيش ده بوت چ ده كه ي له ناو ئه م گا ورانه؟ ده بوايه پتي بلّيم: ئه گه ر بيت و ئيه و لا ته كه تان نه كردبايه ته زيندان، ئيمه بوچي په نامان ده برده بهر ئه ورو پيه كان! به لام من لاوازييم نواند و غه شيميش بووم. ها ته ئه سته مبول و به چاوي خو ت ئه نجامه كه ي ده بيني. له جياتي دا بو ده ستووري ميواندار بيه تي، ئه و نيمچه شپته هه پسي كردووم. له م دوا بيه دا، نامه به كم بو ي نارد كه تيا يا و توومه: «ئايا من ميواني ئيه و؟ ئه گه ر وايه روخسه تي ئه وه م بده ني با برۆم! من زينداني ئيه و؟ زنجير به خه نه ده ست و پيم و بمخه نه كوني زيندانه وه!» به لام نه يو بست وه لامم بداته وه. ئه گه ر ئيستنا جنسييه ي ولا ته يه كگرتووه كانم ببوايه، يا هي فه رنسا، يا هي نه مسا - هه نگاري، ئه وه هه ر با سي روسيا و ئينگلته را مه كه، ئه وه ئيستنا باليو زه كه م به بئ له ده رگانان ده چوه لاي وه زيري گه و ره و له زه رفى نيو سه عاتدا، ئازادى ده كردم. پيتان ده ليم، ئيمه ي موسلمانى ئه م سه ده يه، ئيمه هه تيوين.

هه ناسه يه كي هه لكيشا و گو ري دا يه خو ي بو ئه وه ي به رده وام بيت: - ده توانى هه موو ئه و شتانه تو مار بكه يت كه با سم كرد، ته نها ئه وه نه بئى كه عه بدولحه ميديم به نيمچه شپت دا يه قه لّه م. نامه وي هيو اي ئه وه م نه مينئى كه رۆژيكيان نه ده مه شه ققه ي بال و ئه م قه فه زه جئ نه هيلم. وه كي دي درۆيه، چونكه ئه و پيا وه هه ر شپتيكي ته وا وه، تا وانباريكي تر سنا كيشه، تا سنووري نه خو ش گومان بازه، به ته واو خو ي ته سلي مي فالچيه هه له بيه كه ي كردو وه.

- ترسي ئه وه تان نه بيت، ته نها وشه يه كيش له مه ر ئه م با به ته وه نا نو سم. داواكار بيه كه يم به هه ل زاني بو ئه وه ي چ گومانتيك هه بو و پيمه وه. - ده بئى ئه وه تان پئ بلّيم كه من رۆژنامه نووس نيم. رۆشفور كه ئاموزاي با پيره مه، داواي لئ كردم بيم و سه ر له جه نابتان بده م و ئامانجي ها تنه كه ي منيش نه نووسيني با به تيكه له سه ر ولاتي فارس، نه با به تيكي رۆژنامه نووسيشه له سه ر جه نابتان.

باسي گرنگي پيداني خو م له مه ر كه شكۆله كه ي خه يامه وه كرد، با سي ئه وه م بو ي كرد كه چه ندي حه ز ده كه م رۆژيكيان بتوانم په ره كانى هه لده مه وه و به ورديش ديراسه ي ناوه رۆكي چوارينه كان بكه م. به سه رنجيكي ورد و به حه زيكي ئاشكرا شه وه گو تى بو را گرتبووم.

- زور سوياست ده كه م بو ئه وه ي بو چه ند ساتتيك له م كاروباره ئازاره خشه رزگارت كردم. ئه م مه وزووعه ي كه تو با سي ده كه ي هه ميشه جيتي با يه خداني من بو وه. ئايا له پيشه كيه كه ي نيكولا كه بو چوارينه كان نووسي بو ي، به سه ره اتى سئ ها ورتيه كه ت خو ينده وه، نيزامولوك، حه سه ن سه باح و عومه ر خه يام؟ سئ شه خسييه تي زور جيا وازن، به لام هه ربه كه و رۆحي ئه به دي ميلله تي فارس ده نوپتن. من هه ندي جار هه ست ده كه م له هه مان كاتدا هه ر سپيه كيانم. وه كو نيزامولوك، خه ون به وه ده بينم كه ده ولّه تيكي ئيسلامى دا جمه زرينم، با له لايه ن سولتانيكي توكي قه لّسشيه وه به رتوه چئ. وه كو حه سه ن سه باحيش، تو وي ياخي سوون به سه ر هه موو خاكي ئيسلامه تيدا ده رژينم و له هه موو ناوچه به كيش موربدم هه ن

تا مهرگیش به دواوهم بن...

بیدنگ بو، پارا، به خویا چووه و بزهیک و ههلی دایهوه:

- وهکو خه یامیش، له له ززه تی دهگمن دهگه ریم که له ئیستادا پروو بدات و شیعر له مهر شهرباب و خه رابات و ساقی و مه حبووبه بهوئمه وه، ههروه کو ئه ویش خۆم له زاهدی درۆزن بیاریزم. له هه ندی چوارینه، عومهر باسی خۆی دهکات، کاتی ده بانخوینمه وه، ههست ده که م ئه وه منم، کاتی ده لی: «له سه زه مینی ره نگیندا، پیاوئیک پیاده یه، نه ده وله مه ند و نه هه ژار، نه خواناس و نه خوانه ناس، هیچ حه قیقه تیک دهسته مو ناکات و وهفاداری هیچ یاسایه کیش نییه... له سه خاکی ره نگین، ده بی ئه و پیاهه ئازا و غه مگینه کی بیت؟»

که ئه مه ی وت سیگار که ی داگیرسانده وه و بیبری ده کرده وه. پشکو به کی چکو لانه ی که وته سه ر ریشه که ی، به دهستی کی لیتران فرپی دا و که وته وه قسه:

- هه ره له منالیمه وه، ئی عجابی کی گه لی زۆرم بو خه یام هیه، خه یامی شاعیر، به لام به تاییه ت خه یامی فه یله سووف، بی ره که ره وه یه کی ئازاد. زۆریش جینی سه رنج را کیشانی شم بو که له م دواییه غه زووی ئه مه ریکا و ئه ورو پای کرد. ده بی ئه وه بزائن که چه ندی به ختیار بو به ده سنووسه که ی خه یامم به دهستی خۆم هه لدا بیته وه.

- که ی ئه وه ده سنووسه ت چنگ که وت؟

- کاتیک له هیندوستان بووم پیشکه شیان کردم، گه نجی کی فارس ئه وه هه موو ریبه ی بریبو بو ئه وه ی چاوی به من بکه ویت. ئا به م شیوه یه خۆی پیشکه ش کردم: «ناوم میرزا ره زایه، خه لکی کرمانم، کۆنه بازرگانی بازاری تاران بووم، خزمه تکاری گوئپرایه لی جه نابتانم.» زه رده خه نه یه ک گرقی، پیتم وت، «کۆنه بازرگان» چ ده گه به نی، ئینجا دهستی به گپرا نه وه ی به سه رهاته که ی خۆی کرد. «تازه دوکانی کی جلویه رگم کرد بو وه وه، کوپی کی شاه دیت و هه موو کالاکانی، شال و فه رووه کانی ده بات و ته نها هه زار و دووسه د تومه نی ده داتی، واته هه زار دۆلار. به لام کاتیک میرزا ره زا، بو

رۆژی ئاینده ده چیتته مالی میر و داوای هه قه که ی خۆی لی دهکات، دوا ی جوین و دارکاری، وتبوویان ته گه ر جاری کی دی پی بخاته ئیره یا، هه ره شه ی مردنیان لی کرد بوو. بو یه بریار ده دات بیت و من بیینی. له که لکو تا ده رزم ده وتووه. ئه وه شی وت: «ئیسستا له وه تیده گم که به پاکی ناکریت له ولاتی کی ئیستیبدا دیدا، به حه لال پارووه نانی خۆت په یدا که یه ت. ئه ی تو نه بووی داوای ئه وه ت ده کرد که ده بی ده ستوور و په ره له مانیک له ولاتی فارس دابه زریت؟ له ئیمرو به دوا وه به هه ره دل سو زترین که سی خۆتم بر می ره. دوکانه که م داخست و ژنه که م به جی هیشت و هاتووم دوا ی تو که وم. چاوه روانی ئه مری تو م!»

کاتیک جه ماله دین باسی ئه و دوکانداری ده کرد، غم دایگرت.

- قسه ی ئه و بازرگانه، کاری لی کردم و که می حه یرانی کردم. من فه یله سووفی کی عه ودالم، نه مالم هه یه نه نیشتمان، ژنم نه هینا بو ئه وه ی نه بیته بار قورسی بو م، نه شم ده ویست که ئه و پیاهه دوام که ویت و به مه سیح، یا قوتار که ره، یا ئیمامی زه مانم بزانی، بو ئه وه ی په شیمانی بکه مه وه، پیتم وت: «ئایا پاره ی چلکن، ئه وه ده هینی که از له بازرگانی به که ت و خیزانه که ت به ینی؟» رووی گرژ کرد و وه لامی نه دامه وه و چووه ده ره وه.

دوا ی شه ش مانگ هاته وه. له باخه لی، سنوو کو که یه کی له زیر دروستکراوی ده ره ینا که به به ردی نایاب را زاندر ابو وه و به کرا وه یه یی پیشکه شی کردم.

- ته ماشای ئه م ده سنووسه بکه، بایی چه ند ده بیت؟

هه لم دایه وه، له نا وه رۆکه کانی گه یشتم و شاگه شه کی کردم.

- ده قه ئه سلیمیبه کانی خه یامن؛ ئه م نیگار و ئه م نه خشانه، ئه مه نرخی نییه!

- هه زار و دوو سه د تومه ن زیاتر؟

- هه ره زۆر زۆر له سه رووی ئه م نرخه وه یه!

- پیشکه شی تو ی ده که م، هه لی گره. میرزا ره زا ده یه وی ئه وه به ینیته وه

یادت که کاتی خۆی په‌نای هینایه بهر تو له بهر ئه‌وهی نه‌بوو که پاره‌که‌ی چنگ که ویتته‌وه، به‌لکو بۆ ئه‌وه هاتبوو که رامه‌تی بدۆزیتته‌وه.

(ئا بهم شیتوهیه، جه‌ماله‌دین باسی ئه‌وه‌ی کرد که چۆن ئه‌و که شکۆله‌م ده‌سگیر بووه و هه‌رگیز لێم جیا نه‌بووه‌وه. چومه ولاته یه‌که‌گرتوه‌کان و ئینگلت‌ه‌را و فه‌ره‌نسا و ئه‌لمانیا و رووسیا و ولاتی فارس، هه‌ر له‌گه‌له‌ما بوو. کاتی‌ک خۆم له مه‌زاره‌که‌ی شا عه‌بدولعه‌زمیش دالده‌ دا، هه‌ر له‌گه‌له‌ما بوو. ئا له‌وی لێم ون بوو.

- ئایا ده‌زانی ئیستا ده‌بی له‌ کوی بیته‌؟

وه‌کو پێم وتی، کاتی‌ک گرتیان، ته‌نها یه‌ک که‌س جوړه‌تی ئه‌وه‌ی کرد به‌ره‌و رووی جه‌ندرمه‌کانی شا بیته‌وه، ئه‌ویش میرزا ره‌زا بوو. هه‌لسا و ده‌ستی به‌هاوار کرد و گریا و ده‌ستی به‌جویندان کرد و پیتی وتن هه‌ی ترسنۆکینه و به‌رگریی ده‌کرد. گرترا و ئه‌شکه‌نجه‌ درا، بۆ ماوه‌ی چوار سال خرایه‌ حه‌پسه‌وه. کاتی‌کیش به‌ره‌لایان کرد، هات بۆ ئه‌سته‌مبول و سه‌ری لێ دام. نه‌ساغ دیاروو و ناردمه‌ خسته‌خانه‌که‌ی فه‌ره‌نسی که له ئه‌سته‌مبول بوو، تا‌کو سه‌رماوه‌ری رابردوو هه‌ر له‌ژێر چاودیری بوو. زۆر هه‌ولم دا که لای خۆم رایگرم، له‌وه ده‌ترسام که بگه‌ریتته‌وه و بیگرنه‌وه. به‌لام نه‌یویست. ده‌یوت، ده‌چم به‌دوای که‌شکۆله‌که‌ی خه‌یامدا ده‌گه‌ریم، وا دیار بوو ته‌نها شت بیته‌ که بایه‌خی پێ بدات. هه‌ندێ جار وایه، خه‌لکی هه‌ن، له‌ هاجیسی‌که‌وه به‌ره‌و هاجیسی‌که‌وه سه‌ول ده‌دن.

- چ هه‌ستی‌ک لا دروست بوو؟ ئایا که‌شکۆله‌که‌ی هه‌ر ماوه‌؟

- ته‌نها میرزا ره‌زا ده‌توانی وه‌لامت بداته‌وه. ئیدی‌عی ئه‌وه‌ی کرد که سه‌ریاره‌که‌ی دۆزیه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ی که له‌ کاتی گرتنه‌که‌م هه‌لمه‌تی بۆ بردیوو. له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا، بریاری دا‌بوو که بچی بیبینی، له‌م رووه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکات و لیتی بکرتته‌وه، خودا ده‌زانی به‌چه‌ندی.

- ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ده‌سنوسه‌که‌ بیته‌، پاره‌ هه‌یج بایه‌خیکی نامینتی!

زۆر به‌گه‌رموگورییه‌وه قسه‌م ده‌کرد. جه‌ماله‌دین به‌وردی سه‌یری ده‌کردم،

برۆکانی گرژ کردنه‌وه و به‌ره‌و رووم خۆی چه‌مانده‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی فه‌حسم بکات.

- وا هه‌ست ده‌که‌م ئیوه له‌و میرزا به‌دبه‌خته که‌متر به‌په‌رۆشی ئه‌و که‌شکۆله‌وه نین. له‌م حاله‌ته‌دا، ته‌نها یه‌ک ریگات له‌ به‌رده‌م دا، ئه‌ویش بچیت بۆ تاران! گه‌رانتی ئه‌وه‌ت نا‌ده‌می که ئه‌و کتیبه‌ ده‌دۆزیتته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر بیته‌ و لیتی بزانی، ره‌نگی شۆینه‌واری دیکه‌ی خه‌یام بدۆزیتته‌وه.

وه‌لامه‌ عه‌فه‌وییه‌که‌م، پێده‌چوو، پێشبینیه‌که‌ی ئه‌و به‌سه‌لمینی:

- ئه‌گه‌ر فیزه‌م ده‌سکه‌ویت، ئاماده‌م سه‌ه‌ینی سه‌فه‌ر بکه‌م.

- ئه‌مه‌یان گرفت نییه‌. نامه‌یه‌کت ده‌ده‌می بیده‌نه‌ قونسولی ولاتی فارس له‌ باکو، ئه‌و ئیتر ئیجرائاتی پێویست وه‌رده‌گرت و گه‌رانتی ئه‌وه‌شت ده‌دات که به‌سه‌لامه‌تی بگه‌یتته‌وه.

پێده‌چوو جه‌ماله‌دین شله‌ژانیکی له‌سه‌ر روخسارم خۆیندیته‌وه و ویستی که‌می رابویتی.

- بیگومان، بیر له‌وه ده‌که‌نه‌وه: چۆن ده‌کرێ یه‌کیکی نه‌فی‌کراو، نامه‌یه‌ک بۆ نوینه‌ری حکومه‌تی فارس بنی‌رت و ته‌کلیفیان لێ بکات؟ ئه‌وه‌ش بزانه‌ که‌ موریدم له‌ هه‌موو شۆینی‌ک هه‌یه، له‌ هه‌موو شارێک، له‌ هه‌موو نیوه‌ندی‌ک، ته‌نانه‌ت له‌ناو داموده‌زگای شاهیشدا. پێش چوار سال له‌مه‌وه‌یه‌ر، کاتی‌ک له‌ له‌نده‌ن بووم، له‌گه‌ل براده‌ریکی ئه‌رمه‌نی رۆژنامه‌یه‌که‌مان ده‌کرد، به‌رزمه‌ی بچووک به‌نه‌ینی ده‌گه‌یشته‌وه فارس. به‌مه‌ش شا حه‌پسه‌، بانگی وه‌زیری پۆستی کرد و فرمانی دا که به‌هه‌رچی نرخیک بیته‌ ده‌بی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م رۆژنامه‌یه‌ راوه‌ستیت. وه‌زیریش، داوای ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو گومورگ کرد که هه‌رچی پاکه‌تیک که جیتی گومانه‌، ده‌بی بینین بۆ ئه‌و. مژیکی له‌ سیگاره‌که‌ی دا، دوکه‌له‌که‌ له‌گه‌ل قاقایه‌کدا په‌رتوبلاو بووه‌وه

جه‌ماله‌دین به‌رده‌وامی دا به‌قسه‌کانی:

- ئه‌وه‌ی که‌ شا نه‌یده‌زانی ئه‌وه‌بوو که وه‌زیری پۆست یه‌کی بوو له‌ موریده‌ هه‌ره‌ دل‌سۆزه‌کانم و به‌تایبه‌تیش ئه‌وه‌م پێ راسپاردیوو که ئه‌رکی

بلا و کردنه‌وهی رۆژنامه‌که بخاته ئەستۆی خۆی و به‌باشیش بلا و کریتته‌وه!
پێکه‌نینه‌که‌ی جه‌ماله‌دین، هیشتا وه‌کو ته‌ره‌قه بلا و ده‌بووه‌وه له‌و کاته‌ی
که سێ میوانی فیس له‌سه‌ر، فیسێ ئال هه‌روه‌کو خۆین، هاتنه‌ ژووره‌وه.
جه‌ماله‌دین هه‌لسا، به‌خیره‌هاتنی لێ‌کردن، باوه‌شی پیا‌کردن، فه‌رمووی
دانیشتنی لێ‌کردن، به‌عه‌ره‌بی هه‌ندی قسه‌یان کرد. مه‌زه‌نه‌ی ئه‌وه‌م کرد که
پێیان ده‌لێ من کیم و داوایان لێ ده‌کات که هه‌ر ئیستا ده‌گه‌ریتته‌وه لایان.
گه‌ر پاره‌یه‌وه لای من.

- ئە‌گه‌ر بریاری ئه‌وه‌ت داوه سه‌فه‌ر بۆ فارس بکه‌یت، چه‌ند نامه‌یه‌کت بۆ
ده‌نووسم، سه‌به‌ینێ وهره‌وه نامه‌کان ئاماده‌ن. له هه‌مووی گرینگتر، ترسی
هیچت نه‌بێ، که‌س به‌ر له‌وه ناکاته‌وه ئه‌مه‌ریکیه‌ک پیشکینێت.

بۆ رۆژی دوا‌یی، سێ زه‌رفی بۆ، چاوه‌پێم بوون. به‌ده‌ستی خۆی و
به‌کراوه‌یی دایمێ. یه‌که‌میان بۆ قونسولی باکو، دووه‌میشیان بۆ میرزا ره‌زا،
کاتیکیش ده‌ستم بۆ سییه‌مین نامه برد، ئه‌م ته‌علیقه‌ی دا:

- با ئه‌وه‌شت پێ بلێم که ئه‌و کابرایه که‌مێ تێکچووه و تووشی
وه‌سواسی هاتوه، ته‌نها به‌قه‌د پێوست ئاشنایه‌تی بکه. زۆرم خۆش
ده‌وێ، گه‌لێ راستگۆ و دل‌سوژه، بێگومان له هه‌موو موریده‌کانیشم بێ
گه‌ردتره، به‌لام ئاماده‌ی ئه‌وه‌شه که ره‌فتاریکی زۆر شیتانه‌شی لێ
بوه‌شیتته‌وه.

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشا، ده‌ستی کرده گیرفانی پانتۆله‌ فلته‌ بۆره‌که‌ی که
له‌ژێر کراسیکی سپیه‌وه بوو:

- بگه‌ر، ئه‌مه‌ش ده‌ لیره‌ی زێر، بیده‌ره میرزا، هیچی نییه، ره‌نگ بێ
برسیشی بیت، به‌لام هه‌نده دل‌بلنده شووره‌یی ده‌کات ده‌ست پان بکاته‌وه.

- باشه له‌ کوی چاوم پیتی ده‌که‌وێ؟

- به‌راستی نازانم. نه‌ مالی هه‌یه، نه‌ خیزان، وێل و عه‌وداله. بۆیه
سییه‌م نامه‌م بۆ نووسیوی بۆ ئه‌وه‌ی بیده‌یته کابرایه‌کی دیکه، ئه‌ویان زۆر
جیاوازه. کوری بازگانیکی زۆر ده‌وله‌مه‌ندی بازاری تاران، ره‌نگ بێ
ته‌مه‌نی ته‌نها هه‌ر بیست سالیکی بیت، ئه‌ویش وه‌کو هه‌مووان، به‌هه‌مان

ئاگر برژاوه، هه‌میشه نوکته‌ی له‌سه‌ر زاوه، ئاماده‌شه فیکره‌ی گه‌لێ
شۆرشیگێرانه به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی مندالیتیکی تیروه‌سه‌له‌وه بگێریتته‌وه. هه‌ندی
جار ره‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی لێ ده‌گرم که شتیکی رۆژه‌لاتیی تیدانییه. ده‌بیینی،
به‌جلویه‌رگیکی فارسییه‌وه، ساردوسپی ئینگلیزی و ئه‌فکاری فه‌ره‌نسی و
زیه‌نی نازادی کلیمه‌نسۆبانه‌ی هه‌یه. ناوی فازيله. ئه‌و ده‌تگه‌یه‌نیتته‌ لای
میرزا. ئه‌وه‌شم پیتی راسپاردوه که به‌پیتی توانا چاویکی له‌ میرزا بیت.
ئه‌وه‌ش ده‌زانم که ره‌نگه نه‌توانی رێگای سه‌رشیتیی لێ بگرت، به‌لام ئه‌و
ده‌زانێ له‌ کوییه.

ویستم هه‌لسم بۆ ئه‌وه‌ی بۆم. زۆر به‌گه‌رمی مالتاوی لێ کردم و
ده‌ستی قه‌ده‌ریک له‌ناو ده‌ستی هیشتمه‌وه:

رۆشفۆر له‌ نامه‌یه‌کدا نووسیوی که ناوت بنیامین عومه‌ره. له ولاتی
فارس ته‌نها بنیامین به‌کاره‌یتنه و ناوی عومه‌ر به‌سه‌ر زار تا مه‌هینه.

- هه‌رچه‌نده که ناوی خه‌یامیشه!

- له سه‌ده‌ی شانزه‌وه، له‌و سه‌رده‌مه‌ی که ولاتی فارس مه‌زه‌بی شیعه‌ی
هه‌لبژارد، ئه‌م ناوه‌یان توپی کرد، ره‌نگه سه‌ره‌ئیشه‌ی گه‌لێ زۆرت بۆ
دروست کات. وا هه‌ست ده‌کریت که به‌م ناوه‌ خۆمان به‌رۆژه‌لاتی ده‌زانین،
به‌لام نازانین خۆمان له‌ناو شه‌روشه‌ر ده‌دۆزینه‌وه.

لێ خوارکردنه‌وه‌یه‌کی په‌شیمانیی و دل‌دانه‌وه و ئامازه‌یه‌کی بێ
ده‌سه‌لاتیشی کرد. سوپاسیم بۆ ئه‌و ئامۆژگاریانه‌ی کرد، خۆم بادایه‌وه بۆ
ئه‌وه‌ی بۆم، به‌لام گرتمی:

- دواشت. دوینێ چاوتان به‌کیژیکی گه‌نج کهوت که به‌ته‌مای رۆیشتن
بوو، قسه‌تان له‌گه‌لێ کرد؟

- نه‌خیر، بۆم رێک نه‌که‌وت.

- کوره‌زای شایه، ناوی شازاده شیرینه. بۆ هه‌ر هۆیه‌کی دیاریکراو،
هه‌ستت کرد که هه‌موو ده‌رگا‌کان به‌رووتا داخراوه، نامه‌یه‌کی بۆ بنیره و
ئه‌وه‌ی به‌یتنه‌وه یاد که لیره‌ بینوته. وشه‌یه‌کی ئه‌و به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ته‌گه‌ره
چییه له‌به‌رده‌مت نه‌میتن.

به سوار که شتی چارۆگه دار، تاکو تریبیزۆند دهریای رهش هیمنه، زۆربش هیمنه، با به کزیی هه لئی کردوو، چه نندین سه عات ده بئ هه هه مان دیمه نی که نار و هه مان گاشه به رد و هه مان داروده و نهی نه ناتۆلیمان لیتوه دیاره. له شکایهت کردنه که مدا. به هه له دا چوو بووم، پیتو بستیم به کاتی بی گری هه بوو، چونکه مه شقیکی سهخت چاره پیتی ده کردم: ده بئ هه موو نه و گفتوگۆیانه که له کتیبه که ی نیکۆلادا هه به، مه به ست له وه رگتیره که ی خه یامه، ده بئ هه موو گفتوگۆی فارسی - فه ره نسویه کان له بهر بکه م. چونکه په یامه به خوۆ دابوو که له گه ل خانه خو پیه کامندا به زمانی زگماکی نه وان قسه بکه م. نه وه شم ده زانی چ له ولاتی فارس، چ له ولاتی تورکیادا، له ناو خو پینه وارن و بازرگان و لیتو سراوه گه وره کاندان، زمانی فه ره نسی باوه و ده یزانن. هه ندی کیش هه ن که ئینگلیزیش ده زانن. به لام کاتی له و نیوه نده ته سکانه بیسته ده ری، له سه را و مفه وه زیه تیبه کان ده رچی و له شاره گه وره کان جی به بلی و بچیته ناوچه دیهاتیه کان نه وه ده بی فارسی بزانی.

نه م خوۆ تاماده کردن و ته حه دا کردنه وزه و زهوقی ده دامی، له زه تم له که شفکردنی ورده کاریی زمانه که ی خو م به رامبه ر به زمانه لاتینییه کان دی، ده بیینی. («brother», «mother», «father», (père, mère, frère, fille) daughter) به فارسی ده بنه (پادر و مادر و برادر و دوخته ر)، خزمایه تی زمانه هیندوئه ورو پیه کان له مه چاکتر ناکری روون کریته وه. فارسه کان به «Dieu»^(۱) ده لئین «خودا»، وشه یه که زۆر له وشه ی «God» ی ئینگلیزییه وه نزیکه یا له «Gott» ی ئه لمانیه وه تا له «الله» ی عاره بییه وه. جگه له م نمونانه، کاریگه ری زمانی عاره بی زۆر به سه ر فارسییه وه ئاشکرایه، شتیکی زۆر سه رنج راکتیشیه: زۆر وشه ی فارسی هه ن ده کری وشه ی عاره بییان له جیاتی دانیی، له مه ش زیاتر له ناو

(۱) به فه ره نسی واته خودا. (وه رگتیر).

خو پینه وارن، هه ندی جار به نه نقه ست، وه کو که شخه بییه کی رو شنفیکری به کار ده هینریت و له ناو رو شنبیران زۆر باوه که وشه ی عاره بی یا هه ندی جار هه ر پسته ی ته واو بخزیننه نیو قسه کردنه کانیه وه. به تاییهت جه ماله دین، زۆر چه زی له م به کارهینانه ده کرد.

په یمانی نه وه م به خو م دا، دره نگرتر خو م فی ره عاره بی بکه م. نیستاش کاریکی زۆر له پیتشه بو نه وه ی ده قه کانیه نیکۆلا له بهر بکه م، جگه له زمان فی ربوون، گه لئ زانیاری سوو ده خشی له ولاته که وه تیا بوو. له کتیبه که چاومان به گفتوگۆی له م چه شنه ده که وت:

- ناوی نه و به ره مانه چین که بتوانی له گه ل خو تا بییه ی؟

- شالی کرمان و میرووی ورد و ناسک، پیرۆزه، فه رش، تووتنی شیراز، ئاوریشمی مازهنده ران، سانگسو^(۲)، لووله ی پایپ که له دار که ره ز دروست کراوه.

- کاتی له سه فه ر ده بین، ئایا پیتو بستیمان به چیتشت لینه ری تاییه تی خو مان ده بییت؟

- به لئ، له ولاتی فارسدا، ناتوانین هه نگاو یک چیه به او یین به بی نه وه ی رایه خ و فه رش و خزمه تکاری خو مان له گه ل نه بییت.

- چ دراویکی بیگانه له ولاتی فارسدا ره واجی هه یه؟

- ئیمپریالی رووسی، کۆریۆقان و دوکاتی هۆله ندی. دراوی فه ره نسی و ئینگلیزیی زۆر ده که منن.

- ناوی شاهنشای ئیستا چیه؟

- نه سه رده ی شاه.

- وه کو ده وترین شاهه نشایه کی تاکو بلتی چاکه.

- به لئ، گه لیک به ته نگی بیگانه وه دیت و تا بلتی به خشنده یه. رو شنبیریکی گه وره یه، ئاگاداری میژوو و جوگرافیا و نیگار و فه ره نسیش ده زانی و زمانه رو ژهه لاتیه کانیش وه کو «عه ره بی و تورکی و فارسی، زۆر

(۲) (sangsue) به فه ره نسی و به عاره بی (عَلَقَة) ی پی ده وتريت: جو ره کر میکه، له بواری پزیشکسازیدا، بو مژینی خوین به کار ده هینریت. (وه رگتیر).

بهره‌وایی قسه‌یان پیده‌کات.

که گه‌یستمه ترتیب‌زۆند، چوممه میوانخانه‌ی ئیتالیا، تاقه میوانخانه‌شه له شاره‌که، شویتیتیکی فه‌راحه، به‌مه‌رجی نه‌گه‌ر بتوانی نه‌و توپه‌له‌ میتشانه له یاد بکه‌یت که له‌سه‌ر هه‌موو ژهمی‌ک ده‌یان کرده‌ی رۆژی خو‌یان و بی تاقه‌ت ده‌کن. منیش به‌ناچاری لاسایی ریبواره‌کانی دیکه‌م ده‌کرده‌وه و به‌چهند فلسفیک می‌رمندالیکم به‌کری گرت بۆ نه‌وه‌ی خه‌ریکی می‌ش پاسکردن بیت. له هه‌مووی ره‌حه‌تتر نه‌وه‌بوو که ئیقناعی که‌م له پیتش چاوم له به‌ینی دۆلمه و که‌بابه‌کاندا نه‌یفلیقی‌یتته‌وه. هه‌ندی جار به‌گوتی ده‌کردم، به‌لام هه‌ر کاتیک که می‌شیتیک بکه‌وتایه به‌ر باوه‌شینه‌که‌ی نه‌وه زۆر زه‌حمه‌ت بوو نه‌و ئاره‌زوه هیتور کاته‌وه و لیتی نه‌دا.

بۆ رۆژی چواره‌میش، شویتیتیک له‌سه‌ر که‌شتی پۆستی زه‌ریایی ده‌ست که‌وت، که‌شتیبه‌ک بوو له‌نیوان مه‌رسایی و نه‌سته‌مبول و ترتیب‌زۆندا هاتوچۆی ده‌کرد، ده‌گه‌یشته باتووم، به‌نده‌ریکی روسیبه که ده‌که‌وئته سه‌ر ده‌ریای ره‌شه‌وه. له‌ویشه‌وه سواری شه‌مه‌نه‌فه‌ری ترانسقه‌وقاز بووم و چوممه باکو، له‌سه‌ر ده‌ریای قه‌زوین. قونسولی ولاتی فارس زۆر به‌گه‌رمیی به‌خیره‌هاتنی لی‌کردم، هه‌نده میه‌ره‌بان بوو شه‌رمم کرد نامه‌که‌ی جه‌ماله‌دینی پی‌نیشان بده‌م. بۆ نه‌وه‌ی گومان له ده‌وری خۆت زیندوو نه‌که‌یتته‌وه، چاکتر نیبه وه‌کو ریبواریتی نه‌ناسراو سه‌فه‌رکردن؟ به‌لام که‌وتمه گومان‌کردنه‌وه. ئایا له نامه‌که، په‌یامیتیکی دیکه‌ی تیا نیبه، بۆیه نه‌و مافه‌م نیبه که نه‌و نامه‌یه‌ی لای خۆم گل ده‌مه‌وه.

له‌پرتکدا، گه‌یستمه قه‌ناعه‌تیک و به‌نه‌به‌یه‌کی ته‌لیسمای زارم کرده‌وه:

- پیده‌چی هاو‌رپیه‌کمان له به‌ینا بیت.

زه‌رفه‌که‌م ده‌ره‌ینا. هه‌ر خه‌یرا، قونسل زۆر به‌ئاگاداریبه‌وه هه‌لی پچری؛ ده‌ستی بۆ چاوتیلکه چوارچپوه زیبینه‌که‌ی برد که له‌سه‌ر میتزه‌که داندراوو و ده‌ستی کرد به‌خوتینده‌وه و له‌پرتکدا په‌نجه‌کانیم بینی هه‌لده‌له‌رزین. هه‌لسا و ده‌رگا‌که‌ی کلیل دا، لئوی خسته سه‌ر کاغه‌زه‌که و چهند ساتیک به‌و

شیه‌یه مایه‌وه، راما و. پاشان هاته لای من، باوه‌شی پیداکردم هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی برایه‌کی بم و له خنکان زگارم بو‌بیت.

هه‌رکه هاته‌وه سه‌رخۆ و روخساری گرت کرده‌وه، بانگی خزمه‌تکاره‌کانی کرد و فرمانی دانی که جانتاکه‌م به‌رنه مائی خو‌یان و جوانترین ژووریشم بۆ ئاماده بکه‌ن و بۆ ئیواره‌ش داوه‌تییکی باش و سفه‌ریان بۆ رازنده‌وه. دوو رۆژ به‌و جوژه لای خۆی گلی دامه‌وه، کاروباره‌کانی خسته‌بووه لاه و بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ل مندا بیت و بی‌وچانیش له باره‌ی مامۆستاوه پرسباری لی ده‌کردم، له ساغ و سه‌لامه‌تی، له که‌یف و خو‌شی، به‌تایبه‌ت ده‌یویست له را و بو‌چوونی نه‌و له‌مه‌ر ولاتی فارس شتی پی‌بلیم. کاتی رۆیشتنیش، کابینیتیکی له‌سه‌ر پا‌پۆری روس بۆ گرتم که له‌سه‌ر خه‌تی قه‌وقاز - می‌رکور ئیشی ده‌کرد. پاشان عاره‌بانچیبه‌که‌ی خۆی له‌گه‌لم نارد و پیتی وت تا‌کو قه‌زوین له‌گه‌لم بیت و به‌لکو له‌گه‌ل‌یشما بیت تا‌کو پیتیوستیم پیتی ده‌بی.

هه‌ر خه‌یرا نه‌وه ده‌رکه‌وت که عاره‌بانچیبه‌که پی‌اویتیکی زۆر مه‌زبووته و، به‌لکو که‌سیش نه‌یده‌توانی جیتی بگرتته‌وه. خو نه‌وه من نه‌بووم که به‌ک دوو عانه‌م خسته ناو ده‌ستی کاربه‌ده‌سته سمیل فشه‌که‌ی گومرگه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی واز له نیرگیله‌که‌ی به‌ینتی و سه‌یری ویلسلیبه (۳) زله‌که‌م بکات.

هه‌ر نه‌ویش بوو مامه‌له‌ی له‌گه‌ل به‌رپوه‌به‌رایه‌تی به‌نده‌رکرد بۆ نه‌وه‌ی هه‌ر خه‌یرا گالیتسکه‌یه‌کی چوار نه‌سپیم بۆ ئاماده بکات، له کاتیکدا که کاربه‌ده‌سته‌که، پیتی له‌سه‌ر نه‌وه داده‌گرت که ده‌بی رۆژی دوا‌یی بیه‌وه، پیده‌چوو له‌گه‌ل نه‌و خانچیبه قه‌رچۆکه ریککه‌وتی، چونکه بی‌وچان ده‌یویست بچینه‌خانه‌که‌ی نه‌و.

دلی خۆم به‌وه ده‌دایه‌وه که بی‌رم له‌وه هه‌موو ناخو‌شی و مه‌شه‌قه‌تیه‌به ده‌کرده‌وه که ریبوارانی پیتش من ده‌بی دووچاری هاتین. سیانزه سال پیشتر، کاتی باسی ولاتی فارس بکرا‌بایه، نه‌وه ته‌نها گوتمان له ریگا کۆنه‌که ده‌بوو، که به‌کاروانی وشتر سه‌فه‌ر ده‌کرا، که له ترتیب‌زۆنده‌وه ده‌رده‌چوو و به‌ریتگی ئه‌رزروومه‌وه ده‌گه‌یشته ته‌وریتز، نه‌م سه‌فه‌ره به‌چل

(۳) جوژه جانتایه‌که.

قوناغ دهر، شاه شهفتهی شهکتهیی و ماندووبوون بوو، هندی جاریش ترسناک، بهتایبته له وهرزی شه و کوشتاری نیو عهشایرهکان. ترانسقهوقاز ئهم کیشیهی چارهسه رکرد، ولاتی فارسی بهرو دونیای دهرهوه کردهوه، ئیمرو بئ ترس و کارساتی گهره، دهتوانین بگهینه ئهم شانسینه. ههر بهسواری پایوریکهوه له باکووه دهگهینه ئهنزلی، پاشانیش بههفتهیهک، بهگالیسکه دهگهینه تاران.

له رۆژئاوا، توپ نامیری شهپه یا بو عهرزکردنه؛ له ولاتی فارس بو ئهشکهنجش بهکار دههینریت. تنها له بهر ئهوه باسی دهکهم، چونکه کاتیک دهگهینته شووراکهه که دهوری شاری تاران داوه، چاوم بهپیشانگای توپیک کهوت که بو سامناکترین شت بهکارهینرابوو: له ناو لووله ئهستورهکهی پیایوک بهسترابووهوه، تنها سهره تاشراوهکهی دهبینرا. دهبوایه له ناو ئه لووله بهدا، له بهر قرچهی ههتاو، بی زاد و ناو، تاکو مهرگ فریای دهکهویت، بمینیتهوه. پاشانیش ههروه کو بوین باس کردم، تهرمهکهی له و ناوه بهجی دههیلن بو ئهوهی بیته سزایهکی نمونهبی و فززه له بهر هاتوچوکه ران بیرو و زهندهقی ئهوه که سانه ببا که له دهروازهکهی شارهوه تیدهپهین.

ئایا له بهر بینینی ئهم دیمه نه بوو که پایتسهختی ولاتی فارس، ئهفسوونیکای وای تیا جی نه هیشتم؟ له شارانی رۆژه لاتدا، له رهنگی ئیستا و له سیبهری رابردو دهگه پین. له تاران تووشی هیج شتیکی وا نه هاتم. چم بینی؟ کو لان و جادهی فراوان هه بوون که گهره که دهوله مهندهکانی باکووری به گهره که هه ژارهکانی باشووری گری ددان؛ راسته بازار له بهر و شتر و قاتر جمهه دههات. قوماشی رهنگاوپهنگ، بهلام قهده نیدهتوانی شان له شانی بازارهکانی قاهیره و نهسته مبول و ئیسفه هان و تهو ریز بدات. سهیری ههر کوپیهکت بکردبایه، تنها خانوبه ره ی بورت بهرچاو دهکهوت.

تاران زور نوپیه و میژوویهکی کورتی ههیه! بو ماویهکی زور لیکدرا بووه ره ی، له کاتی غه زوی مه غوله کاندایران کرا. تنها له کوتایی سهدهی هه ژده همدایه، قه بیله یهکی تورکمانی قاجاری دهستیان

به سه ره ئه و شوپنه گرت. له بهر ئه وه ی به زه بری شمشیر چوکیان به هه موو ولاتی فارس دا، ئهم بنه ماله یه گه شه یان به و شوپنه موته وازبعه دا و هینایانه ئاستی پایتهخت. تاکو ئه و سه رده مه، سه نته ری سیاسی ولات هه میشه له باشوور بوو، ئیسفه هان و کرمان و شیراز، ده بی ئه وه ش بو تریت که دانیشتوانی ئه و شارانه نه عله تیان بو ئه و «ده شته کییانه ی باکوور» ده نارد و ده یان وت کئ ده توانی حوکمیان بکات و خو که سیش له زمانه که یان حالی نابیت. کاتی شا حوکمی گرت ده ست و بو ئه وه ی له گه ل ره عییه که ی قسه بکات ده بوایه ته رجوما نیک ی له گه لا بیت. سه ره رای ئه مه ش، پیشی ده چوو به شپوه یه کی زور چاک فیری فارسی بو بیت.

ده بی ئه وه ش بو تریت که کاتیک زور زه به ندیشی له نارادابوو. کاتیک له بانه مه ری ۱۸۹۶ گه بشته تاران، شا خه ریکی ئه هه نگی یو بیل بو، واته تیپه ریوونی په نجا سال به سه ر حوکمرا نییدا. شاریش بو شه رافه تی ئه و، به به یداغی نیشتمانی رازاندرابووه وه، که نیگاری شیر و هه تاوی له سه ر بوو؛ پیوانی ماقوولی ولاتیش، له هه موو ناوچه به که وه هاتبوون، وه فدیکی زوری ولاتانی خاریجی لی بوو، هه رچه نده زوری میوانه کان له فیلاکان ده نوستان، دوو میوانخانه که ی ئه و رو پییه کانیس، ئه لبیر و پریقو، عاده تن هه میشه پریوون، ئه وانیش قه پات بوون. له کو تاییدا له میوانخانه که ی پریقو، شوپنیکم چنگ کهوت.

ههر زوو بیرم له وه ده کرده وه که بچمه مالی فازیل و نامه که ی بده من، پیشی بلیم به چ شپوه یه ک میرزاد دد زرتیه وه، به لام توانیم بی وچانییه که م فه راموش بکه مه وه. له بهر ئه وه ی دابونه ریتی رۆژه لاتیه کان شاره زا بووم، ده مزانی موریده که ی جه ماله دین داوه تی مالی خو یانم ده کات، نه مده ویست به ره تکر دنه وه ی ته کلیفه که ی هه سته بریندار بکه م و نه مده ویستیش موغامه ره ی ئه وه بکه م که خو م تیکه لی چالاکییه سیاسییه کانی ئه و و ماموستا که ی بکه م.

له میوانخانه که ی پریقو دابه زیم، پیایکی خه لکی ژنیف به ریه ی ده برد.

بۆ سبه يینی، پیره ماینیتم به کړی گرت بۆ نه وهی، به نه ناچه ته وه، سهر له مغه وه زبیه ی نه مهربکی بدهم، که له بولقاردی (۴) بالیوزخانه کانه. پاشانیش بۆ لای موریده دلسوزه که ی جه ماله دین پرۆم. سمیلکی ته نک، کراسیتی سپی دریز، کلاویکی که شخه، به هیچ شتیه یه ک ساردوسر نه بوو، به شتیه یه کی گشتی فازیل، ههر به وینه به ده چوو که دوورخراوه که ی نه سته مبول بۆی وه سف کردبووم. بوینه دوو هاوړتی گیانی به گیانی. به لām کۆنتاکتی یه که م ساردبوو، به زمانیکې راسته وخو قسه ی له گه ل ده کردم و نه مهش که م س غلته و نارحه تی ده کردم. به تاییه ت کاتیک که باسی میرزا ره زمان کرد.

- ههرچیسه کم له ده ست بیت قسووری ناکه م، به لām نامه وی هیچ له باره ی نه و شتیه وه بزانه م، وه کو ماموستا پیی وتم، نه م کابرایه شه هیدیکې زیندووه. منیش وه لām دایه وه: چاکتر و ابو که بری! نه وها ته ماشام مه که، من کابرایه کی دلره ق نیم، به لām نه و زلامه ههنده تازاری کیشاوه، میتشکی که م تیک چوه، ههر چ جاریک دم بکاته وه، شتی سهر و ژیر ده گپرتیه وه.

- ده بی ئیستا له کوئ بیت؟

- چند هه فته یه ک ده بی له مه زاره که ی شا عه بدولعه زیم ده ژیت. له باخچه که ده خولیتیه وه و یا له تیپه رگه کان، له مەر گیرانی جه ماله دینه وه له گه ل خه لکی قسه ده کات، هانیان دده بۆ نه وهی پرۆم پرووختین و باسی به دبه ختی خو ی بویان هه لده پرتی، ده قیرتین و به ده ستویل تاماژیهان بۆ ده کات. ههرچهنده جه ماله دین نه وهی لی قه ده غه کردبوو که وشه ی وا قبه به و زلی لی بنیت، به لām بی وچان نه وه دوویات ده کاته وه که سه یید جه ماله دین ئیمامی زمانه. له هه ققه تدا زور حه ز ناکه م له گه ل نه ودا ببینریم.

- نه و تاقه که سه که بتوانی له مەر که شکۆله که وه سو راغیکم بداتی.

(۴) به و جوړه شه قامانه ده وتریت که پانویرن، هه میشه ش نه ولا و نه ولای به دارودرخت ده رازاند ریتیه وه. (وه رگپړ).

- ده زانه م، ده تبه مه لای و من خو م ده گه رتیه وه.

بۆ نه و ئیواره یه، له مال باوکی فازیل، زیافه تیکیان بۆ تاماده کردم، باوکی فازیل یه کیک بوو له ههره ده وله مهنده کانی تاران. براده رتیکې نزیکې جه ماله دینیش بوو، ههرچه نده خو ی له سیاست دووره پرتیز گرتبوو، به لām ویستی به پونه ی منه وه، ریز و حورمه تی خو ی بۆ ماموستا روون کاته وه؛ نزیکه ی سه د که سیکې داوه ت کردبوو. قسه وباسی نه و ئیواره یه له باره ی خه یامه وه بوو. چوارینه و به سه رهات به سه ر زاری هه موانه وه بوو، ناخواتن گهرم ده بوو، زورجاریش به لای سیاست با ی دده ایه وه، پینه چوو هه مووان فارسی و عاره بی و فهره نسی بزانه م و زوربه شیان شتیکیان له تورکی و رووسی و ئینگلیزیش هه لده کړاند. ههنده ی تر خو م به نه زان ده هاته پیش چاو کاتیک نه وان منیان به پرۆشه لاتناس ده زانی و به یه کیک له پسپورانی خه یامیشیان داده نام؛ نه م هه لسه نگاننده زیاده رو ی بوو و به لکو موباله غه یه کی ته و اویش بوو، خو منیش ههر خیرا ره تیانه م دایه وه و ناره زاییبه که شم بۆ نه وان جوړه له خو بووردوویبیه ک بوو؛ خو هه موو نه وهش ده زانین که نه مه خه سلته تی زانایانه.

ناهه نگی ئیواره که ههر له خو رتا و ابو نه وه ده سستی پیکرد، به لām خانه خو تیه که م زوری لی کردم که زووتر بچم؛ ده یویست ره نگ و بوی باخچه که یم پی نیشان دات. خاوه نی باله خانه یه ک بوو، هه روکو زوربه ی فارسه کان، به ده گمه ن پیشانی خه لکی دده ن، باوکی فازیلیش، هه موو گرینگیه کی دابوه باخچه که و باه تیک بوو که ده بووه جیی شانازی پیکردنی.

ههرکه میوانیک به اتبایه، یه کسه ر ده چوو باده ی ده گرتنه ده ست و له ته نیش ت جوړه له تاوه ده سترکه که یا سرووشتیبه که داده نیش ت که به نیبو دارچناره کانا خوړیهان ده هات. ههر میوان به گوړه ی زه وقی خو ی، یا نه و تا ده یویست له سه ر فهرش، یا له سه ر دۆشه کیکې نه ستور داده نیشی، ئیتر خرمه تکاره کان شو تینه کانیا ن بۆ ته رتیب ده کردن، هه ندیکیش هه بوو یا له سه ر گابه ردیک یا ههر له سه ر عه رده رووته که داده نیش ت، چونکه باخچه ی فارسان، چیمه نی نیبه و نه مهش بۆ نه مهربکیبه ک به باخچه یه کی

رووتەووبووی دەزانێ.

ئەو ئیوارەییە بەشیوەکی ماقوول خواردمانەو. لە خواترسەکان، تەنها بەچای پازی بوون. بۆ ئەمەش سەماوەریکی زەبەلاح دەخوولایەو، سێ خزمەتکار خەریکی بوون، بەدوو کەس هەلدهگیرا و سیبەمیشیان چای تێدەکرد. زۆریەیان حەزیان لە عارەق، یا لە شەراب یا لە قوڤدا بوو؛ بەلام هیچ رەفتاریکی ناشرینم لێیان نەبینی، لە هەموو مەست بووەکانیش، بێدەنگ لە تەنیشت ئەو مۆسیقاژەنەکانی که خاوەن مالا بانگی کردبوون، گوێیان لە تار و زەرب و شمشال دەگرت. درەنگتربیش، سەماکەرەن پەیدا بوون، زۆریەیان کوری لاو بوون. ژنیکی چیبە لەو ئاھەنگەدا بەرچاو نەکەوت.

شیویان لە دەورووبەری نیووی شەو هینا. هەموو ئیوارەکی هەر فستق و بادەم و بریشکە و شیرینەمەنیان دانابوو، چیشتخواردن، کۆتایی بەئیوارەکی دەهینا. خانەخوێ تا بۆی بکراپایە، چیشتەپێنانی دوادەخست، چونکە هەر کە چیشت بەتیرت، ئەو ئیوارەییە جەواھیر پلاو بوو، تیر دە دەقە نابات هەمووی دەخوریت و دەست دەشۆریت و خواحافیزی لێ دەکەن. کاتیکی چووبنە دەروو، عەرەبانچی و فانۆز بەدەستیش لەبەر دەرگا چاوەروان بوون، هەر کەسە و بۆ پیشوازی گەورەکی خۆی وەستا بوو.

بۆ بەرەبەییانی رۆژی دواییش، من و فازیل بەگالیتسکە یەک تاکو بەردەرگای مەزاری شا عەبدولعەزیم چوین. بەتەنها، چووێ ژوورەو و هەندە نەبرد لە گەل یەکیکا هاتەو کە روالە تێکی وای هەبوو کە ئینسانی تووشی رارایی دەکرد: گەورە و لاوازییەکی نەخۆشەنەشی هەبوو، قشگژ، دەستەکانیشی بێ وچان دەلەرزین. دیشداشە یەکی سێی لەبەر بوو، تەسک و پینەدار، هەموو مالا و مولکی دونیاشی پەستا بوو ناو خەرجیکی بێ رەنگ و بێ شیکلەو. لەناو چاوانیشییەو هەموو دەردەسەری رۆژەهلات دەخوێندرایەو.

هەر کە زانیسی کە لە لای جەمالە دینەو هاتووم، کەوتە زەوی و دەستی کرد بەهەلگۆفینی دەستم و ماچی دەکرد. فازیلش سەغلتە دیار بوو،

هەندێ وشەیی لەژێر لیووەو و ت و داوای لیووردنی لێ کردم و رۆیشت.

نامەکەیی مامۆستاشم دا بەمیرزا رەزا. هەر وەخت بوو لە دەستمی راپسکینێ. سەرەرای ئەوێ کە چەند لاپەرەییەک بوو، بەبێ ئەوێ هەست بکات لەوێم، هەر هەمووی لەسەر خۆ خوێندەو.

چاوەرپێی ئەوێم کرد کە لێی بێتەو و باسی ئەوێ بۆ بکەم کە بۆچی هاتووم. بەلام بەزمانیکی تێکەلوپێکەل، لەنیوان فارسی و فەرەنسیدا، پێی و تەم کە نازانم مەسەلە چیبە:

- کتیبەکی لای سەربازێکی خەلکی کرمانە، هاوشارمە. وەعدی ئەوێ داومەتێ، هەبێ، دوای دوو سەبە، تاقی دوای نیوەرۆ بێتە لام. پێویستە کەمێک پارەیی بدریتێ. نەک بۆ کەرینی کتیبەکی بەلکو بۆ ئەوێ کە کتیبەکی بۆ گەران دینەو، سوپاس بکریت. بەداخەو مە یەک فلسم نییە.

بێ سێ و دوو، ئەو چەند زێرەم لە گیرفان دەهینا کە جەمالە دین بۆی ناردبوو، منیش هەندە ترم خستە سەری؛ پێدەچوو بەمە پازی بێت.

- شەمە وەرەو. ئینشەلا و کەشکۆلە کەم چنگ دەکەوتیتەو. دەیدەمە لای توو و تووش دەیدەیتە مورشید، و لە ئەستەمبوولە.

له شاره خاموشه كه وه، دهنگه دهنگی ته وه زه لیبی بهرز ده بو وه وه، غویاری گهرم، له بهر هه تاو چرووسكه ده هات، رۆژگارێکی درێژی فارسییانه، ژهمیک: گوشتی مریشک به فاسولیا، شهراپێکی فیتنکی شیراز، سه رخه و شکاندنێکی دوردونگ، له ژێر سه یوانه رهنگ په ربوه كه ی بالکونی ژووری میوانخانه که و ده سه سړیکی ته ریش روخساری دا پۆشیبووم.

به لām، ئەمه به کی بانه مەری ۱۸۹۶، ژیانیک، له سپیده کوتایی پی ده هات و ژیانیکی دی دهستی پی ده کرد.

چهند جارێکی و به توورپی له ده رگاکه میان دا. گویم لی بوو، خۆم راکیشت و قه له مابزم دا به پیتی په تی، قژ نووساو، سمیل خه وتوو، کراسیکی فلتیشم له بهر، رۆژی پیشتر کریبووم. په نجه خاوه کانم، به زه حمهت ده سکی ده رگاکه یان پی کرایه وه. فازیل پال به ده رگاکه وه ده نی، پالیسی به منه وه نا بو ئەوهی ده رگاکه ی داخا، هه ردوو شانگی گرت و رای وه شانند.

- وه روه هوش، چاره کیتی دیکه تو پیاویتی مردوی!

ئوهی که فازیل به چهند رسته به کی که رت که رت پیتی وتم، بو رۆژی دوایی هه هه موو جیهان پیتی ده زانی، ئەویش له ریگای سیحری ته له گرافه وه بوو.

شا، بو نوژی هه یینی، چوو بووه مه زاره که ی شا عه بدو له عه زیم. به جلویه رگی ره سمی ئاههنگی یوبیله وه، سورمه ی زپین، به پیرۆزه و زومه رده چنرابوو، کلاویتی په رداریشی له سه ر نا بوو. له سالونه گه وره که ی مه زاره که، شوینی نوژکردنی خۆی هه لێژارد و به رمالیکی بو راده خهن. پیش ئەوهی نوژ دابه ستی، به چاو له ژنه کانی ده گه ری و ئیشاره تی ئەوه یان بو ده کات که له دواوه ریز به ستن و ده ستیک به سمیله سپیبه شینباوه درێژه بادراوه که یا ده هینی. کاتیک، جه ماعت و مه لاکان گرت ده بنه وه و پاسه وانیش ده به وی دور له هه موویان بدات، هیشتا هه ر له هه وشه که وه هوتاف نه برابوو وه. ژنه کانی شا دینه پیشه وه. پیاویتی

خۆی خزنده نیوانیان. خه رقه ی ده رویشانی له بهر بوو، کاغه زیکیشی به دهسته وه بوو، به دوو په نجه درێژی ده کات. شا چاویله که که ی ده کاته چاو بو ئەوهی بیخوینیتته وه. له کاتی که دا گویمان له ته قه به ک ده بیت. ده مانچه که له بهر کاغه زه که دیار نه بوو. گولله به ک بهر دلی شا ده که ویت. به لām توانای قسه کردنی ده مینی، پیش ئەوهی لار بیتته وه، ده لی: «یارمه تیم بدن!».

له ناو غه له به غه لیدا، وه زیری گه وره، ره شمه ی هوشی خۆی به دهسته وه بوو و هاوار ده کات: «هیچ نییه، برینه که سووکه!» پیوسته خه لکه که ده رکریت، شا به ره و گالیسکه که به رن. تا ده گه نه تاران، وه زیری گه وره، له دواوه دانیشتبوو، باوه شینی ته رمه که ده کات، وه کو ئەوهی هیشتا هه ر هه ناسه بدات. له هه مان کاتیشدا، پیوسته بنیره دوا ی میری جیگر، والی شاری ته وریت بوو.

ژنه کانی شا پیاو کوژه که یان له مه زاره که گرت و ده ستیان کرد به جوتندان و دارکار بکردنی و جه ماعه تیش، جلویه رگه که یان له بهر دادری، نه گه ر کۆلۆنیل کاساکۆفسکی نه بوايه، هه ر وهخت بوو هه لاهه لای بکه ن. سه رۆکی لیوای کۆزاک قوتاری کرد. راستتر باشتره بوتریت، ئەو پرگاری کرد بو ئەوهی بخریته ژیر پرسگاوه. شتیکی سه یر، چه که که ون بوو. وتیان، ژتیکی دۆزییه وه و له ژیر عه باکه ی شار دییه وه و بپرای بپر نه دۆزرایه وه. به لām، ئەو کاغه زه ی که ده مانچه که ی له ژیریا شار درابوو وه، ده دۆزیتته وه.

بیگومان فازیل باسی ئەو هه موو ورده کارییه ی بو نه کردم، به لکو به ساتنیتیزیکی چروپر بوی گپرامه وه:

- ئەم میرزا ره زا شیتته شای کوشت. نامه که ی جه ماله دینیشمان لای دۆزییه وه. ناوی تۆشی تیدا بوو. جلویه رگه فارسییه که ت با هه ر له بهر بیت، پاره و پاسه پۆرته که ت با لای خۆت بیت. هیچی تر نا. راکه و له موفه وه زییه ی ئەمه ریکی خۆت دالده بده.

یه که م بیرکردنه وه م له مه ر که شکۆله که وه بوو. ئایا میرزا ره زا ئەو سه رله به یانییه دهستی که وتبووه وه یا نه؟ راسته هیشتا به باشی نه مده زانی له چ بارودۆخیکی ترسناک دام: بوومه ته شه ریکی قه تلی

سه‌رۆکی ده‌ولت، منیك كه هاتومه‌ته رۆژه‌لاتی شاعیران! به‌لام، شته رواله‌تییه‌كان دژی من بوون، شته‌كان فیلباز بوون، درۆیان ده‌کرد، بی مانا بوون، به‌لام قورس بوون. چ داوده‌وری، چ قۆمیسهریك گومانم لی ناکات؟ فازیله‌ بالکۆنه‌که پاسه‌وانی ده‌کرد؛ له‌پریکدا خۆی داگرت و به‌ده‌نگیکی نووسا و هاواری کرد:

– جه‌ندرمه‌ی کۆزاکه‌كان و ا به‌ده‌وری میوانخانه‌که‌با ریگر داده‌نین، بۆ ئه‌وه‌ی که‌س رزگاری نه‌بیت!

به‌په‌یژه‌کانا هاتینه‌خواره‌وه. گه‌بشتینه‌فیسستیبووله‌که⁽⁵⁾، هه‌یه‌تیکی وامان دا به‌خۆمان که‌گومانمان لی نه‌کریت. ئه‌فسه‌ریکی ریش زه‌رد، ته‌پله‌که‌ی به‌ته‌واوی چوو‌بووه‌سه‌رییه‌وه، تازه‌هاتبووه‌ژووره‌وه، چاوی به‌هه‌موو سووچه‌کانا گر ده‌دا. فازیله‌ هه‌ر فریای ئه‌وه‌که‌وت بچرپینتته‌بناگویتما: «به‌ره‌و مغه‌وه‌زییه!» پاشان لیم جیابوو‌وه‌و به‌ره‌و ئه‌فسه‌ره‌که‌رۆبشت، گویم لی بوو پیتی وت پالکۆفۆنیک! – کۆلۆنیل! – بینانم زۆر به‌گه‌رمی ده‌ستی یه‌کتریان ده‌گوشن و سه‌ره‌خۆشبیان له‌یه‌کتیری کرد. کاساکۆفیسکی زۆرجار له‌مالی هاویرییه‌که‌ی من نانی خواردبوو، ئه‌مه‌که‌می دلنیایی دامه‌وه. ئه‌مه‌م به‌هه‌ل زانی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ده‌رگای هه‌وشه‌پی هه‌لگرم، خۆم له‌ناو عه‌باکه‌م پیچابوو‌وه‌و به‌و باخچه‌یه‌یا رۆبشتم که‌کۆزاکه‌كان کردبوویانه‌سه‌نگه‌ری خۆیان. ترسم لییان نه‌بوو. چونکه‌له‌ژووره‌وه‌ده‌هاتم، وایان لیك ده‌دایه‌وه‌که‌سه‌رۆکه‌که‌یان روخسه‌تی ده‌رچوونی داومه‌تی. به‌موحه‌جه‌ره‌کانا رت بووم، به‌ره‌و کووچه‌ته‌سکه‌که‌هه‌نگاوم ده‌نا، به‌ده‌ستی راست، ده‌گه‌بشته‌سه‌ر بولفاردی بالیۆزخانه‌كان و ده‌ده‌قی دیکه‌ده‌گه‌مه‌مغه‌وه‌زییه‌که‌ی خۆمان.

سێ سه‌ریاز له‌سووچی کۆلانه‌که‌چاودیریان ده‌کرد. ئایا به‌به‌رده‌میانا برۆم؟ به‌ده‌ستی چه‌پ، کۆلانیکی دیکه‌م بینی. ره‌نگبوايه، به‌و کۆلانه‌یا بچومایه‌چاکتر بوايه، هه‌رچییه‌ک ده‌بی، به‌ناچاری خۆم کرده‌کۆلانه‌که‌یا. به‌بی ئه‌وه‌ی سه‌یری ئه‌و ئاراسته‌یه‌به‌که‌م که‌سه‌ریازه‌کانی لی بوو. چه‌ند

(5) ئه‌و شوێنی بۆ جلویه‌رگ هه‌لواسین ته‌رخان ده‌کریت.

هه‌نگاوێکی دی، ئیتر نه‌ئه‌وان ده‌میین نه‌منیش ئه‌وان ده‌بینم.

– له‌جیتی خۆت راوه‌سته!

چی به‌که‌م؟ ئایا راوه‌ستم؟ هه‌ر به‌پرسیاری یه‌که‌م ئه‌وه‌یان بۆ روون ده‌بیتته‌وه‌که‌فارسیه‌کی و نازانم و داوای شناسنامه‌م لی ده‌که‌ن و ئیتر ده‌گیریم. هه‌لێم؟ ده‌توانن بگرن، به‌خه‌تاباریش داده‌نریم، ئه‌و کات ناتوانم به‌رگری له‌دلپاکی خۆمیش به‌که‌م. ده‌بوايه‌له‌چه‌ند چرکه‌یه‌که‌دا بریاری خۆم بده‌م.

بریاری ئه‌وه‌م دا که‌پریگای خۆم بگرم و هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که‌گویم له‌بانگه‌شسه‌ی ئه‌وان نه‌بوویت. جارێکی دی هاواریان کرد، چه‌ند جه‌ندرمه‌یه‌ک ئه‌م ئه‌رکه‌یان خسته‌ئه‌ستۆ و گویم له‌هه‌نگاو بوو. ئیتر بیرم نه‌کرده‌وه، به‌کۆلانه‌کانا ده‌ستم کرد به‌غاردان و ئاورم نه‌ده‌دایه‌وه‌و خۆم ده‌کرده‌کووچه‌هه‌ره‌باریک و هه‌ره‌ته‌سکه‌کانا و هه‌تاو ئاوابوو نیو سه‌عاتی ده‌ویست، ئیتر شه‌و راده‌شکێ.

له‌میشکمد، بیرم له‌دوعایه‌ک ده‌کرده‌وه؛ ده‌ستم به‌دوو پاتکرده‌وه‌ی کرد: «خودایه‌! خودایه‌! خودایه‌!» بی وچان ده‌پارامه‌وه، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی مردبیتم و له‌به‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت خه‌ریکی پارانه‌وه‌م.

ده‌رگا که‌کرایه‌وه. ده‌رگای به‌هه‌شت. ده‌رگایه‌ک بوو له‌نیو دیواره‌به‌قور سواغداوه‌كان هه‌شار درابوو. له‌سووچی شه‌قامیک، ده‌رگا که‌کرایه‌وه‌و ده‌ستی به‌ر ده‌ستم که‌وت و په‌نجه‌کانم لی گیرکرد و ئه‌ویش به‌ره‌و خۆی رایکی‌شام و ده‌رگا که‌ی له‌دوامه‌وه‌داخست. چ له‌به‌ر ترس چ له‌به‌ر هه‌ناسه‌برکێ، قه‌ده‌ریک چاوه‌کانم به‌داخراوی مانه‌وه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر گومان و له‌به‌ر به‌خته‌وه‌ری بوو. له‌ده‌ره‌وش خه‌ی سم به‌رده‌وام بوو.

سێ جووت چاو، ته‌ماشای ده‌کردم، سێ ژن، فۆته‌یان به‌سه‌ره‌وه‌بوو، به‌لام ده‌موچاویان و آلا و بی تریه‌ی پیلوو، وه‌کو نه‌و-زادیک ته‌ماشایان ده‌کردم. له‌هه‌موویان گه‌وره‌تر، ته‌مه‌نی چل سال ده‌بوو، ئه‌و هیمای بۆ کردم بۆ ئه‌وه‌ی بچمه‌ژووره‌وه. برده‌میانه‌قوولایی باخچه‌که‌و کووختیکی لی بوو، له‌سه‌ر ئه‌سکه‌مبیلیک که‌له‌زهل دروست کرابوو، دانیشتم و ژنه‌که‌ش به‌هیما ئه‌وه‌ی پێ گوتم که‌هه‌ر ئیستا ده‌گه‌ریتته‌وه‌و قوتارم ده‌کات. به‌لیو

قرتاندنیک و بهوتنی وشهیه کی سیحراوی «ئهندهروون» واته خانووی ژوورهوه، هیمنی له لا دروست کردم. سه‌ریاز ئه و ژوورانه ناپشکنن که ژنی تیتایدیت!

له راستیدا، غه‌لبه‌غه‌لبی سه‌ریازه‌کان تهنه‌ها هه‌ر ههنده‌ نزیك بوونه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی له‌به‌ر گوێچکه‌ ون بن و بتوینه‌وه. چۆن به‌وه‌یان زانی که له‌ چ کووچه‌یه‌ کدا ده‌بی و تواییتمه‌وه؟ گه‌ره‌که‌که‌ به‌شاره‌میرووستان ده‌چوو، ده‌یان کووچه‌ی لی ده‌بووه‌وه و سه‌دان خانوو و باخچه‌ی به‌خۆوه‌ گرتبوو. به‌ته‌واویش شه‌و داها‌توو.

دوای سه‌عاتیک چای په‌شیان بۆ هینام و جگه‌ره‌یان بۆ پیتچیمه‌وه و قسه‌ویاسیش گه‌رم داها‌ت. چه‌نده‌ رسته‌یه‌کی فارسیم به‌زه‌حمه‌ت وت، چه‌ند وشه‌یه‌کیش به‌فه‌ره‌نسی و ئه‌وه‌شیان بۆ روون کردمه‌وه چۆن و له‌به‌رچی قوتاریان کردم. پروپاگهنده‌ی ئه‌وه له‌ گه‌ره‌که‌که‌ بلا‌بووه‌وه که ئه‌و که‌سه‌ی شه‌ریکی قه‌تلی شاه‌ بووه، بیگانه‌یه‌که‌ له‌ میوانخانه‌ی بیانییه‌کانه. بیانیان که‌ وا هه‌لدیم، وایان لیکدایه‌وه که منم ئه‌و قاره‌مانه‌ و له‌به‌رئه‌وه‌ ویستیان رزگارم که‌ن. هۆی ئه‌م هه‌لسوکه‌وته‌ چ بوو؟ برا و میردیان، پیش پانزه‌ سالتیک له‌مه‌وبه‌ر کوژرابوون، به‌وه‌ تاوانبار کرابوون که له‌ بابییه‌کانن و موعاره‌زه‌ی رژیتم ده‌که‌ن، ده‌یانه‌وی له‌ یه‌ک ژنه‌یتان زیاتر قه‌ده‌غه‌ بکرت و یه‌کسانی ته‌واویش له‌ نیوان ژن و پیاودا به‌رقه‌رار بیت و دیوکراسییش به‌ریا بکرت. شا و پیاوانی ئایینی داپلوسینیکیان په‌په‌وه‌ی کرد، به‌قه‌د ئه‌وه‌ی چه‌ندین هه‌زار بابی کوژران، هه‌نده‌ی دیکه‌ش خه‌لکی بی تاوان له‌ ناوچوون، هه‌ر له‌به‌ر خه‌به‌ردانی هاوسییه‌ک له‌ سیداره‌ ده‌دران. ئیتر ئه‌و ژنه، ئه‌و بیوه‌ژنه له‌گه‌ل دوو کچی گچکه‌ی ما‌بووه‌وه، ئه‌و خه‌یرخوازه، چاوه‌روانی تۆله‌یه‌کی وای ده‌کرد، ئه‌و سی ژنه‌ گه‌لی به‌وه‌ دلخۆش و شه‌ره‌فمه‌ند بوون که قاره‌مانی تۆله‌که‌ر په‌نای برده‌به‌ر باخچه‌ موته‌وازیعه‌که‌ی ئه‌وان.

کاتیک له‌ناو چاوی ژنانه‌وه به‌قاره‌مان ده‌بینریت، ئایا ئاره‌زووی ئه‌وه‌مان تیایه‌ که هه‌لیانخه‌له‌تینین؟ هه‌ستم به‌وه‌کرد که شتیکی ناشیرین و ناهه‌مواره که له‌م رووه‌وه شکست به‌یتن. له‌م خه‌باته‌ سه‌خته‌مدا بۆ مانه‌وه،

پتویستم به‌و لایه‌نگیرانه‌ هه‌بوو، پتویستم به‌حیماسیان هه‌بوو، پتویستم به‌ئیع‌جاییان هه‌بوو، هه‌رچه‌ند به‌هه‌له‌ش داچوو‌بوون. خۆم له‌ناو بیده‌نگییه‌کی ته‌لیسمای دالده‌ دا، که دوا گومانیان له‌مه‌ر منه‌وه نه‌ما.

سی ژن و باخچه‌یه‌ک و رقیکی ته‌ندروست، ده‌متوانی هه‌تا هه‌تا ئه‌و چل رۆژه‌ی تۆف و بارانه‌ بژمیتم که به‌هاری ولاتی فارس پیکده‌هینن. ناتوانین له‌مه‌ زیاتر غه‌ریب بین، کێ هه‌نده‌ی من غه‌ریب بوو که که‌وتبوومه‌ ناو جیهانی ژنانی رۆژه‌له‌توه‌وه که له‌ راستیدا، شوینی منی تیا ده‌بووه‌وه. خه‌یرخوازه‌که‌ی من هه‌ستی به‌گشت ئه‌و مه‌ترسییانه‌ ده‌کرد که ده‌کری دووچاری بیت. گومانم نییه‌ که له‌ شه‌وی یه‌که‌مدا، له‌کاتییکدا من له‌ کووخه‌که‌ی باخچه‌که‌ له‌سه‌ر سی حه‌سیری یه‌ک له‌سه‌ریه‌ک دانراو خه‌وتوو، ئه‌ویش تووشی خه‌وزرانیکی ته‌واو بووه و چونکه‌ هه‌ر سه‌ره‌له‌یه‌یانی رۆژی دوایی بانگی کردم و به‌چوارمشقیش داینیشاندم و هه‌ردوو کچه‌که‌شی بانگ کرد و له‌لای چه‌پی خۆبه‌وه‌ دایان و زۆر به‌وردی ئاخاوتنیکی کرد که زۆر به‌باشی له‌وه‌وییش ئاماده‌ی کردبوو.

سه‌ره‌تا به‌نازیه‌تی منا هه‌لشاخا، سه‌ره‌له‌نوێ ته‌عبیری له‌ دلخۆشی خۆی کرد به‌وه‌ی که منی دالده‌ داوه. دوای ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌چه‌ند چرکه‌یه‌کی بیده‌نگی کرد، له‌په‌رته‌یکدا ده‌ستی بۆ بوخچه‌که‌ی برد و هه‌ر له‌ پیش چاوه‌ حه‌په‌ساوه‌کانی من کردییه‌وه. شانوپیل و مه‌مکی به‌ده‌ره‌وه‌ بوو. به‌زمان و به‌هیمما ئه‌وه‌ی پێ راگه‌یاندم که ده‌لی مه‌مکی بژم. کچه‌کانی له‌ژێر عه‌باکانیانه‌وه‌ پیده‌که‌نین، به‌لام دایکیان زۆر به‌جه‌خته‌وه‌ وه‌کو که‌ش و عیباده‌تییک په‌په‌وه‌ی بکات. لیوم خسته‌ سه‌ر مه‌مکی، زۆر به‌شه‌رم و حه‌یاوه، له‌سه‌ر گوێکه‌یه‌کی و پاشانیش له‌سه‌ر ئه‌وی تر و ده‌ستم کرد به‌مژین. ئه‌ویش زۆر به‌په‌له‌ خۆی داپۆشی، به‌زمانیکی زۆر په‌وان پیتی و تم:

- به‌م په‌فتاره، ئیتر بوویته‌ کوری خۆم، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ من بووبیتی. پاشان، ئاوپی له‌ هه‌ردوو کچه‌که‌ی دایه‌وه، که له‌ پیکه‌نین بووبونه‌وه، ده‌می ئاراسته‌ی ئه‌وان کرد و ئه‌وه‌ی بۆ روونکردنه‌وه‌ که ئیتر ده‌بی له‌گه‌ل من هه‌ر وه‌ک چۆن له‌گه‌ل برای خۆبانا په‌فتار ده‌که‌ن، ده‌بی واپه‌فتار بکه‌ن. هه‌ر له‌و کاته‌ی که ئه‌و که‌شه‌ تووشی جۆشوخرۆشی کردم، هه‌روه‌ها

بهشتیکی زۆر عهنتیکهش هاته پیش چاوم. کاتیکیش زۆر بهباهی جارێکی دیکه بیرم لێی کردوه، ههستم بهگشت به وردهکارییانهی رۆژهلالات کرد. بۆ ئه و ژنه، بێگومان ئه و وهزعی که من تێی که وتووومه، شتیکی زۆر ناهه مواره. سێ و دووی له وه نه کرد که دهستی یارمه تیم بۆ درێژ کات، سه ره رای گشت ئه و مه ترسییه ی که ره نگ بێ تووشی بیت و میوانداریتی منی به بێ مه رج قبول کرد. له هه مان کاتیشدا، وجودی غه ربییک، کورپکی لا و به رده و ام به شه و و به رۆژ له گه ل دوو کچی گه نج، زهمه ته رووداویکی تایبه تی نه ئیته وه. چ شتییک له وه چاکتره که گشت ئه و به سه رهاته مومکینانه به ته به نی کردنیکی ره مزی چاره سه ر بکرتن؟ ئیتر له مه به دوا وه، به که یفی خۆم به ماله که یا هاتو چۆم ده کرد، له هه مان ژوور ده خه وتم و پیش خه وتنیش ته وتلی هه روو «خوشکه کهم» ماچ ده کرد، هه موومان له سایه ی ئه م ئه ندیشه ی ته به نی بوونه پته وه، چه واینه وه.

له جیاتنی من، یه کیتیکی دی بوایه، ههستی ده کرد که داوکیکیان بۆ نا وه ته وه. به نیسه بت منه وه، هه ر زۆر به پیچه وانه وه بوو، زۆرم به دل بوو. له به ره وه ی که وتمه نیو گه ردوونی ژنانه وه، ههستم کرد، له به ر بێ ئیشی، و له گه ل یه کیکیان خه ربکی دروست کردنی په یوه ندییم؛ ورده ورده له دوو که ی دیکه خۆم دوور په رتیز ده گرت و خۆم له چاودیریان دهشارده وه، ده مخته نه لا وه، بێگومان رووگرژیان بۆ خۆم راده کیشم و ئیتر من خۆم به لا وه ده خریم و شه ره زار ده بم و تووشی په شیمانیش دیم و غه م دام ده گرت و تووشی هیوا شکستی ده بم له و ژنانه ی که ده رگای به ختیان له رووما کرده وه؛ ئیتر ئه و کات تووشی وه زعییک ده هاتم که له گه ل کاره کته ری منا زۆر نه ده گونجا.

هه ر ده ت وت په رجوه، هه موو شتییک ئاسان و روون و بێگه رد بوو ده وه. ئه گه ر بلییم ئاره زووم مرد، ده بیته درۆ، په یوه ندیه که گمان شه هوانی بوو، به لام، ئه وه ش دووباره ده که مه وه، بێ گه رد بوو. ئا به و جۆره په یوه ندیه کی گه رموگورم له گه ل ئه و سێ ژنه دروست کرد، بێ په چه و بێ شه رم و له نا و جه رگی شارپک زۆر له نا و ئارامیه کی خاودا که ره نگه من له هه موو پیاوێک زیاتر له دووم ده گه ران.

ئیهستاش کاتیک له دووره وه ده روانه ئه و وه زعه ی که ماوه یه ک له گه ل ئه و ژنانه ژیا م به ساتیکی ده گمه نی ده چوینم، به بێ ئه م ریکه وته، په یوه ندیم له گه ل رۆژهلالاتدا، ده ستر کرد و زۆریش رووکهش ده بوو. به هۆی ئه وانی شه وه بوو که فارسییه که م زۆر گه شه ی کرد، چ له تینگه یشتن چ له به کاره ینانی زمانی فارسی رۆژانه. ئه گه ر خانه وخویه کانم، له رۆژی یه که م هه ولتیکی شیلگیران دا بۆ ئه وه ی وشه ی فه ره نسێ بدۆزنه وه بۆ ئه وه ی له یه کتر حالی بێن، ئیتر له و رۆژه به دوا وه، هه موو گفتوگۆیه کانه به زمانی ولاته که ئه نجام ده دا. جا قسه کانه گه رموگور بوونایه، یا گفتوگۆی زۆر ئاسایی، یا توند، یا ورده کاری زۆر رۆلی تیا بینایه، زۆر جار بێ شه رمانه، له به ره وه ی وه کو برا گه ره حسییان بۆ ده کردم، ته نه ا نه گه یشتایه به نه نسیت (٦)، هه موو شتییکم به خۆه ره و ده بیینی. هه موو یاری و گه مه یه ک له لال بوو، ته نانه ت ده رخته نی میهریکی رووکه شان ه.

ئایا ئه گه ر ئه م په یوه ندیه درێژه شی بکیشایه، ئه و گه رموگوری خۆی ون نه ده کرد؟ هه رگیز ناتوانم ئه مه بزانه م. ناشکرێ په ی به رمه ئه م زانیارییه. رووداویک، به داخه وه زۆر رووکهش، رووی دا و کۆتایی به و چیرۆکه هینا. سه ردانیک، سه ردانی باپیره بوو، رووداویکی لا وه کی.

به شتیه یه کی ئاسایی، دوور له ده رگا سه ره کییه کانه وه ده وه ستام که پێیان ده وت بیروونی، که یه کیکیان به ره و ژووری پیاوان ده چوو و ئه وی تر به ره و باخچه که ده چوو، من کاتی خۆی به و ده رگایه یا هاتمه وه ژووره وه. به ئینزاری یه که م، خۆم دهشارده وه. ئه م جار ه یان خافلاو بووم، زیاد له پتیوست سیه په یدا بسوو، هاتنی دا پیره و با پیره نه بیینی. چوارم شق، له ژووری ژنان دانیشتبووم، به نارامی نیرگیله که م ده کیشا، که خوشکه کانم ئاماده یان کردبوو و پالم دا بووه وه قه د دیواره که و ده می نیرگیله که م له دم، له پرتکا به کۆکه ی پیاویک هاتمه وه ئاگا.

(٦) واته «عشق المحارم»، په یوه ندی نیوان له ش، که هه مان خوتنیان هه بیته. (وه رگرت).

به نيسبته دايكي شيريمه وه كه چهند چركه يهك دواكهوت، ده بوايه هوي
وجوودي نه ورووييه كه له ناو دلي ماله كه ي بوميوانه كان زور زوو ليك
داته وه. له وه ي كه سومعه ي خوي و ههردوو كچه كه ي له كه دار نه كات،
نه وه ي به باش زاني كه حه قيقه ته كه يان بو باس بكات، نه و يش به نه بره يه كي
نيشتمانپه روه رانه و زور سه رفرزانه. نه م غه ريبه كييه؟ نه م فه رهنكييه ي
كه جه ندرمه ي مه مله كه ت له دواي ده گه رين، به شداري كوشتني شاي
كردوه، به م شيويه زالمكي له ناو دا و توله ي مي رده كه شي كردوته وه!

چهند ساتيكي بيده نكي و پاشان حوكم ده رچوو. ده ست به پتيا هه لدا نم
كرا، به نازايه تبي من و نه كه سه ي كه دالده مي دا، هه لشاخان. له
هه قيقه تدا، له بارو دؤ خيكي هه نده نامؤدا، ته نها شه رحه كه ي نه وه به عه قلا
ده چوو. هه رچهند بووني من له نه نده روونه كه يا و به چوارمشقي دانيشتم،
به جو ره شو ره ييه كه ده كرا حسبي بو بكرت، به لام چا كترين شيويه شه بو
نه وه ي هيج گومان يكي لي نه كرى.

مه سه له ي شه ره ف چاره سه ر كرا، به لام ده بوايه له مه ودوا چاره سه ريك بو
خوم بدؤ زمه وه و ده بي نه وي به جي به يلم چا كترين چاره سه ر نه وه بو كه
خوم له جلو به ركي ژنان بي چمه وه و تاكو موفه وه زييه كه ي نه مه ريكا
نه وه ستم؛ هه مان نه و ريگايه بگرم كه پيش چهند هه فته يه كه ده بوايه پيا
بچم، نه و ريگايه ي كه له ناوه ندا كه رت بو. به لام «دايكم» په شيماني
كردمه وه. چوو ده ره وه كه شف كات، دواي نه وه ي گه رايه وه، باسي نه وه ي
كرد كه ده ورو به ري مفه وه زييه ت، هه ر هه مووي له ژير كو نترؤل دايه.
هه روه ها له به رنه وه ي به ژنم له به ژني ژن زور به رزتره، مه تريك و هه شتا و
سئ سه نتيه تر، نه م خو شاردنه وه يه و خو كرده به ژن، سه ربا زيكي
كالفاميش سه رنجي ده داتي.

چاره سه ري دو وه ميش، هه روه كو جه ماله دين نامؤژگاري كردم، نامه به ك
بو شيريني شازاده بنيرم. نه مه م به «دايكم» وت، نه و يش قايل بو،
نه و يش گو يي له ناو و ناوبانكي كچه گچكه كه ي شاي كوژراو ببوو، وه ك

ده يان وت، ژنيكه گو ي بو نازاري خه لكي هه ژار راده گري و به وه ش رازي
بوو كه نامه كه ي بو به ري. گرفتيش نه وه بوو، چ وشه يه ك بدؤ زمه وه بو
نه وه ي قسه ي له گه لا بكه م، به چهند وشه يه كي كافي، كه نه گه ر كه وته
ده ست يه كيكي تره وه و بو م نه بيته داو. نه مده تواني نه ناوي خوم به رم، نه
ناوي مامؤستاش به رم. له سه ر روويه ري كاغه زيكا ته نها نه و رسته يه
ده نووسم: «چوزانين، ره نكي ريگا كانمان يه ك بگرنه وه.»

«دايكم» برياري دا كه له شازاده نزيك بيته وه، نه و يش كه وته
موناسه به تي چله ي پيره شاوه، دوا قوناعي تازيبه يه. له ناو جمه ي خه لك
و ژناني نغروي هيس و شيوه ن، به بي زه حمه ت، نامه كه ي نه مده ست و
نه وده ستى كرد تا گه يشته ده ستى شازاده و خو ينديه وه، به سامناكييه وه
سه يري راست و چه بي خوي ده كرد و له و پياوه ده گه را كه نه م نامه يه ي
نووسبو و نامه هه لگر كه وته چرپه چرپ: «وا له ماله كه ي منه!»، هه ر
خي را، شيرين تازيبه كه ي به جي هيشت و بانكي عاره بانچيه كه ي كرد و
له گه ل «دايكم» به جو ته سواري عاره بانه كه بوون، بو نه وه ي گومان دروست
نه كه ن، عاره بانه كه ي شاهه نشاي به رامبه ر به ميوانخانه ي پريقو را وه سستا و
هه ردوو ژنه كه ش، له ناو عه با و پيچه به ته واوي شارابوونه وه، دابه زين و
به بي، نه ناسراو، به ره و مالي «دايكم» كه وتنه ري.

نه م چاوپي كه وتنه مان، به ناسته م له وه ي پيشوو كه مي زياتر قسه مان
پي كه وه كرد. شازاده هه ر به ته ماشا كردن ده يو يست بمنرخي ني،
زه رده خه نه به كيش له سه ر لا ليو. له پريكا نه مري كرد:

- سه يني له گه ل شه فه قدا، عاره بانچيه كه م دي ت و هه لت ده گري، خوت
ناماده بكه، سه ريوشيك بده ره سه رتا و به سه ر داخستنه وه ري بكه!

وام هه ست كرد كه به ره و مفه وه زييه كه مان ده مبات. به لام له و كاته ي كه
گاليسكه كه ده روازه كه ي شاري تپه راند، نينجا هه ستم به هه له چوونه كه ي
خوم كرد. نه و يش ده ستى به روونكرده وه كرد:

- راسته ده متواني بتگه يه نه لاي قونسولي نه مه ريكي، راستيشه له
ناماندا ده بووي و به بي نه ركيش ده يانزاني به چ ريگايه كدا گه يشتويته

ئەوئ. راستە بەھۆی ئەوێ که سەر بەبنه‌مائه‌ی قاجارم زۆر شتم پێدەکرئ و دەستم دەرۆا، بەلام ناکرئ بەدەستی خۆم شەریکی ئەو که سە پزگارکەم که بەکوشتنی شا تاوانبار کراوە. هه‌ستم بەشەرمه‌زاری دەکرد، ئیتر بەھۆی منبەشەوه دەیان‌توانی ئەو ژنە ئازایانە بدۆزنەوه که تو‌یان قوتار کردووه. ئەوکات مەوه‌زبیه‌کەش زۆر بەوه دلخۆش نابوو که تاوانباریکێ لەم بابەتە لە دەسەلات بشارنەوه. پڕوا بکه، بۆ هه‌مووان ئەوه چاکه که وڵاتی فارس بەجێ بهێتی. دتەبەمه لای خالیکم، یه‌کیکه له‌ سه‌رۆکه‌کانی به‌ختیاری. له‌ گه‌ڵ جه‌نگاوه‌ره‌کانی عه‌شیره‌ته‌که‌ی هاتوون بۆ چله‌ی شا. باسی شناسنامه و به‌رائه‌تی تو‌ی بۆ ده‌که‌م، به‌لام ده‌بێ پیاوه‌کانی به‌هیچ نه‌زانن. ئەویش ده‌توانێ تاگو سنووری عوسمانی بتبات، به‌پێگایه‌ک که قافلە و کاروانی پێدا ناروات. وا له‌ گوندی شا عه‌بدلعزه‌یم چاوه‌روانمانه. پاره‌و پوولت پێیه‌؟

- به‌ئێ. دووسه‌د تومه‌نم دا به‌خێرخوازه‌که‌م و نزیکه‌ی چوارسه‌دیشم لای خۆم گل داڤه‌وه.

- کافی نییه. پتیوست ده‌کات نیوه‌ی پاره‌که‌ت به‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌یا بیه‌خشیه‌ته‌وه که له‌گه‌ڵندان و پاره‌یه‌کی ئەوتۆشت له‌ لا بیته‌ که بایی سه‌فه‌ره‌که‌ت بکات. بگره‌ ئەمه‌ چه‌ند پاره‌یه‌کی تورکییه، نابنه‌ بار بۆت. ئەویش ده‌قیته‌ک که ده‌ه‌وئ بگاته ده‌ست مامۆستا. خو‌بیگومان به‌ئسته‌مبوولا رت ده‌بیت؟

زۆرم له‌ لا زه‌حمه‌ت ده‌بوو که بلێم نه‌. بەرده‌وام بوو، کاغه‌زه‌کانی نووشتانده‌وه و خزاندیه‌ نیو کراسه‌که‌م:

- ئەمه‌ ئیفاده‌ی یه‌که‌می میرزا ره‌زایه، ئیمشه‌و هه‌موویم نووسیه‌وه. ده‌توانی ببخوئینه‌ته‌وه، به‌لکو پتیوستیشه‌ ببخوئینه‌ته‌وه، فیری گه‌لئ شتت ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌ سه‌فه‌ره‌ دووردرتزه‌ش ده‌تخافلێتی. له‌ تو‌زیاتر که‌سی تر بۆی نییه‌ چاوی پێ بکه‌وئ.

گه‌یشتبووینه‌ قه‌راغ ئاوایه‌که، جه‌ندرمه‌ به‌و ناوه‌یا بلاو بووه‌وه، تاگو هه‌گبه‌ی بارگیره‌کانیش ده‌گه‌ران، به‌لام بۆ که‌س ده‌وێرئ تو‌خنی باروبارگه‌ی

کاروانی شاهنشاه‌ که‌وئ؟ پێگامان ده‌پری تاگو گه‌یشتینه‌ هه‌وشه‌ی خانووبه‌ره‌یه‌ک په‌نگی زه‌عفه‌رانی هه‌بوو. له‌ ناوه‌راست هه‌وشه‌کەش دارگوێتیکێ سه‌د ساڵه‌ هه‌بوو که به‌ده‌وریا جه‌نگاوه‌ره‌کان وه‌ستا بوون که به‌راست و چه‌پ ره‌ختیان به‌ستبوو. شازاده‌ ته‌ماشاکردنیکێ پڕ له‌ قێزه‌هاتنه‌وه‌ی بۆ ئەو دیکۆزه‌ نێرینه‌انه ده‌هاتنه‌وه که له‌گه‌ڵ سمیله‌ نه‌ستووره‌کان جووت ده‌وه‌ستان.

- ته‌سلیمی ئەم خه‌لکه‌ چاکه‌ت ده‌که‌م، هه‌روه‌کو ده‌بینی؛ له‌و ژنه‌ لاوازه‌ چاکتر ده‌توانن بتپارێزن که توانیان تاگو ئیتره‌ت به‌پێن.

- بێ شک.

هه‌ستم به‌پارایی ده‌کرد کاتیک ئەو هه‌موو لوله‌ی تو‌پانه‌م ده‌بینی که به‌رامبه‌ر به‌هه‌موو لایه‌ک ئاراسته‌کرا بوون.

ئەویش وتی:

- منیش گو‌مانم نییه. به‌لام تاگو تورکیات ده‌بن.

له‌ کاتی مال‌ئاوا بیدا، به‌خۆما چوومه‌وه:

- ده‌زانم ئەمه‌ ساتیکێ زۆر گو‌نجاو نییه‌ بۆ قسه‌کردن له‌و باره‌یه‌وه، به‌لام ده‌زانم ئایا له‌ناو که‌لوپه‌له‌کانی میرزا ره‌زادا، که‌شکوئیکێ کۆن هه‌بوو؟

سه‌یری شوئینی دیکه‌ی ده‌کرد، نه‌بره‌ی قسه‌کردنه‌که‌شی گر بوو.

- له‌ هه‌ق‌قه‌تدا، ئیستا کاتی ئەوه‌ نییه. ناوی ئەو شیته‌ به‌سه‌ر زار‌تا نه‌یه‌ت پێش ئەوه‌ی بگه‌یته‌ ئه‌سته‌مبوول!

- ده‌سنووسیکی خه‌یامه!

هه‌قم بوو جه‌ختی له‌سه‌ر بکه‌م. خو‌به‌هۆی ئەو که‌شکوئله‌وه بوو که‌ دوا‌ی گشت ئەم موغامه‌ره‌ فارسییه‌نه‌م که‌وتم. به‌لام شیرین هه‌ناسه‌ی بێ وچانی هه‌لکێشا.

- من هیچ له‌و باره‌یه‌ نازانم. دوا‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌که‌وم. ناوونیشانه‌که‌ی خو‌تم بۆ جیه‌هیلله‌ و نامه‌ت له‌و باره‌یه‌وه بۆ ده‌نووسم. به‌لام تو‌خوا. ناگا‌دار به‌، وه‌لام نه‌ده‌یته‌وه.

له کاتی نووسیڼی «نه ناپولی، ماریلاندا» دا، هه ستم کرد دورکه وتوومه ته وه و خویش به په شیمان دهاته پيش چاو، سه فهره کهم بو ولاتی فارس هه نده کورت بو و هه له سه ره تاشه وه خوځم دایه دم نه و سه فهره ی که زور به خراپی خوځم بو ټاماده کردبو. کاتیکیش شازاده هاته وه سه ر باری سروشتی خوئی، ده ستم بو دريژکرد. باوه ش پیدانیتکی کورت به لام به گور، نه ویش زور به گوره وه، نینوکی ختم کرده ناو له پم، برینداری نه کرد، به لام بو چه ند ده قیه کیش شوینه که ی هه ر دیار بو. دوو زهرده خنه ی له سه ر لئو پشکووتن، هه مان رسته ی بینینی یه کهم دوو باره بووه وه:

- چوزانین، په نگ بې پيگاگانمان یه ک بگر نه وه!

بو ماوه ی دوو مانگ، هیچ شتیکم نه بینینی که بهو شته بچې که عاده تنه رپگای پې ده لېن. کاتیک گوندی شا عه بدولعه زیمان جیهیتشت، به ره و باشووری رۆژتاوا به ری که وتین، به ره و ناوچه ی عه شیره تی به ختیاری. دوا ی نه وه ی به لئواری ده ریچه خوتواوه که ی قومدا تیپه رین، به قه راغی روو باریکا رۆیشترین که هه مان ناوی هه بو، به لام نه چوینه شماره که وه. هاو رپگاکانم، هه میسه چه که کانیا ن له سه ر پې، هه ر دت وت له جه نگ دان، زور به ور بایسیه وه، توخنی هیچ شاریک نه ده که وتن، سه ره پای نه وه ی که خالوئی شیرین، نه زیبه تی به خوئی دده و پیتی دده تم، «نیستا له نامو کین، له قیچراین، وا له خومه بینین»، ته نها جوړه به لاغه تیک بو و بهس، ته نها ده یو بست نه وه بلچ که گه یشتووینه ته ناستی نه و شارانه که هه ر له دووره وه مناره کانیمان ده بینینی و، منیش هه ولی نه وه دم دده سنوره کانی بو خوځم دیاری بکه م.

له ناو شاخه کانی لورستان و له و دیو روو باری قوم، نیتر لوولوی چه که کانیا ن به ره و خواره وه شوړ کرده وه گه یشتینه ناوچه ی به ختیاری. ئاهه نگیک به بونه ی منه وه سازکرا، سه بیلکی تلیاکیا ن پیشکه ش کردم و خاموشی کردم وه له نیو که یفوسه فای گشتی. ده بویه دوو رۆژی دیکه چاوه روان بم تا کو رپیه کی تر بگرم، نه ویش دوو روردریژه: چوسته ر، نه هواز و، پاشانیس به نیو زه لکاوه کانداه بې تیپه رین تا ده گه یینه به سه ر،

شارتیکی عیراقی عوسمانییه که ده که وپته سه ر شه تولعه ره ب.

ټوخه ی وا به سه لامه تی له ده ره وه ی ولاتی فارس داین! مانگیکی په بق ماوه ده بې به پشتی ده ریاهه بین، به پایو رپکی چارو گه دار، له فاوه وه به ره و به حرین و به لئواریه کانی که ناری قورسانه کان تا ده گه یینه عه دهن و له وپوهش به رپگای ده ریای سووره وه بو قه ناتی سویتس و له وپوهش به ره و نه سه که نده ریبه و به پانتایی حه وزی ناوه راسته وه، به سوار پایو رپکی کوئی تورکان تا کو نه ستمه مبول.

به درپژایی نه م هه لاتنه بې سه روبنه، ماندوو دیار بووم، به لام شکستم نه دابوو، ته نها رباوردنم نه وه بو که ده لاپه ری نیفاده کان بخوتنمه وه و بیخوتنمه وه، مه به ست له نیفاده که ی میرزا ره زایه، بیگومان تووشی وهر سپوون ده هاتم نه گه ر به اتبایه شتیکی دیکه م نه بویه بو نه وه ی خوئی پیوه خه ریک بکه م، به لام نه م دووقولییسه زوره ملییه م له گه ل یه کیکی مه حکوم کراو به مردن، نه فسوونیتکی تایبه تی پې ده به خشیم و هه نده ی تر به سانایی، نه ندامه ره ق و لاوازه کانی، چاوه نه شه که نجه دراوه کانی و جلو به رگه زاهیدیه قه سته یلانه که ی، ده هاتنه وه به ر خه یالم. به لکو هه ندی جاریش وه کو بلتی دهنگی هاوار و گازنده بکه وپته به ر گویم.

- چ هانده رپک پالی پتونه ی بو نه وه ی شاه ی خو شه ویستمان بکوژیت؟
- نه وانه ی دوو چاو شک ده بن، به ناسانی نه وه ده بین که له و جیهی که که شا کوژرا، هه ر له و جیهی ش بو که سه ید جه ماله دین به و فه تاره ته وه چوو. نه و پیاوه خواناسه چی کردبو. نه وه ی راسته قینه ی پیغه مبه ره، بوچی ئاوها له مه زاره که وه رایانکیشا؟

- چ شتیکی پالی پتونه ی و کیتی تریش به شداری نه م تاوانه یه؟
- سویتدم به خوای ته عالا، خوای په بولعه اله مین، نه وه ی که سه ید جه ماله دین و نه وانی دیکه ی هیئاوه ته بوون، کهس، ته نها من و سه ید ئاگاداری نه م پرۆژه یه یه. سه یدیش له نه ستمه مبول، ده فهرمون بیگه نچ!

- جه ماله دین چ نه مرپکی داوینته تی؟
- کاتیک که چوومه نه ستمه مبول، باسی نه وه م بوئی کرد که کوره که ی شا

ئەو پیاوانەى كە بەدەورى گەردەكەى يۆلدز، واتە بەدەورى مالهەكەى جەمالەدینا دەهاتن و دەچوون، ئەگەر بەهاتبایە لەسەر فیتسەکانیان «سیخوری سولتان» یان بنووسیبا، هیچ شتیکی نەدەگۆرا، چونکە ساویلكەترین میوان یەكسەر هەستی پیتی دەکردن. بەلام ئایا هۆی سەرەکیان تەنھا هەر ئەمە بوو: ورە نزمکردنەوهی میوانەکان پیت. لە راستیدا کاتی خۆی ئەم شوێنە لەبەر مورید و میوانی بییانە و شەخسیاتی ریبوار جمەى دەهات، لەم رۆژە قورسەى مانگی رەزبەرەش چۆلوهۆلە. تەنھا خزمەتکارەکانی لى بوون، بى قرە و بۆلە. بەرەو نەهۆمی یەكەم بەرپیان خستم و مامۆستام بینی، راماو، وەكو ئەوهی لە شوێنێکی دی پیت، چەقیبوو ناو قەنەفەكەى كە لە لۆكەى ئەستور و مەخمەل دروست کرابوو.

هەرکە بینیمی، رووی گەشایەوه. بەخیرایی بەرەو رووم هات، گرمییه باووش، داوای لیسووردنیشی لیکردم بۆ گشت ئەو زەحمەتییهى كە دووچارم هات و وتیشی كە دلخۆشه بەوهى كە بەسەلامەتى رزگارم بووه. زۆر بەكورتى باسى هەلاتنەكەى خۆم و چاوپیتكەوتنەكەم لەگەڵ شیرین بۆی كرد، پاشانیش باسى خۆشاردنەوهكەم و بینینی فازیل و میرزا رەزام بۆی گێرایەوه. تەنھا هەر بەناوهینانی میرزا، جەمالەدین توورەبوو.

- پیتیان و تەم كە مانگی رابردوو لە سیدارەیان دا، خوا عافووی كات! بیگومان، دەیزانی چی چاوهروانی دەكات، تەنھا ئەو فەترەیهى كە دەكەوتتە نێوان حەپس و لە سیدارەدانەكەى پیاو تووشی حەپسەسان دەكات. سەد رۆژی رەبەق دواى كوژرانی شا! بیگومان، تاكو ئیعتیرافی پیت بکەن دەبێ ئەشكەنجەیهكى زۆریان داين.

جەمالەدین لەسەر خۆ قسەى دەکرد. هەستت دەکرد كز دیارە و لاوازیش بووه، عادەتەن زۆر هیمن بوو، ئیستاش تووشی تیکێك^(۱) هاتوه كە

(۱) جۆرە نەخۆشییهكى تاییهتە كە تووشی مرۆف دیت، هەندێ ئەندامی دەموچاوی تووشی جوولە دیت: وەكو جوولەى چا و یا برۆ هتد. (وەرگێر).

چ ئازار و ئەشكەنجەیهكى داوم. سەید داوای لى كردم كە بێدەنگ بم: «وس بەو هەندە مەنووزیوه، دەلتی تازییهیه جۆش دەدهی! لە گریان زیاتر شتیکی دیکە دەتوانی بكەى؟ مادامەكى كورەكەى شا ئازاری داوى، دەفەرموو بیکوژە!»

- بۆچی لەجیاتی كورەكەى، شا خۆیت كوشت، چونكە ئەو ئازاری دايت، چونكە ئەو كەسە بوو كە جەمالەدین نەسیحەتى كردى بۆ ئەوهی بیکوژیت؟

- بەخۆم وت: «ئەگەر كورەكەى شا بكوژم، ئەوه شا بۆ سزادان و عیبرەتکردن، بەو هیتز و توانایهى كە ههیهتى، هەزاران خەلكى تر دەكوژت.» لەجیاتی ئەوهى لقێك لیکەمەوه، رەگى درەختى زۆلم و زۆرداریم لە بنهوه هەلكیشا، بەهيوای ئەوهى كە درەختیكى دیکە لە جیبهكەى پرویت. لەلایهكى تریشهوه، سولتانی تورك، دوو بەدوو سەید جەمالەدینی بینیبوو، ئەوهى پیت راگەیاندبوو كە ئەو شا یە دەبێ لەناوچیت بۆ ئەوهى یەكیتی موسلمانان بەرقەراركەین.

«- چۆن دەزانی كە سولتان ئەمەى بەجەمالەدین وتوو؟»

- ئەمە جەمالەدین خۆی پیتی وتم. باوهری پیم ههیه، هیچم لى ناشاریتتەوه. كاتیك كە لە ئەستەمبوول بووم، هەر وهكو كورى خۆی سەیر دەكردم.

- باشە ئەى ئەگەر پیت و لەوى هەندە بەچاكی مامەلەیان لەگەڵ كرددووی. ئەى بۆچی گەراییتهوه ولاتی فارس و گەراییتهوه ئەو شوێنەى كە ترسى ئەوهى لى دەكرا بگیریبی و ئەشكەنجە بدرتی؟

- من یەكێكم لەو كەسانەى كە پروام وایه كە گەلادارێكیش بەرنابیتتەوه ئەگەر بۆی نەنووسرابیت. دەبێ لە كتییبى قەدەر نووسرابیتتەوه. ئەوه نووسرابوو كە دەبێ بگەرێمەوه ولاتی فارس و دەبوايه بیمە ئەو ئاداتەى كە ئەم رووداوهى ئەنجام دا.»

هه ندى ږوخسارى ده شپوټينى، به لآم به بى ټوهى سيحره كهى بفه وټينى. هه ست به و هه ده كرا كه تازار ده كيشى، به تاييهت كاتيك باسى ميرزا ره زاي بكر دبايه.

- جى پروا نيبه كه ټو كوره هه ژارهى كه من لير، له م شاره خسته خسته خانه وه، ده سته كانى ده لهر زين، پيدو چو كه تواناى هه لگرتنى پيال هيك چايشى نه بيت، چو ډه مانچه يه ك هه لگرت و تاراسته شى بكات و به يه ك گولله ش ساردى كاته وه. تاي پروا ناكه يت مه سه له شيتيبه كه يان قوژت بته وه ټو ټوهى ټو تاونانى به سه را ساغ كه نه وه!

ټو هه مو و هه لاميك، ټيفاده كم ده داين كه شازاده نوسخه يه كى چنگ كه وټبوو. چاو ټلكه كهى كرده چاو و خوټن ديبه وه، جارى كى ديكه ش خوټن ديبه وه، به شيلگير بيه وه، هه ندى جارىش وهك پيدو چو هه ست به ټوخر ټيكى ناوه كيش بكات. پاشان لا په ره كانى نووش تانده وه و خستيبه باخه لى و له ناو هه لكه يا ده ستى كرد به ها توچو كردن. ده ده قهى بى ده نكي تيبه پى، پيش ټوهى ټو دوعا سه يروسه مه ره يه بكات:

- ميرزا ره زار، فه رزه نده ونبو وه كهى ولا تى فارس! ټه گهر ټو عاقتيك بيت يا ديوانه ييك! ټه گهر به وه رازى بيت خيانه تم لى بكه يت يا وه فدارم بيت! ټه گهر بتوانى ټيلهامى ميه رم بده يتى يا ټيلهامى قيز ليه اتنه وه! چو ډه بتوانم خو شتم بوئ، چو نيش بتوانم قينم ليت بته وه؟ ته نها هه ر خودا خوئ، ده زانى پاداشتى ټو چيبه؟ تاي ده تباته به هه شتى فراوانى شه هيدانه وه، يا ده تخته ناو دوزه خى جه لادانه وه؟

گه رايه وه و به ماندووى دانيشته وه، ږوخسارى به هه ردو و ناو له پى گرت. منيش هه روا به پيدو نكي مامه وه، ده مويست تاكو ده نكي هه ناسه دانيشم نه يت. جه ماله دين هه لسا به وه سه رپ. هه ستم كرد كه ده نكي ږوونتر و ميشكى گه شتر دياره.

- ټو ږستانه ي كه وتم هى ميرزا ره زار خوئ بوون. تاكو ټيستاش هه ر گومانم ده كرد. گومانم نه ما، شاكوژه كه هه ر ټوه. ره نكيشه ټه مه ي كر دبيت ټو ټوهى ټوله ي من بكاتنه وه. ره نك بى واشى ليكدا بته وه كه گوټر ايه ليم

ده كات. به لآم، به پيچه وانانى ټوهى كه ټيديعاى ده كرد، من هه رگيز فرمانى كو شتم نه داوه تنى. كاتيك ها ته ټه سته مبول و باسى ټوهى ټو كردم كه چو ډه كوره كهى شا و خزمه تكاره كانى داركار بيان كرده وه و فرميسكيش به چاو انيدا خو ره ي ده هات، راموه شاندى و پيم وت: «به سه هه نده مه نوو ټيه وه! پيدو چى دلته بدر ټيه وه! ته نها له پيناوى ټوهى دلته بده ينه وه، ته نانه ت تاماده ي به شيكى جه سته ت ليكه يتنه وه!» ټه فسانه يه كى كو ډم ټو گير ايه وه: كاتيك له شكرى دارا و له شكرى ټه له كسه نده رى مه زن ږو و به ږووى به كتر بوونه وه، موسسه شاره كانى يو نان ټوه يان را گه ياند كه له شكرى فارسه كان ژماره يان زور تره. وه كو ده لى ټه له كسه نده ر به شان هه لته كاننده وه و به له خو رازى بوونه وه وټبوو. «پياوانى من شه ر ټو سه ركه وتن ده كه ن و پياوانى داراش ټو مردن!»

پيدو چو جه ماله دين بى له شتيك بكاتنه وه.

- تا ټو كاته به ميرزا ره زام وت: «ټه گهر كورى شا تازارى داويت. ټو له ناو به ي چا كتره وهك له خودى خو ت!» تاي ټه مه بانگه شه يه ټو پياو كو شتن؟ توخوا ټو باوه ر ده كه يت، ټو يهك كه ميرزا ره زار بناسى، تاي كار ټيكى وا ده سپر در ټيه شتيك، هه زاران كه س ليره چاويان پيى كه وت؟ ويستم هيمنى خو م نيشان دم.

- ټو به كو شتن تا وانبار ناكريت، به لآم ناكري لى پرسرا وييه مه عنه وييه كه ت بشار ټيه وه.

ټه م راستگو بيبه م كار بگه ر بى خوئ هه بوو و به دلشيشى بوو.

- ټو ټه مه يان له گه لتام. چو نكه هه ميشه نا و اته خوازى ټه وه بووم كه مردنى شا به چاوانى خو م بيبم، به لآم ټه م به رگرى له خو كردنه به چى ده چى، خو من له وه پيشتر تا وانبار كرابووم.

به ره و سنووقيكى بچووك ږويشت، كاغه زيكى ده ره يتا، زور به جوانى و به خه ټيكى خو شيش له سه رى نو سرا بوو.

- ټه م سه رله به يان بيه، وه سيه تنامه كهى خو م نووسى.

ده قه كهى دا به ده ستم و زور به جو شه وه ده ستم به خو ټنده وهى كرد:

(نازاري ئەووم نىيە كە حەپس كرام و لە مردنى تايىندەش ترسم نىيە. تەنھا داخى من ئەوويە كە ئەو گولەم نەبىنى شكۆفە بكات كە بەدەستى خۆم تۆو كەيم وەشاندا. زولم و زۆردارى مىللەتانى رۆژھەلات بەردەوام ھەنجن ھەنجەم دەكات و تارىكىش بانگى ئازادىيان دەخىكىنى. ئەگەر بەھاتبايە ئەم تۆيانەم لە زەمىنىكى بەپىستوبەرەكەتى مىللەت نەك لە كۆشكى پاشايان بچىنابايە، رەنگە ئىستا گوليان بگرتبايە. تۆ ئەى مىللەتى فارس، ئەى ئەو مىللەتى كە گەورەترىن ھىوام پىتە، بروا مەكە بەلەناو بردنى كەستىك ئازادى خۆت بەدەست دەھىتى. دەبى بارستايى داوبەرپتە مېترىيەكان لەسەر ئەستۆت بتەكىنى.»

- با نوسخەيەكى لای تۆ بىت و تەرجمەيەكى بىكە و بىدەرە دەست ھىنرى رۆشفور با لە ئەنتراسىژاندا بلاوى بكاتەو؛ تا قە رۆژنامەيە كە بانگەشەى بى تاوانى من دەكات و ئەوانى دىكە ھەموو بەتاوانبارم دادەنن. ھەموو دونيا ئارەزووى مردنى منى ھەيە. با دلنباين، تووشى شىرپەنجە ھاتووم، شەويلاگەم تووشى شىرپەنجە ھاتووه!

ھەر كاتىك كە بىھىزى شالاوى بۆ بەھىنايە و گلەيى لە وەزعى خۆى بگردبايە، ئەو قاقايەكى دەكرد كە بەروالەت نااگا دياربوو و لىزانانە گالئە جارېشى دەنواند.

- شىرپەنجە، شىرپەنجە، شىرپەنجە، وەكو ئەو جوتن بەشتىك بدات، دووپاتى دەكردووه. پزىشكانى زەمانى زوو، ھەموو نەخۆشپەكانيان دەدایە پال ئەستىرەيەك. تەنھا شىرپەنجە (۲) تاكو ئىستا بەناوى ئەستىرەكەى دەناسرپتەو، ترس و پەشۆكان كۆمپلپتە.

بۆ چەند لە حەزىيەك راما و خەمۆكى ديار بوو، ھەندەى نەبرد دەستى كرددووه بەقسەكردن، بەنەبرەيەك بەختيارى پىوھ ديار بوو، كارىگەر و ھەندەى تر توندوتىژ.

- نەعلەت لەم شىرپەنجەيە بىت. خۆ كەسپىش نازانى ئايا بەدەستى ئەم

(۲) بۆ نمونە ئەستىرەى (سرطان؛ بە عەرەبى و «cancer») بەفەرەنسى و «cancer» بەئىسپانى. (وەرگىز).

نەخۆشپە دەمرم. شا داواى ئەو دەكات تەسلىم كرىمەو: سولتان ناتوانى تەسلىم كاتەو، چونكە ميانى ئەوم، ناشتوانى شاكورژىك ھەر وا بە بى سزا مېتپتەو. راستە زۆر قىنى لە شا و لەو بەمالەيە، ھەموو رۆژىك خەرىكى چىنى موناھەرەيەكە و ھەرەوھىزى نىوان برا دەسەلاتدارەكان دژ بەسەغلەتكەرىكى وەكو جەمالەدين. ئەى تەگبىر؟ سولتان وا دەكات كە ھەر لىرە بكوژىم و برازاكەى شا بەمە دەحەسىتەو، چونكە سەرەراى ئەوئەى بى وچان داواى تەسلىمكردنەووم دەكات، ئارەزووى ئەوئەى نىيە كە دەستى بەخوئىنى من ئال بىت، لە كاتىكدا لە سەرەتاي دەسەلات گرتنە دەست داىە. ئەى كى دەمكوژى؟ شىرپەنجەكە؟ شا؟ يا سولتان؟ رەنگى قەد كاتى بوارى ئەووم بۆ نەرخسى ئەم حەقىقەتە بزائىم. بەلام تۆ، ھاوړى گەنجەكەم، تۆ پى دەزانى.

جورئەتى ئەوئەى كرد پىكەنى!

لە راستىشدا قەد پىم نەزانى. مردنى چاكسازى رۆژھەلات وەكو تەلىسمىكى لىھات. دوای چەند مانگىك، پاش ئەوئەى كە گەرامەوھ ئاناپۆلى. چەند دىرپك لە ۱۲ى خاكەلىو ۱۸۹۷ لەسەر رووپەرى رۆژنامەى ئەنترازىساندا ئەوئەى راگەياند كە سى رۆژ لەوھو پىش جەمالەدين كۆچى دوایى كرد. تەنھا لە كۆتايى ھاوئىشدا كاتىك نامەكەى شىرىم بەدەست گەيشت، بەووم زانى كە جەمالەدين ئەمرى خوى كرددووه، ئەو جوړە مردنەى كە لەناو مورىدەكان بلاووبووه. شىرىن نووسىبووى: «چەند مانگىك دەبوو تووشى نازار ھاتبوو، دانەكانى نازارىكى زۆريان دەدا، ھەلبەتە لەبەر شىرپەنجەكە بوو. ئەو رۆژ، نازارەكەى گەيشتبووه سنوورپك كە ئىتر تەحەمولكردنى مومكىن نەبووه، خزمەتكارەكەى دەنرپتە مالى سولتان و دانسازە تايبەتەكەى خۆى بۆ دەنرپ. پزىشكەكە دەپشكنى و شرىنقەيەكى لەناو خاويلىيەكەى دەردەھىنى و دەرزىيەكى لە پۆكى دانەكانى دەدا و ئەوئەى پى پادەگەيەنى كە ھەندە نابات نازارەكەى ھىور دەبپتەو. چەند چركەيەكيش تپنەپەرىبوو، شەويلاگەى مامۆستا تووشى ئاوسان ھات. كاتىك خزمەتكارەكە ئەم ئاوسانەى بىنى كە خەرىكە دەخىكىنى، دانسازەكە ھىشتا مالەكەى جى

له موغامره فارسييه كه مدا ته نها تينوتيتيم بو مابووه. مانگيكي ويست تا بگه مه تاران، سئ مانگي ويست بو ئه وهى تاران جي بهيتم و له خيابانه كاني چوند روتيكى سست و دهغه زار، بايي هه ناسه هه لكيشان و دهستليدان و بينينيكى نه ده كرد. وينه گه ليكي زور به ره و خاكي ياساغ بانگيان ده كردمه وه: شانازييم به ته وه زه ليه كه دم ده كرد كاتئ نيترگيله م ده كيشا، چوارمشق له ناو بونويه رامه ي ژيله مو و مس داده نيشتم، دهستيشم له ناو دهستي شيرين نغرو ده بوو، ليتوه كانم ده نيشتنه وه سه ر ليتوه كاني، بن گه رديه كه كه نيواره به كيان دايمك پيشكه شي كردم، سه ره راي هه مووشي كه شكوله كه بوو كه له سه ر كووشى پاسه وانه كه يدا به كراوه يي چاوه رپي ده كردم.

زور به دوو دلييه وه توانيم باسى ئه و روزه بو ئه وانه بكم كه قهت هاجيسى روزه لات له كه لله يانى نه دابوو، شه ميه كه بوو، ده مه و نيواره، كه وش له پئ، كراسيكي فارسييه انهم له به ره و كلاوتيكيش له چه رمى مه ر دروستبووم له سه ره، له سه ر كه ناري ئانا پولي پياسه م ده كرد، له سووچيكي وا هه ست ده كرا كه چوله هوئل بيت. راسته، كه سى لي نه بوو، به لام له كاتى گه رانه وه م، نغروى خه ون و دالغه بووم، ئه وه م له بير چووبووه وه كه جلويه رگيكي تاييه تيم له به ره، به شه قامى كومپرؤميش روددا ده گه رامه وه، ئه و شه قامه چوله هوئل نه بوو. ئيتتر «نيواره ت باش مسيو لوساژ»، «پياسه يه كي باش، مسيو لوساژ»، «نيواره تان باش، مه دام باياماسته ر، هيگچه رچ»، «نيواره تان باش، گه وره م!» ده ستى پيكره و برؤ گرزه كاني كه شيش هيناميه وه ئاگا. ره ق راوه ستام و به په شيمانيه وه هه ر له ته وقى سه ره وه تا نووكى پئ ته ماشاي خوم كرد، ده ستم له كلاوه كه م دا و پيم هه لگرت. وابزانم ده ستم به غاردانيش كرد، به جوانى خوم له ناو عه باكه م شارده بووه وه، پييده چوو خومي پئ داپوشم. كه گه يشتمه مالى خومان، به گومانه وه سه يري كه لوپه له كانم ده كرد و به چاونوقانيتك لوليانم دا به توورهييه وه فريم دانه نيو ئه و دولا به ي كه بو كه ره سه ته رخان كرا بوو.

نه هيشتبوو، به دوايا راده كات بو ئه وهى بيگه ريتيه وه لاي ماموستا، ئه ويش له جياتى به گوپى كات، به ره و گالييسكه كه پئ هه لده گري كه له به رده م ده رگا چاوه روانى ده كرد. دواى چوند ده قه يه كه جه ماله دين مرد. بو نيواره، پياوانى سولتان هاتن بو ئه وهى ته رمه كه ي به رن و شوشتيان و هه ر به خيرايش ناشتيان.» چيرؤكه كه ي شيرين به چوارينه يه كي خه يام كوتايى ده هات كه زور به وردى ته رجه مه ي كردبوو: «ئه وانه ي مه عرفه يه كي زوربان كوكرده وه و ئيمه يان به ره و زانبارى برد، ئه رى خويان له ناو گومانا نه خكاند؟ به سه ره اتيك ده گيترنه وه و پاشان ده چن لى راده كشتين.»

ده رباره ي كه شكوله كه ي خه ياميش، كه ئامانجى تاييه تى نامه كه بوو، شيرين به شيويه كي زور كورت باسى كردبوو: «راسته وا له ناو شتومه كه كاني تاوانبار دا به. كه شكوله كه ئيستا وا لاي منه. هه ر كاتيك ريت كه وته ولاتى فارس ده توانى به كه يفى خوت به ره كاني هه لده يته وه.»

ده گه رپيته وه ولاتى فارس يا تا ماوى گومانم لي ده كه يت؟

زۆر ئاگاداری ئەو دەبووم که ئەم کاره دووباره نەبیتەوه، بەلام ئەو تاقە پیاوێشە بۆ ئەوێ تا ماوم، ئەتە کیتی غەریبەتە توار بلیکیتە ناومەوه. لە ئینگلتەرادا، هەمیشە بە ئیجەباوە سەیری یەکیکی ئەکسینتریک^(۳) دەکرا، بەمەرجی که پاره و پوولتیکی یە کجار زۆری هەبێ. لە ئەمەریکای ئەو سالانە، بەدزێوی سەیری رەفتاری وا دەکرا؛ بەشووڕەییەکی حەکیمانە لەو سەدەیدا لیژ دەبووینەوه. رەنگی لە نیویۆرک یا لە سان فرانسیسکو ئاسایی بوایه، بەلام لە شارۆچکە کەسێ من جیاواز بیت. دایکیکی فەرەنسی و کلاویکی فارسی بە نەیسەت شارپکی وەکو ئانا پۆلی، زیاد لە پێویست غەرابەتی دەنواند.

ئەمە روو سەتەره کەسێ بوو. روو بەر هەتاو دەکەس، نرخی فەنتازییەکانم دا، هەر خێرا، بەمەزنتەری موعامیری رۆژەهلات ناوزەد کرام. بەرپۆه بەری رۆژنامە لۆکال، کە ناوی ماتیباس وێب بوو، هەرکە گۆپی لە پیاوێشە کەسێ من ببوو ئەوێ پێشنیار کردم کە لەمە ر ئەزموونی ولاتی فارس بابەتیکی بۆ بنوسم.

بۆ دوا جار کە ناوی فارس لەسەر لاپەرەکانی (Annapolis Gazette and Herald) خۆیندرایهوه، و ابزانم دەگەریتەوه بۆ سالی ۱۸۵۶، ئەمەش لە کاتیکی کە پاپۆرکی ترانسەتلهسی^(۴) کە جیتی شانازی کۆناردس بوو، یە کەم پاپۆری پاچەداره کە میتالکەفت نە کرایت، خۆی دەکیشتیتە ئایسبیرگیک^(۵) و حەوت دەریاوان دەمرن، ئەم پاپۆرە بەدبەختەش ناوی پێرسیا بوو.

خەلکی دەریا لە گەل ئیشارەتەکانی قەدەر گەمە ناکەن. هەر وەها ئەوێشەم بەزەروری زانی لە پێشەکی بابەتە کەمدا، ئەو تۆمار بەکەم، کە «پێرسیا» وشە یە کە بەهەل بەکار هاتوو، چونکە فارسه کان ولاتە کەیان بە «ئیران» ناو دەبەن، کورتکرادی وشە یەکی زۆر کۆنە، کە لە «ئایرانیا فایجا» وە هاتوو.

(۳) (excentrique): شذوذ یا شاذ. (وەرگێتی).

(۴) پاپۆرک کە ئوقیانوسی ئەتلهسی تە کات. (وەرگێتی).

(۵) کەرته شاختیکی سەهۆلینی ئوقیانوسی ئەتلهسییە. (وەرگێتی).

و کە بەمانای «خاکی ئارییان» دیت.

پاشان هاتمە سەر عومەر خەيام، تاقە فارسیکە کە خۆتەران لەوێ پێش گوتیان لە ناوی بیوو و بەو بۆنە یەوه چوارینە یە کەم هینایه وه کە لە بۆنۆه رامە ی گومان هەکیشر بوو، «بەهەشت و دۆزەخ، ئەری کەسیک هە یە سەری لەو هەوارە سەیرانە دابیت؟» پێش ئەوێ برۆمە ناو بابەتە کەوه، بەچەند پەرەگرافیکێ چر پێشەکییەکی سوودبەخشم بۆی ئامادە کرد، باسی گشت ئەو ئایینانەم کرد کە لەسەر خاکی فارس سەریان هەلداوه، زەردەشتی، مانی، ئیسلام بەشیعە و سوننەوه و لە هەمووشیان نزیکتر بۆ ئیمە «بابی» یە، شەخی و بەهایییە، ئەوێش لەبیر نەچوو بووه وه بلیم وشە ی «paradis» ی ئیمەش، رەچەلەکی وشە یەکی فارسییە کە «پارادایز»^(۶) کە بەمانای «باخچه» دیت.

بۆ عەللامە نییە بەروالە تییه کەم ماتیباس وێب دەستخۆشی لیکردم، بە ئافە رینەکانیشی هانی دام، ئەمەم بەهەل زانی کە پێشنیاری ئەوێ بۆ بەکەم کە شێوه یەکی ریکویتیکی بەشداریی لە رۆژنامە کەسێ بەکەم، هەستم کرد کە مێ شلەژا و توورەش بوو:

- زۆرباشه، دەتوانم وەکو تاقیکردنەوه وەرت گرم، ئەگەر پەیمانێ ئەوێم بەدەیتی کە ئیتر واز لەو خووه دەهینی و ئیتر دەقە کانت هەندە بەوشە ی قەبە و غەریب نارازینیتەوه!

لەسەر رووم نەدەکرا حەپەسان و گومان نەخۆیندریتەوه، وێب مافی تەواوی خۆی هەبوو:

- ئەم گازیته، توانای دارایی ئەوتۆی نییە کە خەرجی پەسپۆرک بەدات بۆ ئەوێ لەمە ر ولاتی فارسه وه شت بنوسیت. بەلام ئەگەر بەوه رازی بیت کە هەر چ هەوالیک لە ولاتانی بیانییەوه بیت، بتوانی هەوالی ناوچە دوورەکان بەخەیتە ژێر دەستی هاوولاتیانەوه، ئەوه کارپکت لە رۆژنامە دەدەینی. ئەگەر بیت و بابەتە کە قوولایییە کەسێ ون دەکات، بەلام لە بواری پانتایی گروە کە دەباتەوه.

(۶) زمانی عەرەبیش کردی بە «فردوس» یا «فرا دیس». (وەرگێتی).

هەردووک دەستمان بەبەزە کردووە؛ پێش ئەوەی دەست بەقسە بکاتەو، سیگارێکی ناشتی بۆ داگیرساندم:

- تاکو دوینیش، بیانیی بۆ ئێمە وجودی نەبوو، رۆژھەلات بەئاستەم دەگەشتە کامپ کۆد. لە پڕۆژەدا، بەئەنجامی ئەوەی کە سەدەیهک ئاوا دەبێ و یەکێکی دیکە سەرھەلەدا، شارە ھێمنە کەمان پڕ لە ھەشاماتی دۆنیا بوو. دەبێ ئەوەش بوتریت کە ئەم گەشتوگۆتووەمان دەگەریتەو بۆ سالی ۱۸۹۹، کەمیک پێش شەری ئیسپانۆ - ئەمەریکا، کە نەک تەنھا لەشکرە کافمان گەشتنە کوبا و پۆرتۆریکا، بە لکو گەشتە فیلیپینیش. ھەرگیز لەو ھەو دەستە پێش، دەسەلاتی ولاتە یە کگرتووەکانی ئەمەریکا ھەندە دوور پری نەکردبوو. سەرکەوتنمان بەسەر پیرە ئیمپراتۆرە کە ئیسپانیا، تەنھا دووھەزار و چوارسەد قوربانی گەرەک بوو، بەلام لە ئاناپۆلی، کە بارەگای ئەکادیمی دەریابو، ھەر تەرمیک بەھاتبایەو، تەرمی خزمیک، ھاوڕێیەک، یا دەزگیرانیک بوو؛ لەناو ھاوولاتییە ھەرە موخافیزەکانیشدا، ماکیئلی سەرۆکیان بەسەرچلێکی ترسناک دەدایە قەلەم.

ئەمە بۆچوونی وێب نەبوو، بەلام دەبواوە بەتەنگی خۆفی خۆتەنەرەکانییەو بیت. بۆ ئەوەی ئەو کابرایە شیلگیرە کە خاوەن خێزان و عەبوسیش بوو، بەباشی بۆچوونی خۆم بۆ روون کاتەو، ھەلسایە سەرپ، مرخەبەکی کرد، دەمچاوی گرژ داھات، پەنجەکانی تیکھەلکیشی یەکتری کردن کە ھەر بەچرئوکی درندەبەک دەچوون.

- دۆنیای درندە بەھەنگاوی ھەراش خەریکە لە ئەناپۆلی نزیک دەبیتەو، تۆش، بنیامین لوساژ، تۆ دەبێ دلنیایی ھاوولاتیان بەدیتەو.

لێپرسراویبەکی قورسەم لە پێش بوو؛ بەبێ دەلیل. سەرچاوەی زانیاریبەکانم، ئەو بابەتە بوو کە ھاوکارەکانم لە شارانی وەکو پاریس و لەندەن بلایوان دەکردو، ھەر ھەھا ئەو بابەتەکانی کە لە نیویۆرک و واشتۆن و بالتیمۆر بلادەبوونەو. ھەرچیەکم لە بارە شەری بۆرە و دەنوووسی، یا لەسەر مەلانیبەکانی سالانی ۱۹۰۴-۱۹۰۵ ھو کە لەنیوان

قەیسەر و میقادۆ روویان دا، یا ئەوھتا باسی کیشە و گەشتەکانی رووسیا بوون، تەنھا دێرێکیشی شایانی ئەو نەبوون کە لە گۆقارە دەوریبەکان (۷) دا دەریچن.

کاری رۆژنامەوانیی من تەنھا لە بارە فارسیەو دەکری باس بکریت. شانازی بەخۆمەو دەکەم کە گازیت یەکەم رۆژنامە بوو کە پێشبینیی ئەو تەقینەوھەیی کرد، کە ھەوالەکان لە دوا مانگی سالی ۱۹۰۶ دا بەتیرۆتەسەلی لەسەر رووپەری ھەموو رۆژنامەکانی دۆنیادا بلاوکرانەو. بۆ یەکەمین جاریش، رەنگە بۆ دوا جاریش بوویت کە ئامازەوی بۆ بابەتەکانی (Annapolis Gazette and Herald) کرابیت و زۆرجاریش دەقاو دەق ھەرەکو خۆی، لەسەر رووپەری نزیکی شەست رۆژنامەیی باشوور و کەنارەکانی رۆژھەلات دووبارە دەکرانەو.

بۆ ئەمەش دەبێ چ شارەکە خۆم، چ رۆژنامەکە منەتم ھەلگرن. منیش دەبێ منەتی شیرین ھەلگرم. لە ھەققەتدا، بەھۆی ئەو ھەو نەک بەھۆی ئەزموونە کەمەیی خۆمەو بوو کە بتوانم لەمەر ولاتی فارسیەو ئەو بابەتە بنووسم؛ لە گەورەیی و فراوانیی رووداوەکان تیبگەم و مەزەنەیی روودانیان بکەم.

حەوت سال دەبیت کە ھیچ نامەیکەم لە شازادە کەمەو پێ نەگەشتووە. ئەو نەدەبوو لە بارە کەشکۆلە کەو وەلامم بۆ بەری خات؟ راستە ھەوالی بۆ ناردم، ھەرچەندە زۆر کەم بوو، بەلام ورد و تەنھا ھەر حیرمانیشی دامی؛ ئیتر چاوەروانی نامەیی دیکەم لێ نەدەکرد. ئەمەش مانای ئەو نەبوو کە ھیوام نەمایت. ھەر کاتیک پۆستەچی بەھاتبایە، ئەم ھیواوە ختووەکی دەدام، سەیری خەتی سەر زەرفە کەم دەکرد و سەیری پوولە کەم دەکرد و بزاتم بەخەتی عارەبی ژمارەیی پێنجی لەسەر نەنووسرایت کە ھەر لە شتووی دل دەکات. لەو شکستییە رۆژانەییەم سلیم نەدەکردو، ھەر بەسلایۆیکم دەچواند کە لە بالای خەونەکانم بکرین.

(۷) لێرە مەبەست لەو گۆقارانە بە کە لە سالی جارێک یا دوو جار لە سالی کدا (دەردچیت و بەسەرھات و رووداو مێژووییەکانی تیا تۆمار دەکریت. (وەرگێت).

دهبج ئه وهش بلنيم كه له و سهرده مه دا، مالى باوكم به ره و شارى بالتيمور گواستبو و يانه وه و باوكم دوو برابى له خوئى بچووكترى هه بوو خه ربكى كرده وهى بانتيك بوون. ئه وهى په يوه نديشى به منه وه هه بوو، ئه وه م به باش زانى كه له هه مان مال، من و چيشتالينه ئى كه به ته مه نا چوو بوو، تارا دهيه ك كه ريش بوو، بمينمه وه له و شاره ي كه زۆره ي هاو پيائى لى نه ما بوو. گومانيش له وه ناكه م كه ته نهايييه كه م كه فوكوليه يه كى تاييه تى به خشيبوو پيته چاوه وروانييه كه م.

رۆژتيكان، نامه يه كى شيرين گه يشت. ته نها وشه يه كيشى له باره ي كه شكۆله وه نه نووسيبوو، هيچ شتيكى شه خسى له دوو توپى ئه م نامه دريژه دا نه بوو، ته نها ئه وه نه بى كه به «هاورپى نازيزى دوورم» ده ستى به نامه كه ي كردبوو. ئه وهى تر، گشت ئه و رووداوانه بوون كه رۆژ به رۆژ له ده وروبه رى ئه و روويان دا بوو. په يوه ندييه كه زۆر چروپو بوو، گشت رووداوه كان زۆر به وردى باس كرابوون؛ چه نده بۆ به كيكى وه كو من ره نگه رووكه ش ديار بوو پيائى، به لام هيچيان بى كه لك نه بوون. من عاشقى زيره كييه كه ي بووم و هه ستيشم به خو بيايي بوون ده كرد كاتى ده مبيني له نيو گشت ئه و پيائوانه ي ده وروبه رى، منى هه لباژاردوه بۆ ئه وهى به ره مه ي بير كردنه وه كه ي خويم پيشكه ش كات.

ئيتتر له مه به دووه به رپتمى نامه كانى ئه و ده ژيام، هه ر مانگه و نامه يه ك، گيرانه وه يه كى زۆر زيندوو، ته نها ئه گه ر بيت و شيرين داواى ئه وهى لى بگردمايه كه ببانپارتيم و بلاويان نه كه مه وه، ئه گينا هه ره كه كو خوئى بلاوم ده كردنه وه. هه چه نده روخسه تى ئه وه شى دامى به بى په شيمانى هه موويان بدرينم. ئه مه م به بى قين ده كرد، پاش ئه وهى ته رجه مه م ده كرد و به بى جووته كه وانى بچووك و خه تى لار، برگه ي ته واوم هه ره كه كو خوئى نه قل ده كرد، پاشان ده يانم دراند.

هه رچه نده شيوازه كه ي من و ئه و له ته رحر كردن و پيشكه شكردن زۆر جياواز بوون. بۆ نمونه شازاده هه رگيز بيري له وه نه ده كرد وه به م ستيله بنووسى:

«شۆرشى فارسى كاتيك ده ستى پيكره كه وه زيرتكي به لجيكي ئه و بيره ويرانكه ره ي به خه يالا هات كه به رگى مه لايان بكاته به ر.»

هه رچه نده زۆر ريش له راستييه وه دوور نه بوو. به لام بۆ شيرين، سه ره تاكانى شۆرش له و كاته وهى ده ست پيده كات كاتيك شا، له سالى ۱۹۰۰ بۆ چاره سه ر رووى كرده كوئنتريكسيثيل^(۸). شا پتويستى به پاره هه بوو، خه زى ده كرد له گه ل داموده سته كه ي پروات. هه ره كه كو جار ان خه زينه ي ده ولت به تال و خه تاله، شا داواى قه رزى له قه يسه ر كرد و ئه و ريش بيست و دوو مليون و نيو رۆبلى به قه رز بۆ نارد.

زۆر به ده گمه ن ديارى هه نده زه راوى بى. بۆ ئه وهى ده سه لاتی سان پيته ر سبورگ له وه دلتيابيت كه ئه و قه رزه ي هاوسپيه هه ميشه موفليس كه ي باشوور بدرپته وه، ئه و يان داوا كرد كه خوئان گومرگى فارس به رپوه به رن و له و پوه ورده ورده قه رزه كه يان وه رگر نه وه. ئه مه ش خه فتاوپيئنج سالى خاياند! هه ستيان به چه وري ئه م ئيمتيازه ده كرد و سلبان له ده سه لاتی ئه و رووپاييه كان ده كرد وه كه به م ده ست تيكه لكردنه نيو بازرگانى ولاتی فارسه سه غلته دهن، قه يسه ر ئه وهى به گونجاو زانى كه كاروبارى گومرگ بداته ده ست ره عيبه ته كه ي خو به وه و بۆ به ئه وهى به باش زانى كه ليۆپۆلدى دوو، له جياتى خوئى، راسته وخۆ به رپوه ي به رپت و هه ر به ناوى قه يسه ر خو شپيه وه. ئا به م شيويه كار به ده سته به لجيكييه كان كه خوئان له بيست كه سيك ده دا تا ده هاتيش له نيو داموده زگاي شا ده ستيان ده رپويشت و له هه مووشيان به ناوبانگتر، مسيو نوس ناويك بوو، توانى تا ئاستيكي زۆر به رز، به قه د و بالاي ده سه لاتا هه لگرتى. هه ر پيش شۆرش، ببوه ئه ندامى موسته شارى بالاي شاهه نشا و وه زيرى پۆست و ته له گراف و ئه مبيني خه زينه ي ده ولت و سه ره وكي به شى پاسه پۆرت و به رپوه به رى گشتيى گومرگيش. له مانه ش زياتر، خوئى به دووباره دامه زرانده وه و رپيخه ستنى سيسته مى باج خه ربك كردبوو، هه ر ئه و ريش باجتيكى نوپى دامه زرانده بوو: هه ر بارگيرتيك بار بكاربايه ده بوايه باج له خاوه نه كه ي بسينريت.

(۸) گونديكه ده كه وپته ناوچه ي فۆژه وه، له فه رهنسا. (وه رگير).

بج سووده نه گهر نه وه بلین که بهمه مسیو نوس بوو بهجیتی قینی ههر هموو خه لکه که و بیوو په مزی زالبوونی دهسه لاتی بیتگانه له ولات. جارنا جاریکیش، دهن گیتک بهرز ده بووه و داوای دهر کردنی ده کرد، سهره رای نه وهی پیده چوو نه نجه تی ته وای خزی هه بوو بیت: مسیو نوس نه سومعهی دهسپاکی نه سیفه تی کارامه یهیش له کاروباریا نه بوو. به لام له شوین خوی مایه وه، چونکه قه یسه ر پالپشتی ده کرد، یا له لایه ن که ماریای کونه پرسته وه که هه میشه به ده وری قه یسه ر ده خولا یه وه و نامنجه سیاسییه کانی خوشی به ده نگی بهرز له رۆژنامه حوکمه تییه کانی سان پیته رسبورگ بلاوده کرده وه: ولاتی فارس و که نداوی فارسی، به بی به شداریکردنی که س ده بی بخریته ژیر چاودیری خومانه وه.

هه لوتستی مسیو نوس پیده چوو زور پته و بیت؛ تا نه و کاته ی نه و که سه ی که ده پپاراست شوینه که ی خوی له ق بوو، مسیو نوس به و شتوبه به ش مایه وه. نه مه ش هه نده به خیرایی رووی دا، هیچ که س له وانه ی که خه و نیان به ولاتی فارسیشه وه ده بینی بروایان نه ده کرد. نه مه ش به دوو قوناغ رووی دا. قوناغی یه که م، یه که م جه ننگ له گه ل یابان هه لگی رسا، هه موو دونیا به سه رسورماوی سه یری نه م جه نگیان ده کرد، به شکستی قه یسه ر کوتایی هات و پاپوره جه نگییه کانیسی هه موو تیکشکان. پاشان رووسه کان توورپه بوون و هه ستیان به ئیهانه کرد، نه وه شیان به هه له ی سه ر کرده بالا کانیان ده زانی و تومه تی نه وه بیان لی کرا که توانای به رتوبه بردنی ولاتیان نییه: یاخیبوونی ده ریا وانه کانی پوتیماکین، پاپه رینی کرۆنستاد، پاپه رینه که ی سیباستویول، رووداوه کانی مۆسکو. له سه ر ورده کارییه کان له مه زیاتر له سه ری نارۆم، که س نییه له بیری بجیتته وه؛ به لکو ده مه وی پی له سه ر نه وه داگرم که گشت نه مانه چهندی کاریگه رییان به سه ر ولاتی فارسه وه هه بوو؛ به تاییه ت تا کو بانه مه ری ۱۹۰۶ له و کاته ی که نیکۆلای دوو ناچار بوو داوای کۆبوونه وهی په رله مان بکات، واته دو ما.

چونکه له نیو نه م نه مۆسفیته دا، لاوه کیتترین رووداو روو ده دات. له مالی کاربه دهسپاکی بالای به لجیکی ئاهه نگیکی تاییه ت بو سه ماکردن ساز

ده کری، جا ههر که سه ده بی خوی بگۆری، مسیو نوس نه وه ی به بیرا دیت که جوبه و عه مامه ی مه لایان بکاته بهر. ئیتر ئاهه نکه و تریقه و پیکه نین و چه پله رپیزان ده ست پیده کات؛ له ده وری وه زیر گرت ده بنه وه و پیروزیاییان لی ده کرد و بو ره سم گرتن له گه لی راده وه ستان. داوای چهنده رۆژیک، وینه که سه دان نوسخه ی لی ده گیریتته وه و به بازاره کانی تارانا په خوشیلاو ده کریته وه.

شیرین نوسخه یه کی ئەو وێنه یه ی بۆ ناردم. هەر وا لامه، هەندێ جار دەری دەهینم و چاوتیکی نوسته لژیانه و عهنتیکه ی پیا دهخشیتم. مسیۆ نۆس دهبین له سههر فهرشیک له نیو درهخته کانی باخچه که دانیشتوو، سی چل کهس دهبن، به ژن و پیاوهوه به جلوه رگی تورکان و یابانی و نه مساوی و له ناوه راستیشدا، مسیۆ نۆس هه نده به جوانی خۆی گۆریوه، ریشیک سی و سمیلشی ماشویرنجیی، هەر دهقاو دهق به خواناسیکه گه وره ی دهچوین، دانیشتوو. تهعلیقی شیرینیش له پشتی وێنه که دایه: «بۆ چه ندين تاوان دهستیان لێ نه دا، به ته نه ا گونا هیک به سزای خۆی گه یشت.»

مسیۆ نۆس ئەم خۆ گۆرینه ی بۆ ئەوه نه بوو گالته به ئایین بکات. ته نه ا ده کرى به و بۆنه یه وه گله یی خه تا باریکى بى ئاگا و بى زه وقى و بى ته حه فوزى لى بکرت. هه له ی ته واوى ئەوه بوو، ببوو نه سپى ته روا ده ی قه یسه ر، له وه تى نه گه یشت که بۆ هه ندى کیش بیت ده بى خۆی فه رامۆش کات.

کۆبوونه وه ی خه لکی توورپه له ده ورى وێنه که و چه ند رووداویک له ملاو ئەولا و ئیتر بازار داخرا. سه ره تا داواى ئەوه ده کرى که نۆس ده رکرى و پاشان داواى حه لکردنى هه موو حکومه ت کرا. به یانان بلاو کرایه وه و داواى ئەوه کرا په ره له مانیک هه روو کو ئەوه ی رووسیا دامه زرىت. سه له هاى سه له، کۆمه له ی نه ینى له ناو کۆمه لگا چالاکی خۆی ده نوینى، جه ماله دینیان ده کرده مه رج ع، هه ندی جاریش ناوى میرزا په زاشیان ده هینا بارو دۆخیکى تاییه ت کردییه په مزى خه بات دژ به نى زامى مو تله قى شا.

کۆزاکه کان گه ره که کانی مه رکه زى شاربان ته وق کرد. چه ند پرو پا گه نده یه ک له لایه ن ده سه لا ته وه بلاو کرایه وه، بانگه شه ی ئەوه ی ده کرا که داپلۆسینیکی نمونه یی دژ به وان ه ی که نا ره زا یی ده رده برن پراکتیک کریت و به زه برى هیزیش جه ندرمه دوکان و بازار بکه نه وه. له شکر گشتیان

به غاره ت ده بات و هه ره شه یه ک بوو زه نده قى بازارگان و دوکانداره کانی به یه کجاره کی ده برد.

بۆیه هەر ۱۹ ی گه لاویژی ۱۹۰۶، وه فدیکى بازارگانه کان و مه سه ره فییه کانی بازار چوونه لای به رتیه به رایه تی کاروبارى به ریتانیا بۆ مه سه له یه کی زۆر فه ورى: ئەگه ر هات و ژبانى یه کىک له مه ترسى دا بیت، په نا به رتیه به ر م فه وه زیه که تان، ئایا ژبانى ده پارێزن؟ وه لام به «به لى» درایه وه. میوانه کان به سوپاسیکى زۆره وه و به رتیز و حورمه ته وه کشانه وه.

هەر بۆ هه مان ئیواره، فازیلی هاو رپم و چه ند که سیکى دیکه چوونه م فه وه زیه ته که و به گه رمو گورپیه وه پیتشوازیان لیکردن. سه ره را ی ئەوه ی ته مه نى به ئاسته م خۆی له سی ده دا، میراته ه لگری باوکی بوو که یه کى بوو له هه ره ده له مه نده کانی شار. هه ره ها رۆشنبیرییه زۆره که شی به رزی ده کرده وه ئاستیکى ماقوول و کاریگه ریشى به سه ر هاو کاره کانییه وه زۆر بوو. بۆ یه کى وه کو ئەو، بالیۆزه کانی به ریتانیا، نه ده کرا که ژوو رتیکى زۆر نایابى پیتشکه ش نه که ن که شایانى که سیکى و ابیت، به لام، ئەم پیتشکه شکردنه ی ر هت کرده وه و ئەنجه تی ئەوه ی هینا یه وه که جه و گه رمه و ئاره زووى خۆی بۆ به یان کردن که حه ز ده کات له باخچه گه وره که ی بالیۆزخانه که بخه ویت. وه کو ده یان وتیش، بۆ ئەم مه به سه ت، خیته تیک و فه رشیکى بچووک و چه ند کتیبیکى له گه ل خۆی بردبوو. به لیتو گه زتن و برۆ گرژییه وه، کاربه ده ستانى بالیۆزخانه که سه رنجى شتومه کیان ده دا.

بۆ رۆژى ئاینده، سی بازارگانی دیکه، هەر به هه مان شتیه داواى مافی په نا هه ندى تیان کرد، داواى سى رۆژ، واته ۲۳ ی گه لاویژ، بۆ هه مان مه به سه ت هه شه ت سه د و شه سه ت که س هاتن. له ماوه ی ۲۶ مانگ ژماره ی په نا هه نده کان گه یشته پینج هه زار که س. (۱) ی خه رمانان ئەو ژماره یه گه یشته دو انزه هه زار.

دیه نیکى غه رب بوو که گشت ئەو فارسانه ببینی له باخچه یه کی ئینگلیزبیدا گرت ببه وه. هەر کۆمه له ی و به پتیه پیتشه کانیان، خیته ته کانیان له ته نیشته یه ک هه لدا بوو. هەر خیرا کاروباره کان ته نزم

کرا، له وودیو ژووری پاسه وانه کان، چیشتهخانه یه کیان دامه زرانده، مه نجه لیکي گه ورهش به نیو «هویه» کانداه خولایه وه، هه ژه مییک سی سه عاتی ده خایاند.

زور ریکوییک، بی قه و بوله، خو دالده ده دین و وه کو فارسه کان ده بیان وت «باست» وه ده گرین، واته له په نای مه زاریکی دیار بکراو، به رگریه کی زور ناشتیانه ده که یین. له ناوچه ی تاران چه ندین مه زار هه بوون: مه رقه دی شاهه بدولعه زیم، ته ویله ی شاهه نشا و بچو و کترین باستیش، ته و شوینه بوو که ده که وته مهیدانی توپخانه وه، توپی پاچکه داری لی بوو: ئیتر هه ر که سیک خوی دالده داته کن ته و توپانه و خوی پپیان وه گیر بکردبایه، ئیتر هیچ جه ندرمه یه ک مافی ته وه ی نه بوو توخنی که ویت. به لام نمونه که ی جه ماله دین، ته وه ی بۆ خه لکی ناشکرا کرد که ده ولته تم جوره نار ه زاییه تا سه ر قبول ناکات. تاقه شوین که بۆ ته و خه لکه بیته «حه سانه»، ته وه بالیوزخانه ی ولاتانی بیگانه بوو.

به نه رگیله و خه ونی زوره وه هه ر په ناهه نده یه ک په نای ده برده لای ئینگلیزه کان. له ختوه تیکیشه وه بۆ ختوه تیک جیاوازی ئاسمان و ریسمان هه بوو. له ده وری فازیله، به کتی له نوخبه ی نوپخاوزه کان بوو، ته نها هه ر چه ند که سیک ده بوون، به لام سه دان که س، پیره میرد و لاو، ده ستیان به دامه زرانندی ته نجوومه ن ده کرد، کومه له که ی تا راده یه ک نهیته بوون. هه میسه قسه و باسیان ده هاته وه سه ر یابان و رووسیا و به تایبه تیش باسی فه رهنسیان ده کرد، چونکه زمانه که یان ده زانی و به ریکوییکیش کتیب و رۆژنامه ی فه رهنسیان ده خوتنده وه؛ فه رهنسای سان سیمون و رۆبیسپار و روسو و والدیک روسو. فازیله زور به کارامه یی، ته و تیکستانه ی به قه یچی لی ده کرده وه که له مه ر یاساوه ده دوا. به تایبه ت باسی جیا کرده وه ی کلئسا و ده ولته ی ده کرد که سالته له وه و پیتش له پاريس په یه وه ی کرابوو و ته رجه مه ی ده کرد و به سه ر هاو رپیانیدا ده یبه خشییه وه و گفتوگوی گه رمیان له و رووه وه ده کرد. به لام به دهنگی نزم، چونکه هه ر له ته نیشته ی ته وانیش مه لاکان کۆبوونه وه ی خۆبانیان چی ده کرد.

مه لاکان، ببوونه دوو به ش. به شیکیان هه ر چ شتیک له ته وروپاوه

به اتبایه ره تیان ده کرده وه، ته نانه ت فیکره ی دیوکراسی و په رله مان و نوپخاوی. ده بیان وت: «بۆچی پپویستیمان به ده ستور ده بی، ته ی باشه ئیمه قورعانی خۆمانان نییه؟» بۆ ته مه ش نوپخاوزه کان وه لامیان ته وه بوو، ده بیان وت، قورعان بواری به مرۆف داوه که خوی حوکمرانی خوی بکات، ته ی ته وه نییه ده لیت: «و آمرهم شوری بینهم»^(۹) زور بلیمه تانه، باسی ته وه شیان ده کرد ته گه ر به اتبایه له کاتی کۆچی دوایی پینغه مبه ر، ده ستوریکمان هه بوایه که یارمه تی بدابایانه که دامه زراوه هه مه چه شنه کانی ده ولته ی نوپی پی ریک بخه ن، ته وه قه د تووشی ته و هه موو کوشتاره خوتناوییه نه ده هاتن که به لاردنی ئیمام عه لی کۆتایی هات.

جگه له ده مه ته قبی عه قائییدی، زوره ی مه لاکان له گه ل ته وه بوون و ده بیان وت بوونی ده ستور به لایه ن که م کۆتایی به ده سه لاتی موته له قی شا ده هیته ی. مه لاکان، به سه دانیان له وئ بوون و باستیان ده گرت، دلشیان به وه ده کرایه وه کاتیک ته م جیگورکیته یان به کۆچی پینغه مبه ر ده چواند کاتیک له مه ککه وه به ره و مه دینه کۆچی کرد و هه ره ها تازاری مبلله تیشیان به تازاری حوسه یین، کوری ئیمام عه لی ده چواند که هه ر به تازاره که ی مه سیحی ده کرد. له باخچه ی بالیوزخانه که دا، شیوه نکه ره تایبه تیه کان و «روزی خوان» یان بانگ کردبوو که باسی تازاری حوسه یینیان به لالانه وه بۆ گوگران ده گپرایه وه. ده گریان و له خویانیان ده دا، به کول بۆ حوسین ده گریان، بۆ خو و بۆ ولاتی فارس ده گریان، بۆ ته و ولاته ده گریان که له ناو جیهانیکي دژواردا رپگای لی ون بووه، سه ده دوای سه ده ش به ره و ئینحیتاتیکي بی سه روبنیش غلور ده کرتته وه.

له م خوییشاندا نه هاو رپیه کانی فازیله خویان دووره په رتیز راده گرت، جه ماله دین پیتی و تبوون خوتان له «روزی خوان» بیارتین. ته نها به غم و جه خاره وه گوپیان لی ده گرتن.

یه کتی له بیر کرده وه کانی شیرین زور سه رنجی راکیشام که له یه کتی له

(۹) له ده قه ئه سلویه که ته رجه مه ی فه رهنسی کراوه، ئیمه گه رابنه وه سه ر ده قه ئه سلویه که، واته قورعان. (وه رگپر).

ئەمە بەختىك بوو بەنيسبەت منەو، ئەشك بەسەر رۆژھەلاتدا بگرم، ساتىكى پر لە جۆشوخروش و حيماس و گومان بوو. ئايا لە مېشكى نووستوويدا چ فېكرەيەكى رووناك يا ترسناك دەيتوانى چەكەرە بكات؟ كاتى لە خەو ھەلدەستى دەبى چ بكات؟ ئايا كوئرانە، بەسەر ئەو كەسانەدا دەروات كە رايان ھەشاندوو؟ نامەى خوئىنەرانم بەدەست دەگەشت بەدلئىكى پاراۋە پرسىباريان لى دەكردم و دەيان ويست وەكو فالئىچى ۋەلاميان بدەمەو. لە ئاسيا دەترسان، خۆ ھېشتا شوڭشى بۆكسىرەكانى پەكىنى ۱۹۰۰ يان لەبىر نەچووبوۋە، چۆن دىپلوماتە بېگانەكانيان بەبارمتە گرت و بەرامبەر بەپېرە شاژنەكەش، كچە سامناكەكى ئاسمان، بەعساتەكە تووشى چ زەحمەتئىيەك ھات. ئايا ۋىلاتى فارس جىاوازە؟ بەقەناعەتەو ۋەلام دەدايەو و دەم وت: «بەلى»، پروام بەو دىموكراتىيە ساوايە ھەبوو. بەواقىع دەستورئىك دامەزرا و ھەروھە مىساقئىكەش كە مافى ھاۋولائىيانى دەپاراست و، تەسدىق كرا. رۆژ نەبوو يانە، رۆژنامەى نوئى دانەمەزرى، لە چەند مانگىكدا، نەوہت رۆژنامە و گوڭقار ھاتنە كايەو. ناوہكانيان، يا شارستانى، يا يەكسانى، يا ئازادى، يا ناوى رەقى ۋەكو «بووقى سوور» بوو. ھەمىشەش، چ لە رۆژنامەكانى بەرىتانى چ لە رۆژنامەكانى موعارەزەى رووسىادا باس دەكران، ۋەكو رەيش، لىبىرال و سقرئىمەنى مىر، نزيكى سۆسىال دىموكراتەكان بوو. رۆژنامەيەكى قوشمەچىش لە تاران دامەزرا و ھەر لە ژمارەى يەكەمىيەو، سەرگەوتنىكى سەبرى بەدەست ھېنا، نىگارەكانى ئامازەيان بۆ دامودەستە بى شەرمەكان و پىاوانى قەيسەرى ئەلقە لە گوئى دەكرد، بەشېوہەكى زۆرىش پەنجەى بۆ زاھىدە درۆزنەكان پادەكىشا.

شىرىن بەدلخۆشئىيەو بۆى نووسىبووم: «ھەينى رابردوو، چەند مەلايەكى گەنج لەناو بازار وىستىيان كۆيونەو چى بگەن و دەستوربان بەبىدە دەدايە قەلەم و دەيان ويست خەلئى بەو ھان بدەن كە بەرەو بەھارستان بگەونە رى كە بارەگاي پەرلەمانى لى بوو. بى ئەنجام. زۆر

نامەكانىدا نووسىبووى: «ۋىلاتى فارس نەساغە. جەند پزىشكىتەكىش بەدەورى نەخۆشەكەو، ھەندىكىيان نوئىخواز و ھەندىكى تىرشىيان تەقلىدبىن، ھەر كەسەو چارەسەرئىك پىشنىبار دەكات، داھاتووش ھى ئەو كەسەيە كە ھەتوان دەدۆزىتەو. ئەگەر شوڭش سەرفراز بىت، مەلاكان دەبى بىنە دىموكرات و ئەگەر بىش شكست بەھىتى، ئەو دىموكراتەكان دەبى بىنە مەلا.»

ئىستا ھەموو لە ھەمان سەنگەردان، لە ھەمان باخچەدان. ۷ى خەرمانان، لە باخچەى بالئۆزخانەكە شانزە ھەزار باستى لى بوو، خىابانەكان چۆل بووبون، چەند بازىرگانىكى دەست رۆبىشتووش «ۋىلاتيان جىھىشت». شا لەو زياتر ناتوانى تەھمەول بكات، دەبى دەسبەردار بىت. ۱۵ى خەرمانان، ھېشتا مانگىك بەسەر باست تىنە پەرىبوو، شا ئەو ھى راگەياند كە لە تاران ھەلئىژاردنى راستەو خۆ ساز دەكرىت، لە ناوچەكانى دىكەش بەشېوہەكى ناراستەو خۆ، پەرلەمانىكى نىشتىمانى شورا ھەلدەبۆرئىت.

يەكەم پەرلەمان لە مېژووى فارسدا، لە ۷ى خەزەلئوردادامەزرا. يەكەم خىتابى شاھەنشاهى، درايە دەست موعاريزئىكى رىزى يەكەمى، ئەو ھى مىر ملئوكم خان بوو، ئەرمەنىيەكى خەلئى ئىسففەھان و ھاوپرئى جەمالەدىن بوو؛ بە دوا سەفەرىشى بۆ لەندەن، لەلای جەمالەدىن مابوۋەو. پىرەمىترئىكى زۆر كەشخە و ھەبىيەتى بەرىتانىشى ھەبوو. ھەموو ژيانى خەونى بەو ھەو دەبىنى كە رۆژئىكىيان لە پەرلەمان بەپىئە بوەستىت و بۆ نوئىرەئى مىللەتئىش، خىتابى ھوكمرانئىكى دەستورى بخوئىتەو.

ئەو كەسەى بىھوئى لە نزيكەو ئەگاڭادارى ئەو مېژوۋە بىت، ئەو لەناو بەلگەنامەكانا. بەدوئى ناوى مالكۆم خانانابى بگەرئىت. ئىمپروئىش، ھەروەكو زەمانى خەيام، ۋىلاتى فارس، سەرگەردەكانى بەناوى خۆيان ناناسرىنەو، بەلئو بەرۆتبەيان، «ھەتاوى مەملەكەت»، «كۆلەگەى ئايىن»، «سىيەرى سولتان». ئەو پىاۋەى كە شەرفى ئەو ھى بەرگەوت كە دەروازەى سەردەمى دىموكراسى بكاتەو، عىنوانئىكى ھەرە بەبەھايان پى بەخشى: نىزامولمولىك بوو. ئاى ۋىلاتى فارسى رى و نكەر، ھەندە چەق بەستو لەناو خۆى، دواى چەندىن دۆناو دۆن، ھەر خۆى ۋەك خۆبەتى؟

هاوار و چه‌چه‌قیان کرد، بی سوود بو، هاوولاتیان بی موبالات بوون. جار ناجاری یه‌کی پاره‌ستا و گوئی بۆ سه‌ره‌تای خوتبه‌کیان راده‌دیرا و پاشان به‌شان هه‌لته‌کاندنه‌وه جیی ده‌هیشتن. پاشان سڀ پیاوی ئایین هاتن، له هه‌ره گه‌وره‌کانی شار بوون، به‌بج سڀ و دوو، داوایان له و راویژکه‌رانه کرد که کورترین ری بگرن و به‌بی چاو هه‌لبرین، بگه‌رینه‌وه ماله‌کانی خویان. ناتوانم پروا بکه‌م، که سه‌له‌فیه‌ت له ولاتی ئیران مرد.»

ئه‌م رسته‌یه‌ی دوایی ده‌که‌مه جوانترین بابه‌تی رۆژنامه‌که‌مان. هه‌نده خۆم تیکه‌لی حیماسی شازاده کردبوو، ده‌قه‌که‌م بۆنی ئه‌وی وه‌رگرتبوو، بۆنویه‌رامه‌ی که‌سیک که به‌بیروباوه‌ری زۆره‌وه نووسیبیتی، به‌رپوه‌بری گازیته‌که داوای لی کردم که موعته‌دیل بم، به‌لام ته‌گه‌ر بیت و گشت ئه‌و هه‌موو نامانه‌ی که به‌ده‌ستم ده‌گه‌یشت بکه‌مه پیتوه، ئه‌وه ده‌توانم بلیم که خوینه‌ران له‌گه‌ل ئه‌م گه‌رموگورپیه‌ی مندا بوون.

یه‌کی له‌و نامانه‌هی قوتابیه‌که بوو که ناوی هاوارد س. باسکرکیل بوو، له شاری نیوجهرسی قوتابی بوو له دانشگاهی پرینکتون. هه‌نده نه‌بوو دیپلومی له‌مه‌ر (Bachelor of art) وه‌رگرتبوو، هه‌زی ده‌کرد بجیته ولاتی فارس به‌چاوی خۆی له‌نزیکه‌وه رووداوه‌کان ببینی. له‌نامه‌که‌ی، سیغه‌یه‌کی وای تیا‌بوو که تووشی سه‌دمه‌ی کردم، نووسیبوو: «قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هه‌یه، له سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه، ته‌گه‌ر رۆژه‌لآت توانای ئه‌وه‌ی نه‌بی له‌خه‌و هه‌لسی، ئه‌وه رۆژتاوا خه‌وی له‌چاو ده‌توری.» له‌وه‌لامدا، هانی ئه‌وه‌م دا بچج و ئه‌و سه‌فه‌ره بکات، به‌لینی ئه‌وه‌شم دایی که کاتیک که بریاری ئه‌و سه‌فه‌ره ده‌دات، ناوی چهند براده‌ریکی ده‌ده‌می که ده‌توانم پیشوازی لی بکه‌ن.

دوای چهند هه‌فته‌یه‌که، بۆ ئه‌وه‌ی باسکرکیل ئه‌وه‌م پج رابگه‌یه‌نی که ده‌چیته ته‌وریز، تاکو ئاناپۆلی هات و ئه‌وه‌ی پج و تم که ده‌یه‌وی له‌و قوتابخانه‌یه‌ی که له‌لایه‌ن به‌عسه‌ی پریسبیتیره‌کانی ئه‌مه‌ریکیه‌وه (١٠)

(١٠) مه‌زه‌بیک ئایینی مه‌سیحیه‌ که به‌کلێسای ریفۆرم ده‌ژمێردیت و سه‌ر به‌کالفانه. (وه‌رگێر).

کراپوه‌وه (Memorial Boy's School) مامۆستایی بکات، واته‌ ده‌ری ئینگلیزی و زانیاری به‌لاوانی فارس بلیته‌وه. ئاماده‌ی رۆیشتن بوو، داوای ئامۆژگاری لی کردم و پیتی و تم ئایا هیج کاریکم له‌وی نییه. هه‌ر خیرا پیرۆزیا بیه‌م لی کرد و به‌بی ئه‌وه‌ی زۆریش بیری لی بکه‌مه‌وه و پیتیم وت هه‌رکه بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره ئاماده‌بوو، بیت و سه‌رم لیدات.

بیرم له‌وه نه‌کرده‌وه هه‌روا به‌خیرایی سه‌فه‌ر بکه‌م. مه‌سه‌له‌که ته‌نها هه‌ر ئاره‌زوو نه‌بوو، به‌لکو هیشتا هه‌ر دوولتی ئه‌و تاوانباریه‌ی درۆزانه‌یه بووم که تا ئه‌و کات بارستایی خۆی له‌سه‌ر ئه‌ستۆم ما‌بوو. ئه‌ی به‌وه تاوانبار نه‌کرا‌بووم که به‌شداریی کوشتنی شام کردوو؟ سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو گۆرانکارییه‌ی خیرایانه‌ی که به‌سه‌ر تاران هات، له‌وه ده‌ترسام که شایه‌تیکه‌ی تۆز له‌سه‌ر نشتوو، بیوژیته‌وه و هه‌ر له‌سه‌ر سنوور بگه‌یریم و ما‌وه‌ی ئه‌وه‌شم نه‌ده‌نی که په‌یوه‌ندی به‌بالبۆزخانه، یا له‌گه‌ل چهند ها‌ورپیه‌که‌م بکه‌م.

سه‌فه‌ره‌که‌ی باسکرکیل هانی دام که چهند ئیجرائاتیک له‌مه‌ر وه‌زعیی قانونی خۆم راست که‌مه‌وه. به‌لینی ئه‌وه‌م دا‌بوو که ئیتر نامه‌ بۆ شیرین نه‌نووسم. نه‌مه‌ده‌ویست ئیتر نامه‌گۆرینه‌وه‌ی نیوانمان بیوژیته‌وه، بۆیه‌ی و یستم نامه‌یه‌که بۆ فازیل بنووسم و ده‌شمزانی کاریگه‌ریی تا ده‌هات زیادی ده‌کرد. له‌ په‌رله‌مان، له‌و شوینه‌ی که هه‌موو بریاره‌ گرینگه‌کان ده‌دران، گوئیان له‌ هه‌موو که‌س زیاتر راده‌گرت.

وه‌لامه‌که‌یم سڀ مانگ دره‌نگتر پیتگه‌یشت، نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ و گه‌رموگور و کاغه‌زیکه‌ی ره‌سمیشی له‌گه‌لیا ناردبوو، ته‌مغه‌ی وه‌زاره‌تی دادی پتوه بوو، جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش ده‌کرد که له‌ هه‌موو تاوانیک که په‌یوه‌ندی به‌کوشتنی شاهه‌ه‌بیت، پاک بوومه‌ته‌وه؛ که‌واته، ئازادانه‌ ده‌توانم به‌سه‌رتاپای ناوچه‌کانی ولاتی فارسا بیه‌م و بچم.

چاوه‌روانی شتیکی دیکه‌م نه‌کرد و سواری پا‌پۆر بووم و به‌ره‌و ماریسای و له‌ویشه‌وه به‌ره‌و سالۆنیک و ئه‌سته‌مبول و پاشانیش به‌ره‌و تریبیزۆند، پیتش ئه‌وه‌ی به‌سه‌رپشتی بارگه‌ریکیشه‌وه به‌لیوار چپای ئارارته‌وه تا ته‌وریز

هه‌لتەك هه‌لتەك بكەم.

له‌ ڕۆژتێکی گەرمی پووشپەر گەیشتمه جی. تاكو جیگایه‌كم له‌ كاروانسه‌رایه‌ك له‌ گه‌ره‌كی ئه‌رمه‌نییه‌كان ده‌سكه‌وت، هه‌تاو له‌ گوێ سوانه‌كاني ده‌دا. ده‌شمویست به‌زووترین كات چاوم به‌باسكرقیل بكه‌ویت، بۆیه‌ چوومه‌ مائی پرسیتیرییه‌كان و خانویه‌كی نزم به‌لام فه‌راح بوو، تازه‌ بۆیاغیكی سپی كرابوو، چاوی ده‌برد، كه‌وتبووه‌ ناو باغیكی زه‌رده‌لووه‌وه‌. دوو خاچ به‌ئاسته‌م دیاربوون، له‌ سه‌رووی ده‌رگای حه‌وشه‌ چه‌سپ كرابوون، هه‌روه‌ها به‌یداغیكی پر ئه‌ستیره‌ش ده‌شه‌كایه‌وه‌.

باغه‌وانیكی فارس به‌ره‌و پیرم هات و بۆ ئه‌وه‌ی بۆ لای پاستۆره‌كم^(١١) به‌ریت، پیاویكی چوارشانه‌ی پیرم سوور، هه‌یه‌تی ده‌ریاوانانی هه‌بوو و به‌گه‌رمیی ده‌ستی گوشیم و میواندۆستیش دیار بوو. هه‌ر پیتش ئه‌وه‌ی فه‌رمووی دانیشتم لێ كات، داوای لێكردم كه‌ ده‌توانم بۆ ئه‌و ماوه‌یه‌ی كه‌ لێره‌ بمینمه‌وه‌، ژووڕێكم بۆ ته‌رخان بكریت.

- بۆ ئه‌و هاوالاتیبیانه‌ی كه‌ له‌ پێكدا سه‌رمان لێ ده‌ده‌ن، هه‌میشه‌ ژووڕێكمان له‌ به‌رده‌سته‌ و به‌هاتنیشیان گه‌وره‌مان ده‌كه‌ن. تۆش هه‌روه‌كو ئێمه‌ سه‌یر ده‌كریی و منیش هه‌روه‌كو عاده‌تم گرتی وایه‌، هه‌ر له‌ دامه‌زراندنی ئه‌م شوپنه‌وه‌، په‌یره‌وی ئه‌م دابونه‌ریته‌ ده‌كه‌م.

له‌دڵه‌وه‌ داوای لێبووردنم لێ كرد.

- جانتاكانم له‌ كاروانسه‌راكه‌ داناوه‌ و به‌ته‌مام دووسه‌به‌یش، سه‌فه‌ری تاران بكه‌م.

- بینینی ته‌وره‌ی ژووڕێك زیاتر دینی. چۆن ده‌توانی بیسته‌ ئێره‌ و به‌بێ ئه‌وه‌ی قایلی ئه‌وه‌ بیت كه‌ یه‌ك دوو ڕۆژ خۆت له‌ نیو بازاره‌ پیتچاوپیتچه‌كاني ڕۆژه‌لات ون نه‌كه‌یت، له‌ كه‌لاوه‌ و شوپنه‌واره‌كاني مزگه‌وته‌ شینه‌ رانه‌مینیی، له‌ كتیبی هه‌زار و یه‌ك شه‌وه‌ باسی كراوه‌؟ له‌ ڕۆژگاری ئیمه‌رماندا، موسافیران زۆر به‌په‌له‌ن، به‌په‌له‌ن بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ن،

(١١) له‌ مه‌زه‌بی كاسۆلیکی به‌پیاوی ئایینی ده‌وتریت «قه‌شه‌»، یا «كه‌شیش»، به‌لام له‌ مه‌زه‌به‌ ریتفۆرمه‌كان ده‌وتریت، «پاستۆر» به‌مانای شوانیش دیت. (وه‌رگی).

به‌هه‌موو نرخیك ده‌یانه‌وی بگه‌نه‌ جی، به‌لام گه‌یشتمه‌ جی مانای ئه‌وه‌ نییه‌ بگه‌یه‌ته‌ كو‌تایی رێگاكه‌. له‌ هه‌ر قسوناغیك ده‌گه‌ینه‌ شوپنیك، له‌هه‌ر هه‌نگاویك ڕوویه‌كی شاراوه‌ی ئه‌م زه‌مینه‌ كه‌شف ده‌كه‌ین، هه‌ر ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ كه‌ به‌ئاره‌زووی و خۆشه‌ویستی و ڕواوه‌ ته‌ماشای دونیا بكه‌یت.

پێده‌چوو. له‌دڵه‌وه‌ داخی ئه‌وه‌ بخوات كه‌ تووشی موسافیریکی توپه‌هات هاتوو. منیش هه‌ستم به‌ناچاریی كرد، ویستم ئه‌نجه‌تی خۆمی بۆ به‌هینمه‌وه‌.

- راستییه‌كه‌ی، کاریکی زۆر به‌په‌له‌م له‌ تاران هه‌یه‌، به‌ته‌وریتزا هاتم چونكه‌ ده‌مویست هاوڕێیه‌كم هه‌یه‌ بیینم، له‌ لای ئێوه‌ مامۆستایه‌ و ناوی هوارد باسكرفیله‌.

هه‌ر به‌ناوه‌ینانی جه‌وه‌كه‌ قورس بوو. ئیتر نه‌ دڵخۆشی، نه‌گه‌رموگوری، نه‌ ورده‌ گله‌یی باوكانه‌شی نه‌ما، ته‌نها ڕوخساریکی گرژ و هه‌ستیشم ده‌كرد ده‌بیرست هه‌لبێت. دواي پێده‌نگییه‌کی قورس و ده‌ستی كرده‌وه‌ به‌قسه‌:

- ئێوه‌ هاوڕێی هواردن؟

- به‌لێ له‌ چهند حاله‌تێكدا، لێپرسراوی ئه‌وه‌شم كه‌ سه‌فه‌ری به‌ره‌ و لا‌تی فارس بكات.

- له‌ هه‌ق‌قه‌ تدا لێپرسراوییه‌کی قورسه‌!

بێ وچان له‌وه‌ ده‌گه‌رام كه‌ له‌سه‌ر لێوانی بزه‌یه‌ك بخوینمه‌وه‌. هه‌ستم كرد له‌ پێكدا داشكا و پیر هه‌لگه‌را، شانە‌كاني داچه‌كان، له‌نیو ته‌ماشاكردنه‌كانیشی تكا ده‌بیرا.

- ئه‌وه‌ بۆ پانزه‌ ساڵ ده‌چیت كه‌ ئه‌م به‌عسه‌یه‌ به‌رپوه‌ ده‌به‌م، قوتابخانه‌كه‌مان چاكرترین قوتابخانه‌ی ئه‌م شاره‌یه‌، ده‌توانم ئه‌وه‌ش بلیتم كه‌ كاره‌كه‌مان سوودبه‌خشه‌ و مه‌سیحییانه‌شه‌. ئه‌و كه‌سه‌ی له‌گه‌لمانه‌ و به‌شداری چالاکییه‌كانمان ده‌كات. به‌دڵه‌وه‌ چاكه‌ و پیتشكه‌وتنی ئه‌و هه‌اره‌ی گه‌ره‌كه‌، ئه‌گینا، ڕوا بكه‌ كێ هه‌یه‌، ناچاری ئه‌وه‌ بیت كه‌ بپته‌

ئېترە و بەرەورپووی بارودۆخیتیک بیتتەوہ کہ زۆرجار توندوتیژی تیدایە .
هیچ ھۆبەکم نەبوو بۆ ئەوہی گومانی لێ بکەم، بەلام ئەو پیاوہ بەو
ھەموو گەرموگورپییەوہ بەرگری لە خۆی دەکرد، من لەلای خۆمەوہ شەرم دای
دەگرتم. من تەنھا چەند دەقەبەکہ گەبشتووہتە مەکتەبەکہی و بەھیچ
شتتیک خەتابارم نەکردووہ و داوای ھێچیشم لێی نەکردووہ. منیش
بەناچاری سەرم بۆی دەلەقاند و ئەو ھەر بەردەوام بوو:

- کاتییک موبەشیریک بێ موبالاتی خۆی بەرامبەر بەو گشت
لیقەومانەہی کہ تووشی ولاتی فارس ھاتووہ، پیشان دەدات و کاتییکیش
مامۆستایەک دلخۆشی نییە بەگشت ئەو پیتشکەوتنەہی کہ لەم ولاتەدا
پوو دەدەن، نەسیحەتی دەکەم با جانتاکە ی بپیتچیتتەوہ و بگەریتتەوہ ولاتە
یە کگرتووہکانی ئەمەریکا. راستە ھەندێ جار کہ فوکولتی دادەمرکیتتەوہ،
بەتایبەت لای لاوان. شتی لەمە سروشتی تر ھەہیە؟

ئەم پیتشەکیبە کوتایی ھات و بەرپتوہبەرەکہ بیدەنگ بوو و پەنجە
ئەستووہکانی بەدەوری سەبیلە دانەگیرسانەوہکہی دەھینا. پیتدەچوو
بەزەحمەت دان بەسەر وشەکانیا بگرت. وام بەباش زانی کہ پیتگاکەہی بۆ
ئاسان بکەمەوہ. نەبرەبەکی زۆر ھینم بەکارھینا:

- مەبەستت ئەوہبە کہ ھوارد دوای چەند مانگیک ساردبووہوہ و
ئارەزووی بۆ رۆژھەلات تەنھا شتیکی کاتیی بوو؟ وەکو ئەوہی نەقیزەیان
لێ داویت، راجەلەکی.

- نەوہلا ئەمە نییە، باسکرئیل ناگەریتتەوہ! دەمویست باسی ھەندێ
وہزعت بۆ بکەم کہ لەگەڵ ھەندێ مامۆستایان و موبەشیران پوو دەدات.
لەگەڵ ھاوپییەکہی ئیوہ، بەپیتچەوانەوہ، ھەر گەلێ زۆرتەر پارای کردووم.
بەگورتی، ئەو باشترین مامۆستایە کہ تا ئیستا ھەمانبیت، قوتابییەکانی
زۆر بەباشی پیتش دەکەون، دایک و باوکان سویندی بەسەر دەخۆن، ھەرگیز
بەعسەکہمان ھەندە دیاری بۆ نەھاتووہ، بەرخ و کەلەباب و ھەلوو و
ھەمووی لە چاوی باسکرئیلەوہبە. گرفتت سەرەکی ئەو، ئەوہبە وەکو
بیانیبەک ھەلسوکەوت ناکات. خۆ ئەگەر تەنھا مەسەلە ئەوہ بیت کہ دلێ

بەوہ خۆشە کہ وەک خەلکی ئیترە جلوبەرگ بکاتە بەر و پلاو بخوات و
بەلەھجەہی خەلکی ئیترە سلاو لەم و ئەو بکات، من بەمە قایلیم. بەلام
کیشەہی باسکرئیل، تەنھا مەسەلەہی روالەت نییە، خۆی تیکەلەکتیشی
سیاسەت کردووہ، لە پۆلیش بەشانویالی دەستووہا ھەلدەشاخی و ھانی
قوتابییان دەدا کہ رەخنە لە پووس و ئینگلیز و شا و مەلا کۆنەپەرستەکان
بگرن. گومانی ئەوہشی لێ دەکەم، ھەر وہکو لیرە باس دەکری یەکی بیت لە
«رۆلەکانی ئادەم».

مەبەست لە کۆمەلەہی نەیتنییە.

ھەناسەبەکی ھەلکیتشا.

- دویتنی بەیانی، بەرامبەر بەدائیرەکہمان، لەلایەن دوو سەرکردەہی
ئایینی ھەرە بەناوبانگەوہ خۆپیشاندانیک سازکرا، داوای ئەوہیان دەکرد
کہ باسکرئیل دەبێ ولات بەجێ بەیتلێ یا ئەوہتا، بەگورتی و کرمانجی
دەرگای بەعسەکہ داخریت. دوای سێ سەعات، خۆپیشاندانیک دیکە، لە
ھەمان شوێن سازکرا، داوای ئەوہیان دەکرد کہ باسکرئیل بپیتتەوہ. خۆ
ئەوہش دەزانن ئەگەر بیت و مەملانیی و زۆر درێژە بخایەنیت، ئیمە دەبێ
بەناچاری ئیترە بەجێ بەیتلین.

- بروا دەکەم تاکو ئیستا یەک دوو وشەتان بەھوارد وتووہ.

- کورە سەدجار بەھەموو تەرحی. بەگورتی وەلامبێ ئەوہبە کہ
ھەلسانەوہی رۆژھەلات گەلێ لە پەيامی بەعسەکہی ئیمە گرینگترە، ئەگەر
بیت شوێشی دەستووری شکست بیتی، لە ھەموو حالەتیکدا ئیمە دەبێ
ولات بەجێ بەیتلین. بیتگومان، من دەتوانم کۆنتراکەہی نوێ نەکەمەوہ،
بەلام کاری وا، تەنھا پروگری و بەرپەرچدانەوہی لیتوہ دیتە ئەنجام،
بەتایبەت لەناو ئەھالی، ئەوانەہی کہ ھەمیشە پشتیوانییان کردووہ. تاقە
چارەسەر ئەوہبە کہ باسکرئیل ھبۆر بیتتەوہ. رەنگ بێ تۆ بتوانی
بپیتتەوہ سەر ھۆش؟

بێ ئەوہی پەیمانێ ھیچی بەدەمی، داوای ئەوہم کرد کہ دەمەوی ھوارد
ببینم. پزیسکی سەرفرازیبەک لەپرتکدا ریشە سوورەکہی رووناک کردووہ.

خپرا ههلسايه سه رپي.

- دوام كهون، بابچين باسكرقييل ببينين، دهزانم ئيستا لهكوټيه. بهوردى و بيدهنكي تهماشاي بكه، زوو له مه بهسته كانم دهگه، له م شله ژانييم تيددهگه.

كتيبي چوارهم

شاعيريگ له ناو زهريا

ئاسمان ياريكه ره و ئيمهش تهنها داش.

ئهمه حه قيقه ته و مه جاز نيبه.

جتيگوركيتمان پين دهكات له سه ره ته خته ي شه تره نج، به ئاره زووي خو ي

پاشانيش له به رده م بي ري عه ده م غلمان ده كاته وه

عومه ر خه يام

XXXV

له ئيواره يه كي قاوه يي رهنگ، له ناو باخچه يه كي په رزين دراو، ره شه خه لكتيگ دنه لايين. چون باسكرقييل له نيو ئه و هه موو ده موچاوه ره ش داگه راوه بناسمه وه؟ پشتم به دره ختيكه وه دنيم و چاوه رپي ده كم. سه رنج ده ده م. له به رده م زنجيكي رووناكدا ته خته بو شانؤنامه يه ك هه ليه ستراوه. «روزي خوانه»، حيكايه تخوان و شيوه نكه ران، بانگه شه ي خواناسان ده كه ن و داواي فرميسك و هاوار و خوئينان لي ده كه ن.

پياويك له نيو تاريكاييه وه ده رد يت، به كي كه كه خو ي فيداي تازار كر دووه. پيخواس و شانوپيل رووت، دوو گورزه زنجيريشي توند له ناو هه ردوو ده ستي گرتووه؛ به ره و ئاسمان به رزي ده كاته وه و پاشان گرم ده يساوينه ئه ملا و ئه ولاي پشتي؛ زريزه كان لووسن و له پيسته كه ده كه ون و ده يژاكيين، به لام به رگريش ده كات، سي جار و په نجا جار تاكو به كه م په له خو ين ده رده كه ويت و خوئينيكي مه يله و ره ش فيچقه ده كات و به شيوه يه كي ئه فسوونبه خشيش به پشتيا داده چوري. شانؤنامه ي تازار و نواندنيكي هه زار ساله ي ده رده سه ريبه.

له خو دان زياتر گه رم داد يت و له گه ل هه ر زنجير وه شانديكيش ده نكيگ به رز ده بيته وه كه دوا به دواي خه لكه كه وه لامي ده داته وه، زنجير وه شاندي

دووباره ده‌بیت‌هوه، حیکایه‌تخوان د‌نگ به‌رزده‌کاته‌وه بۆ‌ئوه‌ی زنجیر وه‌شان‌دنه‌که کپ‌کات. ئە‌کتەر‌یک قووت ده‌بیت‌هوه و به‌شمشیر‌ه‌که‌ی هه‌ره‌شه‌ی له‌بینه‌ران ده‌کات و به‌روو گ‌رژ‌کردنه‌وه وا له‌خه‌لکی ده‌کات که تووره‌بن و جوین و نه‌علت ب‌کن. پاشان چ‌نگی به‌ردی تی ده‌گرن. زیاتر له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆکه نامینیت‌هوه و هه‌نده‌ش نابات قوربانیه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی. منیش نه‌متوانی خۆم ب‌گرم و هاواریکم کرد. چونکه پیاوه‌که خۆی گه‌وزاندبووه سه‌ر عه‌رده‌که و سه‌ری لی ببووه‌وه.

زهنده‌قم چوو و ئاور له‌پاستۆره‌که ده‌ده‌مه‌وه، به‌ساردیی پیده‌که‌نی و پاشان ده‌چ‌ریتیتته بنا گویم:

- ئە‌مه‌ فیلکی کۆنه، منالیک یا پیاویکی کورته‌ب‌نه ده‌هین و سه‌ری به‌رخیکی لیکراوه، به‌سه‌روژیری دایده‌نین و مله‌لیکراوه‌که له‌سه‌ره‌ویه و خوینی لیوه‌ریتچکه ده‌کات و پاشان چه‌رچه‌فیک کون ده‌کریت و ئە‌ملاو ئە‌ولای داده‌پۆشی. وه‌کو ده‌بیینی، موچک به‌له‌شا ده‌هین.

مژ له‌سه‌بیل‌ه‌که‌ی ده‌دات. سه‌رلیکراوه‌که هه‌لده‌به‌زیت‌هوه و قه‌ده‌ریک خۆی له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆکه ده‌خوولیت‌هوه. پینش ئە‌وه‌ی شوین بۆ پیاویکی غه‌ریبی چاو به‌گ‌ریان چۆل‌کات.

باسکر‌فیل!

جاریکی دیکه‌ش، به‌ته‌ماشاکردنیک سه‌رنجی پاستۆره‌که راده‌کیشم؛ به‌شپه‌یه‌کی ته‌لیسماوی برۆکانی هه‌لده‌ته‌کین.

له‌هه‌مووشی سه‌یرتر، هوارد جلویه‌رگی ئە‌مه‌ریکی له‌به‌ره و له‌شوینیکی به‌رزیش، له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆکه دانیشتووه و سه‌ره‌رای جهوه تراژیدییه‌که، ئە‌وه پیده‌چن له‌ناو که‌شیکی کۆمیک دا‌بیت.

خه‌لکه‌که هاوار ده‌کن و له‌خۆ ده‌دن و به‌هیچ شپه‌یه‌کیش، روخساریک نابینریت که تۆزقالتی دل‌خۆشیی پتوه دیار بیت ته‌نها روخساری پاستۆره‌که نه‌بی که ده‌یه‌وی شتیکم بۆ روون کاته‌وه:

- هه‌میشه، له‌م تازییه و شپه‌نه‌دا، بێگانه‌یه‌که هه‌یه و به‌سه‌ر سورمانیشه‌وه به‌«پیاوچاک» ده‌دریتته قه‌له‌م. وه‌کو ده‌گێر‌نه‌وه بالیۆزکی

فه‌ره‌نگی له‌کۆشکی ئە‌مه‌ویه‌کان ده‌بیت و به‌مردنی حوسه‌ین، شه‌هیدی مه‌زنی شیعه‌کان، دل‌گیر ده‌بیت و زۆر به‌گاله‌گاله‌وه نار‌ه‌زایی خۆی به‌رامبه‌ر به‌م تاوانه ده‌رده‌خات، ژبانی خۆی ده‌خاته مه‌ترسییه‌وه و له‌ناوی ده‌بن. بێگومان، هه‌میشه ئە‌ورووییه‌کیان ده‌ست ناکه‌ویت بۆ ئە‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ دا‌ینین، زۆرجار تورکیک داده‌نین یا فارسییه‌که که ره‌نگ و رووی ئە‌وروویانی هه‌بیت. به‌لام له‌و کاته‌وه‌ی که باسکر‌فیل له‌ته‌وریزه، بۆ ئە‌م رۆله هه‌میشه بانگی ئە‌وه‌کریت، زۆر به‌جوانی ده‌وره‌که‌ی خۆی ده‌بینی. هه‌ر به‌راستیش ده‌گرین!

ئا له‌م کاته‌دا، پیاوه شمشیر به‌ده‌سته‌که ده‌گه‌ریت‌هوه و شمشیر‌ه‌که‌ی له‌سه‌ر باسکر‌فیل راده‌وه‌شیت. باسکر‌فیلش نقه له‌خۆی ده‌پۆی، به‌نووی شمشیر‌ه‌که‌ی شه‌په‌که‌ی فری ده‌دات، قژه زه‌رده‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی که زۆر به‌پێکی به‌لای چه‌پا هه‌لی داوه‌ته‌وه و شه‌قه‌که‌ی ده‌رکه‌وتووه و پاشانیش، هیتاش وه‌کو ئۆتۆماتیک ده‌که‌ویت‌ه سه‌ر ئە‌ژنۆ و خۆی ده‌که‌وینیت‌ه سه‌ر عه‌رده‌که و تیشکیک ده‌موچاوه منالییه‌کی کۆسه رووناک ده‌کاته‌وه و روومه‌ته‌کانی فرمیتسک ژاکاندویتی؛ به‌کیک ده‌ست دریت ده‌کات و چ‌نگی په‌ره‌ی گۆل فری ده‌داته سه‌ر جلویه‌رگه سیاکه‌ی.

ئیتتر گویم له‌خه‌لک نابیت، ته‌نها ته‌ماشای هاو‌ریتیه‌که‌م ده‌که‌م، زۆر به‌پراپیه‌وه سه‌یری ئە‌وه هه‌موو شته ده‌که‌م که روو ده‌دن. واش هه‌ست ده‌که‌م که ئە‌م تازییه‌یه‌ش کۆتایی نایه‌ت. به‌په‌له ده‌مه‌وی ده‌ستم لیبی گیر بیت.

دوای سه‌عاتیک، له‌به‌سه‌که یه‌کترمان بینیه‌وه و خه‌ریکی خواردنی شو‌ربایه‌که بووین که ده‌نکه هه‌ناری تیا‌بوو. پاستۆره‌که ده‌روات و ئیمه به‌ته‌نها ده‌مینین‌ه‌وه. بیده‌نگیه‌کی سه‌غله‌تکه‌رمان له‌نیوان بوو. چاوه‌کانی باسکر‌فیل هیتستا هه‌ر سوور بوون.

- ورده ورده رۆحی رۆژئاواییه‌که‌م دیت‌ه‌وه به‌ر، به‌زده‌خه‌نه‌یه‌کی شکسته‌وه داوای لی‌بووردنی لی کردم.

- وه‌ختت زۆره هیتستا له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌دا‌ین.

کۆکه‌یه‌کی کرد و قاپه شۆرباکه‌ی به‌ره‌و ده‌می نزیك کرده‌وه و دیسانه‌وه به‌بێده‌نگی پام.

پاشان به‌زه‌حمه‌تیبه‌که‌وه:

- کاتیک هاتمه‌ ئه‌م ولاته، له‌وه‌ تێ نه‌ده‌گه‌یشتم که‌ ئه‌م پیاوه‌ که‌ ته‌ و ریشدارانه‌ بۆ وا به‌تاسه‌وه‌ بۆ یه‌که‌یک ده‌گرین که‌ پێش هه‌زار و دووسه‌د ساڵ له‌مه‌وپێش به‌ناهه‌ق کوزرابیت. ئیستا تیده‌گه‌م. ئه‌گه‌ر بێت و فارسه‌کان له‌ رابردوو بژین، ئه‌وه‌ چونکه‌ رابردوو نیشتمانی ئه‌وانه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی بۆ ئه‌وان ئیستا ناوچه‌یه‌کی غه‌ریبه‌ و هه‌ست ده‌که‌ن خاوه‌ن هه‌یج شتیک نین که‌ سه‌ر به‌ئیستایان بێت. هه‌موو شتیک که‌ بۆ ئیمه‌ سه‌مبۆلی ژبانی هاوچه‌رخ هه‌بیت، بلا‌بوونه‌وه‌ی نازادی بێت بۆ ئینسان، بۆ ئه‌وان ده‌بیتته‌ سه‌مبۆلی داگیرکردن له‌لایه‌ن بێگانه‌وه‌: جاده‌ و بان هی روه‌سیایه‌؛ هه‌تلی شه‌مه‌نه‌فه‌ر و ته‌له‌گراف و بانق هی ئینگلته‌ران، پۆست هی نه‌مسا - هه‌نگارییه‌...

- ئه‌ی زانست و په‌روه‌رده‌، ئه‌ویش هی مسیۆ باسکر فیلی به‌عسه‌ی پرێسبێته‌ر هه‌کانی ئه‌مه‌ریکایه‌.

- زۆر راسته‌. خه‌لکی ته‌وریز چییان له‌ پێش ماوه‌؟ یا ئه‌وته‌ مناله‌کانیان ده‌نێرنه‌ ئه‌و قوتابخانه‌ ته‌قلیدیانه‌ی که‌ بۆ ماوه‌ی ده‌ ساڵ هه‌مان رسته‌ ده‌جوون که‌ پێش دوانزه‌ سه‌ده‌ بابوایا پیرانیان هه‌مان رسته‌یان ده‌جووه‌وه‌، یا ئه‌وته‌ ده‌نێرنه‌ لای من و وه‌کو مناله‌ ئه‌مه‌ریکییه‌کان فێری زانست و زانیاری ده‌بن، به‌لام له‌ژێر ئالایه‌کی ئه‌ستیره‌دار و خاچتیک. قوتابییه‌کانی باشترین قوتابیان لێ ده‌رده‌چیت و گه‌لێ زه‌ریه‌کیان لێ ده‌رده‌چیت و بۆ ولاته‌که‌یان گه‌لێکیش سووده‌بخش ده‌بن، به‌لام وا بکرتیت که‌ ئه‌وانی دیکه‌ به‌مورته‌دیان نه‌چوین؟ هه‌ر له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه‌، ئه‌م پرسیاره‌م له‌ خو‌ ده‌کرد و تا له‌و تازییه‌ی که‌ بینیت، وه‌لام چنگ که‌وت.

(خۆم تیکه‌لی جه‌ماوه‌ر کرد و ناله‌ و فوغان له‌ ده‌ورمدا به‌رز ده‌بووه‌وه‌. به‌سه‌رنجدانی ئه‌و ده‌موچاوه‌ گرپاویانه‌ و ویرانبوونه‌ و به‌روانیی ئه‌و چاوه‌ ترساوانه‌ و ئه‌بله‌قبووانه‌ و تکاکه‌رانه‌، هه‌موو که‌سایه‌ و به‌دبه‌ختی ولاتی

فارسم خوتنده‌وه‌، که‌سانیکن به‌جلویه‌رگی هه‌لاکه‌لابووه‌وه‌ و له‌ناو تازییه‌ی بێ کۆتاییدا ده‌ژین. بێ ئه‌وه‌ی درکی پێ بکه‌م، فرمیسک به‌چاوانما ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ هه‌ستیان به‌مه‌ کرد، سه‌یریان ده‌کردم و پیتی هه‌لچوون و به‌ره‌و ته‌خته‌ی شانۆکه‌ پالیان پێوه‌نام و رۆلی بالیۆزی فه‌ره‌نگییان پێ سپاردم. بۆ رۆژی دواییش، دایک و باوکی قوتابییه‌کانم سه‌ریان لێدام؛ به‌وه‌ دلخۆش بوون که‌ له‌ مه‌ودوا گله‌یی ئه‌وه‌یان لێ ناکرتیت و ده‌توانن وه‌لامی ئه‌و که‌سانه‌ش بده‌نه‌وه‌ که‌ ره‌خنه‌یان لێ ده‌گرن، چونکه‌ مناله‌کانیان بۆ قوتابخانه‌ی به‌عسه‌که‌ ده‌نێرن: «من کورده‌که‌م ناردۆته‌ لای ئه‌و موعه‌لیمه‌ی که‌ بۆ ئیمام حوسین گریاوه‌.» چه‌ند مه‌لایه‌ک به‌مه‌ دلگیر بوون، روه‌به‌روه‌بوونه‌وه‌یان له‌گه‌ل مندا په‌یوه‌ندی به‌سه‌رکه‌وتنی منه‌وه‌ هه‌بوو، چه‌ز ده‌که‌ن که‌ بێگانه‌کان به‌بێگانه‌کان بکه‌ن).

له‌ هه‌لسوکه‌وته‌که‌ی چاکتر تیده‌گه‌یشتم، به‌لام گومانم هه‌ر نه‌ره‌وییه‌وه‌:

- که‌واته‌ به‌نێسه‌ت منه‌وه‌، گرفته‌کانی ولاتی فارس به‌وه‌ چاره‌سه‌ر ده‌کرتیت که‌ خو‌ت تیکه‌لی ئاهونا له‌ی ئه‌وانه‌ بکه‌ی که‌ شیوه‌ن ده‌که‌ن!

- من ئه‌مه‌ نالیم. گریان راچیتته‌ی نییه‌. نه‌ لێزانینیکیشه‌. کردیه‌کی په‌تیی و ساده‌یه‌ و جیبی به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یه‌. نابیت زۆر له‌ خو‌ت بکه‌یت بۆ ئه‌وه‌ی فرمیسک برێژی. تاقه‌ شتی گرینگ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌چاویکی سووکه‌وه‌ ته‌ماشای تراژیدیای خه‌لکی تر نه‌کرتیت. کاتیک بینیمیان ده‌گریم و بینیمیان که‌ کارێ بێ موبالاتی که‌سیکی خاریجیم فرێدا و یه‌کسه‌ر هاتنه‌ لام به‌له‌هجه‌یه‌کی نه‌هینی ئامیزه‌وه‌ پێیان وتم که‌ ئه‌م گریانه‌ سوودی نییه‌ و ولاتی فارس پتویستی به‌گریانی زیاتر نییه‌ و چاکترین شت که‌ تۆ بتوانی پێشکه‌شمانی بکه‌یت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ مناله‌کانی ته‌وریز فێری عیلم و زانست بکه‌یت.

- قسه‌ی چه‌کیمانه‌. منیش ده‌مویست هه‌ر هه‌مان شت پێ بلیم.

- به‌لام ئه‌گه‌ر به‌هاتبایه‌ نه‌گریامایه‌ ئه‌وه‌ هه‌ر توخنیشم نه‌ده‌که‌وتن بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌م له‌گه‌ل بکه‌ن. ئه‌گه‌ر به‌گریانه‌وه‌ نه‌یان بینیمایه‌، قه‌د بواری ئه‌وه‌یان نه‌ده‌دامی که‌ به‌ شا بلیم کابرایه‌کی گه‌نیوه‌ و پیاوه‌ ئایینییه‌کانی

ته ورتیزیش زۆر لهو چاكتر نین!

- كهواته تۆ ئه مهت له سینفا وتوه؟

- به لى، ئه مه م وت، لاوه ئه مه ريكییه به پيش و سمیله كه، موعه لیمیکى بچووك قوتابخانه ی به عسه ی پریستیره كان، دژی تاج و عه مامه وه ستام و قوتاییه كانیشم حه قیان به من دا، دایک و باوکیشیان دیسانه وه لایه نگیری منیان کرد. ته نها پیوانی ئایینی نه بیته، لیم هه لگه رانه وه!

کاتیکیش بینمی که می په شوکا و دیارم، دلای دامه وه:

- باسی خه بامیشم بۆ کوران کرد و ئه وه شم پیمان وت که ملیونه ها ئه مه ربکی و ئه ورووی به دیار ئه و کتیبه وه خه وه ده چیته چاویان و چوارینه کانی قیستزۆر الدم پێ ئه زهر کردن بۆ رۆژی دواییش، باپیره به ک هاته لام و زۆری له لا دلگیربوو که کوره زاکه ی ئه و چوارینه به ی بۆ خویندبووه وه و پیتی وتم: «ئیمه ش ههروه ها ریز و حورمه تی زۆرمان بۆ شاعیرانی ئه مه ربکی هه یه!» بیگومان، نه یده توانی ناوی تاقه شاعیریکیش به نیتته وه، به لام ئه مه گرینگ نییه، ئه وه ی گرینگه، ئه و ده بوست ته عبیر له و پیزانینه بکات و جزره شانازی کردنیکیش بیت. به داخیشه وه، هه موو دایک و باوکان به هه مان شیوه ره ت فیعلیان نه بوو، به کیک له وانه هاته لام و شکایه تی ده کرد. به رامبه ر به پاستۆره که ئه مه ی وتبوو: «خه یام سیامه ستیک و خوانه ناسیک بو!» منیش وه لامم دایه وه: «کاتیک که تۆ ئه مه ده لئی، تۆ ئیه انه ی خه یام ناکه یته، به لکو به بالای مه ستیونی خوانه ناسیا هه لده ده ی!» پاستۆره که هه ر وه خت بوو بتاسی.

هوارد ههروه کو منالیک پیکه نی. چاکبوون نازانی چیه و ساوتیلکه یه.

- کهواته تۆ زۆر به دلخوشییه وه پێ له سه ر گشت ئه و خه تایانه ده نیی که ئاراسته ت ده کرتیت! ههروه ها خوتیش به «رۆله کانی ئاده م» ده زانی؟

- پاستۆره که ئه مه شی پێ وتی؟ ئینتیباعی ئه وه م هه یه که به تیروته سه لی باسی منیشتان کردیته.

- ته نها شتی هاوبه ش هه بیته له به یمنان تۆی.

- هیچته لى ناشارمه وه، زه میرم وه کو هه ناسه ی منالیکى تازه زاو بى گه رده. دوو مانگیک ده بی، پیاوئیک هاته لام. زل و سمیلدار، به لام شه رمن، داوا ی ئه وه ی لى کردم که ئایا ده توانم له و یانه به ی که ئه و ئه ندام بوو، کۆنفرانسیک له باره گای ئه نجوومه ن بگێرم. له سه ر چ بابه تیک؟ قه د ناتوانی مه زنه ی بکه یته. له سه ر بیره دۆزه که ی داروین! له و جه وه پر که فوکولییه ی سیاسه ته ی که ولاتی هیناوه ته جۆش، هه ستم کرد که شتیکی عه نتیکه و سه رنجراکیش ده بیته. قبوولم کرد. هه ر چ شتیک له مه ر ئه و زانایه وه هه بوو خریم کرده وه، تیزی ئه وانه شم به کئالا کرده وه که دژی داروین، هه ستم کرد که به و شیوه به ی که باسم ده کرد که سانیکى زۆری بیزار کردبوو، به لام هۆله که پرپوو و به شیوه به کی ئایینیانه ش گوئیان بۆم راگرتبوو. ئیتر له و کاته وه به شداری کۆبوونه وه ی دیکه ده کم و له مه ر بابته تی جیاوازیسه وه. بۆ فیربوون، هه ست به تینوتییبه کی له راده به ده ر ده کن. هه ر به گه رموگورپییه وه لایه نگیری ده ستوور ده کن. هه ندی جار ده چمه باره گاکه یان و دوا هه وائلم له مه ر تارانوه پێ ده لئین. پیویسته تۆش بیاناسیت، ئه وانیش وه کو من و تۆ خه ون به هه مان دونیا وه ده بیین.

تیواران، له بازاره که ی ته وریتز دوکانی کهم ده کرتنه وه، به للام شه قامه کان قه له بالغن پیاوان له چواراهه کان کۆده بنه وه و ئه سکه مبیله له زهله دروستکراوه کان له دهوری نیرگیله کان بازنه ده به ستن که ورده ورده دوکه له که ی بۆنویه رامه جوراوجوره کان راو ده کات. به یه ته ماشا کردنی دوو دلپیه وه، له کۆلانیکه وه بۆ کۆلانیکه دیکه بای ده دایه وه؛ جار ناجاری راده وه ستا بۆ ئه وه ی سلاو له باوکی قوتابییه ک بکات، منالان وازبان له یارییه کانیاں ده هینا و ریگایان بۆ ده کرده وه.

گه یشتینه بهر ده رگایه ک که ژهنگ خوارد بووی. هه و له کهم پالی پتونه نا، به باخچه یه کی پر داروده ون رته بووین، تا گه یشتینه خانوویه کی له گل دروستکراو، دوا ی ههوت ترپه، ده رگاکه جیره ی هات و کرایه وه سه ر ژوو رتیکی فراوان که ریزی چرا له بنمیچه که گیر کرابوون، که بایه ک ترپه ترپی پی ده کردن. ئه و که سانه ی که له وئ بوون، پتیده چوو راهاتیتان؛ به للام من، هه ر زوو ئه و ئینتیباعه م له لا دروست بوو که له ناو قایغیکی شلوق دام. نه مده توانی له سه ر هیچ روخساریک بگیرسیمه وه، هه ستم ده کرد پیوستم به ویه که هه ر خیرا رابکشیم و بۆ چه ند ساتیک چاو داخه م. به للام پیشوازیکردن و به خیره اتن کۆتایی نه ده هات. بۆ ئه م چاوپتیکه وتنه ی «رۆله کانی ئاده م»، باسکرقیل نه ناسراو نه بوو، به گه رموگورپیه وه چاوه رتیان ده کرد، چونکه منیش له گه ل ئه و بووم، باوه شتیکی گه رم و برایانه شیان له من دا، هه نده ی تر گه رموگور ده بوو کاتیکی هوارد هۆی سه ره کی هاتنی منی بۆ ولاتی فارس بۆ روون ده کردنه وه.

کاتیکی هه ستم کرد کاتی ئه وه هاتوه دانیشم و پشت بده مه وه به دیواره که، پیاویتیکی که له گه ت که له سه رووی هۆده که دانیشتبوو، هه لسا یه سه ریچ. عه بایه کی سپی به سه ر شانی شۆر کردبو وه و به و عه بایه وه زۆر دیار بوو، پتیده چوو شه خسییه تیکی گرینگه ئه م کۆبوونه ویه بیت. به ره و من هات:

- بنیامین!

هه لسام و دوو هه نگاو چوومه پتیشه وه و چاوانم هه لگلتۆفی. فازیل! زۆر به حه په سانه وه با وه شمان له یه کتر دا.

بۆ ئه وه ی ئه م گه رموگورپیه روون کاته وه که خه سلته تی کاره کته ری ئه و نه بوو، رووی ده می کرده هه قاله کانی و وتی:

- مسیۆ له ساژ هاو رپی سه ید جه ماله دین بو!

هه ر زوو، له میوانیتیکی تاییه ته وه بووم به هه یکه لیتیکی میژوو بی و یا ئه وه ته بوومه شتیکی موفه رک؛ ئیتر ته نها به رتیزیکی راده به ده ره وه قسه بیان له گه ل ده کرم و ئه مه ش که می په شتیوی ده کردم.

هواردم به فازیل ناساند - هه ر به ناو یه کتری بیان ده ناسی؛ سه ره رای ئه وه ی که شاری خۆیه تی، فازیل سالتیک ده بوو نه هاتبو وه ته وریتز. له لایه کی دیشه وه، وجودی ئه و، ئه و ئیواره یه، له ناو ئه و ژوو ره ی که دیواره کانی تامیسه کیه یان ده ره تینابوو، له نیوه ند ئه و چرایانه ی که له ترپه تریکردن نه ده وه ستان، شتیکی غه ریب و جیتی پاراییش بوو. ئایا سه ره وکی په رله مانتاره دیوکراتیه کان نه بوو، کۆله گه ی شۆرش ده ستووری نه بوو؟ ئایا ئیستا کاتی ئه وه یه له پایته خت دوور که ویتته وه؟ ئه م پرسیارانه م لپی کرد. هه ستم کرد شه رم دایگرت. خۆ به فه ره نسی و به ده نگی زمیش قسه م کرد. سه یریکی خیرای ئه و که سانه ی کرد که له ملاو ئه ولای دانیشتبووون. پاشان، له جیاتی هه موو وه لامیکیش، پتی وتم:

- له کوئ ده خه وی؟

- له کاروانسه راکه ی گه ره کی ئه رمه نییه کان.

- ئیمشه و دیم بۆ لات.

بۆ نیوه ی شه و بوو، له ژوو ره که ی من، بووینه شه ش که س. من و باسکرقیل و فازیل و سی براده ری تری ئه و، له بهر نه پینی پاراستن، ته نها هه ر به ناوی یه که میان پیشکه شی کردم.

- له باره گای ئه نجوومه ن ئه وه ت لی پرسیم چ ده که م لیتره و بۆچی له تاران نیم. چونکه ده ستوور پایته ختی له ده ست چوو. نه متوانی به رامبه ر

به سى كهس ئا بهم شتيويه باسى بکهم، تووشى شله ژان دههاتم. به لام
ئمه هه قيقهته.

له جياتى ئه وهى شتيك بليين، هه موو دامايين. ئه ویش دهستی
به روونکردنه وه کرد:

- دوو ههفته دهبيت، رۆژنامه نووسیک له سان پیتته رسبورگه وه هات بۆ
لام، په يامنیـریش بوو. ناوی پانۆف بوو، به لام به نازناوی «تانی»
بابه ته کانی بلاوده کاته وه.

ناویم بیستوهه، هه ندی جار له رۆژنامه کانی له ندهن ئاماژه بۆ بابته کانی
دهکه ن.

فازیل هه لى دایه وه:

- سوسیال دیموکراته، دوژمنی قه یسه ریشه، به لام پيش چهند مانگیك
گه یشته تاران، بیروباوه رو بۆچونه کانی شارده وه و شتیکی وای
رێکخست که بتوانی بچیتته ناو بالیوزخانه ی رووس، نازانم به چ فیل و
رێککه وتیک توانی دهستی له چهند به لگه نامه یه ک گیر بیت باسی
پرۆزه ی کۆدیتایه کی کرد که کۆزاکه کان پیتی هه لدهستن و پاشایه تی موتهلق
دههیننه وه سه ر ته ختی دهسه لات. هه مووی جوان له ناو ئه و به لگانه
نووسرا بونه وه. جهرده به ره لای بازار و دوکان دهکرتیت بۆ ئه وهی
بازرگانه کان بروایان به رژیتمی نوێ نه مینى و چهند پیاوکی ئایینیش ده بوو
بچنه لای شا و تکاوره جای ئه وهی لى بکه ن که دهستوو هه لوه شتیته وه،
چونکه دژ به ئیسلامه. بیگومان، پانۆف، ئه م به لگانه ی بۆ هینام، به مه
موجازه فه ی زۆر کرد. زۆر سوپاسیم کرد و هه ر یه کسه ر داوای
کۆبوونه وه یه کی له ناکاوم کرد بۆ ئه وهی په رله مانتاره کان کۆ بینه وه. داوای
ئه وهی رووداوه که م زۆر به وردی روون کرده وه، داوای ئه وه م کرد شا
ئیسیتقاله بدات و یه کی له کوره گه نجه کانی شوینی بگریته وه، هه روه ها
داوای هه لوه شاننه وه ی لیوای کۆزاکمان کرد و داوای گرتنی ئه و پیاوه
ئایینیانه مان کرد که خه تابار کرابوون. چهند په رله مانتاریک هاتنه سه ر
سه کۆکه بۆ ئه وهی ته عبیر له خۆیان بکه ن و نارهبازی خۆیان له مه ر ئه م

مه سه له یه ده رپرن و پشتگیری منیان کرد.

له پرتکدا، ده رگاوان هات و پیتی وتم که وه کیلی وه زیره کانی رووسیا و
ئینگلته را له بینایه ی په رله مان و چهند تیبینییه کیان هه یه و ده یانه وی
به زووترین کات بیخویننه وه. کۆبوونه وه که دواخرا، سه رۆکی مه جلیس،
سه رۆکی وه زیران ده رچوونه ده ره وه؛ کاتیکیش هاتنه وه ژووره وه ده موچاویان
تۆزی مه رگی به سه ر نیشته بوو. وه کیله کان ئه وه یان وتبوو، ئه گه ر بیت و شا
لابدریت، رووسیا و ئینگلته را ناچار ده بن سه ربازانه خۆ تیکه هه لکیشی
ئه م کیشه یه بکه ن. نه ک ته نها ئاماده ی ئه وه یان هه بوو بمانخکین، به لکو
بواری ئه وه شمان نه دهنی که به رگری له خۆمان بکه ی!

- بۆچی هه نده درنده؟ به دامانه وه، باسکرئیل پرسیا ری کرد.

- قه یسه ر دیموکراسییه تی له ته نیشته ولاته که ی خۆی نا و، ناوی
په رله مان ده یته قینى و شیت و هاری ده کات.

- خۆ ئه م په فته رى ئینگلیزه کانیش ناگریته وه!

- نه خیر. ته نها، ئه گه ر ولاتی فارس بگاته ئه و ئاسته ی وه کو لیپرسراو
خۆی به رپه به ریت، ئه مه ده بیتته ده رسیکی چاک بۆ هیندوستان! ئیتر
ئه وه ی بۆ ئینگلیزه کان ده مینیتته وه، ئه وه یه ده بی بوخچه و بوزگوری خۆیان
بپێچنه وه.

ئه ی نه وت، پاشان نه وت له گۆرپیه. له سالی ۱۹۰۱، به ریتانییه ک،
مسیۆ نوکس دارکی ناویک، له سه رتاپای ولات به نرخی بیست هه زار
لیره ی ئیسته رلینی مافی گه ران و ده رکردنی نه وتی ده سگیر ده بیت. تا کو
ئیستا، به ره مه که شتیکی ئه وتو نییه که شایانی باس بیت، به لام چهند
هه فته یه ک ده بیت، ئیحتیاتیکی زۆر له ناچه ی عه شیره ته کانی به ختیاری
دۆزرا وه ته وه، بیگومان گویت له م دۆزینه وه یه بووه. ئه م دۆزینه وه یه
به نیسه بت ولاته وه به سه رچاوه یه کی گرینگ ده ژمیردریت. بۆه من له گه ل
په رله مان قسه م کرد بۆ ئه وهی له گه ل له ندهن، به م رێککه وته دا بچیتته وه و
نرخیکی گونجاومان ده ست که ویت که له گه ل هه لومه رجدا بگونجی؛ زۆریه ی
په رله مانتاره کان لایه نگیری منیان کرد. له و کاته وه، وه زیری ئینگلته را،

میوانداریه تی منی نه کردوه.

به امانه وه پرسباری ئه وه م لیتی کرد:

- خو باسته کهش هه له باخچه ی بالیۆزخانه که ی ئه وان گیرا.

- ئه و کات ئینگلیزه کان وای بو ده چوون که کاریگه ری رووسه کان زۆر زۆره و به شتیکی ئه وتۆی بو ئه وانی له کیلگه که ی فارس نه هیشته وتوه؛ بوئه هانی ئیمه یان ددها بو ئه وه ی ناره زایی خو مان دهر پین، باخچه که ی خو یانمانیان بو کرده وه، وه کو ده وترینیش هه ر ئه وان فوتۆکۆپی وینه که ی مسیۆ نو سیان کردبوو. کاتیکیش بزوتنه وه که ی ئیمه ش سه رکه وت، له نده ن توانی له گه ل قه یسه ردا په یانی دابه شکردن مۆر بکات: ناوچه ی باکوور له ژیر دهستی رووسیا ده بیت و باشووریش شوینی راو و شکاری ئینگلیزه کان بیت. هه ر ئه و کاته ی که ئینگلیزه کان ئه وه یان ده سگیربوو که به وای که وتبوون، ئیتر گۆتیان بو دیموکراسییه تی ئیمه رانه گرت و ههروه کو بو قه یسه ر، ته نه ا زیانی تیا ده بینی و بوئه ئاواته خوازه له بنه وه هه لوه شیتته وه و له ناوچیت.

باسکر قیل ته قیبه وه:

- به چ هه قییک!

پیش ئه وه ی به سه رهاته که ی خو ی ته واوکات، فازیل پیکه نینیکی باوکانه ی ئاراسته کرد:

- دوای هاتنه که ی دوو وه کیله که و په رله مانتاره کان وره یان رووخا. له توانیان نه بوو، له یه ک کاتدا به ره و رووی هه نده دوژمن بینه وه، شتیکی له وه چاکتریان نه دۆزیبه وه، جگه له وه ی دهردی خو یان به پانو ف بریژن. چه ند په رله مانتاریک به وه تاوانبار کران که گوايه ته زویرچی و ئه نارشیه و تاقه ئامانجیسی هه لگیه رساندن شیه ره له نیوان ولاتی فارس و رووسیا. رۆژنامه نووسه که له گه ل من بو باره گای په رله مان هات، له نزیکه ئه و ده رگایه ی که ده چیتته هۆله گه وره که وه، له مه کته بییک داینا، ئه مه شم زۆر به پیوست زانی بو ئه وه ی شه هاده تی خو ی بدات. ئیستاش، په رله مانتاره کان داوای ئه وه ده که ن بگیری ت و ته سلیمی بالیۆزه که ی

قه یسه ر بکری ت. پیشنیاریک به م بو نه یه وه کرا.

ئه و که سه ی له بهر ئیمه دژ به حکومه ته که ی خو ی راوه ستا، ئیستا ته سلیمی جه لاد ده کری ت! منییک که هه میسه له سه رخۆ و هیمنم، خو م پین نه گیرا و چومه سه ر ئه سکه میلیک، وه کو ئه هریه ن ده ستم به هاوار کرد: (سویند به و خاکه ده خو م که باو کمی گرتۆته خو ی، ئه گه ر بیت و ئه م پیاوه بگیری ت، کو بو نه وه به «رۆله کانی ئاده م» ده که م و ئه م په رله مانه له ناو خوین ده گه وزینم. ئه و که سه شی ده نگ بداته پیشنیاره که به زیندوو یی لیتره رزگاری نابیت!) ده یانتوانی هه سانه ی دیبلۆماسیم لی بسیننه وه و یه که سه ریش بگرن. نه یانوترا. کو بو نه وه که یان بو رۆژی دوایی داوخت. هه ر بو هه مان شه و پایته ختم جیهیشت و رووم کرده زیده که ی خو م و ئیمرۆش گه یشتمه جی. پانو فیشم له گه له، له ته وریره له شوینی خو ی شاردۆته وه، چاوه رپی ئه وه ده کات بو ولاتیکی بیگانه هه لبیت. قسه و باس دریره ی کیشا. هه نده ی نه برد سپیده ی دا و یه که م بانگیش ده نگی دایه وه و ئیتر دونیا زوو رووناک بووه وه. گفتوگۆمان ده کرد و هه زاره ها داها تووی ره شیشمان ده هینایه به رچاو و جاریکی دیکه ش ده که وتینه وه قسه و له بهر ماندوویش نه مانده توانی واز له قسه بهینین. باسکر قیل باویشکی دا، سه یری سه عاته که ی مه چه کی کرد وه کو به دهم خه وه بیت، ئه وها رپی ده کرد و زۆر به تاو دهستی کرد به خوراندنی ملی:

- سه عات شه شه، شه ویکی سپیمان^(۱) برده سه ر! به چ روویه که وه به ره و رووی قوتابییه کانم بیمه وه؟ ئه ی ده بی پاستۆر چ بلیت کاتییک ده مبینی ئا به م دره نگه ده گه ریمه وه؟

- ده توانی هه میسه ئه وه ی پین بلیتی که له گه ل ژنییکدا بوویت!

به لām هوارد هه نده به زه وق دیار نه بوو تا پینیکه نی.

نامه وی باسی ریکه که وت بکه م، چونکه له م رووه ده جیبی نابیتته وه، به لām ده بی ئامازه بو ئه وه بکه م که ئه و کاته ی فازیل خه ربک بوو له

(۱) «شه وی سپی» ته عبیریکی فه رهنسییه به مانای مانه وه دیت تا به ره به یان. (وه رگپ).

باسوخواسه‌که‌ی ده‌بووه‌وه، باسی راستی ئه‌و به‌لگانه‌ی ده‌کرد که پانۆف به‌دهستی هینابوو، باسی ئه‌و کیشانه‌ی ده‌کرد که تووشی ئه‌م دیموکراسیییه ساواپه‌هاتبوو، سه‌ره‌تای کۆدیتایه‌ک به‌رپۆه‌وو.

له‌هه‌ق‌ه‌ه‌تیشدا، هه‌روه‌کو دوا‌ی ماوه‌یه‌ک پیم‌زانی، له‌ده‌وره‌یه‌ری سه‌عات چواری به‌یانیدا، ئا له‌و چوارشه‌مه‌ی که ده‌که‌وته ۲۳ی پووشپه‌ری ۱۹۰۸. به‌تالیۆنیک که له‌هه‌زار کۆزاک پیکهاتبوو، که رایید لیاکوڤ سه‌رکرده‌ی ده‌کرد، به‌ره‌و به‌هه‌رستان که‌وته‌په‌ی، باره‌گای په‌رله‌مان بوو که ده‌که‌وته ناوجه‌رگه‌ی تاران‌ه‌وه. باله‌خانه‌که‌گه‌مارۆ درا و هه‌موو ده‌ره‌جانه‌یه‌ی کۆنترۆل کران. چهند ئه‌ندامه‌یه‌کی ئه‌نجومه‌نی مه‌حه‌لی هه‌ست به‌بزووته‌وه‌ی به‌تالیۆنه‌که‌ ده‌که‌ن، به‌هه‌له‌په‌ به‌ره‌و قوتابخانه‌که‌ی به‌رامبه‌ر ده‌چن که تازه به‌تازه ته‌له‌فۆنیان بو‌هاتبوو، بو‌ئوه‌ی ته‌له‌فۆن بو‌ په‌رله‌مانتاره‌کان و چهند پیاویکی ئایینی دیموکراتخواز بکه‌ن و هه‌کو ئایه‌تو‌لا به‌هه‌هانی و ئایه‌تو‌لا ته‌باته‌بائی. پیم‌مه‌لا بانگدان، هه‌موو به‌ره‌و باره‌گای په‌رله‌مان هاتن و بو‌ئوه‌ی شه‌هاده‌تی ئه‌وه‌ بدن و ئه‌وه‌ش روون بکه‌نه‌وه که تا چ راده‌یه‌ک مانه‌وه‌ی ده‌ستووریان له‌ لا گرینگه. شتیکی سه‌یر، کۆزاکه‌کان بواریان دان‌ی که تیپه‌رن. چونکه ته‌نها فرمانی ئه‌وه‌یان پیم‌ درابوو که نه‌یه‌لن که‌س په‌رله‌مان جیبه‌یتلی.

جه‌ماوه‌ری نارازی تا ده‌هات زیادی ده‌کرد. کاتی خۆره‌ه‌لاتن، بوونه‌ چهند سه‌دیک، له‌وانه‌ش چهندین «رۆله‌کانی ئاده‌م» یان له‌گه‌لا بوو. به‌تفه‌نگه‌وه، به‌لام زه‌خیره‌یان که‌م بوو، هه‌ر که‌سه و شه‌ست فیشه‌کیکی پیم‌ ده‌بوو، به‌م چه‌ک و تفاقه‌وه، مومکین نه‌بوو به‌رگری له‌ باره‌گاکه‌ بکریت و نه‌شیان ویرا ئه‌م چه‌ک و تفاقه‌ به‌کاربه‌یتن. له‌سه‌ر خانوو و له‌ پشتی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه سه‌نگه‌ریان لیدابوو، به‌لام نه‌یانده‌زانی ده‌بیم‌ ئه‌وان ده‌سپیش‌سخه‌ری له‌ ته‌قه‌کردن بکه‌ن و به‌مه‌ قه‌سابخانه‌یه‌ک بنینه‌وه یا ئه‌وه‌تا به‌شپوه‌یه‌کی ئاسایش چاوه‌رپیم‌ ئه‌وه بکه‌ن که چۆن کۆده‌تایه‌که‌ کۆتایی پیم‌ دیت.

ته‌نها هه‌ر ئه‌مه‌ش بوو، ببوو هۆی دواکه‌وتنی هیتشبردی کۆزاکه‌کان. لیاکوڤ به‌ئه‌فسه‌ری رووس و فارسی ده‌ور درابوو، خه‌ریکی به‌رپۆه‌بردنی له‌شکر و تۆپه‌کانی بوو، ئا له‌و رۆژه‌دا، شه‌ش تۆپ ده‌ژم‌په‌ردرا، له‌

هه‌موویان کوشنده‌تر له‌ تۆپخانه‌ داناوو، بو‌ چهند جاریک، راتیده‌که‌ هاته‌ سه‌ر هیتلی به‌رگری، به‌لام ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون نه‌یانه‌یتشت که «رۆله‌کانی ئاده‌م» ته‌قه‌ بکه‌ن، چونکه له‌وه‌ ده‌ترسان که قه‌یسه‌ر ئه‌مه‌ بکاته به‌هانه‌یه‌ک و ئیتر هه‌ر هه‌موو وڵاتی فارس داگیر بکات.

له‌ کاتی چیتشه‌نگاو، فرمانی شالا‌و‌بردن درا. هه‌رچه‌نده به‌شپوه‌یه‌کی ناره‌سمیش بوو، به‌لام شه‌ر شه‌ش شه‌وت سه‌عاتی خایاند. به‌موشاوه‌ره‌یه‌ک و یاریده‌دانیه‌کی زۆر نازیانه، به‌رگریه‌کان توانیان سیم‌ تۆپ په‌ک خه‌ن.

ئه‌م قاره‌مانیه‌تیه‌یه له‌ بيم‌ هیواپیه‌وه له‌ دایک بوو. له‌گه‌ل که‌وتنی هه‌تاو، به‌یداغی سپی خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان له‌سه‌ر باله‌خانه‌ی یه‌که‌م په‌رله‌مان له‌میترووی وڵاتی فارس شه‌کایه‌وه. به‌لام، چهند ده‌قه‌یه‌ک پیم‌ش، دوا ته‌قه، لیاکوڤ فرمانی به‌پیاوه‌کان دا که ده‌ست بکه‌نه‌وه به‌ته‌قه‌کردن. ئه‌م‌ری قه‌یسه‌ر زۆر روون بوو: ناییت ته‌نها به‌له‌غوکرده‌وه‌ی په‌رله‌مان رازی بيم‌، به‌لکه‌ ده‌بیم‌ باله‌خانه‌که‌ش برووخیندریت، بو‌ئوه‌ی دانیش‌توانی تاران به‌که‌لاوه‌یی ببینن و بو‌ هه‌مووانیش و بو‌ هه‌تاهه‌تایه‌ش ببیته‌ ده‌رسی.

هیتشتا شهر له پایتهخت کۆتایی نه هاتبوو، یه کهم رستی گولله باران له ته وریز دهستی پیکرد. چوو مه قوتابخانه کهی هوارد بو ئه وهی پیکه وه بچینه باره گاکه ی ئه نجوومه ن، بو ئه وهی له مال خزمیتی فازیل پیکه وه نانی نیوه رو بخۆین. هیتشتا به ته وای نه گه یشتبووینه کۆلانه پیتچاوپیتچه کانی ناو بازار، گویمان له ته قه بوو، پیتی ده چوو نزیك بئ.

به فزوولییه که وه که غه شیمی پیتوه دیار بوو، به ره و ئه شوینه ههنگاو مان ده نا که دهنگی ته قه کانی لپوه ده هات. له سه د مه تریکه وه، هه شاماتیك دیار بوو که نزیك ده بوونه وه: ته پوتۆز و دوکهل، جهنگه لی گورز و تفهنگ و مه شخهل له ده ست، گویمان له هاوار بوو که هه چی لی تینه ده گه یشتم، چونکه به ئازهری قسه ده کرا. باسکر فیل هه ولی ده دا شتیکی لی ته رجمه مه بکات: «مه رگ بو ده ستور! مه رگ بو په رله مان! مه رگ بو کافران! بژی شا!» ده یان هاوولاتی به راست و چه پدا غاریان ده دا. پیره مه یتر دیک گوریستیکی به دهسته وه بوو و بزنیکی تۆقوی راده کیشا. ژنیك ساتمه ی کرد؛ مناله که ی شه ش سالانه ده بوو نابوو، هه ولی ده دا راستی کاته وه و گرتی و به شه له شه له دهستی به غاردان کرده وه.

ئیمه ش به په له، ده مانویست بگه ی نه ئه شوینه ی که په یمان تیا به ستیوو. له سه ر ریگا، کۆمه لی لاو خه ربک بوون سه نگه ریکیان لا ده دا، دوو کۆته ره داری که وتوو و به شتیوه یه کی تیکه لوی پیکه لی ته و او، میز و خشت و ئه سه که ببیل و سنوو و به رمیلی که وتیوو سه ر. ناسیمانیانه وه، هیتشتیان تپه پرین و نامۆزگاری ئه وه شیان کردین که خیرا تپه پرین، چونکه «به ئیره دا تیده په رن»، «ده یانه وی ئاگر له م گه ره که به رده ن»، «سویندیان خواردوو که هه موو رو له کانی ئا ده م سه رپرن».

له باره گاکه ی ئه نجوومه نیش، چل په نجا که س ده وریان له فازیل دابوو، ته نه ها ئه و چه کی له شان نه بوو. ئه ویش ده مانچه یه ک بوو، مانچه ره یکی نه مساو ی بوو، پیده چوو وه زیفه ی دیکه ی هه بیت له وه ی به مه و ئه وه بلتی تۆ له وی به و با ئه وه لوی بیت. هیتمن دیار بوو، راریی که متر پیتوه

دیار بوو، هیتمن هه ره کو پیاویکی کردار، کاتیك چاوه روانی کۆتایی بیت. - ده سه برکه ن، ئه مه ی به نه بره یه ک وت که ره نگیتی کالی سه رفرازی پیتوه دیار بوو. بانۆف هه رچییه کی وت راست ده رچوو. راید لیاکو ف کودیتا یه که ی خۆی کرد و خۆشی به حوکمرانی عه سه که ری شاری تاران دانا و مه نعی ته جه ولیشی سه پاند. له م سه رله به یانییه وه، ده رگای گه ران به دوا ی ده ستووریه کان له سه ر گازه رای پشته، ئه مه ش چ له پایتهخت چ له شاره کانی دیکه. له ته وریزه وه ده س پیکرا.

هاوارد به حه په سانه وه:

- ئه مه هه نده زۆر رووی دا!

- قونسولی پروسیا به ته له گرام له م کودیتا یه ئاگادار کرایه وه و هه ر له م سه رله به یانییه شه وه پیاوه ئایینییه کانی ته وریزی ئاگادار کرده وه. ئه مانیش پیاوانی خۆیان ئاگادار کرده وه بو ئه وه ی بو نیوه رو له ده قه چی، له گه ره کی وشتره وانان کۆبینه وه. ئا له ویتوه وه ئیتر به گشت شاره که یا بلا بوونه وه. سه ره تا به ره و مالی روژنامه نووسیکی هاو ریم رویشتن، عه لی مه شه ده ی، له ماله که ی خۆی رایانکیشت، سه ره رای قیژه و هاواری ژنه که ی و دایکی و هه ر له پیش ئه وان سه ریان بری و دهستی راستیان لی کرده وه و پاشان هه روا له ناو خۆینی خۆی جییان هیتشت. به لام مه ترسن، هه ر له م ئیواره وه، تۆله ی عه لی ده کریته وه.

دهنگی هه لی خه له تانندن، جاریکی دیکه ویستی بیته وه سه ر دۆخی جارانی، پیش ئه وه ی ده ست به قسه بکاته وه، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا:

- له به رئه وه ها تمه ته وریز چونکه ده زانم ئه م شاره به رگری له خۆی ده کات. ئیمه ئیستا پیمان له سه ر خاکیکه که هیتشتا سه ر به ده ستوره. له ئیستا وه به دوا وه ش، باره گای په رله مان لیره یه، باره گای حکومه تی شه رعی. شه ریکی چاک روو ده دات، ده بیتن چۆنیش ده یبه ینه وه. دوام که ون!

ئیمه و ده دوانزه لایه نگیریش دوا ی که وتین. ئیمه ی به ره و باخچه که برد،

خولیتیکی به دهوری خانووه که یا دا، تاکو گه یشته په یژه یه که تا بهرز ده بووینه و، ئیتر له ناو چیتو و گه لا دا ون ده بوو. گه یشتینه سهر خانوو و تیپه رگه یه کی لیبوو و چند په یژه یه که چووینه خواره و و ژووریتیکی دیوار ئه ستووری لی بوو، چند په نجه ره به کیش له ته نیشته یه که، دت وت بو شه و کردن دروست کراوه. فازیل داوای لی کردین که سه ریگ له ژووره که بدهین: ده پروانیه ده رجه ی گه ره کیکی که زو ده گیری، به لام ئیستا له بهر سه نگره کان که س ناتوانی زه فوری پی به ریت. له پشته وهش، بیست که سیتک، ئه ژوتوبان له خاک گیر بوو و هه مووش تفه نگره کان بیان سوار.

فازیل دهستی کرد به قسه:

– خه لکی دیکه ش هه یه. هه موو بریاری شه و کردنیان داوه. هه موو ده رجه و کولانه کان ده گرن. ئه گه ر شالا و به ره کان گه یشتن، ئه وه هه ره و کو پیوست پی شوازیان لی ده کریت.

«شالا و بهر» هه ره و کو ئه و ده ی وت زور دوورنین. رهنگ بی له بهر ئه وه تاخیر بووین چونه که یه که دوو خانووی «رۆله کانی ئادم» یان له پیشه و ده بی بیسووتین، به لام چه که دانانین، هاواریان ده کرد و ته قه ش نزیک ده بووه وه.

له پرتکدا، موچرک به له شمانا هات. راسته لی رهین، راسته خو مان له پال ئه م دیواره دالده داوه، دیه نی حه شاماتیکی جلّه و ترازو و مه رگ مه رگیتی و ریک و راست به ره و توش دیت، رهنگ بی هه ره ترسناکترین ئه زموون بیت.

هه ر به غه ریزه، دهستم به چرپه کرد:

– چند ده بین؟

فازیل به ده نگی بهرز و روون، بهوره وه وه لامی دامه وه:

– هه زار، که م تا زور هه زار و پینج سه د که س ده بین.

هه ره و کو فرمان بدات، دهستی کرده وه به قسه:

– ئیستاش نوره ی ئیمه یه که بیان ترسینین.

به یاریده ده ره که ی وت که سهر و تفه نگرمان بداتی. له نیوان من و هوارد

که می به گالته نامیژه وه سهیری یه کترمان کرد؛ ئیمه به چاوتیکی ئه فسووناوی و قیزیها تنه وه وه سهیری ئه و نامیژه ساردانه مان ده کرد.

فازیل هه لی دایه وه:

– خو تان بده نه پال په نجه ره کان و ته قه له هه ر کیتی که بکه ن که نزیک ده بیته وه. من ده بی به جیتان بهیلم، موفاجه ئه یه کم بو ئه و به ره بریانه ئاماده کرده وه!

هیشتا به ته واوی ده رنه چوو بوو، ته قوتوق دهستی پی کرد. باسی جهنگ کردن، رهنگ بی زیاده وییه که بیت. شالا و به ره کان نزیک بوونه وه، هوزیتیکی بی میتشک هاواری ده کرد و پیشره وه که یان به ره و سه نگره ره کان ده رۆیشت، هه ر به و ته گه رانه ده چون که بو راکردووان داده نرین. رۆله کانی ئادم دهستیان به ته قه کرد. سه لیسه یه که. یه کیکی دیکه. ده که سیتک به ربوونه وه، ئه وانی دیکه کشانه وه، ته نها یه کیکیان نه بیت که توانی به سه ر ته گه ره کانا باز بدات و حه ره یه که له شی کون کرد. هاواری رۆج ده رچوونیتیکی به دو او هه ات؛ سهیری لایه کی دیکه م کرد.

زۆری زۆری خویشاند او هه کان، به وریا بییه وه له دو او هه مانه وه، ته نها به ده نگیکی نووساو، هه مان شایی و لوغانیان دو باره ده کرده وه: «مه رگ بو!» پاشان، کومه له خه لکیکی جارتیکی دیکه شالاویان بو سه نگره ره کان برد، ئه مجاره دیان که می به نیزامتر، واته به ته قه کرده وه به ره و به رگریکه ره کان و به ره و په نجه ره کان، له کوئییه وه ته قه ده کرا. گولله یه که بهر ته ویلی کوریتیکی ئادم که وت، ئه مه ش یه که م زیانی ئه و به ره یه بوو. سه لیسه ی هاوه له کانی یه که سه ر بهر ئه وانه ده که وتن که شالاویان ده برد.

شالاوه که شکستی هینا، کشانه وه، جارتیکی دیکه بو ته گیر کردن گرت بوونه وه و به ده نگی بهرز قسه بیان ده کرد. بو شالاو بر دنیکی دیکه کو بوونه وه، له و کاته ی که گرمه یه که گه ره که که ی هه ژاند. توپیک که وته ناوه راستی شالاو به ره کان، قه سا بخانه یه کی نایه وه و ئه وه ی به زیندو ویش مایه وه کشایه وه. به رگریکه ره کان چه که کان بیان بهرز کرده وه و دهستیان به هاوار کرد: «مه شرووتی! مه شرووتی!» – واته ده ستوور! – ده یان ته رمی

راکشاو له ملالو ټولای سه ننگه رکه که وتېوون.

هوارد چرپاندى:

- چه که که من هیشتا هر سارده، تهنه فیشه کی کیشم نه ته قاند. ټی تو؟

- منیش.

سهری نه ناسراو ټیک بکه ویتته بهر نیشانه که و دست به په لاپیتکه که یا بنیم بو ټه وهی بیکوژم...

فازیل دواى چوند ساتیک دره ننگتر هاته وه. دلخو شه.

- موفاجه ټه که تان چوڼ بینى؟ تو ټی کی کوڼی فهره نسى بو، بان ټیکه، ټه فسه ری کی له شکرى ټیمپر یال پی فروشتین. له سهر خانوو داندر او، وهرن به ټی عجاب وه سهری بکه ن! چوند رږ ټی کی ټاينده، له مهیدانه گه وره که ته ور ټی زی داده نین و له سهری دنووسین: «ټه ټو په بو دستووری بو قوتار کردین!»

هستم کرد بو چوونه که زیاد له پیوست گه شبینه، هر چه نده نه متوانی ره تی ټه وه بده مه وه که له چوند ده که یه ک سهر که و ټی کی زور چاکی به دست هینا، ټا مانجه که زی زور روون بو: رزگار کردنی دوور گو که یه ک بو ټه وهی لایه نگیره کانی دستوور بتوانن کو ټینه وه و خو ټان پیار ټین، به تاییه ت بتوانن له مهر داهاتو وه بیر بکه نه وه و بیریش له وه بکه نه وه ده بی چ بکه ن. ټه گهر له و رږه شله ژاوهی مانگی پووشپه ر ټان و تایه که له و کو لانه پیچا و پیچانه ی بازاره که ته ور ټزه وه و به با وه شی تفه نگی له بیل و تاقه تو ټی کیش که بان ټی ناوه، ده توانین ټا زادی قه پی تراوی ولاتی فارس بکه ر ټینه وه، کی بروای پی ده کردین؟

ټا ټه مه بو که رووی دا، هره بیکه در ټین که سیشمان ژبانى خو ی فیدا کرد.

XXXIX

رږ ټی تاریکن له میژووی ولاته که ی خه یام. ټا ټه مه بو به ره به یانی رږ ټه لات؟ هر له ټی سفه هانه وه تا کو قه زو ټین، هر له شیراز وه تا کو هه مه دان، هه مان هاوار و هه مان دنگ له قورگی تاریکی سهدان، به لکو هه زاران که سه وه دهر ده چی: «مهرگ بو! مهرگ بو!» بهرز ده بو وه. له مه به دوا وه بو ټه وهی باسی ټا زادی و دیو کراسی و عه داله ت بکه یت، ده بی خو ټ بشار ټه وه. داهاتو تهنه خه ونی کی یاساغ کراو بو، لایه نگرانی ده ستووریش له هه موو کووچه یه کدا تووشی راوانان هاتن، باره گاکانی «رږ ټه کانی ټا ده» ټالان کران و کتیه کانیان پی شیتلکران و ټا گریان ټی به ردان. له هیچ شو ټی کی، له سهر ټاپای ولاتی فارسدا، نه توانرا به ره ست بو قینی هه لږ ژاو دابنر ټت.

هر تهنه له ته ور ټز. ټه ویش له شاره قاره مانه که، کاتیک که تهنه رږ ټیک به سهر کوده تایه شو مه که ټی په ری بو، له و سی گه ره که به ره ټی به ی که شاره که لی پی کد ټت، تهنه هر به کی کیان به رگری ده کرد، ټه ویش گه ره کی میرخیز بو، که ده که و ته هره با کووری رږ ټا وای بازاره که وه. ټا له و شه ودا، بیست سیبه ک له لایه نگرانی دستوور، به ټو په، پاسه وان بیان ده کرد بو ټه وهی بی پار ټین، له هه مان کاتیشدا، له باره گای ټه نجوومه ن، فازیل له سهر نه خشه یه کی چرچولوچ، خه ری کی دیار ی کردنی تیری سهر که و ټنی وه همی بو.

ټی مه ش ده دوانزه یه ک ده بو ټین که زور به وریا بیسه وه سهری هیتلی پی نو سه که یان ده کرد بو ټه وهی لانه دات که له هه مان کاتدا چرای ژووره که تووشی جوولانه وهی ده کرد، په رله مانتار خو ی راست کرده وه.

- دوژمن هیشتا له ژیر حه په سانى ټه و سه دمه یه یه که تووشیمان کرد. وا هه ست ده کات ټی مه له وه به هیتر ټین که هه ین. که واته ده بی ټه هه له بقو ټینه وه و به په له ناوچه که مان به رفراوان بکه ین. هه نده ش نابات شا له شکر ده نیر ټته ته ور ټز و چوند هه فته یه کی دیکه ده گه نه ټیره. که واته ده بی هر له ټی ستا وه بو ټه و کاته هه موو شاره که ټا زادا بکه ین. هر له شه وه وه،

دهست به شالا و بردن بکهین.

چه مایه ووه و هه موو سه ره کانی دی چه مانه ووه، سه ره قوت و سه ره داپوشراو یا میتزه له سه ره.

دیسانه ووه بۆ روونکردنه ووه، فازیله وتی:

له پرتکدا له رووباره که ده دهین و له دوو لاه له ناو بازاره که ووه و له ناو گورستانه که ووه شالا و به ره ووه قه لاکه ده بهین. پیش خورکه وتن، هی نیمه یه.

قه لاکه ده روژی ویست بۆ نه ووهی بگیری. هه ره شه قامیک شه روکوشتاریکی زوری ده ویست، به لام شه ره که به قازانجی نه وان کوتایی ده هات. چهنده «کورپکی نادهم» ده ستیان به سه ره مه کته بی ته له گرافی هیندی - نه ورووی گرت، بهم جوژه توانیان په یوه ندییان له گهل تاران و شاره کانی دیکه بمین، هه ره ووه ده یان توانی په یوه ندی به له نندن و بومباشه ووه بکهن. بۆ هه مان روژ، پولیسخانه یهک، به خویمان و دوشکه یه کی ماکسیم و سی سنووق فیشه که ووه هاتنه ریزیانه ووه. نه م سه ره که وتاننه پروای دانیشتنوانی به هیزه کرد، پیر و لاه و ره یان ده هاتنه ووه بهر، به سه دان به ره و گه ره که نازادکراوه کان هه لپه یان ده کرد، هه ندی جاریش به چه که ووه. له چه ند هه فته یه کدا، دوژمن به ره ووه ده ورو به ری شاره که کشانه ووه. نه ووهی له ژیر ده ستیان مابوه ووه، ده که ووه باکووری روژه هه لاتی شاره که ووه، ناوچه یه ک که دانیشتنوانی کهم بوو که ده که ووه نیوان گه ره کی و شتره وانه کان و ساحیب دیوانه ووه.

بۆ ناوه راستی مانگی گه لایژ، له شکریک له موه ته و یعان دروست بوو، هه ره ووه به پرتوه به رایه تیبیه کی کاتی، هوارد لپرسراوی نازووقه ی پت دراه. نیت زوری زوری کاته که ی له ناو بازار بوو خه ربکی کوژدنه ووهی نازووقه بوو و دوکانداره کان هه ره ووه زیبه کی له راده به دریان پیشان دا. زور به باشی سه ری له پتوانی فارسی ده ره کرد.

پیتی ده وتم:

له ده بی لیره حوقه و کیلو له بیر خوت به ریته ووه. لیره جاو و میسقال و سیر و خه روار که باری گویدرین، لیره نا نه مانه ده یخوات.

ده ویست له و رووه ووه شتم فیکرات:

- پتوه ری به ره تیبی جاوه که هه ره جاو تیکیش بایی دنکه جو به کی قه له ووه، هه ره به تو پیکله که یه ووه، به لام له م سه ره و نه و سه ری جو به که، هه ردوو نووکه تیژه که یان بریبت که هه ره به نووکه سمیل ده کهن.

منیش به قاقای پیکه نینه ووه:

- زور مه حکه مه.

ماموستا که به چاوکی ره خنه ووه سه ری قوتابیه که ی خوی کرد. بۆ نه ووهی ته می خوم بکه م، هه ستم کرد و پتویست ده کات نه ووهی پی رابگه ینم که گویم گرتبوو:

- که واته جاو بچوو کترین یه که ی پتوه ره.

هوارد وه لامی دایه ووه:

- نه خیر.

بی وچان سه ری کاغه زه نوو سراوه که ی به ره ده می خوی ده کرد:

- بارستایی دنکه جو به ک به قه ده ره هفتا دنکه خه رته له یا نه ووه تا به قه ده ره بارستایی شه ش تاله مووی کلکی بارگیری که.

به م به راورد کردنه، باره که ی منیشی که می سووک کرد بووه ووه! له به ره نه ووهی له هجه ی مه حله ی نازانم، کاری من ته نها نه ووه بوو که له گهل بیگانه کانا په یوه ندی بکه م و باسی راو بوو چون و نیازی فازیلیان بۆ روون بکه مه ووه و هه ره ناگاداری ساغ و سه لامه تیان بم.

ده بی نه ووهش بزاین که ته وریز، تا کو دروست کردنی هیلتی شه مه نه فه ری ترانسقه و قاز و بیست سال پیش، ده روزه ی ولاتی فارس بوو، هه ره له و تاقه ده روزه یه ووه، کالا و که لوپه ل و بیرو باوه ره ده گه یشته ولات. چه ندین شه ربکی نه ورووی لقیان له وی هه بوو، وه کو شه ربکه نه لمانیه که ی مسیو مۆسینگ و مسیو شونیمان یا شه ربکی نه ناسراوی (۲) بازرگانی روژه هه لات، گه ووه ترین شه ربکی نه مساوی بوو. هه ره ووه قونسول و به عسه ی پرتیبیتیره کان نه مه ربکی و چه ندین رتیک خراوی دیکه ی لی بوو و

(۲) (Société anonyme): شریکه مغلّه، مخفیة الاسم. (وه رگتی).

بهراستی دلخوشیشم که تا له و کاتانه‌ی که شار ئابلوقه درا و کاتی ناخوش بینرا، هیچ بیتگانه‌یه که تووشی نه‌زیه ت نه‌هات.

برایه‌تییسه‌کی ئوخژنبه‌خش زال بوو. من نامه‌وی نه باسی خوم نه باسی باسکرئیل و نه باسی پانوقیش بکه‌م، چونکه ئیمه خیرا خومان دایه پال بزوتنه‌وه‌که. ده‌مه‌وی لیره ستایشی کهسانی دیکه بکه‌م، وه‌کو مسیو مؤر په‌یامنیتری مانیشته‌ر گاردیان بوو که بی سئ و دوو چه‌کی هه‌لگرت و خوی دایه‌پال فازیل و له‌شه‌ر بریندار کرا، یا کاپتن نه‌ئزینیور که یارمه‌تی داین و گه‌لئ گرفتگی لؤژیستیکی بۆ چاره‌سه‌رکردین و، هه‌روه‌ها له‌ریتگی بابه‌ته‌کانی نه‌و که له‌رؤژنامه‌ی ئاسیای فهره‌نسی بلاوده‌کرده‌وه، پاریس و به‌لکو هه‌موو دونیای هان دا بۆ نه‌وه‌ی هاوکاری نه‌م بزوتنه‌وه‌یه بکریت و ته‌ورئیش له‌هه‌ره‌شه‌به‌دناوه‌که رزگار کات. وجودی نه‌م بیتگانانه و چالاکی نواندنیان، بۆ هه‌ندیک، به‌تایبه‌تی بۆ پی‌اوانی ئایینی شاره‌که وه‌کو نه‌نجه‌تیک دژ به‌ده‌ستوورییه‌کان به‌کار ده‌هینرا. شتی وا ده‌وترا: «نه‌م نه‌ورووییه‌هه‌چیووچانه، نه‌م نه‌رمه‌نی و بابیانه و گاوری هه‌موو ناوچه‌یه‌ک». سه‌ره‌رای نه‌مه‌ش نه‌هالی به‌م پرۆپاگه‌ندانه‌ته‌ر نه‌ده‌بوون، زۆر به‌گه‌رموگوری ده‌وریان لئ دابوین، هه‌ر پی‌اویتک وه‌کو برا سه‌یر ده‌کرا و هه‌ر ژنیکیش وه‌کو خوشکیک یا وه‌کو دایکیک له‌قه‌له‌م ده‌درا.

ئایا پیوستیش به‌وه‌ده‌کات بلیم فارسه‌کان هه‌ر له‌رؤژی یه‌که‌مه‌وه، هاوکاری و هه‌ره‌وه‌زییه‌کی زۆر و عه‌فه‌وی به‌رگریکه‌ره‌کانیان کرد. سه‌ره‌تا ئازادیخوازه‌کانی ته‌ورئیش، پاشان گشت نه‌و په‌ناهه‌ندانه‌ی که به‌باوه‌ره‌وه‌شار و گونده‌کانیان جئ هیشته‌بوو و هاتبوون خویان دابوو پال دوا سه‌نگه‌ری ده‌ستوورییه‌کان. نه‌مه‌ش رۆله‌کانی ئاده‌میشی گرتوه، له‌هه‌موو ناوچه‌کانی مه‌مله‌که‌ته‌وه‌به‌هه‌لپه‌ده‌هاتن و داوای چه‌ک هه‌لگرتنیان ده‌کرد. هه‌روه‌ها چه‌ندین په‌رله‌مانتار و وه‌زیر و رۆژنامه‌نووسی تاران، توانیان له‌ده‌ستی نه‌و کوده‌تایه‌کوشنده‌ی که لیاکوژت فرمانی بۆ ده‌رکردبوو هه‌لبین و زۆرجار به‌هه‌ناسه‌پرکیتی تاساو و گومر‌ابوونه‌وه، به‌کوومه‌لی بچووک ده‌هاتن.

له‌و هه‌موو هاتنه‌ریزه‌وه، یه‌ک‌بکیان له‌هه‌موویان به‌نرخته‌ره، نه‌ویش

هه‌لاتنی شیرین بوو که توانی ته‌حه‌دای نه‌و مه‌نع ته‌جه‌وله‌بکات و به‌سواری ئوتوموبیل به‌به‌رده‌م کوزاکه‌کانه‌وه‌بۆی ده‌رجیت و نه‌وانیش نه‌ویرن ده‌خلی بکه‌ن. ئوتوموبیله‌که‌ی به‌شیتوه‌یه‌کی عه‌جایه‌ب له‌لایه‌ن دانیشته‌وانه‌وه‌پیشوازی لئ کرا، سه‌ره‌رای هه‌مووشی شو‌فیره‌که‌ی خۆشی خه‌لکی ته‌ورئیش بوو، یه‌کی بوو له‌و فارسه‌ده‌گمه‌نانه‌ی که بتوانن نه‌و ئوتوموبیلانه‌ی لیبخوین.

شیرین له‌کووشکیک دابه‌زی که به‌کار نه‌ده‌هات. نه‌و کووشکه‌ی که باپیره‌ی به‌و نیازه‌دروستی کردبوو که سالی جارێک سه‌ری لئ بدات، نه‌و پیره‌مێرده‌ی که کوژرا. هه‌ر بۆ شه‌وی یه‌که‌م، هه‌ر وه‌کو نه‌فسانه‌بو‌مانی گێرپایه‌وه، شا تووشی دل هه‌لچوون ده‌بیت و نه‌ستیره‌ناسه‌کانیش ئامۆژگاری نه‌وه‌یان کرد که جارێکی دی پی نه‌خاته‌وه‌نه‌م کووشکه‌شوومه. سی سالی‌ک ده‌بیت، که‌سی تیا نا‌ژی؛ خه‌لکی به‌جۆره‌سامیکه‌وه‌به‌کووشکی به‌تال ناویان ده‌برد.

شیرین دوو‌دلیی نه‌کرد که به‌سه‌ر نه‌م قه‌ده‌ره‌یا زال بیت و ئیتر شو‌ینی ئیقامه‌ته‌که‌ی ده‌که‌وته‌ناوچه‌رگه‌ی شاره‌وه. له‌ناو باخچه‌گه‌وره‌که‌ی، له‌و ناوچه‌فینکه‌ی ئیوارانی هاوین، سه‌رکرده‌ی به‌رگریکه‌ره‌کان ده‌هاتن و له‌وی کۆده‌بوونه‌وه، منیش زۆرجار له‌گه‌لیانا بووم.

پتده‌چوو شیرین به‌بینینی من دلخۆش بیت، گشت نه‌و نامه‌گۆزینه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی قوولی له‌نیوان دروست کردبوین، که‌س بۆی نه‌بوو گومان له‌م په‌یوه‌ندییه‌بکات. بیتگومان، قه‌د دوو به‌دوو نه‌بوین، له‌هه‌ر کو‌بوونه‌وه‌یه‌ک، بۆ هه‌ر ژمه‌میک ده‌بان که‌سی تری لئ بوو. بی وچان قسه‌مان ده‌کرد، هه‌ندئ جاریش گالته‌مان ده‌کرد، به‌لام به‌بئ نه‌وه‌ی سنوور بشکینین. زۆر ئاشنایه‌تبی له‌ولاتی فارسدا قه‌د مومکین نیسه، ریز هه‌میشه‌زۆر زال و ته‌عبیره‌کانی ریزگرتنیش زۆر ئاشکران، کاتئ پرو ده‌کریته‌یه‌کیک بۆ نه‌وه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل بکریت، زۆرجار ده‌وتریت «نۆکه‌ری سیبه‌ری جه‌نابانم»، کاتیکیش له‌گه‌ل شازاده‌یه‌ک قسه‌ده‌کریت، نه‌وه سه‌ره‌تا عه‌رده‌که‌ماچ ده‌کریت، نه‌گه‌ر به‌کرده‌وه‌ش نه‌کریت، نه‌وه ته‌عبیری زۆر زه‌ق له‌و بواره‌به‌کاردیت.

ئەو ئىوارە پر گىرمە و كىشە يە هات، پىنجشەمە بوو. زۆر بە تەواوى
۱۷ى رەزىر بوو. چۆن لە يادەم دەچىت؟

بۆ ھەزاران ھۆى جىواز، گشت ھەقالە كانمان سەفەريان كەردبوو، منىش
لە گەل ئەوانەى كە ما بوونەو ە روخسەتم وەرگرت. ئا لەو كاتەى كە گەيشتمە
موحەجەرەكەى دەرەو، ئەو ەم ھاتەو ە ياد كە جانتاكەم، كە بەو ە راھاتبووم
كاغەزى گرېنگى تىبا ھەلگرم، لە بارەگاكە بەجى ھىشتوو. بۆيە
گەرەمەو، بەلام بەبى ئەو نىازەى كە شازادە بىيىنم؛ وامىش ھەست كەرد
بەمالتاوايى كەردنى مېوانەكان، ئىتر ئەو ىش لەو ى ئەماو.

نەخىر. ھەر لەو ى بوو و بەتەنھا دانىشتبوو، لە ناو ەند بىست
ئەسكەمبىلى بەتال. پارا و دالغە بردبوو ەو. ھەر بەسە بىر كەردنى ەو ە چووم
و جانتاكەم ھەلگرت. شىرىن رەق راو ەستابوو، لە لاو ە دەمبىنى، بە ھىچ
شېو ەيەك ھەستى بەبوونى من نەكەرد. بە پىدەنگىيەكى قول. دانىشتەم و
تېم دەروانى. بەم ئىنتىباعە دو ەزە سال گەرەمە دواو ە ھەردوو كامان، لە
ئەستەمبوول، لە سالۆنەكەى جەمالەدەين بىنى. ھەر بەم شېو ەيە دانىشتبوو،
لايەكىم لىو ە دياربوو، فۆتەبەكى شىن قزى داپۆشېبوو و لايەكى قزى تاكو
لاى قاچەكانى ئەسكەمبىلەكە شۆرېبوو ەو. تەمەنى چەند سال دەبوو؟
حەق ە؟ ھەژدە؟ ئەو كەسەى كە ئىمىرۆ تەمەنى سى سالە، ژنىكى ھىمن و
سەردار و كاملە. ھەرەكو جارەن زراف. زۆر ياش تەوانى تەحەمول بكات و
خۆى لە ژنانى ھاوچىنى خۆى دوورەپەرتىز بگرت: ئەوانەى دەسبەتال و
چلېسن، تا دوارۆزىش لەسەر تەختى سەرورەى دادەنىشن. ئايا شووى
كەرد، تەلاق درا يا بىو ەژنە؟ لەو بارەيە قەد قسەمان نەكەردبوو.

ويستەم بەدەنگىكى پتەو و پر لە دلنىايى پىيى بلىم: «ھەر لە
ئەستەمبوولەو ە خۆشەم دەو ىي.» لىو ەكانم تەتەلەيان كەرد و تووشى گزېبوون
ھاتن و بەبى ئەو ەى تەنھا دەنگىكىشيان لىو ە دەرچىت.

سەرەپاى ئەو ەى كە شىرىن، لەسەر خۆ بەرەو من ئاوپرى دا ەو ە. بەبى ھىچ
موفاجەئەيەك، ھەرەكو ئەو ەى نەرو ىشتبىيىتم، نەھاتبىيىتمەو ە، سەرنجى
دەدام. پارايى كەوتە تەماشاكەردنەكەيەو ە ئىتر دەستى كەرد بە «تۆ»

بەكار ھىنان:

- بىر لە چى دەكەيتەو ە؟

و ەلامەكە لە لىو ەكانمەو ە فىچقەى كەرد:

- لە تۆ. ھەر لە ئەستەمبوولەو ە تا تەور ىز.

زەردەخەنەيەك، رەنگ بى كەمى شلەژانى پىو ە دياربىت، بەلام ھىچ
تەگەرەيەك رىيى لى نەگرت و روخسارى گەشانەو ە. منىش ھىچم بۆ
نەمايەو ە لەو ە زياتر كە ئەو سىغەيە دووبارە بكەمەو ە كە ئىتر لەنىوانمان
و ەك كۆدى يەكترناسىنەو ەى لى ھاتبوو:

- چوزانىن، رەنگ بى رىگاكانمان يەك بگرنەو ە!

چەند خولەكىكى يادكەردنەو ەى بىدەنگ كاتى قوت داين. پاشان شىرىن
وتى:

- تارانم بەبى كىبەكە جى نەھىشت.

- كەشكۆلەكەى سەمەرفەند؟

- ھەمىشە لە تەنىشتەو ە لە تەنىشت دۆشەكەمە، قەد لە
خو ىندنەو ەى بىزار نابم، چوارىنەكانم ھەمووى ئەزىرە و ھەرەھا گشت ئەو
بەسەرھاتەى كە لە پەراو ىزەكە نووسراونەتەو ە.

- لە پىناوى ئەو ەى شەو ىك لە گەل ئەو ە كىبەبەم دە سال لە ژيانى خۆم
خەرج دەكەم.

- شەو ىك لە ژيانى خۆم دەبەخشم.

ھەر ساتىك دواى ئەو ە، بەسەر روخسارى شىرىنا چەمامەو ە، لىومان
پىككەوتن، چاوەكانى داخراوون. پاشان ھىچ لە دەورمان و جوودى نەما
تەنھا گۆرانى ئەو زىكزىكانە نەبىت كە لەناو مىشكى قاوماندا دەنگى
دەدايەو ە. راموسان درىزەى خاياند، راموسانى ئاگرىن، راموسانى سالانى
دابردوو و شكاندنى ھەموو تەگەرەكان.

لە ترسى ئەو ەى كە مىوانى دىكە نەيەن و خزمەتكارەكان لە پرىكدا
دەرنەكەون، ھەلساين و منىش دواى كەوتم و بەدەرچەيەكدا تىپەرىن،
بەدەرگايەكى بچووك كە گومانىيى لى نەدەكرا. بەپەيژەبەكى خواروخىچدا،

بهره و نه پارتنامه که ی شای جاران سه رکه و تین که ئیستا کوره زا که ی تیا یا داده نیشخ، دوو لا دهر گای قورس داخران، ده سکیکی ئه ستور و ئیتر هه ر دوو ک به ته نیا ماینه وه. ئیتر ته ورئیز شارئیک نه بوو دوور په ریز به نیهت جیهانه وه، جیهان بوو که دوور له ته ورئیز کرۆشکه ی ددها.

له سه ر دۆشه کبکی نایابی پر په ر په ر و گولینگ، باوه شم بو مه عشو و قه شاهانه که م کرده وه. به دهستی خۆم، هه موو گرئیه ک، هه موو دوگمه به کم ترازان، به قامکه کانم، به ناو له پم، به لئیه کانم، سه ر تا پای جهسته ییم به سه ر کرده وه، خۆی دابوو ده ست نه واز شه کانی منه وه، خۆی بو ماچه چه واز شه کانی من شل کردبوو و له چاوه داخراوه کانی شییه وه فرمیسکیکی گهرم داده چۆری.

بهره به یان، هیشتا لا په ر ده ی که شکۆله که م هه لئه دابوو وه. له سه ر تابوو ریه ک دانرابوو، له لای رایه خه که وه، شیرینیش به رووتی خه و تبوو، سه ری نابوو سه ر مالم، مه مکه کانی شی به ته سه لی که و تبوو نه ئه ملاو ئه ولام، هیه شتیک له م دونیا یه نه یده توانی بیجوو لئینه ته وه. هه ناسه ی ئه و و عه تر و شه ویی ئه وم هه لده مژئی، سه رنجی برژانگه کانیم ددها، بی سوود ده مویست مه زه نه ی ئه وه بکه م ده بی له ناو چ خه ونیکی به ختیارا بیت یا چ خه وئیکی ناخوش موچرک به له شیا به ئینی. کاتیک له خه و هه لسام، یه که م هه راوزه نای شار ده گه یشته لامان. ده بویه هه ر خیرا خۆم ده ریا ز که م، به لئینم به خۆم دا شه وی داها تووم به عیشقی که شکۆله که ی خه یامه وه بیه مه سه ر.

XL

له کۆشکی به تال ده رچووم و شاننه کانم ده گووشی - هه رگیز به ره به یان له ته ورئیز گهرم نییه - ئا به و شیوه یه، به بی ئه وه ی له رتگایه کی قه دبر بگه ریم به ره و کاروانسه راکه هه نگاوم دهنه. هیه چ په له ی ئه وه م نه بوو که بگه م، پیویستم به بیر کردنه وه بوو، وروژانه که ی شه وی هیشتا تیا ما هیور نه بو ته وه، وئینه کانم ده هیئا یه وه پیش چاو، جوولانه وه کان، ئه و وشانه ی که به چریه دهوتران، نه مده زانی ئایا به ختیارم یا نه. سه ره رای ئه مه ش ههستم به هیمینییه کی رۆحیی ده کرد، به لام بی سوود، ههستم به خه تایه ک ده کرد که به هی ئه وانه ده چوو که به نه ئینییه وه عیشق ده که ن. بیر کردنه وه ی جوو راو جوو دووباره ده بوونه وه، وئینه ی واسواسی شه وانی ئه شکگرتن: «ئه ری دوا ی من، ده بی به زه رده خه نه وه نووستبی؟ ئایا په شیمان بوویته وه؟ ئه ری جارئیکی دیکه بیبینمه وه، خۆی دوور ده گرئیت یا نزیک؟ ئه م ئیواره یه ده گه رتیمه وه و له دووتۆی چاوانیییه وه له ئایینیک ده گه رتیم.»

له پریکدا، دهنگی تۆپیک دهنگی دایه وه. راهه ستام، گویم راگرت. ئایا بانژه تا قانه و ئازاکه مانه؟ بی دهنگییه ک، پاشان گولله بارانئیک و جارئیکی دیکه ش بیده نگی. به ههنگاوی خاوتر دهستم کرده وه به رویشتن، گویمیش قولاغ کردبوو. دهنگی ته قه و تۆقئیکی ترهاته وه، پاشان گرمه ی سییه م. ئه مجاره یان سام دایگرتم؛ تۆپیک به ته نها بوئی نییه به م خیرایییه تۆپ بهاویترئیی، رهنگ بی دوو تۆپ بن، یا زیاتر. دوو قۆمپاره که و تنه شه قامئیک که زۆر لئیمه وه دوور نه بوو. دهستم به غاردان کرد. به ره و قه لا غارم ددها.

دوا ی ماوه یه ک فازیله ئه وه ی بی وتم، به لام من گومانم لئی ده کرد: ئه و هیزه ی که شا نارد بووی، دوینی شه و گه بشت. له گه ره کی پیاوانی ئایینی شوین خۆیان کرده وه. پاشان هیزه کانی دیکه ش دوا به دوا ی هیزی یه که مه وه گه یشته جئ. به هه موو ئاسۆدا بلا بوونه وه. گه مارۆدانی ته ورئیز دهستی پیکرد.

پیش ئه وه ی له شکره که به ره و ته ورئیز بکه ویتته ری، لیاکوژف، حوکمرانی

عهسکهری تاران و ئەندازیاری کودەتایەکه، ئەمەمی له خیتابەکەمی وتبوو:

(کۆزاکە جوامیرەکان، شا له مەترسیی دایە، ئەهالی تەوریز حاکمیەتی رەت دەکەنەوه و جاری شەریان لێداوه، فشاری دەخەنە سەر بۆ ئەوهی دان بە دەستورا بنێ. بەلام دەستور ئیستیاژەکانی ئیوه له غو دەکاتەوه و بەتالیۆنەکان تان هەڵدەوه شینیتەوه. ئەگەر ئەوان سەرکەون، ئەوه ژن و منالەکانی ئیوه برسییان دەبێ. دەستور کوشندەترین دوژمنە. دەبێ هەر وه کو شێر بەرهو رووی ببهوه و پشستی بدەنه عەردا. کاتیکیش بالەخانەمی پەرلەمانتان روو خاند بوونه جیتی شانازی هەر هەموو دونیا. بەرەوام بن لەم کردە تەندروسته و هەموو شارێکی یاخیبوو وێران کەن و پەیمانێ ئەوهشتان دەدەمێ که پاره و بەختە وەریمان لەلای حاکمانی رووس و ئێرانەوه بەسەرا دەرژێ. هەموو زەنگینی تەوریز هی ئیوهیه و بکەونه خۆ!)

هاواری سان پیتەرسبورگ و تاران و فسکه فسکی لەندەن هەر هەمان فرمانیان پێبوو: پتویستە تەوریز وێران کری، شایانی نمونەبیترین سزایە. تەوریز بەزی، کەس نەیدەوێرا باسی دەستور و پەرلەمان و دیوکراسی بکات؛ جاریکی دیکەش رۆژەلات دەتوانێ وهکو تەرم لینی راکشێ و بخهوی.

ئیتەر هەر هەموو دونیا، بۆ ماوهی چەند مانگیکی سەیری ئەم زۆرانبازییه غەریب و دلتهزینە دەکات: ئا لهو کاتەمی که نمونەمی تەوریز خەریک بوو جۆشوخروشی دەخستە هەموو سووچێکی ئێرانەوه و مەشخەلی بەرگری هەڵدەکرد، شاری تەوریز خۆی زۆر بەمەحکەمی دەوری درابوو. ئایا لایەنگرانی دەستور کاتی ئەوهیان دەبێ هەلسنەوه و خۆیان رێک بخەنەوه و چەک بگرنەوه دەست، پێش ئەوهی داوونجیان بەسەرا نەرووختن؟

له سەرماوهرزدا، سەرکهوتنیکی مەزنیان بەدەست هینا: پاش بانگه‌وازی سەرۆکی بەختیاریه‌کان، خالی شیرین، ئیسفەهانی پایتەختی کۆن راپەری و پەیمانێ خۆی بۆ دەستور نوێ کردەوه و لایەنگری خۆی و هەر وهزی خۆی بۆ تەوریز ئاشکرا کرد. کاتی دەنگوباس گەیشته شاره

گەمارۆ دراوه که، بوو بەگه‌وره‌ترین خۆشی. بەدریژایی شه‌وگار، بەبێ ئەوهی کەس وەرس بیت، هەر هەموو هاواریان دەکرد: «تەوریز و ئیسفەهان، هەموو ولات هەلساوه!» بەلام، بۆ رۆژی دوایی، شاللاویکی چر، بەرگریکه‌رانی ناچارکرد که چەندین سەنگەر، له باشوور و رۆژئاوا بەجێ بهیلتن. تەنها رینگایه‌ک مابوو که شاری تەوریزی بەدونیای دەر وه گری دەدا، ئەویش رینگای باکوور بوو که دەچوو سەر سنووری رووسیا.

دوای سێ هەفته و شاری رەشتیش راپەری. ئەویش وهکو ئیسفەهان حوکمرانی شای رەت کردەوه، دوای شه‌رعییه‌تی دەستور و بەرگریه‌کانی فازیله‌وتن. خۆشییه‌کی دیکه له تەوریز. بەلام هەر له هەمان کات، گەمارۆی شار تەواو دەبوو، رینگای باکوور گیرا. ئیتەر نه نامە، نه پۆست نه ئازوقەش، ناگەن. کەواته پتویستی دەکرد زۆر بەوردی جاریکی دیکه کیشەمی خۆراک دا به‌شکردن رێک بخرتەوه، بۆ ئەوهی بتوانیت خواردن بدریتە دانیشتوانی شاره‌که که دووسەد هەزار که‌سێک دەبوون.

له رەشه‌مه و خاکه‌لیوی ۱۹۰۹دا، پەیمانەستنی نوێ رووی دا. ناوچه‌می دەستووری ئیتەر گشت شارانی وه‌کو شیراز و هەمه‌دان و مەشه‌هد و ئەستار داباد و بەندەرعه‌باس و بوشه‌ه‌ری ده‌گرتەوه. له پارسیش، کۆمیتەیه‌ک پتکها‌ت بۆ بەرگریکردن له شاری تەوریز، دیولافوا ناوتیک که رۆژەلاتناسیکی گه‌وره بوو بەپتوهی دەبرد و سەرۆکایه‌تی ده‌کرد؛ هەر هەمان هیماس له شاری لەندەنیش بووژایه‌وه، ئەویش له‌ژێر سەرکردایه‌تی لۆرد لامینگتون؛ له هەمووی گرینگتر پیاوه ئابینییه‌ شیعیه‌ گرینگه‌کان بوون که له شاری کەربەلای عیراقی عوسمانی ده‌ژیان، زۆر به‌ئاشکرا و بەبێ پتچوپه‌نا لایه‌نگیری خۆیان بۆ دەستور به‌یان کرد، به‌مه‌مه‌لا کۆنەپەرسته‌کانیان خسته‌لاوه.

تەبریز سەر ده‌که‌وی.

بەلام تەوریز دەمری.

مومکین نییه‌ به‌ره‌و رووی گشت ئەم یاخیبوونه‌ ببنه‌وه، به‌ره‌و رووی ئەو هەموو راپه‌ربنه، شا خۆی به‌تاقه‌ فیکره‌یه‌که‌وه به‌ستبوو: دەبێ چۆک

به تهریز دابدريت، سه رچاوهی خراپه يه. کاتيک ئه و ده که وئ، ئه وانی تر هه ره له خووه چوک ده دن. له جياتی ئه وهی که به شالا و بردن داگيري کات، دانيشتوانه که ی برسيی کرد.

سه ره رای کوپون به خشينه وه، نان دهيدا له که ميبی. له کو تايی خاکه ليو. چهنده که سيک مردن، به تاييه ت له نيو پيره ميتران و منالانی ساوا.

له رۆژنامه کانی پاریس و له ندهن و سان سترایبورگ، ده ست به نار ه زایی ده رپین و ره خنه گرتن له ده سه لات ه گه وره کان ده گيرا، ئه وه یان ده هیتا يه وه یاد که له شاری ته وریزی ئابلوقه درا و چهندين که سی خه لکی ئه و ولاتانه ی تیا ده ژئ و ژيانيشيان له مه ترسیی دایه، زایه له ی ئه م هه لوتستانه مان له ریتگای ته له گرافه وه پئ ده گه يشت.

رۆژتيکیان فازیل بانگی کردم بۆ ئه وهی ئه مه م پئ رابگه يه نئ:

- رووس و ئینگلیزه کان ماوه يه کی دی، خه لکی خو یان له شاری ته وریز ده رده که ون بۆ ئه وهی به ته وای و به بی ئه وهی نار ه زایی زۆری بکه ویتته دوا. شاره که ته پخ ده کن. ئه مه ش به نيسبه ت ئيمه وه ليدانیکی گه وره ده بيت، ده مه وئ ئه وه شت پئ بلیم که من دژ به ده رکردن و قوتارکردنی بيگانه کان نیم. نامه وئ که سيک به زۆر ليره مینئ.

ئه وه شی پئ سپاردم که بچم به وانی دیکه ی رابگه يه نم و چۆنيه تی ده رکردنیان بۆ خو ش بکريت.

یه کی له رووداوه هه ره دلگيره کان رووی دا. وه کو شایه دیکي خاوه ن ئيمتياز، یارمه تی ئه وهی دام که چا و له که ساسی ئینسان پپوشم.

ده ستم به سه ره ليدان کرد و یه که م سه ره دانیشم بۆ به عسه ی پریسبیترینه کان بو و، که ميکيش سلّم له وه ده کرده وه که به رپوه به ره که ببینم و گوئ بۆ گله ييبه کانی شل که م. ئه ویک که ژيرکردنی هواردی پئ راسپاردبووم، ئایا ره خنه ی ئه وه م لئ ناگريت که منیش هه مان رچه ی ئه وم هه لگرت ه وه؟ به واقیع، پیشوازيکردنه که ی ساردبوو و هه ره به ئاسته م ریزی پپوه دیاربوو.

به لام کاتيک، هو ی ئه م ئيجرائاتانه ی خو مم بۆ روون کرده وه، به بی هيج

دوودلئيه ک وه لامی دامه وه:

- من نارۆم. ئه گه ر بيت و ئيمکانی ئه وه بره خسي ت کاروانتيک ئاماده بکريت بۆ قوتارکردنی بيگانه کان، خو کاروانی دیکه ش ده کري ئاماده بکريت بۆ تازووقه هیتان و فريا که و تنی ئه م خه لکه.

بۆ ئه و هه لوتسته سوپاسيم کرد و هه ستم کرد که بۆ چونه که ی له گه ل بيروبا و ره ئايينيبه که و ئينسانيبه که ی ها و جووتن. پاشان سه رم له سی مه حله ی بازرگانی دا که له و ناوه بوون، سه رم لئيان سورما، چونکه هه مان وه لاميان هه بوو. بازرگانه کانیش هه ره کو پاستوره که نيازبان نه بوو شار به جئ به یلن. هه ره کو یه کی له ئيتالئيه کان بۆ روون کرده وه:

- ئه گه ر بيت و ته وریز نا له م بارودۆخه ناخوشه به جئ به یلّم، شه رم ده مگري جارتيکی تر بگه ريمه وه ئيره و ده ست به کار و کاسبی خو م بکه مه وه. که واته ده مي نمه وه. ره نگيشه، وجودی من ليره فشار بخاته سه ر حکومه ته که م و به لکو شتيک بکه ن.

له هه مو جیگایه ک، هه ره که ئه وه ی په يمانيان له گه ل یه ک گو پريتته وه. گشت وه لامه کان، روون و ئاشکرا و بی گه رانه وه بوون. تا کو مسيو وه راتيسلاو، قونسولئ به ريتانی! تا کو کاربه ده ستانی قونسولئ رووسی، ته نها به ئيستيسنا ی قونسولّ خو ی نه بيت، مسيو پاخي تانوف، هه مو وه لامه کانی نه خیر بوون: «نارۆين!» ئه مه یان به حکومه ته حه په سا وه کانيان را گه ياند.

هه ره وه زبی بيگانه کان، هیوا ی له ناو شاره که بوو ژانده وه. به لام بارودۆخه که هه ره به ناسکیی مایه وه. ۱۸ ی بانه مه ر، وه راتيسلاو ته له گرافتيکی بۆ له نده ن ليدا: «ئيمرو نان به ده گمه ن ده ست ده که ویت؛ سبه ينی، به زه حمه تتر.» ۱۹ ی بانه مه ر، نامه يه کی دیکه ی نار د: «بارودۆخ زۆر شه ر، ليره باسی ئه وه ده کريت که دوا ته کان بده نه خو و گه مارۆدانه که بشکين.»

ئه و رۆژه ش به واقیع، کو بوونه وه يه ک له قه لا کرا. فازیل ئه وه ی را گه ياند که له شکری ده ستووريبه کان له ره شته وه به ره و تاران که وتونه ته ری و

دهسه لاتى مهركهزى شلوقه و هه هه نده نابات هه رهس دههينى؛ ههه كه ميگه بهر گريگهردن بهسه بو ته وهى به چاوى خويمان ته وه بييين چوون دهرووخينه سهه ريهك. به سهه رفرازي مهسه له كه مان كو تايي ديت. به لام هوارد، دوا به دواى ته وه دهستي به قسه كرد و ته وهى پي و تن كه دوكانه كان به تالان و خواردن و نازووقه ش دهست ناكه وي.

- ته نهها دوو ههفته چاوه ري كه ن، ته نهها دوو ههفته و بهس!

دهنگى فازيل تكاى پينه ديار بوو. به لام هوارد هيچى له دهست نه بوو:

- ستوكى نازووقه تاكو ئيمرؤى هينانين. ئيستنا، هيچ شتيكمان نييه بيدهينه خه لك. ههه هيچ. له ماوهى دوو ههفته دا قه ده كه ويته ته هاليپه وه و ته ورپيش كاوه و ويران ده بيت. له م روژانهى دوايى ههشت سهه كه س له ناوچوون. له بهر برسسييه تى و چهندين نه خوشيش كه په يوه نديان به برسسييه تيبه وه هه بوو ته شه نه يان كرد.

- دوو ههفته و بهس! ته نهها ههه دوو ههفته! فازيل ته مهى دوو باره كرده وه. ته نانهت ته گهه به برسسييه تيش بمينيته وه!

- تهى چى بكه ين؟ خو بدهينه دهسته وه؟ ته م شه پوله هه ره وه زييهى كه له دهوربى خويمان دروستمان كرد، تايا ههه وا به خو رايى له ناوى بدين؟ ريگايه كى ديكه مان له پيش نييه بو ته وهى به رده و اميى بدينه خو؟

به رده و اميى. به رده و اميى. دوازه كه سى توقبو، برسيتى و ماندوويه تى هانى بو هينان و مه ستي كرده وون، هه ره ها مه ستي سه ركه و تنيش كه وا له ژير ده ستiane و بي و چانيش هاجيسى به رده و اميى دا يگرتوون.

هوارد وتى:

- رهنگ بي، چاره سه ريك بدو زرتيه وه...

هه موو ته ماشا كرده كان به ره و باسكرفيل و هرچه رخان.

- ده رچه يهك بكه ينه مو فاجه ته. ته گهه بيت و بتوانين ده ست به سهه ته وه سه نكه ره دا بگرين - به په نجه ناماژهى بو خاليكى سهه نه خسه كه ده كرد - هيزه كانمان خو يان ده په ستنه ته و درزه وه و به م جو ره ده توانن په يوه ندى له گه ل ده ره وه دا چي بكه ن. تاكو ته وه ده مهى كه دوژمن خو ي ده گريته وه و رهنگ

بي ناشتبي له بهر چاواند ابيت.

ههه خيرا دژ به م پيلانه وه ستام؛ سهه كرده سهه ربا زييه كانيش هه مان رايان هه بوو، ههه هه مو يان، بي ئيستيسنا، ته م پيلانه يان به خود كوژى دايه قه له م. دوژمن چهنه ههنگا ويك لي مانه وه دوور بوو، پينج سهه مه تريك له خه تى ئيمه وه دوور بوو. ده بوايه ته و ماوه يه بپرين، له سهه خاكيكى كاكي به كاكي، هه لزنينه سهه شورايه كى گليني پته و و شوين به وان هه ش چو ل كه ين كه بهر گري لي ده كه ن و پاشانيش خو مان له شو تى وا به هيز قايم بكه ين تاكو له دژه شالاو خو مان بپاريزين. فازيل دوو دل بوو. به لكو سه يري نه خسه كه شى نه ده كرد، له رووى دووربيه سياسسيه كانى ته م پيلانه وه پرسيارى ده كرد. تايا ده توانين به م پينه چهنه روژنيك به يينه وه؟ ده مه ته قى دريژه ي خاياندا، گهه رموگور ده بوو. باسكرفيل پيى له سهه ر پيلانه كه ي خو ي داگرت، ته نجه تى بو ده هينا يه وه. هه ندهى نه برد مو ر پشت گيريى كرد. په يامني تري گارديان، ته زمونه عه سه كه ربهه كانى هه لپيژا، ته وهى دووپات كرده وه كه كرده ي مو فاجه ته، كاربگه ربهه كى ته واوى ده بي. فازيل بريارى ده ركرد.

- قه ناعه تم پيى نييه، به لام له بهر ته وهى پيلانتيكى ديكه مان له پيش نييه و ناتوانم بهر په رچى ته وهى هوارد بده مه وه، باشه.

بو روژى دوايى، كه ده كه وته ۲۰ ي بانه مه ر، سه عات ستي سهه ره له به يانى شالا و بردن ده ستي پي كرده. له سهه ته وه ري كه و تن ته گهه ر بيت و سه عات پينج، سهه نكه ره كه لادريت و عه مه ليا ته كان ده ست پي بكرت، له گه لي سووچى به ره وه، بو ته وهى بو ار به دوژمن نه دريت كه دژه شالاو ناماده بكات. به لام ههه له ده قه كانى به كه مه وه، ته م ته لاشه ساغ بو وه وه: ريگريكي ناگرين له به رده م ته وان هى كه بو به كه م جار ده رچوون قوت بو وه وه كه مو ر و باسكرفيل و شه ست كه سيك كه خو يان هه لپيژا رده بوو، به ري توه ده چوو. وه كو پينه چوو، ته مه بو دوژمن به هيچ جو ريك نه بو وه مو فاجه ته. تايا سيخو رپيك هه موو ته م زانيار بيانه ي به دوژمن را گه ياندا؟ ناتوانين جه خت له سهه ته مه بكه ين، ته م ناوچه يه زو ر به مه حكه مى پاريزاو بوو، لباكو ف به يه كى له هه ره ته فسه ره دل سو زه كانى سپارده بوو.

ماقوول بوو، فازیل بریاری ئه‌وه‌ی ده‌رکرد که کۆتایی به‌عه‌مه‌لییاته‌که بهیتریت و ئیشاره‌ی ئه‌وه‌ی دا که بکشینه‌وه و جوړه‌کشانه‌ویه‌ک بیت که درتیه بخایه‌نیت؛ جه‌نگاوه‌ره‌کان هاتنه‌وه شوینی خوین. مۆر و چه‌ندینی دیکه‌ش بریندار بوون.

یه‌کیتک نه‌گه‌راپه‌وه. باسکرڅیل بوو. هه‌ر یه‌که‌م شه‌سته‌رپتیز ساردی کرده‌وه.

بۆ ماوه‌ی سێ رۆژ شاری ته‌ورپتیز له‌سه‌ر ئیقاعی پرسه‌ ده‌ژیا، پرسه‌ی نه‌پینی له‌ به‌عه‌سه‌ی پرتیسبیتیره‌کان، پرسه‌ی به‌گاله‌گال و که‌فوکول و شکستی له‌ گه‌ره‌کی رۆله‌کانی ئاده‌م. چاوه‌کانیان سوور هه‌لگه‌راو، ده‌ستم ده‌گوشین، زۆربه‌شیانم ناناسی و باوه‌شم بۆ هه‌موو که‌سیتک ده‌کرده‌وه.

له‌ناو قه‌له‌بالغی هاتوچۆی میوانه‌کان، قونسولی به‌ریتانیاش له‌وی بوو. برده‌مییه‌ لاوه.

- رهنگیی که‌می دلخۆشت بکا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت پێ بلیم که شه‌ش سه‌عات دوای مردنی هاوپییه‌که‌ت، نامه‌یه‌کم له‌ لهنده‌نه‌وه پتیه‌گه‌شت، ئه‌وه‌یان پێ راگه‌یاندم که سه‌بارته‌ به‌شاری ته‌ورپتیز زله‌پتیه‌کان گه‌یشتنه‌ ریککه‌وتنیتک. باسکرڅیل که‌واته له‌ به‌لاش نه‌کوژرا. به‌عه‌سه‌یه‌ک به‌رپتیه‌یه و به‌ره‌و شار ده‌چن بۆ ئه‌وه‌ی رزگاری که‌ن و ئازوو‌قه‌ش بگه‌یه‌ننه‌ دانیشته‌وان. هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی بیگانه‌کان به‌سه‌لامه‌تی ده‌رکه‌ن.

- به‌عه‌سه‌ی رووسین؟

وراتیسلاو پتیه‌ی له‌سه‌ر داده‌نی:

- بێ گومان ته‌نها هه‌ر له‌م ده‌وره‌به‌ره له‌شکران هه‌یه. به‌لام گه‌ره‌نتیان داوینت. پتیه‌ست ناکات لایه‌نگرانی ده‌ستور تووشی سه‌غله‌تی بێن و له‌شکری قه‌یسه‌ر دوای ئه‌وه‌ی کاروباری خۆی جیبه‌جی ده‌کات، ده‌کشیته‌وه. پشت به‌تۆ ده‌به‌ستم بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت به‌فازیل بکه‌ی تا چه‌که‌کانیان دانین.

بۆچی قبوولم کرد؟ له‌به‌ر ماندوویی و شه‌که‌تی بوو؟ ئایا له‌به‌رئه‌وه‌ی،

هه‌روه‌ک فارسه‌کان، منیش خۆم ته‌سلیمی قه‌ده‌ر کرد؟ قه‌د ناره‌زایی خۆم ده‌رنه‌پری و قه‌ناعه‌تم به‌خۆم هینابوو که ئه‌م په‌یامه‌ په‌یامی خۆمه. به‌لام بریاری ئه‌وه‌م دا که هه‌روا به‌په‌له‌ نه‌چمه‌ لای فازیل. ئه‌وه‌م به‌باش زانی که بۆ چه‌ند سه‌عاتیتک خۆم بدزمه‌وه. بچمه‌ لای شیرین.

دوای شه‌وی عیشقمان، ته‌نها له‌ناو جه‌ماعه‌ت ده‌مبینی. مه‌سه‌له‌ی گه‌مارۆکه، ئه‌تمۆسفیریتکی نوێی له‌ ته‌ورپتیز دروست کردبوو. وا هه‌ست ده‌کرا که له‌ هه‌موو سووچ و که‌لینیتک سیخورپتک و جاسووسی خۆی شارده‌توه‌وه. چه‌ک له‌ ده‌ستان به‌ناو شارا دین و ده‌چن ده‌ورییه‌ ده‌گپرن، چوونه‌ ژوو‌ره‌وه‌ی چه‌ند باله‌خانه‌یه‌کی قه‌ده‌غه‌ کرابوو. به‌رامبه‌ر به‌کۆشکه‌ به‌تاله‌که، هه‌میشه شه‌ش سه‌وت پاسه‌وانی لێ بوو، به‌لکو هه‌ندێ جار زیاتریش. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هه‌میشه زۆر به‌گه‌رمییه‌وه پیتشوازییان لێ ده‌کردم و هه‌میشه به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ بوون، به‌لام وجودیان هه‌موو سه‌رلیدانیتکی نه‌پینی لێ قه‌ده‌غه ده‌کرم.

ئو ئیواره‌یه، پاسه‌وانی له‌ هه‌موو سووچیتکی شارکه‌هه‌ خاوه‌ن بووه‌وه، تووانیم خۆم بگه‌یه‌نمه‌ ژوو‌ره‌که‌ی شازاده. ده‌رگا که‌مه‌یتک کرابوو‌وه؛ به‌ئه‌سه‌پایی پالم پتیه‌ی نا.

شیرین له‌سه‌ر رایه‌خه‌که‌ دانیشته‌بوو و که‌شکۆله‌که‌ی به‌کراوه‌یی له‌سه‌ر کۆشی دانا‌بوو. چووم و خۆم خزانده‌ ته‌نیشتییه‌وه، شانم له‌ شانی خزانده، که‌مه‌رم له‌ که‌مه‌ری خشانده. نه‌ ئه‌و نه‌ من، ئه‌و شه‌وه‌ جه‌زمان به‌نه‌وازش نه‌ده‌کرد، به‌جوړیتکی دیکه‌ یه‌کترمان خۆشو‌یست، هه‌ردووک نغرو بووینه‌ نیو هه‌مان کتیه‌وه. بووبوه‌ ده‌لبیلی چاو و لێوم، شاره‌زای هه‌موو وشه‌کان بوو، شاره‌زای هه‌موو نیگاره‌کان بوو؛ بۆ منیش ئه‌مه‌ یه‌که‌م جارم بوو که‌شکۆله‌که‌ ببینم.

زۆر جار بۆی ته‌رجه‌مه‌ ده‌کردمه‌ فه‌ره‌نسی، به‌شپوازی خۆی، پارچه‌ شیعریتک، به‌حیکمه‌تیک هه‌نده‌ پته‌و، به‌جوانییه‌کی هه‌نده‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی زه‌من، ئه‌وه‌مانی له‌بیر ده‌برده‌وه‌ که ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ هه‌شت سه‌د سالی به‌سه‌را تپیه‌ریوه و له‌ یه‌کن له‌ باخچه‌کانی نیشاپوور یا ئیسفه‌هان یا

سه مه رقه ند نو سرا بیت...

بهره مردن، بالنده برینداره کان خویمان ده شاره وه.

ئاخاوتنی تووره، هی دلدانه وه، مۆنۆلۆگیککی کوشندهی شاعیریککی به زبو و مه زن.

ئاسایش بۆ ئینسان له ناو بیدهنگی تاریکیی ئه و - دیو.

ئاخاوتنی ئۆخژنبه خشیش، هی بی ئاگاییه کی بلند.

شهراب! با وه کو گۆنات ئال بیت

په شیمانیشم با وه ک گواره کانت سووک بن.

دوای ئه وهی ههر هه موو چوارینه کانم به دهنگ خوینده وه و سه رنجی ئیعبایشم به سه ر مینا تووره کان دا، گه راینه وه سه ره تای کتیبه که بۆ ئه وهی به سه رهاته کانی په راویزه که به سه رکه ینه وه. سه ره تا ئه وهی که قارتانی ئه رمه نی، نیوهی کتیبه کهی داگیر کردبوو، به هۆی ئه و په راویزه وه بوو ئه و شه وه شاره زای چیرۆکی ژبانی خه یام و جیهان و سێ هاوڕێیه کهی بووم. پاشانیش، بۆ هه ریه کییان سی لاپه ره یه ک ته رخان کرابوو، بۆ ئه و به سه رهاته تانهی که کتیبه خانه چیبه کهی هه له مووت، هی باوک و کوڕ و کوڕه زاکه باسی چاره نووسی له راده به ده ری که شکۆله کهی تیا نووسرابوو، هه ر له ئه و کاتهی که له مه ره قه ده ذری و کاریگه ری به سه ر هه شاشه کان و تاکو هاتنی مه غۆله کانیش باسی به سه رهاتهی هه شاشه کان ده کات.

شیرین دوا دپیره کانی بۆ خویندمه وه که خه ته کهی به باشی نه ده خوینرایه وه: «رۆژی پیش ئه وهی هه له مووت و یران کریت، هه له هاتم، گه رامه وه کرمان، گه رامه وه زیده کهی خۆم و که شکۆله کهی خه یامی نیشاپووری بی وینه شم له گه ل دابوو و بریام دا بیشارمه وه و به و هیوایه ش که تاکو ئه و رۆژهی که ده ستیککی پی ده که وئێ که شایانی بیت، نه دۆزرتنه وه. له بهر ئه و هۆیه هه وانهی خودای ته عالی ده کم، ده لیله گه ر بیه وئێ و ریتگا ونکه ریشه گه ر بیه وئێ.»

پاشان میژوویه کی له سه ر بوو که ریتکه وتی ۱۴ ی خاکه لیتی ۱۲۵۷ بوو. خه یال بردمیبه وه.

- که شکۆل له سه دهی سیانزه مه وه بیدهنگ ده بیت، به خۆم وت، له سه دهی نۆزه هه میش به دیاری ده دریته جه ماله دین. ده بی له و نیوانه چی رووی دابیت؟

شیرین هه لیدایه:

- وه نه وزیککی دریت. خه وشکاندنیککی دوو رو دریتی رۆژه له تانه. پاشانیش راجه له کانیک و خۆی له باوه شی دیوانه یه کی وه کو میرزا ره زا ده دۆزیتنه وه. ئه ویش وه کو کتیبه خانه چیبه کهی هه له مووت خه لکی کرمان نه بوو؟ ئایا سه رت له وه سوڕده مینێ که پشتا و پشت بگاته وه سه ر یه کتیککی هه شاشی؟

شیرین هه لسه یه سه ری و چوو له سه ر تابووره یه ک به رامبه ر به ئاوینه شیوه هیلکه ییبه کهی دانیش و شانه یه کیشی به ده سه ته وه گرت، ده متوانی چه ندین سه عات به و شیوه یه دانیشم سه یری جوولانه وهی میه ره بانه کانی بازوو په رته کانی بکه م، به لام گه راندمه وه ناو ژبانیکی ئاساییه وه:

- پیویسته خۆت ئاماده بکه ی و برۆیت، خۆ نیازی ئه وه ت نییه یه کن به سه رمانا بیت.

راست بوو، رۆشنایی ده ره وه ژووره کهی ئاوه رشین کردبوو، په رده کانیشی زۆر بیگه رد بوون.

به جارسیبه کیشه وه پیم وت:

- راسته، وه خته گوئ نه ده مه سومعه ت.

به پیکه نینه وه به ره و رووم هات.

- زۆر راسته، ئاگاداری سومعه ی خۆم، نامه وئێ له هه موو هه ریمه کانی ولاتی فارس ئه وه دوو باره بکریتنه وه، بیگانه یه کی قۆز شه ویتک له لام مایه وه، به بی ئه وهی بی له وه بکاته وه جله کانی داکنی. خۆ ئیتیر که سی تر ئاشایه تیم ناکات!

دوای ئه وهی که شکۆله کهی خسته ناو سنووقیکه وه و ماچیککی لیتوه کانی مه حبویه که م کرد، پاشان له ده رچه یه که وه و به دوو ده رگایه تپه ره یم، ئیتیر خۆم تیکه لی قه له بالغی شاری گه مارۆدراو کرد.

لهو هه موو كه سانهى كه لهو رۆژگار رهشانه مردن، بۆچى تهنها باسى باسكرفيلم كرد؟ بتيگومان، چونكه هاوړپتي و هاوولاتيتم بوو؟ له بهرته وهش باسكرفيل هيوای ديكهى نه بوو جگه له وهى كه ببيني چۆن ديموكراسى و نازادى لهو رۆژه لاته له دايك ده بى كه به نيسبته ته وه وه هاوړپتي ناموش بوو. تايا ههر له به لاش خوځى كرده قوربانى. تايا دواى ده سال، بيست سال، سده سالى دى، رۆژتاوا ئهم نمونه يه دپته وه ياد، تايا ولاتى فارسيس كرده وه كه دپته ياد؟ هه ز ناكمه خون به موه ببينم، ده ترسم له وهى غه مى ته كه سانه دامگرى كه له نيوان دوو جيهاندا ده ژين، دوو جيهانى له هه مان كاتدا په يمانه خش، له هه مان كاتدا شكستبارى دهنپته وه.

به لى، به لام تهنها باسى تهو رووداوانه ده كه م كه دوا به دواى مردنى باسكرفيله وه روويان دا، ده توانم ئيديعاى ته وه بكمه كه بى سوود نه بوون. ولاته بيتگانان ته داخوليان كرد، ئابلوقه هه لگيرا، ئازووقه گه يشتن. تايا ته مه له ناوچه وانى هوارده وه بوو؟ رهنك بى ته م برپاره پيشتر درابيت، به لام مردنه كهى واى كرد كه كاروباره كان به په له ته نجام درين و شاره كه قوتاركرت و رزگاركرنى هه زاران هاوشارى نه خوشيش له ناوچه وانى ته وه بوو؟

گومان له وه ده كرى، هاتنه ژووره وهى له شكرى قه يسهر بو شارپكى گه مارو دراو به هيچ شيوه يه ك جىگاي دلخوشى نه بوو بو فابيل. هه ولى ته وه م دا كه پى له ته مرى واقع بگرى:

- ته هالى له بارودوخيكى وا نين كه بتوانن بهرگرى له خوځيان بكن، تاچه دياريش كه بتوانى پيشكه شيان بكهيت، تهنها ته وه به بتوانى له برسيتى رزگاربان بكهيت، ته م تهركهت ده كه وپته سه رشان، چونكه ته م ميلله ته ليقه ومان و نازارى زورى ديوه.

- له پيناوى ته وهى بكه وينه ژير به زيبى نيكولاى قه يسهر وه، پاريزه رى عهرشى شاهه نشايى، وا ده مانگه ده جه نكين!

- رووسه كان به ته نها نين، هه موو كوومه لگاي نيونه ته واپه تى له گه ليانه و هه موو هاوړپتيانيشمان، له سه رتاپاي جيهاندا ئافه رين بو ده سپيشخه ريبه كى وا ده كهن. ره تكدنه وه، دريژدان به جه نك، ته وه ماناي ته وه ده گه به ني كه هه موو تهو پشتيوانيبى و لايه نگيريبه ي دهره وه مان له كيس ده چى.

- له حاله تيكدا كه سه ركه وتن دوو بست ليمانه وه دووره، خو ته سلیم بكه ين و چه ك دانپين!

- ته وه تو وه لامى من ده دپته وه، يا بانگاشه ي چاره نووس ده كهى؟ فابيل وه كو فيشه كه شپته ي لپهات، له ته ماشاكرده كه يه وه، هه ستم به رخنه ي بى كو تايى ده كرد.

- ته ورتيز شايانى ته م هه موو ملكه چيبه نييه!
- هيچ له ده ستي منا نييه، هيچ له ده ستي تو شا نييه، كاتى وا هه يه هه موو برپاره كان خراپن، ده بى ته ويان هه لبرتيرى كه په شيمانى كه متری ليوه دپته ته نجام!

هه ستم كرد هيمن بو وه وه و به قوولى ده ستي به بپركرده وه كرد.

- ده بى چاره نووسى هاوړپتيانم چ بيت؟

- ئينگليزه كان گه رهنه نتي ئاسايشيان ده دن.

- تهى چه كه كانمان؟

- هه ر كه سه و ده توانى چه كى خو لايبت، ماله كان ناپشكن، تهنها ته و مالانه نه بيت كه ته قه ي ليوه ده كرى. به لام چه كه قورسه كان ده بى خرپرتنه وه.

پى ناچوو هه ست به ته نيایى بكات.

- تهى باشه سبه ينى كى قه يسهر ناچار ده كات له شكره كهى بکشينپته وه؟

- بو ته مه يان ده بى په نا به خوا ببه ستن!

- له پرپتكدا بو وپته رۆژه لاتيى!

پيوست بوو فابيلت بناسيبا به بو ته و بزاني كه دركاندى وشه ي

روژهللات شتیک نه بوو بۆ ستایشکردن. به تایبته بهو لچ خوارکردنه وهی له کاتی ناوبردنی وشه که کردی. ههستم به ناچار کردی که دهی به کتیکه کهم بگۆرم؛ بهه ناسه به کی قوول هه لکیشانه وه. هه لسامه سهه پهی.

- بیگومان هه قته، من به هینانه وهی نه نجهت به هه له دا چووبووم، ده رۆم به قونسلی به ریتانیا ده لیم که نه متوانی قه ناعه تی پهی بهینم، پاشان ده گه ریمه وه هه تا ناخیر له حزه له گه لت ده بم.

فازیل قوولی گرتم.

- من به هیچ شتیک خه تبارتم نه کردوه و پیشنیاره که تیشم رته نه کرده وه.

- پیشنیاره که ی من؟ من ته نهها پیشنیاری ئینگلیزه کانت بۆ ده گوازمه وه و جه ختم له سهه نه وهش کرد له کیبه وه هاتوه.

- هیمن به روه وه و لیم تیبگه! نه وهش ده زانم که توانای نه وهم نیبه ری له رووسه کان بگرم بۆ نه وهی نه یه نه ناو ته ورته وه، نه وهش ده زانم نه گه ر بیت و بۆ تو زقالتیکیش به ره ره چیان بده مه وه، هه موو خه لکه که به گژما ده چن، نه وان ته نهها چاوه رپی نه وه ده کهن که رزگاریان بیت، به چ شیه به که بیت، نه وه گرینگ نیبه. نه وهش ده زانم کو تایی به گه مارۆدانه که، به زینی شا ده گه یه نی.

- ئایا ئامانجی تو هه نه مه نه بوو؟

- نه خیر، بزانه! توانای نه وهم هه یه قین له شا هه لگرم، به لام من دژ بهو خه بات ناکه م. زال بوون به سهه زۆرداریک دوا ئامانج نیبه، من خه بات بۆ نه وه ده کهم فارسه کان هۆشیاریی نه وه په یدا بکهن که ئینسانانه ئازادن، هه روه کو لیره دووباره ی ده که یه نه وه، رۆله ی ئاده من، بریایان به خو یان بیت، بریایان به هیزی خو یان بیت و له جیهاندا شو تینیکیان هه بیت. من نه مه م ده ویست. خه لکی نه م شاره چوونه ژیر رکیفی شا و پیوانی ئایینیان رته کرده وه، ته حه دای ده سه لاته گه وره کانیان کرد، له هه موو شو تینیکیش زۆر به دلّه وه هه سته هه ره وه زیی و هاوکاریان تیا ده بوو ژایه وه. خه لکی

ته ورته وهخت بوو جه نگه که به سه نه وه، به لام نه یانه تیشته نه م جه نگه به ریتته وه، له نمونه ی وا ده ترسن، ده یانه وی ئیبهانه ی کهن، ده یانه وی نه م میلله ته به که رامه ته، کرنۆش بۆ سه ریازی قه یسهه ر بیات بۆ نه وهی پاروویه ک نانی چنگ که ویت. تو که به ئازادی له ولاتیکی ئازاد ژباوی، ده بی له مه تیبگه ی.

هیشتم چهند ساتیکی قورس تیبه رن، پیش نه وهی مه خسه دی خو م روون که مه وه:

- نه ی باشه چۆن ده ته وی وه لامی قونسلی به ریتانیا بده مه وه؟

فازیل بز به کی درۆزانه ی کرد:

- پیتی بلتی هه ست به دلّ خو شیی ده که م که داوای په ناهه ندیتی له جه نابی مه عالییان بکه م.

پتویستم به هه ندی کات هه بوو بۆ نه وهی له وه تیبگه م غه می فازیل تا چ راده یه ک جیی خو ی بوو. چونکه، به شیه به کی راسته وخۆ، رووداوه کان سلکردنه وهی فازیلیان به درۆ ده خسته وه. ته نهها چهند رۆژتیک له قونسولی به ریتانی مایه وه. هه ر خیرا، مسیو وراتسیلاو، هه ر به ئوتومیته که ی خو ی به ناو رووسه کانا گه یان دیبه لیواره کانی قه زوین. ئیتر ده یوانی خو ی بگه یه نیتته له شکری ده ستووریبه کان که دوا ی چاوه روانیبه کی زۆر ئاماده ی نه وه بوون که به ره و تاران بکه ونه ری.

له راستیدا، تا نه وکاته ی که ته ورته هه ره شه ی لی ده کرا، شا هتیزیکی مامناو ندی له ژیر ده سته بوو بۆ ره وانده وهی دوژمنان، بهو هیزه شه وه توانای نه وهی هه بوو ترس و له رز به خاته ریزیانیه وه و ئیحتیویان بکات. هه ر به هه لگی رانی ئابلوقه، هاو رتیانی فازیل له هاتوچۆ کردنیاندا، هه ستیان به ئازادی کرد، هه ر بی خو خه ریک کردن خو یان بۆ نه وه ئاماده کرد که به ره و پایته خت بکه ونه ری. له شکره که یان دوو قۆله بوون، به شیکیان له باکووره ده هات، له قه زوینه وه، به شه که ی دیکه ش له باشووره وه، له ئیسفه هانه وه. له شکره که ی باشوور، له عه شیره ته کانی به ختیاری پیکهاتبوون و قومیان له ۲۳ ی پوشه ره داگیرکرد. دوا ی چهند رۆژتیک،

کرد، بۆ ئهوهی له گهڵ مسیو سمیرنۆف، که وهسی تایبه تی بوو، خه لکه که به «بژی شا» پیشه وازیان لیتی کرد. ئەم بژی بژییه هەر له هه مان گهروهوه دهردهچوون که دوینی هاواریان دهکرد: «مه رگ بۆ شا!»

ئینگلیز و پروسه کان به لاغیکی هاوبه شیان بلاوکردهوه و تیایا داوایان له دستووریه کان کرد که کوتایی بهم شالاو بردنه بهینن و له گه لیاندا ریکه وتنییک بکه ن. ئەگینا ئەم دوو زلهیژه ناچار موداخه له بکه ن. به لام فازیل و هاوړیه کانی ههروه کو ئه وهی نه بایان بچ نه باران، خو یان گورجتر کرد: ۹ی گه لاو یژ هه ردوو له شکر له نزیک دیواره کانی تاران به کیان گرت. ۱۳ی گه لاو یژ، دوو هه زار چه کدار له دهر وازه که ی باکووری رۆژه لات که زۆر به مه حکه می پاسه وانی نه ده کرا و له پیتش چاوی واقور ماوی په یامنیتری تان^(۱) هه ر نزیک بالیۆزخانه که ی فه رنه سا، خو یان کرده پایته ختا. ته نها لیاکوژ هه ولی به رگ بکردنی دا. خو ی و سی سه د چه کدار و چه ند کونه تو پییک و کرۆزۆیه ک^(۲) که تو پی به خیرا هه لده دا، توانیان کو نترۆلی چه ندین گه ره کی ناو شار بکه ن. شه ر و کوشتاریکی زۆر تا کو ۱۹ی گه لاو یژ در یژه ی خایاند.

ئا له و رۆژه دا له سه عات هه شت و نیوی به یانی، شا و پینج سه د سه رباز و داموده سته، به شپۆیه کی زۆر ره سمی چوونه قونسلی پروسیاوه و داوای دالده دانیان کرد. ئەم کرده وه یه به ده سه بر داری عه رش له قه له م درا. سه رکرده ی کوژا که کان ته نها ریکای له به رده م ما بیت، ئە وه بوو که چه ک دانین. سویندیشی خوارد که ئیتر له مه به دواوه گو تیرایه لی ده ستوور ده بیت و خزمه تی سه رکه وتووان بکات. به مه رجی که لیوا که ی هه لئه وه شینر یته وه. ئەم په یمانه شیان زۆر به ئاشکرا پی ره وای بیینی.

شایه کی نو ی ده سنیشان کرا، کوری دووهمی شا بوو ته مه نی دوانزه سال ده بوو؛ به گو تیره ی شیرینیش، که هه ر له بی شکه وه ده ی ناسی، ده ی وت هه رزه کاریکی هه سته دار و ناسکیله یه، نه توند ره وه و ه یچ خرا په شی لی ناوه شپۆیه وه. کاتییک، رۆژییک دوا ی شه ر و کوشتار، به پایته ختا گوزه ری

(۱) مه به ست له رۆژنامه ی (Temps) ی فه رنه سییه. (وه رگێر).

(۲) (Creusot) ناوی ناوچه یه که له فه رنه سا (Saône - et - Loire) ههروه ها ناوی کارگه یه کیش بوو که مه کینه ی شه مه نه فه ر و تو پی شه ر و ده با به ی... دروست ده کرد. (وه رگێر).

شا لاوهکه له ناو خه لکی روخسارېکی چاک و شاهانه ی پيشان ددها و به زياده روږي زرده خه نه ی ده کرد و به دهسته سپيکه لانه که شی سلای له ره عییه که ی ده کرد. به لام کاتیک له کوشک بباويه، سه غله تيبه کی زوری بو دوروبه ره که ی خوی دروست ده کرد. به توندی له باوه شی دایک و باوکی دوورخرايه وه، بی وچان ده گریا هر ئه م هاوینه هه ولی ئه وه ی دا هه لیت و بگه پیته وه لای دایک و باوکی. گيرا، ویستی خوی به بنمیچی کوشکه که وه هه لوسای. زو و پیتی گه یشتن و پرگاریان کرد. ئه م رووداوه غه مگینه کاربگه ربیه کی سوود به خشی کرده سهری: له دلله پراوکیه که ی رزگاری بو، ئیتر به ریکو پیکي رولی حوکمرانیکی ده ستوری ده بینی.

دهسه لاتنی راسته قینه به دهستی فازیل و هاوړتیه کانیه وه بو. به پاکسازیه کی گورج ده رگایان بو چه رختکی نوئ خسته سه ریشت: شه ش لایه نگیری نیزامی کون ئیعدام کران، دووانیان دوو پیای نی یینی گرینگی شاری ته ورپز بوون که دژایه تیبه کی ته وای روله کانی ئاده میان ده کرد، به کتکی تریشیان شیخ فه زلووللا نووری بوو. ئه میان، به وه تاوانبار کرا که بریاری ئه و کوشترانه ی ده رکرده وه سالتیک دوی کوده تاکه ی رووی دابوو؛ به به شداری بیکردنی کوشتن تاوانبار کرا و بریاری کوشتنه که ی له لایه نه دهسه لاتنی شیعه وه ته سدیق کرا. گومانیش له وه نه ده کرا که ئه م دهسه لاته به هایه کی ره مزبی هه بوو: نووری فتوای ئه وه ی ده رکرده بو که ده ستور بیدعه یه. له ۳۱ ی گه لاویژ و له مهیدانی توپخانه، به رامبه ر به جه ماوهر له قه نار ه درا. پیش ئه وه ی بشمری، گوايه ئه مه ی چرپاندوه: «من کونه په رست نیم!» پاشان رووی کرده بووه لایه نگیره کانی که تاکو تووک له ناو جه ماوهره که بوو، و تبووی که ده ستور دژی ئایینه و ده بی دوا بریاری له چنگ دابیت.

به لام کاری به که می رژی می نوئ ئه وه بوو که بینایه ی په رله مان دروست بکاته وه: باله خانه که له نیو که لاوه که ی خویه وه هه لسا یه وه سه ری پی و هه لباردن ریکه خرايه وه. ۱۵ ی سه رماوهرز، به شیوه یه کی ره سمی شای لاو،

به م وشانه دووهم مه جلیس له میژوی فارسدا ده کاته وه:

(به ناوی خودا، هه ر ئه وه ئازادی ده به خشی و له ژیر چاودیری نیامی زه مان، کونگره ی نیشتمانی نیستیشاری به دلخوشی و له ژیر چاکترین بارودوخ دا.

پیشکه وتنی رو شن فیکری و پیشکه وتنی عه قلییه ت گوران به ئه رکه ده زانئ، ئه م گوران هه له هه لومه رجیکی زور سه ختدا هاته دی، به لام ولاتی فارس له وه تیگه یشت که له قوناعه کانی ژياندا، بوحرانی جوړاوجوړ دینه ری، ئیمرپوش ئه م میلله ته ئاواته به دیهاتووه که ی خوی ده بینی. دلشمان به وه خوشه که سه رنجی ئه وه ده دریت میلله ت پالپشتی له حکومته ی پیشکه وتوخواز ده کات و ئه ویش خه ریکه ئاسایش و باوهر به خویون بو هاو نیشتمانان ده گه رپیتنه وه.

بو ئه وه ی پرژه ی چاکسازیه ی به رقه رارکریت، له سه ر حکومت و په رله مان ئه وه پیویسته که گرینگی بدرتته دامه زاندنی ده ولت، به تاییه ت دارایی گشتی، ئه ویش به گویره ی ئه و یاسا و ده ستوران ه ی که له هه موو ولاتانی شارستان به رچا و ده خه ن.

له خودا ده پارپینه وه که به یته چاوساغ بو هه نگاوه کانی نوینه ری نیشتمان و شه رف و سه ره خوی و به ختیار ی به خشیته ولاتی فارس.)
ئا له و پرژه دا، تارانیه کان دلخوش بوون، مه سیره به خیا بانه کانا تیده په ری، له چوار راهه کان گورانی ده وترا، شیعر ده هونرایه وه، ده قه کانی هه رچونیک بوونایه، سه رواکانی به «ده ستور» و «دیوکراسی» و «ئازادی» کوتای ده هات، دوکانداره کان نقل و شه ره تیان ده به شییه وه، ده یان روظنامه که له زه مان ی ئینقلابه که ون بوو بوون، جاریکه دی به چاپی تاییه ت که وتنه وه ناو بازار.

هه ر به راشکانی شه و، ئاگر بارانی ده ستکرد ئاسمانی شاری رووناک کرده وه. له باخچه ی به هارستان ئه سکه مپیل ریز کران. له سه ر کوشکی شه رافه تیش، دیبلوماسیه کان ئه ندامانی حکومت ته نوییه که، په رله مانتاره کان، پیوانی ئایینی، نه قابه ی کاسبکارانی ناو بازار،

هه موو کۆبوونهوه. چه ندين هاوړتي باسکرڅيليشى لى بوو، من ريزى پيشه وهم پى ږهوا بينرا؛ نه سکه مبيله کهى من ههر راسته وخو له پشته وهى نه سکه مبيله کهى فازيله وه بوو. تهره قه و فيشه کهى دهنگدار له هه موو لايه کدا ده ته قبنه وه، ئاسمانيش ده ماو دهم روښن ده بووه وه، ږهنگدانه وهى تيشک ده که و ته سهر روخسار و بهره وه سهر چاوهى ږووناکيه که ئاوړ ده درايه وه و پاشان به زه ده خه نهى منالانه ده کرا. له ده ره وهش، ږوله کانى ئادهم، بى وچان هه مان شايى و لوغانيان دووباره ده کرده وه.

نازانم چ دهنگيک، چ هاوارتيک هواردى خسته وه بيرم. گه لى شايستهى نه وه بوو که له م ئاههنگه دا به شدار بيت! ههر له هه مان کاتدا فازيل ئاوړى له من دايه وه:

- پيډه چى غه مگين بيت.

- غه مگين، به هيچ شيويهک! ههر له ميژايه، چه زم ده کرد له سهر خاکی نه م ږوژه لاته گويم له وشهى «نازادى» بيت. به لام چند ياده وره ييهک نازارم ده دات.

- گوڼى مه ده رى، پيکه نه، دلخوش به، له م دوا ساتانهى دلخوشى نه م ئاههنگه رابوږه!

نه م وشه غه مئامبزانه، نه و ئيواره يه هه موو زه وقتيکى ئاههنگه کهى لى شيواندم. ئايا فازيل خه ريکه دواى ههوت مانگ، دريژه به هه مان ده مه ته قى بدات که له ته وريز کردمان، له سهرى رتيک نه ده که وتين؟ ئايا هوڼى ديکه هه يه بو نه وهى هه نده مه شغول و سه رقالم بيت؟ ږيارم دا ههر بو ږوژى دوايى بچم و سهرى ليدهم، داواى هه ندى ږوونکرده وهى لى بکه م. پاشان ده سبه رداريى نه م فيکره يه بووم. بو ماوهى ساليکى ږه بق هه ولى نه وه م ده دا خو مى لى ږيارم.

له بهر چ هوڼه که؟ وام بير ده کرده وه دواى نه و نه زمونه تالهى که ژيام هه ستم ده کرد تاكو دپت گومانم له مه ږ حيكه تهى نه م خو هه لقور تانده م له ته وريز زياد ده کات. منيک که هوڼى هاتنم بو ږوژه لات نه وه بوو که به دووى سو راغى که شکو ليک بکه وم، ئايا مافى نه وه به خو م ږاده بينم که

خو م تتيکه له کيشى نه م زورانبازيانه بکه م که په يوه ندييان به منه وه نييه. ههر له سهره تاوه، به چ هه قتيک ناموژگارى هواردم کرد بو نه وهى بيته ولا تى فارس؟ به زمانى فازيل و هاوړتيکانى، باسکرڅيل به شه هيد له قه له م ده درا، به نيسبه ت منيشه وه، هاوړتيهک بوو مرد، له سهر خاكيکى غه ريب و بو مه سه له يه کهى غه ريب که ږوژتيکيان دا يک و باوکی نامه يه کم بو ده نووسن، به رتيکى کوشنده شه وه ږرسيارى نه وه يان لى کردم بو چى کور که يانم گوم کرد.

ئايا له مه ږ هوارده وه ږروپاگه نده بلا بووه وه؟ ږهنگيى جوړه شتيک بيت په يوه ندى به شه رمه وه هه بيت، نازانم ئايا نه م وشه يه ږر به پيستهى خو به تى يا نا؟ به لام ده مه وى نه وه بلتي م دواى سهر که وتنى هاوړتيکانم، هيچ دل م به وه خو ش نه بوو خو م له تاران بيينه وه و به وه وه فشه بکه م و له مه ږ گه مارو داني شارى ته وريزه وه، گوڼى بو موغامه ره کانم شل بکه ن. من ږو ليکى کورت و لاره کيم گي را، نه وهى راستى بيت، هاوړى و هاوړلا تيه کم قاره مان بوو، به هيچ شيويهک نيازى نه وه م نه بوو که به يادگار يه کانى نه و خو م پو شته و په رداخ بکه م، تاكو ئيمتياز م بهر که وى و ريزم لى بگيرى.

با دانيشى پيا بنيم، پيوستيم به وه بوو که خو م قوتار که م، له پيش چاوان ون بوو، ئيتر نه چمه نيو سياسه تمه داران و سهر له يانه و ديپلوماته کانيش نه دهم. تا قه که س که هه موو ږوژتيک چاوم پيى ده که وت و قه تيش بيزار نه ده بووم له بينينى، شيرين بوو، قه ناعه تم پيى هي نا که بچي ته يه کى له خانويه ره کانى بنه مالهى که ده که و ته به رزاييه کانى زارگه نده وه، له ده ره وهى پا يته خت بوو، هاوړينه هه واريکى خو ش بوو. منيش خانويه کم له و ناوه گرت، ته نها ههر بو روا له ت بوو، نه گينا شه و ږوژ له ته نيشتى نه و بووم و خزمه تکاره کانيشى ئاگادار کرابوونه وه.

له و زستانه، هه فتهى وا هه بوو له ژووره فراوانه کهى ده خه وتين ده رنه ده چو يينه ده ره وه. سو يه يه کى مسسينى زور تايبه تيش گه رمى ده کردينه وه و چوارينه کانى که شکو له که مان ده خوينده وه، چند کتيبيکى ديکه شمان لايو، به سه عاتيش، خه الوانه خه ريکى نيترگيله کيشان

بووین، شهراپی شیرازمان دهخواردهوه و بو مهزهش، فستقی کرمانان دهتهقاند و گهزوی ئیسفههافمان دهخوارد؛ شازادهکم دهتیوانی له هه مان کاتدا بیته خامتیک و یا ئهوهته دهبووه کیژۆلهیهک. هه ریهکه، بو ئهوی تر ناسکتین نهوازش بوو.

هه رکه دونیا گه رما دادههات، ئیتر زارگه نده له بهر خه لک جمه ی دههات. بیگانه و دهوله مه ندهکانی فارس کۆشک و باله خانه ی نایابیان هه بوو، له نیو ئه و دارودارستانه چرانه، بو چهن دین هه فته ی پالدا نه وه دههاتنه ئه وی و ده مانه وه. جیی گومان نه بوو که زۆربه ی زۆری دیبلۆماسه کان، ته نها ده ورره ی ئه و به هه شته، له ژبانی بیزاریی؛ بۆره تاران رزگاریانی ده کرد. به لام زستان، زارگه نده چۆلوهۆل ده بوو. ته نها باخچه وان و چهن د پاسه وانیک و تاکو تنووکیش خه لکی تیا ده ژیا. من و شیرین پیوستیییه کی له راده به ده رمان بو ئه و چۆله وانیییه هه بوو.

ئه فسوس! هه ر له مانگی گولانه وه، هاوینه هه واریییه کان ده ستیان ده کرد به ره وه هه ورازه کان کۆچ بکه ن. ته ماشاکه ران به قه راغ موچه جهره کانا دههات و ده چوون، پیاسه که رانی هه مه چه شنه ش له هه موو کووچه و کۆلانه کانا پیاسه یان ده کرد. دوا ی هه موو شه ویک، دوا ی خه وشکاندنیککی پاش نیوه روان، چای بو میوانه چاوزیته کان دههات. ده بوایه، خۆم بشارمه وه، به نیو دالانه کانا هه لیبم. سستی خاوی زستان کۆتایی دههات، ده بوایه برۆم.

کاتیکیش ئه م هه واله م به شازاده کم راگه یاند، پیی غه مگین بوو، به لام ناچاریش بوو قبوولی بکات.

- هه ستم ده کرد دلخۆشی لیبه.

- چهن د ماوه یه کی پر له به خته وه ریی ده گمه نم به سه ریرد، وام پێ باشه که ئه وها به جیی به یلم، بو ئه وه ی هه ر ئه وه اش جارتیکی دیکه بیبینه مه وه. قه د له ته ماشاکردنت بیزار نابم، به حه په سانی عاشقانه وه ته ماشات ده کم. حه زناکه م ئه و حه شاماته ی که ئیبه غه زوو ده که ن، رام بگۆرن. هاوینه و دوور ده که ومه وه بو ئه وه ی زستان جارتیکی دی ده ستی پی بکه مه وه.

- هاوین، زستان، دوور ده که ویته وه و دیته وه، وا هه ست ده که ی وه رز و سال بی نامان ه ی تۆن، خاوه نی ژبانی خۆت و ئه وه ی مینیشی. ئه ی خه یامت نه خۆتندۆته وه؟ «هه ر له پرتیکدا، ئاسمان ساتی ئه وه شت لی ده قه پینی که نه توانی لیوانتی پی ته ر بکه یت.»

چاوانی رۆچوونه چاوانمه وه، وه کو ئه وه ی بیه وی کتیبیکی کراوه بخوینیته وه.

- ده ته وی بو کو ی برۆی؟

هیشتا نه مده زانی ده بی بو کو ی برۆم. دوو جار ها تمه ولاتی فارس، هه ردوو جار ه که ش خۆم له خاکیکی گه مارۆ دراو بیبینه وه. هه موو رۆژهه لاتم له ژیر چنگدا بوو بو ئه وه ی که شفی بکه م، هه ر له بسپۆره وه تا ده گاته ده ربای چین، تورکیاش وه کو ولاتی فارس له جموجۆلدا بوو، سولتان - خه لیفه که یانی لادابوو و ئه وانیش شایانی په رله مانتار و سیناتۆر و یانه و رۆژنامه ی موعاره زه ی خۆیان بوون؛ ئینگلیزه کان فیزی ئه فغانه کانیان هینا بووه سه ر زه وی، به لام به چ نرخی! بیگومان بو سیاحت هه موو ولاتی فارسم له پیشه. من ته نها هه ر تاران و ته وریزم ده ناسی، ئه ی ئیسفه هان؟ ئه ی شیراز و کاشان و کرمان؟ ئه ی نیشاپور و گۆره که ی خه یام، ئه و کتله بۆره ی که سه ده دوا ی سه ده، بی وچان وه چه له دوا ی وه چه وه به په رهی گول ئه شکی بو ده گرن؟

له وه هه موو ریگا مومکینه نه کامیان وه رگرم؟ که شکۆله که له جیاتی من ریگیاهه ک هه لده بژیی. سواری شه مه نه فه ر بووم بو کرانسۆقۆدسک، به عشق ئاباد و مه رقه ی به سالآچوودا تیپه ریم و سه رم له بوخارا دا. به تایبهت، چومه سه مه رقه ند.

فزوولی بووم بوئووهی بزائم چ لهو شاره ماوه که گهنجی خه یام شکوفه ی دهه.

چ ماوه له گه ره که که ی نه سفیزار و لهو کوشک و باخچه یه ی که عومه ر عاشیقی جیهان بوو؟ ئایا چ شوینه وار تیک له گه ره کی ماتورید ماوه، جووله که کانی ئه و گه ره که به گویره ی سه نعه تی چینی، تاکو سه ده ی یانزه میش، لقه دار تووی سپییان ده شتیلا و کاغه زیان لی دروست ده کرد. چه ندین هه فته به پیچ ده سوورامه وه، پاشان به سوار بارگیر؛ پرسبارم له بازگان و ریوار و مه لای مزگه وتان ده کرد، به لچ خوار کردنه وه ی نه زانین و یا به بزیه کی دلخوشکه ر یا به فهرموو فهرموویه ک له سه ر ته خته شینه کاله کانیان به چوارمشقیی دایانده نام و چایم له گه لئیان ده خوارده وه.

به ختم هه بوو که به یانییه کیان خوم له مه دیدانی ریگیستان بدوزمه وه. قافلله یه ک تیده په ری، قافلله یه کی که م بوو؛ ته نها له شه ش هوت و شتری به ختیاربی پیکه تابوو، پیست نه ستوو و سم پان. وشتره وانه پیره میرده که لای دا، زور له منه وه دوور نه بوو، به رامبه ر به دوکانی گوزه فروشیک، به رخیک تازه زای له باوهش بوو، خه ریکی مامه له کردن بوو، دوکاندار قسه ی ده کرد و به بی نه وه ی دهستی له سه ر گوزه که ی به رده می هه لگری که ده خولایه وه، به چه ناگهش ئامازه ی بوئو جه ره بوئاغکراوانه ده کرد که له سه ر عه رده که ریزکرا بوون. سه رنجی ئه و دوو پیاهوم ده دا. کلاوی خوری په راویزه داربان له سه ربوو، کراس و که وای زبر و ریشیان خه نه بی، ده ست و پیلان حه ره که تی گه لی میژینه ی ده کرد. ئایا ئه م دیمه نه له زه مانی خه یام، هه ر هه مان وردکاری نه بووه؟

کززه بایه ک، ته پوتوز ده بنه گه رده لول، جلو به رگ فش ده بنه وه، هه موو مه دیدانه که ش به په چه به کی ناواقیعی داده پوشریت. له ده وری ریگیستان، سی هه یکه ل هه ن، سی هه یکه لی زه به لاهی هاوچه شن، مناره و گومه ز و شووره و دیواری به رز که به موزایکی ورد نه خشراره و به زه خره فه ی زپیکه فته و به به ردی جه مه ست و پیروزه بی ئارایش کراو. خه ت و نووسیینی

هونه رییان له سه ر کیشراوه. گشت ئه مانه هیشتا سه رکه شییان پیوه دیاره، به لام مناره کان چه ماونه ته وه و گومه زه کانیش قوچوان و واجیهه کانیش خوراون، زه مه ن و با و سه ده ی لاموالاتی کرژژتوونیتی؛ که س سه ری به رز ناکاته وه بوئووه ی ته ماشایان بکات، زه به لاهی به رزن و نایابن، فه راموشکراو، شانویه کی فراوان بوئوونامه یه کی توره هات.

کشامه وه؛ پیتم به ر پییه ک کهوت، ئاورم دایه وه بوئووه ی داوای لیبوردنی لی بکه م، لووتم به لووتی به کی کهوت که ئه ویش وه کو من جلو به رگی ئه وروو پییانه ی له به ر بوو، ئه ویش وه کو من کهوت بووه سه ر ئه م گه ردوونه لاتهریک و دووره. داوی قسه هاته ده ست. ئه رکیولوگیتیکی رووسی بوو. ئه ویش به هه زار پرسیاره وه رووی کردوته ئیره. به لام ئه و چه ند وه لامیک کی چنگ کهوت بوو.

- له سه مه رقه نددا بوومه له رزه دوا ی بوومه له رزه ده که ویت و شار له ره گو ریشه وه هه لده ته کی تی. له سه ده ی سیانزه م ئه م شاره به ده ستی مه غوله کان ویران کرا، گه ره که کان بوونه که لاهه. چول کرا، دانیشته وان ناچار بوون به ره و باشوور بچن و خانووی دیکه سه ره له نوئی دروست بکه نه وه. تا وای لی هات هه موو شاری سه مه رقه ندی سه لجوقی، ورده ورده کهوته ژیر چینی خول و لمه وه، ئیستاش ته نها هه ر گو ره پانیکه. به لام پر ژیر ئه م خاکه گه نجینه و نه نییه؛ له سه ره وهش بوته له وه رگا. رژییک دیت، پیویست ده کات هه مووی هه لکولریت، خانوو و خیابان له یه ک جیا بکریته وه. ئا به و شیویه، سه مه رقه ند ده توانی به سه ره اتی خوچمان بو بگریته وه.

بیده نگ بوو.

- ئایا توئارکیولوگی؟

- نه خیر. بوئووه کی دیکه ئه م شاره سه رنجی راکیشاوم.

- ئایا ده کری ئه م هویه م پی بلتی؟

باسی که شکوله که م بوئی کرد، باسی شیعر و به سه ره ات و نیگار هه کانم بوئی کرد که باسی عاشقانی سه مه رقه ند ده که ن.

- گه لئی حهز ده کهم ئەو کتیبه ببینم! ئایا ده زانی لهو سه رده مهی ههر چییهک هه بوو، ههر هه موو روو خیترا و فه وتاندر! هه روو کو نه فرده تی لئ کرابیت. شووره و کو شک و بیستان و باخچه و کاریز و مزگهوت و کتیب، ههر هه موو کار و به ره مه هونه ریبه گرینگه کان له ناوچوون. ئەم باله خانانهی که ئیمه وا به ئی عجا به وه سه یربان ده که یه، گشتی له لایه ن ته یور له نگ و وه چه کانی پاش وی دروست کران و ته مه نیشیان له پینج سه د سال که متر ده بی. به لام ئاسه واری سه رده مهی خه یام، ته نها پارچه گۆزه و ئەو که شکۆلهی که وا تو باسی ده که ی، ئەویش ده بی به موعجیزه مابیتته وه، ئەه گینا شتی دیکه نه ماوه. ئەمه بو ئیوه ئیمتیازیکی گرینگه، ده توان که شکۆله که بگرنه ده ست و به زهوقی خو تان بیخویننه وه. ئیمتیازیکی و لیبرسراوییه کی گه وره شه.

- پروا بکه هه ست به م لیبرسراوییه ده کهم. ده میک ساله، ههر لهو کاته وهی که زانیم ئەم کتیبه وجودی هه یه، ته نها ههر بو ئەو ده ژیم، منی له موغامه روه به ره موغامه ره راپیچاوه، جیهانی ئەو بووه هی من و پاسه وانه که شی مه جو به ی منه.

- بو ئەم مه به سه ته هاتووی چاوت بهو شوینانه بکه ویت که وه سفی کردووه، بو ئەم مه به سه ته هاتوویتته سه مه رقه ند؟

- وام هه ست ده کرد و به هیوای ئەوه بووم که خه لکه که توانای ئەوه یان هه بی ههر به لایه ن کهم جیگۆرکیی گه ره کانم بو ده ستنیشان بکه ن. هه لیدایه وه:

- داوای لیبووردنت لئ ده کهم ئەه گه ر بیت و تووشی نیگه رانیت بکه م، به لام ئەوهی تو مه راق ت لئی داوه، ئەو سه رده مهی که تو باسی لئیه ده که ی، ئەوه لهو باره یه وه ته نها گویت له خه رافات و چیروکی دیو و درنج ده بی. ئەم شاره لهو باره یه زۆر مه علانه.

- له هه موو شاره کانی ئاسیا زیاتر؟

- ده ترسم واییت. له خو م ده پرسم ئایا ژبان له ده ورو به ری ئەو که لا وانه ی ئەندیشه ی هاوچه رخه مسکینه کافمان ئاگر تیبه رنه دهن. پاشان شار تیکیش

هه یه که نغرووی ژیر گل بووه. سه دان ساله، چه ندین منال که و تنه درزه کانیه وه، گو ییان له ده نگه ده نگی نامۆ بوو، یا ئەوه تا هه ستیان کردووه که گو ییان لئی بووه که له ناو هه ناوی زه وییه وه به رز ده بووه! نا به م شیوه یه ئەفسانه ترین چیروک له مه ر سه مه رقه ندوه له دایک بوو، ئەم ئەفسانه یه بو زۆریه ی خه لکی شتیکی غه بییه و ناوی شاره که ش ده گرتته خو ی.

حەزم کرد گوئی بو شل بکه م.

- وه کو ده لئین پاشایه کی سه مه رقه ند هه بووه ویستویتی خه ونی هه موو ئینسان به ییتته دی: له مه رگ رزگاری بیت. وا تیده گه یشت که مه رگیش له ئاسمانه وه دیتته خواری و ویستی شتیکی بکات که ری له مه بگری، کو شکیککی له ژیر خاکدا دروست کرد، کو شکیککی زۆر گه وره یه، هه مووی ئاسن بوو و گشت ده رگا و په نه ره کانی داخست. گه لیکیش ده وله مه ند بوو، بو ئەوه ی گه رمیی پی به خشی و کاتیشی بو دیاری بکات، هه تاویتی ده ست کردی بو خو ی دروست کرد و به یانیا ن هه لده ات و ئیوارانیش ئاوا ده بوو! مه خابن! خوا وه ندی مه رگ توانی پاسه وانه کانی پاشا هه لخه له تین و خو ی بخزینیتته کو شکه که یا تا کو ده ستی خو ی بوه شین. پیوستی به وه کرد که بو هه موو ئینسانیه ت ئەوه سه لمیتنی که هه موو بوونه وه ریک ناتوانی له مه رگ خو ی بدزیتته وه، با توانا و ده سه لات و بلیمه تیی و فیز و لووتبه رزیشی تا بلئی زۆر بیت. به م شیوه یه سه مه رقه ند بوو به ره می لیکنان له نیوان ئینسان و چاره نووس.

دوای سه مه رقه ند بو کو ی پرۆم؟ به نیسه ت منه وه، دوای کیشوهری رۆژ هه لات بوو، جیگایه ک بوو سه یر و سه مه ره و نو ستالژییه کیش که رۆچوونه ناوی مومکین نییه. لهو کاته ی که شاره که م جیه یشت، بریاری ئەوه م دا بگه ریمه وه ولاته که ی خو م؛ ئاره زووی ئەوه م کرد که ئانا پۆلی ببینمه وه، پیوستم به چه ند سالیک هه یه شارستانه بژیم، بو ئەوه ی لهو هه موو سه فره م پشوویه ک بده م، ئینجا ده ست به سه فەر بکه مه وه.

که واته ده ست کرد به دانانی پرۆزه یه کی گه لئ عه جایب: بگه ریمه وه ولاتی

دوو کەس لە مەفەوێزێکە ئۆقردیان لەبەر هەنگیرابوو، چاودروانیان دەکردم. روسیتل، قاتتیکی بۆری لەبەررابوو، بۆینباغیکی پەپوولەیی چرووسکەدار و سمیتل شۆرپووه، هەر بەسمیتلەکە ی تیۆدۆر رۆزفیلت دەچوو، بەلام کۆتایییەکانی بەرپێکی قرتابوون؛ فازیلیش بەکراسە سپییە هەمیشەییە کە یەو و عەبابەکی رەش و مێزەرێکی شینی لەسەر نابوو. بێگومان ئەو دیبلۆماتە بوو کە بەفەرەنسییەکی کەمی قورس، بەلام رەوان، جەلسەکە ی کردووه.

- ئەم کۆیونووهی ئیمپۆ، رەوڕووهی مێژوو وەردهچەرخیی. لە رێگای دوو کەسەو، دوو میللەت پێک دەگەن، بەسەر مەسافە و جیاوازییەکانا زāl دەبن: ولاتە یەکگرتووکانی ئەمەریکا، میللەتیکی ساوا، بەلام دیموکراسییەکی دێرینیان هەیە و ولاتی فارسیش میللەتیکی دێرینیە هەزاران سالە، بەلام دیموکراسییەکی ساوايان هەیە.

تەنکە ئەفسوونێک، هەواپەکی پەسمی، بەچاو لی چوقاندنیک، ئەوهم بەفازیل راگەیاندا بۆ ئەو دیلیای بکەم کە ئاخوتنەکە ی بەهیچ جۆرێک سەغڵەتی نەکردووه:

- چەند رۆژێک لەمەوێر، لەلایەن یانە دیموکراتییانەو، لە تاران داووت کرام، بەئاشکرا بۆ ئامادەبووان، تەعبیرم لە لایەنگیری خۆم بۆ شۆرش دەستوری کرد. هەمان هەستیش لە نیوان سەرۆک تافت و مسیو نوکس، سکریتی دەولەت، هاوێشە. پێویستە ئەو هەش بلیتم کە سکریتی دەولەت ئاگاداری لەمەر ئەم کۆیونووهیە هەیە و داوای لە منیش کردووه کە لەو رۆوهو ئاگاداری بکەم و بەتەلەگرافیش ئەنجامی کۆیونووهکە ی بۆ رەوانە بکەم.

بوار دەداتە فازیل بۆ ئەو شتم بۆ روون کاتەو:

- ئایا ئەو هەت لە بیرە کە دەتویست قەناعەتم پێ بکە ی دژ بە لەشکری قەیسەر بەرگری نەکەم؟

- ئەو بێگارییە!

فارس، شیرین و کەشکۆلە کە بخەمە باوێش و بۆ ئەو ی برۆین و خۆ تیکەل بکەینەو نێو شارە گەورەکانی وەکو پاریس، قیەننا و نیویۆرک. من و ئەو لە رۆژئاوا و لەسەر ریتمی رۆژەلات بژین، توخوا ئەمە بەهەشت نییە؟

لە رێگای گەڕانەوێش، هەمیشە تەنھا و گومرا بووم، بیرم تەنھا لەو دەکردهو چ ئەنجە تیک بۆ شیرین بدۆزمەو. برۆین، برۆین، ئەمە ی بەجاریسییەو دەوت، ناتوانی بۆ خۆت بەختیار بیت؟ بەلام من شکستم بەو نەخوارد کە ئەم خۆگرتنە ی رامالم.

کاتیک گالیتسکە بەکرێ گێراوێ کە ناری قەزوین تا کو پیش دەرگا داخراو کەم منی گەیاندا زارگەندە، ئۆتۆمبیلیک راوێستابوو، ژویل - ٤٠ بوو و ئالایەکی ئەمەریکی لەسەر دەشە کایەو. شوفیرە کە هاتە خوار و لە ناسنامە کە ی پرسیم. ئینتیباعیکی گیلۆکەم بۆ پەیدا بوو، هەر لەو تە ی رۆیشتووم، دەبێ چاوەرێم بکات. دلێ بەو دامەو، کاتێ وتی هەر لەم سەرلەیانییەو لێرە.

- گەورە کەم رای گەیاندم کە لێرە بم تا دێتەو.

- بۆی هەبوو مانگیکی دیکە یا سالیکی دیکە بگەرێمەو، یا هەر قەد نەگەرێمەو.

ئەم واق و پیمانەم هیچ سەری لی نەشێواند.

- خۆ گەر پێتەو!

نامە یەکی دامێ کە ناوی شارل و. روسیتلی لەسەر نووسرابوو، وەزیری مەفەوێزی ولاتە یەکگرتووکانی ئەمەریکا بوو.

مسیو لاساژی ئازیز،

شەرەفمەندمان دەکەن ئەگەر بتوانن سەعات چواری ئەم پاش نیوهرۆیە بێنە مەفەوێزێکەمان. پەيوەندی بەمەسەلە یەکی گرینگ و کتوپرەو هەیە. داوام لە شوفیرە کەم کردووه کە لە خزمەتتان بیت.

- ریم لی نه گرتی، ئەو شتەت کرد که دەبوايه بیکه‌ی، له ڕوویه‌کیشه‌وه تو هه‌قت بوو. به‌لام ئەو شتە‌ی که من لیبی دەترسام، به‌درۆ نه‌که‌وته‌وه، ڕووسه‌کان ته‌وریزیان چی نه‌هیتشت، له‌و ڕووه‌وه دانیش‌ستوان ڕۆژانه ده‌نالین. کۆزاکه‌کان له شه‌قام و خباباندا به‌زۆر په‌چه له‌سه‌ر ڕووی ژنان هه‌لده‌مالن، ڕۆله‌کانی ئاده‌میش هه‌ر به‌هه‌وانته ده‌گیرین.

(به‌لام له هه‌مووی ترسناکتر. له داگیرکردنی ته‌وریز ترسناکتر، له وه‌زعی هاورێیان ترسناکتر. دیموکراسییه‌که‌ی ئیمه له خه‌ته‌ر دایه. مسیو ڕوسپیل ئاماره‌ی بۆ ئەوه کرد که دیموکراسییه‌که‌مان «ساوايه»، ده‌بوايه بلتی «ناسکه» و «هه‌ره‌شه‌ی» له‌سه‌ره. به‌رواله‌ت، هه‌موو شتی‌ک پیا‌دیه‌، میلله‌ت دل‌خۆشه، بازار گه‌شاویه، پیاوانی ئایینی به‌وه ده‌چی وه‌زه‌که‌یان بۆ له‌بار بیت. به‌لام، پیتوستمان به‌موه‌جیزه‌یه‌ک هه‌یه بۆ ئەوه‌ی ئەم باله‌خانه‌یه هه‌ره‌س نه‌هین. باشه بۆچی؟ چونکه، هه‌روه‌کو زه‌مانی زوو خه‌زینه‌که‌مان به‌تال و حه‌تاله. ڕژیمی کۆن، ئسلووبتیکی زۆر سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی له‌مه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی باج و خه‌راجوه هه‌بوو، بۆ هه‌ر ناوچه‌یه‌ک چهند جهرده‌یه‌کی ده‌نارد بۆ ئەوه‌ی قۆلی خه‌لکی بېریت و پاره‌که‌ش بخه‌نه گیرفانی خۆبانه‌وه، هه‌ندیکیشیان بۆ ئەوه‌ی داموده‌سته‌ی کۆشکی پێ ده‌مکوت کات، خه‌رج ده‌کرا. هه‌موو کاره‌سات و به‌دیه‌ختییه‌که‌ش ئا لێره‌وه سه‌ر هه‌لده‌دات. له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ت به‌تاله، ده‌بی قه‌رز له‌ ڕووس و ئینگلیزه‌کان بکه‌ین، بۆ ئەوه‌ی ئەو قه‌رزانه‌ش بده‌ینه‌وه، ده‌بی مساومه‌ و ته‌نازولات بکه‌یت.

ئا له‌م ڕێگه‌یه‌وه، قه‌یسه‌ر خۆی خزانده‌ته‌ ناو کاروبارمانه‌وه و هه‌موو موڵک و سامانی‌شمان به‌هه‌راج ده‌با. ڕژیمی نوێش هه‌مان کیشه‌ی ڕژیمی کۆنی هه‌یه: ئەگه‌ر بیت و پارهی باج به‌شیه‌یه‌کی ڕیکوینک نه‌چیته‌ خه‌زینه‌وه، هه‌روه‌ک له ولاتانی هاوچه‌رخ ده‌کریت، ئەوه ده‌بی ویسایه‌ی زله‌یزان قبول بکریت. شتی یه‌که‌م ئەوه‌یه ده‌بی ته‌ندروستی بۆ کاروباری داراییمان بگه‌رێنینه‌وه. نوێکردنه‌وه‌ی ولاتی فارس له‌م ڕێگایه‌وه ده‌ست پێده‌کات، ئازادیش بۆ ولاتی فارس ئەم نرخه‌ی گه‌ره‌که.

- ئەگه‌ر بیت و داووده‌رمان هه‌نده ئاشکرا بیت، ئە‌ی باشه چاوه‌روانی

له پای چی؟

- هیچ که‌سی‌ک ئیمه‌رو ئاماده‌ی ئەوه نییه که ئەم لیت‌رسراوییه بخاته ئەستوی خۆی. ئەمه شتیکی غه‌مناکه، بۆ میلله‌تی‌ک که ده‌ ملیۆن که‌سه، به‌لام نابیت بارستایی نه‌زانین به‌رامۆش بکریت. ئیمه لێره هه‌رچه‌ند که‌سی‌کین که به‌په‌نجه‌ی ده‌ست ده‌ژمێردرین که خۆیندن و زانیاریان، وه‌کو خۆیندن و زانیاری ولاتانی پیتشکه‌وتوو هه‌یه. تاقه‌ بواری که زانیاری و توانای له باره‌یه‌وه شک ده‌به‌ین، ئەویش کاری دیبلۆماسییه‌یه. له بواریه‌کانی دیکه‌ش، جا کاروباری سه‌ربازی بیت، یا کاروباری هاتوچۆ بیت، یا ئەوه‌تا دارایی بیت، هیچ شتیکی وای لێوه نازانین. ئەگه‌ر بیت و ڕژیمه‌که‌مان بیست سی سال بخایه‌نیت، ئەو کات ده‌توانین وه‌چه‌یه‌ک پیت‌گه‌ینین که بتوانن ئەم کاروبارانه هه‌لسوورین. تا ئەو کاته‌ش، باشترین چاره‌سه‌رمان له‌م ڕووه‌وه له پیتش بیت، ئەوه‌یه بانگی چهند پیت‌گانه‌یه‌کی به‌شه‌ره‌ف و به‌توانا بکه‌ین که کۆمه‌کمان بکه‌ن. ده‌زانم، دۆزینه‌وه‌ی که‌سانی واش ئاسان نییه. له‌م باره‌یه‌وه، له رابردوودا، ئەزموون و ته‌جربه‌ی تالمان چیتشت و، له‌گه‌ل ئۆس و لیاکوژ و چهندانی تریش. به‌لام بێ هیوا نیم. له‌م باره‌یه‌وه له‌گه‌ل چهند هاوکارێک و چهند په‌رله‌مانتاریک و چهند ئەندامی‌کی حکومه‌ت قسه‌م کردوو واش بېر ده‌که‌ینه‌وه که ولاته یه‌گه‌رتوو‌ه‌کانی ئەمه‌ریکا ده‌توانن له باره‌یه‌وه یارمه‌تییه‌کمان بدات.

زۆر عه‌فه‌ویانه وتم:

- به‌راستی زۆر دل‌خۆشم، به‌لام بۆچی ولاته‌که‌ی من؟

شارل ڕوسپیل به‌حه‌ره‌که‌تیکی پر له سه‌رسوومان و سه‌غله‌تییه‌وه سه‌رنجی دامی. وه‌لامه‌که‌ی فازلش هه‌مینی نایه‌وه:

- سه‌رنجی هه‌موو زله‌یزه‌کامان دا و له نزیکه‌وه ڕوانیمان. ڕووس و ئینگلیزه‌کان هه‌ر خواخوایانه خه‌زینه‌که‌مان تووشی ئیفلاس بیت، ئەو کات ده‌توانن زۆر به‌ئاسانی به‌سه‌رمانا زال بن. فه‌ره‌نسییه‌کانیش زۆر به‌ته‌نگی ئەو په‌یوه‌ندییه‌ن که له‌گه‌ل قه‌یسه‌ر هه‌یانه تاكو له‌وه‌ی که بیان‌ه‌وی ئاوړ له

ئىمە بدەنەو. زۆر بەكورتىش، ھەر ھەموو ئەوروپا، لەناو گەمەى تەحالف و دژە تەحالف دا، لەم پووشەو و لاى فارس تەنھا بەعانەىەكى سواو دەكات، تەنھا ھەر بەدائىشكى دامە دەكات. تەنھا ولائە بەگرتووەكانى ئەمەرىكا نەبەت بەرژووندىيان لەگەڵ ئىمەدا ھەيە و بەبەى ئەو پووشەو پەرى ئەو شەيان لى بەكەت كە داگىرمان بەن. پووشەو دەمە كە مسىو پووشەو و لىم پەسى ئاى ئەو ئەمەرىكىيەك دەناسى كە بتوانى خۆى بەخاتە ژىر بەرىكى ھەندە قورسەو. دەبەى دانىش بەو دا بنىم كە ئەو باسى تۆى كە، ئەو شەى بەتەواوى فەرامۆش كەردبوو كە تۆ خۆبەندت لە بەرى دارايىيەو بوو.

منىش لە وەلامدا:

- بەرپاستى ئەم سىقە بەمن پەوا بىنە، ئۆخژنم پە دەبەخشى، بەلام پەوا بەكەن من ئەو كەسە نىم كە لى دەگەرتن. سەرەپاى ئەو دىلۆمانەى كە بەدەستم ھىناو. من دارايىيەكى زۆر گەو، ھەرگىز ئەو دەم پەرىك نەكەوتووە كە شارەزايىيەكەم بەمەنم. دەبەى گەلى لە باوكم بەكەت، ھەندە بەلەمى دروست كەرد، من ھىچ پەبەستىم بەو نەبوو كە نان پەيا بەكەم. من ھەمىشە خۆم بەشتى جەوھەرىيەو خەرىك كەردو، واتە بەشتى بە كەلەكەو: سەفەركەردن و خۆبەندەو، عىشق و پەوا، گومانكەردن و خەباتكەردن. ھەندەى جارىش نووسىن، ئا ئەمانە بوونە پەبەشى من، پەكەننىكى شەرمانە، بەگومانەو سەرى بەكەرت كەردن. دەرژەم بەقسەكانم دا:

- كاتىك كە بەكەك دەدۆنەو، ئەو كات دەتوانم بىمە پەبەدەرى، ئامۆزگارى و خەمەتەكى بەجووكى بەكەم، بەلام دەبەى داواى تەوانا و ئىش دەرپەرانەن لەو بەكەت. نىازى من گەلى باشە، بەلام من جەھىل و تەوہەلم.

بەبەى ئەو فەزىلە سەرى پەوا، لەسەر ھەمان نەبەرى وىستى وەلام بەداتەو:

- راستە، دەتوانم شەھادەت پەقسەكانت بەدەم. تۆ عەبەى دىكەشت

ھەيە، عەبەى كەى تۆ گەلى لەوانى دىكە زلترە، تۆ ھەو پەى منى، ھەموو خەلكى بەمە دەزانن، نەپارە سىياسىيەكانم تەنھا بەك ئامانجىيان ھەيە: ئەو پەى رەى گرتنە لىت پە ئەو سەركەو.

پەسەل بەبەى دەنگىيەو گەلى شەل كەبوو، زەردەخەنە بەكى و شەك بوو ھەسەر لىوانى، وەكو ئەو پەى لە بىرپان كەردبەت. بەگومان پەنگەى ئەم خەنەكەردنە بەزەوقى ئەو نەبوو، بەلام لە گەرموگورپى خۆى دانەكەوت. فەزىلە ئاوى لى دایەو.

- بەدەخەو بەنىامىن كەشەو، بەلام ئەمە ھىچ لە پەمانى ئىمە ناگەرتن. پەنگەى لىپەرسراوى و بەدەتە دەست بەكەك كە نە لە دوورەو نە لە نەبەو خۆى تەكەلەكىشى كاروبارى فارسان نەكەردبەت.

- بىر لە بەكەك دەكەبەو؟

- ئىستا كەس لە پە نەپە. دەمەو بەدەقەت بن و پەستگۆ و ئازادى بىر كەردنەو شەبەت. دەزانم پەگەزى و لەلەى ئىو دەست دەكەو، دەتوانم خەپالى ئەو كەسە بەكەم، وەختە ئەو شەبەت كە دەبىنم و لە پەشمە؛ پەپەكى قۆز، پەو، پەك و پەست و بەپەو تەمەشەت دەكات، بەپەكى دەو. بەكەكە كەتەم ھەر لە پەسەل دەكات.

لە ۲۵ بەفەرانبارى سالى ۱۹۱۰، پەكەوتى جەژنى لە دایكەوونى مەسەپە بوو، بەكەشەمە بوو، ئا بەم شەبەتە لە پەبەزخانەى و اشنتەن، پەپەمى كەوومەتى فارسى خۆبەندەو:

(ھەر ئىستا داوا لە سەرتەرى دەو لەت بەكەن كە پەبەندەتەن لەگەل دەسەلاتى دارايى ئەمەرىكا پەسەز بكات، پە ئەو كەبەدەستەكى پە پەزەنەى دەو لەت دىارى بكات، پەسەرتەكى ئەمەرىكى دەسپەك بەت، سەرتە لەسەر پەبەى كۆنتراتەكى سە سەلە كە لەلەپە پەمانىشەو تەسەدەق بەكەت. كەرى ئەو دەبەت كە سەرتەنۆى داھاتى دەو لەت پەك بەخات و چاودەپەرى و پەدەت و سەدەت بكات، ھەرەھا لەلەپە پەسەرتەكى موحاسەبەشەو پەمەتى بەدەت و پەكەنەرى پە چاودەپەرى پەچەكان بكات.

وەزەرى ولائە بەگرتووەكانى ئەمەرىكا لە تاران ئەو مان پە پەدەگەنەنى

موعجیزه‌ی یه‌که‌م فازیل بوو رایگه‌یاندم. به‌چریه، به‌لام به‌سهر‌فرازانه پیتی و تم:

- ته‌ماشای بکه! پیتم وتی که ههر له باسکر‌فیل ده‌کات!

ئه‌و مؤرگان شوستهر بوو ناوی، خه‌زنه‌داری گشتی‌بی ولاتی فارس ورده ورده به‌ره‌و لای ئیمه‌ده‌هات، ده‌یویست سلأومان لی بکات. چووین بو ئه‌وه‌ی پیشوازی لی بکه‌ین. به‌مال و مناله‌وه هاتبوو، به‌گالیسکه‌یه‌کی شلوق و بوزگوری که‌م. شتیکی نامو، زور به‌هواردی ده‌کرد: هه‌مان چاو و برؤ، هه‌مان که‌پوو، ده‌موچاو لاواز، رهنگ بی که‌می‌ک له‌وه‌ی ئه‌و خر‌تر بیت، قز کال، به‌هه‌مان شیوه‌شقی کردبوو، هه‌مان مه‌چه‌ک، به‌ریز و هیژا. به‌و شیوه‌یه‌ی که ئیمه‌سه‌یرمان ده‌کرد رهنگی‌سه‌غله‌تی کردبی، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک خوی دهرنه‌خست؛ راسته‌هاتنه ولاتیکی هه‌نده‌غه‌ریبه‌وه و له بارودوخی هه‌نده‌ئیس‌تیسنا، ده‌بی خوی بو ئه‌وه ناماده کردبیت که به‌و جوړه‌تی پرون. به‌دریژایی مانه‌وه‌ی له‌م ولاته، ده‌بیت جیی سه‌رنجدان و پشکنین و لیوردبوونه‌وه. هه‌ندی جاریش به‌ناشرینی هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی، هه‌موو له‌یادکردنیکی، نه‌قل ده‌کریت و رافه‌ده‌کریت و ستایش یا نه‌فره‌تی لی ده‌کریت.

هه‌فته‌یه‌ک داوی گه‌یشتنی، ته‌نگزه‌ی یه‌که‌م رووی دا. له‌و سه‌دان که‌سه‌ی که هه‌موو رۆژتیک سه‌ری له ئه‌مه‌ریکیه‌کان ده‌دا و به‌خیرهاتنی لی ده‌کردن، هه‌ندی‌ک هه‌بوو پرس‌سیاریان له شوستهر ده‌کرد و ده‌یان وت که‌ی ده‌بی بجی سه‌ر له بالیوزخانه‌ی ئینگلیز و رووس بدات. شوستهریش خوی له وه‌لامدانه‌وه ده‌زیبه‌وه. به‌لام پیتی له‌سه‌ر ئه‌م داواکردنه داگرترا و کی‌شه‌که بلا‌وبووه، گه‌شه‌ی کرد و بوو به‌باسی ناو بازاریش: ئه‌ری ئه‌مه‌ریکیه‌که نابی ههر له‌به‌ر ریز و حورمه‌ت سه‌ر له بالیوزخانه‌کان بدات؟ له بالیوزخانه‌کانیشه‌وه قسه‌کرا و ئه‌وه‌یان راگه‌یانده که پیشیل کراون و جه‌و تا ده‌هات گرژ ده‌بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی فازیل رۆلی له هیتانی شوستهر هه‌بوو، به‌رامبه‌ر به‌م درزه‌ی که که‌وتبووه نیو په‌یوه‌ندی

که سکر‌تیری ئه‌مه‌ریکیه‌ی رای له‌سه‌ره. ههر ده‌سته‌جی په‌یوه‌ندی له‌گه‌لدا بکه‌ن، ناگاداری ئه‌وه‌ش بن که خوتان له وه‌سیه‌ت بیارین. ته‌واوی ئه‌م نامه‌یشی پی رایگه‌یه‌نن و، هه‌روه‌ها هه‌رچی‌سه‌کی پی وتن ده‌بی ئیسوه رایپه‌رین.

۲ی ره‌شه‌مه، مه‌جلیس ته‌سدیقی ناوانی ئه‌م کاربه‌ده‌سته ئه‌مه‌ریکیه‌ی کرد، هه‌روه‌ها به‌زۆریه‌ی ده‌نگیش و له‌ژیر چه‌پله‌ریژانیتیکی له راده‌به‌ده‌ر. داوی چه‌ند رۆژتیک، وه‌زیری دارایی، پرۆژه‌یه‌کی پی‌شکه‌ش به‌ په‌له‌مه‌نتاره‌کان ده‌کات، له ناو‌ند خیابان له‌لایه‌ن دوو جوړجیه‌وه تیرور ده‌کریت. ههر بو هه‌مان ئیواره، ته‌رجومانی مفه‌وه‌زیبه‌ی رووس ده‌چیتته لای وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه‌وه و داوی ئه‌وه ده‌کات که هه‌ردوو پی‌او‌کوژه‌که به‌بی دو‌اکه‌وتن ته‌سلیمی قه‌یسه‌ر بکرینه‌وه. هه‌موو که‌س‌یک له تاران ئه‌م کاره‌ی به‌وه لی‌کدا‌یه‌وه که ئه‌مه وه‌لامی سان پی‌ته‌رس بورگ بوو له‌مه‌ر ده‌نگدانی په‌رله‌مانه‌وه، به‌لام ده‌سه‌لاتی فارسی نه‌یویست په‌یوه‌ندی خوی له‌گه‌ل زله‌یزیک ژاراوی بکات و بکه‌ویتته گی‌چه‌ل له‌گه‌لی. ئیتر تاوانباره‌کانیان دایه‌وه ده‌ست مفه‌وه‌زیبه‌که و، پاشانیش ره‌وانی سنوورکران. هه‌رکه ئاودیوی سنووریش بوون، ئیتر ئازادکران.

له‌جیاتی ناره‌زایی ده‌ریپینیش، دوکان و بازار ده‌رگیان داخست، «رۆله‌کانی ئاده‌م» داوی ئه‌وه‌یان کرد که که‌لوپه‌ل و کالای رووس نه‌کر‌دریت؛ دژ به‌جوړجیه‌کانیش کاری تۆله‌سه‌ندنه‌وه ئه‌نجام درا. به‌لام، حکوومه‌ت، له ریگای رۆژنامه‌کانه‌وه، داوی سه‌بری له هاوولاتیان ده‌کرد: وه‌کو ده‌یان وت، چاکسازیی راسته‌قینه‌ ده‌ستی پیکرد، پسپوره‌کان هه‌نده‌ نابات لی‌رن، هه‌نده‌ش نابات خه‌زینه‌ی ده‌ولت پر له سامان ده‌بیت، قه‌ره‌کانمان ده‌دینه‌وه، هه‌موو وه‌سیبه‌که‌یش ئیتر ره‌ت ده‌که‌ینه‌وه، ده‌بینه‌ خاوه‌ن قوتابخانه و بیمارستانی خومان، هه‌روه‌ها ده‌بینه‌ خاوه‌ن له‌شکری هاوچه‌رخ خومانیش، که ته‌نگ به‌قه‌یسه‌ر هه‌لده‌چنی و له‌شکره‌که‌ی له ته‌وریز ده‌رده‌کرئ ئیتر نه‌توانی هه‌ره‌شه‌مان لی بکات.

ولاتی فارس چاوه‌ریتی موعجیزه‌یان ده‌کرد. به‌واقعی‌ش، موعجیزه‌که روو ده‌دات.

دیبیلۆماسییه وه گهلی شپرزه بوو، وهخت بوو ههر هه موو په یامه که ی بکه ویتنه ژیر پرسیاره وه. داوای له من کرد که مو داخه له بکه م.

ئیتتر ده بوایه بچم و سه له هاوولا تییه که م بدهم، له کۆشکی عه تا بهگ بوو، کۆشکیک بوو که به قایه ی سپی دروست کرابوو، له سی ژووری فراوان پیکهاتبوو، به شیکلی له شپوهی رۆژه لاتانه دروست کرابوو، به شه که ی دیکه شی له شیکلی ئه وروویبی، به فه رش و کاری هونه ری رازابوو وه و کۆله گی باریکیش له واجیهه که ی که له ناو حه وزه ناویک رهنگی ده دایه وه. ده ورو به ره که شی باخچه یه کی گه و ره هه بوو له هه موو لایه که وه جۆگه له ناو خو ره ی ده هات و له ملا و ئه ولاش ده ریا چه ی ده سترک دیار بوون، ههر به هه شتیکی راسته قینه ی فارسی بوو بۆ خو ی. زیگزیگه ش، ههراوزه نای شاری له بیژنگ ده دا. یه کی بوو له هه ره که شه ترین باله خانه ی شاری تاران. پیش ئه وه بازرگان یکی زه رده شتیش بیکری، هی سه ره ک وه زیرانی بوو، یه کی بوو له لایه نگره هه ره دل سوژه کانی ده ستوور و ژۆر به خشه ندانه خسته بوویه ژیر ده ستی ئه مه ربکییه که.

شوسته ره له سه ره په یژه کانی بهر ده رگا پیشه وازی لی کردم. داوای حه سانه وه ی سه فه ره، لام گه نجت دیار بوو. ته مه نی هه ره سی و چوار سالیک ده بوو. من وام زانی ئیسته واشتوون پسپۆرتیکی سه ره سپیمان بۆ ده نیتری که که لله ی پاستۆرتیکی هه بی!

- هاتووم له باره ی کیشه ی بالیۆزخانه کانه وه قسه تان له گه ل بکه م.

- ئیوه ش!

خۆی وا پیشان دا که گالته ی له گه ل ده کری.

منیش له سه ره ی رۆیشتم:

- نازانم، خو ده زانی ئه م کیشه دیبلۆماسییه چهن دی گه و ره وه بووه وه.

ئه وه ت له یاد نه چیت ئیمه له ولاتی قسه وقسه لۆک و به سه ره هاتین!

- کی هه یه ههنده ی من حه ز له م شتانه بکات.

هیشتا ههر پیده که نی، به لام له پرتیکدا پیده نگ بوو. هه ره کو وه زیفه که ی داوای لی ده کرد سه ره و رو خسار یکی جیدیانه ی وه رگرت ه وه.

- مسیو لاساژ، ئه مه ته نها مه سه له ی پرۆتۆکۆل نییه. ئه مه مه سه له ی پرهنسییه. پیش ئه وه ی ئه م کاره قبوول بکه م، زانیاریم له لای ده یان پسپۆری بیگانه کۆکرده وه که له وه پیش له م ولاته ئیشیان کردبوو. ههن دپکیان خاونه ی توانا و ئیراده بوون. به لام سه ره نه که وتن. ده زانی بۆچی؟ چونکه که وتنه هه مان ئه و ته لانه ی که وا ئیمرو بۆ منی ده نیته وه. من وه کو خه زنه داری گشتیی ولاتی فارس ته عین کراوم و له لایه ن په رله مانه وه دیاری کراوم، که واته شتیکی ئاساییه بچم سه ره له شا بدهم، سه ره له میر بدهم، سه ره له حکومه ت بدهم. من ئه مه ربکییم و که واته ده توانم سه ره له مسیو روسیلی نه جیب بدهم. باشه بۆچی داوام لی ده که ن که هه ره بۆ ریز و شکلیات سه ره له قونسولی رووس و ئینگلیز و به لجیکی و نه مساوی بدهم؟

(با پیتان بلیم: ده بانه وی به هه موو خه لکی بلین، به ته واوی میلله تی فارسی بلین چهن دی چاومان له ده ستی ئه مه ربکییه کانه، به په رله مان بلین، سه ره رای ئه وه ی داوای ده رده سه ربیه کی ژۆر منی ته عین کرد، ده یانه وی ئه وه بلین که مۆرگان شوسته ریش بیگانه یه که وه کو هه موو بیگانه یه کی دیکه و فه ره نگیه که. هه ره دوا به داوای سه ره لی دانی یه که م، داوه ت و داوه تکاری ده ست پیده کات؛ دیبلۆماته کان ئینسانی به ریزن و میواندۆست و رۆشنیرن، به و زمانانه قسه ده که ن که منیش ده یزانم، هه مان یاری ده که ن که منیش ده یزانم، مسیو لاساژ، ده زانم له ناویان به ختیاریش ده بم، له نیو بریدج و چای و تینس و سواری ئه سپ و ئاههنگی ده مامکه ستن و کاتیکیش داوای سی سالی دیکه، ده وله مند و کامه ران و برۆنزی و ته ندروست ده بم، ده گه ریمه وه ولاته که ی خو م. به لام مسیو لاساژ من بۆ ئه م مه به سته نه هاتومه ته ئیره!

هه ره دت وت هاوار ده کات. ده ستییکی نادیار، پیده چوو ده ستی هاوسه ره که ی بیت، به ئاسپایی هات و ده رگای سالۆنه که ی داخست، پیده چوو ئاگادار نه بیته. درپژه ی به قسه کانی دا:

- من بۆ کاریکی ژۆر تاییه ت هاتووم: هاوچه رخانندی دارایی ولاتی فارسه. ئه م ئینسانانه په نایان بۆ ئیمه هیئاوه، چونکه باوه ریان به وه زعی

ئىيمە ھەيە و شىئەي بەرپۆتە بردنى ئىيمەيان بەدللە. بەھىچ شىئەيەك نىياز
 نىيە تووشى بىن ھىوايىيان بکەم. نەھەلشيان بخەلەتتەنم. مسىو لاساژ
 من لە دونىاي مەسىحىيەتەو ھاتووم، ئەمەش بۆ من واتای خۆى ھەيە.
 دەبى ئىمىرۆ فارسەکان چۆن لە مېللەتە مەسىحى بگەن؟ ھەرە
 مەسىحىتەن ئىنگىلىز دەست بەسەر نەوتیان دەگرى، ھەرە مەسىحىتەن
 رووس بەگوتەرى ياسای سىنىكى (۱) کە گرەو ھەمىشە دەبى ھىزدار
 بىباتەو، ئىرادەى خۆى فەرز دەکات؟ تاكو ئىستا ئاشنايەتیان لەگەل چ
 مەسىحىيەک ھەيە؟ قۆلبەر و لووتبەرز و خوانەناس و کۆزاک نەبىت.
 دەتەوئى بزانی چۆن لە ئىيمە گەيشتەتەن؟ لە چ جىھانئىکدا پىکەو دەژىن؟
 ئایا چارەسەرى دیکەمان لە پىش نىيە، یا ئەو تەبىنە کۆیلەمان یا ئەو تە
 بىنە دوژمنمان؟ ئایا ناكرى بىنە ھاوشان و يەكسان بىن لەگەلئانا؟
 خۆشەختانە، ھىشتا ھەندىكىان تىايە و پروايان بەئىيمە ماو، پروايان
 بەبەھاکانى ئىيمە ماو، بەلام تا کەينى دەتوانىن دەنگى ئەو ھەزارەھا کەسە
 کپ کرىت کە ئەوروپا و شەيتان بەيەک شت دەزانن؟

(ئایا سبەينى ولاتى فارس دەبى بگاتە چى؟ ئەمە پەيوەندى
 بەھەلئسوکەوت و رەفتارى ئىيمەو ھەيە، پەيوەندى بەو نمونەو ھەيە کە
 ئىيمە پىشکەشيان دەکەين. بەقورىانىبوونى باسکرقييل، چرنوک درىژى
 زۆرى تری لەبىر کردەو. رىز و تەقدىرى زۆرم بۆى ھەيە. بەلام پروا بکە
 نىازم نىيە بىرم، دەمەوئى دەسپاک بىم و بەس. خزمەتى ولاتى فارس
 ھەرەکو شەرىکەيەكى ئەمەرىكى بکەم، دزى لى نەکەم، بەلکو ھەول بەدەم
 گەشە بکات و پىشکەوئىت، رىز لە مەجلىسى بەرپۆتەبرايەتى بگرم، بەلام
 بەبى دەس ماچکردن و کرئوشبردن).

فرمىسک بەچاوانا ھەرەک يەكىكى گەلخۆ خورەى ھات. شوستەر
 بىدەنگ بوو، بەکەمى شپرزەبىيەو، زۆر بەوردى سەرنجى دامى.

- ئەگەر لەبەر قسە و نەبەرى قسەکانم، بەبى وىست ھەستم برىندار
 کردبىت، ئەو داواى لىبوردنت لى دەکەم.

(۱) نىسبەتە بەفەیلەسووفى یۆنانى سىنىک. بەواتای «وقح» دىت. (وەرگىر).

ھەلئسام و دەستى تەوقەم بۆ درىژ کرد.

- مسىو شوستەر، ھەستت برىندار نەکردم، بەلکو بەتەواوى وىرانت
 کردم. دەرۆم ئەمە دەگەينمە ھاوړى فارسەکانم، کارىگەرىيان لەو ھى من
 جوداوازتر نايىت.

ھەرکە ئەوئىم بەجى ھىشت، بەھەلپە بەرەو بەھارستان رۆيشتم، دەمزانی
 ئىستا فازىل لەوئىيە. ھەرکە چاوم پىتى کەوت، ھاوارم کرد:

- فازىل، موعجىزەيەكى دیکە!

۳ى پووشپەر، پەرلەمانى فارس برىارى دەرکرد، بەدەنگىكى زۆر کە
 لەو پىش شتى واى بەخۆئەو نەبىنىبوو، برىارەکەش ئەو بوو کە
 کاروبارى دارايى بدرىتە دەست مۆرگان شوستەرەو بۆ ئەو ھى سەرلەنوئى
 دەست بەرپۆتەبى بکاتەو. لەمە بەدواو، ئىتر ھەمىشە بۆ مەجلىسى
 بەرپۆتەبرايەتى بانگ دەکرا.

لەو ماوئەشدا، رووداوىكى دیکە بازار و قونسلىيەکانى تۆقاند.
 پروپاگەندەيەک بوو کە سەرچاوەکەى ديار نەبوو، بەلام ئاسان بوو مەزەنە
 کردنى مۆرگان شوستەريان بەو تەوانبار دەرکرد کە سەر بەتايەفەيەكى
 ئايىنى ولاتى فارسە. بەروالەت ئەم شتە پوچ بوو، بەلام ئەوانەى کە ئەم
 پروپاگەندەيەيان تامادە کردبوو، ھەند بەباشى زەرەکەيان بۆ گرتبوو ھەو بۆ
 ئەو ھى پروپاگەندەکە شىئەيەكى تەواو وەرگرت و بەراستى بکات. ھەر
 رۆژىكى نەبرد، ئىتر خەلکە کە لە ئەمەرىكىيەکانەو کەوتنە گومانەو.
 جارئىكى دیکەش ھەر منىان راسپارد بۆ ئەو ھى بچم و قسە لەگەل
 خەزەندەدارى گشتى بکەم. لە يەکەم چاوپىتکەوتنمانەو پەيوەندىمان خۆش
 بووبوو. منى بەپىشناو ھەو بانگ دەکرد و منىش ئەوم بەمۆرگان بانگ
 دەکرد. باسى کرۆكى کىشەکەم بۆى کرد:

- وەکو دەوترىت و ھەرەکو فازىلش رايگەيان دووم لەناو
 خزمەتکارەکانت بەھايى و بابى ھەن. وەکو دەشلتن کە بەھايىيەکان، لە
 ولاتە يەکگرتووەکانى ئەمەرىکا بىکەى زۆر چالاکیان کردۆتەو. ئەو شىيان
 ئىستىنتاج کرد کە ھەموو کاربەدەستانى مەھەزىيەکە بەھائىن و بۆ ئەو ھى

مورید پیدا بکهن، له ژیر ناوی داراییناس دینه ولاته وه.

مورگان هندیکی بیړی کرده وه:

- تنها ولامی پرسباریکی گرینگت دهدهمه وه: نه خیر، من نه هاتووم بؤ
نه وهی نه وه عز بدهم، نه لایه نگیر پیدا بکهم، کاری من نه وهیه که
چاکسازیی له دارایی ولاتی فارس بکهم، چونکه پیوستییه کی له
راده به دربان پیتی هیه. بؤ نه وهی زانیاری زیاتریشته له و بارهیه وه هه بیت،
بیگومان من به ایی نیم و زانیاریشم له بارهی هم تاییفه یه، دهگه ریتته وه بؤ
خویندنه وهی کتیبیک که پراون نووسیوتی، پیش نه وهی بیتمه تیره
خویندنه وه و تاکو نیستاش زور به باشی جیاوژی به ایی و بابی نازانم
چییه. نه وهی په یوه ندی به خزمه تکاره کانه وه هه بیت، که له م کوشکه
زه به لاهن، نزیکه ی پانزه خزمه تکاریک ده بن، هه موو نه وه ده زانن که پیش
منیش هه لیره بوون. زور به جوانی کار ده کهن و تنها هه نه مهش
به نیسبته منه وه گرینگه. عاده تی نه وه شم نییه له ریگی بیروباوهری
تایینی و رهنگی قهرویتته وه حوکم به سه ر نه وه که سانه بدهم که هاوکارمن!
- زور به باشی له م رفته تاره تیده گهم و منیش هه هه مان بیروبوچوونم
هیه. به لام نیمه له ولاتی فارسین و حساسیاته کان هندی جار جیاوازن.
هنده نییه چاوم به وه زیری دارایی که وت. نه وه به باش ده زانی بؤ نه وهی
هندی که س ده مکوت کرین، باشتره هندی له و خزمه تکارانه له کار
فنیس بکرین، مه به ست له وانه یه که قسه وقسه لؤکیان له سه ره. هه
به لایه نی کهم هندیکیان.

- وه زیری دارایی مه شوولی کیشه ی وایه؟

- له وه زیاتر که تو بیړی لی ده که یته وه. له وه ده ترسی که هه موو
پرژویه که که له به شه که ی نه وه و نیستا کاری بؤ ده کرئ، بکه ونه
مه ترسییه وه. تکاشی لی کردم که هه ر هم نیواره یه نه نجامی گفتوگوکانی
پی رابگه یه نم.

- که واته با تاخیرت نه کهم. پیتی بلتی به نیسبته منه وه، هیچ
خزمه تکاریک له سه ر نیش لانا بردریت و هه روه ها هم مه سه له یه ش لیره
کو تایی دیت!

هه لسا یه سه ری، پیوستی نه ده کرد هه نده شی له سه ر برؤم:

- مورگان، بروا ناکه م بهم وه لامه رازی بن!

- توخوا! که واته نه وه شی پی بلتی: «به ریز، وه زیری دارایی، نه گه ر بیت
و کاری له وه چاکترت ده ست ناکه ویت، مه به ست له لیکو لینه وه له باره ی
بیروباوهری تایینی باغه وانه کانم، نه وه له و پرووه ده دوسییه ی چاکترت بؤ
پیدا ده کهم بؤ نه وهی کاتی خو تی پی پر بکه یته وه.»

تنها مه به سستی وه لامه کهم گه یانده وه زیر، به لام بروا ده کهم کاتیک که
مورگان چاوی به وه زیر ده که وئ، ده قواو ده ق بؤی دوو باره ده کاته وه. به بی
نه وهی گیرمه و کیشه ی بنیته وه. له راستیدا، هه مووان به وه دلخوش بوون
که هندی مه سه له هیه ده بی به پیچوپه نا بوترتین.

هه روه کو شیرین پیتی وتم:

- له وه ته ی که شوسته ر لیره یه، شتیکی ته ندروست له جه و دایه و وه کو
بلتی هه واکه. هه میسه و تیده گه ین به رام بهر به بارودو ختیکی
پاشا گه ردانیی و بنه ست، پیوستمان به سه دان و سه دان سال هیه بؤ
نه وهی به سه ریان زال بین. یه کییک، هه روه کو سیحری لی کرایت، له
چاوقانیکدا پیدا ده بیت؛ نه و دره خته ی که زپ و بی بهر بوو، خه ریکه
سه وز ده بیت و بهر ده گرت و سیبه ر ده دات. هم بیگانه یه هیوای له مه ر
پیاوانی ولاته کهم بؤ بووژاندمه وه. وه کو نه ندیژین^(۲) سه ریان ناکات، هه ز
له تکا و پارانه وه ناکات و نه وانیش تیر خویان وه کو نیسان ده بینن. نایا
نه وه ده زانی که هه ر له ناو خیزانه که ی خو م، پیره ژن هه ن دوعای بؤ ده کهن و
بؤی ده پارینه وه.

(۲) (Indigène) نه ندیژین به دانیش توانی بنه رته ی ولاتییک ده تریت، به لام له
بوچوونیکي نیستیمارانده وه. (وه رگتی).

ئەگەر بۆلۈم لىم سالى ۱۹۱۱دا، زىادەرى نىيە و لە حەقىقەت لانا دەم، ئەگەر بۆلۈم سەرتاپاي ولاتى فارس لەسەر رېتىمى «ئەمەرىكىيە» دەژيا و لىپرسراوئىكى ھەرە مىللى بوو و، بىنگومانىش لە ھەموويان بەتواناتر بوو. رۆژنامەكان پشتگىرى كارەكەيان دەكرد و ئەويش ھەندى تر بەھىماسەو ھە خۆى ماندوو دەكرد و سەرنووسەرى رۆژنامەكانى كۆ دەكردەو ھە و باسى رۆژنامەكانى خۆى بۆ دەكردن و لە بارەى ھەندى پرسىبارى پر لە گىرمە و كېشەو ھە، داواى نامۆژگارى لى دەكردن.

لەسەر ھەمووشىيەو ھە و لە ھەمووى گرىنگتر، پەيامە سەختەكەى خەرىك بوو سەركەوتنى بەدەست دەھىتا. پېش ئەو ھەى شوستەر سىستەمى خەراج سەرلەنوئى دامەزىنئىتەو ھە، توانى ھاوسەنگى بىخاتە نىو باجەو ھە، ئەويش تەنھا بەسنوور دانانى بۆ دزى و خەرجكردن بەفېرۆ. پېش ئەو، چەندىن كەسايەتى، مىر و ھەزىر، يا ئەشرف و پىاوى ماقووليان بۆ خەزەدار ناردبوو و داواى ئەو ھەيان كەردبوو كە لەسەر كاغەزىكدا ژمارەبەك دابىن، ئەگىنا يا ئەو ھەتا كارەكەى يا ژيانى لە دەس دەدا. ئەمە لەگەل مۆرگاندا، لە ماو ھەى بىست و چوار سەعاتدا تووشى گۆران ھات. با تەنھا ھەر نمونەبەك بەھىنئىنەو ھە. ۱۷ى پووشپەر، لەكاتى كۆبوونەو ھەى مەجلىسى ھەزىرەكان، بۆ ئەو ھەى مووچەى لەشكرى تارانى پى بدرىت و لەسەر نەبەرىكەى غەمگىن داواى چل و دوو تومەن لە شوستەر كرا.

مىرى ئەعزەم، ھەزىرى جەنگ ھەلىدايى:

– ئەگىنا، ياخيىبوونىك پروو دەدات و ئەوكات خەزەى گشتىي ھەموو لىپرسراوئىك ھەلدەگرئ!

و ھەلامى شوستەر:

– ھەزىرى بەرئىز پېش دە رۆژ ھەمان مەبلەغى برد. چى لەو پارەبە كرا؟

– ھەندى مووچە داخرا بوو، ئەو ھەمان دا، خىزانەكانى سەرباز برسىيانە، ئەفسەرەكان قەرزەن، بارودۆخ تەنگى پى ھەلچىبون!

– ئايا ھەزىرى بەرئىز موتەئەكىدە كە ھىچ لەو پارەبە نەماو ھە؟

– ھەر ھىچ، فىلسىك چىبە نەماو ھە!

شوستەر لە گىرفانى كارتوئىكى برىستولى دەھىتا و بەخەتىكى ورد لەسەرى نووسرا بوو، پېش ئەو ھەى دەست بەقسە بكات چاويكى وردى بەسەرىا خشاندا:

– ئەو مەبلەغەى كە خەزە پېش دە رۆژ دايتى، ھەر ھەمووى چۆتە سەر چىسابى شەخسى، تەنھا بەك تومەنىش خەرج نەكراو ھە، فەرمو ئەو ھەتا ناوى كاربەدەستى بانق و ئەمەش ژمارەكەبە.

مىرى ئەعزەم ھەلسايە سەر پى، قەلەو و چەور، لەبەر توورە بوون دەموچاوى برىقەى دەھات؛ ناولەپى خستە سەر سىنە و چاوى بەسەر ھاوكارەكانىا گر دا:

– ئايا دەيانەوئى دەسپاكىم بخەنە ژئىر پرسىبارەو ھە؟

لەبەر ئەو ھەى كەس نەبوو ھەندىك دلئى بداتەو ھە، درئەى بەقسەكانى دا:

– سوئىدتان بۆ دەخۆم ئەگەر بېت و لەسەر چىسابەكەم ئەم مەبلەغە ھەبېت، ئەو ھە من دواكەسم كە تاگادارى بىم.

لە دەورەبەرىيەو ھە، چەند كەسىك لچى گومانىيان خواركردەو ھە و برىار درا، كاربەدەستى بانق بانگ بكرىت و شوستەرىش داواى لە ئەندامانى كايىنە كەرد كە چاوپروان بن. ھەركە ئىشارەتى ئەو درا كە كاربەدەستەكە لىرەبە، ھەزىرى جەنگ بەپەلە بەرەو پرووى چوو. داواى چەند فسكەفسكىك، مىرى ئەعزەم گەراپەو ھە لاي ھاوكارەكانى و بزەبەكى ساويلكەشى لەسەر لىتو:

– ئەم كاربەدەستە بەنەعلەت بوو ھە، لە مەبەستەكەى من تېنەگەبىشتو ھە،

تاكو ئىستا مووچەى لەشكرەكەى نەداو ھە. سوو تەفاهوم پرووى داو ھە!

ئەم پروداو ھە زۆر بەسەختى داخرا، ئىتر ھەروەكو جارەن و ببو ھە پىشەى سەدان سال، پىاو ھەورەكانى دەولەت نەدەوتىران بەكەفى خۆبان دەست ھەردەنە نىو خەزەى دەولەتەو ھە. راستە، ھەبوون پىيان ناخۆش بوو، بەلام تەنھا بىدەنگىيان بۆ مابو ھەو ھە، چونكە زۆرىيان، تەنانەت لەنىو

لیپرسراوانی حکومتیسه‌وه، گهلن هۆ هه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی به‌مه‌ پازی بن: بۆ یه‌که‌مین جار له‌ میژووی ولاتدا، فه‌رمانبه‌ر و سه‌رباز و دیبلۆماته‌کانی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات، له‌ ئان و ساتی خۆی مووچه‌یان وه‌رگرت.

له‌ نێو نێونه‌ داراییه‌ نێونه‌ ته‌ وه‌ ییبه‌ کانیش، پروایان به‌ موعجیزه‌ که‌ی شوسته‌ر هێنا. بۆ نمونه‌: برایانی سیلیگمان، له‌ له‌نده‌ن بانقداریوون، بریاری ئه‌وه‌یان دا، به‌ بێ ئه‌وه‌ی سوویه‌کی هه‌نده‌ قورسی له‌ توانا به‌ ده‌ری بخه‌نه‌سه‌ر، که‌ بۆ قه‌رز و باو بوو، قه‌رز و چوار ملیۆن لیره‌ی ستیرلینگ بده‌نه‌ ولاتی فارس. به‌ بێ ئه‌وه‌ی ده‌خلی گومرگی لێ به‌سه‌ نریت. نه‌ ده‌خلی ره‌هنی بخه‌رتسه‌ر، قه‌رز و ئاسایی بوو درا به‌ یه‌که‌یکی ئاسایی، به‌ که‌سیکی به‌رێز و ده‌ست رویشتوو. ئه‌مه‌ هه‌نگاوێکی گرینگ بوو. ئه‌مه‌ شتیکی ترسناک بوو، به‌ تایبه‌ت بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌یانویست ولاتی فارس بخه‌نه‌ ژێر ده‌ستی خۆیان هه‌وه‌. حکومتی به‌ریتانی خۆی تیکه‌ل کرد و بۆ ئه‌وه‌ی نه‌یه‌لێ ئه‌م قه‌رزه‌ بدریت.

هه‌ر له‌ هه‌مان کاتیشدا، قه‌یسه‌ر مێتۆدی ره‌قتی به‌ کارهێنا. مانگی گه‌لاوێژ، ئه‌وه‌ بیسترا که‌ شای جارن، وێرایی له‌ شکرکی خۆفروش و له‌ گه‌ل دوو بریاری خۆی گه‌راوه‌ ته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لات بگرته‌ ده‌ست. ئه‌ی باشه‌ له‌ ئۆدیسای ده‌سته‌سه‌ر نه‌بوو و رووسه‌ کانیش په‌یمانی ئه‌وه‌یان نه‌ دا بوو که‌ بواری نه‌ ده‌نێ بگرته‌ وه‌ ولاتی فارس؟ له‌و رووه‌وه‌، له‌ حاکمانی سان پیتته‌ر سبورگیان پرسیبوو، ئه‌وانیش به‌وه‌ وه‌لامیان دا بوو وه‌ که‌ خۆی له‌ پاسه‌وانه‌ کاتمان دزیو ته‌وه‌ و به‌ پاسه‌ پۆرتیکی مزه‌وه‌ر و چه‌ک و تفاقه‌ که‌شی له‌ ناو سنووقی «ئاوی کان» دا گوازاو بوو وه‌، بۆی ده‌چوو؛ ئه‌وان به‌ هیچ شتیوه‌ به‌ که‌ له‌م رووه‌وه‌ لیپرسراو نین. ئا به‌م شتیوه‌یه‌، ئۆدیسای جیه‌تشت و سه‌دان هه‌زار کیلۆمه‌تریشی له‌ گه‌ل پیاوه‌کانی بری، ئه‌مه‌ بوو مه‌سافه‌ی نیوان ئۆکرانیا و ولاتی فارس. به‌ بێ ئه‌وه‌ی حکومتی قه‌یسه‌ر ئاگادار بێتته‌وه‌، نه‌ له‌ شکره‌ که‌ی، نه‌ ئۆخرانا، مه‌به‌ست له‌ پۆلیسی نه‌یته‌ی به‌مه‌ ئاگادار بێت، خۆی و پیاوه‌کانی به‌ چه‌ک و تفاقه‌ وه‌ سواری پا پۆرتیکی رووسی ده‌بن و هه‌موو ده‌ریای قه‌زوین ده‌پرن تا ده‌گه‌نه‌ که‌ ناره‌کانی فارس؟ ئه‌م ئه‌نجه‌ تانه‌ به‌چی ده‌چن؟ له‌ سه‌رووی هه‌موو به‌وه‌ ده‌بێ ئاگاداری ئه‌وه‌

بین که‌ دیوکراسییه‌ ساواکه‌ی ولاتی فارس هه‌ره‌س نه‌هینێ. په‌رله‌مان داوای قه‌رز له‌ شوسته‌ر کرد. ئه‌مه‌ جارهیان ئه‌مه‌ریکییه‌ که‌ درێژدی به‌مه‌ وزوو که‌ نه‌ دا. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، به‌ شتیوه‌یه‌ که‌ هاته‌ خۆ، چه‌ند روژتیکی نه‌ برد له‌ شکرکی چاک ته‌یار درا، به‌زه‌ خیره‌ و ئازوو قه‌ تیره‌ ته‌سه‌ل کرا، هه‌ر خۆشی پێشنیاری سه‌رکرده‌یه‌کی بۆ کرد، ئه‌فرایم خان ناوتیک، ئه‌فسه‌ریکی زۆر چاک بوو له‌ ماوه‌ی سێ مانگ، له‌ شکرکی کۆنه‌ شای ته‌فرو تونا ده‌کات و شاش جاریکی دی ئاودیوی سنوور ده‌کاته‌وه‌.

قونسولیه‌کانی به‌ ته‌واوی پروایان به‌مه‌ نه‌ ده‌کرد: ولاتی فارس بوو به‌ ده‌وله‌تیکی هاوچه‌رخ؟ یاخیبوون و شه‌رو شۆری ئا له‌م بابته‌ جارن سال و مانگی ده‌خایاند. بۆ هه‌موو چاودێران، چ له‌ تاران چ له‌ ده‌ره‌وه‌، وه‌لام ته‌نها به‌یه‌ک وشه‌ی ئه‌فسووناوی ده‌را به‌وه‌: شوسته‌ر. ئیتر روژی ئه‌وه‌ له‌ خه‌زنه‌ داریکی گشتی به‌ ته‌واوی تێپه‌ری. هه‌ر ئه‌ویش بوو پێشنیاریکی بۆ په‌رله‌مان ئاماده‌کرد. ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو که‌ سه‌باره‌ت به‌ شای جارن حوکم ده‌رکرت و به‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی یاسا له‌ قه‌له‌م بدریت و له‌ سه‌ر دیواری هه‌موو شارانیشتا، «Wanted» هه‌ر به‌ گوێره‌ی فلیمه‌کانی کاو بۆی، هه‌لواسریت و پارهیه‌کی چاکیش بۆ ئه‌وه‌ که‌ سه‌ ته‌رخان بکرت، ئه‌گه‌ر هات و بیگرێ. ئه‌گه‌ر بێت و شا یا هه‌ردوو براکه‌ی ته‌سلیمی عه‌داله‌ت بکات، ئه‌وه‌ خه‌لات ده‌کری. ئه‌مه‌ش وای کرد له‌ پێش چاوی دانیشته‌وان، حوکمی شای جارن بکه‌وێت. قه‌یسه‌ر چه‌کی داننا. به‌ نیسه‌به‌ت ئه‌وه‌وه‌ ئیتر له‌ لای روون بوو تا کو شوسته‌ر له‌و ولاته‌ بێت، له‌ ولاتی فارس قمووچه‌کانی ده‌سگیر نابیت. ده‌بێ هه‌ولێ ئه‌وه‌ بدریت که‌ ولاته‌ به‌در بکرت! پتووسته‌ کاره‌ساتیک بخولقی نریت، کاره‌ساتیکی زل. کابرایه‌ک ئه‌م کاره‌ی گرتته‌سه‌ستو: پاخیستانۆف ناوتیک بوو، جارن له‌ ته‌وریز قونسلی بوو، گه‌راندیانه‌وه‌ تاران و به‌ قونسولی گشتی دانرا.

ناوی په‌یامه‌ که‌ شتیکی ناشرینه‌، چونکه‌ لیتره‌ ده‌بێ ناوی موئامه‌ره‌ی لیتریت، هه‌ر چه‌نده‌ که‌می هه‌له‌ شه‌یی پتووه‌ دیار بوو، به‌لام زۆر به‌وردی چنرا. په‌رله‌مان بریاری ئه‌وه‌ی ده‌رکرد که‌ ده‌ست به‌ سه‌ر ماڵ و سامانی هه‌ردوو براکه‌ی شا بکرت، چونکه‌ هه‌ردوو له‌ گه‌ل شادا سه‌رکرده‌ی ئه‌م

یاخیسوونه‌یان ده‌کرد. چونکه خه‌زنه‌داری گشتییی ده‌ولت بوو، ده‌بوايه شوسته‌ر حوکه‌مه‌که ده‌رپه‌پینی، بویه ده‌یوست له شکلیتیکی زۆر یاساییدا کاره‌که نه‌نجام دات. ئەم خانووبه‌ره‌یه‌ی که ده‌بوايه ده‌ستی به‌سه‌را بگرن، زۆر له کۆشکه‌که‌ی عه‌تابه‌گه‌وه دوور نه‌بوو، مولکی میری مه‌مله‌که‌ت بوو، به: «تیشکی سه‌لته‌نه‌ت» ناو ده‌برا؛ ئەمه‌ریکییه‌که په‌لێ جه‌ندرمه و چه‌ند فه‌رمانبه‌ریکی مه‌ده‌نی و ئەمری ده‌ست به‌سه‌رگرتنه‌که‌شیان له‌گیرفان. لووتیان به‌لووتی کۆزاکه‌کانه‌وه بوو که له‌گه‌ل ئەفسه‌ری قونسولی رووس هاتبوون و نه‌یانه‌یتشت جه‌ندرمه‌کان بچنه ناو کۆشکه‌که‌وه، هه‌رپه‌شه‌ی ئەوه‌شیان کرد، ئەگه‌ر بیته‌ و به‌زوترین کات نه‌کشینه‌وه، ئەوه هیتز به‌کار ده‌هین.

کاتییک شوسته‌ریان به‌مه‌ ناگادار کرده‌وه، یه‌کسه‌ر یه‌کی له یاریده‌ده‌رانی خۆی به‌خیرایی بۆ قونسلییه‌ی رووس نارد. پۆخیتانۆف پیشوازی لی کرد و به‌نه‌بره‌یه‌کی توند ئەمه‌ی بۆ روون کرده‌وه: دایکی «تیشکی سه‌لته‌نه‌ت» نامه‌یه‌کی بۆ قه‌یسه‌ر و قه‌یسه‌ره‌ژن نووسییه‌وه تیا یا داوا یارمه‌تی ده‌کات، ئەم داواکارییه‌ش ده‌سه‌جێ نه‌نجام درا.

ئەمه‌ریکییه‌که بروای نه‌ده‌کرد: وتی، بیگانه له ولاتی فارسدا ده‌سه‌لانی ئەوه شک ده‌به‌ن که خۆیان له سزا بدزنه‌وه و پیاوکوژانی وه‌زیری فارس حوکم نه‌درتین هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌عییه‌ی قه‌یسه‌رن، ئەمه زولمه، به‌لام ئەمه ده‌ستووره و په‌یره‌وی ده‌کری، زه‌حمه‌ت بگۆردی؛ به‌لام له زه‌رفی بیست و چوار سه‌عات، فارسه‌کان مولکه‌کانیان ده‌خه‌نه ژێر ده‌ستی حاکمیکی بیگانه‌وه بۆ ئەوه‌ی خۆیان له یاسا بدزنه‌وه، ئا ئەمه شتیکی نوئییه، نه بیستراوه نه‌ بینراوه. شوسته‌ر نه‌یده‌ویست به‌مه‌ قایل بیته‌. فرمانی ئەوه‌ی دا که جه‌ندرمه‌کان بچن و ئەو کۆشکه‌ بگرنه‌ ده‌ست، به‌گور و پته‌وه، به‌لام توندوتیژی به‌کارنه‌هین. ئەمجاره‌یان پۆخیتانۆف بواری دانی. کاره‌ساتی نایه‌وه، هه‌ر ئەمه‌ش بوو په‌یامه‌که‌ی.

په‌د فیعل زۆری نه‌خایاند دروست بوو. به‌لاغییک له سان پیته‌رس بورگ بلا‌بووه‌وه تیا یا ئەوه هاتبوو که ئەوه‌ی رووی دا ئیعتیاده‌یه‌که دژ به‌رووسیا، جوینیکه به‌قه‌یسه‌ر و ژنه‌قه‌یسه‌ر، به‌شپه‌یه‌کی ره‌سمی داوا له

حکومه‌تی تاران ده‌که‌ین داوا ی لیوووردن بکات. سه‌رۆک وه‌زیران شیت و هاریوو، داوا ی ئامۆژگاری له به‌ریتانییه‌کان کرد، کاروباری ده‌ره‌وه‌ی به‌ریتانیا وه‌لامیان دایه‌وه و وتیان قه‌یسه‌ر گه‌مه‌ ناکات و له‌شکری گه‌یشتۆته باکو و ئاماده‌ن ولاتی فارس داگیرکه‌ن و جیتی خۆیه‌تی که داواکارییه‌که‌ی قبوول بکریته‌.

۲۴ی سه‌رماوه‌رز ۱۹۱۱ وه‌زیری کاروباری ده‌ره‌وه، شه‌که‌ت، رووی کرده قونسولییه‌ی رووس و ده‌ستی قونسولی گووشی و ئەمه‌شی وت:

(جه‌نابی عالی، حکومه‌ته‌که‌م رای سپاردووم که به‌ناوی ئەوه‌وه داوا ی لیوووردنتان لی بکه‌م بۆ ئەو رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی که رووی دا و ئەفسه‌ره‌کانی قونسولییه‌ش تووشی ئەم ده‌رده‌سه‌رییه هاتن.)

هه‌ر به‌ده‌ست گووشینه‌وه، نوینه‌ری قه‌یسه‌ر هاته‌ ده‌م:

(لیووورده‌که‌تان قبوول ده‌که‌ین، ئەمه وه‌لامی داواکاری یه‌که‌مان بوو، ده‌بی ئەوه‌شتان پی رابگه‌یه‌نم که داواکارییه‌کی دیکه به‌رپه‌یه‌ و وا له سان پیته‌رس بورگ خه‌ریکی ئاماده‌کردن. هه‌رکه گه‌یشته ده‌ستم، ناوه‌رکی داواکارییه‌که‌تان بۆ ئاشکرا ده‌که‌م.)

قسه هاته‌ دی. داوا ی پینج رۆژ، له ۲۹ی سه‌رماوه‌رز، سه‌عات دوانه‌ی نیوه‌رۆ، دیپلومات ده‌قه‌که‌ی گه‌یانه‌ کاروباری ده‌ره‌وه و داواکاری دووه‌می تیدا بوو، به‌زمانیش ئەوه‌ی پی وتن که ره‌زامه‌ندی له‌نده‌نیشی له‌گه‌له و ده‌بی له خیلالی چل و هه‌شت سه‌عاتدا وه‌لام بدریته‌وه.

خالی یه‌که‌م: مۆرگان شوسته‌ر ده‌رکریته‌.

خالی دوو: نابیت کار بدریته‌ پسه‌پۆریکی بیگانه، پیش ئەوه‌ی ره‌زایی بوونی رووس و ئینگلیزی له‌سه‌ر بیته‌.

له باره گای پهرله مان ههر حهفتاوشهش پهرله مانتاره که چاوه ری بوون، هه ندیکیان میزهر له سهر و هه ندیکی دیکهش فیس یا نه وه کلاویان له سه ربوو؛ هه ندی له «رۆله کانی ئادهم» یش له وی بوون، ئه وانیه زۆر زۆر خه باتکه ریش بوون، جلو به رگی ئه ورو و پیمان له بهر بوو. سه عات یانزه، سه رۆکی وه زیران چوو سه سه کۆکه، ههروه کو بچینه سه سه قه ناره و ابوو، به هه ناسه برکی دهقی ئینزاره که ده خوینیتته وه و ههروه ها پیش ئه وهی بریاری حکوممهت بخوینیتته وه باسی ئه وه شیان بۆ دهکات که له ندهن پشتیوانی قه یسه دهکات: به رگری نه کریت و داواکان قبول بکریت، ئه مه ریکیه که ده رکرئ؛ پیش ئه وهی له ژیر پۆستال بپلشینه وه، به کورتی ده بی بگه رینه وه ژیر ئینتیدابی زله یزه کان. بۆ ئه وهی شتی خراپتریشیان به سه ر نه یهت، پیوسته بزاین چمان ده وی؛ که واته مه سه له ی سیه ده هینیتته گۆرئ؛ ئه وه شی هینایه وه یادی پهرله مانتاره کان که ئینزاره که نیه رۆ ته و او ده بیته و وه ختیش هه نده به ده سه ته وه نییه و گفستوگۆش نابیت زۆر دریشه بخایه نیت. به در پێژایی ئه و ماوه یه ی که له سه ر سه کۆکه بوو، بی و چان به ر پاری ته ماشای ئه و لایه ی ده کرد که بۆ میوانان ته رخان کرابوو، مسیو پۆختانۆف دانیشته بوو، کهس نه یه توانی هاتنه ژووره وهی لی قه ده غه بکات.

کاتیکیش سه رۆکی وه زیران دانیشته وه، نه هۆبه ی لی کرا، نه چه پله شی بۆ لیدرا. ته نه ها بیده نگییه کی قورس و ته نگ پته ه لچن و هه ناسه بر. پاشان سه بیدیکی راسته قینه هه لده ستی، له به نه چه ی پته مبه ره و نوخوازی پله ی به که میشه زۆر به گه رمی لایه نگری له په یامه که ی شوسته ری کرد. خیتابه که ی کورت بوو:

- په رنگی ئه مه ئیراده ی خودا بیت که وا نازادی و حوکمرا نیمان به زه بری هیز له چنگ ده رده هین. به لام ئیمه به که یفی خۆمان ده سه رداربی نابین.

بیده نگییه کی تر. پاشان به کیکی دیکه، ئه ویش شتیکی کورتی وت و ههر له هه مان ئاست. مسیو پۆختانۆف هه میشه سه بری سه عاته که ی سه ر

مه چه کی ده کرد. سه رۆکی وه زیران ده بیینی، زیره یه کی راده کیشی و سه بری سه عاته قۆزه گه وره که ی دهکات. سه عات بۆ دوانزه بیست ده قه ی ده وی. هار ده بیته، نووکی گۆچانه که ی ده داته سه ر عه رده که، داوی ئه وه دهکات که ده نگ بدریت. له بهر به هانه ی جیاواز، چوار پهرله مانتار خۆیان ده کشینه وه، حه فتا که ی دیکه، هه موویان ده لێن «نه خیر». نه خیر بۆ داواکارییه که ی قه یسه ر. نه خیر بۆ ده رکردنی شوسته ر. نه خیر بۆ هه لوتیستی حکوممهت. ئیتر سه رۆکی وه زیران هه ست به وه دهکات که حه ل کرا، له گه ل کابینه که ی ده کشیتته وه. پۆختانۆف، ئه ویش هه لده ستیتته سه ر پێ؛ کاتی ئه وه هاتبوو و که ده بویه ته له گراف بۆ سان پیته رس بورگی کات.

ده رگا گه وره که به قایی داخرا و زایه له که ی قه ده ریک له ناو هۆله که ده نگی دایه وه. پهرله مانتاره کان به ته نه ها ده میننه وه. سه رکه وتن، به لام هیه نیازکیان نییه ئه هه نگ بۆ ئه م سه رکه وتنه سازکه ن. ده سه لات له ژیر ده ستیانه: چاره نووسی ده ولته و چاره نووسی ده ستوره ساواکه به ده سه تی ئه وان هه یه. چ ده توانن بکه ن، چییان ده وی؟ هیه شتیکی نازانن. کۆبوونه وه یه کی ناواقیعی، غه مگین و پاشا گه ردان. له هه ندی رووشه وه منالانه بوو. جار ناجاری فیکره یه که له دایک ده بوو، پاشان رایان ده مالی:

- ئه ی ئه گه ر داوا له ولاته یه کگرتوه کانی ئه مه ریکا بکه ی له شکرمان بۆ بنیرن؟

- بۆچی له شکر ده نیرن، ئه وان خۆیان دۆستی رووسیان. ئایا رۆز قیلت نه بوو که نیوان میقادۆ و قه یسه ری ئاشت کرده وه؟

- به لام شوسته ر له به بنایا، ئایا نایانه وی یارمه تی بده ن؟

- شوسته ر له ولاتی فارس گه لی به ناوبانگه؛ به لام له ولاته که ی خۆی، کهس نازانی ناویشی چیه. سه رکرده ئه مه ریکیه کان ئه وه یان زۆر به دل نایی که بیین شوسته ر وه زعی له گه ل سان پیته رس بورگ و له نده وه ناخۆش دهکات.

- ده توانین پیتشیاری ئه وه یان بۆ بکه ین که بین و هیللی شه مه نه فه رمان

بۆ دروست بکەن. تەماحیان بدەینى، پەنگى بە پیرمانەو بەین.

- پەنگە بەلام ئەمە بەلایەن کەم شەش مانگی دەوئ، قەیسەر دوو هەفتەى تر لیترەیه.

ئەى تورکان؟ ئەى ئەلمانىیەکان؟ بۆ نا یابانىیەکانیش؟ ئەى ئەوان نەبوون پروسەکانیان لە ماندچوورى هەلاھەلا کرد؟ لە پڕیکدا کاتیک، پەرلەمانتاریکی لاو، بەئاستەم بزەى لەسەرلیتو، خەلکی کرمان دەبیت، پێشنیبارى ئەو دەکات و دەلئ با تەختى ولات بدەینە میقادۆ، فازیل تەقیبەو:

- با ئەمەش باش بزاین، ئیمە توانای ئەو شەمان نیبە هانا بۆ خەلکی ئیسفەهان بەرین! ئەگەر بمانەوئ شەر بکەین، ئەو دەبێ پشست بە تاران ببەستین، بەو چەک و تفاقەى کە ئیستە لە تاران داىە. هەر وەکو لە تەوریزی سئ سال لەمەو بەر. هەزار کۆزاک نانیترنە سەرمان، بەلکو پەنجە هەزار. دەبێ ئەو شە بزانین کە شانسیکی زۆر کەمان هەیه ئەو شەرە ببەینەو.

ئەم قسەیه لە هەر یەکیکی دیکەو بەشایەو، ئەو لە هەموو لایەکەو تەوانبار دەکرا، بەلام لە بەرئەوئ ئەم قسەیه لەلایەن قارەمانى تەوریزەو کرا، یەکی بوو لە «پۆلە گەورەکانى»، قسەکەیان هەر وەکو خۆى وەرگرت، قسەیهک بوو تەعبیری لە حەقیقەتى تال دەکرد. لەم دیدەنیگایەو ئیتر سەختە بێر لە بەرگری بکریتەو. بەلام فازیل هەر ئەمە دەکا و بەس.

- ئەگەر ئامادەبى ئەو مان تیا بیت بچەنگین، ئەو لە بەرئەوئەیه کە دەمانەوئ داهاوو پپاریزین. ئەرئ هەموو ولاتى فارس هیتشتا بەیادی ئیمام حوسینەو نازیت؟ سەرەرای ئەوئ ئەم شەهیدە، تەنھا جەنگیکی دۆراوى بەریا کرد، بەزى، پێشیل کرا، کوژرا، خۆ هەر ئەویشمان خۆش دەوئ. ولاتى فارس پپووستى بەخوین هەیه بۆ ئەوئ پروا بکات. ئیمە حەفتا کەسین، هەر وەکو یاوەرەکانى ئیمام حوسین. ئەگەر بیت و هەموو بمرین، ئەم پەرلەمانە دەبیتە جیگای زیارەت، ئیتر دیموکراسییهت بۆ سەدان سال رەگى رۆ دەچیتە خاکی رۆژەهلاتەو.

هەموو دەلئین ئامادەین بمرین، بەلام نامرن. نەک لە بەرئەوئەوئ وەرەیان بەردا یا خیانەتیان لە مەسەلەکەیان کرد. بەلکو زۆر بە پێچەوانەو، لەو دەگەرێان چۆن سەنگەرى شار مەحکەم بکەن، هەر وەکو لە تەوریز، فیداکار بە هەزاران هاتنە پێشەو، بەتایبەت «پۆلەکانى ئادەم». بەلام بئ سوود بوو. دوای ئەوئ باکوورى ولاتیان داگیرکرد، لەشکری قەیسەر بەرەو پایتەخت کەوتبوونە رئ. تەنھا هەر بەفر بوو نزیکیوونەوئەیانى کەمئ سست کردبوو.

۲۴ بەفرانبارى، سەرۆک وەزیری جارێ بەزەبرى کودەتاو، دەسەلاتى گرتەو دەست. بە یارمەتى کۆزاکەکان، بە یارمەتى عەشیرەتى بەختیبارى، بە یارمەتى بەشیتى زۆرى لەشکر و جەندرمە، خۆى بە سەردارى پایتەخت هەلبژارد و جارى هەلۆشەوئەوئ پەرلەمانیشى دا. چەند پەرلەمانتاریک گیران. لە هەموو چالاکییەکانیشیان ولاتبەدەر کران، ناوى فازیلیش لەسەرى لیستەکەو بوو.

یەکەم کارى رژیمنى نوئ ئەو بوو بە شپۆبەیهکی رەسمى داواکاریى قەیسەر مۆرکات. بەئەدەبەوئەش، نامەیهکییان ناردە کن مۆرگان شوستەر و ئەوئەیان پئ راگەیاندا کە ئیتر وەزیفەى خەزەندارى گشتیبى بەرپۆه نابات. تەنھا هەر بۆ ماوئ هەشت مانگ لە فارس مایەو، هەشت مانگی هەناسەپرکئ، گیتزکەر و بەتاسە، هەشت مانگ، وەخت بوو سەرتاپای میژووى رۆژەهلات بگۆرئ.

لە ۱۱ ریبەندان ۱۹۱۲، شوستەر زۆر بەرپۆزەو بەرئ کرا. شای لاو، ئۆتۆمبیلەکەى خۆى خستە ژیر دەستى و شوفیرە فەرەنسیبەکەشى لەگەلا نارد، مسیۆ قارلئ، بۆ ئەوئ بیگەبەنیتە بەندەرى ئەنزىلی. ئیمەش زۆربوون، چ بیگەنە، چ خەلکی ولات، هاتبوون مائئاوایی لئ بکەین، هەندیک تاکو بەردەرگاکی چوون و هەندیکیش لە رینگاوبانەکاندا دوئاخوئاخافیزى لئ دەکرد. بەبئ هاوار و بانگکردن، بیگومان، تەنھا بەدەست راوئەشاندىکی زۆر لەسەر خۆ، فرمیتسکیش بەچاوى ژن و پیاوا چۆرەى دەهات، خەلکیکی نەناسراو بۆ ئەو مەعشوقە کە دەگریئ کە خەریکە دەسبەردارى دەبئ. بەدریژایی ئەو رینگاویش تەنھا رووداویک رووى دا، رووداویکی بچووک بوو: بەرامبەر بە قافلەکە کۆزاکیک، وای

نیشان دا که خه ریکی هه لگرتنی به ردیکه و به رهو ئه مه ریکیه که هه لئی ده دات، به لام پروا ناکه م که به رده که شی هه لگرتین.

کاتیک ئوتومبیله که له ودیو ده رگای قه زوتین له پیش چا و ون بوو، چهند هه نگا ویک له گه ل شارل روسیل رۆیشتم. پاشان به ته نها، به پئی گه رامه وه کۆشکه که ی شیرین.

هه رکه ببینی:

- ده لئی هه به ته واوی روو خاوی.

- دو عا خا حافیزیمان له شوسته ر ده کرد.

- ئا! خو له کۆتاییدا ولاتی به جیهیشت!

زۆر سوور نه بووم له نه بره سه رسورمانه که ی. خو ی جوانتر روون کرده وه:

- ئیمرو له خو م ده پرسم، ئایا هه ر چاکتر نه بوو پی نه نیته ئه و ولاته وه.

به قینه وه سه یریم کرد.

- ئه وه تو ی ئه مه ده لئی!

- به لئی منم. ئه مه شیرینه که وا ده لئی. ئه وه من بووم که له کاتی هاتنی چه پله م بو ی لیدا، من بووم که هه موو کاریکیم ده سه لماند، من بووم له ودا قوتار که ریکم ده بینی، ئیستا په شیمانم له وه ی که هه ر ده بوو له ولاته که ی خو ی ببینیته وه، له ولاته دووره که ی خو ی.

- به لام گوناھی ئه و چی بوو؟

- هیچ هه ر ئه وه ده سه لیتنی که هیچ له ولاتی فارس نه گه یشت.

- به راستی لیت تینا گه م.

- ئه گه ر حه قی وه زیر بیت به رامبه ر به شا، ئه گه ر حه قی ژن بیت به رامبه ر به میرد، ئه گه ر حه قی سه رباز بیت به رامبه ر به ئه فسهر، ئایا دوو جار ته مبی ناکریت؟ بو ئه وانه ی لاوازن، له سه ر حه ق بوون هه له یه. به رامبه ر به رووس و ئینگلیز، ولاتی فارس لاوازه، ده بویه هه روه که لاواز په فتاری بکردبایه.

- تا ئاخ زه مان؟ ئایا بو ی نییه رۆژی له رۆژان سه ر هه لپری، ده ولت دامه زرتین، میلله ت په روه رده بکات، ئه ویش به جیه ته پال ولاته پیشکه وتوو

و ریز لیتیگراوه کانه وه؟ شوسته ر ده بویست ئه وه بکات.

- بو ئه مه ش جیی ئیعبابی ته واوی منه. ناشتوانم ئه وه نه لیم ئه گه ر بیته و هه نده به خیرایی سه رکه وتنی به ده ست نه هینایه، ئه وه ئیمرو وا قه د نه ده که وتینه ناو ئه م بارودۆخه غه مگینه وه: دیو کراسییبه که مان له ناوچوو و خا که که یشمان داگیرکرا.

- ته ماحی قه یسه ر ئا ئه مه بوو، ئه مه ش زوو یا دره نگ هه ر ده بویه روو بدات.

- لیتقه ومان تا دره نگ روو بدات چاکتره! نوکته که ی مه لای مه شوورت له یاد نییه، چیرۆکی گویدریتزه که ی که له گه ل مه لادا قسه ده کات؟

مه لای مه شوور، قاره مانیککی نیمچه ئه فسانه یه، هه موو نوکته ی ولاتی فارس و ئۆزه گیستان و ئاسیای بچوو ک ده گرتنه وه. شیرین ده ستی به گپرا نه وه ی کرد:

- وه کو ده لاین پاشایه کی نیمچه شیته هه بوو، مه لا به وه تاوانبار ده کات که که ریککی دزیوه. ئا له و کاته ی که مه لا به ره و قه ناره ده بن، ده ست ده کات به هاوار: «ئم حه یوانه له هه ققه تدا برای خو مه و سیحربازیک کردوویتییبه ئم که ره، ئه گه ر ته نها بو ماوه ی سالییک ئم که ره م لا دانین، ئه وه وای لی ده که م که ده ست بکاته وه به قسه کردن!» پاشا که م شپزه ده بی، په یمانی مه لا دووباره ده کاته وه، پیش ئه وه ی حوکه مه که ی بخوینیتنه وه: «زۆرباشه مه لا! به لام ئه گه ر بیت و دوا ی سالییک، که ره که نه که وته قسه، خو ئه وه له سیداره ت ده دین.» له کاتی ده رچووندا، ژنه که ی بانگی مه لا ده کات: «چۆن چۆنی په یمانی وایان ده دیتنی؟ تو باش ده زانی که ئم که ره فیری قسه نابیت. - مه لای مه شوور له وه لامدانه ودا ده لئی، بیگومان ئه مه ده زانم، تا سالییککی دیکه، یا ئه وه ته پاشا ده مرئ، یا که ره که ده مرئ یا ئه وه ته من بو خو م ده مرم.»

شازاده درتیه ی به قسه کانی دا:

- ئه گه ر بمانتوانیایه قازانج له وه خت بکه یین، ره نگ بویه رووسیا له به لقان یا له چین تووشی گپچه لی شه ر ببویه. خو باشه قه یسه ریش

شیربورگ، ۱۰ یانەمەر ۱۹۱۲.

بەرامبەرم تا چا و بر دەکات لا مانچە، هێمن و بەشێوەیەکی رەتیبیش زیوین. شیرینیشم لە تەنیشتمەوێه. کەشکۆلەکەش وا لەناو جانتاکانمانە. لە دەوری ئێمەش، تا حەز بکە ی خەلکی رۆژەهەلاتی هەن.

هەندە بەسەر شان و بال و ناوبانگی ئەو کەسانە هەلشاخین کە سواری تیتانیک بوون، ئەوێیان لەبیر چوو بوو و ئەم پاپۆرە زلە بۆ کۆ دروست کرابوو: بۆ موهاجیرەکان، بۆ ئەو ملیۆنەها ژن و پیاو و منالانەکی کە خاکێک نەبوو نانیان بدات، بۆ ئەو خەونیان بە ئەمەریکاوە دەبینی. ئەم پاپۆرە دەبواوە خەلکی زۆر هەلگری: لە ساوثمپتۆن ئینگلیز و سکاندەنافییەکان، لە کوینستۆن ئیرلەندییەکان و، هەر وەها لە شیربورگیش، ئەوانەکی هەلدهگرت کە لە دوورەو دەهاتن، یۆنانی و سووری و ئەرمەن ئەتۆلی و جوولەکەکی سالتونیک یا هی بیتساری، کرواسی و سێرب و فارسانی هەلدهگرت. ئەو رۆژەهەلاتییانە بوو کە لە بەندەرەکاندا چاومان پێیان دەکەویت، لە دەوری بوزگور و بوخچە پەرپووتەکانیان کرۆشکەیان داوو، پەلەکی ئەوێیانە هەر بەخێرا خۆیان لە جێگایەکی دیکە بدۆزنەو و لە هەندێ کاتی ناھەمواریشدا، لە پارچە کاغەزێکی ونبوو بگەرێن، یا بەدوای منالێکی ھارەبانە غار بدەن، یا لە بیژییەکی و یا بگەرێن کە لە ژێر ئەسکەمبیلەکانا خۆی گرمۆلە داویت. لە چاوی ھەر ھەموویانا داوی موغامەرەبەک دەخویندراوە، غەمگینییەک، تەحەداپەک، ھەر خێراش ھەست بەئیمتیاز دەکەن کاتی خۆیان لە رۆژتاوادا دەبیننەو، دلخۆش دەبن بەوێ کە خۆیان لەناو پاپۆرێکی وا بەتوانا و ھاوچەرخ و چوستەو دەبینی، لەوێ پێش قەد بەخەبالی ئینسانا نەھاتبی. ھەستی منیش زۆر لەوێ ئەوان جیاوازتر نەبوو. سێ ھەفتە لەمە و پێش، لە پاریس شیرینم گواستەو، ھەر لەبەر ئەوێ سەفەرێکی ھەنگوینی پێشکەش بەھاوسەرەکەم بکەم و شایانی ناھەنگیکی رۆژەهەلاتانە بیت کە ئەو پیتی راھاتبوو، سەفەرەکەم داواخست. ئەمە چلێسییەکی بێ سوود

ئەبەدی نییە، بۆی ھەبە بمری، یا ئەوێتا، ھەر وەکو پێش شەش سال لەمەوێ، لە پێگای پاپەرین و یاخیبوونەو جێ لەق کرێ. دەبواوە کەمی سەبەر بەدینە خۆ و چاوەروان بین، وردتر پروانینە کێشەکە، پاشەقولمان بدایە، خۆمان شل بکردباوە و پەیمانمان بداباوە. ھیکمەتی رۆژەهەلات ھەر ئەمە بوو: شوستەر و بستی بەرستی رۆژتاو بەرەو پێشکەوتنمان بەرێ، بەلام یەکسەر بەرەو خەرەند غلی کردینەو.

کاتییک ئەم قسانەکی دەکرد، پێدەچوو نازار بکیشی؛ نەم و بستی رەتی بەدەمەو. دەرژەکی بەقسەکانی دا:

- ولاتی فارس بەبەلەمیکی چارۆگەداری بەدەخت دەکات. دەریاوانەکان ھەمیشە سکالای ئەو دەکەن کە بای تەواو نییە بۆ ئەوێ پێشکەون. لە پێکدا، وەکو سزا، ئاسمان گێژەلوو کە یان بۆ دەنیری.

بۆ قەدەرێک پامین و غەم دا بگرتین. پاشان دەستم کردە ملی.

- شیرین!

ئایا لەبەر شێوەکی ناو بردنەکی بوو؟ راجلەکی و خۆی لێم دوورخستەو و بەوردی و بەگومانەو تێی دەروانیم.

- دەرۆی.

- بەلێ. بەلام بەشێوەیەکی دیکە.

- چۆن دەکرێ «بەشێوەیەکی دیکە» بپۆی؟

- پێکەو دەرۆین.

نه بوو. شیرین همیشه فیکره ی نه وهی رت ده کرده وه که بچیت له ولاته یه کگرتووه کانی نه مهربکا بژیت، نه گهر شکستی نه وه له لسانه وه یه نه بوايه که ولاتی فارس له کیسی خوی دا، نه وه قه د دوام نه ده که وت. نیازی نه وه م هه بوو که دونیا یه کی بو دروست بکه م گه لی له وهی خوی نه فسوونا ویتیر بیت.

تیتانیکیش بو نه م مه به سته ی من یه کاویه ک بوو. پیده چوو له لایه ن که سانیکه وه دروست کرابیت که له ناو نه و کوشکه سهر ناو که وتوو، نایابترین گمه و یاری بو بگوازنه وه، له وانه هندی به ختیاری روزه لاتانه بوو: حه مامی تورکی له وانه ی که له نه سته مبول یا له وانه ی که له قاهره هه ن زیاتر جیتی حه وانه وه و ئیسراحه تی تیا ده بووه؛ که پری به دارخورما ده وره دراو؛ هولی جومانستیک، له نیوان نه و شیشه جیگیرانه ی که بو خوگرتن ده شی و شغال ده رسونه کان^(۳)، و شتریکی کاره بایی داندراوه، هه ر به ده ست سویچیکه ی باده ی، هه سته نه وه ت ده داتی که له ناوه ندی بیابان دای.

له سهر تیتانیک ته نها له وه نه ده گه راین خو مان به ناوه وه ای نامو و ئیگزوتیکی جوش بده ی. ده شچووبنه نه و شوینانه ی که له ززه ت و رابواردنی نه وروویسیانه ی لیبه، ویترمان^(۴) ده خوارد، یا مریشکی سووره وه کراو وه کو نه وهی له شاری لیون ناماده ده کريت، نه مه خواردنی تاییه تی پرؤکتوری چیشتلینره، نه م چیشته له گه ل شه رابی کوس دیستورنیلی ۱۸۸۷ ده خورئ، نه مه له کاتی گوگرتنی ئورکیسترا به جلویه رگی سموکینگه وه^(۵)، که رهنگی شینی شه وینی هه بوو، گویمان له

(۳) (Cheval d'arçons) جوژه نامیریکی ئستیوانه بییه، له سهر چوار پیچکه ی بزبو داده نریت بو هه لبه زین به کار ده هینریت. (وه رگپ).

(۴) (Huître) به عاره بی مه حاری پیده وترئ، له سه ده فباته، شپوه به کی قوقز و مه یله و خری هه یه، به ختو ده کری یا له ده ریا راو ده کری، جوژی زوری هه یه. (وه رگپ).

(۵) له چاکه ت و پانتولتیکي رهش و بونباغیکي په پوله یی و کراسیکي سپی پیک دیت. جلویه رگی نا هه نکه تاییه تیبه کانی شه وانه.

حیکایه ته کانی هوفمان و لا گه یشا و موگوله گه وره که ی لودیر ده گرت. له هه مووی به له ززه تتر بو من و شیرین نه وه بوو که به درتیایی عیشقمان له ولاتی فارسدا ده بوايه نه م په یوه ندییه بشارینه وه. سه ره رای گه وره و فراوانی نه و کوشکانه ی که تیا یا ده ژیان جا چ له ته وریز بوايه یا له زارگه نده یا نه وه تا له تاران بوايه، ده بوايه هه میشه خو شه ویسته که مان له نیو چوار دیوار بشارینه وه، شایه دی عیشقه که شمان ناوینه ی نه خشاو به لاچاو ته ماشاکردنی خزمه تکاره کان بوو. ئیستا چیرئ نه وه ده که ین که پیکه وه ده بینرین، ژن و پیسویک قولیان له قولی یه کتره و، له ژیر ته ماشاکردنی نامویانه تا شه وی دره ننگ نه مان ده ویست بگه رینه وه کابینه که مان، سه ره رای نه وه ی گه وره ترین و فه راحتین ژووربوون له سهر پشتی پا پوره که.

دوا له ززه تی ئیواره مان، پیاسه کردن بوو. دوا ی نه وه ی شیومان خوارد، چووبنه لای نه فسه ره که، که هه میشه هه ر هه مان که س بوو، بو نه وه ی بانباته لای قاسه که و که شکوله که ده ره یین و زور به نرخه وه له گه ل خو مان به سه ر پرد^(۶) و کوژیدوره کانه^(۷) وه گری بده ی. له سه ر قه نه فه له زه ل دروستکراوه کانی قاوه خانه ی پارسی لیبی داده نیشتین، هه ر وا به ریکه وت چه ند چوارینه یه کمان ده خو پنده وه و پاشان به په یژه ی نه له تربکه که به ره و پیاسه گاکه ده چووبنه سه ره وه، بی نه وه ی ترسی نه وه مان هه بیت یه کیک به سه رمانا بیت، له هه وای نازاد یه کترمان ماچ ده کرد. شه وی دره نگیش، که شکوله که مان له گه ل خو مانا ده هینا یه ژوورئ، دوا ی تپه رپوونی شه و، بو سه یینئ، ده ماندا یه وه ده ست هه مان نه فسه ره وه و بو ی ده خسته ینه ناو قاسه که وه. به نیسه بت شیرینه وه نه م ته قسه نه فسوونبه خش بوو. وه کو نه رکی لی هاتبوو، ده بوايه هه موو ورده کاربیه کان له به ر بکه م، بو نه وه ی بو رژی ناینده، هه روه کو خوی بیلیمه وه.

(۶) (Pont) له ته خته یا له میتال دروست ده کريت، ناسویبیانه، نه ملاو نه ولای پا پوریک پیکه وه گری ده دا. (وه رگپ).

(۷) (Corridore) ده کری به تپه رگه ناوزه د بکريت. (وه رگپ).

ئا بەم شپۆهە بوو كە بۆ ئیوارەى چوارەم، كەشكۆلەكەم كردهو، ئەو
لاپەرەبەم هەلداپەو و خەيام ئەمەى نووسیبوو:
لێم دەپرسی هەناسەى ژبانم لە كۆتو دەیت.
ئەگەر بێت ئەم چیرۆكە زۆر كورت كرتتەو،
ئەو دەلێم لە ناواخنى ئوقیانوسەو دەردەپەرى،
پاشان جارێكى دى لە پرتكدا قووتى دەداتەو.
ئامازە كردن بۆ ئوقیانوسم لە لا عەنتىكە بوو: ویستم هیتواشتر
بیخوینمەو. شیرین ریتی لى گرتم:

- تكات لى دەكەم!

و هخت بوو بتاسن؛ بەرپارایی سەرنجیم دا.

بەدەنگى خنكاو وە وتى:

- ئەم چوارینەبەم لە بەر بوو، بەلام لە پرتكدا، وام هەست دەكرد كە ئەمە
بۆ یەكەمىن جارە گوتم لى دەبى. بەلام هەر وەكو...
نەبووست ئەمەم بۆ لێك بداتەو، پێش ئەوەى قسە بكات خۆى گرتەو
و هیمن بوو وە:

- سەرەتا حەز دەكەم بگەینە جى.

شانم هەلتهكاند.

- ئەگەر لە هەموو دونیادا پاپۆرتك هەبیت بۆ ئەوەى بەدلىباپىبەو
سەفەرى پى بگەین، ئا ئەمەبە، هەر وەكو كاپتن سمیث وتى، ئەم پاپۆرە
بۆى نیبە نوقم بێت!

ئەم دەزانى بەم قسسانە و بەم نەبرە ناسكە دلى بدەمەو، ئەو
كارىگەربەهەكى پێچەوانەى دەبى. خۆى بە بازوومەو گرت و بەچرە پێى
وتم:

- قەد ئەمە نەلێتى! قەد قەدا!

- بۆچى خۆت تووشى ئەو وەزە دەكەیت؟ خۆ ئەو دەزانى ئەمە تەنها
خلیسكانى زمان بوو و بەس!

- لە ولاتى ئیمە خوانەناسىكیش جورئەتى ئەو ناكات رستەبەهەكى وا
بلیت.

دەلەرزى. لەو رەت فیعەلە توندوتیژەى تى نەدەگەیشتم. داوام لى كرد
بگەرتیبنەو كابینەكەمان و بۆ ئەوەى لە رێگاش بەرنەبیتەو دەبواپە
بیگرم.

پێیدەچوو بۆ رۆژى دواى چاك بووبیتەو. بۆ ئەوەى بیخافلینم، ویستم
بیبەم و شتە سەرووسەمەرەكانى پاپۆرەكەى پى نیشان دەم. چوین و من
سواری پشتى و شترە ئەلەكترىكییهكە بووم و بەرگەى پێكەنینهكەى هینرى
سلیپەر ئارپیریشم گرت، سەرنووسەرى هەفتەنامەبەكە بوو. لەژێر هەمان
ناویش بۆ چەند ساتىك لە گەلمانا بوو و پێش ئەو هەش باسى سەفەرى
خۆیمان لە مەر رۆژەلاتەو بۆ بكات چای پێشكەش كەردین، زۆر
بەشپۆهەبەكى پەسى سەگە پەكینییهكەى پێشكەش كەردین و، هەر وەها
ناوى سوون یات سینی ناو نابوو، بەشەرافەتى رزگار كەرى چى، هەر چەندە
ئەم ناولینانە دووفاقى بوو، بەلام هیچ شتیك رۆوگرزى شیرینى خا
نەدەكردەو.

بۆ ئیوارە، بۆ شىو خواردن، زۆر بێدەنگ بوو؛ هەست بەو دەكرا كە
داهێزراو بێت. منیش ئەو دەم بەباش زانى ئەو پیا سەبە لەغو بگەمەو كە
قەول بوو پێكەو بیکەین و خوومان پێو گرتبوو. كەشكۆلەكەم هەر لە
قاسەكە هیشتەو. گەراپنەو و خەوتین. هەر هەندەى نەبرد بۆ نێو خەوتىكى
ناخۆش شۆر بوو وە. منیش، زۆر خەمخۆرى بووم و زۆریش عادەتم نەبوو
وا زوو بخەوم، قەدەرێكى زۆر سەرنجیم دەدا.

بۆ درۆ بگەم؟ كاتىك كە كەشتییهكە بەر ئایسبیرگەكە كەوت هەستم
پێى نەكرد. دواى ئەمە، كاتىك بەوردی ئەو بیان بۆ باس كردم كە لە چ
كاتىكدا ئەم پێكدادانە رووى دا، ئینجا ئەو دەم بەیادا هات كە پێش نیو
شەو گوتم لە داشیرانىك بوو كە هەر بەدرینى چەرچەفێك دەچوو كە لە
كابینەبەهەكى نزیكەو بگەوتتە بەرگوتم. هیچى تر. ئەو دەم نایەتەو یاد گوتم
لە پێكدادانىك كەردبیت. بەلكو هەندەى نەبرد خەوم لێكەوت. ئەوكاتە
هاتمەو ئاگا كە یەكێك زرمەى لە دەرگا كەم هەستاندبوو، هاواری دەكرد و
شتىكى وت، بەلام هیچى لى حالى نەبووم. سەیری سەعاتەكەم كرد، بۆ
یەك دە دەقیقەى دەویست. پەشتەمالتى ژوورى نووستنم كرده بەر و

دهرگا که م کرده وه. دالانه کان چۆلوهۆل بوون. به لām له دوور را گویم له گفتوگو ده بوو به دهنگی بهرز ده کرا؛ بۆ شه ویکی درهنگی و اشتیکی ئاسایی نه بوو. له هه قهت به بی ئه وهی زۆر پارا به، بپاری ئه وه م دا پرۆم و بزانه چ باسه، بیگومان هه وێی ئه وه م ده دا که شیرین له خه وه نه که م. له سه ره په یژه کان، تووشی ستیوار دیک بوو که به نه بره به کی توندوتیژ قسه ی ده کرد، باسی له «گرفتییکی بچووک ده کرد» که به شپوه به کی کتوپر رووی دا بیت. قسه ی کابتنانی ده وته وه و ده پوت هه موو موسافیره کانی پله ی یه ک با له سه ره پردی هه تا و گرد بینه وه، له سه ره رووی سه ره ی که شتیبه که.

- پتیوسته هاوسه ره که م له خه وه هه لسیتم؟ ئیمرۆ که می نه ساغ بوو.
 - کاپتنه که وتی هه ره هه موو، ستیوار ده که به گومانیکه وه وه لāmی دامه وه.
 گه رامه وه کابینه که و به هیمنییبه کی تا کو بلایی که پتیوست بکات، شیرینم له خه وه هه لساند و به ناو له پ نه واز شم له گه ل ناوچه وانی ده کرد، پاشانیش له گه ل برۆکانی و بانگیم کرد و لیوم نابوو ب ناگوئیبه وه. هه رکه نووزه به کی کرد، به چرپه پتیوم وت:
 - وا پتیوست ده کات هه لسیتی، پتیوسته بچینه سه ره پرده که.
 - ئه م ئیواره به نا، گه لێ سه رامه.
 - مه به ستم له پیاسه کردن نیبه، ئه مه فرمانی کاپتنه که یه.
 ئه م دوا وشه به کاریگه رییبه کی ئه فسووناوی وای هه بوو له سه ره دۆشه که که ی هه لبه زیبه وه و هاواری کرد:

- خودایه! (۸)

به خیرا خۆی کرده بهر. به په شوکاوی. هه وێی ئه وه م دا هیتیوری که مه وه، پیتم وت له سه رخۆی چونکه هه نده به په له نین. به لām، کاتیکیش گه بشتینه سه ره پرده که، هه لچوونییکی ته و او رووی دابوو و موسافیره کانیان به ره وه گه می رزگار که ره کان ده برد.

تووشی ستیوار ده که هاته وه، ئه ویش له وێ بوو، به ره وه پیری چووم؛ وه کو

(۸) له ده قه که ش هه ره وا نووسراوه. (وه رگێتی).

جاران به گه ره موگوو بوو.

ده ی وت:

- با سه ره تا ژن و مناله کان بچن و ئه مه شی به ته وانجه وه ده وت.
 ده ستی شیرینم گرت و ویستم به ره وه ئه و شوینه بیبه م که خه لکه که به ره وه گه میبه کان ئاماده ده کران، به لām نه یده ویست.
 - ئه ی که شکۆله که! ده پارایه وه.

- له ناو ئه م بگه ره وه به رده یه دا ترسی ئه وه هه یه که ون بکریت! شوینه که ی زۆر یاشه، له ناو قاسه که هه یچی لێ نایه ت!
 - به بی ئه و، له شوین خۆم نا جوو لیمه وه!
 ستیوار ده که هه لێ دایه وه:

- مه به ست ئه وه نیبه برۆین، هه ره ته نها موسافیره کان بۆ ما وه ی سه عاتی دوو سه عات له که شتیبه که دوور که ی نه وه. ئه گه ره به قسه ی من ده کن گرینگ نیبه. خۆ کاپتن ره شمه ی وه زعه که ی له چنگ دایه...

من ئه وه نالیم که قه ناعه تیان پێ هینا. نه خیر، ده ستیان راکیشا و ئه ویش و هه یچ به رگه رییبه کی نه نواند. ئه مه ش تا کو که ناره که له ویش ئه فسهریک هاواریکی لێ کردم:

- کاکێ خۆم لێ ره وه، پتیوستمان به تو هه یه. نزیک بوومه وه.

- ئه م گه میبه پیاویکی نوqsانه، ده زانی سه و ل لیده ی؟

- بۆ چه ند سالیک له به نده ری شپسپیک کردومه.

پازی بوو. داوای لێ کردم که بجمه گه میبه که وه و یارمه تی شیرینی شی دا بۆ ئه وه ی ناو دیوی بکات. له سه ره گه میبه که سی که سپیک دانیشتبوون و بۆ سی که سی دیکه ش جیتی ده بووه وه، به لām فرمانی ئه وه درابوو ته نها جیتی ژن و منال بکریتته وه. هه ره وه چا نه د سه و لده رتیکی به ته وانا ش.

به ره وه ئاستی ئوقیانوسه که شوپریان کردینه وه، بۆ چیتژی من که مییک به هیشکی رووی دا، به لām توانیم له نگه ری گه میبه که بگرمه وه و ده ستم به سه و ل لیدان کرد. به ره وه کوئ سه و ل لیده م، به ره وه چ ئاراسته یه ک له ناو ئه و پانتاییبه ئه نگه وسته چا وه گه میبه که م به رم؟ له و رووه وه هه ره هه یچ

فیکره یه کهم نه بوو، نه وه شی خو بان به قوتارکردنی موسافیره کانه وه خه ریک کردبوو، نه وانیش هیچیان له م باره وه نه ده زانی. بپاری ئه وه م دا له که شتیبه که دوورکه ومه وه و له دووری پینج سه د مه تریک چاوه پروان بم، ئیتر له وپوه ئامازهم بو ده کری.

بو ماوه ی چند ده قیقه یه ک، هه موو به تنگی نه وه وه بووین که خو مان له و سه رماسو له یه بپاریزین. بایه کی کزی ته زیو هه لی کردبوو، وای لی کردبووین که نه و موسیقایه ی که ئۆرکیستراکه ی سه ر که شتیبه که لپی ده درا نه که وپته بهرگویمان. به لام، کاتیک هه لویتستیکمان کرد، مه سافیه کی گونجاو بوو بو من، له پرتیکدا حه قیقه ت یه کئالا بووه وه: تیتانیک به ئاسته م به ره و پیتسه وه لار ده بووه وه. ورده ورده ش چراکانی خه فه ده بوون. هه ر هه موو نه بله ق بووین و ده م داچه قاو. له پرتیکدا، بانگه وازتیک، بانگه وازی یه کیک بوو که مه له ی ده کرد؛ گه مییه کهم به ره و نه و وه رچه رخانده؛ شیرین و موسافیرتیک دی یارمه تیان دام که سه ری که وپتمه سه ر گه مییه که، هه نده ی نه برد موسافیری دیکه که که و تیبوونه ناو ئاوه که وه، به ده ست ئیشاره تیان بو ده کردین و به په له به ره و نه وان ده چووین بو نه وه ی قوتاریان بکه یین. له وکاته ی که ئیمه خه ریکه ئه م کاره بووین، قیژه یه ک له شیرین بهرزیبووه وه، تیتانیک دۆختیکی شاقوولی وه رگرتبوو، هه موو چراکانی خاموش بوو بوونه وه. ئا به م شیوه یه پینج ده قه ی ره به ق مایه وه، پاشان سه رکه شانه به ره و چاره نووسی خو ی نغو بوو.

هه تاوی مانگی جو زهردان، به رامیه ر به و پانتاییبه تووشی سه رسورمانی کردین، ماندوو و شه که ت، له ده ورویه ریشمان ده موچاوی خه لکانیک دیاربوون که به زه بیمان پپانا ده هاته وه. نه و کاته که و تیبوینه سه ر پشتی کارپاتیانو نه و که شتیبه ی که یه که م بانگه وازی لیتقه ومانی ئیمه ی بهرگوئی ده که وئ، دیت به ره و پیری نه و موسافیرانه ی که له م کاره ساته رزگاریان بووه. شیرین له ته نیشتم بوو، بیده نگ. له و کاته وه ی که تیتانیکمان بینی چون غه رق ده بییت، ورته یه کی له ده م ده رنه هاتوه و خو شی له ته ماشا کردنی من ده پاراست. حه زم ده کرد رایوه شینم، نه وه ی به ینمه وه یاد که ئیمه به موعجیزه رزگاریان بووه و زۆریه ی زۆری موسافیره کان خنکان و

نه وانه شی که و له سه ر پرده که له ده ورویه رمانن، کتیان بگری یا میترده که ی له ناوچوه یا منالانن که به هه تیوی ماونه ته وه.

به لام نه م گله بیسه م لپی نه کرد. نه وه شم ده زانی که نه م که شکوله به نیسه بت نه وه وه، هه ره کو بو منیش، له گه وه ره به نرختر بی، له پارچه یه کی نه نتیک به هاتر بی خو که میتیکش ببوه هویه ک بو نه وه ی من و شیرین پیکه وه بین. له ناوچوونی نه و ده سنووسه، دوا به دوای کاره ساتی زۆره وه رووی دا، نه ده بوو شیرین تووشی نه م وه زعه ناخوشه نه کات. نه وه م به باش زانی ده بی نه مه بو کات به جی به ینم، هه ر نه و ده بیته داو و ده رمان.

کاتیکش له به نده ری نیو بۆرک نزیک بووینه وه، دره نگ، ئیواره ی ۱۸ جو زهردان بوو پیتسه وازیبه کی پر غه لبه غه لب چاوه پروانی ده کردین: راپورتاژچیبه کان، به له میان به کری گرتبوو و هاتبوون دوای سو راغی ئیمه که و تیبوون و بلندگوئیان به ده سته وه بوو، به ده نگی به رز پرسیاریان ئاراسته ده کردین و هه ندی له موسافیره کان به نه زیه ت کیشانه وه، ده ستیان له سه ر موکه بیره کان و وه لامیان ده دایه وه.

هه رکه کارپاتیان له ننگه ری گرت، رۆژنامه نووسانی دی هه لپه یان کرده سه ر موسافیره کانی دی، هه ولی نه وه یان ده دا که مه زنه ی نه وه بکه ن ده بی کنی بیت بتوانی نه م به سه ره اته مان وه کو خو ی بو بگریته وه، یا نه و که سه بدۆزنه وه که بتوانی زۆر به ئیحه ساسه وه بیگریته وه. لاوکی رۆژنامه ی «ئیفنینگ سه ن» بوو به ره و من هات. زۆر به شیوه یه کی تاییه ت، گرینگی به هه لسوکه وتی کاپتن سمیث و تاخمی که شتیبه که ده دا و ده یوست بزانی له کاتی نه م پیکدادانه، هه لسوکه وتیان چون بووه. ئایا تووشی شپزه هاتوون؟ کاتی له گه ل موسافیره کانا قسه یان ده کرد، ئایا حه قیقه تیان شاردۆته وه؟ ئایا راسته ده لین سه ره تا موسافیره کانی پله ی دوو قوتارکران؟ پرسیاریکی وای لی ده کردم تا بیربکه مه وه، بچمه ناخی زاکیه رم. زۆر قسه مان کرد، سه ره تا کاتیک له که شتیبه که داده به زین و پاشانیش له سه ر کۆرنیشه که. بو چند ساتیکش شیرین هه ر له ته نیشتم بوو، هه روا بیده نگ، پاشان خو ی دزیبه وه. هیچ هویه ک نه بوو بو نه وه ی دل م بکه وپته

خه تهره وه، نه دیده توانی زۆر دوور که ویتته وه، بێگومان هەر لهم ناوهیه، خۆی له پشت ئەو وینه گره شار دۆتته وه که به فلاشه کوێر که ره که یه وه به ره و من دههات.

پیش ئەوهی رۆژنامه نووسه که پروات، به شان و بالی شه هاده ته که ی منا هه لای دا و داوای ناو نیشانه که ی لای کردم بۆ ئەوهی بتوانی په یه ندیم له گه لا بکات. پاشان سهیری ده و رویه ری خۆم ده کرد، بانگی شیرینم کرد، تا دههاتیش به دهنگی بهرز هاوارم ده کرد. وام به باش زانی له شوین خۆم نه جوولیمه وه، نا له و شوینیه که شیرینم لای ون بوو، بۆ ئەوهی بتوانی به ئاسانی بدمۆزیتته وه. چاره و روان بووم. سه عاتی. دوو سه عات. تا دههاتیش کۆرنیشه که چۆل ده بوو.

له کوێ به دوا یا بگه ریم؟ سه ره تا چوومه بیرویی وایت ستار، مه به ست له مه کته بی شه ریکه که ی تیتانیکه. پاشان چومه گشت ئەو میوان خانانه ی که له و ده و رویه رده ا بوون، بۆ موسافیرانی تیتانیک ته رخان کرابوون. به لام هیچ، هیچ ئاسه واریکی هاوسه ره که م دیار نه بوو. هاتمه وه سه ر کۆرنیشه که. کۆرنیشیش چۆلوهۆل بوو.

ئیتتر بریاری ئەوه م دا به ره و ئەو شوینیه برۆم که تا قه شوینیک بوو که ئە درتسه که ی پی ده زانی، هەر کاتیکیش دیتته وه سه رخۆی، بیر له وه ده کاته وه بچیتته ئەو شوینیه: ئەویش ماله که م بوو له ئانا پۆلی.

بۆ ماوه یه کی زۆر چاره و روانی هیما یه کم ده کرد که له شیرینه وه بیت. به لام هەرگیزا و هەرگیز نه گه رایه وه. هیچی بۆ نه نووسیم. ئیتتر که س نه بوو به رامبه رم ناوی ئەوی به سه ر زارا بیت.

ئیمرۆش له خۆم ده پرسم: ئایا شیرین و جوودی هه بوو؟ ئایا ته نها به ره مه می هاجیسی رۆژ هه لاتانه م نه بوو؟ شه وان، له ناو ته نهایی ژووره فه راحه که مدا، کاتیک گومانیک تیا ما ده بوو ژیتته وه، کاتیک زاگیره م ده که ویتته جموچۆل، کاتیک هه ست ده که م زیهنم تریه ترپ ده کات، هه لده ستیم و گشت چراکان داده گیرستیم، به په له ده رۆم نامه کانی ده رده هینم و ئەو نامانه ی که جار ان بۆی نووسیووم و به باشیش دامخستبوون؛ بۆیه

که ده ستیم ده دای، ههروه کو ئەوه و ابوو که تازه به رده ستیم که وتبن، بۆنی عه تری کاغه زه کان ده که م، چه ند لایه په یه کی لای ده خوینمه وه؛ تا وشکی نه بره که شی حه وانه وه م پی ده به خشی، وه همی ئەوه م پی ده به خشی که سه ره له نوێ عیشقیکی تازه زاو تیا ما ده بوو ژیتته وه. ته نها ئەوکات، حه ساومه ته وه و نامه کان ده خه مه وه شوینی خۆبان و رۆ ده چه مه وه ناو تاریکی، ئاماده ی ئەوه م به بی ترس و سه له مینه وه خۆم بده مه وه ده ست ئەفسوونی رابردو وه وه: رسته یه ک له سالتونیکه ئه سته مبول و ترا، دوو شه وی پر له ززه ت له ته وریز و کوانویه ک له زستانه ی زه رگه نده. له دوا سه فه ریشمان ئەم دیمه نه: هه ر دوو ک سه ر که و تینه سه ر پیاسه گاکه، چوینه سووچیکه تاریک و چۆلوهۆله وه، رامووسانیکه گه رموگور. بۆ ئەوه ی روخساری بخه مه ناو هه ر دوو له یه مه وه، که شکۆله که م له قه راغی پرده که دانا بوو، کاتیکیش شیرین هه سته ی به مه کرد، دایه قاقای پیکه نین و لیم دوور که و ته وه و پاشان به جووله یه کی شانۆبییه وه، به ره و رووی ئاسمان ئەمه ی وت:

- چوارینه کان له سه ر تیتانیکن! گولای رۆژ هه لات و له سه ر تاجی رۆژ تاوا دایه! خۆزگه خه یام، ئەم له حزه خۆشه ت ده بینی که پیتشه ک شمان کراوه!

با وای دابنن که ئەوانه ی پیشوو، چ یۆنانییه کان و چ هیندییه کان و چ موسلمانان پیش من له و یاران هه لای شتیان نووسیوه. ئەگه ر بیت و ئەوانه ی ئەوان دووباره بکه مه وه، کاره کانی من ده بنه به ره مه میکی ساده؛ ئەگه ریش بیت و ره تیان بده مه وه، ههروه کو ئەم کاره بۆته پیشه ی من، ئەوه دوای منیش هی تران دین و به ره په رچی من ده ده نه وه و من ره ت ده که نه وه. چ شتییک له نوویسنی گشت ئەو زانایانه ده مینیتته وه؟ ته نها له مه ر پیشووانه وه خراپه ده مینیتته وه. گشت ئەو ویران کاریانه مان دینه وه یاد که له مه ر بیره دۆزی ئەوانی پیشووانه وه نووسیویانه، به لام ئەوانه ی ئەوانیش، بی سی و دوو، ئەوانه ی دوای ئەوان دین ده پرووختین. ئا ئەمه یه یاسای زانست؛ شیعر ئەم یاسایانه ناسی، قه د ره تی شیعر ی پیشخۆی ناکاته وه و قه تیش ره تی ئەو شیعرانه ناکاته وه که دوای ئەو دین و هه موو چاخه کان

به ئارامی تهی دهکات. هەر له بهر هه مان هۆبه که چوارینه دهنووسم. دهزانی
چ شتییک له زانستدا سه رنجم راده کیشی؟ چونکه هه ره بالاترین شیعی
تیا به دی ده که م: له ماتماتیکیدا نه شوهی گیشیوون به رامبه ر به ژماره، له
ئه ستیره ناسی، چریه ته لیسم او بییه کانی گهردوون. به لام توخوا، پرسیارم
له مه ر حه قیقیه ته وه لی مه که!

